Spámen̄ erner /

Asamt med þeim

Apocryphisku

Bookum /

Med stuttu Jñehallde fyrer fram-
an̄ hvorn Capitula /

Og þeim

Naudsynlegustu Paralleler.

Registur

yfer Spámeñena/ sovel sem þær Bækur
hvoriar ed kallast Apocryphiskar.

Spámeñerner.

Þær Apocryphisku Bækur.

Esaiæ Book.

I. Capitule.

Jerusalems Ogudlegleike/ og þeirra Umvendu Frelse.

Esaiæ Amoks sonar Syn/
hvøria hann sa um Ju-
da og Jerusalem i Usiæ/
Jotham/Achas/ Ezech
iæ Juda konunga tyd.
2 * Heyred þier Him-
nar / og þu Jørd merk / þvi Drottenn
hefur talad : eg hefe uppaled børn/ og
upphafed (þau/) enn þau / þau hafa
giørt yfertrodslu moote mier.
* 5. Mos. 32/ 1.
3 Eirn uxe þecker sinn eiganda /og eirn
asne sijns herra jøtu/(enn)Israel þeck-
er þad ecke/mitt folk skynjade þad ecke.
4 Vei einu syndugu folke / einu folke
med þungre illsku / hinu vondu sæde /
þeim fordiarfanlegu børnum/ þau yf-
ergæfu Drottenn / þau ysdu þann Hei-
laga i Israel/þau viku til baka.
5 Hvar fyrer skylldud þier slæst leing-
ur/(med þvi)þier frafalled þvi meir ?
þad giørvalla høfud er sinkt / og þad
giørvalla hiarta er veikt.
6 Fra * ylenne og allt til høfudsens er
eckert heillt a þvi/(helldur)sær og blæ-
me/og kaun full af rotnan/þau eru ecke
(samann)keingslud/og ei umbundenn/ og
er mijkt med oleo. * 5. Mos. 28/ 35.
7 Ydar land er i eide / ydar stader eru
brender med ellde / Framande forstæra
ydar mørk fyrer ydar augum / og þar
er ein eideleggíng / sem nær framande
nidurbriootu(nockud.).
8 (Enn) Zions dootter mun verda ept-
er/sem eitt hreise i einum vijngarde/sem
eitt vakt.hus i einum graskiers-gar-
de / sem einn umsetenn stadur.
9 Hefde * ecke sa Drottenn Zebaoth læt
ed sem eitt lijted epter vera af oss/(þa)
hefdum vier vered sem * * Sodoma /
(jæ) vered jafner vid Gomorra.
* Rom. 9/ 29. ** 1. Mos. 19/ 24.
10 Hier høfdingiar af Sodoma/ * heyr
ed Drottens ord / foolk af Gomorra /
merked vors Guds løgmæl. * Os. 5/ 1.
Mich. 3. 1/ 9.
11 Hvad * hef eg med ydar margfolld
offur ? vill Drottenn seigia/ eg er mett-
ur af hrutanna brenne.foornum / og af
þess feita (kvikfiarens) mør/ og hefe
aungva lyst til bloodsens af uxunum /
og lømbunum/og høfrunum.
* Ordsk. 21/27. Amos. 5/21. Jer. 6/20.
C. 14/ 12. Mich. 6. 6/7.
12 Nær þier komed ad siaast fyrer mij-
nu auglite / hvør hefur oskad þessa af
ydar hende / ad stijga uppa mijna for-
garda ?
13 Bered ecke meir framm fænijtt mat-
offur / reykelse er mier ein vidurstygd /
A (nij.)mænudum og sabbatum/ (og)
nær þier kalled søfnudenn til samans /
kann eg ecke (lijda) oriettenn / edur a for-
bods deigenum.
14 Mijn sal hatade ydar (nij.) mæn-
ade/ og ydar tilsettar (hætyder/) mier
leidast þær/eg er þreittur ad lijda(þær)
15 Og þo þier(jafnvel) * utbreiddud
ydar hendur / þa vil eg birgia mijn au-
gu fyrer ydur/ jæ þo þier jafnvel miog
bædud/ heyre eg(þo)ecke * * ydar hend-
ur eru fullar med blood. * 2. Mos. 9/29
** Es. 59. 2/3.
16 Þvoed ydur/verded hreiner/ * taked
burt ydar vonda breitne fra mijnum

augum/ lǽted af ad giøra illa.
* Ezech. 18. 23/31. 1. Pet. 3/ 11.
17 Lǽred ad giøra gott/ leited riettar.
ens / hialped einum underþryckſum til
riettar / ſetied einum fødurlauſum ri-
ett/hialped eckiuñar mǽlefnum.
18 Komed nu/og lǽtum oſſ ganga i ri-
ett (hvørier vid adra/) mun Drotteñ
ſeigia: þo ad * ydar ſynder(jafnvel)vǽ-
ru ſem purpure / þa ſkylldu þǽr verda
hvijtar ſem ſnioor / þo þǽr (jafnvel)
vǽru raudar ſem ſkarlatz (farve/ þa)
ſkylldu þǽr (þo) verda ſem ſu (hvijta)
ull. * c. 43/25. c. 44/22. Pſ. 51/9.
19 Villdud * þier og hlijda/ þa ſkylld-
ud þier niooka landſens gooda.
*3. Moſ. 25. 18/19.
20 Eñ veigred þier ydur vid/ og ſieud
mootþrooanleger / þa ſkulud þier for-
kǽraſt af ſverde/þvi Drottens muñur
hefur talad þad.
21 Hvørneñ er eiñ trufaſtur ſtadur
ordeñ ad eiñe hooru? hañ var fullur af
riettindum/ riettvijſeñ hvijlde þar iñe/
eñ nu mordingiar.
22 Þitt ſylfur er orded ad ſkume / þiñ
dryckur er blandadur med vatne.
23 Þijner * høfdingiar eru mootſnun-
er/ og þioofaña ſtallbrǽdur/ þeir taka
aller giarnañ mutu/og leita epter gǽf-
um/þeir vilia * * ecke ſetia einum fødo-
urlauſum riett / og eckiuñar mǽlefne
ma ecke koma fyrer þa. * Oſ. 9/ 15.
** 2. Moſ. 22/22. Jer. 5/28. Zach. 7/10.
24 Þar fyrer ſeiger Drotteñ/ſa Dro-
teñ Zebaoth/ ſa megtuge i Iſrael: vei /
eg ſkal hugga mig a mijnum mootſtønd
urum / og hefna mijn a mijnum fiand-
møñum.
25 Og eg ſkal ſnua miñe hende i mooke
þier / og hreinſa þitt ſkum hid hrein-
aſta/ og burt taka allt þitt tin.
26 Og giefa þier doomara aptur/ ei-
ns ſem fyrr/ og rǽd herra/ ſem i upp-
hafe/Þar epter ſkalltu kallaſt eiñ riett
lǽteſens ſtadur / eiñ trufaſtur ſtadur.
27 Zion ſkal endurleyſaſt fyrer rietten
de / og þeir umvendtu af heñe fyrer
riettvijſena.
28 Eñ yferrtrodſlumeñ og ſyndarar ſku
lu ſundurſlǽſt til ſamans /og þeir/ ſem
yfergiefa Drotteñ / ſkulu fyrerfaraſt.
29 Þvi þeir ſkulu verda * til ſkamar
vegna þeirra eyka / ſem þeir hafa lyſt
til/og þier ſkulud ſmǽnaſt vegna þeir-
ra urta-garda / ſem þier utvøldud.
* C. 42/ 17.
30 Þvi þier ſkulud vera/ ſem eitt eyke
trie þar feller ſitt laufblad/ og ſem eiñ
alldingardur / hvar þar er ecke vatn i.
31 Og ſa ſterke ſkal verda ad hør / og
hañs verk ad * einum neiſta/og þeir ſku
lu bǽder * * uppkendraſt til ſamans /
og þar ſkal eingeñ vera / ſem ſløckve.
* Jer. 17/ 27. ** Oſ. 5/ 6.

II. Capitule.

Hiñar chriſtelegu Kyrkiu Utbreidſla.

Þad er þad/ſem Eſajas Amoks
ſon ſǽ um Juda ꝛ Jeruſalem.
2 Og þad ſkedur * a þeim
ſijduſtu døgum/mun Drotteñs
huſs fiall vera tilbued uppa fiøllun-
um / og upphefiaſt yfer hǽdernar / og
aller heidingiar munu hlaupa til þeſſ.
* Jer. 3/ 17. Mich. 4/ 1.
3 Og marger lijder ganga / og ſeigia:
komed/og lǽtum oſſ ganga upp til Dro
ttens fialls/til Jakobs Guds huſs/ad
hañ kieñe oſſ um ſijna vegu / ad vier
gaungum a hañs ſtigum/ þvi þar mun
utganga eitt løgmǽl af Zion/og Dro
tteñs ord af Jeruſalem.
4 Og hañ mun dǽma a medal heid-
ingiaña/og ſtraffa margar þiooder/og
þeir munu ſamañſlǽ * þeirra ſverd i
ploogiarn / og þeirra ſpioot i ſigder /
Ein þiood mun ecke upplipta ſverde i
moote eiñre añare / og þeir munu ecke
framar meir lǽra ad ſtrijda.
* Mich. 4/ 3.
5 Þier af Jakobs huſe/komed/og lǽt
um oſſ ganga i Drotteñs lioſe.
6 Eñ þu hefur yfergiefed þitt foolk /
Jakobs hus/þvi þeir voru filler meir
eñ auſtred/og voru ſpǽmeñ/ſem Phili-
ſtearner/og høfdu nog af þeirra fram-

ande bornum.
7 Og hañs land er fyllt med silfur og
gull / og þar er eingeñ ender a hañs
fiarsioodum / og hañs land er fillt med
hesta / og þar er eingeñ ender a hañs
vognum.
8 Og hañs land er fyllt med afgude /
þeir munu tilbidia fyrer þeirra handa
verke / fyrer þvi / sem þeirra fijngur
hofdu giort.
9 Og þar beigde ein mañeskia sig / og
þar hneigde eiñ madur / og þu skallt ecke
þyrma þeim.
10 Gack i biarged / og fyl þier i dupt-
enu fyrer Drotteñs otta / og fyrer hñs
haatignar vegsemd.
11 Eñnar mañeskiu haa augu munu
nidurþryckiast / og hvad haatt foolk er /
mun beigia sig nidur / eñ Drotteñ mun
alleina vera haar a þeim sama deige.
12 Þvi Drotteñs Zebaoths dagur
(mun koma) yfer alla drambsama og
haa / og yfer allt upphrokad / ad þad
nidurlægest.
13 Og yfer alla þa haau / ja upphæck
udu cedrus-vide a Libanon / og yfer oll
eike-trie i Basan.
14 Og yfer oll þau haau fioll / og yfer
allar upphafdar hæder.
15 Og yfer alla haa turna / og yfer
alla fasta mura.
16 Og yfer oll Tharsis skip / og yfer
allt girnelegt smijde.
17 Og mañeskiuñar upphefd mun nid
urbeigiast / og mektugar þiooder aud-
mijkiast / og Drotteñ mun alleina vera
haar / a þañ sama dag.
18 Og afgudena mun hañ alldeiles af
hoggva.
19 Og þeir munu ganga * i biarg hell
rana og i Jardareñar fylsne / fyrer Dro
tteñs otta / og fyrer hañs haatignar
vegsemd / nær hañ tekur sig upp til ad
skielfa Jordena. * Luc. 23/ 30. etc.
20 A * þeim sama deige mun ein mañ-
eskia burt kasta sijnum silfur-afgudum /
og sijnum gull-afgudum / sem madur
hafde giort sier / ad tilbidia / til mollo-
varpna og til nufar brædra.
* C. 27/ 9. C. 30/ 22. C. 31/ 7.
21 Til ad koma i stein-skorurnar / i
biarg-hellrana / fyrer Drotteñs otta / og
fyrer hañs haatignar vegsemd / nær hñ
tekur sig upp / til ad skielfa Jordena.
22 Lated (nu) af vid Mañeskiuna /
sem hefur andañ i sijnum nosum / þvi
vid hvad virdest hañ / (ja) hañ ?

III. Capitule.

Guds Nootan / sem þo ecke mun
hitta þa riettvijsu.

Þvi siaa / sa Drotteñ / sa Drott-
eñ Zebaoth mun burt taka af
Jerusalem / og af Juda alls-
slags * hiaalp / alla hiaalp af
braude / og alla hiaalp af vatne.
* Ezech. 4/ 16. C. 5. 16/ 17.
2 Hrausta og strijdsmeñ / doomara og
spaameñ / og spaasagnarmeñ og gamla.
3 Hofdingia yfer fimtiu / og þa i
mekorde og raade / og vijsa kuñaattumeñ /
og higgna talsmeñ.
4 Og eg vil giefa þeim born til hofd-
ingia / og bernsker skulu stiorna yfer þm.
5 Folked mun bruka okur / sa eine i mot
þeim odrum / og sierhvor mote sijnum
naaunga / þeir munu verda stollter / sa
unge moote þeim gamla / og sa forsmaa-
de moote þeim heidarlega.
6 Þvi hvor eiñ mun hondla siñ brood
ur ut af sijns fodurs huse / (og seigia:)
þu hefur klæde / vertu vor hofdinge /
hialpa oss i þessare vorre ogiæfu.
7 A þeim sama deige mun hañ sveria /
og seigia: eg kañ ecke hiaalpa / og þar
er hvorke braud / ei helldur klæde i mij-
nu huse / setied mig ecke til hofdingia
yfer foolked.
8 Þvi Jerusalem fellur / og Juda ligg
ur / med þvi þeirra tunga og þeirra
athæfe er i mote Drottne / ad ijta hñs
haatignar augu.
9 Ad þeir lijta (so) ut i þeirra asiaan /
vitnar i moote þeim / og þeir hafa op-
enberad þeirra synd / sem Sodoma / þeir
duldu (þær) ecke / Vei þeirra saal / þvi
þeir hafa (sialfer) leidt olucku yfer sig.

10 Seiged einum riettferdugum/ * ad
(Þad mune ganga hønum)vel/ Þvi þeir
munu nioota þeirra verka avaxtar.
* Ps. 37/37.
11 (Enn) vei einum ogudlegum / (Þad
mun ganga hønum)illa/ þvi þad hans
hendur hafa giordt(odrum/)skal koma
fram vid hann.
12 Børn drotna yfer mijnu foolke/og
kvinnur stioorna yfer þvi / mitt foolk /
þeir sem prijsa þig fara allt/ þeir svijk
ia(þig/) og nidurbriioota þann veg/ sem
þu skallt ganga a.
13 Drottenn stendur(þar)til ad ganga
i riett/ og er uppstadenn * til ad dæma
foolked. * Ps. 96. 10/13. Ps. 98/9.
14. Drottenn mun * koma til dooms
med þeim ellstu af sijnu foolke / og med
sijnum høfdingium/Þvi þier hafed eyde
lagt vijn-gardenn/ þess fátæka herfang
er i ydar husum. * Dan. 7/13.
15 Þvi nidurþryked þier mitt foolk /
og sundurknused þa ra aumu persoonur/
seiger Drottenn/ sa Drottenn Zebaoth.
16 Og Drottenn sagde: af þvi ad Zi-
ons dætur eru hofmoodugar/ og ganga
med uppreigdum hálsum/og benda med
augunum/ og feta afram og spiatra/
og * priala med þeirra footum.
* 5. Mos. 28/56.
17 So mun Drottenn giøra Zions dæt
ra hvirfel skurfottann/og Drottenn mun
openbera þeirra blygdan.
18 A þeim sama tijma mun Drottenn
burt taka prijdena af tøplunum / og
þær utsaumudu hufur.
19 Og speingurnar / hálskediurnar
og arm-bøndenn.
20 Og høfud-klædenn/kostulegar huf-
ur/og hosu-bøndenn/og fliettu-bøndenn/
z desmer-knappana/z eyrna-hrijngana.
21 Hrijngana / og nasa-speingurnar.
22 Helgedags klædenn / og møtlana/ og
pillsenn/og pungana.
23 Speiglana/ og smáa lijn-klædenn/ og
høfud-buinadena/og slødurenn.
24 Og þad skal skie/ ad þar skal vera
odaun fyrer goodann ylm / og eitt laust
band fyrer eitt bellte / og eitt skøllott
(høfud) fyrer eitt krusad (hár/) og
einn umgiirdur seckur fyrer eitt breidt
band/ (og) brune i frijdleiks stad.
25 Þijner lijder skulu falla fyrer sver-
de/og þijner ødlugu i strijdenu.
26 Og hennar port munu syrgia og grá-
ta/og hun mun sitia nakenn a Jørdunne.

IV. Capitule.

Um Christi Rijke og Velgiørninga.

Og sio kvinnur munu a þeim sa-
ma tijma taka einn mann/og seig
ia: vær vilium (sialfar) næra
og (sialfar) klæda oss/ lát oss
ad eins kallast epter þijnu nafne / tak
vora forsmán fra oss.
2 A þeim sama tijma mun Drottens
* kvistur vera til frijdleika/ og til veg-
semdar / og Jardarennar avøxtur til
hefdar og fegurdar / hia þeim undann-
slopnu i Jsrael. * C.11/1. Jer.23/5.
C.33/1. Zach.3/8. C.6/12
3 Og þad skier/ad sa epterlátne i Zi-
on / og sa / sem er epter i Jerusalem /
skal kallast heilagur / hvør sa / sem er
skrifadur til lijfsens i Jerusalem.
4 Nær Drottenn mun þvo Zions dæt-
ra saurende / og burt hreinsa Jerusal-
ems blood-(skulld) fra henne fyrer einn
Anda/sem mun dæma/og fyrer einn An-
da/sem mun kveikia (einn elld.)
5 Og Drottenn mun undarlega skicka
yfer alla bustade a Zions fialle/og yfer
hennar søfnude/ skij a dagenn/og reik/og
skijnande elld med loga a noottunne/ Þvi
þar (mun vera) ein verndan yfer allre
vegsemd.
6 Og þar mun vera * ein kialldbud
til eins skugga um dagenn fyrer hitan-
um/og til eins hæles og til eins skiools
fyrer vedre og fyrer regne. * C.25.4/5.

V. Capitule.

Eitt Saungur Christo til Heidurs.

Nu vel / eg vil syngia mijnum
unnusta/mijns unnusta saung/
um hanns vijngard. Minn unn-
uste átte * einn vijngard/ a einne

mvarkarsomre hæd. * Marc. 12/1. etc.
2 Og hañ hafde giørt gyrding i kring
um hañ/ og kastad steinum af henum /
og planted hañ med (agiætum) vijn
kvistum/ bigde og eirn turn midt þar i/
og grooft ogso eina vijn pressu þar i/og
vænte/ ad hañ munde bera (good) vijn
ber / eñ hañ bar ville-vijnber.
3 Og nu/ þier Jerusalems borgarar /
og Juda meñ / kiæru / dæmed i millum
mijn og i millum mijns vijn-gards.
4 Hvad skyllde madur meira hafa giört
ot vid miñ vijn gard? ad eg þad þo ecke
hafe giørdt vid hañ? þvi vænte eg/ad
hañ munde bera (good) vijn ber/ og hañ
bar ville-vijnber?
5 Og nu vel / nu vil eg giefa ydur til
vitundar/ hvad eg vil giøra vid miñ vijn
gard: (eg vil) burttaka hañs girding/ z
hañ skal uppetast/(eg vil) sundur-rijfa
hñs girdingu/ og hñ skal nidurtrodast.
6 Og eg vil eideleggia hañ / hañ skal
ecke skierast / ei helldur eriast / helldur
skulu þar uppspretta þirner og hrijs /
og eg vil bioota skijinum / ad þau ecke
rigne þar a.
7 Þvi Drottens Zebaoths vijn-gard-
ur er Israels hus/ og Juda meñ eru ha
ñs vellystinga plantan. Og hañ beid
epter riette/og sia/ þa er þar okur/ept
er riettvijse/og sia/(þa er þar) hroop.
8 Vei þeim/sem færa * þad eina hus
upp til þess añars/leggia þañ eina ak-
ur til þess añars / þar til þar er ecke
meir rum/ ad þier kuñed fyrer ydur all
eina ad verda sitiande midt i landenu.
* Mich. 2/ 2.
9 Þetta er fyrer mijnum eyrum/ (seig-
er) sa Drotteñ Zebaoth / (hvad skal
þad gyllda/) ef þau morgu huseñ skyll-
du ecke verda i eide/ ef þau stooru og
frijdu (ecke) skylldu standa toom?
10 Þvi vijn-gardsens tiju hluter lands
skulu giefa eiñ bat / og eiñ homer sæds
skal giefa eiñ epha.
11 Vei þeim / sem eru ærla uppe um
morguneñ / ad hlaupa epter sterkum
(dryck/) sem sitia leinge til kvollld-rock-
ursens/ ad vijned meige breña þa.
12 Og * hørpur/og psaltarar/bumbur
og pijpur/ og vijn/ meige vera i þeirra
giestabodum/og þeir villdu ecke lijta til
Drottens verks/og litu ecke hañs han
da verk. * Amos. 6. 5/6.
13 Þar fyrer er mitt foolk burt fært/
af þvi þad hefur ecke forstand/og þess
vegsemd er ordeñ ad hungrudu foolke /
og þess alþijdu foolk / er vanmegna af
þorsta.
14 Þar fyrer hefur helvijte utbreidt
sijna sal/og upplæted sitt gin ån mæ-
la/ ad (bæde) hañs vegsemd/ og hañs
alþijdu (mugur/) bæde sa/ sem bulldrar
i / og sa sem er gladur i hønum / skule
(þangad) nidur fara.
15 Og ein mañeskia skal hneigia sig/og
eirn madur beigia sig/og hiña hofmood
ugu augu skulu beigia sig.
16 Eñ sa Drotteñ Zebaoth mun upp
hefiast i riettenum/og sa heilage Gud/
sem er helgadur i riettvijseñe.
17 Þa munu lombeñ foodrast epter
þeirra vijsu/og þeir framande fæda sig
i þeirra feitu eidemørku.
18 Vei þeim / sem draga oriettteñ med
lijgeñar streingium / og syndena med
vagn-reipe.
19 Sem seigia: læt hañ flijta sier/læt
hañs verk koma snart / so ad vier siæ-
um þad, og lættu koma fram/ og læt
koma þess Heilaga rædagiørd i Isra-
el/ad vier underston dum þad.
20 Vei þeim/sem * seigia um þad von
da gott/ og um þad gooda vondt / sem
giøra mirkred ad lioose / og lioosed ad
myrkre / sem giøra beiskt ad sætu / og
sætt ad beisku. * Amos. 5/7. c. 6/12.
21 Vei þeim/ sem eru * vijser i hia sier
sialfum/ og hyggner fyrer sig sialfa.
* Rom. 12/17. Orðskv. 3/7.
22 Vei (þeim / sem eru) hetiur til ad
drecka vijn/og stryds meñ til ad æskeink
ia sterkañ (dryck.)
23 Þeim/sem seigia/ * eirn ogudlegañ
ad hafa riett / fyrer mutu skullu / og
snua þeirra riettvijsu riette burt fra
sier.

ſierhvorium (af þeim.) * Ordsk. 17/ 15.
24 Þar fyrer/ eins ſem elldſens loge for
tærer einum parte / og eirn loge eider
hælmenum/ (ſo) ſkal þeirra root verda/
ſem ſorp / og þeirra kviſtur uppſtijga
ſem rik / þvi þeir foragta Drottens
Zebaoths lógmal/ og * laſta þeſſ Hei-
laga rædu i Iſrael. * c. 1/ 4.
25 Þar fyrer er Drottens reide upp-
tendrud yfer hans foolke/ og hann utrie-
cke ſijna hønd yfer þad/ og ſloo þad/ ſo
ad fiøllen ſkulfu / og þeirra daudu lij-
kamer voru ſem ſkarned midt a gøtun-
um/ * J þeſſu øllu ſaman ſnere hans
reide ecke aptur/ og hans hønd er enn nu
utreckt. * c. 9. 12/ 17. 21. c. 10/ 4.
26 Og hann mun uppſetia eitt ſtrijds-
merke fyrer heidingiana langt fra / og
blijſtra epter þeim fra veralldarennar en-
da/ og ſiaa/ þeir munu koma fliootlega/
hradt.
27 Þar er eingenn þreittur eda ſiukur
þar under / þar mun eingenn dotta / ei
helldur ſofa/ og einkes bellte loſna fra
hans lendum/ t einkes ſko-þveingur ſlitna.
28 Hvørs ørvar eru hvaſſar/ og aller
hans bogar eru ſpenter / Hans heſta-
hoofa er ad virda ſem hellustein/ og ha-
ns hiool/ ſem hvirfel-vind.
29 Hann mun øſkra ſem leon/ hann mun
grenia/ ſem þau ungu leon/ og geiſa og
grijpa herfanged/ og fara þadann burt/
og þar mun eingenn forda.
30 Og hun mun geyſa þar yfer a þeim
ſama tijma/ ſem hafed geyſar/ og þad
mun ſiaſt til landſens/ og ſiaa/ (þa er
þar) myrkur/ angiſt/ og lioſed er for-
myrkvad i þvi þad undergeingur.

VI. Capitule.

Þad þreþallda HEJLAGUR.

A þvi are / þegar konungurenn
Uſias deyde/ þa ſa eg * Dro-
tten ſitia a einum haum og
upphøfdum ſtoole/ og falldar-
ner af hans (klædum/) uppfylltu muſt-
ered. * 2. Moſ. 24/ 10.
2 Seraphim ſtoodu yfer hønum/ ſier-
hvør hafde ſex vænge / med tveimur
hulde hvør ſitt andlit/ og med tveimur
hulde hvør ſijnar fætur / og flugu med
tveimur.
3 Og ſa (eine) * hroopade til þeſſ (ann-
ars/) og ſagde: Heilagur/ Heilagur /
Heilagur/ er ſa Drottenn Zebaoth/ øll
Jardarennar fylling er hans dijrd.
* Openb. 4/ 8. pſ. 72/ 19.
4 Og drootternar hriſtuſt af þeſſ hrop
arans rauſt/ og * huſed vard fullt af
reyk. * Ezech. 10/ 4.
5 Þa ſagde eg: vei mier/ þvi eg þag-
de / þvi eg hefe ohreinar varer/ og bij
midt a medal eins foolks / ſem hefur
ohreinar varer/ þvi mijn augu hafa ſied
Konungenn/ þann Drottenn Zebaoth.
6 Þa flaug einn af þeim ſeraphim til
mijn/ t hafde eina glood i ſinne hende/ ſem
hann took af altarenu med einne taung.
7 Og hann liet hana ſnerta minn munn/
og ſagde: ſiaa/ þeſſe hefur ſnert þijnar
varer/ og þin miſgiørningur ſkal burt
vijkia/ og þijn ſynd forlijkaſt.
8 Og eg heyrde Drottens rauſt/ ſem
ſagde: hvern ſkal eg ſenda / Og hvør
vill fara fyrer oſſ (þangad?) þa ſagde
eg: ſiaa/ hier em eg/ ſend mig.
9 Og hann ſagde: gack burt/ og ſeig til
þeſſa foolks: * heyred koſtgiæfelega/
og merked ecke/ og ſiaed koſtgiæfelega/
og ſkynied ecke. * Luc. 8/ 10.
P. G. 28/ 26.
10 Gior þeſſa foolks hiarta feitt/ og
þeirra eyru þung / og drag umm þeirra
augu/ ad þeir ecke ſiae med þeirra aug-
um/ og heyre med þeirra eyrum/ og ſkyn
ie med þeirra hiørtum / og umvende
ſier/ ad madur kunne lækna þa.
11 Enn eg ſagde: hvad leinge Drottenn?
og hann ſagde: þar til ſtaderner verda i
eide/ ann innbiggiara/ og huſenn fyrer ut-
ann foolk/ og merkurnar liggia ølldung-
es i eide.
12 Þvi Drottenn mun reka foolked lan-
gt burt/ og landed ſkal verda miøg yf-
ergiefed.
13 Þo ſkal enn nu eirn tijunde partur
vera

vera þar i/ og hañ skal koma aplut og
verda til ad breñast/ sem einslags eike·
trie / og sem eitt añad (slags eike·trie/)
hvør ad eru stødug / eñ þo ad bloden̄
skakest af (þeim/ So skal) eitt heilagt
sæde vera þess stødugleike.

VII. Capitule.

Achas huggast.

Og þad skiede i Achas Jothams
sonar/ Usiæ sonar/ Juda kon·
ungs tijd/ uppfoor * Rezin /
konungurenn af Syria/ og Pe·
ka Remaliæ Israels konungs son / til
Jerusalem/ ad strijda i moote heñe / eñ
kuñu ecke yfervuña hana.

* 2. Kong. 15/ 5.

2 Þa var þad kuñgiordt fyrer Davids
huse/ sem sagdest: þeir Syrlen. sku rei·
da sig uppa Ephraim/ Og hans hiar·
ta skielfdest/ og hans foolks hiarta/ sem
trien i skoogenum skialfa fyrer vedre.
3 Eñ Drottenn sagde til Esajas :
gack nu ut moote Achas / þu og Sear
Jasub þiñ son/ til vatns·reñaña enda/
hia þvi efsta fiske·vatne/ til þess sagda
vegar hia farvarans akre.
4 Og seig til hans: vara þig/ og ver·
tu kyrr / ottastu ecke/ og lat ecke þitt
hiarta ædrast fyrer þessum tveimur
þørtum riukande branda/ (sem er) fyrer
Rezins/ og þeirra Syrlendsku/ og fyrer
Remaliæ sonar hæstugre reide.
5 Ad þeir Syrlendsku hielldu eina von
da raadagiørd i moote þier / (item)
Ephraim z Remaliæ sonur/ og segia:
6 Vier vilium fara upp til Juda / og
uppvekia hana / og rickia heñe til vor/
og giøra Tabeals son ad konunge midt
þar i.
7 (Eñ) so sagde sa Drottenn/ Drottenn:
þad skal ecke verda stadfast/ og ey (so)
ganga til.
8 Þvi Damascus (skal vera) høfud i
Syria/ og Rezin høfud i Damasco/ og
epter fim̄ og sextiju aar skal Ephraim
nidur slaast / ad þeir skulu ecke (framar
vera) eitt foolk.
9 Og Samaria (skal vera) høfud i
Ephraim/ og Remaliæ sonur høfud i
Samaria/ Ef þier ecke vilied trua/ (þa
er þad vijst/) ad þier ecke verded ohulter.
10 Og Drottenn talade eñ framar til
Achas/ og sagde:
11 Bid þier eins teikns af Drottne
þijnum Gude/ bid þess i þvi diupa/ edur
uppe i þvi hæa.
12 Eñ Achas sagde : eg vil ecke beid·
ast/ og ecke freista Drottens.
13 Þa sagde hañ : nu vel / heyred nu
þier af Davids huse/ er þad ydur lijt·
ed/ ad þier hrelled foolked/ ad þier vil·
ied og so hrella miñ Gud?
14 Þar fyrer mun Drottenn sialfur
gefa ydur eitt teikn/ sia/ * Jomfruenn
er frioofsom/ og fæder eiñ son/ og þu
skallt kalla hans nafn Immanuel.

* Matth. 1/ 23.

15 Hañ mun eta smiør og hunang /
þar til hañ * skyniar ad burt kasta þvi
vonda / og ad utvelia þad gooda.

* Ebr. 5/ 14.

16 Þvi ædur eñ * barned mun skynia
ad burtkasta þvi vonda/ og utvelia þad
gooda / skal landed / fyrer hvøriu þu
hrædest/ yfergiefast af þess tveimur kon
ungum. * v. 3.
17 (Eñ) Drottenn mun laata daga ko·
ma yfer þig/ og yfer þitt foolk/ og yfer
þijns fødurs hus/ sem ecke eru komner/
sijdan þañ tijd Ephraim veik fra Ju·
da/ fyrer konungenn af Assyria.
18 Og þad skier / a þeirre somu tijd
mun Drottenn blijstra a fluguna/ sem er
hia fliootaña enda i Egyptalande / og
a bijfluguna/ sem er i Assyria lande.
19 Og þær munu koma / og leggia sig
allar samañ i þa eide dale/ og i biarg·
aña sprungur/ og i alla þyrne·buska /
og i øll vegleg (trie.)
20 A þeim sama tijma mun Drottenn
afraka med einum leigdum * rakstur·
knijfe hinumeigenn fliootsens/ (þad er/)
med konungenum af Assyria/ høfuded/
og hared af footunum/ og hañ mun og
so burt taka skegged. * c 10/ 5.
21 Og þad skier a þeim sama tijma /

mun eiñ madur laata eiñ kvygu=kaalf
og tvær ær lifa.
22 Og þad skier / af þvi þær munu
mioolka (so) myked/ ad hañ mun * eta
smiør/ þvi hvør/ sem verdur epter iñe i
landenu/ mun eta smiør og hunaang.
* v. 15.
23 Og þad skier a þeim sama tijma /
ad hvørt plaats / hvar þar voru þus=
und vijn trie a/ (sem kuñu kosta) þus=
und silfur penninga/ mun verda ad þyrn=
um og ad hrijse.
24 Madur mun ganga þangad med
skeite og med boga/ þvi allt landed mun
verda þyrnar og hrijs.
25 Og til allra fiallaña / sem (vant
var ad) snijda med snidlenum/ þangad
skallt þu ecke koma af otta fyrer þyrn=
um og hrijse/ helldur mun þad vera til
ad sleppa uxanum / og laata saudena
ganga (þar a.)

VIII. Capitule.

Israels Rijkes Eydelegging.

Og Drottken sagde til mijn: tak
þier eina stoora rullu/ og skri=
fa þar a med eiñar mañs skiu
stijl/ ad ræna flioott/ hañ hrad
ade sier med herfanged.
2 Og eg hlaut ad taka trufasta votta
til mijn / Uriam prest/ og Sachariam
Jeberechiæ son.
3 Og eg gieck til spaakonuñar/ og hun
fieck getnad/ og fædde eiñ son/ og Dro=
ttken sagde til mijn: kalla hañs nafn /
Maher Schalal/ Chas Baz / (Ræned
fliott/ hñ hradade sier med herfanged.)
4 Þvi ædur eñ barned mun skynia ad
seigia: miñ fader/ og mijn mooder/ mun
(eirn/ sem stendur) fyrer konungsens
auglite af Assyria/ burt taka Damasci
magt/ og Samariæ herfang.
5 Og Drottken talade eñ nu framveig=
es til mijn/ og sagde:
6 Af þvi ad þetta folk foraktade vat=
ned i Siloah/ sem reñur hægt/ og þar
er glede yfer Rezin og Remaliæ syne.
7 Þar fyrer/ sia / Drottken lætur (og
so) uppkoma yfer þa fliootsens þau
straumgu og stooru vøtn/ (sem er) kong=
eñ af Assyria/ og alla hañs vegsemd /
og hañ mun fara upp yfer alla hañs
læke/ og ganga yfer alla hañs backa.
8 Og hañ mun iñbriootast i Juda /
flooa uppa og ganga yfer/ þar til hañ
nær til hælsens/ og mun utbreida sijna
vænge/ (ja) fylla þitt land/ o * Imma=
nu El/ (so) vijdt (sem þad er.) * v. 14.
9 Giøred selskap/ þier foolk/ og vered
(þo) * nidurslegner / og heyred til aller
þier/ sem erud i framande londum/ her=
tijed ydur/ og verded (þo) slegner/ hertijed
ydur/ og verded (þo) slegner.
* 2. Kong. 19/ 21.
10 Alikted eitt raad/ þad skal (þo) verda
til einkes / taled eitt ord / og þad skal
(þo) ecke verda stødugt / þvi med oss
er Gud.
11 Þvi so sagde Drottken til mijn/ þeg=
ar hañ took mig vid hond/ og undervijs=
ade mier / ad ganga ecke a þessa foolks
veige/ og sagde:
12 Þier skulud ecke seigia / saktmaale
um allt þad/ sem þetta foolk mun seig=
ia/ saktmaale/ Og ottest ecke so sem sa
þad giører/ og laated ydur ecke hræda.
13 Þañ Drottken Zebaoth/ hañ skulud
þier helga/ og hañ (skal vera) ydar otte/
og hañ (skal vera) ydar hrædsla.
14 Og hañ skal vera til eins helge=
dooms/ og til * eins steins ad meida sig
a/ og til eiñar hellu/ ad steita sig a/ fyr
er þau tvø Israels hus / til eins taals
og til eiñar snøru fyrer þa / sem bua i
Jerusalem. * Rom. 9/ 33. etc.
15 Og marger munu steita sig a høn=
um/ og falla/ og sundurslaast/ og snar=
ast/ og fangast.
16 Bind vitnesburdeñ samañ/ iñsigla
eitt løgmaal i mijnum læresveinum.
17 Og eg vil bijda epter Drottne / hañ
sem hefur byrgt sitt andlit fyrer Ja=
kobs huse/ og eg vil vænta hañs.
18 Sia/ hier * er eg/ og þau børn/ sem
Drottken hefur giefed mier / til teikns
og furdanlegra hluta i Israel/ fra þm
Drottne Zebaoth/ þm sem byr a Zions
fialle.

fialle. * Ebr. 2/ 13.
19 Og nær þeir vilia seigia til ydar :
leited til þeirra / sem spaa/ og til þeirra/
sem utleggia teikn/ þeirra / sem murra
og þeirra/ sem hvijskra/ (þa seiged:) a
ecke eitt foolk ad leita til sijns Guds ?
a madur (ad leita) til þeirra daudu/ fyr
er þa lifendu ?
20 (Jaa) epter lögmaalenu og epter vit
nesburdenū / vilie þeir ecke seigia epter
þessu orde/ (þa skiedur þad þar fyrer/)
ad eingeñ (af þeim) sier morgun-rodañ.
21 Og madur skal ganga um i landenu
hardlega plaagadur z * hungradur / z
þad skier / nær eiñ lijdur hungur / þa
mun hañ verda reidur / z bölva sijnum
konunge og sijnum Gude / z lijta upp/
* Ps. 59/ 16.
22 Og hañ mun lijta til Jardareñar/
og siaa/ (þar skal vera) aangist og myrk-
ur/ (jaa) þreingingar formyrkvan/ og
hañ skal hrekiast i þokuñe.

IX. Capitule.

Evangelii Predikun.

Eñ þad (land/) sem var þiaad /
skal ecke verda (aldeiles) for-
myrkvad/ (þvi) i fyrstu giörde
hañ Sebulons land/ og Naph
thali land foraktanlegt / eñ þar epter
giörde hañ þad vegsamlegt / (og þad)
a veigenum giegnt hafenu hinumeig-
eñ Jordanar i heidingiaña Galilæa.
2 * Þad foolk/ sem raafade i myrkre-
nu/ siaa eitt stoort lioos/ (jaa) þar skein
eitt lioos yfer þa/ sem biuggu i daudans
skugga lande. * C. 42/ 7.
Matth. 4. 15/16.
3 Þu fiölgader foolked / giörder þvi
glede stoora. Þeir gleddu sig fyrer þier/
eins sem þar er glede a haustyrkiuñe /
(jaa) so sem madur er glaadur/ nær mañ
* skipter herfaange. * Ps. 119/ 162.
4 Þvi hañs byrdar ok/ og hañs herda
hrijs / (jaa) rekandans staf hefur þu i
sundur broked a hönum/ sem i * Midi-
ans tijd. * Dom. 7/ 22.
5 Þar ed þad giörvalla strijd/ þeirra /
sem strijddu/ skiede med harke/ og klædeñ
urdu kvolud i bloode/ og brand/ sem þad/
þar forkærest med ellde.
6 Þvi * eitt barn er fædt oss/ eiñ son-
ur er giefeñ oss/ og höfdingia doomur-
eñ skal vera a hañs herdum / og hañs
nafn skal kallast undarlegur/ raadgiafe/
Gud/ hetia/ eilijfdareñar fader/ fridar-
ens höfdinge. * Luc. 1/ 31. c. 2.7/11.
Joh. 3/ 16.
7 Þessa * höfdingia dooms og fridar
stærd (skal vera) aan enda/ yfer Davids
stoole/ og yfer hañs rijke/ til ad stadfesta
þad/ og til ad vidhallda þvi med riette
og riettvijse/ fra nu og allt til eilijfrar
tijdar : Drottens Zebaoths * * vand-
læting mun giöra þetta. * Luc. 1/32.
** Ec. 37/ 32. 2. Kong. 19/ 31.
8 Drotteñ hefur sendt eitt ord i Ja-
kob/ og þad er falled i Jsrael.
9 Ad þeir skilldu vita/ (jaa) folked allt
samañ / Ephraim/ og þeir/ sem bua i
Samaria / af þvi þeir seigia af hof-
mood og stooru giede:
10 Tygulsteinarner eru fallner/ eñ vier
vilium biggia med höggnum steine /
Morber-trien eru upphöggveñ/ eñ vier
vilium setia cedrus-trie þar fyrer.
11 Og Drotteñ mun upphefia Rezins
standmeñ yfer hañ/ og samblanda hañs
standmönum.
12 Þeim Syrlendsku framañ til / og
þeim Philistæis bak til / og þeir skulu
eta Jsrael med fullum muñe/ * J öllu
þessu er hañs reide ecke frasnueñ/ hellld-
ur er hañs hönd eñ nu utriett.
* C. 5/ 25. C. 10/ 4.
13 Og foolked er ecke umvendt til hñs/
sem slær þad/ og þeir leitudu ecke þess
Drottens Zebaoths.
14 Þar fyrer hefur Drotteñ * högg-
ved af Jsrael * * höfud og hala/ grein
og faag a einum deige. * C. 10/ 33.
** C. 19/ 15. 2. Kong. 17/ 3. etc.
15 Eirn gamall og eirn heidarlegur /
hañ er höfuded/ eñ eiñ spaamadur/ sem
kieñer lijge/ hañ er haleñ.
16 Þvi * þeir/ sem prijsa þetta foolk
farsællt/ munu vera þeir/ s villa þad/
og þeir/ sem eru prijsader farsæler þar

iseru uppsvelgder. * c. 3/2. Luc. 6/39.
17 Þar fyrer kan̄ Drottin̄ ecke gledia
sig yfer þeim ungu mon̄um þar i/og ey
aumka sig yfer fødurlausa þar i / og
eckiurnar þar i / þvi sierhvør er eirn
hræsnare z vondur/og sierhvør mun̄ur
talar dæruskap/* i øllu þessu er han̄s
reide ecke burtsnuen̄ / helldur er han̄s
hønd en̄ nu utriett. * v. 12.
18 Þvi ogudlegleiken̄ er upptendradur
sem elldurenn / han̄ mun fortæra þyrner
og hrijse / og mun upptendrast i þeim
þæckfu(kvistum) i skoogenum/ og þeir
fara upp med einum hæum reik.
19 Landed er formyrkvad i þess Drott
en̄s Zebaoths(brædre)reide/ og foolked
er / sem þad / þar fortærest af ellde /
þr munu ecke þyrma/ sa eine þm̄ ødrū.
20 Og þar mun eirn ræna a þa hæg-
re hlid/z(þo)lijda hungur/og þar mun
ein̄ eta a þa vinstre sijdu/en̄ þeir munu
(þo)ecke mettast/þeir munu eta/ hvør
sijns armleggs holld.
21 Manasse Ephraim/ og Ephraim
Manasse/þeir hvør med ødrum i moo-
te Juda / * J øllu þessu er han̄s reide
ecke snuen̄ / helldur er han̄s hønd en̄ nu
utriett. * v. 12/ 17.

X. Capitule.

Þeir epterordnu prelsast af Assurs
Hende.

Vei þeim/ * sem setia oriettvij-
sa setninga/ og sem læta skri-
fa / (þvi) þeir lietu skrifa
mædu. * Matth. 23/ 14.
2 Ad um̄snua þeirra fatæku mælefn-
ne / og burt taka þeirra aumu riett a
medal mijns foolks/ad eckiurnar meige
vera þeirra herfang/og þeir kun̄e ræ-
na þa fødurlausu.
3 En̄ hvad vilied þier giøra a vitiun-
ar deigenum/z i þeirre olucku/sem mun
koma langt ad : til hvørs vilie þier
flija um̄ hiælp? og hvar vilied þier læ
ta ydar vegsemd?
4 Ad hvør eirn skule ecke verda beigd-
ur under þa faungudu / z falla under
þa i hel slegnu: * J øllu þessu er han̄s
reide ecke snuen̄ / helldur er han̄s hønd
en̄ nu utriett. * c. 9/ 21.
5 Vei Assur / min̄ar * reide hrijse/ og
min̄e grimd/han̄ er eirn stafur i þeirra
hende. * c. 7/ 20.
6 Eg vil burt senda hn̄ til eins hræsn
ande foolks/ z giefa honum bijfalning
yfer min̄ar reide foolke/ ad ræna rane/
og utbijta herfange/og troda þad und-
er footum/ sem saur a gøtunum.
7 En̄ han̄/ han̄ mun ecke meina so/ z
hn̄s hiarta ecke þeinkia so / helldur er
þad i han̄s hiarta/ad afmæ/z ad upp
ræta ecke fæit foolk.
8 Þvi hn̄ mun seigia : eru mijner hofd-
ingiar ecke konungar til samans?
9 Er ecke * Calno sem Carchemis ?
er ecke Hamath sem Arpad? er ecke Sa
maria sem Damascus? * c. 36. 18/ 19.
10 Eins sem mijn hønd hefur hitt
uppa * afgudsens rijke/ z þeirra utskor-
en̄ (bijlæte voru ypparlegre/) en̄ þeirra
i Jerusalem og i Samaria. * c. 19/ 1.
C. 36/ 18. C. 37. 11.
11 Mun eg ecke so eiga ad giøra vid
Jerusalem/ z vid hen̄ar afgude/so sem
eg giørde vid Samaria z vid hen̄ar
afgude ?
12 Og þad skier / nær Drottin̄ hefur
utriett allt sitt verk a Zions fialle og i
Jerusalem/þa vil eg * vitia um̄ konung
sens af Assyria stoorlyndes ævørt / z
um̄ han̄s augna stolltu vegsemd.
* C. 37/ 36. 2. Kong. 19/ 35.
13 Þvi han̄ sagde : eg hefe giørt þad
fyrer min̄ar handar krapt/ z fyrer min̄
vijsdoom / þvi eg var higgen̄ / z eg hefe
burt teked þioodan̄a landamerke/z rænt
þeirra vistum / og nidurkastad in̄byggi-
urunum / sem sa vollduge.
14 Og mijn hønd hefur hitt uppa þiod
an̄a goots sem eitt hreidur/ z eg/eg he-
fe safnad øllu landenu/sem madur safn
ar eggium/er þar eru yfergiefen̄/z þar
var eingen̄/sem hrærde eirn væng/ z sm̄
uppliete nefed/ z sm̄ kvakade.
15 Kan̄ og øxen̄ stæra sig i moote
þeim / sem høggur med hen̄e ? eda
saugen̄

ſaugen̄ træſſa i moote hønum/ſem dreg
ur hanā? Þad være eins ſem ein hrÿſſa
villde hriſta þa / ſem upplypta hen̄e /
eda eins ſem ein̄ ſtafur lypta h̄m /
eins ſem han̄ være ecke trie.
16 Þar fyrer mun Drotten̄/ſa Drott
en̄ Zebaoth/ſenda megurd a medal ha-
n̄s feitingia / z upptendra under han̄s
vegſemd eitt bal/ſm̄ eitt bren̄ande bal.
17 Og Iſraels lioos ſkal vera ein̄ elld-
ur/ z h̄ns heilage ſkal vera ein̄ loge/og
h̄n mun bren̄a z fortæra h̄ns þyrne z
h̄ns hrÿſe a einum deige.
18 Og h̄ns ſkoogar og h̄ns merkur æ-
giæte mun h̄n fortæra/ fra ſalune og
allt til holldſens/ og h̄n mun vera ſem
ein̄ merkes-madur/ þar vanmegnaſt.
19 Og þau trie / ſem epter eru i h̄ns
ſkooge/ ſkulu kun̄a audveldlega ad tel-
iaſt/z eitt barn ſkrifa þau.
20 Og þad ſkier a þeirre ſømu tijd /
mun þad eptervordna i Iſrael / z und-
an̄ komna af Jakobs huſe ecke framar
reida ſig uppa þan̄ ſem ſlær þad/helld-
ur reida ſig uppa Drotten̄ Iſraels Hei
lagan̄ i ſan̄leika.
21 Þad eptervordna mun um̄vendaſt /
(jæ) þad eptervordna af Jakob * til
þeſſ ſterka Guds. * c. 28/ 5.
22 Þui * þo þitt foolk/ o Iſrael/ være
ſem haffſens ſandur / þa ſkyllde(allein-
aſta þad) eptervordna um̄vendaſt þar
af. Fordiorfunen̄/ſ m̄ var ækveden̄ flo-
er yfer med riettvÿſen̄e. * Rom. 9/27.
23 Þui * eina ækvardada fordiørfun
giører Drotten̄/ ſa Drotten̄ Zebaoth/
midt i øllu landenu. * c. 28/ 22.
24 Þar fyrer/ſo ſagde Drotten̄ / ſa
Drotten̄ Zebaoth/ottaſt ecke/mitt foo
lk/ ſem bÿr i Zion fyrer Aſſur/ h̄n mun
ſlaa þig med hrÿſe / z upplypta ſÿnum
ſtaf yfer þig/a Egyptalands veige.
25 Þui þad er ein̄ nu eitt lijted / eitt
ſkamt til/ad grymden̄ ſkal endaſt/ z mijn
reide(ſkal koma) ad kollkaſta þeim.
26 Og ſa * Drotten̄ Zebaoth mun upp
vekia eina ſvipu yfer h̄n/ſem * i Midi-
ans ſlage/ a Orebs biarge/ og ſin̄ ſtaf /
** (ſem h̄n brukade) hia hafenu / og
hønum mun han̄ upplypta a Egypta-
lands veige. * Dom. 7. 19/ 24/ 25.
** 2. Moſ. 14/ 26.
27 Og þad ſkier a þeirre ſømu tijd/
mun h̄ns byrde takaſt fra þÿnum herd-
um/og h̄ns ok fra þÿnum halſe/ z oked
mun fordiarfaſt fyrer oliun̄ar ſkulld.
28 Han̄ kom til Ajat/h̄n foor i giegn-
um Migron/h̄n vill yferſkoda ſin̄ ſtrijds
faræangur i Michmas.
29 Þeir fooru(þeirra) leid/ þeir hvijl-
du i Geba/ Rama ſkielfdeſt / Sauls
Gibeat flijde.
30 Þu Galim dootter æpt u hatt/ þu
Laiſa/gief giætur (þar ad) þu auma
Anathoth.
31 Madmena verk burt/þeir borgarar i
Gebim ſofnuduſt (a flootta.)
32 (Þad kan̄ vel ſkie/ ad madur) verde
en̄ nu eirn dag i Nob/ h̄n mun hræra ſij
na hond (i moote þier/) Zions huſs
fiall/Jeruſalems hæd.
33 Sia/Drotten̄/ ſa Drotten̄ Zeba-
oth mun * afhøggva greinernar med
vallde/ og þeir hææ a voxt eru afhøgg
ner/ z þeir upphøfdu munu nidur þryck
iaſt. * c. 9/ 14. c. 37/ 36.
34 Og h̄n mun afhøggva þan̄ þyck-
va ſkoog med oxen̄e / og Libanon ſkal
fal̄a fyrer ein̄ megtugan̄.

XI. Capitule.

Chriſti Upprune.

Og þar mun upprenn̄a * eirn
vondur af Jeſſe kyne/ og eirn
** kviſtur af han̄s rootum
mun uppvaxa. * c. 1/2. etc.
** Matth. 2/ 23.
2 Og Drottens Ande mun hvijla yf-
er hønum / vijſdoomſens og ſkilning-
ſens Ande/radſens og ſtyrkleikans An-
de/ſkynſemen̄ar z Drotten̄s otta Ande.
3 Og h̄ns ylmur (mun vera) i Drott-
en̄s otta / og h̄n mun ecke dæma epter
þvi / h̄ns augu ſiaa / ey helldur ſtraffa
epter þvi h̄ns eyru heyra.
4 Helldur mun h̄n dæma þa fatæku
med riettvijſe/ og ſtraffa þa hoogværu

i landenu med froomleika/ og sla Jørd
ena med * syns muñs hrysse/ z i hel sla
eirn ogudlegañ med siña vara anda.
* C. 49/ 2. 2. Thess. 2/ 8.
5 Og riettlæted mun vera hñs lenda
bellte/ og trueñ hñs nyrna bellte.
6 Og * eiñ ulfur mun hallda sig hia
einu lambe / og eiñ pardus liggia hia
einu kide og eiñ kalfur og eitt (ungt)
leon og aled (fie) til samans/ og eitt lyt-
ed ungmeñe mun reka þau. * C. 65/25.
Job. 5. 23/ 24. Os. 2/ 18.
7 Og ein kyr og eiñ biørn munu ganga
a gras / þeirra afkvæme liggia hvørt
hia ødru / og eitt leon mun eta stra /
sem uxeñ.
8 Og eitt siugande (barn) mun skiemta
sier hia eitrnrar nødru holu/ og eitt af=
vaned (barn) stynga siñe hende i eins
basiliscus fylsne.
9 Þeir skulu ei giøra skada / og ei for-
diarfa (nockud) a myns heilagleika øllū
fialle/ þvi landed er fullt af Drottens
þeckingu/ sem vatned þar hylur hafed.
10 Og þar mun vera a þm̄ sama ty-
ma * Jesse root / sem stendur foolkenu
til strydsmerkes/ epter heñe munu heid
ingiarner spyria / og hñs hvyld mun
vera dyrdleg. * Rom. 15/ 12.
11 Þvi þad mun skie/ a þeim sama ty-
ma / mun Drottteñ ødru siñe uttrietta
syna hønd/ ad aumka sig yfer syns fool-
ks epterleifar/ sm̄ leyfast munu af Ass-
ur/ og af Ægyptalande/ og af Patros/
og af Morlande / og af Elam / og af
Sinear / og af Hamet / og af eyun-
um i hafenu.
12 Og hñ mun uppsetia eitt merke fyr-
er heidingiana/ og samañ safna Jsra-
els burtreknum/ og safna þeim sundur-
tvistrudu i Juda af þeim fiorum Jard
areñar hornum.
13 Og Ephraims vandlæting mun
vykia/ og Juda fiandmeñ upprætast /
so ad Ephraim mun ecke hafa vand-
læting moot Juda/ og Juda ecke þreng
ia Ephraim.
14 Eñ þeir munu styga uppa Phili-
stæaña hals moot vestrenu / ræna til
samans þa/ sm̄ bua mot austre. Moote
Edom og Moab munu þeir senda þeir-
ra magt / og Amons børn munu hly-
da þeim.
15 Og Drotteñ mun formæla Ægypta
lands hafs tungu/ og lata syna hønd
ganga yfer fliooted/ med synum sterk-
um storme/ og sla þad i siø læke/ ad la-
ta (þa) ganga (þar i giegnū) med skoom.
16 Og þar mun vera eiñ lagdur veg-
ur fyrer hñs foolks epterleifar / sem
verdur epterskiled af Assur / eins sem
þar var * fyrer Jsrael / þañ tyd hañ
foor upp af Ægyptalande.
* 2. Mos. 14/ 19. etc.

XII. Capitule.

Jsraels Þacklæte fyrer Evangelium.

Og þu skallt seigia a þeim sa-
ma tyma : eg vil þacka þier
Drotteñ / ad þu hefur vered
reidur vid mig/ (eñ) þyn reide
er burt snueñ / og þu huggar mig.
2 Sia/ * Gud er mitt hialpræde/ eg
vil vona/ og ecke ottast/ þvi sa Drott-
eñ Drotteñ er miñ styrkur og psalm-
ur / og er ordeñ mier til hialprædes.
* 2. Mos. 15/ 2. etc.
3 Og þier munud ausa * vatn med
glede af hialprædesens bruñum.
* Joh. 7/ 38. etc.
4 Og þier munud seigia a þeim sama
tyma: * þacked Drottne/ akalled hñs
nafn / lated þeckia a medal þioodaña
hñs giørninga / miñest þess / þvi hñs
nafn er hatt. * 1. Kron. 16/ 8.
5 * Synged Drottne (lof/) þvi hñ
hefur giørt dyrdlega hlute / þetta er
kuñgiørt i øllu landenu. * Ps. 47/ 7.
6 Kalla hatt/ og gled þig/ þu bukona
i Zion/ þvi sa Heilage i Jsrael er stoor
midt i þier.

XIII. Capitule.

Babylons Eydelegging.

Ein byrde yfer * Babylon/ sem
Esajas Amots son sa.
* C. 14/ 4. Jer. 50/ 1. C. 51/ 1.
2 Uppreysed eitt merke a ey-
nu

nu hau fialle/ hrooped hatt til þeir-
ra/ bended med hendeñe/ so ad þeir iñ-
gange ad hofdingiaña dyrum.
3 Eg / eg hefe boded mijnum helgud-
um/ ia kallad mijna sterka til miñar rei
de / sem glodduu sig vid mijna vegsemd.
4 Þar er eitt margfalldlegt oop a fioll
unum/ eins sem eirnrar stoorrar þiood-
ar/eitt oop/ sem eitt hareyste af sam-
añ safnadra heidingia rijkiñ. Sa Dro
ttieñ Zebaoth byr eirn her til strijds.
5 Þeir koma af langt(burt liggiande)
lande/fra Himenseñs enda/(ia)Drott
eñ (sialfur) og hñs reide vopn / til ad
fordiarfa þad giorvalla land.
6 Kveinid / þvi Drottieñs dagur er
nærre/ hñ mun koma sem ein eydelegg-
ing fra þm Megtuga.
7 Þar fyrer munu allar hendur * nid-
ur sijga/og allra maña hiarta bradna.
* Nah. 2/ 11.
8 Og þeir munu skielfast/ angister og
pijnur munu iñtaka þa/ þeim mun ver
da angradt / sem henne þar fæder /
þeir munu forundra sig / sa eine a þm
odrum/þeirra andlit(munu breña/sm)
logar. * C. 21/ 3. etc.
9 Sia/ Drottieñs dagur kiemur/ hañ
er grimmur/og þar er bræde og stoor reide
hia/ ad eideleggia landed / og ad afma
þar af syndarana þar i.
10 * Þvi stiornurnar a Himnenum og
þeirra teikn munu ecke giefa þeirra
lioos / sooleñ mun formyrkvast / nær
hun uppgeingur / og tunglid ecke lata
sitt lioos skijna. * Iob. 9/ 9.
Amos. 5/ 8. Ezech. 32/ 7. Joel. 2/ 10.
C. 3. 4/ 20. Matth. 24/ 29. etc.
11 Og eg vil vitia þess vonda a Iard
rijke / og a þeim ogudlegu þeirra mis-
giornings/og giora eirn enda a þeirra
stolltu drambseme / og nidurþrycka
þeirra volldugu stærelæte.
12 Eg mun giora eina(fætæka)mañ
eskiu dijrare eñ (fagurt) gull / og eina
mañeskiu helldur eñ eitt (stycke) gulls
af Ophir.
13 Þar fyrer vil eg hræra Himeneñ/og
Iordeñ mun hrærast ur synum stad /
vegna þess Drottieñs Zebaoths grymd
ar / og vegna hñs brædrar reide dags.
14 Og hun skal vera/sem eitt ellt ræ-
dyr/og sem eirn saudur/hvorium eing-
eñ safnar/ þr skulu lijta hvor til sijns
foolks/og flyia hvor til sijns lands.
15 Hvor sa / sem verdur fundeñ / skal
gegnum leggiast / og hvor þar er hia /
skal falla fyrer sverde.
16 Og * þeirra smaa(born)skulu sund-
ur meriast fyrer þeirra augum/ þeirra
hus rænast / og þeirra hustrur smæn-
ast. * Ps. 137/ 9.
17 Sia/eg vil uppvekia þa Median-
isku yfer þa / sem ecke munu virda silf-
ur/ edur hafa lyst til gulls.
18 Eñ(þeirra)bogar skulu mola born-
eñ / og þr skulu ecke * aumka sig yfer
lijfs avoxteñ/ þeirra augu ecke þyrma
þm ungu. * v. 16. Nah. 3/ 10.
19 Og(so) skal Babylon/ hin fegursta
a medal rijkiaña/þrra Chaldæisku veg-
legt yferlæte/verda sem þegar Gud koll
kastade * Sodoma og Gomorra.
* C. 1/ 9. 1. Mos. 19/ 25. etc.
20 Hun skal ecke vera framar / ecke
helldur vera setiñ æfenlega / og eingeñ
Arabiskur skal setia tialld þar/ey helld
ur hyrdarar lata(fienadeñ)liggia þar.
21 Eñ * Zijm skulu liggia þar / og
þrra hus vera full af Ohim/og struts
ungar bua þar / og vofur hoppa þar.
* Zoph. 2/ 14.
22 Og Jjim skulu syngia(hvor i moot
odrum/)i þeirra yfergiefnu husum/og
drekar i þrra lystugu hollum/ og þad er
nærre/ad heñar tyme skal koma/og heñ
ar dagar skulu ecke undandragast.

XIV. Capitule.

Ordsok til Babylons Eydeleggingar.

Hvi Drottieñ mun aumka sig yf-
er Jakob/og eñ nu utvelia Js
rael/ og lata þa hvijla i þrra
lande / og sa framande mun
giefa sig til þrra / og þr munu hallda
samañ vid Jakobs hus.
2 Og foolked mun medtaka þa/og fæ-

ra þa til þrra ſtadar/og þeir af Iſra-
els huſe munu erfa þa til þienara og
þionuſtu kveña i Drottens lande. Og
hallda þa fanga / ſem hofdu fangad
þa / og drottna yfer þrra þiaaningar
moñum.
3 Og þad ſkiedur/ nær Drotteñ giefur
þier roo af þiñe eymd og af þiñe oroo-
ſemd/og af þm harda þrældoome/ med
hvorium þu varſt þiaadur.
4 Þa ſkalltu taka upp a þeſſu mæle i
moote konunginum af Babylon / og
ſeigia: hvorſu hætte * þiaaningar mad-
ureñ? (ja hvorſu) hætte ſu gull borg-
eñ? * c. 9/ 4.
5 Drotteñ hefur broted hiña ogudlegu
ſtaf/ þrra vønd/ ſem drottnudu.
6 Sa/ ſem ſloo þioodernar med reide /
med ſløgum an aflats / ſa ſem drott-
nade yfer heidingiunum med grymd/ hn̄
verdur ofſooktur / (ſo ad) eingeñ kañ
hamla þvi.
7 Øll * Jordeñ h𝔶ſldeſt og var kyrr/
þr ſungu fagnadar ſaung. * Nab 3/20
8 Furu-trien gledtaſt ogſo yfer þier /
cedrus-trien a Libanon / (og ſeigia:)
ſydañ þu (byriader ad) liggia/ kem eing-
eñ upp/ ad upp høggva oſſ.
9 Helvijte þar under nidre ſkalf fyrer
þier/ (ad taka) i moote þiñe tilkomu.
Þad uppvakte ørenda moote þier/ alla
veralldar eñar ſtioornendur/ hn̄ kom øll-
um heidingingiaña konungum til ad
ſtanda upp af þrra ſtoolum.
10 Þeir aller/ þr munu ſvara/ og ſeig-
ia til þijn: þu ert og ordeñ veikur/ ſem
vier/ þu ert ordeñ lijkur oſſ.
11 Þitt dramblæte er nidurhruned i
helvijte / med þiña pſaltara hlioode /
þar munu breidaſt madkar under þig /
og ormar breidaſt a þig.
12 Hvorneñ ertu * falleñ af Himnen-
um / þu morgun-ſtiarna / þu morgun-
rodans ſon / (hvorneñ ert þu) nidur-
høggveñ til Jardar / þu ſem veikter
heidingiana? * Matth. 11/ 23.
13 Og þu / þu þeynkter i þijnu hiar-
ta: * eg vil uppſtijga i Himeneñ/ upp-
hefia miñ ſtool yfer Guds ſtiørnur / og
ſitia a ſaamkundunar fialle/ a hlidunum
moote nordre. * 2. Theſſ. 2/ 4.
14 Eg vil fara yfer þau hau ſky/ ve-
ra þm Allrahædſta lijkur.
15 Eñ þu ſkallt nidur fara til helvijt-
es/ * til grafareñar hlida. * c. 30/ 33.
16 Hvor þig ſier / mun ſtara a þig /
þr munu giæta ad þier / (og ſeigia:)
mun þeſſe vera ſa madur/ ſm kom Jørd-
uñe til ad titra: ſem kom rijkiunum til
ad ſkialfa?
17 Sem giørde Jardrijked / ſem eina
eydemørk / og nidur braut borgernar
þar i/ ſem ecke upplaukt fangelſenu fyr-
er ſijnum faungum?
18 Aller heidingiaña konungar/ (ja)
þeir aller / liggia med æru (grafner/)
hver i ſijnu huſe.
19 Eñ þu / þu ert burt kaſtadur fra
þiñe grøf / ſem eiñ vidurſtyggelegur
kviſtur/ (ſem) þeirra helſlegnu klæde /
hvorier ed eru ſtungner med ſverde / þr
ſem ofañ fara til grafareñar ſteina /
eins ſem eitt nidur troded hræ.
20 Þu ſkalit ecke ſameinaſt med þeim
til grafareñar/ þvi þu hefur fordiarf-
ad þitt land/ i hel ſleiged þitt foolk/ *
þeirra ogudlegra ſæde ſkal ecke nefnaſt
eilijflega. * c. 1/ 4.
21 Tilbued fyrer hañs børn ad ſlæt-
raſt / fyrer þeirra fedra illſku/ ad þau
ecke komeſt upp/ (hvørke) ad erfa land-
ed/ edur filla Jardrijked med ſtade.
22 Og eg vil ſtanda upp moote þeim /
ſeiger ſa Drotteñ Zebaoth/ og uppræ-
ta af Babylon (hn̄s) nafn/ ⁊ afkvæme/
og ſon/ og ſonar ſon/ ſeiger Drotteñ.
23 Og eg vil giøra hana til Kippoks
eignar/og til vatns tiarna/og burt ſoo
pa heñe med fordiørfunareñar ſoople/
ſeiger ſa Drotteñ Zebaoth.
24 Sa Drotteñ Zebaoth hefur ſvar-
ed og ſagt: (hvad ſkal þad gyllda/) ef
þad er ecke (ſkied/) ſm eg þeynkte/og ef
þad (ecke) ſkal ſtanda / ſem eg hefe
radſlagad.
25 Ad (eg ſkule) brioota Aſſur i mijnu
lande/

lande/og undir froda hn̄ a mynum fioll
um/ ad hn̄s ok meige takast fra þeim /
og hn̄s byrde komast fra hn̄s herdum.
26 Þetta er þad raad/ þad sm̄ er raaded
yfer øllu landenu/ og þesse er su hønd/
sem er utrieckt yfer alla heidingia.
27 Þvi sa Drotten̄ Zebaoth hefur
raaded þad/ og hvør vill ongta þad? og
hn̄s hønd er utrieckt/og hvør vill snua
hen̄e?
28 A þvi aare þegar * kong Achas dei
de / skiede þesse byrde * 2. Kron. 28/27.
29 Gled þig ecke þu giørvallt Phili-
stæan̄a land/ * ad hn̄s vondur/sem sloo
þig/sie broten̄/ þvi af eins høggorms
root mun utganga ein̄ basiliscus/ og
hn̄s avøxtur(mun verda)ein̄ fliugan-
de(glovande)dreke. * Jer. 47/ 1. etc.
30 Og þrra fatæku frumburder munu
næra sig / og þr aumu hvyla sig ugga-
laust / en̄ eg vil deyda þyna root med
hungre / ⁊ hn̄ mun i hel slaa þa epter-
vordnu af þier.
31 Emiadu port / kveinadu borg / þad
giørvalla Philistæan̄a land er ystødu-
laust/Þvi þar mun koma eirn reikur af
nordre / og þar er eingen̄ einsamall i
hn̄s søfnudum.
32 Og hvøriu mun hn̄ svara þiodan̄a
sendebodū?(þessu/)ad Drotten̄ * hafe
grundvallad Zion / uppa þad þeir au-
mu a medal hn̄s foolks skule hafa at-
hvarf til hen̄ar * Ps. 87. 1/ 5.
Ps. 102/ 17.

XV. Capitule.

Moabs Eydelegging.

* Moabs byrde / Med þvi Ar i
Moab er nidurbroten̄ a
nootfun̄e/ (og) nidur sleig-
en̄ / Med þvi Kir i Moab
er nidurbroten̄ a nootten̄e/ (og) nidur
sleigen̄. * Jer. 48/ 13. Zoph. 2/ 9.
2 (Þar fyrer) geingur madur upp til
Bait og Dibon til hædan̄a/ ad græta
yfer Nebo/og yfer Merba/ Moab mun
kveina. Þader * skollott a øllum høfd-
um þar i/ allt skegged er afskored.
* Jer. 48/37. Ezech. 7/ 18.
3 A gøtunum þar i munu þeir girda
seckium um̄ sig / a þekiunum og a gøt-
unum þar i emia þeir aller saman̄/ og
ganga grætande ofan̄.
4 Hesbon * og Eleale hroopudu/ (og)
þrra raust vard heyrd allt til Jaaz /
Þar fyrer munu þr herkyudu i Moab
kveina/ af þvi sier hvørs saal er aang-
raad. * 4. Mos. 21. 23/ 26.
5 Mitt * hiarta skal hroopa yfer Mo
ab/hvørs flootamen̄(flydu)allt til Zo
ar þeirrar þrievetru kvygu/ þvi mad-
ur geingur upp til Luchits uppgaun-
gu med græte/ og a þm̄ vege til Horo-
naim/mun madur uppvekia eitt eymdar
legt oop. * Jer. 48. 34/ 36.
6 Þvi Nimrims vøtn skulu verda aud/
med þvi heied er þornad/ grased er bu-
rt/ ⁊ þar er eckert grænt.
7 Þar fyrer munu þr bera þad yfer-
hafde/sm̄ þr høfdu safnad/ og þad þr
høfdu afsydes lagt / til þeirra Ara-
bisku dals.
8 Þvi þar gieck eitt hroop um̄ kring
Moabs landamerke/ hn̄s kvein(varde)
allt til Eglaim / ⁊ hn̄s kvein var hia
BerElim.
9 Þvi Dimons vøtn eru full af bloo-
de/og eg vil(en̄ nu)laata meira koma yf
er Dimon/(jaa)eitt leon yfer þad slopp
na af Moab/ og þad/ sem er afgaangs
i landenu.

XVI. Capitule.

Ordsøk til Moabs Eydeleggingar.

Sended lands-herrunum lamb
fra eidemerkuren̄ar biarge til
Zions dootkur fialls.
2 An̄ars mun þad skie/ ad ei-
ns sem ein̄ fugl fløgter / sem er elltur
af(synu)hreidre/ (so) munu(og)Mo-
abs dætur vera hia Arnons vødum.
3 Gief raad / halltu doom / giør þinn
skugga sm̄ nootten̄a midt um̄ middeig-
ed/fel þa burtreknu/(⁊)sviik ecke þan̄/
sem flyr.
4 Laat myna burtreknu hafa herber-
ge hia þier/ Moab/ vertu þeirra skiool

mooke spillvirkianum/ þvi skattheimt-
aren̄ hefur feinged enda/spillvirken̄ læt
ur af/ þr eru fortærder/ sa sem nidur-
trad (adra) af landenu.
5 Og þar skal tilreidast ein̄ stooll af
myskunsemen̄e/ og ein̄ skal sitia þar a i
san̄leika/ i Davids tialldbud/ sem skal
dæma/ og sem leitar epter riettenum/
og flyter sier epter riettvysen̄e.
6 Vier høfū heyrt Moabs hofmood/
han̄ er miøg drambsamur/ (jæ) han̄s
drambsemie/og hn̄s stærelæte/og hn̄s rei
de/hn̄s lyge skal ecke so(sæ fram̄gang.)
7 Þar fyrer skal ein̄ Moabite kveina
yfer þm̄ ødrum/ þeir skulu allersaman̄
kveina/Yfer Kirhareseths grundvøll-
um skulud þier andvarpa/san̄lega/þeir
eru sundurbrotner.
8 Þvi Hesbons merkur eru i eide/ (jæ)
vyn-trien i Sibma/ heidingian̄a herrar
hafa hrist hen̄ar(edla)vyn-kvistu/þeir
nædu til Jaeser/fooru um̄ kryng i eide
mørken̄e/ hen̄ar kvister eru utbreidder/
komner yfer um̄ hafed.
9 Þar fyrer vil eg græta/med Jaesers
græte vegna þess vyn-tries i Sibma/
eg vil vøkva þig med mynum græt/
Hesbon og Eleale/þvi þar er eitt fagn
adar hroop falled yfer þynum sumar-
ævexte/ z yfer þin̄e haustyrkiu.
10 So ad * glede og føgnudur skal bu-
rt takast fra Carmel/ z madur skal ecke
gledia sig i vyngardenum/ ey helldur
hroopa(gledelega.)Sa/sem tredur/skal
ecke troda vyn-klasana i pressun̄/fagn
adar-hrooped hefe eg stødvad.
* Jer. 48/ 33.
11 Þar fyrer * hliooda myn in̄yble yfer
Moab/sem ein harpa/ z mitt hid in̄sta
yfer Kirchares. * c.15/5. Jer.48/38.
12 Og þad skier/ nær þad mun open-
berast/ad Moab sie þreyttur a þre hæd
en̄e/ þa mun hn̄ (vilia) ganga til syns
helgedoms ad bidia/ z skal ecke(gieta.)
13 Þetta er þad ord/sem Drotten̄ hef
ur talad til Moab fra þeim tyma.
14 En̄ nu hefur Drotten̄ talad/ og
sagt: um̄ þriu ær/ sem eins * (dag-)
launara ær/ þa skal Moabs vegsemd
verda lytels(meten̄) i øllum þm̄ stoora
margfiølda/ og þar skal verda lyted
epter/(jæ)lyted/ ecke myked.
* C. 21/16.

XVII. Capitule.

Þeirra Syrlendsku og Assyriansku Eydelegging.

* Damasci byrde. Siaa/ Dam-
ascus skal ecke meir vera ein
borg/ helldur vera ein nid
ur hrunen̄(griot-)hruga.
* C. 7/8. Jer. 49/23. Amos. 1/3.
2 Aroers stader eru yfergiefner/ þeir
munu vera fyrer hiarder/sem og (þar)
skulu liggia/ z eingen̄ skal hræda(þær.)
3 Og festingen̄ skal i burtu fra Ephra
im/og ryked fra Damasco/og þeir/sm̄
eru yfer af þm̄ Syrlendsku/ skulu vera
sem Israels barna vegsemd/ sagde sa
Drotten̄ Zebaoth.
4 Og þad skier/a þm̄ sama tyma skal
Jakobs vegsemd vera grøn̄/ og han̄s
hollds feite møgur.
5 Og hn̄ mun vera sem eirn haustyrk-
iu madur/er þar safnar korne/ z hve-
rs armleggur uppskier ax/ og hn̄ mun
vera sem sa/ þar tyner ax i Repha-
ims dal.
6 Og þar munu vera (nockrer) vyn-
klas" um̄fram̄ þar i. Eins ē nær mad
ur hrister eitt oliu-trie/ so ad þar eru
tvø (edur) þriu ber ofan̄ a toppenum/
a einum kviste/ (edur)fiogur(edur)fim̄
a þm̄ ævaxtarsømu kvistum þar a/sag
de Drotten̄ Israels Gud.
7 A þeim sama tyma mun madur hall
da sig til hn̄s/ sem hn̄ hefur giørt/ z
hn̄s augu lyta til þss Heilaga i Israel.
8 Og hn̄ mun ecke hallda sig til altar-
an̄a/(sem eru)hn̄s handa verk/ z ecke
lyta til þess/sem hn̄s fyngur hafa giø
rt/ hvørke til lundan̄a/ nie til trie-
gudan̄a.
9 A þeim sama tyma munu hn̄s ster-
ku borger vera/ eins sem ein yfergiefen̄
grein edur kvistur/ sm̄ þeir hafa yfer
giefed fyrer Israels børnū/ z þar mun
vera

vera eydelegging.
10 Þvi þu hefur gleymt þins hiálp·
rædes Gude/ og ecke minst þins styrklei·
ka biargs/ þar fyrer skalltu (ad sønu)
planta lystelegar plantaner/ og setia þiñ
vijngard med framande vijnkvistum.
11 A þm̄ deige þu plantar/ skalltu ko·
ma (þiñe plantan) til ad grooa/ og um̄
morguneñ skalltu koma þijnu sæde til ad
fá grooda / (eñ þad skal alleinasta ve·
ra) ein haust·yrkiu hruga/ a veikleikans
og þeirrar obætanlegu sorgar deige.
12 O vei þess stoora foolksens marg·
fiølda/ sm̄ * geysar eins sm̄ hafed geys·
ar/ og (vei) folksens háreiste/ sm̄ dunar/
sem storer vatns·nyder: * c. 37/36. etc.
13 Lyderner munu (ad sønu) duna/ sem
stoorer vatns·nyder/ Eñ hn̄ mun stra·
ffa hn̄/ so hn̄ skal flyia langt fra og ellt
ast/ sem eñ øgn a fiøllunum fyrer stor·
me/ og sem eitt rik fyrer hvirfel·vinde.
14 (Siet giætur) * ad kvølld tijman·
um/ og siá/ þa er þar otte/ (já) fyrr eñ
morguneñ (kemur/ þa) er hn̄ ecke (þar
meir.) Þetta er þeirra hlutskipte / sem
rupla oss/ og þeirra hlutur/ sem ræna
oss. * c. 37/ 36. 2. Kong. 19/35.

XVIII. Capitule.

Þeirra Eydelegging/ sem bua vid þad rauda Haf.

Vei vængiaskugganslande/ sm̄ er
hinumeigeñ Morlands fliota/
2 (Já) honum / sem sender
bod yfer hafed / og yfer vatned
med ræga·baatum: Gáanged þier fliott
er sendebodar til eins foolks/ sem er ræ·
nt og ruplad/ til eins ognarlegs folks/
fra þvi þad vard eitt foolk/ og hijngad
til/ (þar sem er giort) lijna hia lijnu/ og
er undertrodeð/ hvørs land fliooteñ ha·
fa burt teked.
3 Aller þier/ sem bued a Jardrijke/ og
bygged a Jørdeñe/ þier skulud siá þad/
nær madur upphefur eitt striids merke
a fiøllunum/ og þier munud heyra/ þeg·
ar * madur blæs i eina basunu.
* Jer. 4/ 5. C. 6/ 1.
4 Þvi so hefur Drotteñ sagt til mijn:
eg vil hallda kyrru fyrer / og giefa ga·
um (ad þvi) i mijnu sæte/ eins sem eiñ
skijr hite yfer surteñe / sem eitt sky med
døgg i kornvinu hitanum.
5 Þvi fyrer kornskieruna/ þegar knapp
arner er fullkomner / og bloomstreñ eru
ordeñ (ad surum berum/ sm̄ eru) vaxeñ/
skal madur afskiera kvistena med snid·
lunum/ og burt taka / (já) afhøggva
ungvidina:
6 Þeir skulu læfast ásamt fyrer fugl·
ana a fiøllunum / og dijreñ i landenu /
ad fuglarner skulu hallda sumar yfer
þm̄/ og øll dijreñ i landenu hallda vet·
ur yfer þeim.
7 A þeim sama tijma skal framberast
gáafa til þess Drotteñs Zebaoth af
þvi ranta og ruplada foolke / og af einu
ognarlegu foolke/ fra þvi þad vard eitt
foolk/ og þar epter/ (þar sem er giort)
lijna hia lijnu/ og sm̄ er undertrodeð/ hvø
rs land fliooteñ hafa burttekeð / til
þess Drotteñs Zebaoths nafns * stad·
ar/ til Zions fialls. * 5. Mos. 12/5. etc.

XIX. Capitule.

Egyptalands Eydelegging.

* Egyptalands byrde. Siá /
Drotteñ fer a einu liettu
skye/ og mun koma til Egyp
talands/ og * * Egyptalands
afguder skulu skialfa fyrer honum/ og
Egyptaña hiarta smelltast midt i þm̄
* Jer. 46/ 2. Ezech. 29/ 2. C. 30/ 4.
* * 2. Mos. 12/ 12.
2 Og eg vil etia sámañ Egyptalande
vid Egyptaland/ og þeir skulu striida hv
ør moote sijnum broodur/ og sa eine mo·
te þm̄ ødrum/ borg i moote borg/ rijke
i moote rijke.
3 Og þeirra Egyptsku ande skal forgan
ga i þm̄/ og eg vil ad aungvu giøra þeirra
ráad/ þa munu þeir * spyria afgudena
og galldra·meñena/ og spáasagnar·meñ·
ena/ og þa/ sem utleggia teikn * c. 8/ 19
4 Og eg vil yfergiefa þa Egyptsku i
stranngra herra hønd/ og eiñ sterkur kong
ur skal drotna yfer þm̄/ sagde sa Dro·
ttnareñ / sa Drotteñ Zebaoth.

5 Og þar skal vanta vatn i hafenu/
og fliooted burt sigtast / z verda þurt.
6 Og vatnsføllenn skulu hlaupa langt
burt/(og) straumarner/ sem voru geym
der (med dijkiunum/) minka/ ꝛc þorna/
reir z þare skulu afskierast.
7 Grased hia fliootenu/(ꝛc)hia back-
anum hia fliootenu / og allt sæde hia
fliootenu skal visna/fordiarfast/ z ecke
vera meir til.
8 Og fiskararner skulu verda hriggver/
z aller / sem renna aungle i straumenn /
græta/ z þeir/ sem leggia net i vatned/
verda vanmegna.
9 Og þeir/ sem giøra gott lerept/ skulu
smænast/ z þr/ sem vefa hvijtt(verk.)
10 Og þeirra net skal vera slited/(ꝛc)
allra þeirra/ sem giøra haaf (og) fiske-
damma.
11 Enn høfdingiarner i Zoan eru dær
ar/ Pharaonis vitru rædgiafa ræd eru
(orden ad) dæruskap / Hvørnenn villed
þier seigia til Pharao : eg er þeirra vij-
su sonur / þeirra gømlu konunga sonur.
12 Hvar eru nu þijner vijsu ? ad þeir
nu kunngiøre ydur/ z kienne/ hvad sa Dro
ttenn Zebaoth hefur rædslagad umm
Egyptaland.
13 Høfdingiarner i Zoan eru (vordner
ad) dærum/ Høfdingiarner i Noph eru
svikner/ z þeir tældroogu Egyptaland/
(allt til þess) ytsta af þess ættkvijslum.
14 (Þvi) Drottenn hefur uthellt * ein-
um hreckvijsum anda þar i/ og þeir ha-
fa villt Egyptaland i øllu sijnu verke /
eins sem eirn druckenn er villtur/ nær hann
spijr. * c. 29/ 10. 1. Kong. 22/ 21.
15 Og Egyptaland skal eckert hafa ad
giøra / sem (annadhvørt) høfuded eda
halenn/ kvisturenn eda tægenn skylldu (ku-
nna) ad giøra.
16 A þeirre sømu tijd skulu þr Egypt
sku vera s kvinnurnar/ z ottast z skielf-
ast fyrer þess Drottens Zebaoths han
dar hræringu / hvørre hann mun veifa
yfer þa.
17 Og Juda land skal vera þeim E-
gyptsku til fordiørfunar / hvør / sem
þeynker umm þad / skal oftast fyrer þess
Drottens Zebaoths ræde/ sem hann hef-
ur rædslagad umm þa.
18 A þeim sama tijma munu þar vera
fimm stader i Egyptalande / sem munu
tala med Canaans tungumæle/ z sver
ia vid þann Drottenn Zebaoth/ eirn mun
kallast sa stadur Heres.
19 A þeim sama tijma skal Drottens
altare vera midt i Egyptalande/ z Dro
ttens stoolpe hia landamerkenu þar af/
20 Og hann skal vera þeim Drottne Zeba
oth til eins teikns/ og til eins vitnes i
Egyptalande / þvi þeir munu hroopa
til Drottens/ fyrer þeirra skulld/ sem
underþryckia (þa/) og hann mun senda
þeim einn frelsara og einn meistara / og
frija þa.
21 Og Drottenn mun þeckiast af E-
gyptalande/ z Egyptsker munu þeckia
Drottenn a þeim sama tijma/og þeir mu
nu þioona (Drottne) med offre og mat-
offre/og * heita Drottne heite/ z hall-
da þad. * Pred. 5/ 3.
22 Og Drottenn mun slaa Egyptala-
nd/ (so hann mun) slaa og lækna/og þeir
munu snua vid til Drottens/og hann mun
bænheyra þa/ og lækna þa.
23 A þeim sama tijma mun vera einn
lagdur vegur fra Egyptalande inn i Assy
riam / og þeir Assyrianisku munu ko-
ma inn i Egyptaland / og Egyptsker i
Assyriam / og Egyptsker skulu þioona
þeim Assyrianisku.
24 A þeim sama tijma skal Israel vera
sa þridie med Egyptalande og Assy-
ria/ ein blessan midt a Jordunne.
25 Hvoria sa Drottenn Zebaoth hef-
ur blessad/ z sagt : blessad er mitt foolk/
þeir Egyptsku / z þeir Assyriansku /
minna handa verk/ z Israel minn arfur.

XX. Capitule.

Spamadurenn er Egyptskum eitt
Teikn uppa þeirra Burtfærslu.

A þvi are/ sem * Tartan kom
til Asdod/ þegar Sargon/ kon
ungurenn af Assyria/ sende hann/
og

og hn̄ ſtrijdde moote Asdod / og iñtook
hana. * 2. Kong. 18/ 17.
2 A þm̄ ſama tijma talade Drottēn
fyrer Eſajam Amots ſon / z ſagde :
gack/ z tak ſeckēn ofañaf þijnum lend
um/ og drag þin̄ ſkoo af þijnum fæte/
(Og) hn̄ giørde ſo / og gieck nakēn og
berfættur.
3 Þa ſagde Drottēn : eins ſem min̄
þienare Eſajas geingur nakēn og ber-
fættur til eins þriggia ára teikns og
undarlegs hlutar/yfer Ægyptalande og
yfer Morlande.
4 So ſkal konungurēn af Aſſyria bu-
rt reka þa faungudu Ægyptara / og
þa Morlendſku/ſm̄ ſkulu færaſt fáng
ner burt / unger og gamler / nakter og
berfætter / og berlærader/þm̄ Ægypt-
ſku til ſkam̄ar.
5 Og þeir munu ſkielfaſt og ſmánaſt/
vegna Morlands/ſem þeir litu til/ og
vegna Ægyptſkra/ (ſem var) þeirra
vegſemd.
6 Og ſa / ſem byr a þeſſare ey / mun
ſeigia a þeim ſama deige : ſia / ſo
(gieck þad) hønum / ſem vier litum
til/ þar ſem vier flijdum burt um̄ hiá-
lp / til ad frijaſt fra konungenum af
Aſſyria? og vier/hvørnēn munum vier
ſleppa?

XXI. Capitule.

Þeirra Babyloniſku Afall.

Ein byrde yfer eydemørkañe hia
hafenu : eins ſem eiñ hvirfel-
vindur fer fram̄ i ſudrenu/(ſo)
kiemur þad af eydemørkeñe/af
einu ognarlegu lande.
2 (Þvi) mier er kun̄giørd ein þung
ſyn. Sa falſke høndlar falſklega / og
eideleggiarēn eideleggur. Elam / far
upp/ Madai/ ſetſtu um̄/ eg hefe giørt
ender a allre hn̄s andvarpan.
3 Þar fyrer eru mijnar lendar fullar
af pijnu / angiſtēn hefur griped mig /
eins ſem angiſt (grijpur hana) * þar
fæder / eg eingde mig af þvi ad heyra
þad/ eg vard ſkielfdur/ nær eg ſa þad.
* C. 13/ 8. Jer. 4/ 31. C. 22/ 23.

4 Mitt hiarta vard villt/ ottēn hef-
ur ſkielft mig / rockred / ſem eg hafde
kiært/hefur hn̄ ſett mier til ſkielfingar
5 (Ja) tilbued eitt bord/ Lat vaktar-
an̄ taka vara a/ et/ dreck/giøred ydur
reidubuna / þier høfdingiar / ſmyried
ſkiølldēn.
6 Þvi ſo ſagde Drottēn til mijn :
gack/ſet eiñ vaktara/ hvør ed ſkule kuñ
giøra þad hn̄ ſier.
7 Og hn̄ ſa vagnana / med tveimur
riddurum (i hvørium / aſamt) vagna
(dregna)af øſnū/ (og) vagna(dregna)
af kameldijrū/ og hn̄ gaf koſtgiæfelega
gaum þar ad med ſtoorre athugaſeme.
8 Og hn̄ hroopade ſem eitt leon : *
Drottēn/eg helld alltijd vørd a dagēn/
(og)eg helld min̄ vørd allar nætur.
* Hab. 2/ 1.
9 Og ſia/þar koma vagnar med folke/
med tveimur riddurū(i hvøriū/)z * eiñ
ſvarade/og ſagde : Babylon er fallēn /
hun er fallēn / og madur hefur nidur-
broted øll hēñar guda bijlæte til Jard-
ar. * Openb. 18/ 2.
10 Mitt þreſke-korn / og þad (korn /
ſem er)i mijnum láfa/Þad eg heyrde af
þm̄ Drottne Zebaoth/ Iſraels Gude/
kuñgiørda eg ydur.
11 Ein byrde yfer Duma. Þar hroop-
ar eiñ til mijn af Seir : vaktare/hvad
(ſeiger þu)um̄ nootkena? vaktare/hvad
(ſeiger þu) um̄ nootkena?
12 Vaktarēn ſagde : morgunēn er kom-
ēn/og þar er eñ nu noott/ Vilied þier
ſpyria/ (ſo) ſpyried/ ſnued vid/komed.
13 Ein byrde yfer Arabia. Þier ſkulud
vera ut nootkena i ſkoogienum i Ara-
bia/(þier/ſem erud a)Dedanims ſtigū.
14 Komed moote einum þyrſtum med
vatn/ þier/ ſem bued i Thema lande /
komed undañ hønum/ ſem flijr/med ha-
n̄s braud.
15 Þvi þr flija fyrer ſverde/ (ja)fyrer
einu brugdnu ſverde/fyrer einum ſpent-
um boga / og fyrer einu þungu ſtrijde.
16 Þvi ſo ſagde Drottēn til mijn : in̄-
an̄ eins árs/ eins ſm̄ eins *(dag-)laun

ara ær eru / skal øll Kedars vegsemd
endast. * c. 16/ 14.
17 Og su epterordna tala af boga skytt
unum/ (sem eru þeir) sterku af Kedars
børnum/ skal fæcka/ þvi Drottenn Jsra
els Gud hefur talad þad.

XXII. Capitule.

Jerusalems Burtfærsla til Babylon

Ein byrde yfer skodunar daln
um. Hvad (skadar) þig nu/ ad
þu ert øldunges * hlaupeñ
uppa þekiurnar? * c. 15/ 3.
Jer. 48/ 38.
2 (Þu/ sem varst) full af storme/ hæ
vadasamt þorp/ lystug borg / Þÿner i
hel slegnu eru ecke i hel slegner med sver
de/ og ecke dauder i strÿde.
3 Aller þÿner hofudsmeñ eru burkrym
der til samans/ bundner af boga skytt
unum/ aller sem fiñast i þier/ eru bund
ner til samans/ þeir hlupu ad flÿa lan
gt burt.
4 Þar fyrer sagda eg: snued ydur fra
mier eg vil beysklega græta/ giøred yd
ur ecke omak ad hugga mig yfer mÿns
foolks dootthur eydeleggingu.
5 Þvi þad er eins hæ vada og nidur
trodslu/ og eydeleggingar dagur fra þm̄
Drottne/ Drottne Zebaoth i skodunar
dalnum/ (a hvørium) murarner urdu
nidurbrotner / og madur hroopar til
fiallaña.
6 Og Elam bar pÿlna koffur/ riddar
arner eru a mañsens vagne/ og Kir læt
ur siaa beran skiolld.
7 Og þad skier/ ad þÿner utvalder dal
er/ munu verda fuller af vøgnum / og
riddararner sockttu hart a ported.
8 Og hn̄ rauf Juda þak/ og þu sæst
(þig um̄) a þeim sama deige um̄ strÿds
buning i skoogarens huse.
9 Og þu munt siaa rifurnar i Davids
borg/ sem eru margar / og safna vatn
enu ur þvi nedsta fiske dÿke.
10 Og þier munud telia Jerusalems
hus/ og * afbriooта husen/ til ad styrk
ia mureñ med. * Jer. 33/ 4.
11 Og þier munud giøra eina grøf /
millum beggia murana fyrer þad gam
la fiske dÿkes vatn / eñ þier gaafud ecke
gaum ad hønum / sem giørde soddañ /
þañ/ sm̄ tilsette þad fyrer laungu/ saa
ud þier ecke.
12 Og Drottenn / sa Drottenn Zeba
oth mun a þeim sama tÿma hroopa
epter græte/ og epter harmakløgun/ og
epter skøllottu (hofde/) z skirtu af seck
13 Eñ sia/ þar er føgnudur og glede /
(sem þa madur) drepur uxa/ og slatrar
fie/ etur kiøt/ og dreckur vÿn/ (og seig
er:) * latum oss eta og drecka/ þvi vier
munum deya a morgun. * c. 56/ 12.
Spek. 2/ 6. 1. Cor. 15/ 32.
14 Eñ sa Drottenn Zebaoth hefur op
inberad sig fyrer mÿnum eyrum. (Hvad
skal þad gillda/) ef þesse misgiørning
ur skal fyrergiefast ydur / þar til þier
deyed? sagde Drottenn / sa Drottenn
Zebaoth.
15 So sagde Drottenn/ sa Drottenn Ze
baoth: gack/ kom iñ til þssa rentu meist
ara Sebna / sem er hofmeistare / (og
seig til hañs.)
16 Hvad hefur þu hier (ad giøra?) og
hvørn hefur þu hier? ad þu hefur høgg
ved þier hier eina grøf/ (eins sem) sa/
þar lætur høggva sÿna grøf a þeirre
hædeñe / sem sa/ þar lætur giøra sier
eitt heimile i klettenum.
17 Sia/ Drottenn mun burtfæra þig/
(eins sem) eiñ sterkur færer eirn burt/
og aldeiles hylia þig.
18 Hañ mun vellta þier vodum/ (sem)
vodum/ sem einum hnette/ ad einu vÿdu
lande/ þar skalltu deya/ z þar skulu þÿn
er kostuleger vagnar (blÿfa/ þu sm̄ mu
nt vera) þÿns Drottens huss forsmaan.
19 Og eg vil hrinda þier ur þiñe sti
ett/ og hn̄ mun setia þig af þÿnu stande
20 Og þad skier a þm̄ sama tÿma/ þa
vil eg kalla a miñ þienara Eliakim/
Hilkia son.
21 Og eg vil færa hn̄ i þiñ kyrtel/ og
styrkia hn̄ med þÿnu bellte / og giefa
þÿna magt i hn̄s hønd/ ad hn̄ skule ve
ra þeim eirn fader / sem bua i Jerusa

lem og i Juda huse.
22 Og eg vil leggia lyklana ad Davids
huse / uppa hn̄s herdar / og * hn̄ skal
uppliuka/so eingeñ(skal kuña)apturlo-
ka/ og apturloka/so eingeñ(skal kuña)
upp lata. * Job.12/14. Openb.3/7.
23 Og eg vil festa hn̄ sem eirn nagla i
einn føstn̄ stad / z hn̄ skal verda eiñ
dyrdar stooll i syns fødurs huse.
24 Og þr skulu heingia uppa hn̄ alla
hn̄s fødurs hus s vegsemd/børn og bar
na børn / allrahanda sma-hlute /
bæde dryckiar-kier/ z allrahanda hliood
fære.
25 A þm̄ sama tyma/ seiger sa Dro-
ttiñ Zebaoth/ skal nagleñ burt takast/
sa sem var festur i einum føstum stad/
og afhøggvast og falla / og sa þunge /
sem var þar a / skal upprickiast / þvi
Drottiñ hefur talad þad.

XXIII. Capitule.

Um̄ Tyri Eydelegging.

Ein byrde yfer * Tyro. Kveined/
þier Tharsis skip/ þvi hun er
eydeløgd / (so þar er) ecke eitt
hus/(sem madur kañ)koma iñ
i / þad er kuñgiort þeim af Chittim
lande. * Jer. 47/ 4. Ezech. 26/ 3.
C. 27. 2/ 16. Zach. 9/ 2.
2 Þier iñbyggiarar a eyuñe / þegged /
þeir kaupmeñ af Zidon/ s̄m fooru yfer
hafed/ þeir fylltu þig.
3 Og hvørrar iñtekt var sæded af
Sichor yfer þau stooru vøtn / fliot
sens avøxtur/og hun var heidingiaña
kauphøndlan.
4 Skamastu þyn Zidon / þvi hafed/
sagde/(ia)hafsens styrkur/seigiande:
eg hefe ecke verid i joodsoott / og ecke
fædt/og ecke uppaled ynges(meñ/ edur)
uppfoostrad joomfrur.
5 Eins sem þegar rykted (kom) til
Egyptalands/ mun madur verda ang-
urbiteñ/ nær madur heyrer um̄ Tyro.
6 Fared yfer til Tharsis/kveined þier
iñbyggiarar a eyuñe.
7 Er þesse ydur ein gledeleg (borg ?)
hun hefur ad (søñu)fyrst vered til fra
alldødle/(eñ) heñar fætur muñu færa
hana til ad ganga langt burt.
8 Hvør hefur afraaded þetta um̄ Ty-
rum/hana/s̄m koronade(adrar ? hvørr
ar * kaupmeñ voru høfdingiar/Hvørr
ar varnings meñ þeir ypparlegu i land
enu. * Openb. 18/ 23.
9 Sa Drottiñ Zebaoth hefur afraad
ed þad / ad vanhelga allra hofmoodug-
ra dramb / ad mynka alla ypparlega i
landenu.
10 Far i giegnum til þyns lands/ sem
eitt fliot/þu Tharsis dootter/þar er
eckert bellte framar meir.
11 Hañ utriette syna hønd yfer hafed/
* baud um̄ rýken/ Drottiñ skielfde
Canaan / ad eydeleggia hn̄s festingar.
* Job. 12/ 24.
12 Og sagde : þu skallt ecke framar
vera lystug / þu smaanada joomfru Zi-
ons dootter. O Chittim/ giør þig rei-
dubuna / far afram / (þvi) þu skallt
ecke iafnvel þar hafa hvyld.
13 Sia/(vidvyrkiande)þeirra Calda-
isku lande/ (so) hefur þetta foolk ecke
(leinge)vered/Assur hefur grundvallad
þad/fyrer(þa/sem bua i)eydemørkum/
þeir hafa uppreist slot þar i/reist hall
er þar i/eñ hn̄ lagde þad i eyde.
14 Kveined/þier Tharsis skip/þvi yd-
ar magt er broteñ.
15 Og þad skiedur a þm̄ sama tyma /
þa skal Tyro vera gleymt siøtyger aar/
sem er eirn kongs alldur/(eñ)epter þad
siøtyger aar eru ute / skal Tyrus kveda
sem eitt hooru-kvæde.
16 Tak hørpuna/gack um̄ kryng i stad
num/þu forgleymda hoora/leiktu vel a
hlioodfære / kved þu margt / uppa þad
þyn verde getted (aptur)
17 Þvi þad skier/ epter þad siøtyu aar
eru ute / þa mun Drottiñ heimsækia
Tyrum / og hun mun koma til syns
(hooru-)verdkaups aptur/z drya hoor
an med øllum rykium a Jørduñe / sem
eru a Jardrykes kryngluñe.
18 Eñ heñar kaupskapur og heñar
(hooru-)

(hvoru.) befalingur/ ſkal vera Drott-
ne heilagur / þad ſkal ecke ſafnaſt til
fiærſioodañа / ei helldur geimaſt/ þvi
þr/ſem bua fyrer Drottne/ munu hafa
heñar kaupſkap til ad eta / og verda
metter / ꝛ til ſkyllu/ (ſem mun vera)
vraranleg.

XXIV. Capitule.

Judaña viſſuleg Eydelegging.

Sia/ Drotteñ giører landed to-
mt/ ꝛ giører þad i eyde/ og vill
umbreita þſſ hæltalage/ ꝛ læ
ta burt dreifa þſſ iñbyggiurū.
2 Og eins ſm̄ foolked/ * ſo mun ꝛ preſt
ureñ vera/ ſm̄ ſveirneñ/ ſo hñs herra/
ſem þioonuſtu ſtulkañ/ ſo heñar huſt-
ru/ ſm̄ ſa þar kauper / ſo ſæ þar ſel-
ur/ ſm̄ ſa þar lænar / ſo ſa þar læned
tekur/ ſm̄ ſa þar utokrar/ ſo ſa þar tek
ur vid okre af honum. * Oſ. 4/ 9.
3 Landed ſkal viſſulega verda toomt/ ꝛ
ſærlega rænt/ þvi Drotteñ hefur tal-
ad þetta ord.
4 Landed hefur ſirgt / er fordiarfad /
Jardrijked er veikt/ fordiarfad/ foolk-
ſens foringiar i landenu eru vordner
veiker.
5 Þvi landed er ſaurgad af þeſſ iñbygg
iurum/ þvi þr yferkroda lögmæled/ um
breita ſetningenum / giöra eiñ eilijfañ
ſattmæla ad aungvu.
6 Þar fyrer etur bölvaneñ landed / ꝛ
þr/ſem bua þar i/ verda eydelagder/ þar
þ verda þr brender/ ſm̄ biuggu i landenu/
ꝛ þar mun verda fætt foolk afgangs.
7 Muſteñ ſirger / vijn-tred vanmegn-
aſt/ aller (þeir/ ſm̄ voru) glader af hiar-
ta/ andvarpa.
8 Bumbnañа glede hefur aflæted/ þrra
glödu hliood eru burtu/ hörpuñar glede
hefur enda.
9 Þeir munu ecke drecka vijn med ſau-
ng/ ſterkur dryckur mun vera beyſkur fyr
er þæ/ ſm̄ drecka hñ.
10 Eiñ eyde ſtadur er nidur broteñ /
hvort hus er lokad/ ſo eingeñ gange iñ.
11 Madur hroopar (ſærgrætelega) a
götunum epter vijnenu/ öll glede er for-
myrkvud/ landſens fögnudur er i burt.
12 Eydeleggingeñ er epter i ſtadnum/
ꝛ portteñ munu ölldunges nidur briotaſt
13 Þvi ſo mun þad ganga til vid land-
ed midt a medal foolkſens/ ſm̄ (nær mad
ur hefur) hriſt eitt oliu trie/ (og) ſm̄
vid (epterordna) kviſte/ nær (vijn-) yrk-
iañ er endud.
14 Þeir ſömu munu upphefia þeirra
rauſt / ſijngia (med fögnude/) ꝛ gledia
ſig fra hafenu vid Drotteñs vegſemd.
15 Þvi prijſed (nu) Drotteñ i dölun-
um/ Drotteñs Jſraels Guds nafn a ey-
unum i hafenu.
16 Vier heyrdum (lof.) ſaungeñ fra
Jardarcñar enda/ þm̄ riettkvijſa til dijrd
ar. Og eg ſagde: eg er magur / eg er
magur/ vei mier / þvi þr fölſku höndla
falſklega/ jæ med falſkleika höndla þr
fölſku falſklega.
17 (Þar mun vera) ſkielfing og gröf ꝛ
ſnara yfer þier/ ſm̄ bijr i landenu.
18 Og þad ſkiedur/ * ef nockur flijr fyr
er ſkielfingareñar hlioode/ hñ mun falla
i gröfena/ og hañ / ſem uppſtijgur af
gröfeñe / mun veidaſt i ſnöruñe / þvi
vatns reñurnar af þvi hæa munu upp
lætaſt / ꝛ Jardareñar grundveller bif-
aſt. * Jer. 48/ 44. Amos 5/ 19.
19 Landed mun ölldunges ſundurſlæſt/
landed mun ölldunges ſundur rifna /
landed mun viſſulega ſkiælfa.
20 Landed mun viſſulega * reika/ ſem
ſa druckne/ og burt færaſt/ ſem nætur-
hreyſed/ og þeſſ mijſgiörningur mun ve-
ra þungur yfer þvi/ og þad mun falla/
ꝛ ecke ſtanda upp framar. * c. 19/ 14.
21 Og þad ſkiedur a þm̄ ſama tijma /
ad Drotteñ mun vitia þeirra hæu her
lids i þeirre hædeñe / og um̄ Jardareñ-
ar konunga a Jördūñe.
22 Og þr munu faſtlega bindaſt (til
ſamans) fæangner til eiñar grifiu / og
verda lukter i fæangelſe/ eñ (aptur) heim
ſækiaſt laungum tijma þar epter.
23 Og tungled mun ſkamaſt ſijn / og
ſooleñ blygdaſt/ þvi ſa Drotteñ Zeba-
oth mun rijkia a Zions fialle og i Je-
ruſalem/

rusalem/og fyrer hnsølldungum/(mun
vera) dyrdeñ.

XXV. Capitule.

Packlæte fyrer Guds Riettvijse.

Drottteñ/ þu ert miñ Gud/eg vil
upphefia þig/ eg vil lofa þitt
nafn/ þvi þu giørder eiñ furdu-
anlegañ hlut/þær radagiørd-
er/ (sem þu hefur sagt) laungu fyrr/
eru sañleikur/(Ja) trufeste.
2 Þvi þu giørder borgena ad eiñe(gri-
ootz)hrugu/þa sterku borg ad eiñe hrun
eñe hrugu / þeirra framande høll (ad
hun sie)ecke (meir) ein borg/ hun mun
ecke byggiast eilijflega.
3 Þar fyrer munu þeir heidra þig/sm
eru eitt megtugt foolk/ognarlegra heid
ingia borger/þær munu ottast þig.
4 Þvi þu varst þess fatæka styrkur/
þess auma styrkur i hns angist / * ein
hlijfd fyrer vatns-floodenu / eiñ skugge
fyrer hitanum/þvi þeirra ogurlegu an-
de er sem eitt vatns-flood i moote ein-
um vegg. * Es. 4/ 6.
5 Sem hitañ a einum þurrum stad
munt þu lægia þrra framande hæ-
vada/ (sm)hiteñ(er dempadur)med ein
um skugga af einu skye/skulu hiña ogur
legu afkomendur audmijkiast.
6 Og sa Drottteñ Zebaoth mun giøra
øllu foolke a þessu fialle/eitt * feitt gie-
stabod/eitt giestabod (af vijne fyrer ut-
añ) dreggiar / af feite med merg / (af
leinge geymdu vijne/) sm er tappad fra
dreggeñe. * Matth. 22/2. Luc. 14/16.
Openb. 19. 7/ 9.
7 Og hn mun ølldunges burttaka a
þessu fialle þeirrar blæiuñar aalit/ hv-
ar med aller lijder (eru sveipader/)z aa-
breiduna / hvar med aller heidingiar
eru þakter.
8 Hañ mun * uppsvelgia daudañ ølld-
unges/og sa Drottteñ Drottteñ * * mun
afstriuka graateñ af øllum aasioonum /
og burttaka sijns foolks forsmaan af
allre Jørduñe/þvi Drottteñ hefur tal-
ad þad. * 2. Tim. 1/ 10.
* * Openb. 7/ 17. etc.

9 Og madur mun seigia a þeim sama
tijma: * siaa/ hn er vor Gud/ vier høf-
um * * vænt hns/z hn mun frelsa oss/
þesse er Drottteñ / vier høfum vænt
hns / vier vilium kiæta og gledia oss i
hns hiaalpræde. * Ps. 48/ 15.
* * Ps. 42. 6/ 12.
10 Þvi Drottteñs hønd mun hvijla a
þessu fialle/Eñ Moab mun under trod
ast under hn/ sm madur nidur tredur
haalm i saur.
11 Og hn mun utbreida sijnar hendur
midt þar i/ so sem eiñ/ þar sinder/ut-
breider (þær) til ad sinda. Og hn mun
nidur þryckia hns hroka med siña han-
da arme/
12 Og beigia þiña haafu mura festing/
hn mun nidur þryckia hn / (Ja) kasta
hønum til Jardar allt til molldar.

XXVI. Capitule.

Medkieñing um Christum.

A þeim sama tijma mun þesse
saungur syngiast i Juda lan-
de: vier høfum eiñ * sterkañ
stad/ hn mun setia hiaalpræd-
ed til mura og varnar. * Ps. 46. 2/ 6.
Ps. 87/ 1. Matth. 16/ 18.
2 * Lated portteñ upp/ad þar iñgan-
ge eitt riettlaatt foolk / sm vardveiter
truna. * Ps. 118/ 19.
3 Med sterkum aasetninge munt þu
vardveita frideñ/(Ja) frideñ/ þvi madur
hefur reidt sig uppa þig.
4 * Reided ydur uppa Drottteñ æfen-
lega/þvi i þm Drottne Drottne er eitt
eilijft biarg. * Ps. 118. 8/ 9.
5 Þvi hn mun beigia þaa / sm bug a
þvi haafa/eina haafa borg/mun hn nid
urlægia/ (Ja) nidurlægia hana allt til
Jardar/laata hana verda ad dufte.
6 Eiñ footur mun troda hana/(Ja) ei
ns aumingia fætur/þrra fatæku spor.
7 Froomleikeñ er þss riettferduga stig
ur / þu munt vigta eins riettferdugs
gang riett.
8 Ja a þiña dooma veige/ Drottteñ /
høfum vier vænt þijn/til þijns nafns/
og til þiñar miñingar * (er vorrar) skal

ar epterlaungun. * Ps. 37/ 4.
9 Med miñe sálu vænte eg þijn um̄
nootteña / & med mijnum anda i mijnu
brioste vil eg leita þijn snem̄indes/ Þvi
nær þijn riettinde eru i landenu/ þa læra
Jardrijkesens iñbyggiarar riettvijsena.
10 Verde eirn ogudlegur nꝯdadur/ þa
lærer hñ (þo) ecke riettvijsena / Nañ
giører oriettē i riettvijseñar lande/ &
sijtur ecke til Drottens dijrdar.
11 Drottē/ þijn hønd er hꝯ/ so þeir
ecke sia hana/(þo)munu þr sia(þitt)
vandlæte yfer(þijnu)foolke/& til skam=
ar verda / Jꝯ elldureñ mun fortæra
þm̄ /sem eru þijner fiendur.
12 Drottē / þu munt veita oss frid/
þvi eirneñ * øll vor verk hefur þu giø=
rt oss. * Joh. 15/ 5.
13 Drottē vor Gud / þar hafa (ad=
rer)herrar drottnad yfer oss/fyrer utañ
þig/ (eñ) alleinasta a þig vilium vier
(reida oss/og)miñast þijns nafns.
14 Þeir * daudu munu ecke fꝯ lijfed /
ørender munu ecke uppstanda/þar fyr=
er hefur þu heimsookt & eydelagt þꝯ/
& fordiarfad alla þrra miñing.
* Openb. 20/ 5.
15 Drottē/ þu jookst foolked / jookst
foolked/giørder þier dijrdena/ burtkast
ader øllum Jardareñar endemørkum.
16 Drottē/ * i angisteñe leitudu þr
þijn/ uthelltu (þeirra) bæn/þegar þu
ypptader þꝯ. * Ps. 18/7. Ps. 77/4.
17 Eins sm̄ * ein oliett/nær hun skal
fæda/verdur hrygg/(og hlijtur)hroopa
i sijnum hrijdum/so gieck þad oss/Dro=
tteñ/fyrer þijnu auglite.*Joh.16/21.
18 Vier vorum * þungader / vorum
hryggver/ fæddum (nockud/) sm̄ vind/
Þar skiede eckert hiꝯlpræde i landenu /
& Jardrijkesens iñbyggiarar villdu ecke
falla. * Mich. 4/ 10. Openb. 12/ 1.
19 Þijner * daudu skulu lifa/(sm̄)miñ
lijkame skulu þeir uppstanda / Vakned
upp/ & syngед (med føgnude/) þier sm̄
bued i duptenu/ þvi þijn døgg (er sem)
døgg yfer(grænū)urtū/ og Jørdeñ skal
giefa þa daudu af sier. * Ezech. 37. 3/5
20 Gack mitt foolk/ kom i þijn herber=
ge/ & lyk þijnar dyr epter þier/ skijl þier/
sm̄ eitt lijted augnablik/ þar til reideñ
mun ganga fram̄ hiꝯ.
21 Þvi siꝯ / Drottē * utgeingur af
sijnum stad/til ad vitia landsens iñbygg
iara illsku yfer hønum / & landed mun
openbera sijna bloodskulld / og ecke hyl=
ma leingur yfer sijna i helslegna.
* Mich. 1/ 3. Openb. 11. 17/18.

XXVII. Capitule.

Um̄ Konungeñ af Babylon.

A þeim sama tijma mun Drott
eñ * koma med sijnu þvi har=
da & þvi stoora og sterka sver
de yfer Leviathan/ (sm̄ er)eiñ
stꝯngar=ormur / jꝯ yfer Leviathan /
(sem er) eiñ hlickiootttur ormur / & hñ
mun i hel slꝯ drekañ/sem er i hafenu.
* C. 24/ 21. Openb. 12/ 9. C. 19/ 20.
2 A þm̄ sama deige mun þar vera eiñ
vijngardur med(raudt) vijn/syngед(hv=
ør i moote ødrum)um̄ hñ.
3 Eg Drotteñ vardveite hñ/eg vil lꝯ
ta vøkva hñ hvørt augnablik/ ad(ovin
ureñ) skule ecke (mꝯ skie) vitia hñs/eg
vil dag og noott vardveita hñ.
4 Eg hefe ecke reide/(eñ)eg villde nock
ur villde giøra mig ad þyrnū/ (og)hrij=
se i strijdenu/þa villda eg ganga fram̄ i
þad / og uppbreña þad under eins.
5 Edur (eg villde)madur villde hallda
(fastlega)vid miñ styrkleika/villde giø=
ra frid vid mig/(jꝯ)giøra frid vid mig
6 A þeim tilkomande (døgum) skal
Jakob * fꝯ rætur/ Jsrael bloomgast &
bloomstrast/og þeir skulu filla Jardrijk
ed med agooda. * C. 37/ 31.
7 Mun hñ hafa slegед hñ epter hñs
slage/ sm̄ sloo hñ / edur mun hñ vera i
hel slegeñ / so sem hñs i hel slegnu eru
i hel slegner?
8 Þu munt dæma hñ med einum hæg=
um (mꝯta/) nær hñ giefur (myked af
sier/)hñ took burt med sijnu þvi harda
vedre/þegar þad var austañ=(vindur.)
9 Þar fyrer skal Jakobs illska forlijk=
ast hier med/& þetta er øll sy nytsemd/
(ad

(ad hn̄ mun)burt taka hn̄s synd/i þvi
hn̄ leggur alla altaresens steina sem
malda kalk-steina/lundar og trie-guder
munu ecke verda standande.
10 Þvi ein føst borg (mun verda) ein-
mana/ (þeir føgru) bustader yfergief-
ast og epterskiliast/ sem audn/ þar mun
kalbur ganga a gras/ z þar munu þeir
liggia/og byta kvistuna þar af.
11 Nær leggerner þorna þar a/þa mu
nu þeir brotna/so ad konur munu koma
og giøra elld þar af. Þvi þad er ecke
eitt. vitugt foolk / þar fyrer mun hn̄
(og)ecke aumka sig yfer þad/sem giør-
de þad / og sa/ sm̄ hefur skapad þad /
mun ecke vera þvi nædugur.
12 Og þad mun skie a þm̄ sama tij-
ma/ad Drottenn̄ mun þreskia fra vatn-
an̄a straum/allt til Ægypti læktar/ og
Israels børn / þier skulud safnast / sa
eine epter þan̄ an̄an̄.
13 Og þad skier / a þeim sama tijma
mun madur blæsa i eina stoora bæsu-
nu/so munu þeir tøpudu i Assyriæ lan
de koma/ og þeir burtreknu i Ægypta-
lande / og tilbidia fyrer Drottne a þvi
heilaga fialle i Jerusalem.

XXVIII. Capitule.

Þeirra Tiju Ættkvijssla Burtfærsla.

Vei þeirre drambsømu koronu /
þm̄ drucknu af Ephraim /
hvørra føgur vegsemd er eitt
affalledbloomstur/sem stendur
upp yfer þeirra feitu dal / hvørier ed
vellta um̄koll af vijne.
2 Sia/ eirn sterkur og megtugur fyr-
er Drottne/ sem eirn stormur med hag-
le/(og)skadsamt vedur/ sem eitt flioot
med straungum vøtnum er fram̄fossa /
mun han̄ slaa (þaa/) nidur til Jardar
med magt:
3 Su drambsama korona / þr drucknu
af Ephraim/ skulu trodast med footū/
4 Og hn̄s fagra prijde mun vera af
falled bloomstur/sem er upp yfer þeirra
feitu dal/(Mun verda)eins sem fijkia/
sem er snem̄a fullvaxen̄ / fyrr en̄ sum-
ared(kiemur/)hvørria / nær nockur kan̄
verda var vid / mun hn̄ uppsvelgia/ so
fliott(hn̄ fær)hana i sijna hønd.
5 A þeim sama tijma mun sa Drott-
en̄ Zebaoth vera ein føgur korona z veg
legt høfud-band fyrer sijns foolks epter
er ordna:
6 Og(mun vera)riettarens ande/ fyr-
er þan̄/sm̄ situr ad dæma/og þrra styrk
ur/ sm̄ reka strijd til baka til portsens.
7 Og eirnen̄ eru þsser ordner galder af
vijne/og ærder af þm̄ sterka dryck/prest
uren̄ z spamaduren̄ eru galder af þm̄
sterka dryck/druckner af vijne/ ærder af
þeim sterka dryck/ galder i sioon/ flasa
fram̄ i doomenum.
8 Þvi øll bord eru full af spyju (og)
skarne/ (so þar er) ecke plaatz(meir.)
9 Hvørium mun hn̄ kien̄a forstand? z
hvørium mun hn̄ koma til ad skynia
þad/ sm̄ heyrest? þm̄ afvøndu af mioo
lken̄e / sm̄ eru tekner fra briooståunum.
10 Þvi (hn̄ mun kien̄a þeim) eitt bod
epter an̄ad / eitt bod epter an̄ad / lijnu
epter lijnu/ lijnu epter lijnu/ lijted hier /
lijted þar.
11 Þvi * med vanskildum vørum/og med
eirne an̄are tungu mun hn̄ tala til þessa
foolks. * 1. Cor. 14/ 21.
12 Til hvørra hn̄ sagde: þesse er roo-
semen̄/ ad giefa þm̄ þreyttu hvijld/ og
þesse er endurnæringen̄ / og þeir vilia
ecke heyra.
13 So Drottens ord mun verda þm̄ /
eitt bod epter an̄ad/eitt bod epter an̄ad/
lijna epter lijnu / lijna epter lijnu/ lijted
hier/lijted þar/Ad þr gange burt/ og *
falle a bak aptur/z sundurslæest/z ver
de snarader/ og fangest. * c. 8/ 15.
14 Þar fyrer heyred Drottens ord /
þier spottarar/sem stioorned yfer þssu
foolke/ sm̄ er i Jerusalem.
15 Þvi þier søgdud: vier høfum giørt
eitt samband vid daudan̄ / og giørt ein̄
spaman̄legan̄ sattmaala vid helvijte /
nær eitt straffande flood geingur yfer /
þa mun þad ecke koma til vor/þvi vier
høfum giørt lijgena ad voru athvarfe/

og erum hulder med falſkleikanum.
16 Þar fyrer ſo ſagde ſa Drotteñ
Drotteñ: ſiaa/ * eg legg til grundvall-
ar i Zion eiñ ſtein/ eirn profadañ ſtein/
eirn ypparlegañ horn(ſtein/) vei grund
valladañ/ hvør ſem truer/ þarf ecke vid
ad flyta ſier. * Matth. 21/ 42.
Rom. 9/ 33. 1. Pet. 2/ 6.
17 Og eg vil ſetia riettenñ til eirnrar
(mæle)ſnuru/ og riettvyſena til eirn-
rar vogar/ z(ſo)mun hagled burt dryfa
eitt falſkt akhvarf / og vøtneñ burt
ſkola ſkioolenu.
18 Og ydar ſamband vid daudañ ſkal
verda ad aungvu/ z ydar ſpaadoomlegur
ſattmaale vid helvyte ecke ſtanda / Og
nær þ ſtraffanda flood geingur yfer/ þa
munud þier verda af þvi nidurtrodner.
19 Nær þad geingur yfer / mun þad
burt taka ydur/ þvi þad ſkal ganga yf-
er hvørn morgun/ (jaa) uñ dageñ og uñ
nootteina / z ſkielfingeñ alleinaſta ſkal
verda til ad merkia þad / ſem heyreſt.
20 Þvi ſængeñ er ſtutt / ſo ad madur
kañ ecke rietta ſig / og ſængur-klæded
er of tlient/ nær madur vill breida a ſig
(þar med.)
21 Þvi Drotteñ mun taka ſig upp/ ſem
a * Prazim fialle/ hañ mun verda reid-
ur/ ſem i ** Gibeons dal/ ad giøra ſitt
verk/ jaa ſitt añarlegt verk/ og ad erfvida
ſitt erfvide/ (jaa) ſitt añarlegt erfvide.
* 2. Sam. 5/ 20. 1. Kron. 14/ 11.
** Joſv. 10/ 12.
22 Og nu/ ſpotted ecke/ ſo ad ydar bønd
ſkule ecke verda hardare / þvi eg hefe
heyrt eina * fulla fordiørfun/ jaa(þa/
ſem er) aſett af Drottne/ þeim Drott
ne Zebaoth / yfer alla Jordena.
* C. 10/ 23.
23 Hlyded til / og heyred mijna rauſt /
merked z heyred mijna rædu.
24 Skal ploog-madureñ plægia þañ
allañ dag / til ad ſaa / ſkal hañ opna og
eria ſijna Jord(þañ allañ dag?)
25 Er þad ei (ſo!) nær hañ hefur jafn
ad hana/ þa dreifer hañ korn-øgnum/ og
kaſtar cumine/ z ſaaer ægiætu hveite/
og fierdeiles bygge og ruge / (hvøriu) i
ſitt plaatz.
26 Þar epter þreſſ' hañ þ/ epter þeirre
veniu er hañs Gud hefur kient hønum.
27 Þvi korn-agnernar ſkulu ecke þreſk
iaſt med ſledum / edur vagn-hiool gan-
ga yfer cumined/ helldur korn-agnernar
afſlaaſt med ſtafnum / og cumined med
kieppnum.
28 Braud-(korned) ſkal malaſt / þvi
madur ſkal ecke þreſkiande þreſkia þad/
og(þo hañ jafnvel) lame þad med ſijnu
vagn-hioole / ſo ſkal hañ þo ecke melia
þad med agnuunum þar aa.
29 Soddañ kiemur z fra þeim Drott-
ne Zebaoth / hañ hefur raadſlagad und-
runarlega/ hañ hefur vegſamlegañ giørt
(eiñ verande) hlut.

XXIX. Capitule.

Jeruſalems Uñſaatur.

Nei Ariel/ Ariel / þu borg / (i
hvørre) David ſette herbud-
er / auked aar epter aar helge-
daga(offur) til ad ſlaatraſt.
2 Þo hefe eg giørt Ariel aangiſt / og
þar mun verda hrygd z hormung / og
hun ſkal verda mier ſem Ariel.
3 Þvi eg * vil ſetiaſt uñ þig/ z þreing
ia þier med hervirke/ og laata upphla-
da volla i moote þier. * Luc. 19/ 43.
4 Þa ſkalltu verda nidurlægd/ þu ſka-
llt tala ur Jordunne/ og ſaungla ur dupt
enu/ ad þijn rauſt ſkal vera eins ſem ei-
ns galldra anda ur Jordunne / og þijn
ræda murra ur duptenu.
5 Og hiña framande flockur i moote
þier ſkal verda ſem þunt rik / og hiña
ognarlegu flockur/ ſem øgn/ er burt fer/ z
þ ſkal ſkie a einu augnablike/ ſnarlega.
6 Þijn ſkal vitiad verda fra þeim Dro
ttne Zebaoth med þrumu og med Jard
ſkiaalfta/ og ſtooru hlioode med hvirfel-
vinde og ſtorme/ og einum * fortærande
elldz loga. * C. 30/ 30.
7 Og allra heidingiaña margfiølde /
ſem mun ſtrijda moote Ariel / ſkal vera
ſem draumur i eirne nætur-ſyn/ jaa all-
er þeir/ ſem munu ſtrijda a hana/ z heñ
ar

ar festing/og þr/sm giøra heñe ængist.
8 Og mañ skal vera / sem nær þañ
hungrada dreymer/og siæ/hñ etur/(eñ)
þa hñ uppvæknar / þa er hañs sæla
toom/og eins sm nær þañ þyrsta dreym
er/og siæ/ hñ dreckur/og hñ uppvakn-
ar/ꝛ siæ / hñ er þreyttur/ og hñs sæl
er þyrst / So skal allra heidingiaña
margfiølde verda / sem strÿda moote
Zions fialle.
9 Þeir hafe sig til baka/þar fyrer for
undred ydur/þr hrÿne/ þar fyrer hroop
ed/ þeir eru druckner/ og ecke af vÿne /
þr reyka/ og ecke af sterkum dryck.
10 Þvi Drottenñ hefur uthellt yfer yd-
ur einum diupũ svefns anda/ og tillukt
ydar augu/hñ hefur huled spamenñena/
og ydar høfud/(og)* siændurnar.
*1. Sam. 9/ 9.
11 Ad øll þeirra sioon skal vera ydur
sm eirnrar iñsigladrar bookar ord/hvør
ia madur fær þeim / sm kañ lesa / og
seiger: kiære/ les þetta/og hñ mæ seig-
ia: eg giet ecke/þvi þad er iñsiglad.
12 Edur bookeñ mæ vera feingeñ nock
rum/sem ecke kañ lesa/so þar seigest:
kiære/ les þetta/ og hñ mæ seigia: eg
kañ ecke ad lesa.
13 Þvi Drottenñ sagde. med þvi þetta
foolk nælæger sig (til mÿn)* med þrra
muñe / og heidra mig med þeirra vør-
um/þo þeirra hiarta sie langt fra mi-
er/og þrra otte/med hvørium þeir ott-
ast mig/ er mañeskiuñar bodord/ sm þr
hafa kieñt. * Matth. 15/ 18.
14 Þar fyrer/siæ/eg vil(eñ)framar und
runarlega umgangast med þessu foolke/
hid undrunarlegasta/iæ hid undrunar-
legasta / þvi * þeirra vÿsu vÿsdoomur
þar af skal forganga / og þeirra vitru
skynseme þar af skal dylia sig.
* Obad. v. 8. 1, Cor. 1/ 19.
15 Vei þm/ sem søckva sier diupt fra
Drottne / ad hylia þeirra æform / og
hvørra verk eru i myrkrenu/ og * seig-
ia: hvør sier oss ? og hvør þecker oss ?
* Job, 24/ 15. etc.
16 (Þesse er) ydar rangsnueñ breit-
ne/ eins sem pottamakareñ skyllde vird
ast / sem leyr / ad verked segde um hñ /
sem giørde þad: hefur hañ ecke giørt
mig ? edur ad þad/sem er tilbued/segde
til hñs/ sem tilbioo þad/hefur hñ ecke
skyniad þad?
17 Er þad ecke nu eitt harla lÿted/ad
Libanon skyllde verda umsnueñt * til
Carmel/og Carmel skyllde halldast fyr
er eiñ skoog. * c. 32/ 15.
18 Og a þeim sama tÿma munu þeir
daufu heyra bookareñar ord/og þeirra
blindu augu siæ ur þokuñe ꝛ myrkrenu.
19 Og þeir hoogværu munu gledia sig
framar i Drottne / og þeir fatæku a
medal mañaña verda glader i Isra-
els Heiløgum.
20 Nær eirn ognarlegur hefur feingd
ed enda/ og þad er ute um spottarana/
og aller þeir eru afmæder / sem vaka
epter (ad giøra) oriett.
21 Sem skullda eina mañeskiu fyrer
eitt ord/ og leggia snørur * fyrer þañ/
sem straffar i portenu / og burt reka
þañ riettferduga i eiduna.
* Amos 5/ 10.
22 Þar fyrer / so sagde Drottenñ/ sem
frelsade Abraham/ til Jakobs huss:
Jakob skal nu ecke (meir) til skamar
verda/ og hñs andlit skal ecke nu(meir)
blikna.
23 Þvi i þvi hañ sier sÿn børn / miña
handa verk a medal sÿn / þa skulu þeir
helga mitt nafn/ og helga Jakobs Hei-
lagañ/ ꝛ ottast Israels Gud.
24 Þvi þeir / sem eru villter i anda /
skulu skynia vÿsdoom/ og þr/sem møgl-
udu/skulu taka vid lærdoomenum.

XXX. Capitule.

Judar leita Hiælpar hia Egyptskũ.

Vei þeim børnum / * sem fra
falla/ seiger Drottenñ/ til ad
hallda raad/eñ ecke af mier/ ꝛ
þekia sig þiett / eñ ecke epter
mÿnũ anda/ad safna eirne synd yfer ad-
ra. * c. 1/ 2.
2 Þeim/sem fara burt/ ad draga ofañ
i Egyptaland / og ecke adspyria minn

munn / til ad styrkia sig med Pharaonis
magt/og leita athvarfs under Egypta
lands skugga.
3 Þvi Pharaonis styrkur skal verda
ydur til skammar/og su verndenn i Egyp-
talands skugga til smanar.
4 Nær hns høfdingiar mætta hafa
vered i Zoan/ z hns sendebodar mætt
hafa komed til Hanes.
5 Þa mun hn giøra sierhvørn til skam
ar yfer einu foolke / sem mun ecke gag-
na þeim / hvørke til hiælpar eda til
nytsemdar/ helldur til skammar og eirn-
enn til brixles.
6 Ein byrde yfer þm dyrunum i sud-
renu / i neydar og þreingingar lande /
hvar fra eitt (gamallt) leon z (ungt)
leon (kiemur/ jaa) nadra og gloandi
fliugande(høggormur.)Þeir munu flit
ia þrra goolz a folanna hrigg / og þrra
fiærsioodu a ulfalldanna bake/ til eins
foolks/ sem ecke kunne vera nytsamlegt.
7 Þvi (vidvijkiande) þeim Egyptsku /
þeirra hiælp mun vera fænyt og for-
giefens. Þar fyrer uthroopa eg þetta:
þad er þeirra styrkur/ad sitia(kyrrer.)
8 Kom nu / skrifa þad a eina tøblu
fyrer þeim/ og teikna þad i eina book /
ad þad kunne vera til þess sijdasta dags
alltijd og æfenlega.
9 Þvi þad er eitt mootþroanlegt foo
lk/ lygenn børn / Børn / sem ecke vilia
heyra Drottens løgmaal.
10 Sem seigia til siæandanna: þier sku
lud ecke siaa/og til skodendanna: þier sku-
lud ecke skoda oss þa(hlute/sm eru)riett
er / seiged oss þægelega hlute / skoded
svikfamlega hlute.
11 Vijked af veigenum/ snued af stijg-
nu/ læted þann Heilaga i Israel hætta
hia oss.
12 Þar fyrer/so sagde Israels Heilag-
ur : med þvi þier burtkøstudud þessu
orde / og reiddud ydur uppa * underokan
og þverud/og forsorgudud ydur þar a:
* C. 47/10.
13 Þar fyrer / skal þesse odygd verda
ydur sem ein rifa/ þar geingur ofan i
kungur a einum haaum mur/ sem snar-
lega a einu augnablike mun sprijnga.
14 Jaa hn mun briootu hn / sem nær
madur brijtur(og) molar eina leyr flø-
sku/hn mun ecke vægia/ so ad þar skal
ecke finnast i þvi sundurslegna þar af/
eitt brot/ad sækia elld med af elldstonne/
edur ad ausa vatn med af einum pitte.
15 Þvi so sagde sa Drottenn Drottenn/
sa Heilage i Israel : fyrer umvendan
og * kyrrlæte munud þier frelsast / i
hvijld og i von mun ydar styrkur vera/
enn * þier villdud ecke. * Ps. 37/ 7.
** Marth. 23/ 37.
16 Enn þier søgdud : ney/ helldur vil
ium vier flija a heste/ þar fyrer skulud
þier flija / og vier vilium rijda a þeim
vøkru(hestum/) þar fyrer skulu ydar
offsooknarar z vera vakrer:
17 Ein * þusund (af ydur skal flija)
fyrer eins hootan/ (jaa) fyrer fimm/sem
hoota / skulud þier flija / þar til þier
skulud verda epter sem mastur uppa ein
um fialls tinde / og sem merke a einne
hæd. * 3. Mos. 27/ 36. etc.
18 Og þar fyrer mun Drottenn bijda/
ad hn kunne næda ydur / og þar fyrer
upphefia sig / ad myskuna sig yfer yd-
ur/ þvi Drottenn er doomsens Gud/ *
sæler eru aller/sem bijda epter hønum.
* Ps. 2/ 12.
19 Þvi folked i Zion mun bua i Jerusa
lem/þu munt þo ecke græta sarann/hn
mun vijst næda þig / nær þu hroopar /
svara þier/ nær hn heyrer þad.
20 Drottenn mun(ad sønu) giefa ydur
hørmungar * braud / og þreingingar
vatn/ enn eingenn af þijnum læremeistur
um/mun burt flija framar meir/enn þijn
augu munu siaa þijna læremeistara/
* C. 33/16.
21 Og þijn eyru munu heyra(hns) ord
a bak þier/seigiande: þesse er vegurenn/
ganged a hønum/nær * þier vilied fara
uppa þa hægre hønd/edur nær þier vil
ied fara uppa þa vinstre hønd.
* 5. Mos 5/32. C. 28/ 14. Marc. 4/27.
22 Og þier munud hallda ohreint þad/
sem

sem þyner utgrøfnu guder af silfre eru
klædder med / ꝛ þiñar steypku gyllene
lykneskiu kyrtel / þu munt burt kasta
þeim/ eins sm̄ (eiñrar kviñu klæda) o-
hreinleika/ far ut/ muntu seigia til(sier-
hvørs af) þeim.
23 Þa mun hn̄ giefa þynu sæde regn/
hvar med þu munt sa Jørdena/ ꝛ bra-
ud af Jardareñar ægooda/ og þad mun
vera feitt og fagurt/ hn̄ mun fæda þiñ
kvikfienad a þeirre sømu tyd / a einu
vydu einge/
24 Og uxarner og folarner / sem eria
Jørdena / munu eta meingad foodur /
sem er hreint/ sem er vindsad med varp-
skupluñe/ ꝛ (sældrad) med korn sældre.
25 Og þad mun skie/ ad a hvøriu hæu
fialle / og a hvørre hærre hæd (munu
reña) adskilder vatns-straumar/ a þeirre
stooru slatrunar tyd / nær turnarner
falla.
26 Og tunglsens lioos mun vera/ sem
soolareñar lioos / og soolareñar lioos
mun vera siøfalldt/ sem siø daga lioos/
nær Drottenn mun binda um̄ syns folks
meidsl og lækna þeirra sárs auka.
27 Siaa/ Drottens nafn kiemur længt
ad/ hn̄s reide brennur/ og byrdeñ er þu-
ng/ hn̄s varer eru fullar med bræde/ og
hn̄s tunga sm̄ eiñ forterande elldur.
28 Og hn̄s ande / sem eiñ lækur þar
reñur yfer / sm̄ nær allt til hælsens /
ad sigta heidingiana i hiegoomans sal-
dre/ og (sem) eitt beitsle / þar viller i
þioodañ a kiælkum.
29 Þier munud hallda eirn saung/ sem
a eiñe noott/ nær madur helgar hætyd/
og (þar mun vera) hiartans glede/ sem
þa eirn geingur med eina pyipu / ad ko-
ma til Drottens fialls / til Jsraels
biargs.
30 Og Drottenn mun læta heyra syna
dyrdlega raust/ og syna/ (ad hn̄ lætur)
siñ armlegg fara ofañ i hastarlegre rei-
de/ og einu * fortærande elldsloga/ med
tvistran og storme og hagl-(steinum.)
* E. 29/ 5.
31 Þvi Assur mun skielfast * fyrer
Drottens raust/ hvør ed (fordum) sloo
med hryse. * Ps. 29. 4/ 7.
32 Og a hvørium stad / sem sa sterke
stafur mun ganga i giegnum/ sm̄ Drott
eñ mun læta leggia a hn̄ / mun madur
vera (gladur) med bumbum og hørpum/
þvi hn̄ mun stryda i moote þm̄ / sem i
strijde / (nær fiandmadureñ) er rekeñ
(hyngad og þangad.)
33 Þvi Tophet er tilreidt fra i gær/
giær/ ja þad er tilbued handa konung-
enum / hn̄ giørde þad diupt/ hn̄ giørde
þad vydt / þess bæl er elldur og vidur
noogur / Drottens ande sem uppkend-
rar hn̄ / er sem breñesteins-straumur.

XXXI. Capitule.

Judar leita Mañlegrar Hiælpar moo-
te Assyrianiskum.

Vei þeim/ sem fara ofañ til Æ-
gyptalands/ um̄ hiælp/ ꝛ vilia
vidhallda sier med hestum / og
vona a vagnana / ad þeir sieu
marger / og a reidmeñena / ad þeir sieu
harla sterker / og lyta ecke til þess H. ei-
laga i Jsrael/ og leita ecke Drottens.
2 Og hn̄ er ogso vys / og hefur * læted
olucku koma/ og ecke teked syn ord apt-
ur/ eñ hn̄ uppstendur i giegn hiña von-
du huse/ og i moote illvirkiaña hiælp.
* Amos. 3/ 6.
3 Þvi Ægyptisker eru meñeskiur/ og ecke
Gud / og þeirra hestar eru holld/ og ecke
ande. Og Drottenn mun benda med siñe
hende/ ad hiælpareñ skule falla/ ꝛ hn̄/
sm̄ er hiælpad/ skule falla/ og þr aller
farast til samans.
4 Þvi so sagde Drottenn til myn: eins
sm̄ leoned og þad unga leon mun æskra
yfer siñe bráð / nær (jafnvel) marger
hyrdarar (til samans) kallast i moote
þvi / (jaa) ecke vill ottast fyrer þeirra
hroope / ꝛ ecke audmykia sig fyrer þeirra
hævada/ * so mun sa Drottenn Zeba-
oth ofañ fara / ad strijda fyrer Zions
fiall/ ꝛ fyrer hædena þar hiaa.
* Opinb. 19/ 11. etc.
5 Sem fliugande fuglar / so mun sa
Drottenn Zebaoth (vissulega) vernda
Jerusa-

Jerusalem/ i þvi hñ verndar / mun hñ
frya (þeim/) i þvi hñ stediar yfer / mun
hñ uthiálpa.
6 * Snued vid til hñs / sm̃ Israels
born hafa diupt falled fra. * Jer. 3/12.
7 Þvi a þm̃ sama tyma munu þr bu-
rt kasta * hvør þeirra silfur-afgudum /
ꝛ sijnum gull-afgudum/sm̃ ydar hend-
ur giørdu ydur til syndar. * c. 2/ 20.
C. 27/ 9. C. 30/ 22.
8 Og Assur mun falla / ecke fyrer *
mañs sverde/ꝛ eitt sverd/sm̃ ecke er eiñ
ar mañeskiu/ mun forfæra hønum/ og
hñ mun flyia fyrer sverdenu / og hañs
æsku-(meñ)munu vera skattgillder.
* Cap. 37/ 36. etc.
9 Og hñ mun ganga fram hia sijnu
biarge vegna otta / og hñs høfdingiar
munu flyia fyrer stryds merkenu / seiger
Drottenñ / sm̃ hefur elld i Zion/ og sm̃
hefur ofn i Jerusalem.

XXXII. Capitule.

Juda Rijke huggast.

Sia/eirn * konungur mun stior-
na til riettlætes/ og høfding-
iarner hafa høfdingia dæm-
ed til riettenda. * Jer. 23. 5/6.
C. 33. 15/16.
2 Og þar mun vera eirn madur / sm̃
ein hlijfd i mote vedre/ ꝛ(sm̃)eitt skiool
i mote steipe-regne/(og)sm̃ vatns-læk-
er i einum þurrum stad/ og sm̃ eins þun
gs biargs * skugge i einu þurru lande.
* C. 25/ 4.
3 Og þeirra siaenda augu munu ecke
bleckiast/ og þeirra eyru/sm̃ heyra til /
munu skynia.
4 Og þeirra oframsynu hiarta mun
vita skynseme/og hiña stamande tunga
hrada sier ad tala vingiarnlega.
5 Eiñ dære mun ecke framar kallast
orlatur/ꝛ eirn nyskur ei kallast rijkur.
6 Þvi eirn * dære mun tala dæruskap/
og hñs hiarta giøra oriett / ad koma
hræsne a stad / og ad tala villu moote
Drottne/ad tæma eina hungrada sal/
og lata eirn þyrstañ vanta dryck.
* Ordsk. 13/ 16. C. 15/ 2.
7 Og hins * nyska efne eru ohøpp/hñ/
hñ upphugsar vond rád/ til ad fordiar
fa þa aumu med følskum ordum / og
þañ fatæka/nær hñ talar riett.
* Ordsk. 19/ 4.
8 Eñ eirn orlatur radslagar um ør-
læte/ og hñ/hñ mun halldast vid vegna
ørlætesens efna.
9 Þier kviñur/ (sm̃ erud so) kyrrlat-
ar/standed upp/heyred mijna raust/þier
dætur/(sm̃ erud so) ohultar/taked mij-
na rædu til eyrna.
10 J (mørg) ar og daga/munud þier/
sm̃ erud ohultar/ hrekiast/ þvi vijn-yrk-
iañ er burtu/ iñsafnaneñ mun ecke koma
11 Skielfest þier/ sm̃ erud so ohultar/
skialfe hvor af ydur/sm̃ erud ugglaus-
ar/ afklæd þig / og giør þig bera / og
bind um lendarnar.
12 Þær munu bera sig hørmulega veg-
na briooståña/(sm̃ børn/)vegna þeirra
æskelegu akra/ vegna þeirra avaxtar-
somu vijn-triaña.
13 (Þvi)þar mun uppvaxa þyrner(ꝛ)
hrijs a mijns foolks mørk/ ja uppa øll
um glede husum/(uppa) þeirre gladvæ
ru borg.
14 Þvi hallernar eru yfergiefnar/(ꝛ)
borgareñar margfiølde er forlateñ/ sa
(hae) turn ꝛ festing er ordeñ ad fylsn-
um æfenlega / ville øsnum til glede /
hiørdunu til foodurs.
15 Þar til þar verdur * uthelltur yfer
oss eiñ Ande af þeirre hædeñe/Þa mun
eydemørkeñ verda ad Carmel / og Car-
mel reiknast fyrer skoogeñ.
* C. 44/3. Ezech. 39/ 29. Joel. 3/ 1.
16 Og riettureñ mun bua i eydemørk-
eñe/ og riettvijseñ sitia a Carmel.
17 Og riettvijseñar verk mun vera frid
ureñ/og riettvijseñar þioonusta roosem
eñ/ꝛ kvijdaleysed allt til eilijfrar tijdar.
18 Og mitt foolk mun bua i fridarens
heimkyñe / og i mykels kvijdaleyses hij-
bijlum/ og i miøg kyrre roosemd.
19 Eñ skogureñ mun steypa hagle/nær
(nockud) fer nidur (þar i /) og borgeñ
sla sier nidur a eirn lagañ stad.
20 Sæler erud þier / sm̃ sæed hia øll-
um

um vøknum/ þier sm̄ ukleed uxans og
asnans foot (þangad.)

XXXIII. Capitule.

Vei yder þeim Assyrianisku.

Vei þier/ þu/ sm̄ ræner/ þu/ sem
(þo) ecke ert ræntur/ og þu/ sm̄
breiter falsklega/ þo madur ecke
hafe breitt falsklega i moote
þier. Nær þu hefur utendad ad ræna/
skalltu rænast/ nær þu hefur giørt enda a ad breyta falsklega / mun madur
breyta falsklega i moote þier.
* C. 37. 36/38.
2 Drottenn/ vertu oss nadugur / vier
høfum beded epter þier/ vertu ærla ȧrra
armleggur/ þar med vort hiælpræde a
hørmungarenar tijma.
3 * Þioodernar flijdu fyrer margfiøld
ans hlioode / heidingiarner eru burt
tvistrader / af þvi þu upphafder þig.
* Ps. 68/ 2.
4 Og ydar herfang mun safnast/ sm̄
madur safnar eingesprettun̄/ sem gras-
hoppur fara fram̄/ mun madur fara ap-
fram̄ þar i.
5 Drottenn er upphafenn/ þvi hn̄ byr i
þeirre hædenne/ hn̄ hefur uppfyllt Zion
med doome og riettvijse.
6 Og þijns tijma sanleikur mun vera
mykels hiælpprædes styrkur/ vijsdoomur
og forstand / Drottens otte mun vera
hn̄s fiærsioodur.
7 Sia/ þeirra sterker munu hrijna þar
ute / fridarens sendebodar munu græ-
ta beysklega.
8 Þeir løgdu veiger eru i eyde / þar er
eingenn/ sm̄ geingur a stignum. Hann hef
ur raskad sambandenu/ burtkastad borg
unum/ ecke aktad eina manneskiu.
9 Landed sirger/ er vanmætt/ Libanon
er spottadur / er upphøggvenn/ Saron
er sm̄ ein eyde-(mørk/) og Basan og
Carmel er felldur.
10 Nu vil eg taka mig upp/ vill Dro-
ttenn seigia/ Nu vil eg upphefia mig /
nu vil eg upphefiast.
11 Þier munud * gieka strꝏ/ fæda hꝏ-
lm/ ydar ande (mun vera) eitt elldur/ sm̄
skal forfæra ydur. * Ps. 7/ 15.
12 Og þioodernar munu vera/ so sm̄ þ/
er brennest til kalks/ sm̄ þeir upphøggnu
þyrnar / munu þeir brennast med ellde.
13 Heyred þier/ sm̄ erud langt i burtu/
hvad eg hefe giørt/ og þier/ sm̄ erud nꝏ
lægt/ kiynied minn styrk.
14 Syndararner i Zion eru skielfder /
skielfing hefur inntekeð hræsnarana /
(sm̄ seigia:) hvør af oss kann umgang-
ast med einu forfærande ellde? hvør af
oss kann umgangast med eilijfdarennar
bruna?
15 Sa/ sm̄ geingur * i riettendum/ og
sm̄ talar froomleika/ sa/ sem einkes agt
ar epterlaungun til ad underþrycka
(adra/) sa sm̄ hrister sijnar hendur fra
þvi ad bijhallda gꝏfu/ sa sm̄ tilbyrger
sitt eyra fra þvi ad heyra blood-(sku-
lld/) og sem lykur sijn augu aptur fra
þvi ad lijta a þad vonda. * Ps. 15/2.
Ps. 24. 3. 4. Matth. 5. 5/ 8.
16 Hann/ hn̄ mun bua i þm̄ hæu(stød-
um/) biargann̄a festing (mun vera) hn̄s
(hæleit) verndan/ hn̄s * braud verdur
giefed (honu/) hn̄s vatn er vijst.
* C. 30/ 2.
17 Þijn augu munu sia kongenn i hn̄s
vegsemd/ lijta eitt land langt fra.
18 Þitt hiarta mun þeynkia um̄ hræd
sluna/ (og seigia:) * hvar er skrifare?
hvar er peninga-meistare? hvar er sa/
sem telur turnana? * 1. Cor. 1/ 20.
19 Þu munt ecke (framar) sia eitt for
herdt folk/ eitt folk/ * sem madur ecke
kann skilia/ af þvi þad talar (so) diup-
sett/ sm̄ hefur eina stamande tungu/ er
vanvitugt. * 5. Mos. 28/49. Jer. 5/15
20 Skoda þu/ Zion/ vora * hꝏtijdes
borg/ þijn augu munu sia Jerusalem/
eitt roolegt heimile/ eina tialldbud/ sem
ecke skal ofannkast/ hvørrar naglar sku
lu alldrei utdragast/ og eckert af hennar
støgum sundursllijtast. * Ps. 122. 3/ 4.
21 Þvi Drottenn mun (vissulega) þar
vera oss dyrdlegur/ þar (mun vera) eitt
stadur med fliootum/ med vijdum straumum a
bꝏdar sijdur/ eckert skip / hvøriu rooed

er/

er/mun fara þar i/ z eckert ſtoort ſkip
mun fara þar i giegnū.
22 Þvi Drottenn er vor doomare/Dro
ttenn er vor løg-giafare/Drottenn er vor
konungur/hn̄/hn̄ mun frelſa oſſ.
23 Þijner ſtreinger eru ordner ſlaker /
þr munu ecke kuñna rieft ad feſta þrra
maſtur/Þeir hafa ecke utſleiged flagg-
enu / þa var miog koſtulegu herfange
utſkipt/ þr hølltu rænku herfangenu.
24 Og eingenn iñbyggiare mun ſeigia:
eg var ſiukur/(þvi)foolked/ſm̄ byr þar
i/hefur feinged illſkuñar fyrergiefning.

XXXIV. Capitule.

Noofan i giegn þeirrar chriſtelegu
Kyrkiu Fiandmønum.

Komed fram̄/þier heidingiar /
* ad heyra/og þier folk/ giæt
ed ad/Jørdenn ſkal heyra til /
z allt þad/ſm̄ er i heñe/ver-
ølldenn/z allur vøxtur þar i. * c. 28/23
2 Þvi Drottens reide er yfer øllū heid
ingiū/og grimd yfer øllū þeirra her /
hn̄ hefur bølvad þm̄ / ofurſellt þa ad
ſlatraſt.
3 Og þeirra i helſlegner munu burt
kaſtaſt / z þeirra odaun mun uppfara
af þeirra lijkømū/og fiøllenn fliooka af
þeirra bloode.
4 Og allur Himenſens * her mun for-
rotna/ z * * Himnarner vefiaſt til ſam
ans/ ſm̄ ein book / og allur þeirra her
affalla/ ſm̄ eitt blad fellur af einu vijn
trie/og eins ſem(þa nockud) fellur af
einu fijkiu-trie. * Dan. 8/ 10.
** Openb. 6/14.
5 Þvi mitt ſverd er orded drucked i
Himnunū/ſia/þad ſkal nidur fara yf-
er Edom / z yfer miñar formælingar
foolk/til ſtraffs.
6 Drottens ſverd er fullt af bloode /
þickt af feite/ af lambaña og hafraña
bloode/af hrutaña nijrna mør/Þvi Dro
ttens ſlatran er i Bozra/z eitt ſtoort
mord i Edoms lande.
7 Og þar munu einhyrningarner of-
añ fara med þm̄ / og uxarner med yxn-
unū/ og þeirra land ſkal verda drucked
af bloode/ z þeirra dupt þickt af feite.
8 Þvi þad er Drottens * hefndar dag
ur/endurgiallds ar/ þ Zions þræku.
* C. 63/4. Jer. 51/6.
9 Þa munu heñar læker ſnuaſt i bik /
og heñar dupt i breñeſtein / ja heñ-
ar land verda ad breñande bike.
10 Þad mun ecke ſlockna dag edur nott/
(helldur) mun þar af uppganga reikur
æfenlega / hun mun verda i eyde alltijd
(og)til eilijfrar tijdar/þar mun eingenn
ganga i giegnū hana æfenlega.
11 Enn * pelicanenn og kippod ſkulu eign
aſt hana / og nætt-uglur og hrafnar
ſkulu bua i heñe / þvi hn̄ mun utrekia
eirn vad yfer hana / ad hun ſkule eyde-
leggiaſt/og eitt mæle-lood/ ad hun ſkule
verda toom. * Zoph. 2/ 14.
12 Þeir munu kalla a heñar drottna /
jafnvel þo þar ſkule eckert rijke vera /
og aller heñar høfdingiar munu verda
ad aungvu.
13 Og þar munu uppvaxa þyrner a
heñar høll / netlur og þyſtlar i heñar
feſtingū/og þar mun vera * dreka bæle/
eiñ gardur fyrer ſtruts unga. * c. 13/21.
14 Og Ziim og Jiim munu hlaupa
hvørier moote ødrū/og ein lodenn(ſkoog
ar-vofa) mun hroopa til hiñar añar-
ar / og eirn vættur er þo endurnærdur
þar / og fañ hvijld fyrer ſig.
15 Kippos mun bua hreidur þar / og
verpa og utklekia / og ſafna under ſiñ
ſkugga/ og gioodarner ſafnaſt þar/ ſa
eine hia þm̄ ødrū.
16 Leited * i Drottens book og leſed/
þar * * vankade ecke eitt af þeſſū hlut-
um/þar ſaknade hvørke þeſſ eina edur
þeſſ añars/ þvi miñ muñur/ hn̄ hefur
boded þad/z hn̄s Ande/hn̄ hefur ſafnad
þvi. * 5. Moſ. 28/15. * * Joſv. 23/14.
17 Og hn̄/hn̄ kaſtade hlut um̄ þad/og
hn̄s hønd ſkipte þvi ut medal þeirra
fyrer vadenn / þr munu eiga þad æfen-
lega/og bua i þvi æ og alltijd.

XXXV. Capitule.

Þeſſ Nya Teſtamentis Tilſtand.

En eydemörken og þad þurra mun verda gladvær þar vid/ og mörken (mun standa) glød/ og bloomgast/ sem roos.
2 Hun mun vijst bloomgast / og vissulega (standa) gladvær med lyst og fögnude/ (þvi) Libanons dyrd er giefen hene/ (ja) Carmels og Sarons prijde/ þeir / þeir munu sia Drottens dyrd / vors Guds prijde.
3 Styrked * þær þreyttu hendur / og hreysted þau skialfande knie.
* Zach. 8. 9/ 13. Ebr. 12/ 12.
4 Seiged til þess ef afama af hiarta: vered hughraust er/ ottest ecke/ sia/ ydar Gud mun koma med hefnd/ (ja) Guds * endurgialld / hann / hann mun koma og frelsa ydur. * Ps. 94/ 1.
5 Þa munu þeirra * blyndu augu opnast/ og hinna daufu eyru opnast.
* Matth. 11/ 5. etc.
6 Þa mun einn halltur stockva sem hiörtur / og hins mallausa tunga syngia/ þvi vatned er framskiled i eydemörkene/ og lækerner a mörkene.
7 Og eirn þurr (stadur) mun verda ad einu stoduvatne/ og eirn þyrstur (stadur) ad vatns uppsprettum. J þvi bæle / sem drekar laa / mun vera eitt plaats fyrer reyr og sef.
8 Og þar mun vera eirn * lagdur vegur/ og eirn vegur/ ja eirn vegur / sem kallast helgedoomsens vegur / Eingenn ohreinn mun ganga þar a/ enn hann (mun vera) fyrer þa / Hvør sem geingur a (þessum) veige/ (jafnvel) og dararner / mun ecke fara villt. * Joh. 14/ 6.
9 Þar mun eckert leon vera/ og eckert glepsande dyr koma þar uppa/ eda finnast þar/ enn þeir endurleystu munu ganga (þar.)
10 Og Drottens * frelsader munu aptur koma / og koma til Zion med fögnude/ og * * eilijf glede (mun vera) yfer þeirra höfde/ (ja) fögnud og glede munu þeir ødlast/ og sorg og + andvarpan flyia (fra þeim.) * c. 51/11. c. 62/12.
* * C. 66/14. Joh. 16/22. + Openb. 21/4.

XXXVI. Capitule.

Senacherib inntekur Juda Stade.

Og þad hendte sig a þvi fiortanda Ezechiæ konungs are/ ad * Senacherib konungurenn af Assyria droo upp i moote ollum Juda þeim föstu stodum / og inntook þa. * 2. Kong. 18/ 13. etc.
2 Og konungurenn af Assyria sende Rabsake fra Lachis til Jerusalem/ til Kong Ezechiam / med eirn megtugann her/ z stadnæmdest hia þeirre effstu fiske dijkesens (vatns-) rennu a einum lögdum vege hia farvarans akre.
3 Þa gieck ut til hans * Eliakim Hilkiæ son/ sem var hofmeistare/ og Sebna cancellerenn/ z Joah Asaphs son/ secreterinn. * c. 22/ 20.
4 Og Rabsake sagde til þeirra: seiged þo til Ezechiam: so sagde sa * stoore konungur/ konungurenn af Assyria: hvad er þetta fyrer eitt traust/ sem þu hefur reidt þig uppa? * v. 13.
5 Seigiande: þad er ad eins fanyt tal / (þar er annad) raad og styrkur til strijdsens: nu/ uppa hvørn hefur þu reidt þig/ ad þu ert fallenn fra mier?
6 Sia / þu reidder þig uppa þennann / þann * brotna reyr-staf/ a Egyptaland/ A hvørn/ þegar nockur hallar sier/ þa geingur hann inn i hans hond / og i giegnum styngur hana. So er Pharao/ konungurenn af Egyptalande/ fyrer alla þa/ sem reida sig uppa hann. * 2. Kong. 18/ 21.
7 Enn vilier þu seigia til mijn: vier reidum oss uppa Drottenn vorn Gud/ (er hann þa) ecke sa/ hvørs hæder og hvørs ølturu Ezechias hefur burt teked? og sagt til Juda z til Jerusalem: fyrer þessu altare skulud þier tilbidia.
8 Nu vel/ vediadu þo vid minn herra / konungenn af Assyria/ z eg vil giefa þier tvø þusund hesta/ (laat sia/) hvørt þu kant faa þa/ sem kunne rijda þeim?
9 Og hvørnenn villder þu reka tilbaka eirn höfdudsmann af mijns herra þeim smæu þienurum: þo reider þu þig uppa

Ægyptaland fyrer vagna og fyrer reid
mañа skulld.
10 Þar med/mun eg vera fareñ upp til
þessa lands til ad fordiarfa þad/ an
Drottens ? (ia) Drottеñ sagde til
mȳn : far upp til þess lands / og for-
diarfa þad.
11 Eñ Eliakim og Sebna og Joah
søgdu til Rabsake: kiære/tala til þiña
þienara a Syrlendsku / þvi vier skiliū
þad/og þu skallt ecke tala til vor a Ju
daisku i foolksens aheyrn/(sm̄ standur)
a murnū.
12 Þa svarade Rabsake : mun minn
herra hafa sendt mig til þȳns herra
edur til þȳn(alleinasta/)ad tala þesse
ord/ mun þad ecke til þȳns foolks/ sm̄
situr a murnū/ ad þeir skylldu eta þrra
þreck/og drecka þeirra þvag med ydur ?
13 Og Rabsake stood ꝛ hroopade med
hærre raust a Judaisku/ꝛ sagde: heyred
þess * stoora konungs ord/konungsens
af Assyria. * v. 4.
14 So sagde konungureñ : læted E-
zechias ecke tæla ydur / þvi hñ kañ ecke
frelsa ydur.
15 Og læted Ezechias ecke koma ydur
til ad reida ydur uppa Drottеñ/ i þvi
hñ seiger : Drottеñ mun vissulega frel-
sa oss / þesse stadur skal ecke giefast i
konungsens hønd af Assyria.
16 Hlyded ecke Ezechias/ þvi so sag-
de konungureñ af Assyria: giøred mier
til vilia/og gænged ut til mȳn /og eted
* hvør af sȳnu vȳn-trie/og hvør af sȳ
nu fȳkiu-trie / ꝛ drecked hvør vatn af
sȳnū bruñe. * 1. Kong. 4/ 25.
17 Þar til ad eg kiem ꝛ fære ydur burt
til eins lands/eins sm̄ ydar land er/eins
lands med korne og must / eins lands
med braude ꝛ vȳn-gørdū.
18 Læted Ezechias ecke villa ydur / i
þvi hñ seiger: Drottеñ mun frelsa oss.
* Munu heidingiaña guder hafa frel-
sad hvør sitt land/af konungsens hende
af Assyria? * c. 10/ 3. etc. c. 37/ 12.
19 Hvar eru þeir guder af Hamat og
Arpad ? hvar eru Sepharvaims guder?
og hafa þr frelsad Samaria af miñe
hende?
20 Hvøret af øllū þessa lands gud-
um/sm̄ hefur frelsad sitt land fra miñe
hende? so ad Drottеñ skyllde frȳa Jeru
salem af miñe hende ?
21 Eñ þr þøgdu / og svørudu hønum
ecke einu orde/þvi þad var konungsens
befalning/ sm̄ hafde sagt : þier skulud
ecke svara hønum.
22 Þa komu Eliakim Hilkiæ son / sm̄
var hofmeistare/og Sebna cancellereñ/
og Joah Asaphs son/secretereñ/til E-
zechias med rifnum klædū/og kuñgiør-
du hønum Rabsake ord.

XXXVII. Capitule.

Ezechiæ Bod til Esaia.

Og þad skiede/þa * kong Ezech-
ias þad heyrde/þa reif hñ sȳn
klæde/ og hulde sig med einum
seck/og gieck i Drottеñs hus.
* 2. Kong. 19/ 1.
2 Og sende Eliakim/sm̄ var hofmeist-
are/og Sebna cancelleraň/ og þa ellstu
af prestunum / hulda med seckium / til
Esaias Amots sonar / spámañsens.
3 Og þr søgdu til hñs : so sagde E-
zechias : þesse dagur er hørmunga og
strøffunar og løstunar dagur/ þvi børn
eñ eru komeñ til fædingar stadarens /
og þar er eingeñ kraptur til ad fæda.
4 Ma skie/ Drottеñ þiñ Gud mune
heyra Rabsake ord/ hvørn konungureñ
af Assyria/hñs herra sende til ad spo-
tta þañ lifande Gud/ og ad lasta med
ordum/ hvør Drottеñ þiñ Gud hefur
heyrt. Upphef þo eina bæn fyrer þad
epterordna/sm̄ (eñ nu) er ad fiña.
5 Og kong Ezechiæ þienarar komu
til Esaias.
6 Og Esaias sagde til þeirra: so skul
ud þier seigia til ydar herra / so sagde
Drottеñ : ottast eckert fyrer þm̄ ord-
um/sm̄ þu heyrder/med hvøriū konung-
sens þienarar af Assyria hæddu mig.
7 Sia/ eg vil giefa eirn anda i hñ/ ad
hñ skal heyra tȳdende / og snua vid til
sȳns lands/og eg vil fella hñ med sver-
de.

de i hn̄s(eigen̄)lande.
8 Og Rabſake kom aptur/og fan̄ kon-
ungen̄ af Aſſyria ſtrijda moot Libna /
þvi hn̄ hafde heyrt / ad hn̄ være faren̄
fra Lachis.
9 Og hn̄ heyrde um̄ Tiraka / Mor-
lands konung/ſo þar ſagdeſt: hn̄ er ut-
dreigen̄ ad ſtrijda moote þier. *Þa hn̄
þad heyrde / ſende hn̄ bod til Ezechias/
og liet ſeigia: *2. Kong. 19/ 9.
10 So ſkulud þier ſeigia til Ezechi-
as/Juda konungs/(ſeigiande:)læt þin̄
Gud ecke pretta þig/ uppa hvern þu reid
er þig/ og ſeiger: Jeruſalem mun ecke
giefaſt i konungſens hønd af Aſſyria.
11 Sia/þu/þu hefur heyrt/hvad kon-
ungarner af Aſſyria hafa giort vid
øll lønd/ad eydeleggia þau/ ꝛ þu/ſkylld
er þu frelſaſt?
12 Munu heidingian̄a guder hafa frelſ
ad þá/ ſm̄ mijner fedur hafa fordiarf-
ad?(ſm̄ er)Goſan ꝛ Haran/ꝛ Rezeph/
ꝛ Edens børn/(ſm̄ voru)i Thelaſſar?
13 Hvar er konungurin̄ af Hamat/og
konungurin̄ af Arpad / og konungurin̄
af Sepharvaim ſtad / Hena og Jva?
14 Og Ezechias took brefen̄ af ſende-
bodan̄a hende/og las þau/ og gieck upp
i Drottens hus / og Ezechias breidde
þad ut fyrer Drottens augſijn.
15 Og Ezechias bad til Drottens /og
ſagde:
16 Drottenn Zebaoth/ Jſraels Gud /
ſm̄ ſitur yfer cherubim / þu ſialfur ert
Gud alleina fyrer þig/yfer øllū rijkiū a
Jørdun̄e/ þu/þu giørder Himnana og
Jørdena.
17 Drotten̄/ hneig þitt eyra/og heyr/
Drotten̄/ uppluk þijnū augū/ og ſiá/
og heyr øll Senacheribs ord / hvør ed
ſende ad ſpotta þan̄ lifanda Gud.
18 San̄lega/Drotten̄/konungarner af
Aſſyria hafa eydelagt øll lønden̄ og
þeirra land.
19 Og hafa kaſtad þeirra gudū i ellden̄/
þvi þeir voru ecke guder/ helldur man̄-
eſkiun̄ar handa verk/ trie og ſtein̄/ þar
fyrer fordiorfudu þr þá.
20 Og nu/ Drotten̄ vor Gud/ frelſa
oſſ fra hn̄s hende/ad øll rijken̄ a Jørd-
un̄e kun̄e vita / ad þu ſiert Drotten̄ /
þu alleina.
21 Og Eſaias Amotz ſon ſende til
Ezechias/ſeigiande: ſo ſagde Drotten̄
Jſraels Gud: þad þu hefur beded til
mijn um̄ Senacherib / konungenn af
Aſſyria:
22 (So er)þetta þad ord/ſm̄ Drotten̄
hefur talad um̄ han̄: hun forachtade
þig/ſpottade þig/jomfruen̄ Zions dott
er/ hriſte høfuded epter þier/ Jeruſal-
ems dootter.
23 Hvorn hefur þu ſpottad og laſtad?
ꝛ yfer hvorn hefr þu upplipt rauſten̄e?
og upplipt þijnū augū hátt? moote
þm̄ Jſraels Heilaga.
24 Þu hefur ſpottad Drotten̄ fyrer
þin̄a þienara hønd / ꝛ ſagt: eg/ eg er
uppfaren̄ med min̄a vagna margfiøl-
da a fiallan̄a hæd/ til Libanons hlida /
ꝛ vil afhøggva hn̄s háu cedrus vidu/
hn̄s utvalen̄ furu trie / ꝛ eg vil koma
uppa þad hid háa þar yſt uppa/(já)
Carmels ſkoog þar á.
25 Eg/ eg hefe uppgrafed ꝛ drucked va
tn/og vil þerra med mijnū yliū alla vard
veitta ſtrauma.
26 Hefur þu ecke heyrt / ad eg hefe
giort þad fyrer laungu/ꝛ tilbued þ fra
gamalle tijd/ (en̄) nu hefe eg láted þad
koma/ ꝛ þad ſkal vera til ad eydeleggia
faſta ſtade / (ad þeir verde) ad griot-
hrugum.
27 Og þeirra in̄byggiarar eru ordner
vanmætter / efablandner ꝛ ſkám̄ader /
þeir eru ordner ſm̄ gras ꝛ græn jurt a
mørken̄e/ſm̄ *hey a þekiū/og þad/ ſm̄
viſnar/ ádur en̄ þad verdur fullvaxed.
*Pſ. 129/ 6.
28 Og eg veit hvar þu bijr/ꝛ hvar þu
geingur ut/ og hvar þu geingur in̄ / og
ad þu ert reidur vid mig.
29 Af þvi þu ert reidur vid mig / og
þitt æde er uppkomed til min̄a eyrna /
þa vil eg ſetia min̄ krook i þijnar naſ-
er/ꝛ mitt beytſle i þijnar varer/ꝛ færa

þig/ aptur a þañ veg/ sm þu komst a.
30 Og þetta (skal vera) þier teikned/
ad madur skal eta i ar þad / sm vex af
sier siálfu/ z a þvi ödru are þad/sem
vex(þar af) aptur/ z a þvi þridia are
(þa) sæd z uppskiered/ z planted vijn=
garda/ og eted þeirra avöxt.
31 Þvi þad undañkomna af Juda hu=
se/ sm var epterorded / mun framar fa
root under sig/og bera avöxt yfer sier.
32 Þvi þad epterordna mun utganga
af Jerusalem / z þad undañkomna af
Zions fialle/þess Drottens Zebaoths
vandlæting mun giöra þad.
33 Þar fyrer / so sagde Drottenn um
konungeñ af Assyria : hñ skal ecke ko=
ma i þeñañ stad / z ecke skioota eiñe ör
þangad/ og ecke koma hönū fyrre med
skiölld/z ecke upphlada völl þar fyrer.
34 A þañ veg / sm hñ kom a / skal hñ
snua til baka / og ecke koma i þeñañ
stad/ seiger Drottenn.
35 Og eg vil vernda þeñañ stad / ad
frelsa hñ fyrer mijna skulld / og fyrer
Davids mijns þienara skulld.
36 Þa foor Drottens eingell ut/og *
sloo i þrra Assyrianisku herbudū hund=
rad og fim og attatijer þusunder. Og
þr tooku sig arla upp um morguneñ /
og sia/(þar voru) aller þr daudu kropp
ar. * 2. Kong. 19/ 35. Es. 17/ 12.
C. 31/ 8.
37 Og hñ took sig upp/ og foor burt /
ja Senacherib konungureñ af Assyria
snere til baka / og bioo i Ninive.
38 Og þad skiede/þa hñ tilbad i Nis=
rocs sijns guds huse/ þa sloou hñs syn
er Adramelek og SarEzer hñ med sver
de/ og þr/ þeir komust undañ til Ara=
rat lands / og Asar Haddon hñs son
vard konungur i hñs stad.

XXXVIII. Capitule.

Ezechiæ Lijfs Ar leingiast.

A þeim sama tyma * vard E=
zechias daudsiukur/ og Esai=
as Amoks son/spamadureñ/
kom til hñs/og sagde til hñs:
so sagde Drottenn : radstafa þijnu hu=
se/þvi þu skallt deya/og ecke lifa.
* 2. Kong. 20/ 1. 2. Kron. 32/ 24.
2 So snere Ezechias sijnu andlite til
veggiar/ og bad til Drottens/
3 Og sagde: kiære Drottenn/minst þo/
ad eg hefe geinged fyrer þier i sañlei=
ka/ og med einu fullkomnu hiarta/ og
giört gott fyrer þijnū augū / Og E=
zechias griet beysklega.
4 Og Drottens ord skiede til Esaias/
og sagde:
5 Gack/ z seig til Ezechias/ so sagde
Drottenn/ Davids þijns fødurs Gud:
eg hefe heyrt þijna bæn/sied þiñ grat.
Sia/eg legg fimtan ar til þiña daga/
6 Og vil frelsa þig og þeñañ stad af
konungsens hende af Assyria/og vern=
da þeñañ stad.
7 Og þetta(skal vera) þier teikned fra
Drottne/ad Drottenn mune giöra þtta/
so sm hñ hefur sagt.
8 Sia/eg vil snua skugganū a tröpp
unū / sem er geingeñ nidur a Achas
tröppū i sooleñe/ til baka tiju tröpp=
ur/ og sooleñ gieck tiju tröppur a trö=
unū til baka/yfer hvöriar hun var nid=
ur geingeñ.
9 Ezechiæ Juda konungs skrif / þa
hñ hafde vered siukur / og var batnad
af sijnū siukdoome:
10 Eg/ eg sagde/ þegar mijner dagar
voru af skorner : eg ma fara til graf=
areñar porta/hefe misst mijn ar/ þa eg
þeynkte leingur ad lifa.
11 Eg sagde: eg ma ecke sia Drottenn/
(ja) Drottenn i þrra lifendu lande/ eg
ma ecke(nu) sia mañeskiurnar framar
meir hia þm/sm bua i verölldeñe.
12 Mijns lijfs tijd er burt fareñ / og
rymd fra mier/ sm eins hyrders tialld=
bud/eg hafde afslited mitt lijf/ sm eirn
vefare / hñ vill afskiera mig med veik=
leika / Fra þvi a dageñ allt til nætur
villt þu fortæra mier.
13 Eg huxade allt til morguns / sem
eitt leon / so sundur braut hñ öll mijn
bein / fra þvi a dageñ allt til nætur /
muntu fortæra mier.

14 So eg * kijſke ſm̄ ein krana / ſm̄
ein ſvala/ eg ſtunde ſm̄ ein dufa / mijn
augu voru upplijpt til þeſſ hæa/Dro-
tteñ / hñ þreynger mier / loſadu fyrer
mig. * c. 59/ 11.
15 Og hvad vil eg ſeigia/hñ bæde ſag
de mier þad/ og hñ giørde þad/eg mæ-
tte reyka øll mijn ær vegna miñar ſæl
ar beyſkleika.
16 Drotteñ i þm̄ meiga þr lifa / og
mijns anda lijf er a medal þeirra allra /
og þu villder lækna mig/ og giøra mig
lifande.
17 Siæ / i fride kom uppa mig eirn
beyſkleike/ (jæ) eiñ beyſkleike/ eñ þu /
þu hefur elſkulega medteked mijna ſæl
fra fordiørfunareñar grifu / þvi þu
kaſtader øllū mijnū ſyndū aptur fyrer
þitt bak.
18 Þvi grøfeñ (kañ) ecke þacka þier /
daudeñ(kañ ecke)loſa þig/þeir/ ſm̄ of-
añfara i grøfena / (kuña) ei vona a
þiñ ſañleika.
19 Eirn/ ſm̄ lifer/(jæ)eirn/ſm̄ lifer/
hñ mun lofa þig/ ſm̄ eg (giøre) i dag/
eirn fader mun undervijſa børnunū/um
þinn ſañleika.
20 Drotteñ / (kom) ad frelſa mig/ ſo
vil eg ſijngia mijna ſaungva / ſo leinge
vier lifū/ i Drotteñs huſe.
21 Þa bad Eſaias/ ad þr ſkylldu taka
eiñ plaaſtur af fijkiū/og leggia yfer hñs
ſær/ad hñ kyñe lifa.
22 Þa ſagde Ezechias / hvilijkt teikn
(er þad?) ad eg ſkule ganga upp i Dro-
tteñs hus?

XXXIX. Capitule.

Ezechias ſijner Babylons Sende-
moñum ſijna Fiær-Sioodu.

A þeim ſama tijma*ſende Me-
rodac BalAdan/ BalAdans
ſon/konungureñ af Babylon/
bref og ſkeink til Ezechias /
þvi hñ hafde heyrt/ ad hñ hefde vered
ſiukur / og være ordeñ heill.
* 2. Kong. 20/ 12.
2 Og Ezechias vard gladur vid þæ/
og ſijnde þm̄ ſitt fiærhyrdſlu-hus/ ſilf-
ur og gull/ z dijrmækar jurter / og dijr-
mæt ſalve / og allt ſitt vopna-hus/ og
allt þad / ſm̄ fanſt i hñs fiærſioodū /
Þar var eckert / ſm̄ Ezechias ei ſijnde
þm̄ i ſijnu huſe/z i øllu ſijnu herradæme
3 Þa kom Eſaias ſpæmadureñ til
kong Ezechias/ z ſagde til hñs: hvad
ſøgdu þeſſer meñ? og hvadañ komu þr
til þijn? og Ezechias ſvarade: þr komu
fra einu fiær(lægu) lande til mijn/ fra
Babylon.
4 Og hñ ſagde: hvad ſæu þeir i þijnu huſe? og Ezechias ſagde: þeir hafa
ſied allt þad / ſm̄ er i mijnu huſe / þar
var eckert / ſm̄ eg ei ſijnde þm̄ i mijnū
fiærſioodū.
5 Og Eſaias ſagde til Ezechias:
heyr þeſſ Drotteñs Zebaoths ord.
6 Siæ / þeir dagar munu koma / ad
allt þad / ſm̄ er i þijnu huſe / og hvad
þijner fedur hafa ſafnad (ſamañ) til
þeſſa dags/ſkal færaſt til Babylon þar
ſkal eckert verda epter/ ſagde Drotteñ.
7 Og þeir munu taka af þijnū børn-
um/ ſm̄ munu utkoma af þier/ ſm̄ þu
munt afla / og þeir munu vera her-
berges-ſveinar i konungſens garde af
Babylon.
8 Og Ezechias ſagde til Eſaias:
Drotteñs ord er gott/ſm̄ þu hefur ſa-
gt/og ſagde: þvi þar mun vera fridur
og trygd a mijnū døgū.

XL. Capitule.

Um Evangelii Predikun.

Hugged/hugged mitt foolk/ mun
ydar Gud ſeigia:
2 Taled * æſtudlega til Je-
ruſalem/og hrooped til heñar/
ad heñar ſtrijd hafe enda / þvi heñar
miſgiørningur er fyrergiefeñ/þvi hun
hefur feinged tvofallt af Drotteñs
hende fyrer allar heñar ſynder.
* Oſ. 2/ 14. Zoph. 3/ 9.
3 Þar er * hñs rauſt / ſm̄ hroopar i
eydemørkeñe: giøred ſlietta Drotteñs
veg/giøred vors Guds lagdañ veg bein
añ a mørkeñe. * Matth. 3/3. etc.
4 Sierhvør dalur mun upphefiaſt/og
ſier-

sierhvørt fiall og hæd nidur sœkva/og
hvad/ sm̄ er koged/mun verda rielt/og
hvad/sm̄ er ojafnt/verda sliett.
5 Og Drottens dyrd mun openberast/
og þeir munu sia / (sia) allt holld til
samans/þad/sm̄ Drottens muñur hef
ur talad.
6 Þar er hn̄s raust/ sm̄ seiger: hroo-
pa/og hn̄ sagde: hvad skal eg hroopa ?
* allt holld er hey/ z allur þess heilag-
leike er sm̄ eitt bloomstur a mørkeñe.
*1. Pet. 1/ 24.
7 Neyed vard þurt / bloomstred visn-
ade/ þvi Drottens ande blies þar a /
Ja foolked er (vissulega) hey.
8 Neyed vard þurt / bloomstred visn-
ade/ eñ vors * Guds ord blyfur stødugt
eilyflega. * Ps. 119/ 89. Luc. 21/ 33.
9 Zion / þu predikunar kviña / styg
upp/ a eitt hatt fiall/ Jerusalem/ þu
predikunar kviña / upphef þyna raust
med magt/upphef (og) ottast ecke/seig
til Juda stada: sia ydar Gud.
10 Sia/sa Drottenn Drottenn mun ko-
ma moote einū sterkū/og hn̄s armlegg-
ur mun stioorna yfer hønū/sia/hn̄s *
laun eru hia hønū / z hn̄s giørningur
er fyrer hønū. * Rom. 2/ 6. etc.
11 Hañ mun fodra/sm̄ eiñ * hyrder sy-
na hiørd/safna (smaa-) lømbunū a siñ
arm / og bera þau i synu skaute/ leida
þær (ær/) sm̄ eru med lømbū.
* Joh. 10. 11/ 12. etc.
12 Hvør hefur mælt vatned med synū
hnefa / og spañad Himeneñ med spøñ-
ekie? z griped yfer Jardareñar dupt mz
einū þridiungs mæler/og veiged fiølleñ
med vog/og hæderñar med meta-skaalū?
13 Hvør * hefur undervyssad Drott-
ens anda/ og (hvør) hn̄s raadgiafe kañ
undervyssa hønū. * Rom. 11/ 34. etc.
14 Vid hvørn hefur hn̄ raadgast / sm̄
hafe giefed hønū forstand/z kient hønū
riettarens veg ? og kieñt hønū vysdom/
og synt hønū skynsemeñar veg ?
15 Sia/heidingiarner eru halldner/sm̄
eiñ drope ur eiñe ausu/ z sm̄ eitt grand
i meta-skaalū/sia/ eyunū mun hn̄ burt-
kasta sm̄ einu þuñu (rike.)
16 Og Libanon var ecke noogur til ad
upptendra / og dyreñ þar i ecke noog til
breñe-offurs.
17 Aller heidingiarner eru sm̄ * eckert
fyrer hønū/þr eru reiknader fyrer hon
um fyrer þ/sm̄ er eckert og þad auda.
* Ps. 39. 6/ 12.
18 Og vid hvørn vilied * þier lykia
Gude? eda hvad fyrer eina lyking vilied
þier setia hønū? * c. 46/ 5. etc.
19 Eiñ * meistare steypte eitt bylæte /
z eiñ gull-smidur sloo þad utañ med
gulle/og steypte silfur-kediur:
* C. 44. 12/ 13. etc.
20 (A sama hatt/) hvør sm̄ ecke haf
de formegan ad giøra eina upplipting/
mun utvelia eitt trie / sm̄ ecke funar/
mun leita sier ad einū vyssū hagleiks
mañe/til ad giøra eitt (utskored) bylæ-
te/ sm̄ ecke skule bila.
21 Munud þier ecke vilia skynia? mun
ud þier ecke vilia heyra? er þad ecke kuñ
giørt ydur af upphafe? hafed þier ecke
skyniad þad/fra þvi Jardareñar grund
veller (voru lagder?)
22 Hañ / sm̄ situr yfer Jardar kryngl-
uñe/z þeir/sm̄ bua þar a/eru sm̄ gras
hoppur. Sa sm̄ * utþenur Himnana/
sm̄ þad þuña/z breider þa ut/ sm̄ eitt
tiallo ad bua i. * c. 44/ 24. Ps. 104/ 2.
23 Hañ / sm̄ giører høfdingiana ad
aungvu/ giørde Jardareñar doomara/
sem þad auda.
24 Ja þr voru hvørke plantader (apt
ur/) ei helldur saader/ (ja) hn̄ liet ecke
þeirra stofn hafa root i Jørduñe / og
hn̄ blies ogso a þa / ad þr urdu þurr-
er/ og eirn hvirfel-vindur matte taka
þa burt / sm̄ straa.
25 Og vid hvørn villdud þier (þa) lyk
ia mier/sm̄ eg skyllde vera lykur? seiger
sa Heilage.
26 Upplypted ydar augū i þad haa /
og sead/hvør ed skapade soddañ hlute/
hn̄ sm̄ fœrer þrra her ut med tølu. Hn̄
mun nefna þa alla * med nafne/ fyrer
(hn̄s) styrks margfiølda / og hn̄ er

sterkur med krapte / þar vantar aung-
vañ. * Ps. 147/ 4.
27 Hvi villtu (þa) seigia/ Jakob/ og
tala/ Jsrael: miñ vegur er hulen̄ fyrer
Drottne / og miñ riettur maa gaanga
fram̄ hia fra mijnū Gude?
28 Veitstu ecke? eda hefur þu ecke heyr-
rt? Drotten̄ sa eilijfe Gud/ sm̄ * skap-
ade Jardaren̄ar endemørk/ kañ ecke ver
da þreyttur / ei helldur vanmegna/ hn̄s
vitska er oransakanleg: * c. 42/ 5.
C. 45. 12.
29 Hañ giefur þm̄ þreyttu krapt / og
eykur þess vanmaattuga styrk.
30 Þeir ungu munu verda þreytter og
vanmegna/ og þeir utvøldu (meñ) vissu
lega falla.
31 Eñ þeir sm̄ bijda Drotten̄s munu
faa nijañ krapt / þeir munu uppfara
med vængiū/ sm̄ erner/ hlaupa/ og ecke
vanmegnast/ gaanga / og ecke þreytast.

XLI. Capitule.

Abrahams Epterdæme.

Hier eyar/ þegged fyrer mier/ og
lijderner styrke sig a nij/ laat þa
koma hijngad/ laat þaa nu tala/
* laatū oss fram̄ganga fyrer
riettin̄ til samans. * c. 1/ 18.
C. 43/ 26. Jer. 2/ 35.
2 Hvør uppvakte * riettvijsena af aust
re ? (hvør) kallade hn̄ / ad hn̄ geinge
epter hønū? (hvør) gaf heidingiana z
konungana fyrer hønū/ ad hn̄ yrde megt
ugur yfer þm̄/ (hvør) gaf (þaa fyrer)
hn̄s sverd / sm̄ dupt / fyrer hn̄s boga /
sm̄ burtfeykt straa? * 1. Mos. 12/ 1.
C. 17/ 1. P. G. 7/ 3. Ebr. 11/ 8.
3 Hañ ellte þaa/ foor i giegnū med fri-
de a þm̄ veige / sm̄ hn̄s fætur høfdu
ecke geinged.
4 Hvør verkade (þad/) z giørde (þad?)
(hvør) kallar ætternar fra upphafe ?
eg Drotten̄/ * sa fyrste/ og med þm̄ sijd
ustu er eg sialfur. * c. 44/ 6. c. 48/ 12.
Openb. 1/ 17. C. 2/ 8. C. 22/ 13.
5 Eyarnar saau þad / og ottudust /
Jardaren̄ar endemerkur skielfdust (har-
la miøg /) þær flijttu sier / og komu
(hijngad.)
6 Þeir villdu hiaalpa sa eine þm̄ ødrū/
og seigia sa eine til þess añars: vertu
hughraustur.
7 Og eiñ timburmadur styrkte eirn
gull-smid/ sm̄ giørde med hamrerū slett
ed sliett/ i þvi hn̄ sloo a stedionū/ seig-
iande: þad er gott ad teingia med / og
feste þ̄ mz saum/ ad þ̄ skyllde ecke skeika.
8 Eñ þu/ * Jsrael/ miñ þienare/ Ja-
kob/ sm̄ eg utvalde / Abrahams mijns
vinar sæde. * Luc. 1/ 54.
9 Eg/ sm̄ took þig fra Jardaren̄ar en
demerkū / og kallade þig fra hen̄ar ut-
velldū/ z sagde til þijn: þu (skallt vera)
miñ þienare/ eg utvalde þig / og burt-
skufade þier ecke.
10 * Ottast ecke/ þvi eg er med þier/
vijk ecke / þvi eg er þiñ Gud / eg hefe
styrkt þig/ sa hiaalpad þier/ sa vidhalld
ed þier med mijns riettlætes hægre hen-
de. * c. 43/ 1. 1. Mos. 15/ 1.
11 Sia / þeir skulu smaanast og skam̄-
ast sijn / aller þr upptendrudu i moote
þier/ þeir skulu verda sm̄ eckert/ og fyr-
erfarast/ sm̄ þraatta vid þig.
12 Þu munt * spyria ad þm̄ / og ecke
fiña þaa/ Þeir/ sm̄ kijta vid þig / skulu
verda sm̄ eckert/ og þeir/ sm̄ strijda i mo
te þier/ sm̄ þad/ þar hefur enda.
* Ps. 37/ 36.
13 Þvi eg er Drotten̄ þiñ Gud / sm̄
helld þiñe hægre hende/ sm̄ seige til þijn:
ottast ecke/ eg/ eg hefe hiaalpad þier.
14 (Þar fyrer) ottast ecke/ þu ormur-
eñ Jakob/ þier faa (foolk) Jsrael/ eg /
eg hefe hiaalpad þier/ seiger Drotten̄/
og þiñ frelsare er sa Jsraels Heilage:
15 Sia / eg giørde þig ad einū hvæssū
nijū þreske-vagne/ sm̄ hefur agnua/ þu
skallt þreskia og i sundurmola fiøllen̄/
og giøra hædernar sm̄ agner.
16 Þu skallt burtdreifa þm̄/ og vedred
skal føra þau burt/ z eirn hvirfelvindur
skal sundurtvistra þm̄/ eñ þu/ þu munt
vera gladvær i Drottne/ hroosa þier af
Jsraels Heiløgum.
17 Þeir aumu og þr faatæku leita ept-

er vakne/ ꝛ þar er eckert/ þeirra tunga
vard vanmegna af þorstanū/ eg Drott-
eñ / eg vil bænheyra þá / eg Israels
Gud vil ecke yfergiefa þá.
18 (Helldur) vil eg opna vatnsfølleñ a
hædunū/ ꝛ uppsprettunar midt a mørk
eñe/ eg vil giora eydemørkena ad stødu-
vatne/ ꝛ þad þurra land ad vatns-upp-
sprettum.
19 Eg vil giefa cedrus/ sitte-(trie) og
myrru/ ꝛ oliu-trie i eydemørkeñe/ a mørk
eñe vil eg giefa furu-(trie) kin-(trie) og
buxbom til samans.
20 Uppa þad/ þr skule siá og vita/ ꝛ
geyma og skynia til samans/ ad Drott-
eñs hønd hefur giørt þetta/ og Isra-
els Heilagur skapad þad.
21 (So) læted ydar mælefne koma fyr
er / mun Drotteñ seigia / læted koma
fram/ hvad þier hafed uppa ad standa/
mun Jakobs konungur seigia.
22 Læted þá ganga fram ꝛ kuñgiø-
ra oss þad/ sm̄ koma mun / kuñgiøred
oss þa fyrre hlutena hvad þr voru / so
vilū vier giæta (þar ad/) og vita þad
er þar kiemur epter (þá/) edur læted
oss heyra þá tilkomande hlute.
23 Kuñgiøred þá hlute/ sm̄ skulu ko-
ma (hier) epter/ so kuñū vier vita/ ad
þier erud guder. Iá giøred vel / edur
giøred illa/ so vilū vier (þar um̄) tala/
og siá til hvør med ødrū.
24 Siá/ þier erud af aungvu / ꝛ ydar
verk er af aldeiles aungvu/ vidurstygdeñ
skal utvelia ydur.
25 (Eñ) eg uppvakte (eitt foolk) af
nordrenu/ ꝛ þad mun koma/ (iá) fra
foolareñar uppgaungu/ mun (eitt folk)
ákalla i mīnu nafne/ ꝛ þad mun koma
yfer þá volldugu/ sm̄ yfer leyr/ og nid-
urtroda saureñ/ sm̄ eirn pottamakare.
26 Hvør hefur kuñgiørt (nockud) af
upphafenu/ so kuñū vier vita þad/ edur
fra fyrre tyd? so vildū vier seigia: (hn̄
er) riettferdugur. Eñ þar er eingeñ/ sm̄
kuñgiører (nockud/) og eingeñ/ sm̄ lætur
heyra (nockud/) og eingeñ/ sm̄ heyrer
ydar rædur.
27 (Eg er) sa fyrste/ (sm̄ seige) til Zi
on: siá/ siá þá/ ꝛ vil * giefa Jerusalem
eirn goodañ sendeboda. * Matth. 23/34.
28 Og eg vil siá (mig um̄/) eñ þar er
eingeñ / og af þessū er og eingeñ ræd-
giafe/ ꝛ eg vil spyria þá ad / og þeir
meiga svara nockru.
29 Siá/ þr eru aller rænglæte/ þrra
verk eru eckert/ þrra * afguder eru vind
ur og þad auda. * Ps. 96/ 5.
Jer. 10. 3/ 14.

XLII. Capitule.

Christi Embætte.

Siá/ * miñ þienare/ hvørium eg
vil hallda/ (iá) miñ utvalde/
(til hvørs) ** mijn sál haf
de velþocknan / eg hefe giefed
miñ + Anda yfer hn̄/ hn̄ mun framfylg
ia riettenū fyrer heidingiana.
* Matth. 12/18. ** Matth. 3/17. C. 17/5.
2. Pet. 1/17. + Es. 11/2.
2 Hañ mun ecke hroopa ꝛ ei kalla / og
ecke láta heyra sijna raust a gøtuñe.
3 Hañ mun ecke briota eirn * brakad-
añ reyr/ ꝛ ecke utsløckva eirn riukande
hør / hn̄ mun framfylgia riettenū til
sañleikans. * Ps. 34/ 19.
4 Hañ mun ecke vanmegnast / ei helld-
ur verda þreyttur/ þar til hn̄ mun set-
ia riettañ a Jørduñe/ ꝛ eyiarnar munu
giefa giætur ad hns løgmæle.
5 So sagde sá Drotteñ Gud/ sm̄ skap
ade Himnana/ ꝛ utbreidde þá/ sm̄ ut-
þande Jørdena og heñar voxt/ sm̄ gief
ur foolkenu anda/ (sm̄ lifer) þar á/ og
þm̄ eiñ anda/ sm̄ ganga þar á.
6 Eg Drotteñ/ eg hefe kallad þig med
riettlæte/ og vil hallda þiñe hende/ og
vardveita þig. Og giefa þig til foolk-
sens sambands/ til * heidingiañá lioss/
* C. 9/ 2. C. 49/ 6. Luc. 2/ 32.
7 Til ad opna blindra augu/ til ad ut-
leida þá faungudu af fængelsenu/ þá/
* sm̄ sitia i myrkrenu/ af fænga-turn-
enū. * C. 9/ 2. etc.
8 Eg er Drotteñ/ þad er mitt nafn/ *
og eg vil aungvū ødrū giefa mijna dyrd/
eda afgudunū mitt lof. * C. 48/ 11.
9 Siá/ þeir fyrre hluter eru komner /

og

og eg kunngiøre þad nu/ fyrr en þeir sku-
lu koma fram / vil eg láta ydur hey-
ra (þad.)
10 Synged Drottne eirn nyan saung/
hans lof (skal heyrast) fra Jardarennar
enda/ þeir/ sem ofannfara a hafed/ og
hvad þar er i / eyarnar / og þeir/ sem
bua a þeim:
11 Þeir skulu upplypta (raustena/) eyde
mørk og stader þar i / (sa) þorpen/ sem
Kedar bygger / þeir skulu gledia sig / sem
bua a einu biarge / hroopa af toppenum
a fiøllunum.
12 Þeir skulu tilleggia Drottne dyrd-
ena/ ꝛ kunngiøra hans lof a eyunum.
* Opinb. 14/ 7.
13 Drottenn mun utdraga sem ein hetia/
uppvekia vandlæting/ sem eirn stryds
madur/ gledia sig/ sa hroopa hátt/ yfer
vinna syna fiandmenn.
14 Fordum * þagda eg / eg var kyrr/ eg
hiellt mier/ (enn nu) vil eg hroopa / sem
su þar fæder / eg vil eydeleggia ꝛ upp-
svelgia til samans. * C. 57/ 11.
Ps. 50/ 21.
15 Eg vil eydeleggia fiøllenn og hæder-
nar/ ꝛ burtþurka allt þeirra gras/ og
giøra vatnsføll ad eyum / og uppþur-
ka støduvøtnenn.
16 Enn eg vil leida þa blindu a þeim
veige/ sem þeir ecke vita/ láta þa ganga
a þeim stigum/ sem þeir ecke þeckia/ eg vil
setia myrkred fyrer þeim til lioss/ ꝛ þa
* ôsliettu (stade) til þess/ sem er sliett/
þessa hlute hefe eg giørt þeim / og ecke
yfergiefed þa. * C. 40/ 4.
17 (Enn) þeir hafa snued sier til baka/
þeir skulu vissulega smánast / þeir sem
reida sig uppa afgudena/ sem * seigia til
eins utskorens (bylætes:) þier erud vor-
er guder. * C. 44. 11/ 17.
18 * Þier dauser/ heyred/ og sięed (til)
þier blindu/ ad þier kunnud sia.
* C. 43/ 8.
19 Hvør er blindur / utan minn þien-
are/ og daufur/ (utan sa/) eg utsende/
sem minn sendeboda: hvør er (so) blindur/
sem sa fullkomne / og (so) blindur sem
Drottens þienare?
20 (Þu villt) sia myked / og ecke hall-
da þad/ (madur vill) uppláta eyrad/ og
(þo) ecke heyra.
21 Drottenn hefur lyst (þar til) fyrer
syns riettlætes skulld/ hann vill giøra løg
máled dyrdlegt og klárt.
22 Og þad er eitt foolk/ sem er rænt og
ruplad / þeir eru aller snarader i hol-
unum / og hulder i fángelsanna husum /
þeir eru ordner til herfángs / og þar
er einginn sem utleyser/ til ad ruplast/ ꝛ
þar er einginn / sem seiger: gief (hyng-
ad) aptur?
23 Hvør er a medal ydar / sem tekur
þetta til eyrna/ sem vill merkia / og hlu-
sta (hier) epter?
24 Hvør * gaf Jakob til ad ruplast /
og Jsrael til ræningianna? hefur ecke
Drottenn (þad giørt/) moot þeim er vier
syndgudum/ þvi þeir vilia ecke gánga a
hans veige/ og ecke hlyda hans løgmále.
* Jer. 2/ 19.
25 Þar fyrer uthellte hann sinnar reide
grimmleika yfer hann / og stryds magt/ og
upptendrade hann allt umm kring / enn hann
skyniade þad ecke/ og hann lagde elld a hann/
enn hann * lagde þad ecke uppa hiartad.
* C. 57/ 1.

XLIII. Capitule.

Guds Fyrerheit umm Frelse af þvi Babyloniska Fángelse.

Og nu/ so sagde Drottenn / sem
skapade þig/ Jakob/ ꝛ tilreidde
þig/ Jsrael: * ottast ecke/ þvi
eg endurleyste þig / eg kallade
(þig) med þynu nafne/ þu ert minn.
* C. 44/ 2.
2 Nær þu * geingur i giegnum vøtnenn/
(þa vil) eg vera hia þier / og i giegnum
straumana/ (þa) skulu þeir ecke dreckia
þier/ nær þu geingur i giegnum elldenn/ (þa)
skalltu ecke brenna þig/ ꝛ logenn ecke upp
tendra þig. * Ps. 66/ 12.
3 Þvi eg er Drottenn þinn Gud/ Jsra-
els Heilagur / þinn Frelsare. Eg gaf
Egyptaland til forlykunar fyrer þig /
Morland og Seba i þinn stad.
4 Fra þeim tyma þu varst dyrmætur

haldenn fyrer mijnum augum/ varstu vegleg-
ur/ z eg/ eg elskade þig/ þar fyrer hefe
eg giefed mannesk iurnar i þinn stad/ og
folked fyrer þijna sal.
5 * Ottastu ecke/ þvi eg er med þier/
eg vil færa þitt sæde fra austrenu/ og
safna þier fra vestrenu. * c. 41/ 10.
6 Eg vil seigia til nordursens : gief
(hijngad/) z til sudursens: banna ecke /
fær hijngad mijna syne langt ad/ z mijn-
ar dætur fra Jardarennar enda.
7 Hvør * sa / sem er kalladur i mijnu
nafne/ þann hefe eg z skapad til minnar
dyrdar / þann hefe eg tilreidt/ þann hefe
eg ogso giørt. * Jer. 14. 7/9. c. 15/16
8 Fær * blindar þiooder hijngad / sem
þo hafa augu/ og dauffa/ sem þo hafa
eyru. * c. 41/ 22. c. 42/ 18.
9 Læted alla heidingiana safnast til
samans/ z þiodernar safnast. Hvør er
a medal þeirra/ sem þetta kunngiøra kann?
læted þa kunngiøra oss þa fyrre hlut-
ena ? læted þa leida þeirra vitne ad/ so
doomurenn kunne ganga þar med/ og mad
ur kunne heyra og * seigia: (þad er) sann-
leikur. * c. 41/ 26.
10 Þier erud mijner vottar/ seiger Dro
ttenn/ z minn * þienare/ sem eg utvalde/ ad
þier skylldud þad vita/ og trua mier/ z
skynia/ ad þad er eg. Fyrer mig er eing-
enn Gud tilskickadur/ og epter mig mun
eingenn vera. * c. 41/ 8.
11 Eg/ * eg er Drottenn/ z þar er eing
enn Frelsare fyrer utann mig.
* C. 44. 6/8. Os. 13. 4/9.
12 Eg/ eg kunngiørde þad/ z hefe frels-
ad/ og liet ydur þad heyra/ og þar var *
eingenn framande a medal ydar/ Og þier
erud mijner vottar/ seiger Drottenn/ ad
eg er Gud. * v. 10.
13 Fyrr enn dagurenn var/ * er eg sialf-
ur/ og þar er eingenn / sem kann frelsa af
minne hende / eg vil verka / z hvør kann
breita þvi? * Ps. 90/ 2.
14 So sagde Drottenn / ydar Endur-
lausnare/ Israels Heilagur: fyrer ydar
skulld sende eg til Babylon/ og liet nid-
ursla allar lokurnar / og Chaldæana a
skipunum/ sem þeir kiætku sig a.
15 Eg er Drottenn/ ydar Heilagur/ sem
skapade Israel/ ydar Konungur.
16 So sagde Drottenn/ sa sem giører *
veg i hafenu/ og braut i sterkum vøtnum.
* 2. Mos. 14/ 22. Josv. 3/ 16.
17 Hann/ sem utfærer vagn og hest/ her
z magt/ þeir skulu liggia til samans /
þeir skulu ecke uppstanda/ þeir eru ut-
slockter/ (ja) utslockter sem hør.
18 Minnest * ecke þeirra fyrre hluta/ og
giæted ecke ad þeim gømlu hlutum.
* Ps. 77/ 6.
19 Sia/ * eg giøre nijtt/ nu skal þad
uppvaxa/ skylldud þier ecke skynia þad?
eg vil eirnenn giøra veg i eydemørkenne/
strauma i eydæ(stødum.) * 2. Cor. 5/17 etc
20 Dijrenn a mørkenne munu heidra mig/
drekar og strutsungar / þvi * eg gaf
vatn i eydemørkenne/ (ja) strauma i eyde
(stødunum/) ad giefa mijnu foolke/ mijnu
utvalda ad drecka. * c. 41/ 18.
21 Þad foolk/ sem eg hefe tilbued mier/
mun framtelia mitt lof.
22 Og þu Jakob/ ækallader mig ecke /
so ad þu hafer mædt þig fyrer mig /
Israel.
23 Þu færder mier ecke þijna brenno
offurs saude / ei helldur heidrader mig
med þijnum foornum/ eg liet þig ecke þioo-
na (mier) med mat-offre/ og liet þig ecke
giøra þier omak med reykelse.
24 Þu keypter mier ecke calmus fyrer
peninga / giørder mig ecke gladværann
med þijns offurs feite / Ja þu komst
mier til ad þioona i þijnum syndum/ giørd-
er mier omak med þijnum misgiørningum.
25 Eg/ eg er sa/ sem afmae þijnar yf-
ertrodslur fyrer mijna skulld/ og vil ecke
minnast þinna synda.
26 Minntu mig a/ * latum oss ganga i
riett hvør vid annann / framm seig/ þu
þad / ad doomurenn kunne verda þier
med. * Jer. 2/ 35.
27 Þinn fyrste fader syndgade/ z þeir/ sem
flutku þijn ord/ giørdu illa i mote mier.
28 Þar fyrer vil eg vanhelga helgedom
sens høfdingia/ og giefa Jakob til bann
færingar/

færingar/ og Israel til haadunga.

XLIV. Capitule.

Fyrerheit um̃ þess Heilaga Anda Uthelling.

Og heyr nu Jakob/ min̄ þienare/
og Israel/ sm̃ eg utvalde.
2 So sagde Drottenn / * sm̃
þig giørde/ og tilbioo þig / sm̃
mun hiaalpa þier af (moodur) lijfe: * *
ottastu ecke/ min̄ þienare Jakob/ og þu
froome/ sm̃ eg utvalde. * c. 43/ 1/ 5.
Ps. 139/ 14. ** Jer. 30/ 10. etc.
3 Þvi eg vil * uthella vatne a þad þyr
sta/ og straumm̃ a þad þurra. Eg vil
uthella mijnu Anda yfer þitt sæde/ og
min̄e blessan a þijna vexte/
* Job. 7/ 38. etc.
4 Ad þr skule vaxa a medal grassens/
eins sm̃ vijder hia vatns lækium̃.
5 Þesse mun seigia: eg er Drottens/ z
hinn (an̄ar) mun kallast med Jakobs naf
ne/ og þesse mun skrifa med sin̄e hende:
eg heyre Drottne til / og hn̄ mun kalla
sig med Israels nafne.
6 So sagde Drottenn/ Israels konung
ur/ og hn̄s Endurlausnare/ sa Drott
enn Zebaoth: eg * er fyrstur/ og eg er sijd
astur/ og ** fyrer utan̄ mig er eingenn
Gud * c. 41/ 4. etc. ** c. 45. 5/ 14.
7 Og hvør er/ sm̃ eg/ sm̃ kun̄e kalla og
kun̄giøra þad/ og skicka þvi fyrer mig/
sijdan̄ eg sette eitt eilijft foolk? og laat
þa auglijsa þm̃ þaa hlute / sm̃ munu
skie/ og þa hlute/ sm̃ koma skulu.
8 Ottest ecke / og skielfest ecke / liet eg
þig ecke heyra þad fra þm̃ tijma / og
kun̄giørde þad? og þier erud mijner
vottar/ mun þar vera einn Gud fyrer ut
an̄ mig? jaa þar er ecke eitt biarg / eg
þecke þad ecke.
9 Þeir / sm̃ tilbiuggu utskorna (af
gude/) þeir eru aller hiegoome/ og þeir
hluter/ er þeir høfdu lyst til/ kun̄u ecke
ad gagna / og þeir eru þeirra vitne /
þeir kun̄a ecke ad sia / og ecke skynia /
þar fyrer skulu þeir smaanast.
10 Hvør tilbioo eirn gud / og steypte
eitt bijlæte/ sm̃ dugde til einkes?
11 Sia/ aller þess aahaangendur skulu
smaanast/ þvi smiderner sialfer eru af
man̄eskium̃/ (Þo) þeir (afnvel) aller kiæ
mu saman̄/ (samt) skylldu þeir aller ve
ra hrijmande/ þr skylldu ottast/ verda til
skam̃ar til samans.
12 Eirn jaarn smidur * (smijdar) eina
øxe/ og erfidar (þar uppa) i gloodenne /
og tilbijr hana med hamrenū/ og erfid
ar þar uppa med sijns armleggs meg
ne/ jaa lijdur hungur / so þar er eingenn
kraptur (fram)/ hn̄ drecur ecke vatn/
þar til hn̄ verdur þreyttur. * c. 40/ 19.
13 Einn * timburmadur rekur ut eina
snuru/ maatar þad med ein̄e litt þræde/
giører þad (jafnt) med exen̄e/ z afmark
ar þad med circlenū/ og giører þad ept
er ein̄re man̄lijkan/ epter eins man̄s veg
semd/ til ad bua i einu huse.
* C. 40. 19/ 20. C. 41/ 7. Jer. 10/ 3.
14 (Han̄ geingur/) ad høggva cedrus/
z vill taka cypres z eyk / og uppreisa
sier (þau) a med al triaan̄a i einū skooge/
hn̄ plantar valbiørk / z regned fremur
hen̄e til ad uppvaxa.
15 So verdur þ man̄eskiun̄e til bren̄u/
ad hn̄ tekur þar af / z vermer sig / og
upptendrar (elld/) og bakar braud/ jaa
giører eirn gud (þar af/) z tilbidur (þar
fram̄e fyrer/) giører eitt utskored (bijlæ
te þar af/) z beiger sig nidur fyrer þvi.
16 Haalfparten̄ þar af bren̄er hn̄ med
ellde/ yfer haalfpartenū þar af etur hn̄
kiøt/ z steiker eina steik/ (og) mettast /
jaa vermer sig / z seiger: hoja / eg hefe
vermt mig/ snert ellden̄:
17 Enn þad/ sm̃ epter er þar af/ giører
hn̄ ad einū gude / ad sijnū afgude / hn̄
nidur beiger sig fyrer þvi/ z tilbidur/ z
giører bææn til þess/ z seiger: frelsa mig/
þvi þu ert min̄ gud.
18 Þeir skynia ecke / z vita ecke/ ad hn̄
hefur yferstroked þrra augu/ ad þr ecke
siaa/ (jaa) þrra hiørtu/ ad þr ecke skynia.
19 Og eingenn mun taka sier til hiar
ta/ z þar er hvørke forstand edur vit
ska/ ad seigia: eg hefe brendt haalfpart
en̄ þar af med ellde/ z bakad ogso bra

 ud

vd a kolenu þar af/ eg hefe steykt kiøt
z eted/og skyllde eg (nu) giøra þad/ sm̄
af gangs vard þar af/ til eirnrar vid-
urstigdar / skyllde eg falla a knie fyrer
einū trie-stubba?
20 Hañ fæder sig med øsku/(hñs) prett
ada hiarta sveik hñ/ z hñ mun ecke frija
sijna sal/ z ei seigia: eru þad ecke svik/
sm̄ er i miñe hægre hende?
21 Miñstu þessa/Jakob z Jsrael/þvi
þu ert miñ þion/eg hefe tilreidt þig/þu
ert miñ þioon/Jsrael/gleym mier ecke.
22 Eg * hefe afmaad þijnar yfertrod-
slur sm̄ eitt sky/ z þijnar synder/sm̄ eina
þoku/sny vid til mijn/ þvi eg hefe end-
urleyst þig. * C. 1/ 18. C. 43/ 25.
23 Gledied ydur/ * þier Himnar/þvi
Drottenñ hefur giørt þad/ giøred ydur
gladværa/þi' nedstu(stader)i Jørdeñe/
** þier fiøll/ hrooped mz glede/skoog-
ur z allt trie þar i/þvi Drottenñ hefur
endurleist Jakob/ z sk dyrkast i Jsrael.
* C. 49/ 13. Ps. 66/ 2. ** Es. 55/ 12.
24 So sagde Drottenñ þiñ Endur-
lausnare / z sm̄ hefur tilreidt þig af
(moodur-)lyfe: eg er Drottenñ/sm̄ giø-
re alla hlute/ eg sm̄ alleina utbreide
Himeneñ/ sm̄ utþen Jørdena/ fyrer
utañ (hialp)med mier.
25 Sa / sm̄ giører spaamañaña teikn
ad aungvu/z mun giøra sañsagnarana
galda/sm̄ snyr þm̄ vijsu til baka/z mun
giøra þrra forstand ad dæruskap.
26 (Eñ)stadfester sijns þioons ord/ z
mun fullkomna siña sendeboda rad/ sm̄
seigia til Jerusalem: þu skallt seteñ ver
da/z til Juda stada: þi' skulud byggiast/
z eg vil upprietta þrra eydeleggingar.
37 Eg/ sm̄ seige til * diupsens: burt
skijast þu/ z til straumañа: eg vil giøra
ydur þurra.*2.Mos.14/21.Jos.3/16
28 Eg sm̄ seige til Cyrus: (hñ er)miñ
hyrder/ z hñ skal fullkomna alla mijna
þocknan/ bæde ad madur skule seigia til
Jerusalem: þu skallt byggiast / z til
musteresens: þu skallt grundvallast.

XLV. Capitule.

Cyri Sigurviñing yfer þeim
Babylonisku.

So sagde Drottenñ til sijns smur
da * Cyrus: hvørn eg took vid
hñs hægre hønd/ til ad nidur-
þryckia heidingiana fyrer høn
um/ z burtleysa sverded fra konungun-
um / til ad opna dyrnar fyrer hønū / z
ad porteñ skule ecke apturlokast.
* C. 44/ 28.
2 Eg/eg vil ganga fyrer þier/ z giø-
ra þad krookotta beint/ eg vil sundur-
sla kopar-hurdernar/ z sundur brioota
jarn-lokurnar.
3 Og eg vil giefa þier þa fooglnu fie
sioodu/ z þar føldu giersemar / ad þu
skuler vita / ad eg er Drottenñ Jsraels
Gud/ sa/ * sm̄ kalla (þig) med þijnu
nafne. * C. 43/ 1.
4 Fyrer mijns þioons Jakobs skulld /
z fyrer Jsraels mijns utvalda skulld /
ja eg kallade þig med þijnu nafne / eg
nefnde þig/eñ þo þu þeckter mig ecke.
5 Eg er * Drottenñ/ z añars eingeñ /
þar er eingeñ Gud/utañ eg/eg hefe her
tijad þig / eñ þo þu þeckter mig ecke.
* 5. Mos. 32/39. etc.
6 Uppa þad þr skylldu vita/fra sool-
areñar uppgaungu/ z nidurgaungu/ ad
þar er eckert fyrer utañ mig. Eg er
Drottenñ / z eingeñ framar/
7 Eg/sm̄ tilbij lioosed/ z skapa myrk-
red. Eg/ sm̄ giøre frid/ z * skapa o-
lucku / eg er Drottenñ / sm̄ þetta giøre
allt samañ. * Amos 3/6. Mich. 1/12.
8 Þier Himnar/driuped ad ofañ/z sky-
eñ skulu * driupa med riettlæte/ Jørdeñ
skal upplukast/ z þar skal vaxa hialp
ræded/ z riettlæted spretta under eins/
eg Drottenñ/eg hefe skapad þad.
* Os. 10/12.
9 Vei þm̄/sm̄ * þrattar vid þañ/ er
tilreidde hñ/ sm̄ eitt brot/ (villde þræ
tta) vid (oñur) brot af leyrnū / **
mun leyreñ kuña ad seigia til þess / sm̄
tilbioo hñ: hvad giører þu? eda þitt
verk (seigia:) hñ hefur eingar hendur.
* 1. Sam. 2/20. ** Jer. 18/6. Rom. 9/21.
10 Vei þm̄/sm̄ seiger til eins fødurs/
hvørs aflader þu? z til eiñar kviñu:
hvad fædder þu?

11 So sagde Drottenn Israels Heilag-
ur/ z sa/ sem tilbioo hann : spyried þrra
tilkomande hluta af mier / læted mig
ræda fyrer mijnum børnum/ z fyrer minna
handa verke.
12 Eg/ * eg giorde Jørdena/ z skap-
ade mannesskiurnar þar a/ eg er sa/ * *
mijnar hendur utbreiddu Himenenn/ z bij
falade øllum hans her. * c. 40/ 28.
c. 42/ 5. ** ps. 33/ 6.
13 Eg/ eg uppvakte hann i riettlæte / z
vil giøra alla hans vegu sliettá/ hann/ hann
mun byggia minn stad/ z læta mijna
fanga lausa/ecke fyrer peninga/ei helld
ur þ gæfu/sagde sa Drottenn Zebaoth.
14 So sagde Drottenn : Ægyptalands
erfide/z Morlands høndlan / z þr Se-
baisku / þær hævøxnu þiooder / munu
ferdast umm þig/z verda þijnar/ þr mu-
nu fylgia þier/ i fiøtrum munu þr gan-
ga framm/z nidurfalla fyrer þier/ þr mu
nu giøra bæn i þier/ Gud er hiæ þier/
z þar er eingenn framar Gud fyrer ut-
ann(hann alleina.)
15 Sannarlega/þu ert eirn hulenn Gud/
Israels Gud/eirn Frelsare:
16 Þeir eru smæmader/sæ eirnenn aller
samann ordner til hædungar/ þr geingu
burt med skømm til samans / sem giørdu
afgude.
17 Israel er frelstur fyrer Drottenn /
fyrer eina eilijfa frelsan / þier skulud
ecke smænast/ei helldur hædast umm alla
eilijfd.
18 Þvi so sagde Drottenn/ sem skapade
Himenenn/hann sæ Gud/sem tilbioo Jørd
ena/ sem z giørde hana/ hann/ sem grund-
vallade hana/ skapade hana ecke auda/
hann tilbioo hana/ad bua i : eg er Drott
enn/ z þar er eingenn framar meir.
19 Eg hefe * ecke talad i leyndum/i Jard
arennar myrkvum stad / eg sagde ecke til
Jakobs sædes forgiefens: leited mijn /
eg er Drottenn/sem tala riettvijsena/sem
kunngiøre froomleikana. * Joh. 18/ 20.
20 Safned * ydur z komed/ komed fr-
amm til samans/þier burtsloppner fra
heidingiunum/ þr skynıudu þad ecke/ sem
upplypku þrra utskornum trie/(bijlæte/)
z sem giørdu bæn til eins guds/ sem ecke
kunne frelsa. * c. 43/ 9.
21 Kunngiøred(þetta/)z komed framm /
sæ þr munu hallda ræd til samans /
hvør liet þetta heyrast fra fyrndenne /
(hvør) kunngiørde þad fra þrre tijd ?
mun ecke eg Drottenn? z þar er * eingenn
Gud framar meir/fyrer utann mig/eirn
riettlætur Gud z Frelsare/þar er eing
enn/fyrer utann mig. * v. 5.
22 Snued * ydur til mijn/z verded frels
adar/allar veralldarennar endemerkur/
þvi eg er Gud/ enn eingenn framar meir.
* ps. 86/ 16.
23 Eg hefe svared vid mig/riettlæte-
sens ord utgieck af mijnum munne / z skal
ecke aptur snua/sem er/ ad * fyrer mier
skal beigiast hvørt knie/ (sæ)hvør tun-
ga skal sverja/ * Rom/ 14/ 11/
24 Sannlega i Drottne/ seiger madur
umm mig / eru riettlætingar z styrkur /
mann skal koma til hans / Enn aller þr /
sem upptendrast i moote hønum/ munu
til skammar verda.
25 I Drottne munu þr riettlætast /
sæ hroosa sier allt Israels sæde.

XLVI. Capitule.

Þeirra Babyloniskou afguda Umm turnan

Bel hefur beygt sig/ Nebo hefur
hneigt sig/Þrra afguder eru ord
ner dijrunum z fienadenum til(hlut
skiptes/)ydar byrder eru þung-
ar/ þr eru þreytter af byrde:
2 Þeir hneigdu sig/þr beygdu sig under
eins/kunnu ecke undann komast med byrd-
ena/ enn þr sialfer geingu i fangelsed.
3 Heyred mig/ þier af Jakobs huse/ z
aller epterordner af Israels huse /
þier sem erud borner fra moodur lijfe /
sem dragest fra moodurenne.
4 Og eg sialfur (vil bera ydur)allt til
* elle/ z bera(ydur)allt til grærra hæ-
ra/eg/eg hefe giørt(ydur/)z eg vil upp
lypta/z eg vil bera z læta undann kom-
ast. * Ps. 71/ 18.
5 (Vid)hvørn * vilied þi' lijkia mier/
edur giøra (mig)lijkann : z vid (hvørn)

jafned þier mier? ꝛ vier skylldū verda
(hvør ødrū) lijker? * c. 40/ 18. c. 41/ 7.
c. 44/ 9. P. G. 17/ 29.
6 Þeir/ sm̄ uthelltu * gullenu ur pung
enū/ ꝛ vega silfred med vogeñe/ munu
launa einū gull-smid/ ꝛ hñ giører þad
ad einū gude/ (fyrer hvørū) þr falla a
knie/ ꝛ tilbidia. * c. 44. 10/ 12.
Dom. 17. 4.
7 Þeir * lypta hønū a herdarnar/ bera
hñ/ ꝛ setia hñ i siñ stad/ þar stendur
hñ/ hñ mun ecke vijkia fra sijnū stad/
villde madur jafnvel hroopa til hñs/
munde hñ þo ecke svara/ hñ kañ ecke
frelsa hñ af siñe neyd. * c. 45/ 20.
8 Þeynked um̄ þvilijkt/ ꝛ vered mañleg
er/ þier yfertrodslu meñ/ legged þad a
hiartad.
9 Jhuged þꜹ um̄lidnu hlutena fra
gamallre tijd/ þvi * eg er Gud/ ꝛ eingeñ
framar meir/ (jꜹ) Gud/ ꝛ eingeñ er/
sm̄ eg/ * c. 45/ 5.
10 Sem kuñgiore fra þvi fyrsta/ þad
sijdasta/ ꝛ fra fyrndeñe þꜹ hlute/ sm̄
ecke (eñ nu) eru giørder/ sm̄ seige: miñ
ꜹsetningur skal standa stødugur/ ꝛ eg
vil giøra allt þad/ sm̄ mier þocknast.
11 Eg kalla (eirn flock grip-)fugla af
austre/ miñ rꜹdsmañ af einu lande
lꜹngt ad/ bæde hefe eg talad/ ꝛ vil lꜹta
þad koma/ eg hefe tilbued þad/ ꝛ vil
eirneñ giøra þad.
12 Heyred mier/ * þier/ sm̄ hafed stollt
hiortu/ þier/ sm̄ erud lꜹngt fra riett-
lætenu. * Ps. 131/ 1.
13 Eg hefe fært mitt riettlæte i nꜹ-
nd/ þad skal ecke vera lꜹngt burtu/ ꝛ *
mitt hiꜹlpræde skal ecke dvelia/ eñ eg
vil giefa hiꜹlpræde i Zion/ Jsrael mij-
na dijrd. * Luc. 2/ 30.

XLVII. Capitule.

Þeirra Babyloniskū Straff.

Midurstijg/ ꝛ set þig i dupt/
joomfru Babylons dootter/
set þig a Jørdena/ hier er
ecke stooll/ þu Chaldæanna
dootter/ þvi þu munt ecke koma þm̄
framar til/ ad þr kalle þig eina dꜹlitla
ꝛ fullsæla/
2 Tak * mylnur/ ꝛ mala miøl/ giør ber
añ þiñ hꜹrlock/ giør (þijn) lær ber/ giør
bera (þijna) miødm/ vad þu yfer fliootl-
eñ. * 2. Mos. 11/ 5.
3 Þijn * blygdan skal ber giørast/ jꜹ
þijn mijnkun skal (siꜹst/) Eg vil hef-
na mijn/ ꝛ ecke koma moote (þier/ sm̄)
ein mañeskia. * Nah. 3/ 5.
4 Vors Endurlausnara nafn er Dro
eñ Zebaoth/ Jsraels Heilagur.
5 Sit þeigiande/ ꝛ gack i myrkrenu/
þu Chaldæaña dootter/ þvi þu munt
ecke framar koma þm̄ til/ ad þr skule
kalla þig eina drottning yfer rijkiunū.
6 Eg var reidur i giegn mijnu foolke/
(so) ad eg vanhelgade miñ arf/ ꝛ gaf
þꜹ i þijna hønd/ þu audsijnder þm̄
ecke myskunseme/ þu giørder þitt ok
harla þungt yfer einū gømlū.
7 Og þu þeynkter: eg skal vera ein
drottning æfenlega/ Ad þu villder ecke
leggia þad a þitt hiarta/ (og) ei þeynk
ia um̄ þad sijdasta.
8 So heyr nu þetta/ þu fullsæla/
sm̄ bijr ugglaust/ sm̄ * seiger i sijnu hiar
ta: eg er/ ꝛ eingeñ framar fyrer utañ
mig/ eg skal ecke sitia eckia/ ꝛ ei vita
(hvad þad er/) ad verda barn-laus.
* Openb. 18/ 7.
9 Eñ * þesser tveir hluter skulu hast-
arlega koma yfer þig a einū deige/ ad
verda barn-laus ꝛ eckia/ (jꜹ) fullkom-
lega skulu þr koma yfer þig/ fyrer þijns
galldra margfiølda saker/ fyrer þiña
særingamaña skulld/ sm̄ eru harla sterk-
er. * c. 51/ 19. Openb. 18/ 8.
10 Þvi þu hefur reidt þig * uppa þij-
na illsku/ þu þeynkter: þar er eingeñ/
sm̄ sier mig/ þiñ vijsdoomur ꝛ þitt for
stand/ þad hefur snued þier/ ꝛ þu sagd
er i þijnu hiarta: eg er/ ꝛ eingeñ fyrer
utañ mig. * c. 30. 12.
11 Þar fyrer skal ein olucka koma yfer
þig/ þu skallt ecke vita/ nær hun mun
uppkoma/ ꝛ ein ogiæfa skal falla yfer
þig/ þu munt ecke kuña ad fridstilla
hana/ þvi þar skal hastarlega koma ein
eyde-

eydelegging yfer þig / so ad þu skallt
ecke kunna ad vita hana.
12 Stattu nu(hier)med þijnum særinga
mønnum / z med þijnum * galdurs marg-
fiølda/ hvar i þu hefur mædt þig fra
þijnum ungdoome/ ef þu kant/ maa skie /
bæta (nockud/) ef þu maa skie / kant
styrkia þig. * Dan. 2/ 2.
13 (Þvi) þu ert þreytt af þijnum mør-
gu aasetningum. Lat þaa nu standa hier/
þa sem skoda Himnana/ z þaa/ sem hor-
fa a stiørnurnar / þaa sem auvijsa epter
maanudunum / z lat þa frelsa þig fra
þeim hlutum/sem munu koma yfer þig.
14 Sia/ þeir voru sem straa / eirn elldur
hefur brent þaa / þeir kunnu ecke frelsa
sitt lijf fra logans magt/þvi þar mun
ecke vera ein glood / ad verma sig vid /
(edur)eirn elldur/ad sitia vid hann.
15 Þvilijker eru þeir/sem þu hefur mædt
þig med/þijner kaupmenn fra þijnum ung
doome / þeir munu hvør eirn fara villt
uppa sijna sijdu/ þar mun einginn frel-
sa þig.

XLVIII. Capitule.
Judanna Næfne.

Heyred þetta / þier af Jakobs
huse/þier sem erud nefnder med
Jsraels nafne/ z þeir utgeing-
nu af Juda vatne/ þeir sem sver
ia vid Drottens nafn / z vilia minnast
Jsraels Guds/(enn)ecke i * sannleika/ z
ei i riettlæte. * Jer. 4/ 2.
2 Þvi þeir nefna sig af þeim heilaga stad/
z stoola uppa Jsraels Gud / Drotten
Zebaoth er hans nafn.
3 Eg hefe fra þeirre tijd kunngiørt(þeim)
þaa fyrre hlutena / z þeir geingu ut af
mijnum munne/z eg liet heyra þaa/eg giør
de þad skiootlega/z þeir komu.
4 Af þvi eg visse/ad þu ert* hardur/
z þinn hnacke er ein jaarn-sin/z þitt enne
er kopar. * Jer. 5/ 3. Ezech. 2/ 4.
5 Og eg hefe fra þeirre tijd kunngiørt þi
er þad/ eg liet þig heyra þad / fyrr enn
þad kom/ ad þu skyllder ecke (maa skie)
seigia: minn afgud giorde þaa hlute/ z
mitt utskorna (bijlæte) z mitt steypta
(bijlæte) bijfalade þaa.
6 (Þetta)heyrder þu/sia þad allt sam
ann/z þier/ skylldud þier ecke kunngiora
þad? eg hefe fra þeirre tijd latid þig hey
ra nija hlute/z þa geymdu/z þu skylld-
er þaa ecke.
7 (Enn)nu eru þeir skapader / z ecke fra
þeirre tijd/z fyrer(þennann)dag hafed þier
ecke heyrt þaa/ uppa þad þu skuler ecke
(maa skie)seigia: sia/þa vissa eg.
8 Og þu heyrder þa ecke/ sia visser þa
z ecke/ sia þitt eyra var ecke opnad fra
þeirre tijd/ þvi eg visse þad/ad þu mund-
er vissulega yfertroda/ z þu ert nefnd-
ur eirn yfertrodslu madur fra (mood-
ur)lijfe.
9 Fyrer mijns nafns skulld vil eg und-
anndraga mijna reide/ z fyrer mijns lofs
skulld vil eg innsigla þier þad/ ad eg sku-
le ecke uppræta þig.
10 Sia/eg hefe hreynsad þig/z ecke sem
silfur / utvaled þig i eymdarennar ofne.
11 Fyrer mijna skulld/(jaa) fyrer mijna
skulld vil eg þad giora / þvi hvørnenn
skyllde þad (annars) vanhelgast? z eg *
vil ecke giefa einum ødrum mijna dijrd.
* C. 42/ 8.
12 Heyr mig/Jakob/ z þu Jsrael/ minn
kallade/eg er sa/(same)* eg er sa fyr-
ste / z eirnenn er eg sa sijdaste.
* C. 41/ 4. etc.
13 Jaa min * hond hefur grundvallad
Jordena/z mijn hægre hond mællt Him
nana/ nær eg kalla til þeirra/ munu þeir
standa under eins. * C. 40/ 28.
14 Safned ydur þier aller/ z heyred /
hvør a medal þeirra hefur kunngiørt þessa
hlute? Drotten elskade hann/hann mun be-
vijsa sinn vilia i giegn Babylon / z sinn
armlegg i mooti Chaldæunum.
15 Eg/(jaa)eg/eg hefe þad sagt/ z eg
hefe eirnenn kallad hann / eg vil laata hann
koma/z hans vegur skal luckast.
16 Naalægest mig / heyred þetta /
eg hefe*ecke fra upphafe i leyndum tal-
ad(þetta/helldur)fra þeirre tijd/ad þad
er til/er eg þar/z nu sende sa Drottenn

Drottenn mig/ z hans Ande.
* Joh. 18/ 20.
17 So sagde * Drottenn þinn Endur-
lausnare/ Jsraels Heilagur: eg er Dro
ttenn þinn Gud/ sem kienne þier hvad nyt-
samlegt er/ sem * * leide þig a veigen-
um/ sem þu skuler ganga a. * c. 41/ 14.
** Ps. 25/ 12. Ps. 37/ 8.
18 O ad þu villder giæta ad mynum bod-
um/ so skyllde þinn fridur vera sem vatns
falled/ z þitt * riettlæte/ sem haffsens
bylgiur. * Ps. 24/ 5.
19 Og þitt sæde skyllde vera sem sand-
urenn/ z þyns lyfs avoxtur/ sem (smaa-)
møl þar a/ hvørs nafn skyllde ecke af-
mad verda edur eydeleggiast fyrer mier.
20 Gaanged * ut af Babylon/ flyed
fra Chaldæunum med gledelegre raust/
kunngiøred/ laated þetta heyra/ utbered
þad allt til Jardarennar enda/ seiged:
Drottenn hefur endurleyst sinn þion
Jakob. * 2. Cor. 6/ 17. Openb. 18/ 4.
21 Og þr høfdu aungvann þorsta/ þeg
ar hann leidde þaa i giegnum eydemerkurn-/
hann * liet flioota vatn af einum klett til
þrra/ z klauf eitt biarg/ z þar floode
vatn. * 2. Mos. 17/ 6. etc.
22 Þeir * ogudlegu/ sagde Drottenn/ ha-
fa ecke frid. * c. 57/ 21.

XLIX. Capitule.

Christi Kallan.

Heyred mier/ þier eyar/ og merk
ed þier folk laangt ad/ Drottenn
* kallade mig af (modur-) lyfe/
minntest myns nafns/ (þa eg enn
nu var) i minnar moodur lyfe.
* Jer. 1/ 5.
2 Og hann hefur giørt minn * munn/ sem
eitt skarpt sverd/ huled mig med sinnar
* * handar skugga/ z † giørde mig ad
einnre hreinnre pylu/ stack mier i sitt koff-
ur: * Openb. 1/ 16. ** Es. 51/ 16.
† Ps. 27. 4/ 5.
3 Og sagde til myn: þu ert minn þion/
Jsrael/ þvi eg vil pryssast i þier.
4 Enn eg/ eg þeynkte: eg * hefe ervid.
ad forgiefens/ førtærde mynum styrklei-
ka forgiefens z faafeingelega/ þo ad
minn riettur sie med Drottne/ z minn
giørningur med mynum Gude.
* 1. Cor. 15/ 18.
5 Og nu sagde Drottenn/ sem tilbiod
mig af (moodur-) lyfe til syns þienara/
ad snua Jakob til hans/ enn Jsrael vill
ecke laata sier safna/ z eg mun vera
dyrdlegur fyrer Drottens augum/ z *
minn Gud er minn styrkur. * Ps. 18/ 2.
6 Og hann sagde: þad er einn lytell hlut-
ur/ ad þu siert minn þienare/ til ad upp
vekia Jakobs kynkvysler/ z snua þeim
geymdu af Jsrael/ helldur * sette eg þig
til heidingianna lioos/ ad vera mitt
hiaalpræde allt til Jardarennar enda.
* C. 42/ 6. C. 60/ 3. Luc. 2/ 32. P. G. 13/ 47.
7 So sagde Drottenn/ Jsraels Endur
lausnare/ hans Heilagur/ til þrrar for-
ogtudu saalar/ til hennar/ sem folked hef-
ur andstygd aa/ til þrra megtugu þien-
ara: konungarner munu siaa z uppstan-
da/ z høfdingiarner/ z þr munu hneig-
ia sig fyrer Drottens skulld/ sem er trur/
fyrer Jsraels Heiløgum/ sem utvalde þig.
8 So sagde Drottenn: * eg bænheyrde
þig a þeim þægelega tyma/ z hiaalpade
þier a hiaalprædesens deige/ z vil vard
veita þig/ z setia þig til eins samban-
ds a medal foolksins/ ad uppvekia land
ed/ ad laata þa eignast þær eydeløgdu
arfleyfder. * 2. Cor. 6/ 2.
9 Ad * seigia til þrra faungudu: gaang
ed ut/ til þrra i myrkrenu: laated ydur
siaa/ þr munu fæda sig hia vegunum/ z
þrra fæda mun vera a øllum haaum (stød-
um.) * c. 42/ 22. c. 52/ 2.
10 Þaa mun hvørke hungra edur þyr-
sta/ z eingenn hite edur sool mun brenna
þaa/ þvi sa/ sem er myskunsamur yfer
þeim/ mun færa þaa z leida þa til vat-
ns-brunnanna.
11 Og eg vil giøra øll myn fiøll ad veg
um/ z myner lagder verger skulu upp-
hefiast.
12 Siaa/ þesser munu koma laangt ad/
z siaa/ hiner fra nordrenu z fra vestre-
nu/ z hiner af Sinimlande.
13 Gledied ydur/ * Himnar/ z gled
þig Jørd/ z þier fiøll/ lofed med føgn-

ude/ þvi Drottẽ hefur hugſvalad ſy-
nu foolke / z vill miſkuna ſig yfer ſy-
na aumu. * c. 44/ 23.
14 Eñ Zion ſagde: Drottẽ hefur yf
ergiefed mig/ z Drottẽ * hefur gleymt
mier. * Pſ. 13/ 2. Pſ. 42/ 10.
15 Kañ z * ein kviña gleyma ſynu ſiug-
ande (barne/) ad hun ecke aumke ſig yf-
er ſyns lyfs ſyne ? ja þo hun (jafnvel
kyñe) gleyma þvi/ þa vil eg/ eg (þo) ecke
gleyma þier. * 1. Kong. 3/ 26.
16 Sia/ eg teiknade þig a baadar hend
urnar / þyner murar eru alltyd ꝧ mier.
17 Þyner byggingar meiſtarar flyt-
ſier/ þr/ ſm̄ foreyda þier z nidurbrioota
þig/ munu fara ut fra þier.
18 * Upplypt þynū augū um̄ kryng/ z
ſia/ aller þeſſer ſøfnudu ſier/ þr komu
til þyn/ (So ſañarlega) eg life / ſagde
Drottẽ / med øllū þeſſū muntu klæda
þig/ ſm̄ med einre prydе/ z þu munt bin
da þa (a þig/) ſm̄ brudurẽ (giører.)
* C. 60/ 4.
19 Ja (vidvyk iande) þyn ū eydemørkū/
z þynū eyde (ſtødū/) z þiñar eydelegg-
ingar lande/ ja þ muñ nu verda ofþraun
gt fyrer iñbyggiarana / z þr/ ſm̄ upp-
ſvelgia þig/ munu verda langt i burtu.
20 Þyn børn / ſydañ þu varſt barn-
laus / munu eñ nu ſeigia fyrer þynū
eyrū : ſtadurẽ er mier ofþraungur /
hafdu þig hiedañ/ mier (til vilia/) ad
eg kuñe bua.
21 Eñ þu munt þeynkia i þynu hiar-
ta: hvør hefur ablad mier þeſſara? med
þvi eg var barnlaus z einſømul / var
burtflutt z burtvikẽ / z hvør hefur
uppfooſtrad þeſſa? ſia/ eg/ eg var epter
ordẽ/ (ja) eg alleina/ hvar voru (þa)
þeſſer?
22 So ſagde ſa Drottẽ Drottẽ :
ſia/ eg vil upplypta miñe hende til heid
ingiaña / z upplypta mynu merke til
foolkſens/ z þr * munu bera þyna ſyne
fram i ſkautenu/ z þynar dætur munu
beraſt a herdunū. * Luc. 18/ 15.
23 Og * konungarner munu vera þyner
fooſtur-fedur/ z þrra drottningar þyn
ar fooſtur-mædur/ * * þr munu nidur-
falla til Jardar a andlitẽ fyrer þier /
z ſleikia þiña fooka dupt / Þa muntu
merkia/ ad eg † er Drottẽ / ad þr ſkule
ecke til ſkamar verda/ ſm̄ vænta myn.
* C. 60/ 16. * * Pſ. 72/ 9. Mich. 7/ 17.
† Pſ. 25/ 3. Rom. 9/ 33.
24 Mun madur kuña ad taka herfa-
ng fra eiñe hetiu? edur kuña eins rielt-
ferdugs faangar ad komaſt undañ?
25 Ja ſo ſagde Drottẽ : * eins øbl-
ugs faangar munu ogſo takaſt / z þad
eiñ ofbelldes madur hefur teked / muñ
undañkomaſt/ z eg/ eg * * vil þrætta
vid þa / ſm̄ þrætta vid þig / z eg vil
frelſa þyn børn. * Luc. 11/ 22.
* * Pſ. 35/ 1.
26 Og eg vil koma * þm̄ til / ſm̄ ræna
þig/ ad eta þrra (eiged) holld/ (og) þr
ſkulu verda druckner af þrra (eigen̄)
bloode/ ſm̄ af muſt / Og * * allt holld
ſkal vita / ad eg er Drottẽ þiñ Frelſ-
are/ z þiñ Endurlauſnare / ſa Mægt-
uger Jakob. * C. 51/ 23. * * C. 37/ 20.
Ezech. 21/ 5.

L. Capitule.

Judaña Utſkuꝧan fyrer þeirra eigẽ
Miſgiørninga.

So ſagde Drottẽ : hvar er yd-
ar moodur ſkilnadar-brief/ med
hvøriu eg burtſende hana/ ed-
ur hvør er af mynū okur-møñ
um/ ſm̄ eg ſelde ydur : ſia/ þier erud ſeld
er fyrer ydar miſgiørninga/ z ydar mod
er er burtſend fyrer ydar yferkrodſlur.
2 Hvi kom eg/ z þar var eingẽ? eg kall
ade/ z þar var eingẽ/ ſm̄ ſvarade? er *
myn hønd (nu ſo) aldeiles ſtitt/ ad hun
kuñe ecke frelſa? edur er þar eingẽ ma-
gt hia mier til ad frya ? ſia / eg * *
þurka hafed med miñe ognan / eg giøre
vatnsføllẽ ad eydemørk / ſo ad þrra
fiſkar uldne af vatns þrote / z deye af
þorſta. * 4. Moſ. 11/ 23. Eſ. 59/ 1.
* * 2. Moſ. 14/ 22.
3 Eg klæde * Himenẽ med myrkre-
nu/ z giøre hñs þak/ ſm̄ eiñ ſeck.
* C. 13/ 10. 2. Moſ. 20/ 21.
4 Sa Drottẽ Drottẽ hefur giefed

mier

mier * þrra lærdu tungu/ ad vita ad ta-
la i tyma vid eirn þreyttan̄ / hn̄ mun
uppvekia hvørn morgun/ (ia) uppvek-
ia mitt eyra til ad heyra/ sm̄ þr lærdu.
* Matth. 7. 28/ 29.
5 Sa Drotten̄ Drotten̄ hefur * opnad
mier eyrad/ & eg / eg var ecke þverbroten̄/
snere ecke aptur. * 2. Sam. 7/ 27. etc.
6 * Eg hiellt mijnn̄ hrygg fyrer þa/
sm̄ (mig) slogu/ & mijnu̅ kynn̄beinu̅ til þei-
rra/ sm̄ rifu (hared af mier/) eg hulde
ecke mitt andlit fyrer hadungu̅ & hrá-
ka. * Matth. 26/ 67. etc.
7 Þvi sa Drotten̄ Drotten̄ mun hiaal
pa mier/ þar fyrer verd eg ecke skam̄ad
ur / Þar fyrer sette eg mitt andlit sm̄
eirn tinnu stein/ Þvi eg veit / ad eg verd
ecke til skam̄ar.
8 Han̄ er i nand/ * sm̄ seiger mig riett
latan̄/ hvør vill þratta vid mig? latu̅
oss standa til samans / hvør er sa/ sm̄
hefur ad þræta moote mier? hn̄ kome
hijngad til mijn. * Rom. 8/ 33.
9 Sia / sa Drotten̄ Drotten̄ mun
hialpa mier/ * hvør er sa/ sm̄ mig kan̄
fordæma? sia/ þr munu aller ** fyrn-
ast sm̄ klæde/ møluren̄ mun eta þa.
* Job. 34/ 29. Rom. 8/ 34. ** Ps. 102/ 27.
Es. 51, 6/ 8.
10 Hvør er a medal ydar / sm̄ ottast
Drotten̄ / sm̄ hlyder hn̄s þienara ra-
ust? sa sm̄ geingur i myrkrenu / & ecke
hefur lioosed/ hn̄ skal vona a Drotten̄s
nafn / & reida sig (stadfastlega) uppa
sin̄ Gud.
11 Sia/ þier aller / sm̄ uppkveiked ein̄
elld/ sm̄ gyrded med neistu̅ (kringu̅ ydur)
ganged i ydar ellds liose/ & vid neistana/
sm̄ þier uppkendred / þetta skiedur af
min̄e hende/ þier munud liggia i sorg.

LI. Capitule.

Þeirra truudu Juda Bon.

Heyred mier / þier sm̄ epterfylg-
ed riettlætenu/ þier sm̄ spyr-
ied ad Drottne/ Lijted til klett
sens/ af hvøriu̅ þier erud ut-
høggner / * & til brun̄sens grifiu / af
hvørre þier erud uppgrafner.
* Ps. 68/ 27.
2 Lijted til Abrahams ydar fødurs/ &
til Sara/ sm̄ fædde ydur/ Þvi eg * kall-
ade hn̄ ** einsaman̄/ & blessade hn̄/ &
jook hn̄. * 1. Mos. 12/ 1. Josv. 24/ 3.
** Ezech. 33/ 24. Mal. 2. 15.
3 Þvi Drotten̄ hefur * huggad Zion /
hn̄ huggar alla hen̄ar eyde (stade/) &
giører hen̄ar audn eins sm̄ (lystelegan̄)
urtagard / & hen̄ar eyde (mørk) eins sm̄
Drotten̄s urtagard / þar mun fin̄ast
in̄e føgnudur & glede / þackłæte & lof-
saungur. * C. 61 3.
4 Mitt foolk / hygg ad mier / & heyr
mig/ mitt foolk/ Þvi þar skal eitt løg-
maal utganga fra mier / & eg vil setia
min̄ riett til foolksens lioos.
5 Mitt riettlæte er nalægt/ mitt hiaalp
ræde er utgeinged / & mijner armlegger
skulu dæma foolked/ eyarnar munu bijda
epter mier / & tefia vid epter mijnum
armlegg.
6 Upplypted ydar augu̅ til Himnan̄a/
& lijted nidur til Jardaren̄ar/ Þvi * Him
narner munu forganga sm̄ eirn reykur/
& Jørden̄ fyrnast sm̄ klæde/ & hen̄ar in̄-
byggiarar deya sm̄ þad / en̄ ** mitt
hiaalpræde mun blijfa æfenlega/ & mitt
riettlæte ecke fordiarfast. * Ps. 102/ 27
** Luc. 21. 33.
7 Heyred mier / þier sm̄ þecked riett-
læted/ foolk/ * i hvørs hiortu̅ mitt løg-
maal er / ottest ecke fyrer eirnrar **
man̄eskiu hædne / & skielfest ecke þ þrra
hade. * Ps. 37/ 31. ** Matth. 5/ 11.
8 Þvi møluren̄ mun eta þa / eins sm̄
klæde / & eirn ormur eta þa / eins sm̄
ull / en̄ mitt riettlæte mun blijfa æfen-
lega/ & mitt hiaalpræde æ & alltijd.
9 Vakna upp/ vakna upp/ klæd þig i
magtena/ þu Drotten̄s armleggur/ vak-
na upp/ eins sm̄ * i gamla daga fordu̅
tijd. Ertu ecke sa/ sm̄ hefur afhøggved
eirn hofmoodugan̄/ sm̄ særder drekan̄ ?
* 2. Mos. 14/ 14. C. 15/ 7.
10 Ertu ecke sa / * sm̄ uppþurkader
hafed/ þess stoora afgrun̄s vatn? sa /
sm̄ giørder haffsins diup ad einu̅ veige/
ad þr endurleystu geinge i gegnu̅.
* 2. Mos. 14/ 21. Josv. 3/ 16.

11 So

11 So munu Drotteñs* utleyster snua
vid/z koma til Zion med fagnade/z**
eilijf glede mun vera a þeirra høfde / þr
munu ødlast lyst z glede / (eñ) sorg z
andvarpan mun flija fra þm̄.
* C. 35/10. ** C. 66/14. Joh. 16/22.
12 Eg/eg er sa/sm̄ hugga ydur/ hvør
ertu þa/ad þu vilier*ottast fyrer eiñ-
re mañeskiu/sm̄ skal deya/z fyrer mañ-
eskiuñar barne / ** sm̄ mun verda sm̄
hey ? * Matth. 10/28. Ps. 118/ 6.
** 1. Pet. 1/24.
13 Og þu gleymder Drottne/sm̄ hefur
giørt þig/ sm̄* utbreidde Himeneñ/ og
grundvallade Jørdena / eñ þu ottadest
avallt þañ allañ dag fyrer plaagarans
grimd / nær hñ aseitur sier ad fordiar-
fa/ z hvar er plaagarans grimd ?
* C. 44/ 24.
14 Sa / sm̄ geingur (faangadur hied-
añ) i framande (stad/) vard snarlega
laateñ laus/ z mun ecke deya i grøfeñe/
og hñs braud mun ecke vanta.
15 Þvi eg er Drotteñ þiñ Gud / sm̄
adskilur hafed/ad þessi bylgiur brusa/*
Drotteñ Zebaoth er hñs nafn.
* C. 54/ 5.
16 Og eg lagde * mijn ord i þiñ muñ/
z skijlde þier under miñar handar sku-
gga / til ad planta Himnana / z til ad
grundvalla Jørdena/ z til ad seigia**
til Zion: þu ert mitt foolk. * C. 59/21.
Jer. 1/19. ** Es. 49. 3.
17 Vakna upp/vakna upp/stattu upp
Jerusalem / þu sm̄ hefur drucked af
Drotteñs hende hñs grimdar kaleik /
þu hefur drucked/ (ja) kugad þess ban-
væna kaleiksens dreggiar.
18 Þar var eingeñ af øllū þm̄ børnū/
sm̄ hun hafde fædt/er hana kyñe leida/
og eingeñ af øllū þm̄ børnū / sm̄ hun
uppol/ er kuñe taka hana sier vid hønd.
19 Þetta *tvent er þier tilfalled/ hv-
ør mun sirgia med þier? Þar er eydelegg
ingeñ z skadsemeñ/og hungred/ z sverd-
ed/hvar med skal eg hugsvala þier?
* C. 47/ 9.
20 Þijn børn* eru vanmætt/ þau lau
øndvert a øllū gøtū eins sm̄ eirn flækt
ur ville/uxe / full af Drotteñs reide /
(ja) af þijns Guds straffe.
* Harmagr. 2/19.
21 Þar fyrer heyr þad þo/ þu auma z
druckna/þo ecke af vijne.
22 So sagde þiñ Drotteñ/ sa Drott-
eñ/og þiñ Gud/sm̄ vill framfylgia sij-
ns foolks maalefne: *sia/ eg took þañ
banvæna kaleik ur þiñe hende/ja miñ-
ar grimdar kaleiks dregg / þu skallt ecke
framar drecka hñ. * Openb. 14/ 10.
23 Eñ eg vil giefa hñ * i þiña plaag-
ara hønd / sm̄ søgdu til þiñar saalar :
** beygdu þig/z vier vilū ganga yfer/
z þu lagder þiñ hrygg sm̄ Jørdena / z
sm̄ gøtuna/ fyrer þa/ sm̄ geingu yfer.
* C. 49/ 26. ** Ps. 129/3.

LII. Capitule.

Frelseaþ þui Babyloniska Faangelse.

Vakna upp / vakna upp/ yklæd
þig þijnū styrk Zion/ yklæd þig
þiñar tignar klædū/ Jerusal-
em/ þu heilaga borg/ þvi þar
mun ecke meir koma nockur framveiges
med forhud edur ohreiñ i þig.
2 Hristu dupted af þier/ * stattu upp/
sit Jerusalem/ giør þig lausa ur þijn-
um haals bøndū/ þu faangada dootur-
eñ Zion. * C. 49/ 9.
3 Þvi so sagde Drotteñ : þier erud
sellder fyrer eckert/ þier skulud z endur-
leysast an peninga.
4 Þvi so sagde sa Drotteñ/Drott-
eñ: mitt foolk * foor ofañ til Egypta-
lands/i fyrstu/til ad um̄gangast þar/z
** Assur þreyngde þm̄ fyrer eckert.
* 1. Mos. 46. 1/ 6. ** 2. Kong. 17/ 3.
C. 18/ 9. etc.
5 Og nu/hvad hefe eg hier(ad giøra?)
sagde Drotteñ / þvi mitt foolk er burt
teked fyrer eckert / þeirra stiornarar mu-
nu koma kveinan af stad/sagde Drott
eñ/ z * mitt nafn spottast avallt hvø
rn dag. * Ezech. 36/20. Rom. 2/24.
1. Tim. 6/ 1.
6 Þar fyrer skal mitt foolk þeckia
mitt nafn (ja) þar fyrer a þm̄ sama
deige/ad eg sialfur tala/sia/eg(er sa.)
7 Hvad* fijdder eru þess fætur/s bod-

 ar

ar a fiøllunū/ sm̄ lætur heyra frid/ sm̄
bodar gott/ sm̄ lætur heyra hiálpræd-
ed/ sm̄ seiger til Zion: þiñ Gud er kon-
ungur. * Nah. 2/ 1. Rom. 10/ 15.
2. Cor. 5/ 20.
8 (Hier er) þiña vaktara raust / þr
upphefia þrra raust / þr munu gledia
sig asamt / þvi þeir munu siá þad
berlega/ nær Drottē umvendar Zion.
9 Hrooped/ gledied ydur asamt Jeru-
salems eydemerkur/ þvi Drottē hefur
huggad sitt foolk/ endurleyst Jerusalem
10 Drottē hefur * berañ giørt siñ
heilaga armlegg fyrer allra heiding-
iaña augū/ ꝛ** allar Jardareñar ende
merkur munu siá vors Guds hiálp-
ræde. * C. 53/ 1. ** Ps. 98. 3/ 4.
11 Vyked/ * vyked / fared ut þadañ /
komed ecke vid neitt ohreint/ gánged ut
mot fra heñe / hreinsed ydur/ þier sm̄
bered Drottēs kier: * 2. Cor. 6/ 17.
12 Þvi þier skulud ecke fara ut med sty
te/ ei helldur fara burt med flootta/ þvi
Drottē geingur undañ ydur/ ꝛ Jsra-
els Gud mun fara seinast af ydar her.
13 Siá/ miñ þienare mun breita vit ur
lega/ hñ mun * upphefiast ꝛ upplyptast
ꝛ vera miøg dyrdlegur. * C. 57/ 15.
14 Eins sm̄ marger forundra sig stoor
lega yfer þier / so var hñs andlit for-
diarfad fram̄ yfer (añad) foolk/ ꝛ hñs
ásynd / fram̄ yfer mañeskiuñar børn.
15 So mun hñ adreifa marga heiding
ia/ ad konungarner munu (ogso) tillykia
þrra muñ yfer hønū/ þvi þad/ sm̄ * þm̄
var ecke kuñgiørt / þad hafa þr sied/ ꝛ
þad þr hafa ecke heyrt / hafa þr skiled
* C. 65/ 1. Rom. 15/ 21.

LIII. Capitule.

Judaña Vantru.

Hvør * trude þvi vier høfdū hey
rt ? ꝛ fyrer hvøriū er Drott-
ēs armleggur openberadur ?
* Joh. 12/ 38. Rom. 10/ 16.
2 Þvi hñ uppfoor/ sm̄ eirn kvistur fyr
er hønū/ ꝛ sm̄ ein root ur þurre Jørd/
hñ hefur aungva ásynd edur frydleik/
ꝛ vier sáū hñ/ eñ þar var ecke álit/ ad
vier kyñū hafa lyst til hñs.
3 (Nañ var) * foragtanlegur ꝛ ovird-
uglegur a midal maññaña/ eiñ hár-plág
adur madur / ꝛ sm̄ hafde reynt kránk-
dæmed / ꝛ sm̄ eirn/ fyrer hvøriū madur
byrgde andlited/ hñ var foragtadur/ ꝛ
vier virdtū hñ einkes. * Matth. 9/ 12.
4 Vissulega * bar hñ vora siukdoma/
ꝛ took vorar pynur (uppa sig/) eñ vier
hielldū hñ fyrer (þañ/ sm̄ var) plágad-
ur/ slegeñ af Gude ꝛ nidurlægdur.
* Matth. 8/ 17.
5 Eñ hñ/ hñ er særdur fyrer vorar yf
ertrodslur / er lemstradur fyrer vora
misgiørninga/ straffed (liggur) a hønū/
ad vier skylldū nioota fridarens / ꝛ vier
høfū feinged lækning * fyrer hñs sár.
* 1. Pet. 2/ 24.
6 Vier/ vier * foorū aller villt/ sm̄ saud
erner/ vier vorū burtsnuner hvør a siñ
veg / ** eñ Drottē liet allra vorra
misgiørning mæta hønū. * Ps. 119/ 176
1. Pet. 2/ 25. Ezech 34/ 4. ** Job/ 1/ 29.
7 Nañ var krafeñ/ ꝛ hñ/ hñ var nid-
radur/ ꝛ * uppliet ecke siñ muñ/ ** sm̄
eitt lamb/ þar † leidest burt til ad slát-
rast / ꝛ sm̄ eiñ saudur þar þeiger fyrer
þm̄/ sm̄ hñ klipper/ ꝛ villde ecke uppla-
ta siñ muñ. * Matth. 26/ 63
C. 27/ 14. Marc. 14/ 61 ** P. G. 8/ 32.
† Jer. 11/ 19.
8 Eñ hñ er tekeñ fra ángisteñe ꝛ fra
doomenū/ ꝛ hvør vill utseigia hñs lyfs
leingd? þvi * hñ er burt rikkur af þrra
lifendu lande/ hñ leid plágu fyrer mi-
ns foolks yfertrodslu skulld.
* 1. Cor. 15/ 3.
9 Og madur liet þa ogudlegu ꝛ eirn
rykañ (ráda fyrer) hñs grøf/ þegar hñ
var daudur (so aumkunarlega) af þvi
hñ hafde * ecke giørt oriett/ ꝛ þar var
** ecke svikræde i hñs muñe:
* 2. Pet. 2/ 22. 1. Joh. 3/ 5. ** 4. Mos. 23/ 19.
10 Eñ Drottē hafde þocknan til ad
kremia hñ med kránkdæme. Nar hñ
hefur giefed sitt lyf til eins skullda-off
urs/ mun hñ siá * sæde/ lifa leinge/ ꝛ
Drottēs velþocknan mun luckast
fyrer hñs hønd. * Ps. 22/ 31.

11 Af

11 Af þvi hn̄s saal hefur erfidad/mun
hn̄ sia þad / hn̄ mun mettast. J þvi
madur þecker hn̄ / mun min riettlaate
þioon riettlæta marga/ z hn̄ / hn̄ mun
bera þrra misgiørninga.
12 Þar fyrer vil eg giefa hønu̅ hlut-
deild a medal þrra mørgu / z hn̄ mun
utskipta herfange med þm̄ sterku / af
þvi hn̄ uthellte sijnu lijfe til daudans /
z var * reiknadur med yfertrodslumøn̄-
um / z hn̄ / hn̄ bar margra synd/ z hn̄
mun bidia fyrer yfertrodslumøn̄unu̅.
* Marc. 15/ 28.

LIV. Capitule.

Þeirrar christelegu Kyrkiu Utbreidsla.

Gled þig * þu obyria/sem ecke fæ
dder / ** gled þig med føgnude/
og vertu glød sem ecke varst i
joodsott / þvi hin̄ar einsømlu
børn eru fleire/en̄ hen̄ar børn / sem aa
man̄ / sagde Drotten̄. * Luc. 23 / 29.
Gal. 4/27. ** Zach. 9/9.
2 Giør þin̄ tialldstad vijdan̄/ z laat þa
utbreida þin̄ar tialldbudar tiølld/ ban̄a
þad ecke/teyg þijn støg ut/z festu þijna
nagla.
3 Þvi þu munt utbriotast a hægre og
vinstre sijdu/z þitt sæde mun erfa heid
ingiana / og þeir munu laata setiast ad
þm̄ eidestødum.
4 Ottastu ecke / þvi þu munt ecke til
skam̄ar verda / z vertu ecke bliug / þvi
þu munt ecke verda spottud/en̄ þu ska-
lt gleyma þijns joomfrurdooms mijn-
kun / z ecke framar meir min̄ast þijns
eckiu-sætes forsmaanar.
5 Þvi sa/ sm̄ hefur giort þig / hn̄ er
þin̄ madur / Drotten̄ Zebaoth er hn̄s
nafn / z þin̄ Endurlausnare er Jsra-
els Heilagur / hn̄ mun nefnast allrar
Jardaren̄ar Gud.
6 Þvi Drotten̄ hefur kallad þig / sm̄
eina yfergiefna z harmþrungna kvin̄u
af hiarta / z sm̄ eina unga hustru/þvi
þu varst utskufud/sagde þin̄ Gud.
7 Eg hefe yfergiefed þig a einu litlu
auga bragde/en̄ vil safna þier med mi
og større myskunseme.
8 Þa skam̄a stund reiden̄(varde)byrg-
de eg mitt andlit * eitt augna blik fra
þier / en̄ hefe myskunad mig yfer þig
med eilijfre myskunseme/sagde Drotten̄
þin̄ Endurlausnare. * Ps. 30/ 6.
Jer. 31/ 3.
9 Þvi þetta(skal vera)mier(eins sm̄)
Noa vatn/ * hvørt iu̅ eg soor / ad Noa
vatn skyllde ecke framar meir gannga
yfer Jordena/so hefe eg(og)svared/ ad
vera ecke (framar)reidur uppa þig/ed-
ur straffa þig. * 1. Mos. 9/ 15. etc.
10 Þvi fiøllen̄ munu (vijst) vijkia/ og
hædernar skeika / en̄ mijn myskunsemd
skal ecke vijkia fra þier / og min̄ fridar
sattmaale (ecke)skeika/ sagde Drotten̄/
sm̄ myskunar sig yfer þig.
11 Þu auma / sm̄ ert burtreken̄ fyrer
ein̄ storm / sm̄ ecke ert huggud/ sia/ eg
vil leggia þijna steina med d[illegible]imakum
carbunkulo / z leggia þin̄ grundvøll
med saphiris.
12 Og giora þijna glugga sm̄ af crist-
all/ z þijn port af rubin-stein̄u̅ / og øll
þijn landamerke ad þægelegu̅ stein̄u̅.
13 Og * øll þijn børn munu vera lærd
af Drottne/og þijn børn * * skulu hafa
stooran̄ frid. * Joh. 6/ 45.
** Rom. 5/1.
14 Þu munt stadfestast þ riettlæted /
vera laangt fra underokan/þvi þu mu-
nt ecke ottast/ og fra fordiørfun/ þvi
hun skal ecke naa til þijn.
15 Sia / eirn mun hallda sig/ sm̄ eirn
framande/(þo)ecke af mier/(en̄) hvør
þar helldur sig framande hia þier i moo
te þier/skal falla.
16 Sia/ eg/ eg hefe skapad eirn smid/
sm̄ uppblæs kol a elldenu̅ / z frambér
tool til sijns verks/ z eg/eg hefe skapad
eirn fordiarfara til ad eydeleggia.
17 Hvørt verkfære tilbued i mote þi-
er/skal ecke luckast/z hvøria tungu/sm̄
setur sig upp i moote þier i doomenu̅ /
muntu fordæma / Þesse er Drottens
þiona arfur/z þrra riettlæte af mier/
sagde Drotten̄.

55 Cap.

LV. Capitule.

Jnnbod til þess andlega Giestabods.

Nu vel/ * hvorn sm̄ þyrster /
komed til vatnaña/z sæ/sm̄
ecke hefur peninga / komed /
z kauped z eted z fared/kaup
ed æn peninga z æn betalings vijn og
mioolk. * Zach. 13/ 1. Joh. 7/ 37.
2 Hvi kelied þier peninga þar/ sm̄ ecke
er braud / z ydar erfvide þar / sm̄ þier
ecke kuñed mettast ? heyred mier gaum-
giæfelega/z eted gott/ so mun ydar sæl
forlystast sig * med þvi feita.
* Mal. 4/ 2.
3 Hneiged ydar eyru/ z komed til mijn/
heyred / so munu ydar sæler lifa / þvi
eg vil giora * eirn eilijfañ sattmæla
vid ydur/(sm̄ er) ** Davids stadfast-
ar myskunsemder. * c. 9/ 6.
** 2.Sam.7/12. 1. Kong.8/25. Ps.89/4.
P. G. 13/ 34.
4 Sia/ eg hefe sett hn̄ til eins vitnes
fyrer foolked/ til eins hofdingia z þess
sm̄ skyllde bijfala foolkenu.
5 Siaa/ þu munt kalla eitt foolk/sm̄
þu munt ecke þeckia/ z eitt foolk/ (sæ)
þr sm̄ ecke þeckia þig / munu hlaupa
til þijn / fyrer Drotteñs þijns Guds
skulld/ z þess Heilaga i Jsrael/ þvi hn̄
hefur prijdt þig.
6 Leited Drotteñs / medañ hn̄ er ad
fiña / kalled a hn̄ þa stund hn̄ er nær-
lægur.
7 Sæ ogudlege yfergiefe sin̄ veg / og
hvor/sm̄ illa giorer/sijnar huganer/ z
snue sier til Drotteñs/ z hn̄ mun mysk
una sig yfer hn̄ / z til vors Guds / þvi
hn̄ mun vera fus til ad fyrergiefa.
8 Þvi mijner þankar eru ecke (sm̄ yd-
ar)þankar/ (og) ydar veiger ei helldur
mijner veiger/sagde Drotteñ.
9 Þvi so sm̄ Himineñ er hærre eñ
Jordeñ / so eru mijner veiger hærre eñ
ydar veiger / z mijner þankar eñ ydar
þankar.
10 Þvi eins sm̄ regned z snioorenn nid-
urfalla fra Himnenū/z koma ecke þang
ad aptur / helldur vokva Jordena yfer
fliootanlega/ z giora hana avaxtarsa
ma/ z koma heñe til ad giefa grooda/ z
giefa sæde til ad sa/z braud til ad eta:
11 So skal mitt ord vera / sm̄ skal ut-
ganga af mijnū muñe/ þad skal ecke ko-
ma tomt aptur til mijn / helldur giora
þad mier þocknast / z þad skal honū
luckast/ til hvors eg sende þad.
12 Þvi þier skulud fara ut med glede/
z leidast med fride / fiolleñ z hædernar
munu hroopa fyrer ydur med fognude/
og oll trien a morkeñe klappa med
hendeñe.
13 Fyrer þyrne-buskeñ skal uppvaxa
furu (trie/) fyrer þystlana skal myrra
uppvaxa/ z þad mun verda Drottne til
eins nafns / til eins eilijfs teikns / sm̄
ecke mun upprætast.

LVI. Capitule.

Kallañ til Christi Kyrkiu.

So sagde Drotteñ : * hallded
riettenñ/ z giored riettvijsena /
þvi mitt hialpræde er i nænd
til ad koma / z mitt riettlæte
til ad openberast. * Spek. 1/ 1.
2 Vel sie þeim mañeskiu/sm̄ þetta gior
er/ z þvi mañeskiuñar barne/ sm̄ helld-
ur fastlega þar vid / sm̄ helldur sabb-
at/ ad vanhelga hn̄ ecke / z varar sijna
hond/ad hun giore eckert vondt.
3 Og þess framanda son/sm̄ hefur gief
ed sig til Drotteñs/ skal ecke seigia/seig
iande : Drotteñ mun vissulega skilia
mig fra sijnu foolke/z sa giellding̃reñ
skal ecke seigia : sia/eg er eitt visnad trie
4 Þvi so sagde Drotteñ til þeirra giell
dingaña/sm̄ vilia hallda mijna sabbata/
z utvelia þad/sm̄ mier þocknast/z hall
da vid miñ sattmæla.
5 Þeim vil eg z giefa eitt rum i mijnu
huse z iñañ miña mura/z eitt betra na
fn helldur eñ soñū z helldur eñ dætrū/
eg vil giefa honū eitt eilijft nafn / sm̄
ecke mun forganga.
6 Og þess framanda born / sm̄ hafa
giefed sig til Drotteñs/ad þioona hon-
um/ z ad elska Drotteñs nafn/ ad vera
hn̄s

hn̄s þienarar/ hvørn ſm̄ helldur ſabb-
aten̄/ ad vanhelga hn̄ ecke/ & helldur faſt
lega vid min̄ ſattmaala/
7 Þan̄ (ſama) vil eg & færa * til mijns
heilaga fialls/ & giøra þa glada i mij-
nu bæna huſe/ þrra brenne offur/ & þeir-
ra ſlaatrunar-offur ſkulu vera mier
þægeleg a mijnu altare/ þvi ** mitt
hus ſkal nefnaſt eitt bæna-hus fyrer
øllu foolke. * Pſ. 2/ 6/
** 1. Kong. 8/ 43. Matth. 21/ 13. etc.
8 Sa Drotten̄ Drotten̄/ ſm̄ ſafnar
þm̄ utreknu af Iſrael/ ſagde: eg vil en̄
nu ſafna til hn̄s (fleirū) til þrra/ ſm̄
eru ſafnader til hn̄s.
9 Øll dijren̄ a mørkenne kome ad eta/
(ja) øll dijren̄ i ſkoogenū.
10 Han̄s vaktarar eru blynder/ þr vita
allerſaman̄ eckert/ þr eru aller hliood-
lauſer hundar/ ſm̄ ecke kun̄a ad giellta/
ſm̄ tala heimſku/ ſm̄ liggia/ ſm̄ ſofa
giarnan̄.
11 Og hundar/ ſm̄ eru ſterker i giede/
þeckia ecke ſadninguna. Og þr eru hyrd
arar/ ſm̄ ecke kun̄a ad vita ſkilning/ þr
* litu hvør til ſijns vegar/ ** hver
til ſin̄ar grædge/ fra (hvøriu) ſijnu tak-
marke. * C. 53/ 6. ** Jer. 6/ 13. C. 8/ 10
12 * Komed/ eg vil taka vijn/ & laatū
oſſ drecka ſterkan̄ (dryck/) & a morgun
ſkal vera ſm̄ a þeſſū deige/ (ja) ſtoorū/
(ja eirnen̄) myklu meira. * C. 22/ 13. etc.

LVII. Capitule.

Þeſſ Judaiſka Foolks Synder.

Sa riettlaate forlyneſt/ & þar
er * eingen̄/ ſm̄ leggur þad a
hiarta/ & heilagt folk er burt
ſafnad/ eingen̄ giefur gaum
(þar ad/) ad ſa riettferduge burt ſafn-
aſt fra þvi vonda. * Jer. 12/ 11.
2 Han̄ mun ganga in̄ med fride/ þr
munu hvijla ſig i þrra ſvefn-herbergiū/
(hvør) ſm̄ geingur fyrer hønū.
3 Og komed þier hijngad/ ſpaa-kven̄-
an̄a børn/ (þau) * hooru ſæden̄/ & ſm̄
hafa drijgt hooraner. * Matth. 12/ 39.
4 Med hvøriū hafed þier forlyſtad yd
ur? moote hvøriū vilied þier utvijdka
munnen̄/ utrietta tunguna? eru þier
ecke yfertrodſlu børn/ eitt falſkt ſæde?
5 Þeir/ ſm̄ eru * upptendrader til afgud
an̄a/ under øllu grænu trie/ ſm̄ ſlaatra
børnunū hia lækiunū under ſtein-kleitt-
unū/ * Jer. 3/ 13. C. 2/ 24.
6 Þitt hlutſkipte er hia þm̄ ſliettu
lækia (ſteinū) þr/ (ja) þr eru þitt hlut
ſkipte/ fyrer þa uthellter þu ogſo dryck
iar-offre/ þu offrader (þijnu) mat-off-
re/ ſkyllda eg þar yfer hugga mig?
7 Þu bioſt þijna ſæng uppa einu haau
& upphøfdu fialle/ þu giecktt ogſo
þangad upp til ad offra offre.
8 Og ſetter þijna min̄ing bak vid dyr-
nar & dyra tried/ þvi þu giørder þig be-
ra/ (þegar þu veikſt) fra mier/ & gieckſt
upp/ þu giørder þijna ſæng vijda/ & þier
ſattmaala med nockrū af þm̄/ þu elſk-
ader þrra ſæng a (hvøriū) ſtad þu
ſaaſt (þaa.)
9 Og þu foorſt til konungſens med ol
eum/ & jookſt þijna mørgu ylmande hlu-
te/ & þu ſender þijna ſendeboda laangt
burt/ & niðurlægder þig allt til helvijtes
10 Þu ervidader i þijns vegar marg-
fiølda/ þu ſagder ecke: þad er forgief-
ens/ þu fan̄ſt þin̄ar handar fædu/ þar
fyrer varſt þu ecke ſiuk.
11 Og fyrer hvøriū ertu hrædd & ott-
adeſt/ ad þu villder liuga/ & þeynkter
eckert a mig/ (og) lagder þad ecke a þitt
hiarta. Munde * eg ecke þegia/ & fra
eilijfd/ & þu ſkyllder ecke ottaſt mig?
* Pſ. 50/ 21.
12 Eg/ eg vil kun̄giøra þitt riettlæte
& þijn verk/ ſo ad þau ſkulu ecke gag-
na þier.
13 Naar þu hroopar/ laat þijna ſøfn-
ude fra þier/ en̄ vedred mun burt taka
þa alla/ hiegoomen̄ ſkal taka þaa. En̄
ſa/ * ſm̄ vonar uppa mig/ ſkal er-
fa landed/ & ** eignaſt mitt heilaga
fiall. * Pſ. 2/ 12. ** Pſ. 15/ 1.
14 Og mun ſeigia: * giøred brauter/
giøred brauter/ ſletted vegen̄/ burttak-
ed aaſteitinguna af mijns foolks vege.
* C. 62/ 10.

15 Þvi ſo ſagde ſaa * Nææſe ⁊ Upphaf
de/ ſm̄ bÿr eilÿflega/ ⁊ hn̄s nafn er hei=
lagt : eg vil bua i þvi haa ⁊ heilaga /
⁊ * * hia einū ſundurkromdū ⁊ aud=
miukū anda/ til ad giøra þrra audmiu=
ku anda lifande/ ⁊ ad laata þra ſundur=
knoſudu hiørtu lifa. * Pſ. 113/ 5. etc.
* * Eſ. 66/ 2. etc.
16 Þvi eg * vil ecke þraatta æfenlega/
⁊ ecke vera reidur alltÿd / þvi eirn ande
mun dodna fyrer miñe augſÿn / ⁊ þær
ſaaler/ ſm̄ eg/ eg hefe giørt. * Pſ. 103/ 9
17 Eg var reidur fyrer hn̄s gÿrugleī=
ka vondſku/ ⁊ ſloo hn̄/ i þvi * eg byrgde
mig/ ⁊ eg var reidur / ⁊ hn̄ gieck moot=
þroanlegur a ſÿns hiarta veige.
* C. 59/ 2.
18 Eg ſaa hn̄s vegu/ ⁊ læknade hn̄/ ⁊
gaf honū roo/ ⁊ huggade hn̄ aptur/ og
þa / ſm̄ ſirgdu vegna hn̄s.
19 Eg ſkapa varañ a grooda/ frid/ frid
fyrer þañ/ ſm̄ er laangt burtu / ⁊ fyrer
þañ/ ſm̄ er naalægt/ ſagde DrottEñ/ ⁊
eg hefe læknad hn̄.
20 Eñ þr ogudlegu eru ſm̄ hafed/ þar
er uppæſt/ þvi þr kuña ecke ad vera kyrr
er/ ⁊ þeſſ vatn utkaſtar ſkarne ⁊ leyr.
21 Þar er ecke fridur/ ſagde miñ Gud/
* fyrer þa ogudlegu. * C. 48/ 22.
Pſ. 102/ 7.

LVIII. Capitule.

Judaña Nræſnisþull Guds Þionuſta

Hroopa af barkanū / ſparadu
ecke / upphef þÿna rauſt ſm̄
baaſunu / ⁊ kuñgiør * mÿnu
foolke þrra yfertrodſlu/ ⁊ Ja=
kobs huſe þrra ſynder. * Mich. 3/ 8.
2 Og þr munu leita mÿn daglega / ⁊
hafa lyſt til ad vita mÿna vegu/ Eins
ſm̄ eitt foolk/ þar hefur giørt riettvÿſ=
ena/ ⁊ ecke yfergiefed ſÿns Guds riett /
ſpyria þr mig um̄ * riettferduga doma/
þr hafa lyſt ad naalægiaſt Gud.
* C. 1/ 18. C. 43/ 26.
3 (Seigiande:) hvi føſtudū vier? ⁊ þu
ſaaſt þad ecke? (hvi) plaagudū vier vora
ſaal/ ⁊ þu villt þad ecke vita: ſiaa/ a þm̄
deige þier faſted/ fiñed þier (ydar) lyſt/
og krefied aſlra ydar verka.
4 Siaa/ þier faſted til kÿfs ⁊ þrætu/
⁊ til ad ſlaa ogudlegañ med knefū. Faſt=
ed ecke ſm̄ nu/ ad ydar rauſt meige heyr=
aſt i þre hædeñe.
5 Skyllde (ſoddañ/) * ſm̄ þetta/ vera
ein faſta / ſm̄ eg hefe utvaled / ad ein
mañeſkia plaagar ſitt lÿf eirn dag/ edur
ad heingia ſitt høfud nidur/ ſm̄ eitt ſef/
edur færa ſig i ſeck ⁊ øſku: villtu kalla
þetta eina føſtu / ⁊ eirn þacknæmeleg=
añ dag fyrer DrottEñ? * Zach. 7/ 5.
C. 8/ 15.
6 Er þeſſe ecke ſu faſta/ ſm̄ eg hefe ut
valed? ad opna ogudlegleikans bønd/ ad
* leyſa okſens bindene / ad laata þa
þreyngdu fryaſt/ ⁊ ad þier ſkuled ſund=
urbriooota allt ok. * Ezech. 18/ 16.
7 (Ber þier) ecke * ad briota þitt bra=
ud fyrer þañ hungrada/ ⁊ att þu (ecke)
ad laata þa aumu koma/ (ſaa) þa villu=
raafande i þitt hus? nær þu ſier eirn
nakeñ/ ſkalltu klæda hn̄ / ⁊ ecke byrgia
þig fyrer þÿnu hollde. * Matth. 25/ 35
Ezech. 18/ 7.
8 Þa mun þitt lioos frambriotaſt/ ſm̄
morgun=rodeñ/ ⁊ þiñ læknesdomur mun
fliott bloomgaſt/ ⁊ þitt riettlæte ganga
undañ þier / DrottEñs dÿrd mun fara
ſÿdaſt epter þier.
9 Þa muntu aakalla/ og DrottEñ mun
bænheyra/ þu munt hroopa/ og hn̄ mun
ſeigia: ſiaa/ hier em eg. Þar ſm̄ þu burt
tekur þad ok/ ſm̄ er hia þier/ ad ut teygia
fÿngurnar/ og ad tala vondſku.
10 Og framreider þitt hiarta fyrer
þañ hungrada / og mettar eina auma
ſaal/ og þitt * lios mun upprena i myrk
renu / og þÿn þoka mun vera ſm̄ mid=
deiged. * Pſ. 112/ 4.
11 Og DrottEñ mun alltÿd leida þig /
og metta þÿna ſaal i þurkeñū/ og ſtyrk=
ia þÿn bein / og þu munt verda ſm̄ eirn
vøkvadur urtagardur / og ſm̄ ein vell=
ande uppſpretta / hvar i ecke mun van=
ta vatn.
12 Og (þr ſm̄ koma) af þier/ * ſkulu
byggia þa ſtade/ ſm̄ leinge hafa leiged i
eyde/ þu ſkallt ſetia grundvellena/ (ſm̄
ſkulu

skulu vara) og alltijd/og þu skallt kall
ast sa/sem bæter þær rifnu gyrdingar/
sem forbetrar stiguna aptur / til ad bua
(þar.) * c. 61/ 4.

13 Þar sem þu snyr þynum fæte fra sabb
athenum / ad giora hvad þier þock
nast a mijnum heilaga deige / og kallar
sabbathenn lystesemd / (og) þann heilaga
(dag) dyrdlegann fyrer Drottenn/og(þar
sem þu) prysar hann / ad giora ecke þyna
vegu/ad finna ecke þyna (eigenn) þockn
an/ og ad tala þar um:

14 Þa muntu gledia st i Drottne / og
eg vil læta þig fara yfer þa hæu(sta
de)a Jordunne/og læta þig eta Jakobs
þyns fodurs arfleifd / þvi Drottens
munnur hefur talad þad.

LIX. Capitule.

Judanna Synd vegna þeirra marg folldu Synda.

Sia/ * Drottens hond er ecke
stutt/ ad kunna ecke ad frelsa/
og hans eyra er ecke þyckt / ad
kunna ecke ad heyra.
* 4. Mos. 11/ 23. etc.

2 Enn ydar misgiorningar giora skil
nad i millum ydar og i millum ydar Guds/
og ydar synder * byrgia (hans) andlit fra
ydur/ad hann heyrer (ydur) ecke.
* Mich. 3/ 4.

3 Þvi * ydar hendur eru saurgadar med
bloode/og ydar fyngur med ranglætenu/
ydar varer tala falskt/ ydar tunga dykt
ar orietti. * c. 1/ 15. Ezech. 23/ 45.

4 Þar er eingenn/sem kallar a riettvijse/
og eingenn sem dæmer trulega/i þvi mad
ur reider sig uppa hiegoomann/og talar
lyge/ * gietur mædu/og fæder ranglæt
ed. * Job. 15/ 35. etc.

5 Þeir brutu a basiliscus egginn / og
villdu vefa kongulo ar vef/ hvor sem et
ur af þeirra egginn/mun deya/ og ef þad
spreingest/ utfer þar ein nadra.

6 Þeirra * vefer munu ecke veida til
klædnadar/og þeir munu ecke skylast med
þeirra giorningum / þeirra giorningar eru
misgiorningar/og þar er illgyrne i þeirra
hondum. * Job. 8/ 14.

7 Þeirra * fætur hlaupa til þess von
da/og flyta sier/ ad uthella saklausu
bloode / þeirra þanckar eru ranglæter
þanckar / þar er skade og fordiorfun a
þeirra vegum(vegu.) * Rom. 3/ 15. etc.

8 Þeir þeckia ecke fridarens veg / og
þar er ecke riettur i þeirra gongum/þeirra
stijger eru bogner fyrer þeim / hvor sem
geingur þar a/ veit ecke af fridnum.

9 Þar fyrer er riettur enn lángt fra oss/
og riettvijsenn nader ecke til vor / Vier
bidum epter liosenu/og sia/hier er myrk
red/(vier bidum)epter skyne/(og sia/) *
vier geingum i þocku. * c. 9/ 2.

10 Vier * þreifum sem þeir blyndu ept
er einum vegg/ sa sem mudum/sem þeir/ þar
hafa eingenn augu. Vier rækum oss a um
middeigid/sem i rockrenu/vier erum fuler
stader/sem þeir daudu. * 5. Mos. 28/29.

11 Vier hrinum aller sem byrner / og *
stunum þungt sem dufurnar/ (þvi) vier
bidum epter riettenum/og hann var þar ecke/
epter hialpradenu / og þad var langt
fra oss. * c. 38/ 14. Ezech. 7/ 16.

12 Þvi vorar yfertrodslur eru margar
fyrer þier/og vorar synder þungar i gie
gn oss/ Þvi vorar yfertrodslur eru hia
oss/ og vier þeckium vora misgiorninga.

13 (Sem er) ad yfertreda og * liuga i
giegn Drottne/og ad snua til baka fra
vorum Gude/ ad tala um underþryckning
og frafall / ad gieta og utseigia folsk
ord af hiarta. * Ps. 55/ 12.

14 Og riettur enn er vikenn til baka / og
riettvijsenn stood langt i burtu/þvi sann
leikurenn sterttest sig a gotunne/og riettur
enn kunne ecke ganga (þar.)

15 Og sannleikurenn er i burtu/ og þeir/sem
viku fra þvi vonda / eru ranker. Og
Drottenn sa þad/og þad þocknadest hon
um illa/þvi þar er eingenn riettur.

16 Og hann sa / ad þar var eingenn / og
undrade sig miog/ad þar var eingenn fyr
erbidiare/og hans armleggur giorde hon
um hialprade / og hans riettvijse hun
styrkte hann.

17 Og hann * klædde sig i riettlæted/ sem
i einn pantsara/og hialpradisens hialm

ur var a hn̄s høfde/ ꝛ klædde ſig i hefn
dar klæde/(ia) eiñ klædnad/ ꝛ um̄vafde
ſig med vandlæte/ ſm̄ med eirnre kapu.
* Eph. 6/ 17.
18 So ſm̄ til ad betala/ ſm̄ til ad endur
giallda grimd ſijnū fiandmøñū/ (og) be-
taling ſijnū ovinū / (ia þm̄ a) eyunū
mun hn̄ endurgiallda betaling.
19 Þa munu ꝥr ottaſt Drottenſ na-
fn fra veſtrenu/ ꝛ hn̄s dyrd fra ſoolar-
ennar uppgaungu / nær fiandmadureñ
kiemur ſm̄ vatns flood/ mun Drottenſ
Ande uppreiſa ſtrijdsmerke i mote hm̄.
20 Og þar mun koma eirn * Endur-
lauſnare til Zion / ꝛ til ꝥrra / ſm̄ ſier
ſnua fra yfertrodſluñe i Jakob / ſagde
Drotteñ. * Rom. 11/ 26.
21 Og eg (er ſa/) þeſſe er miñ ſattmaale
vid þa/ ſagde Drotteñ: miñ Ande/ ſm̄
er yfer þier / ꝛ * mijn ord/ ſm̄ eg hefe
lagt i þiñ muñ / ſkulu ecke vijkia fra
þijnū muñe/ edur fra þijns ſædes muñe/
edur fra þijns ſædes ſædes muñe/ ſag-
de Drotteñ / fra nu ꝛ allt til eilijfrar
tijdar. * c. 51/ 16. Jer. 1/ 9.

LX. Capitule.

Heidingiaña Saþnan til Christi Kyrkiu.

Sior þig reidubuna/ verdu upp-
lijſt/ þvi þitt lioos er komed/ ꝛ
Drottenſ dyrd er uppruñeñ yf
er þier.
2 Þvi ſia / myrkred mun hylia Jørd-
ena/ ꝛ þokañ foolked/ eñ Drotteñ mun
uppreña yfer þier/ ꝛ hn̄s dyrd ſiaſt yf-
er þier.
3 Og heidingiarner munu ganga vid
* þitt lioos / ꝛ konungarner vid þijns
uppruna ſkyn. * c. 49/ 6.
4 * Upplypt þijnū augū allt um̄ krij-
ng/ ꝛ ſia/ aller þeſſer hafa ſafnad ſier/
ꝥr koma til þijn / þijner ſyner munu
koma langt ad / ꝛ þijnar dætur upp-
fooſtraſt vid ſijduna. * c. 49/ 18.
5 Þa muntu ſia þad/ ꝛ utbriootaſt/ ꝛ
þitt hiarta mun hrædaſt ꝛ utbreida
ſig/ nær * margfiøldeñ hia hafenu um̄-
vendeſt til þijn/ heidingiaña magt kiem
ur til þijn. * Matth. 8/ 11.
6 (Þvi) ulfalldaña margfiølde mun
hylia þig / gangvarar af Midian ꝛ
Epha/ aller ꝥr af Saba munu koma/
munu bera gull ꝛ reykelſe/ ꝛ kuñgiøra
Drottenſ mykla lof.
7 Øll hiørd i * Kedar mun ſafnaſt til
þijn / Nebajoths hrutar þioona þier /
ꝥr ** munu offraſt uppa mijnu þæge
legu altare/ ꝛ eg vil prijda miñar dyrd-
ar hus. * c. 42/ 11. ** Mal. 1/ 11.
8 Hvørier eru ꝥſſer/ ſm̄ fliuga/ ſm̄ ſky/
ꝛ ſm̄ dufurnar til ꝥrra dufna-burs?
9 Þvi eyarnar munu bijda epter mier/
ꝛ Tharſis ſkip/ i upphafe/ ad færa þijn
børn hijngad langt ad/ (ia) ꝥrra ſilf-
ur ꝛ ꝥrra gull med þm̄/ til Drottenſ þij
ns Guds nafns/ ꝛ til Jſraels Heilaga/
þvi hn̄ hefur giørt þig vegſamlegañ.
10 Og eins framanda børn munu bygg
ia þijna mura/ ꝛ ꝥrra konungar þiona
þier. Þvi eg * ſloo þig i miñe reide/ eñ
er myſkunſamur vid þig / i miñe vel-
þocknan. * c. 54. 7/ 8.
11 Og * þijn port ſkulu alltijd upplat-
aſt/ dag ꝛ nott/ ecke tillykiaſt/ til ad la
ta heidingiaña magt færaſt til þijn/ ꝛ
ꝥrra konungar ſkulu færaſt (hijngad.)
* Openb. 21/ 25.
12 Þvi hvørier helſt heidingiar ꝛ rij-
ke/ ſm̄ ecke vilia þioona þier/ ſkulu for-
diarfaſt/ ꝛ heidingiarner viſſulega eyde
leggiaſt.
13 Libanons * vegſemd ſkal koma til
þijn/ furu-(trie/) kin-(trie) ꝛ busbom
til ſamans / til ad prijda mijns helge-
dooms ſtad med / ꝛ eg vil giøra miña
foota ſtad dyrdlegañ. * c. 35/ 2.
14 Og ꝥr ſkulu ganga nidurluter til
þijn/ ꝥrra børn/ ſm̄ þig underþrycktu /
ſkulu þa nidurfalla fyrer þijnū footū/
(ia) aller / ſm̄ þig hæddu / ꝛ ꝥr munu
kalla þig Drottenſ ſtad/ Zion/ ꝥſſ Hei
laga i Jſrael.
15 Þvi i þeſſ ſtad / ad þu varſt yfer-
giefeñ ꝛ hotud/ ꝛ þar gieck eingeñ um̄/
þa vil eg ſetia þig til ſkrauts æfen-
lega/

lega/ til glede æ z alltijd.
16 Og þu munt siuga heidingiaña mio
lk/z uppfoostrast a konungaña brioost-
um. Og þu skallt vita ad eg er Drott-
eñ/ sm̃ frelsa þig / z þiñ Endurlausn-
are/ Jakobs Megtugur.
17 Eg vil færa gull fyrer kopar/z fæ-
ra silfur fyrer jaarn/z kopar fyrer trie/
z jaarn fyrer steina / z eg vil giøra/ ad
þiñ skattur(skule verda ad)fride/z þijn
er skattheimtarar ad riettvijse.
18 Þar skal ecke framar heyrast ofrijke
i þijnu lande/ edur skade z fordiørfun i
þijnu landamerkiū / helldur skallt þu
kalla þijna mura hiaalpræde/ z þijn po-
rt lofstijr. * c. 26/ 1.
19 Sooleñ skal ecke framarmeir vera
þier til eins lioos a dageñ / z tungled
skal ecke upplijsa þig til eins liooma/eñ
Drotteñ mun vera þier til eins lioos
eilijflega/z þiñ Gud til þiñar dyrdar.
* Openb. 21/ 23. etc.
20 Þijn sool mun ecke framarmeir gan
ga under / z þitt tungl ecke burtsafna
sier/ þvi Drotteñ mun vera þier til eins
eilijfs lioos/z þijner sorgar dagar ha-
fa enda.
21 Og þitt foolk/ (sa) aller þr munu
vera riettferduger / * eignast Jørdena
æfenlega / (sm̃ þr þar eru) miña **
plantana kvistur / miña handa verk/
ad vegsama (mig sialfañ.)
* Matth. 5/ 5. ** Es. 57/ 13.
22 Sa litle skal verda ad þusund / z
sa audvirdelege ad einu sterku foolke/eg
Drotteñ/eg vil laata þad skiotlega ko-
ma a sijnū tijma.

LXI. Capitule.

Evangelii Predikun.

Þess * Drottens Drottens Ande
er yfer mier / þar fyrer hefur
Drotteñ smurt mig/til ad **
kuñgiøra evangeliū fyrer þm̃
hoogværu / hn̄ sende mig/til ad binda
um̃ þa / sm̃ høfdu eitt sundurknosad
hiarta/til ad uthroopa fyrer þm̃ føng
udū frelse / z fyrer þm̃ bundnu opnan
af faangelsenu. * Luc. 4/ 18.
** Matth. 5/ 3.
2 Til ad uthroopa Drottens goodrar
velþocknūnar aar/z vors Guds hefndar
dag/til ad hugsvala øllū harmþrungnū
3 Ad tilseigia þm̃ harmþrungnu i
Zion / ad þm̃ skule giefast prijde fyrer
øskuna/glede oleñ fyrer sorgena/fegur
klæde fyrer eirn sorgfullañ anda/ z ad
þr skule kallast riettlætesens trie /
Drottens plantan / ad vegsama (mig
sialfañ.)
4 Og * þr munu byggia þa gømlū
eyde(stade/)vidrietta þad /sm̃ var um̃
turnad fordū tijd / z endurnija þa eyde-
stade/(sm̃ hafa) harla leinge(leiged)-
um̃turnader. * c. 58/ 12.
5 Og framande munu standa z fæda
ydar saude/z eins utlendings børn vera
ydar akurmeñ/ z ydar vijngardsmeñ.
6 Og þier skulud kallast * Drottens
prestar/madur skal kalla ydur vors Gu-
ds þioona/ þier skulud eta heidingiaña
goss/z hroosa ydur yfer þrra vegsemd.
* C. 66/ 21.
7 Fyrer ydar tvøfallda forsmaan/ z
hædung/ skulu þr gledia sig/ yfer þrra
parte/þar fyrer skulu þr setiast ad tvø
følldu i þrra lande / þr skulu faa eilij-
fa glede.
8 Þvi eg er Drotteñ/sm̃ elska riettiñ/
sm̃ hata raan i breñe offre / z vil giøra
(þad so/ad)þrra ervide skule vera vijst/
z eg vil giøra * eirn eilijfañ sattmaala
vid þaa. * c. 54/10. c. 55/ 3.
9 Og madur skal þeckia þrra sæde a
medal heidingiaña / z þrra afkvæme
midt a medal þioodaña / aller / sm̃ sia
þa/skulu þeckia þa/ad þr eru eitt sæ-
de/ sm̃ Drotteñ hefur blessad.
10 Eg vil gledia mig stoorlega i Drott
ne/ mijn saal skal kiæta sig i mijnū Gu-
de/ Þvi hn̄ færde mig i hiaalprædesens
klæde / hn̄ klædde mig med riettlætesens
kaapu. Eins sm̃ eirn brudgume mun hn̄
vijgia(mig) med heidre/ z sm̃ brudur/
þar vill prijda sig med sijnu skarte.
11 Þvi eins sm̃ Jørdeñ giefur siñ groo
da / og sem eirn jurtagardur lætur sitt
sæde uppvaxa / so mun sa Drotteñ

Drottenn lata uppvaxa riettvijse z lof
fyrer ollu heidingiu.

LXII. Capitule.

Christi Riettlæte.

Fyrer Zions skulld vil eg ecke þeig
ia / z fyrer Jerusalems skulld
vil eg ecke hallda kyrru fyrer /
þar til hennar riettlæte utgeing-
ur/sem skyned/ z hennar hialprade brenn-
ur sem eitt blis.
2 Og heidingiarner skulu sia þitt riett
læte/z aller koningar þijna dijrd/z þu
skallt nefnast med einu * nyiu nafne/hvo
rt ed Drottens munnr mun nefna.
* C. 65/ 15.
3 Og þu munt vera ein prijdeleg koro-
na i Drottens hende/z eirn koungleg-
ur hattur i þijns Guds hende.
4 Madur skal ecke framarmeir kalla
þig * eina yfergiefna/ ei helldur skal
þitt land kallast framarmeir eydelagt/
þvi þu skallt kallast mijn lyst i þri / z
þitt land ein(egta-)hustru/þvi Drott
enn hefur lyst til þijn / z þitt land skal
vera ein (egta-) hustru. * c. 60/ 15.
5 Þvi so sem eirn ynges-(madur) mun
hallda egtaskap vid eina jomfru/ munu
þijn born hallda egtaskap vid þig/ og
(sem) eirn brudgume gledur sig vid eina
brudur/mun þinn Gud gledia sig vid þig
6 O Jerusalem/eg hefe tilsett* vakt-
ara a þijna mura/þr skulu alldrei þey-
ia/þann giorvallann dag edur þa gior-
valla nott/þier sem aminned um Dro-
ttenn/þier skulud ecke þeyia. * c.52/8.
7 Og giefed honum aungva kird/þar til
hn stikar/ z þar til hn setur Jerusa-
lem * til lofs a Jordunne. * c. 61/ 11.
8 Drottenn soor vid sijna hægre hond z
vid sinar magtar arm / eg vil ecke fram
armeir giefa * þijnu fiandmonnu þitt
korn ad eta/ei helldur lata eins fram-
anda born drecka þijna must/sem þu hef
ur ervidad fyrer. * c. 65. 21/ 22.
9 Þvi þr/sem þvi innsafna/skulu eta
þad / z lofa Drottenn/ z þr / sem safna
henne / drecka hana i mijns helgedoms
forgordu.
10 Ganged fram / ganged fram * i
portenn / slietted foolksens veg / giored
braut / giored braut/(ja) þann lagda
veg/ridied steinunu burt/ upphefied eitt
stridsmerke yfer þiooderner.
* C. 57/14. ps. 68/5.
11 Sia / Drottenn lætur sig heyra til
veralldarennarenda/* seiged Zions dott-
ur: sia/ þitt hialprade kiemur/ sia /
** hans verdkaup er med honum/ z hans
verk fyrer honum. * Zach. 9/ 9. etc.
** Es. 40/ 10.
12 Og þr munu kalla þa eitt heilagt
foolk/ Drottens * endurleysta / z þig
mun madur kalla eina uppleitada/
(ja) eirn stad/sem ecke er yfergiefenn.
* C. 35/ 10. C. 51/ 11.

LXIII. Capitule.

Christi Sigurvinning.

Hvor er þesse / sem kiemur af
Edom/ med dropottum klæd-
um af Bozra/ þesse/sem er so
prijddur i sijnum klædnade/sem
hradar sier med sijnu miklum krapte ?
eg sem * tala riettlæted / eirn meistare
til ad frelsa. * c. 45/ 19.
2 Hvi er þar * raudt a þijnum klæd-
nade z þijnu klædum/sem hans/þar tredur
i eirnre (vijn-) pressu? * Openb. 19/13.
3 Eg trad pressu/kiered/ eg alleina/og
þar var eingenn af folkenu med mier/ z
eg vil troda þa i minne reide/ og nidur-
troda þa i minne grimd/ og sigurenn yfer
þeim mun stockvast a mijn klæde/ z eg
hefe vellt allann minn klædnad.
4 Þvi eg hefe * hefndar-dagenn i mijn
um huga / z minna endurleystra ar er
komed. * c. 13/9. c. 34/8. Jer. 51/6.
5 Og eg sa(mig umm/) z þar var eing
enn hialpare/ z eg var skielfdur/z þar
var eingenn/sem vidhiellt(mier/)enn * minn
armleggur frelsade mig / z mijn bræde
hun vidhiellt mier. * c. 59/ 16.
6 Og eg vil nidurtroda foolked i minne
reide / z giora þa druckna i minne bræ-
de/ z nidurkasta þeirra sigre til Jardar.
7 Eg vil minnast Drottens myskun-
semda/ Drottens lofs / sem er yfer ollu
þvi/

þvi / er Drottenn hefur betalad oſſ/ og
þeſſ ſtora goda vid Iſraels hus/ ſem hann
betalade þeim/ epter ſinne mykellre myſkun
ſeme/ ꝛ epter ſinne ſtooru myſkunſemd.
8 Og hann ſagde: Þeir eru þo mitt foolk/
Þeir eru børn/ ſem ecke munu liuga/ ꝛ hann
var þeim til eins frelſara.
9 J allre þeirra aangiſt var ecke aangiſt/
ꝛ hans * andlites eingell frelſade þaa/
hann/ hann endurleyſte þaa fyrer ſinnar elſku
ſkulld/ ꝛ fyrer ſinnar fyrergiefningar ſku
lld/ ꝛ took þaa upp/ ꝛ bar þaa alla daga
fra gamallre tyd. * 2. Moſ. 32/ 34. etc.
10 Enn þeir / þeir voru þverbrotner / og
hrygdu hans Heilaga Anda / þar fyrer
vard hann þeirra ovinur / hann / hann ſtrijdde
i moote þeim.
11 Og hann minntest a þa gomlu tyd / a
Moſe/ a ſitt foolk/ Hvar (er nu) ſaa/ ſem
* uppfærde þa af hafenu / med hans
fiaarhyrder: hvar er ſaa / ſem gaf ſinn
Heilaga Anda midt a medal þeirra?
* 2. Moſ. 14/ 30.
12 Sem leidde Moſe vid þa hægre hlid
med ſynum dyrdlega armlegg/ Sa ſem ad-
ſkilde vatned fyrer þeim / til ad giøra
ſier eitt eilyft nafn.
13 Sa ſem færde þaa i giegnum afgrunn-
enn/ ſem einn heſt i giegnum eydemørkena /
ad þeir ſkylldu ecke ſteita ſig.
14 Eins ſem fienadenn/ er geingur nidur
i dalinn / hefur Drottens Ande laated
hann hvijla/ So færder þu þitt foolk/ ad
giøra þier eitt dyrdlegt nafn.
15 Siaadu * af Himnunum/ ꝛ lyt af þy-
ns helgedooms ꝛ dyrdar heimele / Hvar
er þyn vandlæting ꝛ þyn magt? þinna
myſkunſemda ꝛ þinna medaumkvana
mergd / þær innehallda ſier vid mig.
* 5. Moſ. 26/ 15. etc.
16 Þu ert þo vor fader/ þvi Abraham
þecker oſſ ecke / ꝛ Iſrael veit eckert af
oſſ/ (Enn) þu Drottenn ert vor fader /
vor Endurlauſnare er þitt nafn fra
eilyfd.
17 Drottenn / hvi villtu laata oſſ fara
villt af þynum vegum? þu forherdter vort
hiarta/ ad ottaſt þig ecke/ Snu vid fyr
er þinna þienara ſkulld/ þinnar arfleifd-
ar ættkvyſla ſkulld.
18 Eirn ſtuttann tijma hafa þeir / ſem
eru þitt heilagt folk/ eignaſt (landed /
enn) vorer moolſtandarar hafa nidur-
troded * þinn helgedoom. * Pſ. 89/ 1.
19 Vier erum vidner (eins ſem) þeir af
gamallre tyd/ ſem þu ſtiornader ecke yfer/
ꝛ voru ecke kallader epter þynu nafne.

LXIV. Capitule.

Þeirra truudu Juda Laungun epter Meſſia.

Æ ad þu villder ſundurriuфa
Himnana/ þu villder fara of
ann/ ad fiollenn kynnu burtflioo
ta fyrer þier.
2 Eins ſem elldurenn uppkendrar þad er
þar ſmellteſt/ eins ſem elldurenn mun ko-
ma vatnenu til ad ſiooda / Ad þyner
fiandmenn kynne þeckia þitt nafn / þa
munu heidingiarner ſkialfa fyrer þier.
3 Þu giørder undarlega hlute/ hverra
vier ecke væntum/ þu nidurfoorſt: fiollenn
burtflutu fyrer þier.
4 Og þeir heyrdu * þad ecke fra alldød-
le / gripu þad ecke med eyrunum / eckert
auga hefur ſied þad/ utann þu/ o Gud/
þad ſem hann mun giøra vid þann/ ſem bijd
ur epter honum. * 1. Cor. 2/ 9.
5 Þu mætter einum gladværum/ ꝛ honum/ ſem
giører riettvyſſena / ꝛ þeim / ſem minnaſt
þyn/ a þynum vegum/ Siaa/ þu/ þu varſt
reidur/ af þvi vier ſyndgudum/ a þeim er
eilyfdenn/ þar fyrer ſkylldum vier frelſaſt.
6 Og vier vorum/ vier aller/ ſem ſa ohrei
ne/ ꝛ øll vor riettlæte/ ſem * eitt ſaurgad
klæde/ ꝛ vier erum aller viſnader ſem lauf-
bladed / ꝛ vor miſgiørningur took oſſ
burt ſem vedred. * Jud. v. 23.
7 Og þar var eingenn/ ſem kallade a þitt
nafn/ ſem * giørde ſig reidubuenn/ ad taka
til þyn / þvi * * þu byrgder þitt and-
lit fyrer oſſ/ ꝛ ſmellter oſſ i vorra miſ-
giørninga ofrijke. * Pſ. 106/ 23.
** Eſ. 54/ 8.
8 Enn nu Drottenn/ þu * ert vor fad-
er/ * * vier erum leyrenn/ ꝛ þu ert vor potta
makare/ ꝛ vier erum aller þinnar handar giør
ningur.

ningur. * Mal. 3/10. * * Rom. 10. 20/21
9 Drottenn̄/ vertu ecke ſo ſaar reidur/ ꝛ
* minſt ecke misgiørningſens æfenlega/
ſia/ merk þo/ vier erū aller þitt foolk.
* Pſ. 25/ 7. Pſ. 79/ 8.
10 Þÿner Helgedooms ſtader eru ordner
ad eydemørk/ Zion er orden̄ ad eydemø-
rk/ Jeruſalem nidurbroten̄.
11 Vors * heilagleika ꝛ vorrar veg-
ſemdar Hus/ i hvøriu vorer fedur lofudu
þig/ er brendt med ellde / ꝛ allt þad/ ſm̄
vier høfdū epterlaungum til/ er fordiarf
ad. * 2. Kong. 25/ 9.
12 Drotten̄/ * villt þu ecke giefa þig
ad þeſſū hlutū/ villtu þegia/ ꝛ nidur-
ſia oſſ ſo miog? * 4. Moſ. 17/ 13.

LXV. Capitule.

Svar uppa þeirrar chriſtelegu Kyrkiu
Bæn.

Mÿn * er leitad af þm̄ / ſm̄ ecke
ſpurdu (epter mier/) eg er
funden̄ af þm̄/ ſm̄ ecke leitudu
epter mier / eg ſagde til eins
foolks/ ſm̄ ecke er nefnt epter mÿnu naf
ne: ſia/ * * hier er eg/ ſia/ hier er eg.
* C. 55/ 5. Rom. 10/ 20. * * Eſ. 58/ 9.
2 Eg utbreidde mÿnar hendur þan̄ all
an̄ dag til eins ohlÿdugs foolks/ til þra/
ſm̄ * ganga epter þra eigen̄ þankū / a
einū veige/ ſm̄ ecke er goodur.
* Jer. 3/ 17. C. 7/ 24.
3 Til þeſſ foolks/ til þra / ſm̄ modga
mig alltÿd fyrer mÿnu auglite/ ſm̄ off-
ra i jurtagerdunū/ ꝛ ſm̄ giøra reykel-
ſe a tÿgul-ſteinū.
4 Þeir/ ſm̄ bua i grøfunū/ ꝛ hallda ſig
a nootune i ſtødunū/ (ſm̄ madur an̄ars
plagar ad) vara ſig vid/ þr ſm̄ eta *
ſvÿna-kioted/ ꝛ hafa andſtÿggelegt ſod
i þra pottū. * C. 66/ 17.
5 Þeir/ ſm̄ ſeigia: hallt þig hia þier /
kom ecke til mÿn / þvi eg er heilagre en̄
þu. Þeſſer eru eirn reykur i min̄e reide/
eiň elldur/ ſm̄ mun bren̄a þan̄ allan̄ dag
6 Sia/ þ er ſkrifad ꝧ mier/ eg vil ecke
þegia / helldur betala / ꝛ eg vil betala
þad i þra ſkaut.
7 Ydar misgiørninga / ꝛ ydar fedra
misgiørninga aſamt/ ſagde Drotten̄/
þr / ſm̄ giørdu reykelſe a fiøllunū/ og
ſpottudu mig a hædunū/ ꝛ eg vil * ut-
mæla (þm̄) þra fyrre giørning i þra
ſkaut. * Luc. 6/ 38.
8 So ſagde Drotten̄: eins ſm̄ (nær
þar) finſt muſt i vÿn-klaſanū/ ꝛ madur
ſeiger: fordiarfa þad ecke/ þvi þar er
ein bleſſan i hønū/ ſo vil eg giøra fyrer
min̄a þienara ſkulld/ ad fordiarfa ecke
þad allt.
9 En̄ eg vil læta utkoma ſæde af Ja-
kob/ ꝛ af Juda/ þan̄ ſm̄ ſkal eignaſt mÿn
fiøll/ ꝛ mÿner utvalder ſkulu ſetiaſt ad
þvi/ ꝛ mÿner þienarar bua þar.
10 Og Saron ſkal vera til eins fiaar-
huſs/ ꝛ * Achors dalur til bæles handa
fienu fyrer mitt foolk/ (ja) þm̄/ ſm̄ lei
ta mÿn. * Joſv. 7/ 26.
11 Og þier ſm̄ yfergiefed Drotten̄/ ſm̄
gleymed mÿnu heilaga fialle / ſm̄ bued
bord handa Gad/ ꝛ ſm̄ ſkeinked fullt
dryckiar offur handa Meni.
12 Og eg vil telia ydur til ſverdſens/ ꝛ
þier ſkulud aller beigia ydur til ad ſlaat
raſt af þvi ad * eg kallade/ ꝛ þier ſvør
udud ecke / eg talade / ꝛ þier heyrdud
ecke/ helldur giørdud þad/ ſm̄ mier illa
lÿkade/ ꝛ utvølldud þad/ ſm̄ eg ecke haf
de lyſt til. * Ordſk. 1/ 24. etc.
13 Þar fyrer / ſo ſagde ſa Drotten̄
Drotten̄: * ſia/ mÿner þienarar ſkulu
eta/ en̄ þier/ þier ſkulud ſvellta: ſia /
mÿner þienarar ſkulu drecka/ en̄ ydur /
ydur ſkal þyrſta: ſia/ mÿner þienarar
ſkulu glediaſt / en̄ þier / þier ſkulud til
ſkam̄ar verda. * Pſ. 22/ 27.
Matth. 5/ 6.
14 Sia/ mÿner þienarar ſkulu glediaſt
af hiartans glede/ en̄ þier/ þier ſkulud
kveina af hiartans ſorg / ꝛ ylfra fyrer
andans angiſt.
15 Og þier ſkulud læta mÿnū utvøldū
ydar nafn epter til eins eyds/ ꝛ ſa Dro-
tten̄ Drotten̄ mun i hel ſlaa þig/ ꝛ nef-
na ſÿna þienara * med einu ødru naf-
ne. * C. 62/ 2. Openb. 2/ 17.
16 So ad hvør ſm̄ bleſſar ſig a Jørd-
un̄e /

uñe/skal blessa sig i Gude/amen/z hvør
sm̃ sver a Jørduñe / skal sveria * vid
Gud/amen/ þvi þær uñ lidnu ængistter
eru gleymdar/z þvi þær byrgdust fyrer
mӯnū augū. * Jer. 4/ 2. c. 12/ 16.
17 Þvi siaa/ eg skapa * nӯa Himna/ z
nӯa Jørd / z þra fyrre skal ecke minst
verda/ ei helldur leggiast a hiartad.
* 2. Pet. 3/ 13.
18 Eñ gledied ydur z kiæted ydur * æf-
enlega(vid þad/)sm̃ eg skapa/ þvi siaa/
eg skapa Jerusalem til fagnadar / og
heñar foolk til glede. * c. 35/ 10.
19 Og eg vil gledia mig i Jerusalem /
z gledia mig a medal mӯns foolks / z
þar skal ecke framar meir heyrast græ
ts raust/ edur kveinunar raust i heñe.
20 Þadañ i fra skal ecke framarmeir
vera eitt barn faarra daga / edur eirn
gamall sm̃ ecke skule uppfylla sӯna da-
ga/ þvi þad barn(sm̃ er orded)hundrad
aara gamallt/ skal deyia/ z sa syndare/
sm̃ er hundrad aara gamall / skal bøl-
vadur verda.
21 Og þr munu byggia husen̄/z bua/z
* planta vӯn-garda/ z eta þra avøxt.
* C. 62/ 8.
22 Þeir munu ecke byggia / so ad eirn
añar skule bua / ecke planta / so ad eiñ
añar skule eta/ þvi so sm̃ * triesins dag
ar / skulu mӯns foolks dagar vera / og
mӯner utvalder munu laata þra handa
verk verda gamallt. * Ps. 1/ 3.
23 Þeir skulu * ecke erfida til forgief-
ens/z ei fæda til skielfingar /þvi þr eru
þra sæde/ sm̃ eru blessader af Drottne/
z þra afkvæme med þm̃. * c. 61/ 8.
24 Og þad skiedur/fyrr eñ * þr hropa/
þa vil eg/eg svara/nær þr/þr eñ nu ta-
la/ þa vil eg / eg heyra. * c. 30/ 19.
C. 58/ 9.
25 Eirn * ulfur z eitt lamb munu
fodrast til samans/z eitt leon mun eta
haalm sm̃ uxen̄/ z eins høggorms fæda
mun vera dupt/ þau skulu ecke giøra illt
edur fordiarfa a øllu mӯnu heilaga fia
lle/sagde Drotten̄. * c. 11. 6/ 7/8/9.

LXVI. Capitule.

Nookan i giegn þeirrar christelegū
Kyrkiu Fiandmøñum.

So sagde Drotten̄: * Himnar-
ner eru miñ stooll / z Jørden̄
miña foota skør/ hvar er þad
hus/sm̃ þier vilied byggia mi-
er? z hvar er miñ hvӯldarstadur?
* 1. Kong. 8/27. 2. Kron. 6/18. Matth. 5.
34/35. P. G. 7/49. C. 17/24. Ps. 132/14.
2 Og mӯn hønd giørde alla þessa hlu-
te/z þad vard allt samañ/ seiger Drott
eñ/ z eg * vil lӯta til þess auma/ z til
þess / sm̃ hefur eirn sundurknosadan̄
anda/ z sm̃ ottast fyrer mӯnu nafne.
* Ps. 34/ 19. Ps. 51/ 9. Es. 57/ 15.
3 Hvør sm̃ slaatrar uxanū/(er eins sm̃)
saa/ þar i hel slær eirn mañ / hvør sm̃
offrar lambe/(er eins sm̃)sa/þar høgg
ur hofuded af einū hunde/hvør sm̃ upp
tendrar mat-offur/(er eins sm̃)sa/þar
offrar synda-bloode/hvør sm̃ þeinkter a
reykelse/(er eins sm̃)sa/þar blessar hie-
goomañ. (Soddañ)hafa þr eirneñ ut-
valed a þra vegū/z þra saal hafde lyst-
ing a þra vidurstygdū.
4 Þar fyrer vil eg/eg og so utvelia þra
athafner / z laata þra otta koma yfer
þa/af þvi * eg hroopade/z eingeñ svar
ade/ eg talade/ z þr heyrdu ecke/helldur
giørdu þad vonda fyrer mӯnū augū / z
utvøldu þad/ sm̃ eg ecke hafde lyst til.
* Ordsk. 1/ 24. etc.
5 Heyred Drottens ord/þier sm̃ skielf-
est fyrer hñs orde: ydar brædur/sm̃ ydur
hata/ sm̃ * reka ydur(fra sier)fyrer mӯ
ns nafns skulld/søgdu:(hvørsu)dӯrd-
legur er Drotten̄/eñ hñ mun openberast
ydur til glede/ z þr skulu verda til skam
ar. * Luc. 6/ 22.
6 Þar er eins haavada raust af stad-
nū/ ein raust af musterenu/ Drottens
raust / sm̃ betalar sӯnū fiandmøñum
rietteleg a.
7 Hun fædde/ fyrr eñ hun took sootte-
na/z fyrr eñ heñar(sood-)sott kom/þa
vard hun lietkare ad einu svein-barne.
8 Hvør hefur heyrt soddañ? hvør hef-
ur sied soddañ hlute? mun eitt land ku-

n̄a ad fædast a einū deige? edur eitt foo-
lk fædast einu siñe? þvi Zion tok sootti
ena/ sia hun fædde sijna syne.
9 Hvørt munde eg láta komast vid/ &
ecke láta fæda / sagde Drottenn? edur
skyllde eg / sm̄ læt (adrar) fæda / til-
lykiast/ sagde þiñ Gud.
10 Gledied ydur med Jerusalem/ & kiæt
ed ydur i heñe/ aller þier/ sm̄ elsked ha-
na/ gledied ydur stoorlega med heñe/ all-
er þier / sm̄ sirgdud yfer heñe.
11 So ad þier meiged siuga/ & verda
metter af heñar huggunar brioste/ Ad
þier utsiuged þad/ & gledieft fyrer heñ-
ar dijrdar liooma.
12 Þvi so sagde Drottenn: sia/ eg veite
fridnū til heñar/ sm̄ einu vatnsfalle/ &
heidingiaña dijrd/ sm̄ einū læk/ þar floo-
er yfer/ & þier skulud siuga/ þier skulud
borner verda vid sijduna/ & gledia ydur
a kniánum.
13 Sem nær ein mooder hugsvalar ein-
um/ * so vil eg / eg hugsvala ydur/ &
þier skulud sia hugsvølun i Jerusa-
lem. * c. 40/11.
14 Og þier skulud þad sia / & * ydar
hiarta skal gladiast / & ydar bein bloom-
gast/ sm̄ gras/ & þa mun Drottens hø-
nd þeckiast hia hn̄s þienurū/ & hn̄ mun
reidast vid sijna fiandmeñ. * c. 35/10.
15 Þvi sia/ Drottenn mun koma i * elld
enū/ & hn̄s vagnar vera sm̄ hvirfel-vind
ur/ ad tilsnua siñe reide med grimd/ og
sijnu straffe i ellds loga. * 2. Thess. 1/8.
2. Pet. 3/7
16 Þvi Drottenn mun dæma fyrer elld-
eñ/ & fyrer sitt sverd/ * allt holld/ & þr i
helslegnu af Drottne munu vera marg-
er. * Openb. 19/ 21.
17 Þeir sm̄ helga sig/ & sm̄ hreinsa sig
i þm̄ urta-gørdunū / sa eine (hier/) sa
añar (þar) midt i/ sm̄ * eta svijna-kiøt-
ed/ & andstygdena/ & musena/ þr skulu
sia endalok til samans / seiger Drott-
eñ. * c. 65. 4/ 5.
18 Og nær þra giørningar og þra
þaankar eru komner/ (þa) er eg (sa/ sm̄
kiem) til ad safna øllū heidingiū / og
kungunū/ & þr munu koma & * sia mijna
dijrd. * Joh. 17/ 24.
19 Og eg vil setia teikn a þa/ & senda
af þm̄ undañkomnu til heidingiaña /
Tharsis / Pul & Lud / sm̄ draga upp
boga/ Thubal & Javan til eyaña læn-
gt burt/ þra sm̄ hafa ecke heyrt nockud
rikte um̄ mig/ & ecke sied mijna dijrd/ &
þr munu kuñgiøra mijna dijrd a medal
heidingiaña.
20 Og þr munu framleida alla ydar
brædur fra øllū heidingiunū/ a hestunū
& a vøgnunū/ & a børunū/ & a mulunū/
& a gaangvørunū/ Drottne til mat offr-
urs til mijns heilaga fialls / til Jeru-
salem/ sagde Drottenn/ eins sm̄ Israels
børn skulu bera mat-offur i hreinū kier
um til Drottens huss.
21 Og eg vil eirneñ taka af þm̄ til *
presta/ til Levita/ sagde Drottenn.
* C. 61/ 6. 1. Pet. 2/ 5.
22 Þvi eins sm̄ þr * nyu Himnar/ & su
nyia Jørd / sm̄ eg giøre / standa fyrer
mier/ seiger Drottenn/ so skal ydar sæde
& ydar nafn verda stadfast. * c. 63/17
2. Pet. 3/13. Openb. 21/ 1.
23 Og þad skiedur fra þm̄ eina maan-
ade til þess (añars) maanadar/ & fra þm̄
eina sabbat til þess (añars) sabbats /
mun allt holld koma til ad tilbidia fyr-
er mijnu auglite / sagde Drottenn.
24 Og þr munu gaanga ut / & sia a
þess fooks lijkame/ (sm̄ hafa giørt) yf-
ertrodslu moote mier/ þvi * þra ormur
skal ecke deyia/ & þra elldur ecke ut-
slockna/ & þr munu vera * *
eirn vidbioodur fyrer
øllu foolke.

* Marc. 9/44. ** Dan. 12/2

ENDER
a Esaiæ Book.

Jeremiæ Book.

I. Capitule.

Spaamañsens Siooner.

Jeremiæ ord/ sm̃ var Hilkiæ
son/ af prestunum/ sm̃ var
i Anatot i BenJamins
lande.
2 Til hvers Drottens
ord skiede/ * i Josiæ/ A-
mons sonar/ Juda konungs tyd/ a hn̄s
rykes prettanda aare. * 2. Kong. 21/ 24.
3 Og skiede i Joakims/ Josiæ sonar/
Juda konungs tyd / allt til enderseñs a
Zedechiæ Josiæ sonar / Juda konungs
ellefta aare/ allt til þss Jerusalem burt-
rymde i þm̄ fimta manade.
4 Og Drottens ord skiede til myn / ꝛ
sagde:
5 Adur eñ eg tilbioo þig i (moodur-)
lyfe/ * þeckte eg þig/ ꝛ adur eñ þu ut-
komst af moodureñe/ helgade eg þig/ eg
sette þig til eins spaamañs fyrer Heid-
ingiana. * Es. 45/ 5. c. 1/ 5.
6 Eñ eg sagde: aha Drotteñ/ Drott-
eñ/ sia / eg kañ ecke ad tala / þvi eg er
ungur.
7 Eñ Drotteñ sagde til myn : seigdu
ecke/ eg er ungur / þvi þu skallt ganga
til alls þess / sm̃ eg mun senda þig til /
ꝛ * allt þad/ sm̃ eg mun byfala þier /
skalltu tala. * Ezech. 3/ 17.
8 Ottastu * ecke fyrer þm̄/ þvi eg er
med þier/ ad frelsa þig/ seiger Drott-
eñ. * Es. 41/ 10. Jer. 15/ 20.
9 Og Drotteñ utrietti syna hønd / ꝛ
ahrærde miñ muñ / ꝛ Drotteñ sagde
til myn : sia / eg * hefe lagt myn ord i
þiñ muñ. * c. 5/ 14. Es. 51/ 16. c. 59/ 21
10 Sia/ eg set þig a þessū deige yfer
þiooderñar ꝛ yfer rykeñ til ad upprick
ia/ ꝛ til ad nidurbrioota/ ꝛ til ad eyde-
leggia/ ꝛ til ad fordiarfa/ til ad byggia
ꝛ planta.
11 Og Drottens ord skiede til myn / ꝛ
sagde: Jeremia / * hvad sier þu ? ꝛ eg
sagde : eg sie eirn mandel-staf.
* Amos 8/ 2. Ezech. 8/ 6.
12 Og Drotteñ sagde til myn : þu saast
vel/ þvi eg vil vera vakande yfer mynu
orde/ ad giora þad.
13 Og Drottens ord skiede til myn añ-
ad siñ/ ꝛ sagde : hvad sier þu ? ꝛ eg sag-
de : eg sie eirn sioodande pott / ꝛ hn̄ er
tilsyndar ad framañverdu fra nordre.
14 Og Drotteñ sagde til myn : * af
nordrenu mun oluckañ utlaakast yfer
alla þa/ sm̄ bua i landenu. * c. 4/ 6.
15 Þvi sia / eg kalla a allar rykiañā
ættkvysler giegnt nordrenu/ seiger Dro
teñ/ ꝛ þær skulu koma/ ꝛ setia hvør siñ
stool fyrer Jerusalems ports dyrū / ꝛ
allt um̄ kryng alla heñar mura/ ꝛ yfer
alla Juda stade.
16 Og eg vil tala myn rietttinde vid
þaa/ fyrer allra þra vondsku skulld / ad
þr forlietu mig/ ꝛ giordu reykelse fyr-
er ødrū gudū/ ꝛ tilbadu fyrer þra han-
da verkum.
17 Og þu / þu skallt * binda upp um̄
þynar lendar/ ꝛ giøra þig reidubueñ /
ꝛ seigia til þra allt þad eg / eg vil be-
fala þier/ vertu ecke hræddur fyrer þm̄/
ad eg skule ecke skielfa þig fyrer þm̄.
* Luc. 12/ 35. 1. Pet. 1/ 13.
18 Þvi * eg/ sia eg vil giøra þig i dag
ad einū føstū stad/ ꝛ ad einū iaarn-stool
pa/ ꝛ ad kopar-murū yfer allt landed /
i mooke Juda konungū / i mooke hn̄s
høfdingiū/ i mooke hn̄s prestū/ ꝛ i mote
foolkenu i landenu. * c. 6/ 27. c. 15/ 20.
Ezech. 3. 8/ 9.
19 Og þr munu strijda i mooke þier/ ꝛ
ecke faa magt yfer þier/ þvi * eg er med
þier/ seiger Drotteñ/ til ad frelsa þig.
* C. 15/ 20. Es. 41/ 10.

II. Capitule.

Guds Velgiørningar vid þad Juda-
iska Foolk.

Og Drottens ord skiede til myn/
ꝛ sagde:
2 Gack burt/ ꝛ hroopa fyrer
Jerusalems eyrū / ꝛ seig / so

sagde Drottenn: nu kiennur þu i hug/
(ia) þijns ungdooms myskunseme (og)
þinna trulofana elsku/ þegar þu filgder
mier i eydemorkenne/ i landenu/ sem ecke
var sad.
3 Þegar Jsrael var Drottens helge-
doomur/ hans fyrste avoxtur/ hvorier
sem villdu uppsvelgia hann/ þeir skylldu eyde
leggiast/ oluckann skal koma til þeirra/ sag
de Drottenn:
4 Heyred Drottens ord/ Jakobs huus/
og allar ætter af Jsraels huse.
5 So sagde Drottenn: hvad fyrer oriett
hafa ydrer fedur funded i mier/ ad þeir
hielldu sig langt fra mier/ og geingu ept
er hiegomanum/ og eru ordner hiegomleger?
6 Og þeir sogdu ecke: hvar er Drott-
enn/ sa * sem færde oss upp af Egypta-
lande/ hann sem leidde oss i eydemorkenne/ i
einu lande/ sem var ierde og fullt af
grofum/ i einu þurru og daudans skugga
lande/ i einu lande/ sem eingenn hefur
geinged i giegnum/ og þar sem eingenn mann
eskia byr? * 2. Mos. 12. 33/51. c. 20/2.
7 Og eg færde ydur inn i Carmels la-
nd/ ad eta þess avoxt/ og þess gooda/ og
þegar þier komud (þangad inn/) þa saurg
udud þier mitt land/ og giordud mitt
arf ad einne vidurstygd.
8 Prestarner sogdu ecke: hvar er Dro
ttenn? og þeir/ sem hondludu med logmaal-
ed/ * þecktu mig ecke/ og hyrdararner
fiellu fra mier/ og spamennerner spadu
fyrer Baal/ og geingu epter þeim/ er ecke
kunnu gagna. * c. 3/ 20.
9 Þar fyrer hlyt eg enn nu ad þrætta
vid ydur/ seiger Drottenn/ og vid ydar
barna born hlyt eg ad þrætta.
10 Þvi gaunged burt til Chithims
eya/ og siaed/ og sended til * Kedar/ og merk
ed med kostgiæfne og siaed/ hvort þar
var sem þetta. * Ps. 120/ 5.
11 Munu heidingiarner hafa skipt um
gude/ sem þo * ecke voru guder? og mitt
foolk hefur skipt um sijna dyrd til þess/
sem ecke kann gagna. * 5. Mos. 32/21.
12 Þier Himnar/ skielfest harla miog
yfer þessu/ og hrædest/ (ia) skialfed mi-
og/ seiger Drottenn.
13 Þvi mitt folk giorde tvo vonda hlu-
te/ þeir yfergaafu mig þann * lifande vatns
uppsprettu/ til ad uthoggva sier brun-
na/ (ia) brostna brunna/ sem ecke kunna ad
hallda vatne. * c. 17/13. Ps. 36/10.
14 Er (þa) Jsrael einn þræll? edur er
hann einn heima-faddur? hvar fyrer er
hann orden ad herfange?
15 Ung leon munu oskra yfer honum/
þau greniudu og eydelogdu hans land/
hans stader eru uppbrender/ so ad eing-
enn byr þar i.
16 Þar med Nophs born og Thachpa
nes/ þau munu sundurbriota þinn
hvirfel.
17 Muntu ecke giora þier þetta (sialf
ur?) i þvi ad þu yfergiefur Drottenn
þinn Gud/ nær hann leider þig a veigenum.
18 Og nu/ hvad hefur þu (ad giora) a
Egyptalands veg? til ad drecka Sichors
vatn/ og hvad hefur þu (ad giora) a Ass
urs veg? til ad drecka fliotsens vatn?
19 Þijn * illska mun refsa þier/ og þijn-
ar þvermoodskur straffa þig. Og vit/
og * * sia/ ad þad er illt og beyskt/ ad þu
hefur yfergiefed Drottenn þinn Gud/ og
ad minn otte (kiemur) ecke til þijn/ seiger
Drottenn/ sa Drottenn Zebaoth.
* C. 4/ 18. * * 4. Mos. 14/34.
20 Þvi eg hefe fyrer laungu broted þitt
ok/ sundurslited þijn bond/ og þu sagder:
eg vil ecke þioona (þeim meir/) þvi a *
ollum upphæckudum hædum/ og under hvor-
iu grænu trie hlioopstu um/ (sem) ein
skiækia. * c. 3/6. Es. 57/5. Ezech. 6/13
21 Enn eg/ * eg hafde plantad þig til
eins fagurs vijn-tries/ sem skyllde oll-
unges vera eitt vijst sæde/ og hvornenn
ertu (so) umbreitt fra mier til frasnu-
enna kvista/ til eins framande vijn-tries.
* Marc. 12/ 1. etc.
22 Þvi þo þu (jafnvel villder) af þvo
þig med salltpetre/ og taka þier mykla
sapu/ (þa er þo) þinn misgiorningur inn
sigladur fyrer mier/ seiger sa Drottenn
Drottenn.
23 Hvornenn (þorer) þu seigia: eg er
ecke

ecke ohrein/ eg gieck ecke epter Baalim?
siaa þiñ veg i dalnū / athuga hvad þu
hefur giort/ (þu) liette gaangvare/ er
hleipur hijngad ꝛ þaangad.
24 (Sem) eirn skoogar-asne vanur i
eydemorku / (so) took hun vøkva til
(sijn)epter siñar saalar gyrnd/(jaa ept-
er)sijnū hentugleika/ hvør kañ ad snua
heñe? aller þr / sm̄ leita heñar / munu
ecke verda þreytter / þeir munu fiña
hana i heñar maanadar(tijd.)
25 Vara þiñ foot/ad hū verde ecke ber
fættur/ꝛ þiñ barka / ad hū verde ecke
þyrstur/ꝛ þu segder: (skyllde þad vera)
tapad? aungvañveigeñ. Þvi eg hefe elsk
ad framande/ ꝛ vil gaanga epter þm̄.
26 Eins sm̄ eirn þioofur verdur til
skamar/nær hū finst/ so eru þr af Is-
raels huse ordner til skamar / þr / þra
konungar/þra høfdingiar/ꝛ þra prest-
ar/ꝛ þra spaameñ.
27 Sem seigia til triesens: þu ert miñ
fader/ ꝛ til steinsens / þu / þu aflader
mijn. Þvi þr * sneru bakenu vid mier/ꝛ
ecke andlitenu/ eñ nær þr eiga illt/mu-
nu þr seigia: stattu upp/ ꝛ frelsa oss.
* 1. Kong. 14/ 9. Ezech. 23/35.
28 Og * hvar eru(þa) þijner guder/sm̄
þu hefur giort þier? laat þa standa
upp / ef þr kuña ad frelsa þig i þiñar
olucku tijd. Þvi * * so marger/sm̄ þijn-
er stader eru / voru þijner guder/ Juda.
* Rom. 10/ 14. ** Jer. 11/ 13.
29 Þvi vilied þier þrætta i mote mi-
er? * þier erud aller fallner fra mier /
seiger Drotteñ. * Ps. 53/ 4.
30 Eg sloo ydar børn til forgiefens /
þau * medtooku eige agañ / ydar sverd
fortærde ydar spaamøñū / eins sm̄ eitt
fordiarfande leon. * Ps. 36/ 4.
31 O (hvilijk) ætt / merked Drottens
ord / er eg ordeñ Israel ad eirnre eyde-
mørk/edur ad einu miøg fordiarfanlegu
lande? hvar fyrer sagde(þa) mitt foo-
lk: vier vorū herrar/vier vilū ecke fram
ar meir koma til þijn.
32 Mun ein joomfru gleyma siñe prij-
de/edur ein brudur sijnu skarte? ꝛ mitt
foolk hefur gleymt mier otal daga.
33 Hvi * villtu hallda þiñ veg godañ/
ad leita kiærleikans? þar fyrer hefur
þu ogso kient þm̄ vondu (kviñū) þijna
vegu. * 2. Kong. 17/ 9.
34 Þar med finst a þijnū løfū þra
fætæku saklausu saalna blood / eg fañ
þa ecke/þar þr brutust iñ/ Eñ ad øllū
þessū hlutū oadgiættū/
35 Þa sagder þu: eg er saklaus/ hūs
reide er þo snueñ fra mier/ siaa/eg * vil
gaanga i riett vid þig/ af þvi þu seig-
er: eg hefe ecke syndgad. * Es. 43/26.
36 Hvar fyrer vijkur þu(so) miøg/ad
umbreyta þijnū veige? (eñ)þu munt ꝛ
so smaanast af Egyptalande/ eins sm̄
þu smaanadest af Assyria.
37 (Þvi)þu munt ogso utganga hied-
añ/ꝛ þijnar hendur(munu vera)a þijnu
høfde/Þvi Drottne mun mislijka þijn
ofdyrfd/ꝛ * þu munt ecke faa lucku þar
af. * c. 32/ 5. 4. Mos. 14/ 41.
Es. 24/ 19.

III. Capitule.

Judunum verdur Naad tilbodeñ.

So hū seiger: siaa/ * eirn madur
kañ forlaata sijna hustru / og
hun kañ gaanga fra hønū / ꝛ
verda eins añars mañs / mun
hū framar meiga koma til heñar apt-
ur? er þad ei (so/) ad þad sama land
(yrde þa)vissulega saurgad? eñ þu hef
ur drijgt hooraner med morgū filgiu-
møñū/þo kom þu aptur til mijn/seig-
er Drotteñ. * 5. Mos. 24/ 4.
2 Upplypt þijnū augū til þra haau
(stada/) ꝛ siaa/ hvar ert þu ecke skøm-
ud? þu * satst hia vegunū fyrer þm̄/sm̄
eirn Arabiskur i eydemørku / ꝛ hefur
saurgad landed med þijnum hoorunum
ꝛ med þiñe vondsku. * 1. Mos. 38/14.
3 Og steype-regnunū er aptrad/ꝛ sei-
nt regn var ecke. Og þu hefur eiñrar
hoorkonu eñe/ þu villt ecke(meir)skam-
ast þijn.
4 Skyllder þu nu ecke aakalla mig/ (ꝛ
seigia:) miñ fader / ertu (ecke) mijns
ungdooms typtunar-meistare?

 5 Mun

5 Mun hū eiga ad giæta þess æfen-
lega: edur giefa gaum (ad því) alltijd &
siæ / þu talader / & giorder illa (hlute/)
& komst til leidar (þar med.)
6 Og Drottenn sagde til mijn: i kongs
Josiæ tijd / hefur þu og sied / hvad su
fráfallna Israel giørde hun / hun gieck
* uppa øll ha fiøll / & i burt under øll
græn trie / & drijgde þar hooraner.
* C. 2/20. 2. Kong. 16/4. Es. 57/5.
Ezech. 6/13.
7 Og eg sagde: epter þad hun hafde
giørt allt þetta: umvend þier til mijn /
enn hun snere sier ecke. Og hennar trulau
sa syster Juda sá þad.
8 Og þegar eg sá þad / ad (þad var
skied) fyrer allra þra saka skulld / fyrer
hvøriar * su fráfallna Israel hafde
drijgt hoor / (þa) yfergaf eg hana / og
gaf henne hennar skilnadar-brief / þo oll-
adest su trulausa Juda / hennar syster /
ecke / helldur gieck burt / & drijgde ogso
hooraner. * 2. Kong. 17. 18/19.
9 Og þad skiede vegna hennar hoorana
lauslætes / ad hun saurgade landed / þvi
hun drijgde hooraner med steine & med
stocke.
10 Og enn þa i øllu þessu / snere hennar
trulausa syster Juda sier ecke til mijn i
sijnu giørvøllu hiarta / helldur med lau-
taglaum / seiger Drottenn.
11 Og Drottenn sagde til mijn: su fráfallna
Israel hefur riettlætt sijna sal /
framar enn su trulausa Juda.
12 Gack burt / & hroopa þesse ord moot
nordrenu / & seig: * snu þier / þu fráfall
na Israel / seiger Drottenn / eg vil ecke
læta mijna reide falla a ydur / þvi **
eg er myskunsamur / seiger Drottenn / eg
vil ecke vera reidur æfenlega.
* Es. 31/6. 2. Kron. 30/9. ** Ps. 103. 8/9.
13 Þeckt þo þinn misgiørning / ad þu
hefur forsied þig moote Drottne þijnū
Gude / & * hlauped þijna vegu til þra
framande / under øll græn trie / & þier
villdud ecke heyra a mijna raust / seiger
Drottenn. * Es. 57/5.
14 Snued * ydur / þier fráføllnu bø-
rn / seiger Drottenn / þvi eg / eg hefe vered
ydar husboonde / & vil taka vid ydur / ein
um af einū stad / & tveimur af eirne ætt /
& eg vil færa ydur til Zion. * C. 18/11.
15 Og eg vil giefa ydur hyrdara epter
mijnu hiarta / & þr skulu fæda ydur med
þecking & forstande.
16 Og þad skiedur / nær þier erud ord-
ner marger / & hafed giørt avøxt i land
enu / a þm sømu døgū / seiger Drottenn /
munu þr ecke seigia framar meir: Dro-
ttens sattmaals ørk / & hun mun ecke me
ir agtast / & þr munu ecke þeynkia þar
a / & ecke heimsækia hana / & þad skal ecke
skie framar meir.
17 A þm sama tijma munu þr kalla *
Jerusalem Drottens stool / & aller heid
ingiarner munu safnast þangad / fyrer
Drottens nafns skulld i Jerusalem /
& þeir munu ecke framarmeir gænga
** epter þra vonda hiarta þrioosku.
* Es. 2 2/3. etc. ** Jer. 7/24. Es. 65/2.
18 A þm sama tijma mun Juda hus
gænga til Israels huss / & koma til sam
ans fra einu lande af nordre / til land-
sens / sm eg gaf ydar fedrū til arfs.
19 Og eg / eg sagde: hvørnenn vil eg vei-
ta þier børn / & unna þier eins æskelegs
lands / eins fagurs arfs / sm er heiding-
ianna herlids: og eg sagde: minn fader /
skalltu kalla mig / & ecke vijkia aptur til
baka fra mier.
20 Enn (eins sm) ein kvinna verdur tru-
laus vid sinn kærasta / so erud þier af
Israels huse ordner trulauser vid mig /
seiger Drottenn.
21 Þar er heyrd ein raust a þm hææ
(stødū /) Israels barna bæna græt
ur / þvi þau høfdu snued þra vei-
ge / gleymt Drottne þra Gude.
22 So * snued vid / þier fráføllnu børn /
eg vil lækna ydar fráfall. Siæ / vier /
vier komū til þijn / þvi þu ert Drottenn
vor Gud. * C. 25/5.
23 Sannarlega / (þad er einkoomes) svik
um hædernar / um þann margfiøldann a
fiøllunū / sannarlega / Israels frelse er i
Drottne vorū Gude.

24 Og smanen̄ hefur forkært vorra
fedra erfide fra vorū ungdoome / þra
fie/ z þra yxnū/ þra sonū z þra dætrū.
25 Vier liggiū i vorre sman / z vor
skøm̄ hylur oss/ þvi vier syndgudū moo-
te Drottne vorū Gude/ vier z vorer fed
ur/ fra vorū ungdoome z allt til þessa
dags/ z vorū ecke Drottens vors Guds
raust hlyduger.

IV. Capitule.

Spamadurenn aminner til alvarlegrar
Umvendunar.

ISrael / þar sm̃ þu villt snua
þier/ seiger Drotten̄/ þa skall-
tu snua þier til myn / Og ef
þu villt burtkaka þynar vid-
urstygder fra mynu auglite/ þa skalltu
ecke burtrekast.
2 Enn sver/ (so sannarlega sm̃) Drott-
en̄ lifer/ i sannleika/ i doome z i riettlæ-
te / Þa skulu heidingiarner blessa sig i
hønū/ z hroosa sier af hønū.
3 Þvi so sagde Drotten̄ til sierhvørs
i Juda z i Jerusalem : * plæged ydur
nytt land (a ny/) z þier skulud ecke sa
hia þyrnunū. * Os. 10/ 12.
4 * Umskiered ydur fyrer Drottenn/ og
burtkaked ydar hiartans forhuder/ sier
hvør i Juda/ z þier sm̃ bued i Jerusa-
lem/ Uppa þad myn reide skule ecke utfa
ra sm̃ elldurenn/ z brenna/ z þar skule eing
en̄ vera / sm̃ kunne utsløckva fyrer ydar
athafna vondsku skulld. * 5. Mos. 10/ 16
5 Kunngiøred þad i Juda/ z læted þad
heyrast i Jerusalem/ z seiged: * blaased i
basunu i landenu/ hrooped / fullkonned
þad/ z seiged: safned ydur / z lætū oss
koma til þra føstu stada.
* 4. Mos. 10/ 9. C. 31/ 6.
6 Uppsetied merked i moote Zion/ fly-
ed burt/ standed ecke/ * þvi eg fære eina
olucku fra nordrenu / z eina stoora um-
turnan. * c. 1/ 14.
7 Þar uppfor eitt leon af sijnu fylsne/
z heidingiana fordiarfare er utgeing-
en̄/ hn̄ er utdreigen̄ af sijnū stad/ ad gio
ra þitt land audt / þyner stader munu
nidurbriotast / so ad eingen̄ skule bua
(þar i.)
8 Klædest þar fyrer seckium / græted
z kveined/ þvi Drottens reide grimd er
ecke snuen̄ fra oss.
9 Og þad skier a þm̃ sama deige/ seig-
er Drotten̄ / mun konungsens hiarta z
høfdingiana hiarta farast / z prest-
ana stansa/ z spamennena forundra.
10 Og eg sagde: aha/ Drotten̄ Drott-
en̄/ þu hefer sannarlega miøgso brugd-
est þessu foolke z Jerusalem/ ad madur
sagde: fridur mun vera med ydur/ z eitt
sverd er (þo) komed inn til sælarennar.
11 A þm̃ sama tijma mun verda sagt
til þessa foolks/ z til Jerusalem: (Þar
kiemur) eitt þurr vindur / a þm̃ hæu
(stødū) i eydemørkenne / a myns foolks
dootthur veige/ ecke til ad vinsa/ z ei til
ad hreinsa.
12 Ja þar mun koma mier eirn vind-
ur/ (sm̃ mun verda) þm̃ offsterkur / nu
vil eg/ eg og so ganga i riett vid þa.
13 Sia/ hn̄ mun fara upp sm̃ skyen̄/
z hn̄s vagnar eru sm̃ hvirfel-vindur /
hn̄s hestar eru fliootare en̄ erner/ Vei
oss/ þvi vier erū eydelagder.
14 * Þvo þitt hiarta/ Jerusalem / af
vondskunne/ uppa þad þu kunner frelsast/
hvad leinge skallt þu læta þyns rang
lætes þanka dvelia midt i þier?
* Es. 1/ 16.
15 Þvi (þar kiemur) hn̄s raust/ sm̃ kunt
giører (nockud) fra Dan / z sm̃ lætur
heyra (um) vondskuna fra Ephraims
fialle.
16 Kunngiøred þad a medal heiding-
ianna/ sia/ læted þad heyrast i Jerusal-
em/ ad þar koma vaktarar af einu lan-
de langt ad/ z munu utshella þra raust
yfer Juda stade.
17 Þeir skulu vera nøke henne allt um
kryng/ sm̃ vaktarar a mørkenne/ þvi hun
hefur styggt mig/ seiger Drotten̄.
18 Þinn vegur z þynar athafner z ha-
fa giort vid þig þessa hlute / þesse er
þyn vondska/ þvi hn̄ er beysktur/ hn̄ hef
ur nælægst allt til þyns hiarta.
* C. 2/ 19.

19 Mijn ydur / mijn ydur / eg hlijt ad
lijda þijnu / mijns hiarta vegger / mitt
hiarta berst i mier / eg kañ ecke þeigia /
þvi þu heyrder basununñar hliood/mijn
saal/ (ja) strijds-hrooped.
20 Ein eydelegging yfer adra er ut-
hroopud / þvi allt landed er eydelagt /
mijnar fialldbuder eru hastarlega um-
turnadar/ (ja) mijn tiolld med haste.
21 Hvad leinge skal eg sia strijds-merk
ed/ heyra basunuñar hliood?
22 Þvi * mitt foolk er galed/ þr þeckia
mig ecke / þr eru faavijs børn/ z akta
þad ecke/ þr eru vitrer til ad giora illt/
eñ vita ecke ad giøra vel.
* 5. Mos. 32/ 6.
23 Eg sa landed/ z sia/ þad var i eyde
z toomt/ z (eg leit) til Himnaña/ z (þa)
lioos (var þar) ecke.
24 Eg sa fiølleñ/ z sia/ þau bifudust/
z allar hæderna skulfu.
25 Eg sa / og sia / þar var eingeñ
mañeskia/ z aller * fuglar under Himn-
enū voru burtflogner. * c. 9/ 10.
26 Eg sa / z sia/ ad Carmel var ein
eydemørk/ z aller stader þar i voru nid-
urbrotner fyrer Drottens augsijn/ fyr
er hñs grimmu reide.
27 Þvi so sagde Drotteñ: allt landed
skal vera audt/ eñ eg * vil ecke olldung-
es fordiarfa þad. * c. 5. 10/ 18.
28 Þar fyrer mun landed syrgia/ z Him
narner þar ofañ til verda myrkver/ þvi
eg hefe talad þad/ aalyktad þad/ z þad
angrar mig ecke / og eg vil ecke snua
mier fra þvi.
29 Fyrer reidmañaña z bog-mañaña
hliode flijr hvør stadur/ þr geingu i þm̄
þyckvu (skoogū/) z stigu uppa klettana/
sierhvør stadur er yfergiefeñ / z þar er
eingeñ/ sm̄ bijr i þm̄.
30 Og þu eydelagda/ hvad villtu giø-
ra? þo þu eirneñ ijklæder þig purpu-
ra/ þo þu jafnvel prijder þig med gyll
ene skarte/ þo þu eirneñ villder * faaga
þitt andlit/ muntu samt pryda þig for
giefens/ (þvi) þr sm̄ hafa þig kiæra/
hafa foraktad þig / þr munu stunda
epter þijnu lijfe. * 2. Kong. 9/ 30.
31 Þvi eg heyrde eitt hliood / eins sm̄
heñar/ * þar fæder/ eina angist/ sm̄ eiñ
rar/ þar er i fyrstu-fædingar hrijd/ Zi-
ons dottur hliod/ hun mun barma sier/
slaa sijnū hondū ut/ (og seigia:) æ vei
mier nu/ þvi mijn saal er vanmegna veg
na mordingiaña. * c. 6/ 24. c. 13/ 21.

V. Capitule.

Strafsed kungiørest Jerusalems Jñ-
byggiurum.

Hlauped um̄ a gøtunū i Jerusa-
lem/ z siaed nu z þecked / z lei-
ted a heñar gøtū/ ef þier kuñed
fiña nockurn/ ef þar er nockur/
sm̄ giører rett/ sm̄ leitar ad sañlei-
kanū/ so vil eg þyrma heñe.
2 Og þo þr (jafnvel) segdu: (so sañar-
lega sm̄) Drotteñ lifer/ skulu þr (samt)
þar fyrer sveria faafeingelega.
3 Drotteñ / munu þijn augu ecke vera
epter sañleikanū / þu sloost þa / eñ þr
fundu þad ecke / þu fortærder þm̄ / þr
veigrudu sier ad medtaka agañ / þr *
herdtu þra andlit meir eñ eirn hellu-
stein/ þr veigrudu sier ad snua vid.
* Es. 48/ 4. Ezech. 2/ 4.
4 Eñ eg/ eg þeynkte/ þr eru þo aud-
virdeleger/ þr eru ordner ad darū / þvi
þeir þeckia ecke Drottens veg/ þeirra
Guds rett.
5 Eg vil vijkia mier til þra volldugu /
z tala vid þa/ Þvi þr/ þr vita Drott-
ens veg/ þra Guds rett/ Eñ þr/ þeir
høfdu aasamt * broted oked / afslited
bøndeñ. * c. 2/ 20.
6 Þar fyrer hefur eitt leon af skoog-
enū sleiged þa/ eirn * ulfur af eydemørk
eñe mun umturna þm̄/ eiñ pardus situr
um̄ þra stade / hvør sa/ sm̄ utgeingur
af þm̄/ mun rænast/ þvi þra yfertrod-
slur eru margar / þra frafall hefur
feinged magt. * Zoph. 3/ 3.
7 Hvørneñ skyllde eg vægia þier þar
fyrer: þijn børn yfergaafu mig/ z sooru
* vid (þañ/ sm̄) ecke er Gud / þegar eg
hafde mettad þa/ drijgdu þr hooraner/
z søfnudu sier i hooru-hus. * c. 2/ 11.
8 Þeir

8 Þeir voru ærla/ ſm̃ feiker heſtar/ þr
hneggiudu hvør eirn epter ſyns nǽ-
unga huiſtru.
9 Skyllde * eg ecke heimſækia fyrer
ſoddan / ſeiger Drottenn/ ꝛ ſkyllde ecke
myn ſæl hefna ſyn a einu foolke / ſm̃
þeſſu? * c. 9/ 9.
10 Fared uppa hennar mura/ ſlæed nid
ur / enn * giored þad ecke aldeiles i ende /
burtfæred hennar (murs) ſkura/ þvi þr
eru ecke Drottens. * c. 4/ 27.
11 Enn Iſraels hus/ ꝛ Juda hus eru all
oſtrygg vid mig/ ſeiger Drottenn.
12 Þeir neitudu Drottne/ ꝛ ſøgdu: þad
er ecke hn̄/ Og oluckann mun ecke koma
a oſſ / ꝛ ſverd eda hungur munu vier
ecke ſiá.
13 Jæ ſpámennerner munu verda ad
vinde / ꝛ orded mun ecke vera i þm̃ / ſo
mun þad ſkie þæ.
14 Þar fyrer / ſo ſagde Drottenn/ ſá
Zebaoths Gud: med þvi þier ſeiged
þetta ord/ ſiá/ þa giøre eg * myn ord i
þynu munne ad ellde / ꝛ þetta foolk ad
triam/ ꝛ hn̄ ſkal forfæra þm̃.
* Eſ. 30/ 33.
15 Siá/ eg vil færa * eitt foolk (hyng
ad) langt ad yfer ydur af Iſraels hu-
ſe/ (ſeiger Drottenn/) þad er eitt megt
ugt foolk/ þad er eitt foolk/ (ſm̃ hefur
vered til) fra gamallre tyd / eitt foolk/
hvørs tungumál þu ecke þecker/ ꝛ ecke
ſkilur hvad þad mune tala. * c. 6/ 22.
16 Hvørs koffur eru ſm̃ openn grøf /
þr eru aller hetiur.
17 Og þad mun forfæra þinne kornſkie-
ru ꝛ þynu braude/ ſm̃ þyner ſyner ꝛ þyn
ar dætur ſkylldu hafa eted / þad mun
forfæra þynu ſaudū/ ꝛ þynu yxnū/ þad
mun forfæra þynu vyn-trie / ꝛ þynu
fykiu-trie / þad mun fordiarfa þyna
føſtu ſtade/ ſem * þu reider þig uppa/
med ſverde. * c. 48/ 7. Amos 6/ 1.
18 Og eg vil ſamt ecke aldeiles eydelegg
ia ydur a þm̃ ſømu døgum / ſeiger
Drottenn.
19 Og þad ſkiedur / ef þier ſeiged: *
hvar fyrer giørde Drottenn vor Gud vid
oſſ allt þetta? þa ſkalltu ſeigia til þra:
eins ſm̃ þier yfergáfud mig / ꝛ þioon-
udud framande gudū i ydar lande / ſo
ſkulud þier (ogſo) þioona framande i
einu lande/ ſm̃ ecke er ydvart. * c. 16/ 10
20 Kunngiøred þetta i Jakobs huſe/ ꝛ
látted þtta heyraſt i Juda/ ſo þar ſeigeſt
21 * Heyr nu þetta þu galda foolk /
og ſm̃ hefur eckert forſtand / þr hafa
augu/ ꝛ kunna ecke ſiá/ eyru ꝛ kunna ecke
heyra. * Eſ. 6. 9/ 10.
22 Vilied þier ecke * ottaſt mig/ ſeiger
Drottenn / ꝛ ecke ſkielfaſt fyrer mier ?
** eg/ ſm̃ ſet ſandenn til hafſens tak-
marka/ mz eirnre eilyfre ſkickan/ ad þad
kann ecke ganga þar yfer / ꝛ (þo þau
villdu) jafnvel bæra ſig/ ſkulu þau ecke
kunna ad giøra (nockud/) ꝛ (þo jafn-
vel) bylgiurnar þar i villdu bruſa/ ſku-
lu þær þo ecke gánga yfer þad.
* C. 10/ 7. ** Job. 38/ 8. etc.
23 Enn þetta foolk hefur eitt frafall-
ed ꝛ mootþrooanlegt hiarta/ þr eru fra
fallner/ ꝛ geingu burt.
24 Og þr ſøgdu ecke i þra hiarta:
láttū oſſ þo ottaſt Drottenn vorn Gud/
hn̄ ſm̃ giefur regn/ bæde * ſnemt regn
ꝛ ſeint regn a ſynū tyma/ hn̄ mun gei-
ma oſſ vikurnar/ (iá) þær tilſettu korn
ſkieru-tyder. * 3. Moſ. 26/ 4. 5. Moſ.
11/ 14. C. 28/ 12. Eſ. 30/ 23. P. G. 14/ 17.
25 * Ydar vondſka burtſnyr þeſſu/ ꝛ
ydar ſynder hindrudu þad gooda fra yd
ur. * Eſ. 59/ 2.
26 Þvi þar funduſt ogudleger a medal
myns foolks/ ſierhvør lytur ut ſm̃ ſa/
þar egner ſnørur/ þr leggia net/ þr vil-
ia veida foolk.
27 Sem eitt fugla-bur er fullt af fugl
um / ſo eru þra hus full af ſvikſeme /
þar fyrer eru þr ordner megtuger ꝛ ryker.
28 Þeir eru ordner feiter/ (og) glanſa /
þr yfergeingu ogſo eins ills høndlan-
er / þr framfylgdu aungvu málefne /
(iá ecke) * eins fødurleiſingia málef-
ne/ ꝛ høfdu (þo) lucku/ ꝛ þr hiálpudu
ecke þm̃ fátæku til rietturens.
* 2. Moſ. 22/ 22. Eſ. 1/ 23. Zach. 7/ 10.

29 Skal * eg (þa) ecke vitia um̃ þetta?
seiger Drottẽ / edur skyllde ecke mijn
saal hefna sijn a einu foolke / sm̃ þessu?
* C. 9/ 9.
30 Pad geingur ognarlega z hrædelega
til i landenu.
31 Spamẽnerner spaadu lyge/ z prest-
arner hafa drottnan fyrer þa / z mitt
foolk vill þad giarnañ so hafa/ z hvad
vilied þier giora uppa þad sijdasta
þar af?

VI. Capitule.

Judunum verdur hootad Fangelse.

Hier BenJamins børn/ flyed ut
af Jerusalem / z blaased med
baasunuñe i Thekoa / z upp-
kveiked eitt baal yfer BethHac-
Cherem/ þvi ein olucka hefur giefed sig
i augsijn af nordrenu / z ein stoor um̃-
turnan.
2 Eg lijke Zions dooktur vid þa frijdu
z þa sællegu (Joomfru.)
3 Til heñar munu hyrdarar koma / z
þra hiarder / þr * reistu tiolld allt i
kringũ hana / þr beittu hvør a sijnũ
stad: * c. 4/ 17.
4 Tilsetied eitt strijd i mote heñe/ stand
ed upp/ latũ oss fara upp um̃ middeig-
ed / vei oss / þvi dageñ þrytur / þvi
kvølld-skuggarner utbreida sig.
5 Giored ydur reidubuna / z latũ oss
fara upp a noottuñe/ z fordiarfa heñ-
ar haller.
6 Þvi so sagde sa Drottẽ Zebaoth:
upphøggved trien/ z giored vørn i moo
te Jerusalem/ þesse er sa stadur/ sm̃ er
heimsooktur/ þar (finst) * einsoomes
underþrycking iñe i hønũ. * c. 5/ 1.
7 Sem eitn bruñur utvellur med sijnu
vatne / so liet hm̃ utvella sijna vond-
sku / yfertrodsla z eydelegging maatte
heyrast i heñe/ veikende z lemstur er sij-
fellt fyrer mier.
8 Aga þig (sialf/) Jerusalem/ ad mitt
hiarta skule ecke (maa skie/) dragast fra
þier/ ad eg ecke (maa skie/) giore þig ad
einu eydelande sm̃ eingeñ byr i.
9 So sagde sa Drottẽ Zebaoth: þr
munu vissulega epkersafna / sm̃ a einu
vijn-trie / hvøriu sm̃ er epterorded af
Jsrael/ snu þiñe hende/ so sm̃ eiñ vijn-
beria-lesare til karfaña.
10 Fyrer hvøriũ skal eg tala/ z vitna/
ad þr villde þo heyra/ siaa/ * þra eyru
hafa forhud/ z þr kuña ecke giefa ga-
um (þar ad/) Siaa/ Drottẽs ord giør
du þr ad einu spotte / þr hafa ecke lyst
til þess. * c. 5/ 21.
11 Og eg er fullur af Drottẽs reide/
eg kañ valla ad hallda mier fra/ ad ut-
hella (heñe bæde) yfer þa smaau a got-
uñe/ z yfer hiña ungu (sveina) samkvæ-
me aasamt / þvi bæde mañ z kviña /
gamler z alldrader skulu faangast.
12 Og þra hus skulu verda þm̃ fram-
ande til hlutskiptes/ (jaa) akrar z kviñ-
ur til samans/ þvi eg vil utrietta mijna
hønd yfer landsens iñbyggiara / seiger
Drottẽ.
13 Þvi hvør eitn * er harla gijrugur /
bæde lijtell z stoor af þm̃ / z fra spaa-
mañenũ z allt til prestsens/ (jaa) hvør
eitn fremur lijgena. * c. 8/ 10/ Es. 56/ 11
14 Og þr læknudu mijns foolks dootl-
ur skada/ sm̃ (hñ hefde vered) lijtelsvæg-
ur / z søgdu: fridur/ * fridur/ þo þar
være ecke fridur. * c. 8/ 11.
Ezech. 13. 10/ 16.
15 Eru þr ecke * til skamar ordner/ ad
þr giørdu svijvirding? jaa þr skømmud-
ust sijn aldeiles eckert / z vissu ecke / ad
þr skylldu skamast sijn / hvar fyrer þr
skulu vissulega falla / nær eg vil vitia
þra/ skulu þr kollkastast/ seiger Drott-
eñ. * c. 8/ 12.
16 So sagde Drottẽ: standed a veg-
unũ/ z siaed til/ z spyried ad þm̃ gømlu
vegũ / hvar sa goode vegureñ mune ve-
ra/ z gaanged a hønũ / z þier * skulud
fiña roofeme fyrer ydar saal/ Eñ þeir
søgdu: * * vier viliũ ecke gaanga.
* Matth. 11/ 29. * * Jer. 44/ 16.
Matth. 23/ 37.
17 Eg hefe z sett vaktara yfer ydur /
(seigiande:) giefed gaum ad baasunun-
ar hlioode / Eñ þr søgdu: vier vilium
ecke giefa gaum (þar ad.)

18 Þar fyrer heyred þier heidingiar /
og ſkynia/þu ſøfnudur/ſem ert a med-
al þeirra.
19 Þu * Jørd/ heyr til/ ſia/ eg føre o-
lucku yfer þtta folk/(ſm er/)þra þeirra
ta avøxt / þvi þr gaafu ecke gaum ad
mijnu orde edur mijnu løgmaale/helldur
forøktudu þad. * 5. Moſ. 32/1. Eſ. 1/2
20 * Hvar til ſkyllde mier koma reyk-
elſe af Seba/⁊ ſa goode Calmus af ei-
nu lande langt fra ? ydar brenne-offur
eru ecke þoknanleg/⁊ ydar foorner þok-
naſt mier ecke. * Eſ. 1/ 11. etc.
21 Þar fyrer ſo ſagde Drottenn: ſia/eg
vil ſetia gilldrur fyrer þetta foolk/⁊ fed
ur ⁊ børn ſkulu falla i þm til ſamans/
naabue ⁊ hns ſambue ſkulu tortijnaſt.
22 So ſagde Drottenn: ſia / þar mun
koma * eitt foolk af einu lande af nord-
renu/⁊ eitt ſtoort foolk ſkal uppvekiaſt
fra Jardarennar ſijdu. * c. 5/ 15.
5. Moſ. 28/ 49.
23 Þeir munu grijpa til boga ⁊ ſkialld
ar/ſierhvør er grimmur/⁊ þr munu ecke
myſkunna ſig/ þra rauſt mun bruſa/ſm
hafed/⁊ þr munu rijda a heſtu/eitt her-
tijad(folk/)ſm eirn ſtrijdsmadur i moo
te þier/þu Zions dootter.
24 Vier høfū heyrt rykte þar um/vor
ar hendur eru nidurſijgnar/ * angiſtenn
greip oſſ/(ja)pijnann/ ſm henar þar er
i jooddſott. * c. 4/31. c. 22/23. c. 30/6.
25 Þu maatt ecke ganga ut a akurenn/
⁊ ecke ganga a vegenū/þvi þar er fiand
mannſens ſverd / (ja) hrædſla allt um
kring.
26 O mijns folks dootter/bind eirn ſeck
um(þig/)⁊ velltu þier i øſku/ſirg/(ſm)
* epter eirn einaſta(ſon/)med graate /
(ſm þr/ þar eru miøg) hryggver/ þvi
fordiarfarenn mun koma haſtarlega yf-
er oſſ. * Amos 8/ 10.
27 Eg hefe ſett þig til eirnrar varnar a
medal mijns folks/til eirnrar feſtingar/
og þu ſkallt þeckia ⁊ ranſaka þra veg.
28 Þeir eru aller miøg frafallner/ ſm
ganga þverudarſamlega / eru kopar ⁊
jarn/þr eru aller fordiarfadar.
29 Belgerner eru brender af ellde/blyed
er fortært/ madur ſmellte nytſelega til
forgiefens / ⁊ þr vondu eru ecke burt-
rykter.
30 Burtkaſtad ſilfur kølludu þr þa /
þvi * Drottenn hefur burtſkufad þm.
* c. 7/ 15.

VII. Capitule.

Spamadurenn aaminner til Um-vendunar.

Þad ord/ ſm ſkiede fra Drottne
til Jeremias/þegar hn ſagde:
2 Stattu i Drottens huſs
porte/ ⁊ þu ſkallt hroopa þar
þetta ord / ⁊ ſeigia: heyred Drottens
ord/aller þier af Juda/þier ſm inngang
ed um þeſſe port / til ad tilbidia fyrer
Drottne.
3 So ſagde ſa Drottenn Zebaoth/Iſ-
raels Gud: * betred ydar veige ⁊ ydar
athafner/ſo vil eg laata ydur bua i þeſſ
um ſtad. * c. 26/ 13. Eſ. 1/ 16.
4 Reided ydur ecke uppa ligafull ord /
ad þr ſeigia: Drottens muſtere/Drott
ens muſtere/ Drottens muſtere eru þr.
5 Þvi ef þier alvarlega betred ydar
vegu / ⁊ ydar athafner/ ef þier giøred
viſſulega riett i millū mans / ⁊ i millū
hns naunga/
6 Giøred * þm framande/ føðurlauſū
⁊ eckiū eckert ofrijke/⁊ uthelled ecke ſak
lauſu bloode i þeſſū ſtad/ ⁊ ganged * *
ecke epter ødrū gudū ydur til olucku/
* 2. Moſ. 22/ 22. C. 23/ 9. 3. Moſ. 19/33.
** C. 25/ 6. 5. Moſ. 8/ 19. C. 11/ 28.
7 Þa vil eg laata ydur bua i þeſſum
ſtad/i landenu/ſm eg gaf ydar fedrum/
alltijd ⁊ æfenlega.
8 Sia/þier reided ydur uppa þau lijge
fullu ord/ ſm ſkulu ecke gagna.
9 Skylldud þier ſtela/ſia i hel/⁊ drijga
hoor/⁊ ſveria falſklega/ ⁊ giefa reykel-
ſe fyrer Baal/ ⁊ filgia framande gudū/
ſm þier ecke þecked?
10 Og þier komud(þo/)⁊ ſtodud fyrer
mier i þſſu huſe/ ſ er kallad epter mijnu
nafne/⁊ ſøgdud: * vier erū friaer þ ad
giora allar þſſar ſvijvirding. * c. 4/10

11 Mun þetta hus/ſm̃ er nefndt epter
mynu nafne / vera eins ræningia bæle
fyrer ydar auguñ? ja eg/ſia eg hefe ſied
þad/ ſeiger Drottenñ. * Eſ. 56/ 7.
Matth. 21/ 13. etc.
12 Eñ gaanged nu til myns ſtadar/ſm̃
er i * Silo / þar ſm̃ eg liet mitt nafn
bua til forna / ꝛ ſiaed / hvad eg hefe
giørt vid hñ fyrer myns foolks Iſraels
illſku ſkulld. * Joſv. 18/ 1.
1. Sam. 4. 3/ 11.
13 Og nu/af þvi þier giøred øll þeſſe
verk/ſeiger Drottenñ/ꝛ * eg hefe talad
til ydar aarla ꝛ ſiduglega/ꝛ þier heyrd-
ud ecke/ꝛ eg kallade a ydur, ꝛ þier ſvør
udud ecke: * Ordsk. 1/ 24. etc.
14 Þa vil eg giøra vid þetta hus / ſm̃
er nefndt epter mynu nafne/uppa hvø-
rt þier reided ydur/ ꝛ þeñañ ſtad/ſm̃ eg
gaf ydur ꝛ ydar fedrū/ſo ſm̃ eg giørde
vid Silo. * C. 26/ 6.
15 Og eg vil * kaſta ydur burt fra my-
nu auglite/ ſo ſm̃ eg kaſtade øllū ydar
brædrum / þvi giørvøllu Ephraims
ſæde. * 2. Kong. 24/ 20.
16 Og þu/ * þu ſkallt ecke bidia fyrer
þeſſu foolke/ꝛ aungvañ lofſtyr eda bæn
taka(þier fyrer/) ꝛ ecke tala fyrer þa
til myn/ þvi eg heyre þig ecke.
* C. 11/ 14. C. 14/ 11.
17 Sier þu ecke/hvad þr giøra i Ju-
da ſtødū/ꝛ a Jeruſalems gøtū?
18 Børneñ * uppkyna trie/ꝛ fedurner
upptendra elldeñ / ꝛ kviñurnar hnoda
deyg / ad baka Himenſens drottningu
køkur / og giefa þm̃ framande gudum
dryckiar-offur / ad giøra mier ſtygd.
* C. 44/ 19.
19 Munu þr/þr giøra mier ſtryd(þar
med/) ſeiger Drottenñ? munu þr ecke
(giøra)ſier(ſialfū ſtryd/)til þra andlit
es blygdunar?
20 Þar fyrer / ſo ſagde ſa Drottenñ
Drottenñ: ſia/ * myn reide ꝛ myn grimd
er uthellt yfer þeñañ ſtad/yfer mañeſk
iuna ꝛ yfer dyred/ ꝛ yfer trie a mørk-
eñe/ ꝛ yfer landſens aavøxt/ꝛ hun ſkal
breña/ꝛ ecke utſlockna. * c. 4/4. c. 21/12
21 So ſagde ſa Drottenñ Zebaoth
Iſraels Gud: legged ydar breñe-offur
ꝛ(øñur) offur til ſamans/ ꝛ eted kiøt.
22 Þvi eg hefe ecke talad vid ydar fed-
ur/ei helldur befalad þm̃/a þm̃ deige eg
utfærde þa af Egyptalande/um breñe
offur ꝛ ſlatrunar-offurs athafner.
23 Eñ þeñañ hlut baud eg þm̃ / ſeig-
iande: * hlyded a mitt ord/ſo vil eg vera
ydar Gud/ꝛ þier/þier ſkulud vera mitt
foolk/ ꝛ gaanga a hvøriū þm̃ veige/ſm̃
eg vil biooda ydur/ad þad ſkule gaanga
ydur vel. * c. 11/ 4.
24 Eñ þr heyrdu ecke/ei helldur hneig
du þra eyra/helldur * geingu epter(þra
eigeñ)raade / epter þra vonda hiarta
þverud / ꝛ hiellldu ſig a bak vid/eñ ecke
framañ til. * c. 3/ 17. c. 11/ 8.
25 Fra þm̃ deige/ þegar ydar fedur ut
geingu af Egyptalande / allt til þeſſa
dags / þa ſende eg til ydar alla myna
þienara ſpaameñena/ daglega/ arla ꝛ
yduglega.
26 Eñ þr * heyrdu mig ecke/ei helldur
hneigdu þra eyra / helldur voru hard-
hnackader/ * * giørdu verr eñ þra fed-
ur. * c. 6/ 10. 2. Moſ. 32/ 9.
** Jer. 16/ 12.
27 Og þu ſkallt ſeigia þm̃ øll þeſſe
ord/ꝛ þr munu ecke heyra þig/ꝛ þu ſka-
llt kalla a þa / eñ þr munu ecke ſva-
ra þier.
28 Og þu ſkallt ſeigia til þra: þetta
er þad foolk / ſm̃ hlyddde ecke a Drott-
eñs þra Guds rauſt / ꝛ ei medtook ag-
añ/ ſañleikureñ er fareñ/ ꝛ burtrættur
af þra muñe.
29 Klipp þitt Nazaræaña(heitſtreing
inga haar)af/ꝛ kaſta(þvi fra þier/) ꝛ
kveina aumkunarlega a þm̃ hau(ſtød-
um/)þvi Drottenñ hefur * utſkufad ꝛ
yfergiefed þa kynſlood/ſm̃ hñ er reidur
vid. * c. 6/ 30. c. 7/ 15.
30 Þvi Juda børn giørdu illa fyrer
mynū augū/ ſeiger Drottenñ: þr ſettu
þra ſvyvirdingar i huſed / ſm̃ er nefnt
epter mynu nafne/ til ad ſaurga þad.
31 Og þr bygdu Tophets hæder / ſm̃
eru i BenHinnoms dal/ til ad breña *

þra syne z þra dœtur med ellde / hvad
eg hefe ecke boded / ei helldur er komed i
miñ hug. * 3. Mos. 18/ 21. etc.
32 Þar fyrer/siaa/sa kyme kiemur/seig
er Drottefi / ad madur skal ecke kalla
þad framar meir Tophet z BenNin-
noms dal/helldur mords dal/z þr skulu
grepkra i Tophet / af þvi þar er ecke
(aftars)rum.
33 Og þessa fools* lykamer skulu ve-
ra Nimensens fugle z dyre a Jordune
til fædu/ z þar mun eingen frelsa þaa.
* C. 9/ 22. C. 19/ 7.
34 Og eg vil laata liña af Juda stod-
um/ z af gotunu i Jerusalem/* fagn-
adar raust / z glede raust / brudgu ma
raust z brudar raust/ þvi landed skal
vera i eyde. * Openb. 18/ 23.

VIII. Capitule.

Judalands Eydelegging.

A þeim sama tyma/ seiger Dro
tteñ / munu þr utfæra Juda
konunga bein/z hñs hofding-
ia bein/z prestaña bein/z spa
mañaña bein / z iñbyggiaraña bein i
Jerusalem/ af þra grofu.
2 Og burtkvistra þm moot sooluñe / z
moot tunglenu/z moot ollu Nimensens
her / hvorn þr elskudu / z hvoriu þr
þioonudu/ z hvoriu þr fylgdu epter/ z
hvoors þr leitudu/z fyrer hvoriu þr til-
bædu/þau munu ecke safnast/z ei grefk
rast/ helldur verda ad saur a Jordune.
3 Og daudans mun oskad verda fram-
ar eñ lyfsens af hvoriu þm / sm er ept
er af þm epterordnu af þessare þeirre
vondu kynslood i ollu þra epterordnu
stodu/ þar sm eg rek þa burt/ seiger sa
Drotteñ Zebaoth.
4 Og þu skallt seigia til þra: so sagde
Drottefi: hvort munde þr falla/ z ecke
uppstanda / ef eirn snyr sier/ skyllde hñ
ecke snua sier?
5 Þvi er þetta foolk i Jerusalem (so)
fraahverft med einu (iduglegu) fraa-
falle/ þr hallda fastlega vid sviksemena/
z veigra sier ad snua vid.
6 Eg gaumgiæfde/z heyrde til/þr vill
du ecke tala riett / þar var eingeñ/ sm
mislykade syn vondska/ad seigia: hvad
giorde eg? sierhvor snere vid til syns
hlaups / sm eiñ hestur / þar reñur i
strydenu.
7 Jaa storkureñ i lopkenu þecker syna
aakvedna(tyma/)z ein turtildufa/z ein
trana/z ein svala/taka vara a þre tyd/
sm þær skulu koma/eñ mitt foolk þeck-
er ecke Drottens riett.
8 Hvorneñ kuñed þier(þo)seigia: vier
eru vyser / z Drottens logmaal er hia
oss? eñ siaa (þo/) skrifaraña * falskur
peñe hondlade falsklega. † C. 7/ 8.
9 Þeir vysu eru smaanader / skielfder
z faangader/Siaa/þr burtkostudu Dro-
ttens orde/z hvad fyrer vysdoom mun-
de þr hafa?
10 Þar fyrer vil eg giefa framande þra
hustrur(z)þra akra til þra/ sm skylldu
eignast þaa/þvi* sierhvor er harla gyr
ugur/bæde lytell z stoor/bæde spaamad-
ureñ z prestureñ/sierhvor fremur falsk
leika. * C. 6/13. etc.
11 Og þr læknudu myns foolks doott-
ur aangurseme/sm(hun hefde vered)lyt
el/i þvi þr sogdu: fridur/fridur/eñ þo
þar være ecke fridur. * C. 6/ 14.
Mich. 3. 5/ 11.
12 Þeir eru* smaanader/ þvi þr gior-
du svyvirding/ jaa(þa þr voru) smaan-
ader/skomudust þr syn þo ecke/ z vissu
ecke ad blygdast / þar fyrer skulu þeir
falla a medal þra / sm falla / nær þr
heimsækiast/skulu þr falla/seiger Dro
tteñ. * C. 6/ 15.
13 Eg vil vissulega safna þm / seiger
Drotteñ / þar eru ecke ber a vyn-trie-
nu/ z ei fykiur a fykiu-trienu/jaa blod-
eñ eru visnud / z hia þm hlutu / sm eg
hefe giefed þm/ munu þr sneida.
14 Hvar fyrer sitiu vier(kyrrer?)safn
ed ydur / z laatu oss gaanga i þa fostu
stade/ z þeigia þar / þvi Drotteñ vor
Gud hef: komed oss til ad þeigia/z gief
ed oss beyskt vatn ad drecka/þvi vier hof
um syndgad fyrer Drottne.
15 Byded epter fridnu/z þad mun ecke

verda gott/(kyded) epter lækningar tyd/
& sia / hrædslañ (kiemur.)
16 Þad er heyrt/ ad hñs hestar hnegg-
ia fra Dan/ af hñs sterku (hesta) fryss-
inga hlioode bifadest þad giørvalla la-
nd/ & þr komu/ & fortærdu landenu/ og
ollu þvi þar var i / þorpū & þm̄/ sm̄
biuggu þar i.
17 Þvi siaa/ eg sende * høggorma/ basili
scos a medal ydar / sm̄ ecke eru særder /
& þr skulu byta ydur / seiger Drottenñ.
* 4. Mos. 21/ 6.
18 Myn endurnæring er i hrygdeñe /
mitt hiarta vanmegnast i mier.
19 Siaa/ myns foolks doottur hroops
raust (kiemur) af einu lande laangt fra/
er þa Drottenñ ecke i Zion? edur er heñ
ar konungur ecke i heñe? Þvi hafdu þr
mig med þra utthoggnū (byläthū/) med
eins framande hiegoomū?
20 Haust-yrkiañ er ute/ sumared er end
ad/ & vier/ vier erū ecke frelsader.
21 Eg er angrmadur yfer myns foolks
doottur angre/ eg geing i sorgar (klæd-
um/) skielfingeñ hefur iñteked mig.
22 Hvort mun þar * ecke salve i Gile-
ad? edur er þar ecke grædare? hvi er þa
myns foolks doottur saar ecke grædt?
* C. 46/ 11.

IX. Capitule.

Spaamadureñ grætur Juda Foolks Hørmung.

Eg villde * mitt høfud være va-
tn / & mitt auga eins graats
uppspretta/ þa villde eg græ-
ta dag & nott myns foolks
doottur i helslegna. * C. 13/ 17. C. 14/ 17.
Harmagr. 1/ 16.
2 Eg villde / eg hefde i eydemørkeñe /
eitt herberge/ sm̄ fyrer þa/ þar ferdast/
þa villda eg yfergiefa mitt foolk / og
ganga fra þm̄/ þvi þr eru aller hoor-
kallar/ þra fræfoellnu hoopur.
3 Og þr lietu speña þra * tungu/ sm̄
þra boga / til lyge & ecke til sañleika /
þr efldu sig i landenu / þvi þr utganga
fra (þvi eina) vonda til þess añars/ &
þeckia mig ecke / seiger Drottenñ.
* Ps. 12/ 4.
4 Vared ydur hvør vid synū vin/ reid-
ed ydur ecke uppa nockurn broodur/ þvi
* sierhvør brooder mun vissulega pre-
tta/ & hvør vinur gaanga sviksamlega.
* Mich. 7/ 6. etc.
5 Og þr munu fremia strakskap sier-
hvør i moote synū vin/ & * ecke tala sañ-
leikañ/ Þeir hafa kiendt þra tungū ad
tala lyge/ þr eru þreitter af þvi ad svyk-
ia. * Ps. 52/ 5.
6 Þu byr midt i prettvyseñe/ (og) veg-
na prettvyseñar vildu þr ecke þeckia
mig/ seger Drottenñ.
7 Þar fyrer/ so sagde sa Drottenñ Ze-
baoth: siaa/ eg vil smellta þaa & reyna
þaa/ þvi hvørneñ skal eg (añars) giøra
vegna myns foolks doottur skullð?
8 Þeirra tunga er ein utdreigeñ ør/ hun
talade prettvysena / * med synū muñe
talar (sierhvør ad søñu) frid vid siñ
vin/ eñ i hñs hiarta situr hñ um̄ hñ.
* Ps. 28/ 3. Ps. 55/ 22. Ps. 62/ 5.
9 Skyllde * eg ecke vitia þra fyrer þssa
hlute? seiger Drottenñ: eda skyllde ecke
myn saal hefna syn a einu foolke / sm̄
þessu? * C. 5. 9/ 29.
10 Jeg maa byria graat & kvein a fiøll-
unū / & sorgarkløgun hia þm̄ lystelegu
(haglendū) i eydemørkeñe/ þvi þau eru
uppbrend/ so þar ferdast eingeñ um̄/ &
þr * heyrdu ecke hliood til fiaarens/ bæde
Himensens fugl & dyr eru burtrekeñ /
þau eru burt. * C. 12/ 4.
11 Og eg vil giøra * Jerusalem ad
(stein-) hrugu / ad dreka bæle/ & giøra
Juda stade auda / ad eingeñ skule bua
þar. * C. 16/ 18. Ps. 79/ 1. Mich. 3/ 12.
12 Hvør er sa madur/ * sm̄ er vys/ &
kuñe skilia þetta? & til hvørs hefur
Drottenñs muñur talad/ & kuñe ad kuñ
giøra þad? hvar fyrer er landed for-
diarfad/ þad er uppbrendt/ sm̄ eydemør-
rk/ so ad þar fer eingeñ um̄?
* 5. Mos. 32/ 29.
13 Og Drottenñ sagde: af þvi þr yfer-
giefa mitt løgmaal/ sm̄ eg gaf fyrer þa/
& hlyddu ecke miñe raust/ & geingu ecke
þar epter:
14 Helldur * ganga epter þra forherdtu
hiarta/

hiarta/ ꝛ epter Baalim/ ſm̃ þra fedur
kiendu þm̃. * c.3/17. c.7/24. Eſ. 65/2
15 Þar fyrer/ ſo ſagde ſa Drottenn Ze
baoth/ Iſraels Gud : ſiaa/ eg vil fæda
þaa/ þetta foolk * med malurt/ ꝛ giefa
þm̃ beyſkt vatn ad drecka. * c. 25/ 15.
16 Og eg vil burtt tviſtra þm̃ a medal
heidingianna / hvøria þr edur þra fedur
ecke þeckttu/ ꝛ eg vil ſenda ſverded epter
þm̃ / þar til eg hefe eydelagt þaa.
17 So ſagde ſa Drottenn Zebaoth :
giæted(þar ad/) ꝛ kalled a harma-kon-
ur/ ad þær kome / ꝛ ſended epter vyſſ
(kvinnu/) ad þær kome/
18 Og flyte ſier/ ꝛ hallde harma-kløg-
un yfer oſſ/ ad * vor augu kynnu ad fliot
ta i grææte / ꝛ vorar augnabryr flooa i
vatne. * v. 1. etc.
19 Þvi þar er heyrt eitt harma hroop
af Zion / (i þann maata :) hvørnenn erū
vier eydelagder/ ſaarlega ſkamader : þvi
vier høfū yfergiefed landed/ þvi þr ha-
fa nidurſleiged vora buſtade.
20 Enn heyre þier kvinnur Drottens
ord/ ꝛ ydar eyru medtake hans munns ord/
ꝛ kiennid ydar dætrū ad hallda harma-
kløgun / ꝛ (hvør) kvinna ſinne grannkonu
ad harma.
21 Þvi daudenn er uppſtygenn i vor vind
augu / er komenn i vorar haller / til ad
uppræta børnenn af gøtunnū / þa ungu
(ſveina) af ſtrætunnū.
22 Taladu : ſo ſeiger Drottenn : ꝛ * mañ
eſſkiunnar lykame ſkal liggia / ſm̃ ſaur a
mørkenne/ ꝛ ſm̃ eitt bindene epter korn-
ſkieru-manenn / hvøriu eingenn ſafnar.
* C. 7/33. C. 19/7.
23 So ſagde Drottenn : einn vyſs ſkal ecke
hroſa ſier af ſynnū vyſdome/ ꝛ ei ſa hrau
ſte hroſa ſier af ſinne hreyſte / einn ryktur
ſkal ecke hrooſa ſier af ſynnū ryk doome.
24 Helldur hvør ſm̃ vill hrooſa ſier /
* hrooſe ſier af þeſſu/ ad hann veit ꝛ þeck
er mig / þvi eg er Drottenn / ſm̃ giøre
myſkunſeme / riettvyſe ꝛ riettlæte a
Jordunne/ þvi þetta þocknaſt mier/ ſeig
er Drottenn. * 1. Cor. 1/ 31. etc.
25 Siaa/ ſa tyme kiemur/ ſeiger Drott-
enn/ ꝛ eg vil heimſækia hvørn umſkorenn
med þm̃ ſm̃ hefur forhud/
26 Egyptaland/ ꝛ Juda/ ꝛ Edom/ ꝛ
Amons børn/ ꝛ Moab/ ꝛ alla þa kryng
ſkornu/ þa ſm̃ bua i eydemørkenne/ Þvi
aller heidingiar hafa forhud/ ꝛ allt Iſ
raels hus/ þr hafa * forhud a hiart-
anu. * 5. Moſ. 30/ 6. P. G. 7/51.

X. Capitule.

Spaamadurenn rædur fra Afguda
dyrkan.

Iſraels hus/ heyred þad ord/ ſm̃
Drottenn talar um ydur.
2 So ſagde Drottenn : þier ſku
lud ecke læra heidingianna ſid /
ꝛ ecke ſkielfaſt fyrer Himenſens teikn-
um / þvi heidingiarner ſkulu ſkielfaſt
fyrer þm̃.
3 Þvi heidingianna ſider eru hiegomenn
ſialfur/ þvi madur høggur eitt trie af
einū ſkooge/ (til ad verda) eins hagleiks
manns handaverk/ med øxenne.
4 Hann prydir þad med ſilfre og med
gulle / þr feſta þad med ſaum ꝛ med
hømrū/ ad þad ecke raſkeſt.
5 Þvilyk eru / ſm̃ eitt paalma-trie af
þiettu(verke/) enn kunna * ecke tala/ þau
munu viſſulega beraſt / þvi þau kunna
ecke ganga/ Þier ſkulud ecke ottaſt fyr-
er þm̃/ þvi þau kunna ecke giøra illt/ ꝛ
hafa þar til ei helldur magt til ad giø
ra gott. * Pſ. 115. 5/ 6/ 7.
6 Af þvi þar er eingenn / ſm̃ þu / o
Drottenn/ þu ert ſtoor / ꝛ þitt nafn er
ſtoort med ſtyrkleika.
7 Hvør * ſkyllde ecke ottaſt þig/ þu
heidingianna konungur : þvi þad ſoom-
er þier. Þvi a medal allra heidingianna
viſtringa / ꝛ i øllu þra ryke er eingenn
ſm̃ þu. * Pſ. 33/ 8. Openb. 15/ 4.
8 Og þr munu til ſamans verda heim
ſker/ ꝛ breita dærlega/ ſoddann eitt trie
er eitn hiegoomleg undervyſſan.
9 Utbeitt ſilfur flitſt fra Tharſis /
ꝛ gull fra Uphas/ eins hagleiks manns
ꝛ (gull-) ſmids handaverk / þra klæde
eru fagur-blaa ꝛ purpure / þau eru øll
þra vyſſu verk.

10 Eñ sa Drottẽ Gud er sañleikur-
eñ/ hñ er sa lifande Gud/ z eirn eilijfur
Kongur. Jordeñ * mun skialfa fyrer
hñs reide / z heidingiarner kuña ecke
þola hñs bræde. * Ezech. 32/ 32.
11 Þañeñ skulud þier seigia til þra :
þeir guder/ sm̃ ecke hafa giort Himen
z Jørd/ þr skulu eydeleggiast af Jørd-
uñe/ so ad þesser sieu ecke under Himn-
enum.
12 Hañ er sa / * sm̃ giørde Jørdena
med siñe magt / sm̃ tilbioo veralldar
(kringluna) med sijnu vijsdoome/ z ut-
breidde Himnana med siñe vitsku.
* 1. Mos. 1. 6/ 9. ett.
13 Nær * hñ þrumar/ er vatnaña mer-
gd i Himneñu/ z hñ kañ uppdraga dam
pa fra Jardareñar enda/ hñ * * giørde
elldinguna ad regne / z utleidde vindeñ
af sijnu fiarsioodũ. * Ps. 135/ 7.
** Job. 38/ 25.
14 Sierhvør * mañeskia verdur hei-
msk af skynsemeñe / sierhvør (gull-)
smidur er skamadur fyrer bylætesens
skulld/ þvi þad hñ hefur steypt/ er svo-
ik/ z þar er ecke ande i þm̃. * c. 51/17.
15 Þau eru hiegoomleg/ (ja) eitt svik-
samlegt verk/ nær þra verdur vitiad /
skulu þau fyrerfarast.
16 Jakobs hlutskipte er ecke sm̃ þsse/
þvi hñ er sa / sm̃ hefur tilbued alla
hlute/ z Jsrael er hñs arfleifdar staf-
ur/ * Drottẽ Zebaoth er hñs nafn.
* Es. 51/ 15.
17 Safna þiñe kauphondlan af land-
enu/ þu/ sm̃ byr i festinguñe :
18 Þvi so sagde Drotteñ : sia/ eg vil
burtkasta/ sm̃ i eiñe slaungu/ landsens
iñbyggiurũ a þessũ deige / z giøra þa
ottaslegna/ uppa þad þr skule fiña þad
19 Vei mier vegna miñar angurseme/
mijn plaga er med hørmung/ Eñ eg /
eg þeinkte : hun er þo eirn veikleike/ z
* eg ma lijda hñ. * Ps. 77/ 11.
20 Mijn tialldbud er nidurbroteñ / og
øll mijn støg eru sliteñ i sundur / mijn
børn eru utgeingeñ fra mier/ z eru ecke
meir. Eingeñ tialldar framar minne
tialldbud / edur uppreiser mijn tiølld.
21 (Þvi) hirdararner eru heimsker/ og
leitudu ecke Drotteñs/ þar fyrer skyn-
iudu þeir ecke / ad øll þeirra hiørd er
sundurtreifd.
22 Sia / þar kiemur eitt hliood / sm̃
heyrest/ z ein stoor skielfing af nordur
landenu/ ad giøra Juda stade ad audn/
ad dreka bæle.
23 Eg veit/ Drotteñ/ ad * mañeskiuñar
vegur er ecke i hñs (vallde/ ja þad er)
ecke i hñs (magt/) sm̃ geingur / ad hñ
kuñe greida siñ gang. * Job. 34/ 21.
Ordsk. 5/ 2.
24 Tyfta mig/ * Drotteñ / þo med
riettse/ ecke i þiñe reide/ ad þu skuler ecke
giøra mig ad aungvu. * Ps. 6/ 2.
Ps. 38/ 2. Jer. 46/ 28. Hab. 1/ 13.
25 Uthell * þiñe reide yfer heidingia-
na/ sm̃ ecke þeckia þig/ z yfer kynþætt-
ena/ sm̃ ecke akalla i þijnu nafne/ þvi
þr hafa eted Jakob / ja eted hñ / z þr
fortærdu hoñũ / z eydeløgdu hñs bu-
stad. * Ps. 79/ 6.

XI. Capitule.

Um̃ Sattmalañ/ sem Gud giørde vid
Fedurnar.

Had ord / sm̃ skiede til Jeremias
fra Drottne/ seigiande :
2 Heyred þessa sattmala ord/
z þier skulud tala til Juda
maña / z til þra/ sm̃ bua i Jerusalem.
3 Og þu skallt seigia til þra : so sag-
de Drotteñ Jsraels Gud : * bølvadur
vere sa madur/ sm̃ ecke hlyder þessa satt
mala ordũ. * 5. Mos. 27/ 26. etc.
4 Hvørn eg baud ydar fedrũ / a þm̃
deige eg utfærde þa af Egyptalande /
af þm̃ jarn-ofneñu/ seigiande : * hlyd-
ed miñe raust/ z giøred þessa hlute ept
er øllu þvi / sm̃ eg hefe boded ydur/ og
þier skulud vera mitt foolk / z eg / eg
vil vera ydar Gud. * c. 7/ 23.
5 Til ad hallda þañ eyd / sm̃ eg soor
ydar fedrũ/ til ad giefa þm̃ * eitt land/
sm̃ flijtur med miolk z hunange/ sm̃ a
þessũ deige. Og eg svarade / z sagde :
amen/ Drotteñ. * 1. Mos. 12/ 7. etc.

6 Og Drottẽ ſagde til mÿn: predika
øll þeſſe ord i Juda ſtødũ/ ⁊ a gøtunũ
i Jeruſalem / ſeigiande: Heyred þeſſa
ſattmꝍla ord/ ⁊ giøred þar epter.
7 Þvi eg vitnade viſſulegã fyrer þra
fedrũ/ a þm̄ deige eg fꝍrde þa upp af
Ægyptalande/ allt til þeſſa dags/ tÿm-
anlegã/ ⁊ ſÿfellt/ ſeigiande: Hlÿded mi-
ñe rauſt.
8 Eñ þr hlÿddu ecke / ⁊ hneigdu ecke
helldur þra eyra/ helldur gieck ſierhvør
i þra vonda hiarta hardud/ Og eg liet
koma yfer þa øll þeſſa ſattmꝍla ord/
ſm̄ eg hafde befalad ad giøra / ⁊ þr
giørdu(þo) ecke. * C. 7. 16/ 24.
9 Og Drottẽ ſagde til mÿn: þar er
funded eitt ſamband a medal Juda mã-
ña/ ⁊ a medal þra/ ſm̄ bua i Jeruſalem.
10 Þeir hafa ſnued vid til þra hiña
fyrre fedraña misgiørninga / ſm̄ ecke
villdu hlÿda mÿnũ ordũ / ⁊ þr geingu
epter framande gudũ til ad þiona þm̄/
Iſraels hus ⁊ Juda hus hafa broted
miñ ſattmꝍla / ſm̄ eg giørde vid þeir-
ra fedur.
11 Þar fyrer/ ſo ſagde Drottẽ: ſiꝍ/
eg lꝍt koma olucku yfer þa/ ad þr ſku-
le ecke kuña komaſt fra heñe/ ⁊ * þr mu-
nu hroopa til mÿn / ⁊ eg ſkal ecke bæn-
heyra þa. * Ordsk. 1/28. Eſ. 1/15.
12 So lꝍt Juda ſtade ⁊ þa / ſm̄ bua i
Jeruſalem / gꝍnga ⁊ hroopa til þra
guda/ fyrer hvøriũ þr giørdu reykelſe/
eñ * þr munu viſſulega ecke frelſa þa
a þra olucku tÿma. * C. 2/ 28.
5. Moſ. 32. 37/ 38.
13 Þvi * ſo marga ſtade/ ſm̄ þu hafd-
er/ (ſo marga) gude hafder þu Juda/ ⁊
ſo margar gøtur (ſm̄ þar eru i) Jeru-
ſalem/ ſo mørg ſkamarleg ølturu haf-
ed þier uppſett/ (jꝍ) ølturu/ til ad giø-
ra reykelſe fyrer Baal. * Oſ. 10/ 1.
C. 12/ 12.
14 Og þu/ * þu ſkallt ecke bidia fyrer
þeſſu foolke / ⁊ ecke giøra hroop edur
bæn fyrer þm̄ / þvi eg vil ecke heyra a
þm̄ tÿma/ nær þr hroopa til mÿn i þra
olucku. * C. 7/ 16. etc.
15 Hvad hafa mÿner elſkuleger (ad
giøra) i mÿnu huſe? med þvi hun drÿger
marga ſkamarlega hlute/ ⁊ (offred) af
þvi heilaga kiøte er viked fra þier/ (og)
nær þÿn olucka var fyrer hende / þa
gladder þu þig.
16 Drottẽ kallade þitt nafn eitt grꝍ-
nt frÿdt oliu-trie / med føgrũ ꝍvexte/
(eñ nu) hefur hñ uppkveikt eiñ elld um̄
þad/ fyrer eiñar ſtoorrar rꝍdu rauſt/ ⁊
þr brutu greinernar þar af.
17 Og ſa Drottẽ Zebaoth/ ſm̄ plant-
ade þig/ hefur hootad þier eiñe olucku/
fyrer Iſraels huſs ⁊ Juda huſs illſku
ſkulld/ ſm̄ þr frømdu/ ad ÿfa mig/ i þvi
þr giørdu reykelſe fyrer Baal.
18 Og Drottẽ liet mig ſkynia / ⁊ eg
ſkyniade þad / þa ſÿnder þu mier þra
athafner/
19 Og eg var ſm̄ * eitt lamb/ (jꝍ) eiñ
uxe/ þar leideſt burt til ad ſlꝍtraſt/ og
eg viſſe ecke/ ad þr høfdu giørt rꝍdſlag
an i moote mier/ (og ſagt:) * * lꝍtũ
oſſ fordiarfa tried i ſiñe fꝍdſlu/ ⁊ upp-
rꝍtũ hñ af þra lifendu lande / ad hñs
nafns ſkule ecke framar minſt verda.
* Eſ. 53/ 7. * * Pſ. 83/ 5.
20 Eñ Drottẽ/ Zebaoth / þu riettre
doomare/ * ſm̄ proofar nÿrun ⁊ hiørt-
un/ lꝍt mig ſiꝍ þÿna hefnd a þm̄/ þvi
eg hefe bÿfalad þier mitt mꝍlefne.
* Pſ. 7/ 10.
21 Þar fyrer ſo ſagde Drottẽ um̄ þa
meñ i Anathot/ ſm̄ ſitia epter þÿnu lÿ-
fe/ ⁊ ſeigia: ſpꝍ þu ecke i Drottẽs naf-
ne/ ſo ſkalltu ecke deyia fyrer vora hønd
22 Þar fyrer/ ſo ſagde ſa Drottẽ Ze-
baoth: ſiꝍ/ eg vil vitia þra/ þra ungt
(kall kyn) ſkal deyia fyrer ſverdenu/ þra
ſyner ⁊ þra dꝍtur deyia i hungrenu/
23 Ad eckert ſkal epter verda af þm̄ /
þvi eg vil lꝍta oluckuna koma a þa
meñ i Anathot / a þvi ꝍre/ nær þra
ſkal vitiad verda.

XII. Capitule.

Þeſſ kvooma Hneixlan a þeirra Ogud
legu Velgeingne.

Drottenn/ þu ert riettferdugur/
nær jeg vil þratta vid þig /
þo mꜳ eg tala vid þig um riett
indenn/ * Hvar fyrer er þra o-
gudlegu vegur farsæll/ aller þr/ sm vo-
ru miøg trulauser/ voru ohulter?
* Job 21/7.
2 Þu plantader þꜳ / (jꜳ) þr feingu
rætur/ uxu/ jꜳ bꜳru ávøxt/ þu varst
nálægt i þra munne/ en langt burt fra
þra nyrum.
3 En þu Drottenn/ þu þeckter mig /
þu sꜳst mig / z profader mitt Hiarta
vid þig/ burttak þꜳ sm saude/ til ad
slꜳtra / z tilbu þꜳ til drꜳps dagsens.
4 Hvad leinge skal landed syrgia/z gras
ed a allre mørkenne þorna ? vegna þra
vondsku saker/sm bua þar i/er(þad)for
diarfad/(jꜳ)* dyr z fugl/Þvi þr søg-
du : Hn kann ei ad sjꜳ þad seinasta af
oss. * C. 9/ 10.
5 Þvi þu hlioopst(i kapp)vid fotgaun
gu lided / z þr þreittu þig /z hvørnenn
villder þu voga þad vid Hestana? z þar
þu hafder eitt hughraust gied i frid-
landenu/ z hvørnenn villder þu giøra hia
Jordanar drambseme?
6 Þvi bæde þyner brædur z þyns fød-
urs hus/ þr hafa ogso forsied sig i moote
þier/(jꜳ)þeir kølludu epter þier : sodut/
þu skallt ei trua þm / nær þr tala vel
til þyn.
7 Jeg hefe forlꜳted mitt Hus / yfer-
giefed minn arf /gaf hn/er myn sꜳl haf
de kiærann/ i hns ovina hønd.
8 Minn arfur er mier orden/sm eitt le-
on i skoogenu / hn liet sig heyra moote
mier/ þar fyrer hatade eg hn.
9 Er minn arfur mier ei so sm (grip)
fuglar / sm eru misliter ? eru hier ei
(grip) fuglar um kryng moote honum ?
gꜳnged/ safned ydur øll villu dyr/kom
ed ad eta.
10 Marger hyrdarar hafa nidurbrot-
ed minn vyngard / þr hafa nidurtroded
myna hlutdeild / giort mitt æskelega
hlutskipte ad eirnre eydemørk :
11 Mann sette hn i eyde / hn syrgde yfer
mier/ þegar hn var i eyde. Allt landed
er i eyde/ þvi þar * er eingenn/sm leggur
þad upp a hiartad. * C. 57/ 1.
12 Eydeleggiarar eru komner yfer alla
hꜳa(stade)i eydemørkenne/ þvi þess Dro
ttens uppsvelgiande sverd er fra Jard-
arennar enda/ z allt til Jardarennar en-
da/ eckert holld hefur frid.
13 Þeir * sꜳdu hveite/z uppskꜳru þist
la/þr voru siuker/høfdu ecke gagn(þar
af/) z þier munud svyvirdast af ydar
ꜳgoda/fyrer Drottens grimdar reide.
*5. Mos. 28/38. Os. 8/7. Hagg. 1/6.
14 So sagde Drottenn i moti øllum myn
um vondu nꜳbuum/þm sm taka upp þann
arf/sm eg utskipte a medal myns folks
Jsrael : sjꜳ/eg upprycke þm af þra lan
de/z uppricke Juda huse midt fra þm.
15 Og þad skiedur/epter þad ad eg he-
fe upprykt þm/ vil eg koma aptur/ og
myskuna mig yfer þꜳ / z færa þꜳ til
baka/ hvørn til syns arfs/z hvørn til
syns lands.
16 Og þad skiedur/ef þr ad vyssu læra
myns foolks vegu/ ad * sveria vid mitt
nafn : (so sannarlega sm)Drottenn lifer/
eins sm þr kiendu mynu foolke ad sver-
ia vid Baal / þa skulu þr uppbyggiast
midt a medal myns foolks. * C.4/ 2.
5. Mos. 6/13. C. 10/20.
17 Og ef þr ecke heyra/þa vil eg vyssu-
lega upprickia z fordiarfa soddann eitt
foolk/ seiger Drottenn.

XIII. Capitule.

Spꜳmadurenn talar i Epterlykingu
til Juda Foolks.

So sagde Drottenn til myn : gack/
z kaup þier eitt lyn bellte/ og
legg þad yfer þynar lendar/ z
lꜳt þad ecke koma i vatned.
2 Og eg keypte bellted epter Drottens
orde/ z liet þ leggia yfer mynar lendar.
3 Þa skiede Drottens ord til myn ann-
ad sinn/z sagde :
4 Tak bellted/sm þu keypter/sm er yf
er þynum lendum / z tak þig upp/ gack til
Phrat / z fel þad þar i einne skoru i
klettenum.

5 Og eg gieck/ ꝛ falde þad hia Phrat/
so sm̄ Drotteñ baud mier.
6 Og þad skiede laungū tȳma þar ept
er/ þa sagde Drotteñ til mȳn: tak þig
upp/ gack til Phrat/ ꝛ tak þad bellted
þadañ/ sm̄ eg baud þier ad fela þar.
7 Og eg gieck til Phrat/ ꝛ groof/ ꝛ tok
bellted af þm̄ stad/ þar sm̄ eg hafde fal
ed þad/ ꝛ sia/ bellted var fordiarfad /
þad dugde ecke til nockurs.
8 Þa skiede Drotteñs ord til mȳn / og
sagde:
9 So sagde Drotteñ: so vil eg fordiar
fa Juda drambseme/ ꝛ Jerusalems myk
lu drambseme.
10 Þetta vonda foolk/ þr sm̄ ecke vilia
heyra mȳn ord / þr * sm̄ gæanga i þra
hiarta hardud/ ꝛ gæanga epter ødrū gud
um til ad þioona þm̄ / ꝛ til ad tilbidia
fyrer þm̄/ ꝛ þad skal vera sm̄ þetta bel-
te/ sm̄ ecke kañ duga til nockurs.
* C. 11/ 8. C. 16/ 12.
11 Þvi eins sm̄ bellted hæanger vid eins
mañs lendar/ so liet eg allt Jsraels hus
ꝛ allt Juda hus æhæanga mier / sagde
Drotteñ/ ad vera mier til eins foolks/ ꝛ
til eins nafns/ ꝛ til lofs/ ꝛ til dȳrdar /
eñ þr hlȳddu ecke.
12 Og þu skallt seigia þetta ord til
þra: so sagde Drotteñ Jsraels Gud:
hvør flaska skal fillast med vȳn. Og þr
munu seigia til þȳn: hvort munū vier
ecke vita þad til gagns/ ad hvør flaska
skule fillast med vȳn?
13 Og þu skallt seigia til þra: so sag-
de Drotteñ: sia/ eg fille alla þa/ s̄ bua
i þessu lande/ bæde konungana/ sm̄ sitia
a Davids stoole/ ꝛ prestana ꝛ spæameñ
ena / ꝛ alla iñbyggiara i Jerusalem /
med dryckiuskap.
14 Og eg vil uppslȳta þæa / þañ eina
epter þañ añañ/ bæde fedurnar ꝛ børn-
eñ til samans / seiger Drotteñ / eg vil
hvørke spara/ ei helldur umbera/ ei helld
ur vera myskunsamur / æn efa ad for-
diarfa þæa.
15 Heyred (nu/) og giefed gaum ad /
upphefied ydur ecke/ þvi Drotteñ hef-
ur talad.
16 Giefed Drottne ydar Gude dȳrd-
ena/ fyrr eñ hañ lætur þad verda myrkt/
ꝛ fyrr eñ ydar fætur steita sig a þm̄
myrkvu fiøllū / ꝛ þier munud vænta
lioos/ ꝛ hañ mun giøra þad ad daudans
skugga/ ꝛ giøra þad ad þoku.
17 Eñ þar sm̄ þier vilied ecke heyra
þetta / mun mȳn sæala græata heimug-
lega søkū drambsemeñar/ ꝛ kreina sær
añ/ ꝛ * mitt auga flioota i tárū/ þvi
Drotteñs hiord er fæangeñ (burtfærd.)
* C. 9/ 1. C. 14/ 17.
18 Seig til konungsens ꝛ til Drott-
ningareñar: audmȳked ydur/ setiest (nid-
ur/) þvi ydar * høfud skraut eru nidur-
falleñ/ (jæ) ydar vegsemdar korona.
* Harmagr. 5/ 16.
19 Staderner moot sudrenu eru aptur
lukter / ꝛ þar er eingeñ sm̄ upplȳkur /
Allur Juda er burtfærdur/ (jæ) burt-
færdur fullkomlega.
20 Upplypted ydar augū/ ꝛ siæed þa/
sm̄ koma fra nordrenu. Hvar er (nu)
hiørdeñ/ sm̄ þier var giefeñ/ þiñar veg-
semdar sauder?
21 Hvad villtu seigia/ nær hañ mun vit-
ia þȳn/ þvi þu/ þu hefur kiendt þm̄/ (ad
vera) høfdingiū til høfudsmaña yfer
þier. * Hvørt munu ecke harmkvæleñ
grȳpa þig / sm̄ eina kviñu/ þar fæder?
* C. 22/ 23. 2. Kong. 19/ 3. Ps. 48/ 7. Es. 13/ 8.
Os. 13/ 13. Mich. 4/ 10.
22 Og nær þu villt seigia i þȳnu hiert
ta: hvar fyrer henda mig þesser hluter?
fyrer þȳns misgiørnings margfiølda
saker / eru þȳner falldar uppfletter
(og) þȳner legger giørder berer (med
vallde.)
23 Kañ ꝛ eiñ blæamadur skipta um sȳ-
na hud / edur eiñ pardus um sȳna fle-
ke? (jæ) * kuñed þier ogso ad giøra
vel/ sm̄ hafed lært ad giøra illa?
* Ps. 55/ 20.
24 Þar fyrer vil eg læta * burtkvist-
ra þm̄/ sm̄ einu fise/ þar burtfȳkur fyr
er vinde af eydemørkeñe. * Ps. 1/ 4.
Job. 21/ 18.
25 Þetta er þitt hlutskipte/ (jæ) þiña

hlutdeilda partur fra mier/ seiger Dro
ttenn. Þu sem hefur gleymt mier/ z reidt
þig uppa sviksemena.
26 Og eg / eg hefe ogso flett þinum
folldum upp yfer þitt andlit/ z þin blygd
an er sien.
27 Nier eru þinar hooraner/ z þinar
hneggianer / þins hoordooms skømm a
hædunum a mørkenne/ eg hefe sied þinar
svivirdingar / vei þier Jerusalem/ vill
tu ecke hreinsa þig (hier) epter ? nær
(skal þad) nu (skie?)

XIV. Capitule.

Spaadoomur um eirn stooran Þurk.

Drottens ord/ sem skiede til Je
remias/ um þess þurkens ad
ferder.
2 Juda * syrgde/ z hennar port
eru veik/ Þr eru døckver i landenu/ z Je
rusalems harma kløgun stijgur upp.
* Harmagr. 1. 3/ 4.
3 Og þr ypparlegu a medal þra sendu
þra smaau epter vatnenu / þr komu til
grafanna/ fundu ecke vatn/ komu aptur
med þra kier toom/ þeir eru smaanader
z skammast sin/ z huldu þra høfud.
4 Þvi landed er fordiarfad / þvi þar
hefur * ecke vered regn a Jordenne/ akur
mennerner eru til skammar ordner/ þr hul
du þra høfud. * 1. Kong. 17. 1/ 7.
5 Þvi eirnenn ein hind fædde a mørk
enne / z hlaut ad yfergiefa (kalfana/)
þvi þar var ecke gras.
6 Og ville asnar stoodu a hæum (stød
um/) droogu ad sier vedred/ sem drekar
ner/ þra augu vanmættust/ þvi þar vo
ru ecke jurter.
7 Ef * vorer misgierningar hafa vit
nad i mooteoss/ Drottenn/ (þa) giør þad
fyrer þins nafns skulld/ þvi vorar yf
ertrodslur eru stoorar/ vier høfum synd
gad i moote þier. * c. 2/ 19.
8 Þu ert Israels von / hans frelsare a
neydarennar tijma / þvi villtu vera sem
eirn framande i landenu / z sem eirn veg
farande/ þar leggur sig (einhvørs stad
ar fyrer) um nootkena ?
9 Hvar fyrer villtu vera/ sem eirn hugla
us madur / sem ein hetia / er ecke kann
frelsa ? z þu Drottenn/ ert midt a med
al vor/ z vier nefnunst * epter þinu naf
ne/ yfergief oss ecke. * c. 15/ 16.
Es. 43. 7.
10 So sagde Drottenn um þetta foo
lk : þr hafa þannig vilia til ad hræra
sig/ hielldu ecke þra footum (aptur/) þar
fyrer hafde Drottenn ecke lyst til þra /
(helldur) mun nu minnast þra vondsku /
z vitia þra synda.
11 Og Drottenn sagde til min : þu ska
llt ecke giøra bæn fyrer þessu foolke
til goods.
12 (Þvi) þo ad * þr (jafnvel) faste/ vil
eg (samt) ecke heyra þra kvein/ z þo þr
jafnvel * * offre brenne offre z mat off
re/ hef eg (samt) ecke lyst til þra/ Þvi
eg vil forkæra þa med sverdenu/ z med
hungrenu/ z med drepsootkenne.
* Es. 58/ 3. ** Jer. 6/ 20. Es. 1/ 11.
13 Og eg sagde : aha/ Drottenn/ Drott
enn/ sia/ * spaamennerner seigia til þra :
þier skulud eingenn sverd sia / z hafa
aungva dijrtijd (hia ydur/) enn eg vil
giefa ydur vissann frid a þessum stad.
* C. 6. 13/ 14.
14 Og Drottenn sagde til min : * spaa
mennerner spaa følsku i minu nafne /
eg sende þa ecke/ z bijfalade þm ei/ z
talade ei til þra/ þr/ þr spaa ydur følsk
um sioonum/ z sannsøgn/ z þvi/ sem eckert
er/ z þra hiarta sviksemi. * c. 6/14.
C. 23/ 21. C. 27. 14/ 15. C. 29/ 9.
** 5. Mos. 13. 2/ 3. 6/ 8.
15 Þar fyrer / so sagde Drottenn um
spaamennena : þr/ sem spaa i minu nafne/
z eg/ eg ecke sende þa/ z þr/ þr seigia :
þar skal ecke vera sverd / eda dijrtijd i
þessu lande / þeir sømu spaamenn skulu
farast fyrer sverde z fyrer hungre.
16 Og lyderner/ fyrer hvørium þr spaa/
skulu vera burtkastader a Jerusalems
gøtum/ fyrer hungre z sverde/ z skulu eing
ann hafa/ er skule greftra (þa/) sia þr/
þra hustrur/ z þra syner/ z þra dætur/
z eg vil uthella þra vondsku yfer þa.
17 Og þu skallt seigia þetta ord til
þra : min * augu flioota i taarum nott

ꝛ dag ꝛ latta ecke af/ þui Jomfruen̄/ mijns foolks dootter / er miog ſarlega hrelld/ er allſarlega ſleigen̄.
* C. 9/1. C. 13/17. Harmagr. 1/16. C. 2/18.
18 Ef eg geing ut a mørkena/ þa ſia/ (þar eru) i hel ſlegner med ſverde / ꝛ ef eg kiem i ſtaden̄/ þa ſia/ (þar eru) vanmætter af hungre/ þui bæde Spamaduren̄ ſo og Preſturen̄ foru um̄ i landenu / ꝛ þecktu þad ecke.
19 Munt þu hafa (þa) aldeiles burtkaſt ad Juda / edur hefur þijn ſal ein̄ vidbiood til Zion? Hvar fyrer hefur þu lat ed ſla oſſ/ ad eingen̄ er / ſe̅ kan̄ lækna oſſ? (man̄ ſagde:) * vændu fridarens/ ꝛ þar var eckert gott/ ꝛ þeſſ tijma/ (ſe̅ vier ſkylldu̅ verda) læknader a / ꝛ ſia / þar er ſkielfing. * C. 8/ 15.
20 Drotten̄/ * vier þeckium̄ vort oguðlegt athæfe/ vorra fedra miſgiørning/ þui vier høfu̅ ſyndgad i moote þier.
* Pſ. 106/ 6.
21 (En̄) burtſkufa (oſſ) ecke/ fyrer þijns nafns ſkulld / ad þr niðurſlae ecke þinar vegſemdar thron/ minſtu (þo) ad þu giører ecke þin̄ ſattmala ad aunguu vid oſſ.
22 Munu þar vera a medal heidingiana afguda / ſe̅ kun̄e giøra (ſteype-) regn? og hvørt ſkylldu Himnarner giefa regn? mun þad ecke vera þu ſialfur / Drotten̄ vor Gud / ꝛ vier høfu̅ vonad a þig/ þui þu/ * þu hefur giort alla þſſa hlute. * C. 10/13. C. 51/16. Job 5/10.

XV. Capitule.

Gud ſyniar Spamanſens Bænar.

Og Drotten̄ ſagde til mijn: þo ad Moſe ꝛ Samuel (jafnvel) ſtædu fyrer mier/ hefe eg (þo) eckert hiarta til þeſſa foolks/ rek (þa) burt fra mier / ꝛ þr fare ut.
2 Og þad ſkiedur/ ef þr ſeigia til þijn: hvørt ſkulu̅ vier ganga ut? þa ſkallt þu ſeigia til þra: ſo ſagde Drotten̄: * ſa/ ſe̅ (heyrer) til dauðan̄/ til dauðans/ ꝛ ſa/ ſe̅ (heyrer) til ſverdenu / til ſverdſens/ ꝛ ſa/ ſe̅ (heyrer) til hungrenu/ til hungurſens/ ꝛ ſa/ ſe̅ (heyrer) til fangelſenu / til fangelſeſens.
* C. 43/ 11. Zach. 11/ 9.
3 Þui eg vil tilſetia yfer þa * ferſlags/ ſeiger Drotten̄ / ſverded / til ad i hel ſla/ ꝛ hundana/ til ad rijfa/ ꝛ Himenſens fugl/ ꝛ dijr a Jordun̄e / til ad eta ꝛ til ad fordiarfa. * Ezech. 14/ 21.
4 Og eg vil giøra þa ad eirnre ſkielfing fyrer øllu̅ rijkiu̅ a Jordun̄e/ * fyrer Manaſſe/ Ezechiæ ſonar/ Juda kongs ſkulld / vegna þeſſ/ er hn̄ giørde i Jeruſalem. * 2. Kong. 21/11. C. 23/26.
2. Kron. 33/ 9.
5 Þui hvør vill þyrma þier/ Jeruſalem? ꝛ hvør mun hafa medaumkan yfer þier? ꝛ hvør mun ganga burt / til ad bidia fridar fyrer þig?
6 Þu/ * þu hefur yfergiefed mig / ſeiger Drotten̄ / viked til baka/ ꝛ eg vil utrietta mijna hønd yfer þig/ og fordiarfa þig / eg er þreyttur a ad aumka.
* Eſ. 1. 2/ 4.
7 Og eg vil burtkuiſta þm̄ * med ein̄e varpſkuplu i landſens portu̅ / eg hefe giort barnlauſt/ fordiarfad mitt foolk/ þr hafa ecke ſnued vid fra þra vegu̅.
* Matth. 3/ 12. Luc. 3/ 17.
8 Þar voru fleire eckiur fyrer mig (þar i/) en̄ ſanduren̄ hia hafenu/ eg liet koma ein̄ fordiarfara um̄ middeiged til þra/ yfer eins utvalens moodur/ eg liet ſtaden̄ haſtarlega yferfallen̄ verda med ſkielfingu.
9 Hun/ ſe̅ fædde þa ſio/ er veik/ hen̄ar ſal þreyde/ * hen̄ar ſool var undergeingen̄/ þa þad en̄ nu var dagur/ hun blygdadeſt ꝛ ſkamadeſt ſijn / Og þad epter ordna af þm̄ vil eg giefa under ſverded/ fyrer þra fiandmøn̄u̅/ ſeiger Drotten̄. * Amos 8/ 9.
10 Vei mier / * mijn mooder / ad þu fædder mig / moote hvøriu̅ allt landed þræter ꝛ kijfar / eg hefe ** ecke ſett uppa okur/ ꝛ þr hafa ecke ſett uppa okur hia mier/ þo bølvar ſierhvør mier.
* C. 20/14. ** Pſ. 15/5.
11 Drotten̄ ſagde: nu vel/ (þad ſkal ganga) þijnu̅ epterordnu̅ vel/ hvad gylld er/ eg vil koma fiandmanen̄ til ad mæ-

ta þier/ a olucku tijdene z a neydaren-
ar tijma.
12 Mun jaarn kuña z briookajaarn af
nordrenu / z kopar ?
13 Eg vil giefa þitt gots z þijna fiaar
sioodu * til herfangs / ad þier skulud
eckert faa þar fyrer / z þad fyrer allra
þiña synda skulld/ z i ølluṁ þijnuṁ landa-
merkiñ. * c. 17/ 3.
14 Og eg vil færa (þig fyrer) þijna
fiandmeñ i eitt land sm̄ þu ecke þeckir/
þvi * elldureñ/ sm̄ er uppkveiktur i mi-
ñe reide/ skal breña yfer ydur.
* 5. Mos. 32/ 22/ etc.
15 Þu/ þu veitst (þad) Drottenn/ miñ
stu mijn/ z vitia mijn/ z frija mig fraa
mijnuṁ offooknuruṁ. Ad þu skuler ecke
rickia mi' upp i þiñar reide laangrækne/
merk (þo/) ad eg ber forsmaan fyrer
þijna skulld.
16 Þijn ord eru fundeñ/ z eg hefe eted
þau/ z þitt ord var mier til fagnadar/
z til mijns hiarta glede. Þvi eg er
nefndur epter þijnu nafne / Drottenn
Gud Zebaoth.
17 Eg sat ecke i leyne * med spottur-
unuṁ/ edur giørde mig lystugañ/(helldr)
sat alleiñ vegna þiñar handar/ þvi þu
hefur fyllt mig med harme * Ps. 1/ 1.
18 Hvar fyrer varer mijn pijna (so)
leinge / z þar er eingeñ von * uṁ mitt
saar/ þad vill ecke læknast ? þu ert vijst
(ordeñ) mier eins sm̄ eiñ ligaare/(sm̄) va
tn/ þar stendur ecke vid. * c. 30. 12/ 15.
19 Þar fyrer so sagde Drottenn : ef
þu umvender þier/ vil eg umvenda þi-
er/(og) þu skallt standa fyrer mier. Og
ef þu utdregur þad dijrmæta fra þvi
lata/ skallt þu vera sm̄ miñ muñur/ þr/
þr munu snua vid til þijn / z þu / þu
skallt ecke snua vid til þra.
20 Og eg vil giøra þig fyrer þessu
foolke ad einuṁ kopar-mur/ sm̄ er fastur/
z þr munu strijda i moote þier z * ecke
meiga vid þier/ þvi ** eg er med þier/
til ad frelsa þig/ z til ad frija þig/ seig
er Drottenn. * c. 1/ 19. Ezech. 3. 8/ 9.
** Jer. 8/ 19. Es. 41/ 10.
21 Og eg vil frelsa þig af hiña vondu
hende / z leysa þig af tijrañaña hende.

XVI. Capitule.

Spaamañenum er bañad ad abla Bar-
na i Juda Lande.

Og Drottens ord skiede til mijn/
og sagde:
2 Þu skallt ecke taka þier ei-
na hustru/ z ecke eiga syne eda
dætur a þessuṁ stad.
3 Þvi so sagde Drottenn uṁ þa syne
z uṁ þær dætur/ þau sm̄ fædast a þess
um stad / og uṁ þra mædur/ þær/ sm̄
fæda þau/ z uṁ þra fedur/ þa/ sm̄ ab-
la þra i þessu lande:
4 Þau skulu deyia af siukdooms dau-
da/ þau skulu ecke hørmud verda/ z * ei
greftrast/(helldur) verda ad saur a land
enu / z farast fyrer sverdenu / z fyrer
hungre/ z þra lijkame skal verda Himen
sens fugle z dijre a Jørduñe til fædu.
* C. 14/ 16.
5 Þvi so sagde Drottenn: þu skallt ecke
gaanga i lijk-stofuna/ z ecke gaanga burt
til ad graata/ z ei hafa medaumkan yf
er þm̄/ þvi eg hefe burtteked miñ frid
fra þessu foolke/ seiger Drottenn/ (jaa)
millde z mijskunseme.
6 Og þr skulu deyia stoorer z smaaer i
þessu lande/ * ecke greftrast/ z þr skulu
ecke harma þaa/ z ** eingeñ skal skie-
ra sig / z ei giøra sig skøllottañ fyrer
þa. * c. 22. 18/ 19. ** 3. Mos. 19. 27/ 28
7 Og þr skulu ecke utdeila (braude) a
medal þra yfer sorgeñe/ ad hugga nock-
urn yfer einuṁ dauduṁ / z ecke giefa þm̄
drycke af hugganaña bik'/(hvor eirn)
yfer sijnuṁ fødur / z yfer siñe moodur.
8 Og þu skallt ecke gaanga * i giesta-
boods hus/ til ad sitia hia þm̄/ til ad eta
z til ad drecka. * Pred. 7/ 3.
9 Þvi so sagde Drottenn Zebaoth Is-
raels Gud: siaa/ eg læt * liña af þessuṁ
stad fyrer ydar auguṁ z a ydar døgum
fagnadar raust z glede raust/ brudgu-
ma raust z brudar raust. * c. 7/ 34.
10 Og þad skiedur / þegar þu hefur
kuñgiørt þessu foolke øll þesse ord / og
þeir

þr seigia til þyn : * hvar fyrer talar
Drottenn alla þessa stooru olucku yfer
oss/ ⁊ hvør er vor misgiørningur/ ⁊ hv-
ad er vor synd / sm̄ vier høfū syndgad
med fyrer Drottne vorū Gude? * c. 5/19
11 Þa skalltu seigia til þra: af þvi/ad
ydar fedur yfergaafu mig/seiger Drott
eñ/ ⁊ geingu epter ødrū gudū/ ⁊ þion-
udu þm̄ ⁊ tilbaadu fyrer þm̄ / eñ yfer-
gaafu mig/ ⁊ hielldu ecke mitt løgmaal.
12 Og * þier / þier giøred verr eñ yd-
ar fedur/ ⁊ siaa/ þier fared hvør eirn ept
er syns vonda hiarta hardud/af þvi þi
er viliedecke hlyda mier. * c. 7. 24/26.
13 Og eg vil utskufa ydur af þessu lan
de burt til eins lands/ sm̄ þier ecke þeck
ed edur ydar fedur/ ⁊ þier munud þioo-
na þar framande gudū dag ⁊ nootti/ þvi
eg vil ecke giefa ydur naad.
14 Þar fyrer siaa/ tyden kiemur/ seiger
Drottenn/ ad madur mun * ecke framar
meir seigia: (so sannarlega sm̄) Drottenn
lifer/ sm̄ uppfærde Israels børn af Æ-
gyptalande: * c. 23. 7/ 8.
15 Helldur/ (so sannarlega/ sm̄) Drott-
eñ lifer / sm̄ uppfærde Israels børn af
nordur landenu/ ⁊ af øllū løndū/ þang
ad sm̄ hn̄ hafde burtreked þau/ ⁊ eg vil
færa þau aptur til þra lands / sm̄ eg
gaf þra fedrū.
16 Siaa/ eg sende (bod) * til margra
fiskara/ seiger Drottenn/ ⁊ þr skulu fis-
ka þaa. Og þar epter vil eg senda (bod)
til margra jagtmanna/ ⁊ þr skulu veida
þaa a øllū fiøllū/ ⁊ a øllū hædū / ⁊ ur
skorunū i klettunū. * Ezech. 47/ 10.
Luc. 5/ 10.
17 Þvi * myn augu eru yfer øllū þra
vegū/ þr eru ecke hulder fyrer mynu and
lite / ⁊ þra vondska er ecke huleñ fyrer
mynū augū. * c. 23/ 24.
18 Eñ eg vil fyrst betala þra misgiør-
ning tvøfallt ⁊ þra synd / af þvi þr
saurgudu mitt land med þra svyvird-
inga lyke / og filltu miñ arf med þra
svyvirdingum.
19 Drottenn/ þu ert miñ styrkur ⁊ myn
festing / ⁊ mitt athvarf a neydarennar
tyma/ heidingiarer munu koma til þyn/
fra Jardarennar endū / ⁊ seigia : vorer
fedur aattu þo svikseinena/ (jaa) hiegom
añ/ ⁊ þad kuñe eckert gagna þm̄.
20 Mun * ein mañeskia kuña ad giøra
sier gude/ ⁊ þr eru (þo) ecke guder?
* C. 10/ 3.
21 Þar fyrer siaa/ eg læt þa þeckia ad
þessu siñe/ (jaa) vil laata þaa þeckia my-
na hønd ⁊ miñ styrk/ ⁊ þr skulu þeckia
ad mitt nafn er Drottenn.

XVII. Capitule.

Judanna Afgudadyrkan straffast.

Juda synd er skrifud med jaarn-
styl/ (jaa) med eirne egg af ein-
um demant utgrafeñ a þeirra
hiartans tøblu/ ⁊ a ydar altar-
es horn/
2 So ad þra bornū skule i hug koma
þra ølturu/ ⁊ þra lundar hia þm̄ græ-
nu triaam/ hia þm̄ upphæckudu hædū.
3 Mitt fiall a mørkeñe / eg vil giefa
þitt gotz/ (jaa) alla þyna fiaarsioodu *
til herfangs/ (jaa) þynar hæder/ vegna
(þiñar) syndar (sm̄ þu giørder) iñañ
allra þiña landamerkia. * c. 15/ 13.
Ezech. 23/ 46.
4 Og þu skallt sleppa/ ⁊ þad af (sialf-
um) þier til/ af þynū arfe/ sm̄ eg gaf
þier/ ⁊ eg vil giøra þig ad þiña fiand-
maña þioon i þvi lande / sm̄ þu ecke
þecker/ þvi þier hafed * uppkveikt eiñ
elld i miñe reide / hn̄ skal breña æfen-
lega. * c. 5/19. c. 15/14. 5. Mos. 32/22.
5 So sagde Drottenn : bølvadur er sa
madur / sm̄ * reider sig uppa mañesk-
iuna / og helldur hollded fyrer siñ arm-
legg/ og hvørs hiarta vykur fra Drott
ne. * Ps. 118/ 8. Ps. 146/ 3.
6 Og hn̄ skal vera/ sm̄ * eitt lyng i eyde-
mørku/ ⁊ skal ecke siaa / nær gott mun
koma / helldur blyfa i þm̄ uppbrendu
(stødū) i eydemørkeñe/ i einu ofrioof-
sømu lande / ⁊ þu skallt ecke kuña bua
(þar.) * c. 48/ 6.
7 (Eñ) blessadur * er sa madur / sm̄
reider sig uppa Drottenn / ⁊ Drottenn
mun vera hn̄s athvarf. * Ps. 2/ 12.
Ps. 146/ 5. Es. 30/ 18.

8 Og hn̄ er * eins sm̄ eitt trie/ plantad
hia vatne / ⁊ sm̄ utbreider sijnar rætur
hiaa einū læk / hn̄ mun ecke ottast / nær
þar kiemur hite / ⁊ hn̄s laufblad mun
vera grænt/ ⁊ hn̄ mun ecke sorga fyrer/
nær eitt þurt aar (kiemur/) ⁊ ecke laata
af ad giefa aavøxt. * Ps. 1/ 3.
Ezech. 46/ 12.
9 Hiartad er umfram allt ofødugt/ ⁊
þad er fordiarfad/ hvør kan̄ þeckia þ?
10 Eg er * Drottenn/ sm̄ ransaka hiart
ad/ sm̄ proofa nijrun̄/ ⁊ (þad) til ** ad
giefa hvørium epter sijnū vegū/epter siña
athafna aavexte. * Ps. 7/ 10. etc.
** Rom. 2/ 6. Es. 40/ 10. C. 26/ 12. Ps.
62/ 13. Matth. 16/ 27. 1. Cor. 3/ 8.
11 (Sem) ein riupa safnade (eggium/) og
utklakte (þeim) ecke/ (so er sa/) * sm̄
safnar gotze/ þo ecke med riettu / hn̄
mun forlaata þad midt a sijnū døgū/ ⁊
vera eiñ giekur i siñe endalykt.
* Ps. 39. 7/ 8.
12 (En̄) vegsemdaren̄ar thron er hefd
i fra upphafe/ vors helgedoms stadur.
13 Þu Drottenn ert Israels von/ aller
sm̄ þig yfergiefa/ munu til skamar ver
da/ mijner fraføllnu skulu skrifast i
Jørdena/ þvi þr * yfergaafu Drottenn
þann lifande vatns uppsprettu. * C. 2/ 13.
14 Drottenn/ lækna mig/ so mun eg lækn
ast/ * frelsa mig/ so mun eg frelsast/
þvi ** þu ert miñ lofstijr.
* Ps. 118/ 25. ** Ps. 109/ 1.
15 Sia þr/ * þr seigia til mijn: hvar
er Drottenns ord? kiære/ laat þad ko
ma. * Es. 5/ 19.
16 En̄ eg / eg um̄flude ecke (ad vera)
hyrder epter þier/ hefe ⁊ ecke gyrnst eirn
aumlegan̄ dag / þu / þu veitst (þad/)
Hvad þar er utgeinged af mijnū vørū /
þad er fyrer þier.
17 Vertu mier ecke til skielfingar/ þu
ert * mijn von a einū vondū deige.
* C. 25/ 19.
18 Þeir munu til skam̄ar verda / sem
mig offsækia/ ⁊ eg/ eg mun ecke til skam̄
ar verda/ þeir/ þr munu skielfast/ ⁊ eg/
eg mun ecke skielfast / laat eiñ vondan̄
dag koma yfer þaa / ⁊ um̄turna þeim
med tvøfalldre um̄turnan.
19 So sagde Drottenn til mijn: gack /
⁊ stattu i foolksens barna porte/ i hvø
rt Juda konungar munu koma iñ / ⁊ i
giegnū hvørt þr munu ganga ut / ⁊ i
øllū Jerusalems portū.
20 Og þu skallt seigia til þra: heyred
Drottenns ord/ Juda konungar/ ⁊ allur
Juda/ ⁊ aller iñbyggiarar i Jerusalem/
sm̄ iñganged um̄ þesse port/
21 So sagde Drottenn: vered forsiaaler
i ydar saalū / ⁊ bered aungva byrde a
sabbatsens deige / ⁊ laated (hana ecke)
koma i giegnū Jerusalems port/
22 Og utbered aungva byrde af ydar
husū um̄ sabbatsens dag/ ⁊ þier skulud
eckert verk viña/ helldur helga sabbat
sens dag/ so sm̄ eg baud ydar fedrū.
23 En̄ * þr heyrdu ecke/ ⁊ hneigdu ecke
þra eyra/ helldur voru hardhnackader/
ad heyra ecke/ ⁊ medtaka ei agan̄.
* C. 7. 24/ 26. C. 11/ 8. C. 24/ 4.
24 Og þad skiedur / ef þier vissulega
heyred mig/ seiger Drottenn/ so þier ecke
laated koma byrde i giegnū þessa stadar
port * um̄ sabbatsens dag/ ⁊ til ad helga
sabbatsens dag / ad giøra ecke nockurt
verk a hønū/ * Es. 58. 13/ 14.
25 Þa skulu konungar ⁊ furstar koma
iñ i giegnū þessa stadar port / sm̄ sitia
a Davids stoole / sm̄ fara a vøgnū ⁊ a
hestū/ þr og þra høfdingiar/ (iaa) Juda
men̄/ ⁊ þr/ sm̄ bua i Jerusalem/ ⁊ þesse
stadur skal verda seten̄ æfenlega.
26 Og þr skulu koma af Juda stødū/
⁊ af (þm̄/ sm̄ liggia) um̄hverfes Jeru
salem/ ⁊ af BenJamins lande/ og af
sliettuñe/ ⁊ fiallenu/ og af sudre/ og
bera breñe-offur/ og slaatrunar-offur /
og mat-offur/ ⁊ reykelse/ ⁊ koma fram̄
med þackar-offur til Drottenns hus.
27 En̄ ef þier ecke heyred mig til ad
helga sabbatsens dag/ ⁊ ad bera ecke byr
de/ ⁊ iñganga i giegnū porten̄ iñ i Je
rusalem a sabbatsens deige / þa vil eg
laata * uppkveikia eiñ elld i heñar port
um/ ⁊ hn̄ skal fortæra Jerusalems høll
um/ ⁊ ecke utslockna. * Ezech. 23/ 47.
Es. 1/

Eſ. 1/31. Amos 5/8.

XVIII. Capitule.

Epterlijking tekeñ af eins Potta-
makara Kiere.

Þad ord/ ſm̄ ſkiede til Jeremias
fra Drottne/ſeigiande:
2 Tak þig upp / ꝛ þu ſkallt
gaanga ofañ i eins pottamak-
ara hus / ꝛ þar vil eg laata þig heyra
myn ord,
3 Og eg gieck ofañ i pottamakarans
hus / og ſaa / hañ giørde eitt verk a
hiooleñu.
4 Og þad kier / ſem hañ giørde/ gieck
ſundur/ ſm̄ leyr i pottamakarans hen-
de/ þa byriade hñ a ny/ ꝛ giørde eitt añ
ad kier þar af / ſo ſm̄ þad leiſt potta-
makarañū gott ad giøra:
5 Þa ſkiede Drottens ord til myn /
ſeigiande:
6 * Mun eg ecke kuña ad giøra vid
ydur/ þier af Jſraels huſe/ ſo ſm̄ þeſſe
pottamakare? ſeiger Drotteñ: ſia/ ei-
ns ſm̄ leyreñ er i pottamakarans hen-
de/ ſo erud þier af Jſraels huſe i miñe
hende. * Eſ. 45/ 9. etc.
7 Eg kañ * ſnarlega tala i giegn einu
foolke / ꝛ i giegn einu ryke/ til ad upp-
rickia/ꝛ til ad nidurbrioota/ꝛ til ad for
diarfa. * c. 1/ 10.
8 Eñ(ef)þad ſama foolk ſnyr ſier fra
þvi vonda/ i giegn hvøriu eg hefe tal
ad/ þa ſkal mig aangra þa olucku/ ſm̄ eg
þeinkte ad giøra vid þad.
9 Og eg kañ ſnarlega tala yfer einu
foolke/ꝛ yfer einu ryke/til ad byggia ꝛ
til ad planta.
10 Eñ(ef)þad giører illa fyrer mynū
augū/ſo ad þad hlyder ecke miñe rauſt/
þa ſkal mig aangra þad gooda/med hvør
iu eg hafde lofad ad giøra vel vid þad.
11 Og nu/kiære/ ſeig til Juda maña/
ꝛ til iñbyggiaraña i Jeruſalem / ſeig-
iande/ſo ſagde Drotteñ: ſia / eg tilbȳ
olucku yfer ydur/ ꝛ hef eirn faſtañ aa-
ſetning i moote ydur/ * ſnued ydur nu
hvør fra ſynū þm̄ vonda veige / og * *
betred ydar veige ꝛ ydar athafner.
* C. 3/ 14. C. 25/ 5. C. 35/ 15. Jon. 3/ 8.
** Jer. 7/3.
12 Eñ þr ſøgdu: þad * er forgiefens/
þvi * * vier viliū gaanga epter vorum
þaunkū/ ꝛ giøra hvør epter ſyns þeſſ
vonda hiarta hardud. * C. 44/ 16.
Eſ. 65/ 2. ** Jer. 3/ 17. C. 7/ 24.
13 Þar fyrer/ſo ſagde Drotteñ: ſpyr
ied þo a medal heidingiaña/hvør hefur
heyrt ſoddañ? Jſraels joomfru hefur
giørt eirn miøg ſlaamañ hlut.
14 Skyllde madur yfergiefa Libanons
ſnioo/ i ſtadeñ fyrer eiñ klett a (miñe)
mørk/ edur ſkyllde reñande(vatn)yfer-
giefaſt i ſtadeñ fyrer framande køld vøtn?
15 Þvi mitt foolk * hefur gleymt mier.
Þeir villdu giøra reykelſe hiegomlega/
ꝛ ſteita ſig a fra vegū/a þm̄ eilyfu ſtig
um/ ad gaanga a ſtigū/ a þm̄ veige/ ſm̄
ei var tredeñ/ * c. 2/ 32.
16 Til ad giøra þra land til eydelegg-
ingar/til æfenlegs athlaaturs/ * hvør/
ſm̄ geingur þar fram̄ hia / mun miøg
forundra ſig/ ꝛ hriſta ſitt høfud.
* Matth. 27/39.
17 Eg vil burtfeikia þm̄/ ſm̄ med ein
um auſtañ vinde/ fyrer(þeirra)fiand-
mønū/eg vil ſyna þm̄ * baked/ ꝛ ecke and
lited / nær þr fordiarfaſt. * c. 2/ 27.
18 Eñ þr ſøgdu , komed/ ꝛ laatum oſſ
viſſulega giøra raadſlagan i moot Jere
mias/ þvi logmaaled ſkal ecke burttak-
aſt fyrer eirn preſt/ edur raad fyrer eirn
vyſañ/ ꝛ ord fyrer eirn ſpaamañ/kom-
ed/ ꝛ laatū oſſ ſlaa hñ med tungune, og
ecke giefa gaum ad øllū hñs ordum.
19 Drotteñ/gief gaum ad mier/ꝛ heyr
miña mootſtandara rauſt.
20 Skyllde * madur betala illu fyrer
gott: þvi þr hafa grafed * * eina grøf
handa miñe ſaal. Minſtu(þo/hvørneñ)
eg hefe ſtaded fyrer þier / til ad tala
gott fyrer þaa/ til ad ſnua þiñe grimd
fra þm̄. * 1. Moſ. 44/4. Pſ. 35/12.
** Pſ. 35/ 7. Pſ. 119/ 85.
21 Þar fyrer gief þra børn til hung-
urſens/ ꝛ laat þaa faraſt fyrer ſverde/
ad þra husfrur verde barnlauſar og

eckiur/ z þra men̄ i helslegner/ þra ungu (kall kyn) sleigen̄ med sverde i strijdenu.

22 Ad þar heyrest hroop af þra husū/ þvi þu munt færa eitt herlid yfer þa hastarlega/ þvi þr groofu eina grøf til ad grijpa mig/ z løgdu snørur fyrer mijn̄a fætur.

23 Og þu Drotten̄/ þu veitst allt þra raad i moke mier til daudans/ * tak ecke forlijkun fyrer þra vondsku/ z afmaa ecke þra synd fyrer þier/ laat þaa hrasa fyrer þier/ breit vid þaa a þijnar reide tijma. * Ps. 109/ 14.

XIX. Capitule.

Jerusalems Eydelegging.

SO sagde Drotten̄: gack burt/ z kaup eina leyr-krus af potta makaranū/ z (med nockrū) af þeim̄ elldstu fyrer foolkenu/ z af þeim̄ elldstu fyrer prestunū:

2 Og gack ut til BenHinnoms dals/ sem̄ er utan̄ þ pottan̄a porte/ z predika þar þau ord/ sem̄ eg vil seigia til þijn:

3 Og þu skallt seigia: heyred Drottens ord/ Juda konungar/ z in̄byggiarar i Jerusalem/ so sagde sa Drotten̄ Zebaoth/ Israels Gud: sia/ eg laet koma olucku yfer þen̄an̄ stad/ ad sierhvør/ sem̄ þad heyrer/ hans eyru skulu klingia.

* 1. Sam. 3/ 11. 2. Kong. 21/ 12.

4 Af þvi þr forlietu mig/ og giørdu þen̄an̄ stad framande/ z offrudu reykelse fyrer framande gudū þar i/ hvøria þeir z þra fedur og Juda konungar/ þr þecktu ecke/ z hafa fyllt þen̄an̄ stad med saklausra bloode.

5 Og hafa byggt Baals hæder/ til ad * bren̄a þeirra syne med ellde/ Baal til bren̄e-forna/ hvad eg ecke baud/ z ei taladei og ei kom i mitt hiarta. * c. 7/31.

6 * Þar fyrer sia/ dagurin̄ kiemur/ seiger Drotten̄/ ** ad man̄ skal ecke kalla þen̄an̄ stad meir Tophet eda Ben Hinnoms dal/ helldur mords dal.

* C. 9/ 25. ** C. 7/32.

7 Þvi eg vil giøra Juda z Jerusalems raad ad eingu i þessū stad/ z laata þaa falla fyrer sverde fyrer þra fiandmøn̄um/ z i þra hønd/ sem̄ stunda epter þra lijfe/ og eg vil giefa * Himensens fugle og dijre a Jørdun̄e þra lijkame til fædu. * c. 7/ 33. c. 9/ 22.

8 Og eg vil giøra * þen̄an̄ stad ad eynum eyde (stad/) z til athlæturs/ hvør sem̄ geingur þar fram̄ um̄/ mun miøg forundra sig/ og hlæa yfer øllum hans plagū. * c. 18/16. c. 49/13. c. 50/13. 3. Mos. 26/32.

9 Og eg vil laata þaa * eta þra sona kiøt z þra dætra kiøt/ z þeir skulu eta sierhvør sijns vinar kiøt ** i neyd og i angist/ med hvørium̄ þra fiandmen̄ og þeir sem̄ sitia epter þra lijfe/ skulu þvijnga þa. * 5. Mos. 28/53. ** Luc. 19/43

10 Og þu skallt briota krusena fyrer þeirra man̄a augū/ þeirra sem̄ geingu med þier/

11 Og seigia til þra: so sagde sa Drotten̄ Zebaoth/ so vil eg briota þetta foolk/ z þen̄an̄ stad/ so sem̄ madr brijtur pottamakarans kier/ sem̄ ecke kan̄ fullgiørast framar/ z þr skulu grefta i * Tophet/ af þvi þar skal ecke vera rum til ad grefta. * c. 7/ 32.

12 So vil eg breita vid þen̄an̄ stad/ seiger Drotten̄/ z vid hans in̄byggiara/ og giøra þen̄an̄ stad sem̄ Tophet.

13 Og þau hus i Jerusalem/ og Juda konunga hus skulu vera ohrein/ sem̄ sa stadur Tophet/ med øllū husunū/ þar sem̄ þr gaafu reykelse a þeckiunū handa øllū Himensens her/ z offrudu ødrū gudum dryckiar-offrum.

14 Og Jeremias kom fra Tophet/ hvørt Drotten̄ hafde sendt han̄ til ad spaa/ z stood i Drottens hus forgarde/ z sagde til alls foolksens.

15 So sagde sa Drotten̄ Zebaoth/ Israels Gud: sia/ eg laet koma yfer þen̄an̄ stad/ z yfer alla stade/ (sem̄ heyra) hønū til/ allt þad vonda sem̄ eg hefe talad i giegn hønū/ þvi þr eru hardsvijrad er ad heyra ecke mijn ord.

XX. Capitule.

Paschur slær Spaaman̄en̄.

Og Paſchur/Jmmers ſon/preſt
uren̄/ hvør ed var ſa ypparſte
befalnings madur i Drottens
huſe / heyrde Jeremiam / ſm̄
ſpáde þeſſū ordū.
2 Og Paſchur * ſloo Jeremias ſpá⸗
man̄/ ꝛ kaſtade hønū i fangelſe/hvørt
ed var i BenJamins þvi efra porte /
ſm̄ var hia Drottens huſe.
* Þ. G. 23/ 2.
3 Og þad ſkiede um̄ morgunen̄ / þa
took Paſchur Jeremias ur fangelſe⸗
nu/ꝛ Jeremias ſagde til hn̄s : Drotten̄
kallade ecke þitt nafn Paſchur/hellдur
Magor Miſſabib.
4 Þvi ſo ſagde Drotten̄ : ſia / eg vil
giora þig til ſkielfingar fyrer þig/ og
fyrer alla/ſm̄ elſka þig/og þr ſkulu fa⸗
lla fyrer þra fiandman̄a ſverde/ ꝛ þyn
augu ſkulu ſia þad/ꝛ eg vil giefa allan̄
Juda i kongſens hønd af Babylon/ og
hn̄ mun burtflitia þa til Babylon / ꝛ
ſla þar med ſverde.
5 Og eg vil giefa alls þeſſa ſtadar
gootz/ꝛ allt verk þar i/og allar gerſem
ar þar i/ꝛ * allra Juda konunga fiar
ſioodu/vil eg giefa i þra fiandman̄a hø⸗
nd/ad þr ſkule ræna þm̄/ og taka þa/ꝛ
færa þa til Babylon. * Eſ. 39/ 6.
6 Og þu Paſchur/ ꝛ aller þr/ſm̄ bua
i þynu huſe/ſkulu ganga i fangelſed/
ꝛ þu ſkallt koma til Babylon / og þar
deyia/ ꝛ þar greftraſt/ þu ꝛ aller/ ſm̄
elſka þig/ſm̄ þu hefur ſpad lyge fyrer.
7 Drotten̄ / þu hefur nad mier (med
ordū/) ꝛ eg liet mier na(med ordū) þu
hefur vered mier (of) ſterkur/og hefur
un̄ed/ eg er daglega ad adhlatre / hvør
eirn ſpottar mig.
8 Þvi nær eg vil tala / vil kveina/ vil
hroopa valld ꝛ eydelegging/þvi Drott⸗
en̄s ord er orded mier daglega ad hád⸗
ung ꝛ ad ſpotte.
9 Og eg þeynkte / eg vil ecke min̄aſt
hn̄s/og ei tala framar meir i hn̄s naf⸗
ne / en̄ þad var i mynu hiarta/ſm̄ eirn
bren̄ande elldur (hefde vered) in̄eluktur
i mynū beinū/og eg var þreyttur ad þo⸗
la þad/ og kan̄ ecke(framar.)
10 Þvi eg heyrde margra um̄rædu /
(ia)hrædſlu allt um̄ kryng/(ſo þr ſøg
du:) kun̄giøred þ / ꝛ vier vilium̄ kun̄giø⸗
ra þad/aller þr/ ſm̄ ſkylldu hallda frid
vid mig/athugudu/hvørt eg(ecke)hallt
rade/ (og ſøgdu:)hn̄ kin̄e einhvørn ly⸗
ma ad verda ſviken̄ / ꝛ vier kyn̄um fa
magt yfer hønū/ ꝛ hefna vor a hønū.
11 En̄ Drotten̄ er * hia mier/ſm̄ eirn̄
ſterkur kappe/ þar fyrer ſkulu þr hraſa
ſm̄ offækia mig / ꝛ ecke fa yferhønd /
þr eru miøg ſmader/þvi þr høndludu
ecke ſkynſamlega/ein æfenleg ſkøm̄ ſkal
ecke gleymaſt. * C. 1. 8/ 19. C. 15/ 20.
Eſ. 41/ 10.
12 Og þu Drotten̄ Zebaoth ert ſa/ſm̄
proofar eirn riettvyſſan̄/ ſm̄ ſier * nyr⸗
un ꝛ hiørtun/lat mig ſia þyna hefnd
a þm̄/ þvi eg hefe openberad þier mitt
málefne. * Pſ. 7/ 10. etc.
13 Synged Drottne/ lofed Drotten̄/
þvi hn̄ frelſte eins fatæks ſal af þra
vondu hende.
14 * Bølvadur er ſa dagur/a hvørium̄
eg var fæddur/ ſa dagur/a hvørium̄ myn
mooder fædde mig/ ſkal ecke verda bleſſ⸗
adur. * C. 15/ 10. Job. 3/ 1. etc. c. 10/ 18.
15 Bølvadur vere ſa madur / ſm̄ bod⸗
ade mynū fødur þad/ ꝛ ſagde: þier er
fædt eitt ſvein⸗barn / ſm̄ giørde hn̄ ſo
gladan̄.
16 Og ſa ſame madur verde ſm̄ * þeir
ſtader/ hvørium̄ Drotten̄ kollkaſtade / og
angrade þad ecke/ ꝛ hn̄ ſkal heyra eitt
kvein um̄ morgunen̄ / ꝛ eina ylfran um̄
middeiges(tyman̄.) * 1. Moſ. 19. 24/ 25
17 Ad madur ecke i helſloo mig af(mood
ur)lyfe/edur ad myn mooder varde(ecke)
myn grøf/ ꝛ hen̄ar lyf (hefde orded) o⸗
liett æfenlega.
18 Þvi kom eg ut af (moodur) lyfe til
ad ſia mædu ꝛ hørmung/og myner dag
ar ſkylldu endaſt med ſkøm?

XXI. Capitule.

Svar til Zedechiæ Sendeboda.

Hað orð / ſm̃ ſkeðe til Jeremias
fra Drottne/ þegar konungur=
eñ Zedechias ſende til hañs
Paſchur Malchia ſon/ z Se=
phania Maeſia ſon/preſteñ að ſeigia:
2 Adſpyr þo Drottieñ fyrer oſſ / þvi
Nabuchodonoſor/konungureñ af Baby
lon/ſtrider a mooke oſſ/ef Drottieñ ma
ſkie/villde giera vid oſſ epter øllū ſijnū
undarlegū hlutū / z að hñ mætte fara
upp ſra oſſ.
3 Og Jeremias ſagde til þra/ ſo ſkul=
uð þier ſeigia til Zedechias:
4 So ſagde Drottieñ Jſraels Gud :
ſia/eg umſny ſtrijds vopnunū/ſm̃ eru i
ydar hondū / med hvøriū þier ſtrijded
moote konungenū af Babylon / z þm̃
Chaldæis/þm̃ ſm̃ hafa lagſt um̃ ydur
utañ fyrer murunū/og eg vil ſafna þm̃
allt mitt i þeñañ ſtað.
5 Og eg vil ſtrijda i mooke ydur / med
eiñe utriettre hende/ z med einū ſterkum
armlegg/ z med reide/ og med grimd/og
med ſtoorre bræde.
6 Og eg vil ſlaa þeſſa ſtaðar iñbygg=
iara/ bæde mañeſkiurnar z dijreñ/ þeir
ſkulu deyia fyrer eina ſtoora drepſoott.
7 Og þar epter/ſeiger Drotteñ/vil eg
giefa Zedechias Juda konung / z hñs
þienara og folked / z þa epterordnu i
þeſſū ſtað af drepſotteñe/(og)af ſverd
enu/z af hungrenu/i Nabuchodonoſors
konungſens hond af Babylon / z i þra
fiandmaña hond/ og i þra hond/*ſm̃
ſtunda epter þra lijfe/z hñ ſkal ſlaa þa
med bytu ſverde/ ecke hlijfa þm̃ / og ei
vægia/og ei aumka ſig. *2. Moſ. 4/19
2. Sam. 4/8.
8 Og þu ſkallt ſeigia til þeſſa folks:
ſo ſagde Drotteñ : *ſia/ eg legg fyrer
ydur lijfſens veg/og daudans veg.
* 5 Moſ. 11/26.
9 Hvør * ſm̃ blijfur i þeſſū ſtad / ſkal
deyia fyrer ſverdenu z af hungrenu/og
af drepſotteñe / eñ hñ ſm̃ geingur ut /
og fellur til Chaldæaña / þeirra ſm̃
þrengia ydur, ſkal vera lifande/z hñs
lijf ſkal vera honum að einu her=
fange. * c. 38/ 2.
10 Þvi eg hefe ſett mitt andlit i mote
þeſſū ſtad til ills og ecke til goods/ſeig
er Drotteñ / hñ ſkal giefaſt i konung=
ſens hond af Babylon/z hñ ſkal brēna
hñ med ellde.
11 Og (ſeig) til Juda konungs huſs:
heyred Drotteñs ord.
12 (Þu þu) Davids hus/ſo ſagde Dro
tteñ: *halldeð doom um̃ morguneñ/ og
frelſed eirn hryggvañ af underokarans
hende/ uppa það mijn ** grimd ſkule
ecke(maa ſkie/) utfara ſm̃ ellduren/ og
upptendraſt/z eingeñ ſkule kuña utſløck
va hñ fyrer þra athafna vondſku ſku=
lld. * c. 22/ 3. ** c. 7/ 20. c. 17/4.
13 Sia/eg(kiem)til þijn/(þu kviña/)
ſm̃ byr i dalnū / i einu biarge/ a ſliett=
uñe/ſeiger Drotteñ. (Þa þier)ſeiged:
hvør vill yferfalla oſſ/ og hvør vill ko=
ma i vor heimkyñe?
14 Og eg vil vitja ydar epter ydar at
hafna averkte/ ſeiger Drotteñ/z upp=
kveikia eiñ elld i heñar ſkooge / z hñ
ſkal fortæra øllu allt i kring um̃ hana.

XXII. Capitule.

Spaamañſens Raad til Kong Joiachim.

So ſagde Drotteñ: gack ofañ i
Juda konungs hus/z þu ſka=
llt tala þar þetta ord.
2 Og ſeigia : þu Juda kon=
ungur/ſm̃ ſitur a Davids ſtoole/* heyr
Drottens ord/ þu z þijner þienarar/z
þitt foolk/ſm̃ iñganga um̃ þeſſe port.
* C. 17/ 20.
3 So ſagde Drotteñ: * hallded riett
z riettvijſe/z frelſed eiñ ræntañ af eins
underokara hende/z þier ſkulud ecke taal
draga/** ecke ræna eiñ framande/ eiñ
fødurlauſañ edur eina eckiu / z ecke ut=
hella ſaklauſu bloode i þeſſū ſtad.
* C. 21/ 12. ** 2. Moſ. 22/ 21. 3. Moſ.
19/ 33. 5. Moſ. 10. 18/ 19.
4 Þvi ef þier giøred vijſulega þvilijt=
kt/ þa * ſkulu konungarner/ ſm̃ ſitia i
Davids ſtad/a hñs ſtole/iñfara i giegn
um þeſſa huſs port / ſm̃ fara a vøgn=
unum

unñ z a hestunum / hvør eirn / og hñs
þienarar z hñs foolk. * c. 17/ 25.
5 Eñ ef þier ecke vilied heyra þesse
ord/ þa hefe eg svared vid mig (sialf-
añ/) seiger Drotteñ/ad þetta hus sku-
le verda ad einñ eyde (stad.)
6 Þvi so sagde Drotteñ um̄ Juda kon
ungs hus : þu ert mier Gilead Liban-
ons hofud/ hvad gillder þad/ eg vil giø
ra þig i eyde/ (og ad) stødum/ sem eing-
eñ byr i.
7 Þvi eg vil helga fordiarfara yfer
þig/ (bæde) mañ z hñs vopn/ z þr skulu
afhøggva þijna utvalda cedrus vidu /
z kasta (þm̄) a elldeñ.
8 So skulu marger heidingiar gainga
fram̄ fyrer þeñañ stad / z seigia hvør
til siijns naunga : * hvar fyrer hefur
Drotteñ so giørt vid þeñañ þañ stoo-
ra stad ? * 1. Kong. 9/ 8.
9 Og þr munu seigia: af þvi þr yfer
gaafu Drottens þra Guds sattmaala/
z tilbadu fyrer ødrum gudū/ og þioon
udu þeim.
10 Þier skulud ecke graata yfer einum
daudū/ og ecke harma vegna hñs/ (helld
ur) graated miøg yfer hønū / sm̄ burt
fer/ þvi hñ mun alldrei koma aptur/ og
sia sitt fødurland.
11 Þvi so sagde Drotteñ um̄ Sallum/
Josiæ konungs son / sm̄ er konungur i
Josiæ siijns fødurs stad / sm̄ er utfar-
eñ af þessū stad: hñ skal ecke koma fram
armeir hijngad aptur.
12 helldur skal hñ deyia i þm̄ stad/ hvø
rt þr færdu hñ / og hñ skal ecke fram
armeir sia þetta land.
13 Vei þm̄ / sm̄ bygger sitt hus fyrer
utañ riettvijsse / z siina sale fyrer utañ
riett / þeim sem vill laata siñ naunga
þioona fyrer eckert/ z * ecke giefa hønū
siin laun. * 3. Mos. 19/ 13. etc.
14 Ja þm̄/ sm̄ þeinker/ eg vil byggia
mier eitt yfermaata hus / z svala sale/
z laata uthøggva glugga (þar i/) z lopt
af cedrus/ z maala med raudu.
15 (Meinar þu/ad) þu vilier vera kon
ungur/ med þvi þu dreissar med cedrus?
hefur þiñ fader ecke eted z drucked/ og
giørde (samt) riett z riettvijsse / þa
(gieck þad) hønū vel ?
16 Nañ hialpade einū aumū og einum
fatækum til riettinda / þa (gieck þad)
vel til. Er þad ecke ad þeckia mig/ seig
er Drootteñ ?
17 Eñ þijn augu z þitt hiarta er ecke
(so/) helldur uppa þijna agyrnd / og
uppa ad uthella saklausu blode/ z uppa
underokan/ z uppa ad giøra fordiersun.
18 Þar fyrer so sagde Drotteñ um̄
Joiakim/ Josiæ son/ konungeñ i Juda:
þr skulu ecke harma hñ/ (og seigia:) *
æ miñ brooder/ z æ syster/ þr skulu ecke
harma hñ/ æ herra/ og æ hñs vegsemd.
* 2. Kong. 13/ 30.
19 Nañ skal greptrast sem eiñ asne
greptrast / ad dragast z kastast burt ut
fyrer Jerusalems port.
20 Gack uppa Libanon / z kveina / og
lat þig heyra i Basan/ z hroopa/ fra
Abarim/ þvi aller/ sm̄ elska þig / eru
um̄turnader.
21 Eg talade til þijn/ þa þu varst so
ohultur/ (eñ) þu sagder ; eg vil ecke hey
ra þ. Þesse var þiñ vegur fra þijnū ung
dome/ þvi þu hlijdder ecke miñe raust.
22 Vedred skal fortæra øllū þijnū hyrd
urū/ og þeir sm̄ elska þig/ skulu fara i
faingelsed / þvi þa skallt þu smaanast
z blygdast fyrer allrar þiñar illsku skulld
23 Þu/ sm̄ (nu) byr i Libanon/ sm̄ giør-
er hreidur i cedrus triānū/ hvad æskeleg
muntu vera / þegar þu * faer þijnur /
(ja) aingist/ eins sm̄ hun / þar fæder.
* C. 4/ 31. Mich. 4/ 10. Os. 13/ 13.
24 (So sañarlega/ sem) eg life/ seiger
Drotteñ/ þo ad * Chonias Joiakims
Juda konungs son / være eiñ signett-
(hrijngur) a miñe hægre hende/ þa vill-
da eg ricka þier þar af/ * 2. Kron. 36/ 9
25 Og giefa þig * i þra hønd/ sm̄ stun-
da epter þijnu lijfe/ z i þra hønd/ fyrer
hvøriū þu ottast/ z i Nabuchodonosors
konungsens af Babylon hønd / og i
Chaldæaña hønd. * C. 21/ 7.
26 Og eg * vil burtkasta þier/ z þiñe
moodur/

moodur/ sem þig fædde / til eins annars
lands/hvar þid ecke vorud fædd/ z þar
skulud þid deyia. * 2.Kong.24.12/15.
27 Enn til þess lands/þangad/sem þau
villdu giarnan koma aptur / þangad
skulu þau ecke koma aptur.
28 Mun(þad vera)ein lijtel sorg/þesse
madur Chonias er burtdreifdur / mun
hann vera eitt kier / sem eingenn hefur lyst
til ? hvar fyrer eru þeir burtkastader/hann
z hans sæde/ia burtkastader * i eitt la-
nd/sem þeir ecke þeckia ? * c. 5/ 19.
29 Land/land/land/heyr Drottens ord.
30 So sagde Drottenn : skrifed þennan
mann fyrer einn barnlausann / fyrer einn
mann/sem ecke skal hafa lucku a sijnum
døgum/þvi þar skal ecke heppnast af hans
sæde einn madur / sem kunne sitia a Da-
vids stole/z rijkia framarmeir i Juda.

XXIII. Capitule.

Stioornendanna Straff.

Vei* hyrdurunum / sem fyrerkoma
z sundurdreifa þeirre hiørd/ sem
eg fæde/seiger Drottenn.
* Ezech. 13/ 2. C. 34/ 2.
2 Þar fyrer so sagde Drottenn/ Isra-
els Gud/ til hyrdaranna/ þa sem fæda
mitt foolk: þier/þier hafed sundurdrei-
ft minne hiørd/ z burthraked hana/og
ecke vitiad hennar/sia eg vil vitia ydar
fyrer ydar athafna illsku skulld / seiger
Drottenn.
3 Og eg vil safna þvi eptererdna af
minne hiørd/af øllum løndum/hvørt eg he
fe reked þa / z eg vil færa þa til þra
fiarhusa aptur/ad þeir skule vaxa z
vera marger.
4 Og eg vil setia hyrdara yfer þa / og
þeir skulu fæda þa/z þeir skulu ecke fram-
ar meir ottast/ z ei skielfast / z ei heim-
sækiast/seiger Drottenn.
5 Sia/* sa tijmenn kiemur/ seiger Drott-
enn / z eg vil uppvekia David einn riett-
vijsann groodur/ z hann mun stioorna/ sem
einn konungur/ z breita skynsamlega/ z
veita riett z riettvijse a Jordunne.
* C. 30/ 3.
6 A hans døgum * skal Juda frelsast/ z
Israel bua ohult / z þetta er hans na-
fn / sem mann mun nefna hann / Drottenn
vort riettlæte. * c. 33/ 16.
5. Mos. 33/ 28. Es. 45/ 17
7 Þar fyrer sia/* sa tijmenn kiemur/seig
er Drottenn/z þeir munu ecke framar me-
ir seigia: (so sannarlega sem) Drottenn
lifer/sem uppfærde Israels børn af Æ-
gyptalande. * C. 16. 14/ 15.
8 Helldur (so sannarlega sem) Drottenn
lifer sem uppfærde/ z sem liet koma Is-
raels huss sæde af nordurlande / z af
øllum løndum / hvørt eg hafde burtreked
þa / z þeir skulu bua i þra lande.
9 Vidvijkiande spamønnunum. Mitt
hiarta er angrad i mijnu lijfe / øll
mijn bein skialfa/eg var sem einn druckenn
madur / z sem einn madur / er vijn hefur
feinged yferhønd yfer/vegna Drottens/
z vegna hans heilogu orda.
10 Þvi landed er fullt af hoor-køllum /
þvi landed sirger fyrer bølvanarennar
skulld / haglendenn i eydemørkenne eru
þurr / z þra hlaup er vondt/ og þeirra
stioornan duger eckert.
11 Þvi bæde spamadurenn z presturenn
eru hræsnarar / eg hefe ogso funded
þra illsku i mijnu huse/seiger Drottenn.
12 Þar fyrer skal* þra vegur vera fyr
er þeim/ sem haaler (veiger) i myrkre/
þeir skulu rasa z falla þar a/ þvi eg vil
lata olucku koma yfer þa a þra vit-
junar are/ seiger Drottenn. * Ps. 35/ 6
13 Og eg hefe sied daarskap a spa-
mønnunum i Samaria/(þvi) þeir spadu fyr
er Baal / z villtu mitt foolk Israel.
14 Enn eg sie svijvirding hia spamønn-
unum i Jerusalem/ad þeir drijgia hooran-
er / z ganga um med lijge / z * styrkia
hinna vondu hendur/ad þeir skule ecke um
venda sier/ hvør fra sinne illsku/þeir/ þeir
eru aller fyrer mier/sem Sodoma/z henn
ar innbyggiarar / sem Gomorra.
* Ezech. 13/ 22.
15 Þar fyrer so sagde sa Drottenn Ze-
baoth um spamennena: * sia/eg vil fæ-
da þa med malurt / z giefa þeim beiskt
vatn ad drecka / þvi af spamønnunum i
Jeru-

Jeruſalem er hræſne utkomeñ i þad
giørvallt land. * c. 9/ 15.
16 So ſagde ſaa Drottenn Zebaoth :
heyred ecke a ſpaamañaña ord/ſm̃ ſpaa-
ydur/ * þr ſvijkia ydur/ þr munu predika
þra hiarta ſioon / ecke af Drottens
muñe. * c. 14/ 14. etc.
17 Sem ſeigia vodū til þra/ſm̃ foragta
mig: Drottenn hefur talad/þier ſkulud
hafa frid/ z þr ſeigia til ſierhvørs / *
ſm̃ geingur i ſijns hiarta hardud : þar
ſkal eingeñ olucka koma yfer ydur.
* C. 7/ 24. Eſ. 65/ 2. Matth. 7. 13/ 15.
18 Þvi hvør * ſtood i Drottens heim-
uglegu(raade/)z hefur ſied z heyrt hūs
ord? hvor gaumgiæfde hūs ord/ z heyr-
de þad? * Rom. 11/ 34. etc.
19 Siaa/Drottens * ſtormur ſkal utko
ma med grimd/ z eirn hrædelegur ſtorm.
ur falla a þra ogudlegu høfud.
* Pſ. 11/ 6.
20 Drottens * reide mun ecke ſnua fra/
þar til hn̄ hefur giørt þad / z þar til
hn̄ hefur utrieтт þad / ſm̃ hn̄ hefur i
ſiñe / a þm̃ ſeinuſtu døgū munud þier
allvel ſaa ſkyn þar a. * c. 30/ 24.
21 Eg * ſende ecke ſpaameñena/ z þeir/
þr hlupu / eg talade ecke til þra / z þr
ſpaadu. * c. 14/ 14.
22 Og ef þr hefdu ſtaded i mijnu heim
uglegu raade/ z læted mitt foolk * heyra
mijn ord / þa hefdu þeir ſnued ſier fra
þra hinū vonda veige/ z fra þra athaf-
na illſku. * 1. Pet. 4/ 11.
23 Er eg eiñ Gud/ſm̃ er allnær/ ſeiger
Drottenn/ z ecke eirn Gud/ ſm̃ er laangt
burtu?
24 Meinar þu/ ad nockur kuñe ſkijla
ſier * (ſo)leynelega/ad eg/ eg kuñe ecke
ſiaa hn̄? ſeiger Drottenn. Er eg ecke ſaa/
ſm̃ uppfylle Himmana z Jørdena/ ſeig-
er Drottenn? * c. 16/ 17. Eph. 4/ 10.
25 Eg hefe heyrt hvad ſpaameñerner
hafa ſagt/ þr/ſm̃ ſpaa lijge i mijnu naf-
ne/ſeigiande : mig dreymde/mig dreymde
26 Hvad leinge(ſkal þad vara?)er þad
(þa) i þra ſpaamaña hiarta / ſm̃ ſpaa
lijge/ z ſpaa þra hiartans ſvikſemd?
27 Þeir ſm̃ hafa raadſløgun ad koma
mijnu foolke til ad gleyma mijnu nafne
fyrer þra drauma / ſm̃ þr ſeigia hvør
fyrer ſijnū naunga / eins ſm̃ þra fedur
gleymdu mijnu nafne fyrer Baals ſkulld
28 Eirn ſpaamadur/ſm̃ dreimer eiñ dra
um/ſeige eiñ draum/eñ hn̄/ſm̃ mitt ord
er hiaa / tale mitt ord i ſañleika / hvad
ſkulu agnernar giøra hia hveitenu z
ſeiger Drottenn.
29 Er * mitt ord ecke ſm̃ elldur/ſeiger
Drottenn/ z ſm̃ eiñ hamar/þar kañ ſund
urſlaa eiñ klett? * Ebr. 4/ 12.
30 Þar fyrer ſiaa / eg vil til vid þa ſpaa
meñ/ſeiger Drottenn/ſm̃ ſtela mijnū ord
um/ ſa eine fra þm̃ ødrū.
31 Siaa/eg vil til vid þa ſpaameñ/ſeig
er Drottenn/ ſem bruka þra tungu / og
ſeigia : hn̄ ſeiger þad.
32 Siaa/eg vil til vid þa/ſm̃ ſpaa følſk
um draumū / ſeiger Drottenn / z ſøgdu
þa / z villtu mitt foolk med þra lijge z
med þra hiegilin/ z eg/eg ſende þa ecke/
z ei befalade þm̃ þad/og þeir gøgnudu
þo ecke þeſſu foolke/ſeiger Drottenn.
33 Og nær þetta foolk/edur ſpaamad-
ureñ/eda eiñ preſtur ſpyr þig/ z ſeiger :
hvad er Drottens byrde : þa ſkalltu ſeig
ia til þra : hvada byrde? ad eg vil yfer-
giefa ydur/ſeiger Drottenn.
34 Og ef ſpaamadureñ eda preſtureñ/
eda foolked ſeiger : þad er Drottens byr
de / þa vil eg vitia þeſſ ſama mañs z
hn̄s huſs.
35 So munud þier ſeigia hvør til ſijns
naunga / z hvør til ſijns broodurs :
hvøriu ſvarade Drottenn / z hvad tal-
ade Drottenn?
36 Og þier munud ecke kalla þad fram
ar Drottens byrde/ þvi (hvørs) mañs
(eiged) ord ſkal vera hønū ein byrde /
Med þvi þier(ſo)umſnerud þeſſ lifan-
da Guds/þeſſ Drottens Zebaoths vors
Guds orde.
37 So ſkalltu ſeigia til ſpaamañſens :
hvøriu ſvarade Drottenn þier/ z hvad
talade Drottenn?
38 Og ef þier mundud ſeigia : Drott-
ens

ens byrde? þar fyrer so sagde Drottenn: af þui þier søgdud/ þetta ord (ad vera) Drottens byrde/ z eg sende til ydar/ og liet seigia: þier skulud ecke kalla þad Drottens byrde.
39 Þar fyrer sia eg / eg vil vissulega gleyma ydur/ z skufa ydur og stadnum/ sem eg gaf ydur z ydar fedrum/ fra mijnu auglite.
40 Og * eg vil tilsetia ydur eilijfa skøm og eilijfa forsmaan/ sem alldrei skal gleymt verda. * C. 20/11.

XXIV. Capitule.

Ein Epterlijking tekenn af Fijkiu-Korfunum.

Drottenn liet mig sia / og sia / tvær fijkiu-karfer settar fyrer Drottens musteri / epter þad * Nabuchodonosor/ konungurenn af Babylon/ hafde burtfært Jekonias Joiakims son Juda konung/ z Juda høfdingia / z timbur-mennena z smidena af Jerusalem/ z fært þa til Babylon. * C. 29/2. 2. Kong. 24/15.
2 J þeirre einu kørf voru miøg goodar fijkiur/ sem þær fyrstu fullvoxnu fijkiur / z i þeirre annare kørf voru miøg vondar fijkiur / sem ecke kunnu etast / af þui þær voru vondar.
3 Og Drottenn sagde til mijn: * hvad sier þu Jeremias? og eg sagde: fijkiurnar/ þær goodu fijkiur eru miøg goodar / z þær vondu eru miøg vondar/ sem ecke kunna etast / af þui þær eru (so) vondar. * C. 2. 11/ 13.
4 Og Drottens ord var til mijn/ seigiande:
5 So sagde Drottenn Israels Gud: eins sem þessar fijkiur eru goodar/ so vil eg læta þa skyna þ/ sem eru burtfærder af Juda/ hvoria eg liet burtsenda af þessum stad til Chaldæana lands til gods
6 Og eg * vil setia mitt auga a þa til goods/ z færa þa aptur i þetta land/ z uppbyggia þa/ og ecke nidurbriota/ z planta þa / z ecke uppricka.
* C. 31/ 23. C. 45/ 4.
7 Og * eg vil giefa þeim hiarta til ad þeckia mig/ ad eg er Drottenn/ z þeir skulu vera mitt folk/ og eg/ eg vil vera þeirra Gud / þui þeir munu snua sier til mijn i þeirra giørvøllu hiarta. * C. 31/ 33. C. 32/39. Ezech. 11/ 19. C. 36/26.
8 Enn * eins sem þær vondu fijkiur voru þær/ sem ecke kunnu etast/ af þui þær voru (so) vondar/ þui so sagde Drottenn: so skal eg giefa Zedechias Juda konung/ z hans høfdingia/ z þa/ sem eru umfram af Jerusalem/ þa epterordnu i þessu lande/ z þa/ sem bua i Egyptalande. * C. 29/ 17.
9 Og eg vil giefa * þa til ovoa / til olucku i øllum rijkium a Jordunne/ til hæd ungar/ z til eins maalshaattar/ til spots z til bølvanar i øllum stødunum/ hvört eg vil burtreka þa. * C. 29/18. C. 42/18. C. 44/ 12.
10 Og eg vil * senda sverded/ hungred z drepsottena a þa/ þar til eg eyde þeim af landenu / sem eg gaf þeim og þeirra fedrum. * Ezech. 6/ 12. C. 14/ 21.

XXV. Capitule.

Kløgun yfer Judanna Forherdslu.

Þad ord/ sem skiede til Jeremias yfer allt Juda foolk / a þui fioorda Joiakims Josiæ sonar Juda konungs aare / þad er Nabuchodonosors konungsens af Babylon þad fyrsta aar.
2 Sem Jeremias spamadurenn talade til alls Juda foolks/ z til allra innbyggiara i Jerusalem / seigiande:
3 Fra þui þrettanda Josiæ Amons sonar/ Juda konungs aare / z allt til þessa dags / sem er nu þriu og tuttugu aar / skiede Drottens ord til mijn / z eg hefe talad til ydar tijmanlega z sijfelldt / og þier heyrdud ecke.
4 Og Drottenn hefur sendt til ydar alla sijna þienara/ spamennena/ tijmanlega z sijfelldlega/ z þier heyrdud ecke / z hneigdud ei ydar eyra til ad heyra/
5 Ad þeir søgdu: * umvended ydur nu hvør fra sijnum þeim vonda veige / z fra sinnæ athafna illsku/ z þier skulud bua i landenu sem Drottenn gaf ydur og ydar fedrum

fedrū alltÿd z æfenlegā. * c. 18/ 11. etc.
6 Og þier skulud ecke * ganga epter
ødrū gudū / til ad þioona þm/ z til ad
tilbidia fyrer þm/ z þier skulud ecke ÿsa
mig med ydar handaverke / ad eg skule
ecke giora ydur illt. * c. 7/ 6.
5. Mos. 8/ 19. C. 11/ 28.
7 Eñ þier hlÿddud mier ecke / seiger
Drottiñ / i þvi ad ysa mig med ydar
handaverke/ til ydar (eigeñ) olucku.
8 Þar þ so sagde sa Drottiñ Zeba-
oth: med þvi þier heyrdud ecke mÿn ord/
9 Sia/ (so) sende eg / z vil taka (til
mÿn) allar ætter af nordrenu / seiger
Drottiñ / z til Nabuchodonosor/ kon-
ungsens af Babylon/ mÿns þienara/ z
færa þær yfer þetta land/ z yfer þa/ sē
þar bua i / z yfer allar þessar þiooder
um kryng/ z bølva þm/ og giøra þær i
eyde / z til athlæturs / og til eilÿfrar
eydemerkur.
10 Og eg vil * læta vera burtu fra
þm fagnadar raust z glede raust/ brud-
guma raust / og brudar raust / kvarna
hliod/ z lios i lyktēne * Openb. 18/ 23. etc.
11 Og þetta giørvallt land skal verda
ad eydemørk/ (ia) til eydeleggingar/ z
þesser lÿder skulu þioona konungenū af
Babylon / * siøtÿu ar. * c. 27/ 22.
C. 29/ 10. 2. Kron. 35. 21/ 22. Dan. 9/ 2.
12 Og þad skiedur / nær siøtÿu ar eru
full/ vil eg vitia konungsens af Baby-
lon/ z alls þess sama foolks/ seiger Dro
tteñ/ vegna þra misgiørnings/ z Chaldæ
aña lands / og giøra þad til eilÿfrar
eydeleggingar.
13 So vil eg færa øll mÿn ord yfer þad
sama land/ sm eg hefe talad i giegn þvi/
(sm er/) allt þad/ sm skrifad er i þssare
book/ þad sm Jeremias hefur spaad yf-
er øllū þioodunū.
14 Þvi þar skulu læta sier þioona af
þm ogso marger heidingiar z storer kon
ungar/ z eg vil betala þm epter þra er-
vide/ z epter þra handaverke.
15 Þvi so sagde Drottiñ Israels Gud
til mÿn: tak eirn bikar med þessarar rei
de vÿn af miñe hende/ z * gief hñ øllū
þioodunū/ til hvørra eg sende þig.
* Openb. 14/ 10.
16 Og þær skulu drecka z riuka ufaf /
z verda galdar fyrer sverdenu / sm eg
sende a medal þra.
17 Og eg took bikareñ af Drottens
hende/ z gaf øllū þioodunū/ til hvørra
Drotteñ sende mig.
18 Sem er Jerusalem/ z Juda stødū/ z
heñar konungū/ z heñar høfdingiū/ til
ad giøra þa ad eydemørku/ (ia) til eyde-
leggingar/ til athlæturs/ z til bølvun-
ar/ sm a þessū deige.
19 Pharao konungenū i Egyptalande/
z hñs þienurū/ z hñs høfdingiū/ z øllu
hñs foolke.
20 Og øllu blendings (foolke/) z øllū
konungū i Uz lande/ z øllum konungū i
Philistæa lande/ z Askalon/ z Gaza /
z Echron/ z þvi epterordna af Asdod.
21 Edom / z Moab/ og Amons børnū.
22 Og øllū konungū i Tyro / z øllum
konungū i Zidon/ z konungunū a eyuñe/
sm er hinumeigeñ haffsens.
23 Dedan/ og Thema/ z Buz/ og øllū
ytstum i hornunū.
24 Og øllū konungunū i Arabia/ z øll
um konungū moot vestrenu/ þm sm bua
i eydemørkeñe.
25 Og øllum konungū i Zimri/ z øllū
konungum i Elan / z øllum konungū
i Meden.
26 Og øllum konungū mot nordrenu /
bæde þm nalægu z langt burtu / þm
eina med þm ødrū. Og øllū rÿkiunū a
Jørduñe/ sm eru a Jardrÿkes krÿngluñe/
z kong Sesach skal drecka epter þa.
27 Og þu skallt seigia til þra: so sag-
de sa Drottiñ Zebaoth/ Israels Gud:
* drecked z verded druckner/ z spÿed/ og
detted/ z þier skulud ecke uppstanda veg-
na sverdsens / sm eg sende a medal yd-
ar. * c. 51/ 7. Ps. 75/ 9.
28 Og þad skiedur/ nær þr veigra sier
vid ad taka vid bikarnū af þiñe hende
til ad drecka/ þa skalltu seigia til þra:
so sagde sa Drottiñ Zebaoth/ þier skul
ud endelega drecka.

29 Hvi sia/ i þm̃ * stad/ sm̃ er kallad-
ur epter mijnu nafne/ hefe eg byriad ad
plaaga/ z skilldud þier/ þier aldeiles ve
ra ostraffader ? þier skulud ecke vera o-
straffader/ Þvi eg kalla eitt sverd yfer
alla þaa / sm̃ bua a Jordu / seiger sa
Drottẽ Zebaoth. * 1. Pet. 4/ 17. etc.
30 Og þu/ þu skallt spaa yfer þm̃ øll-
um þessũ ordũ z seigia til þra: Drott
eñ mun * øskra af þvi haa/ z laata hey-
ra sijna raust af hñs heilaga heimkiñe/
hñ mun vijst øskra yfer sijnu lystelega
(heimkiñe/) hñ mun laata hliooma eitt
hroop/ sm̃ þra/ þar troda (vijn-pressu/)
til allra Jardareñar iñbyggiara.

* Amos 1/ 2. etc.

31 Þar er komed eitt hliood allt til
Jardareñar enda / þvi Drottẽ a
þrætu vid heidingiana / hñ er sa / sm̃
vill hallda doom vid allt hold. Hañ vill
giefa þaa ogudlegu under sverded/ seig
er Drottẽ.
32 So sagde sa Drottẽ Zebaoth :
sia/ þar utkiemur olucka fra einu folke
til eins añars/ z þar skal eirn stor storm
ur uppvekiast fra Jardareñar sijdum.
33 Og Drottẽs helslegner skulu vera
a þm̃ sama deige/ fra (þm̃ eina) Jard-
areñar enda/ z allt til (þess añars) Jard
areñar enda/ þr skulu ecke harmast / z
ei safnast/ og ei greftrast/ þr skulu ver-
da ad skarne a mørkeñe.
34 Kveined þier hyrdarar/ z hroped /
og vellted ydur (i øsku/) þier vollduger
af hiørduñe / þvi ydar dagar eru full-
komnader ad slaatrast / z ydar sundur-
tvistran (er fullkomnud/) z þier skulud
falla sm̃ eitt askelegt kier.
35 Og hyrdararner skulu ecke kuña ad
flija / z þr volldugu af hiørdeñe ecke
kuña ad undañkomast.
36 (Þar heyrest) hyrdaraña kveinun-
ar hliood/ z ylfran af volldugũ af hiørd
eñe / þvi Drottẽ hefur eydelagt þra
haglende.
37 Og þra eingiar/ sm̃ stoodu vel/ eru
upphøggnar/ vegna Drottẽs grimd-
ar reide.
38 Hañ hefur/ sm̃ sa (unge) leon/ yfer
giefed sitt skiool / þvi þra land er eyde-
lagt / af fordiarfarans reide/ z af hñs
grimdar reide.

XXVI. Capitule.

Juda aamiñest til Yperbootar.

J Joiakims/ Josiæ sonar/ Juda
konungs rijkes uppbyrian/ skie-
de þetta ord fra Drottne /
seigiande:
2 So sagde Drottẽ : stattu i forgard
enũ hia Drottẽs huse/ z þu skallt ta-
la til allra Juda stada / þra sm̃ koma
til ad tilbidia i Drottẽs huse/ øll þesse
ord/ sm̃ eg hefe befalad þier/ ad tala til
þra/ þu skallt ecke taka eitt ord þar fra
3 * Ef þr/ (maa skie/) heyre z snue sier/
sierhvør fra sijnũ þm̃ vonda veige / og
mig kiñe aangra þad vonda/ sm̃ eg hefe
þeinkt ad giøra vid þaa/ fyrer þra at-
hafna illsku skulld. * C. 36/ 3.
4 Og þu skallt seigia til þra / so sag-
de Drottẽ : ef þier ecke hlijded mier /
til ad gaanga i mijnu løgmaale / sm̃ eg
lagde fyrer ydur.
5 Til ad heyra miña þienara spaamañ
aña ord/ sm̃ eg sende til ydar bæde tijm-
anlega z sijfelldlega / þier villdud þo
ecke heyra.
6 So vil eg giøra vid þetta hus / *
so sm̃ vid Silo/ z giøra þeñañ stad ad
eiñe bølvan fyrer øllũ heidingiũ a Jørd
uñe. * C. 7/ 14.
7 Og prestarner / z spaameñerner/ og
allt foolked heyrde Jeremiam/ ad hñ tal
ade þesse ord i Drottẽs huse.
8 Og þad skiede/ þegar Jeremias haf
de fullendad ad tala allt þad/ sm̃ Dro-
ttẽ hafde befalad hønũ ad tala til
alls foolksens / þa gripu prestarner z
spaameñerner/ z allt foolked hñ/ z søg-
du : þu skallt vissulega deyia.
9 Hvar fyrer spaader þu i Drottẽs
nafne/ z sagder: þad skal gaanga þessu
huse so sm̃ Silo / z þesse stadur skal
eydeleggiast/ ad eingeñ skal bua þar? og
allt foolked vard safnad i moote Jere-
mias i Drottẽs huse.

10 Og Juda høfdingiar heyrdu þeſſe
ord / z geingu upp af konungſens huſe
til Drottens huſs/z ſettu ſig i Drott
ens þeſſ nyia ports dyr.
11 Og preſtarner z ſpamennerner ſøg-
du til høfdingiana z til alls folkſens/
ſeigiande: * þeſſe madur er ſkylldur ad
deyia/ þvi hn̄ ſpaade i giegn þeſſū ſtad/
ſo ſem þier hafed heyrt med ydar eyrū.
*P. G. 6/ 13.
12 En̄ Jeremias ſagde til allra høfd-
ingiana/z til alls foolkſens/ſeigiande:
Drotten̄ ſende mig til ad ſpaa i giegn
þeſſu huſe/ z i giegn þeſſū ſtad/øllum
þeim ordū / ſem þier hafed heyrt.
13 So * betred nu ydar vegū z ydar at
hafner/ z hlyded Drottens ydar Guds
rauſt/ſo mun Drotten̄ angra þad von-
da/ſem hn̄ hefur talad i giegn ydur.
*C. 7/ 3. C. 18/ 8.
14 Og eg/ſiaa eg er i ydar hende/giored
vid mig/ſo ſem ydur þiker gott z riett.
15 Þo ſkulud þier viſſulega vita/ad ef
þier i hel ſlaaed mig/ þa munud þier ut
hella ſaklauſu blode yfer ydur(ſialfa/)
z yfer þennan ſtad / z yfer hn̄s innbygg-
iara/þvi i ſannleika hefur Drotten̄ ſen
dt mig til ydar til ad tala øll þeſſe ord
fyrer ydar eyrum.
16 Þa ſøgdu høfdingiarner z allt folk
ed/til preſtanna z til ſpamannanna: þeſſe
madur er ecke ſekur til dauda/ Þvi hn̄
hefur talad til vor i Drottens vors
Guds nafne.
17 Og(nockrer)menn af þeim elſtu i land
enu ſtoodu upp / z ſøgdu til alls foolk-
ſens ſafnadar/ ſeigiande:
18 * Michæas ſa Moraſite ſpaade a
Ezekiæ Juda konungs døgū / z ſagde
til alls Juda foolks/ ſeigiande: ſo ſag-
de ſa Drotten̄ Zebaoth: ** Zion ſkal
plægiaſt/ (ſem) eitt akur/ z Jeruſalem
verda ad (ſtein-)hrugū/ z huſſens fiall
ad hæd i einū ſkooge. * Mich. 1/ 1.
** Jer. 9/ 11. etc.
19 Munde Ezekias Juda konungur z
allur Juda/(þar fyrer)hafa ſleiged hn̄
ſtrax i hel/ottadeſt hn̄ ecke Drotten̄/ z
bad til Drottens/ z * Drotten̄ ydrade
þad vonda / ſem hn̄ hafde talad i giegn
þeim? og vier/vier giørū miøg illa i moo
te vorū ſaalū. * C. 18/ 8.
20 Þar var og ſo eirn madur/ ſem ſpaa-
de i Drottens nafne/ Urias Semaiæ
ſon/af KiriathJearim/z hn̄ ſpaade
i giegn þeſſū ſtad / z i giegn þeſſu lan-
de ølldunges ſem Jeremias:
21 Og kong Joiakim z aller hn̄s volld
uger/ z aller høfdingiarner heyrdu hn̄s
ord/z konungurenn leitadeſt vid/ ad ſlaa
hn̄ i hel. Og Urias heyrde þad/z ottad
eſt/z flude/z kom til Egyptalands.
22 En̄ kong Joiakim ſende foolk til
Egyptalands/ Elnatan Achbors ſon/
z menn med hønū til Egyptalands.
23 Og þr utfærdu Urias af Egypta-
lande/ z færdu hn̄ til kong Joiakim/ z
hn̄ ſloo hn̄ med ſverde/z kaſtade hn̄s lyk-
kama i þeſſ almuga foolks grafer.
24 Þo var * Ahikams Saphans ſon-
ar hønd med Jeremias/ad mann gaf hn̄
ecke i folkſens hend til ad ſlaa hn̄ i hel.
* 2. Kong. 22. 12/ 14.

XXVII. Capitule.

Vidvorun um Judanna þreinging und
er Nabuchodonoſor.

J Joiakims Joſiæ ſonar / Juda
rykes uppbyrian / ſkiede þetta
ord til Jeremias fra Drott-
ne/ ſeigiande:
2 So ſagde Drotten̄ til myn: giør þier
band z klafa/og legg þau a þin̄ hals/
3 Og ſend þau * til konungſens i E-
dom / z til konungſens i Moab/ og til
Amons barna konungs / z til konung-
ſens i Tyro/og til konungſens i Zidon/
fyrer þra ſendebooda hønd / þra ſem eru
komner til Jeruſalem/til Zedekias Ju-
da konungs. * C. 25. 11/ 12.
4 Og þu ſkallt befala þm̄ ad ſeigia
til þra drottna : ſo ſagde ſa Drotten̄
Zebaoth Iſraels Gud / ſo ſkulud þier
ſeigia til ydar drottna:
5 Eg/eg * giørde Jørdena/ manneſkiurn
ar z dyren̄ / ſem eru a Jardryke / fyrer
myna þa ſtooru magt/z fyrer mitt þann
ut-

utriekka armlegg/ z eg hefe giefed ha-
na/hvøriū mier riekt sijnest. * c.32/17.
6 Og nu hefe eg/ eg giefed * øll þesse
lønd i Nabuchodonosors konungsens
af Babylon/ ** mijns þienara hønd/
z eirneñ þau villudijreñ hefe eg giefed
hønū/til ad þioona hønū. * c.25/28.
C. 28/ 14. ** Dan. 2/37. etc. C. 4/ 19.
7 Og allar þioder skulu þiona hønū/
z hñs syne/ og hñs sonar syne/ * þar
til ad hñs lands tijme kiemur/ (ja) og
so hñs / z margar þiooder z megtuger
konungar munu læta sier þioona af
hønum. * c. 25/ 12.
8 Og þad skier/þad foolk z þad rijke/
sm̄ ecke vill þioona hønū/ Nabuchodo-
nosor/konungenū af Babylon/z sm̄ ecke
vill giefa þra hæls under konungsens
af Babylon hñs ok/ þad sama folk vil
eg heimsækia * med sverde z med hung-
re/ z med drepsoott/ seiger Drottenñ /
þar til ad eg fyrerfer þm̄ fyrer hñs
hønd. * c. 14/ 14. c. 27/ 14.
9 Þar fyrer * hlijded ecke ydar prophet-
um/z ydar spámoñū/ og ydar draum-
um/og ydar dag-veliurū/z ydar galldra
møñū/ þm̄ sm̄ seigia til ydar/ seigian-
de: þier skulud ecke þioona konungenum
af Babylon. * c. 14/ 14. etc.
10 Þvi þr/ * þeir spá ydur følsku/ad
koma ydur længt burt frá ydar lande /
z eg skal utreka ydur/og þier skulud fyr
erfarast. * v. 14/ 16.
11 Þvi þad foolk / sm̄ giefur siñ hals
under konungsens ok af Babylon / og
þioonar hønū / þad vil eg læta vera i
sijnu lande / seiger Drottenñ/ z þad skal
yrkia þad/z bua þar i.
12 Og eg talade til Zedekias / Juda
konungs/epter øllum þessū ordū/z sag
de: giefed ydar halsa under konungsens
ok af Babylon/z þiooned hønū og hñs
foolke/so skulud þier lifa.
13 Hvar fyrer vilied þier deyia / þu z
þitt foolk/ fyrer sverdenu/fyrer hung-
renu/ z fyrer drepsootteñe ? * so sem
Drottenñ hefur talad til foolksens/sm̄
ecke vill þioona konungenum af Baby-
lon. * v. 8.
14 Og * þier skulud ecke hlijda þra spá
mañā ordū/þra sm̄ seigia til ydar/seig
iande: þier munud ecke þioona konung
enū af Babylon/þvi þr/þeir spá ydur
følsku. * c.14/14. c.23/16. c.29.8/9.
1. Joh. 4/ 1.
15 Þvi eg hefe ecke sendt þá / seiger
Drottenñ/eñ þeir/þeir spá følsku i mijñ
nu nafne/uppa þad eg skule utreka yd-
ur/ ad þier skulud fyrerfarast/ þier og
spámeñerner/þr sm̄ spá fyrer ydur.
16 Og eg talode til prestaña z til alls
foolksens/ z sagde: so sagde Drottenñ:
þier skulud ecke hlijda ydar spámaña
ordum/þra sm̄ spá fyrer ydur/ z seig-
ia: siá/ * þau kier af Drottenñs huse
eru nu snarlega snueñ fra Babylon /
þvi þr/ þeir spádu følsku fyrer ydur.
* C. 28/ 3.
17 Þier skulud ecke hlijda þm̄/ (helld-
ur)þiooned konungenū af Babylon/ so
skulud þier lifa/ hvar fyrer skyllde þsse
stadur verda i eyde?
18 Og ef þr eru spámeñ / z ef þar er
Drottenñs ord med þm̄/ læted þá bidia
nu þañ Drottenñ Zebaoth/ad þau epter
ordnu kier i Drottenñs huse / z i Juda
konungs huse/ z i Jerusalem/skule ecke
koma til Babylon.
19 Þvi so sagde sa Drottenñ Zebaoth
um̄ * stoolpana/z um̄ hafed/z um̄ stool-
ana/z um̄ þau øñur kier/þau epterord
nu i þessū stad/ * 2. Kong. 25/ 13.
20 Sem Nabuchodonosor/konungureñ
af Babylon ecke took/ þegar hñ flutte
* Jekonias Joiakims son/Juda konung
fra Jerusalem til Babylon/z alla Ju-
da og Jerusalems hofdingia.
* 2. Kong. 24. 12/ 13.
21 Þvi so sagde sa Drottenñ Zebaoth
Jsraels Gud/ um̄ kiereñ/þau epterord-
nu i Drottenñs huse/z i konungsens hu
se af Juda z i Jerusalem.
22 Þau skulu koma til Babylon/ z ve-
ra þar/allt til þess dags eg vil * vitia
þra/seiger Drottenñ/ z læta þau upp-
færa/ z læta þau koma aptur til þessa
stad-

ſtadar. * 2. Kron. 36/ 22.

XXVIII. Capitule.

Spámañenum verdur mootmællt aþ
Anania.

Og þad ſkiede a þvi ſama
áre/ i Zedekiæ Juda konungs
rÿkes uppbyrian/ a þvi fiorda
áre i þm̃ fim̃ta mánade/ ſag
de Ananias Aſſurs ſon/ ſa ſpámad-
ur/ ſm̃ var af Gibeon/ til mÿn i Drott-
eñs huſe/ fyrer preſtaña ꝛ alls foolk-
ſens augũ/ ꝛ ſagde:
2 So ſagde ſa Drotteñ Zebaoth/ Iſra
els Gud/ ſeigiande: eg hefe broted kon-
ungſens ok af Babylon.
3 Fyrr eñ tvø full áar eru um̃lideñ/ *
vil eg láta fœra aptur til þeſſa ſtad-
ar øll Drotteñs huſs kier/ ſ̃ Nabucho
donoſor/ konungureñ af Babylon/ took
af þeſſũ ſtad/ ꝛ fœrde þau til Babylon.
* C. 27/ 16.
4 Og * Jekonias Joiakims ſon/ kon-
ungeñ i Juda/ ꝛ alla fángana af Juda/
þau ſm̃ eru komner til Babylon / vil eg
fœra aptur til þeſſa ſtadar/ ſeiger Dro
tteñ/ þvi eg vil brioota konungſens ok
af Babylon. * 2. Kong. 24. 12/ 13.
5 Og Jeremias ſpámadur ſagde til
Ananias ſpámañs fyrer preſtaña aug
um / ꝛ fyrer alls foolkſens augũ / þra
ſm̃ ſtoodu i Drotteñs huſe.
6 Og Jeremias ſpámadureñ ſagde:
amen/ Drotteñ giøre ſo/ Drotteñ ſtad-
feſte þÿn ord/ ſm̃ þu hefur ſpád/ til ad
láta koma aptur Drotteñs huſs kier/
ꝛ alla fángana fra Babylon til þeſſa
ſtadar.
7 Eñ heyr þo þetta ord / ſm̃ eg tala
ꝼ þÿnũ eyrũ/ ꝛ fyrer alls folkſens eyrũ:
8 Spámeñerner/ ſm̃ hafa vered fyrer
mig ꝛ fyrer þig fra gamallre tÿd / þr
hafa ſpád i moote mørgũ løndũ og i
moote ſtoorũ rÿkiũ um̃ ſtrÿd ꝛ um̃ o-
lucku/ ꝛ um̃ drepſoott.
9 (Eñ) nær eiñ ſpámadur ſpáer um̃
frid/ nær þeſſ ſpámañs ord koma/ ſkal
ſa ſpámadur þeckiaſt / hvorn Drott-
eñ hefur ſendt i ſañleika.
10 Þa took Ananias ſpámadur * oked
af Jeremiæ ſpámañs háalſe / og braut
þad. * c. 27/ 2.
11 Og Ananias ſagde fyrer alls foolk
ſens augũ / ſeigiande: ſo ſagde Drott-
eñ: ſo vil eg brioota Nabuchodonoſors
konungſens ok af Babylon / * fyrr eñ
full tvø áar lÿda/ af allra þiodaña háal-
ſe / ꝛ Jeremias ſpámadur gieck ſiñ
veg. * v. 3.
12 Eñ Drotteñs ord ſkiede til Jeremi-
as / epter þad Ananias ſpámadureñ
hafde broted oked af Jeremiæ ſpá-
mañs háalſe/ ꝛ ſagde:
13 Gack/ ꝛ þu ſkallt ſeigia til Anani-
as/ ſeigiande: ſo ſagde Drotteñ: þu
hefur broted trie okeñ/ ꝛ þu ſkallt (nu)
gøra iárn ok i ſtadeñ fyrer þau.
14 Þvi ſo ſagde ſa Drotteñ Zebaoth/
Iſraels Gud: eg hefe lagt * eitt iárn-
ok a allra þeſſara þiooda háls / til ad
þioona Nabuchodonoſor konungenũ af
Babylon/ ꝛ þær ſkulu þioona hønũ/ ꝛ
eg hefe ogſo giefed hønũ þau ville dÿr-
eñ. * c. 25/ 9. c. 27/ 6. Dan. 2/ 37.
15 Og Jeremias ſpámadur ſagde til
Ananias ſpámañs: heyr þo Anania/
Drotteñ hefr ecke ſendt þig/ ꝛ þu giørd
er þ/ ad þetta folk reider ſig uppa lÿge.
16 Þar fyrer ſo ſagde Drotteñ: ſiá/ eg
vil burtſenda þig af Jardrÿkes krÿngl-
uñe/ þu ſkallt deyia a þeſſu áre/ þvi *
þu talader um̃ fráfall moote Drott-
ne. * c. 29/ 31.
17 So deyde Ananias ſpámadur a þvi
ſama áre a þm̃ ſiøunda mánade.

XXIX. Capitule.

Spámañſens Breþ til þeirra þaung
udu i Babylon.

Og þeſſe eru breffſens ord / ſm̃
Jeremias ſpámadureñ ſende
fra Jeruſalem til þeſſ epter-
ordna af þm̃ elldſtu / þra ſem
voru burtfœrder / og til preſtaña/ ꝛ til
ſpámañaña/ ꝛ til alls folkſens/ ſm̃ Na
buchodonoſor hafde burtfært fra Jeru
ſalem til Babylon.

2 Epter þad * kong Jekonias z drott-
ningen / z herberges-sveinarner / Juda
höfdingiar z Jerusalems / z timburmen
erner / z smiderner / af Jerusalem voru
utgeingner. * c. 24/1. 1. Kong. 24/15.
3 Fyrer Elasa Saphans sonar / z Ge-
maria Hilkiæ sonar hönd / hvøria Ze
dekias Juda konungur sende til Na-
buchodonosor / konungsens i Babylon /
til Babylon / seigiande:
4 So sagde sa Drotten Zebaoth / Is-
raels Gud / til allra fanganna / sem eg he
fe lated burtfæra fra Jerusalem til
Babylon.
5 Bygged hus / z bued (þar i /) z planted
aldengarda / z eted avøxt af þeim.
6 Taked hustrur / z abled sona og dæt-
ra / z taked ydar sonum hustrur / og giefed
ydar dætur mønnum / z þær skulu fæda sy-
ne og dætur / z auked ydur þar / og þier
skulud ecke minka.
7 Og leited stadarens besta / þangad / sem
eg liet burtfæra ydur / z bidied fyrer hön
um til Drottens / þvi nær þad geingur
hönum vel / geingur þad (og) ydur vel.
8 Þvi so sagde sa Drotten Zebaoth
Israels Gud: læted ecke ydar prophe-
ta / sem eru midt a medal ydar / og ydar
spamenn svijkia ydur / og þier skulud ecke
hlyda ydar draumum / sem ydur dreymer.
9 Þvi þeir / þeir spa følsku fyrer ydur i
mijnu nafne / eg hefe ecke sendt þa /
seiger Drotten.
10 Þvi so sagde Drotten: epter þad *
ad siøtiju ar eru fullendud i Babylon /
þa vil eg vitia ydar / z uppvekia mitt
þad gooda ord yfer ydur / ad fæera ydur
aptur til þessa stadar. * c. 25/11. etc.
11 Þvi eg / eg veit * hvada þanka eg
hefe peinkt um ydur / seiger Drotten /
(sem er) fridarens þanka / z ecke til o-
lucku / ad giefa ydur þann enda / (sem
þier) voned. * Ps. 92/6.
12 Og þier skulud * akalla mig / z gan
ga / z bidia til mijn / og eg vil bænheyra
ydur. * Ps. 50/15.
13 Og þier skulud leita mijn / z finna /
nær * þier leited mijn i ydar giørvøllu
hiarta. * Es. 55/6.
14 Og eg skal finnast fyrer ydur / seig-
er Drotten / og snua ydar fangelse / og
safna ydur fra øllum heidingiunum / og fra
øllum stødunum / hvørt eg liet burtreka yd-
ur / seiger Drotten / z læta ydur aptur-
koma til þess stadar / hvadan eg liet
burtfæra ydur.
15 Þvi þier søgdud: Drotten uppvak-
te oss spamenn i Babylon.
16 Þar fyrer so sagde Drotten um kon
ungenn / þann sem situr a Davids stoole /
og um allt foolked / þad sem byr i þessum
stad / (sem er) um ydar brædur / sem ecke
voru utfarner med ydur i fangelsed.
17 (Ja) so sagde sa Drotten Zeba-
oth: sia / eg * sende yfer þa sverded /
hungred z drepsootte na / z eg vil giøra
þa sem þær slæmu fijkiur / sem ecke ku-
nnu etast / af þvi þær voru vondar.
* C. 44/13. 2. Sam. 24/13.
18 Og eg vil vera a bak vid þa med
sverded / med hungred z med drepsoott-
ena / og * giøra þa ad hrakninge fyrer
øllum rijkium a Jørdunne / ad ** bølvan og
ad forundran / og ad athlatre / z ad had
ung fyrer øllum heidingium hvørt eg hefe
reked þa. * c. 14/12. c. 24/9.
** Ezech. 5/15. Jer. 42/18.
19 Af þvi þeir hlyddu ecke mijnum ordum /
seiger Drotten / (eg) sem sende mijna
þienara / spamennena til þeirra tijmanlega
z sijfelldlega / en þier heyrdud ecke /
seiger Drotten.
20 En heyred þier Drottens ord / *
aller þier burtfærder (i fangelsed /)
hvøria eg sende fra Jerusalem til Ba-
bylon. * v. 4.
21 So sagde sa Drotten Zebaoth /
Israels Gud um Achab Kolaiæ son / og
um Zedekias Maseiæ son / * þa sem
spadu ydur følsku i mijnu nafne / sia /
eg gief þa i Nabuchodonosors konung-
sens af Babylon hönd / z hann skal sla
þa fyrer ydar augum. * c. 27. 10/15.
22 Og þar skal takast af þeim ein bøl-
van a medal allra (i fangelse) burtfærd
ra af Juda / sem eru i Babylon / ad mann
skal

ſkal ſeigia: Drotteñ giøre þig ſm̄ Ze-
dekias/ z ſm̄ Achab/ hvøria konungureñ
af Babylon ſteikte a elldenū.
23 Af þvi ad þr giørdu eiñ dæruſkap
i Iſrael / z drÿgdu hooraner med þra
vina huſtrum/ z tøludu orded falſklega
i mÿnu nafne/ hvørt ed eg hafde ecke be-
falad þm̄ / bæde veit eg þad/ og vitna
þad/ ſeiger Drotteñ.
24 Og þu ſkallt ſeigia til Semaia þſſ
Nechelamita/ ſeigiande:
25 So ſagde ſa Drotteñ Zebaoth/ Iſ-
raels Gud/ ſeigiande: af þvi ad þu/ þu
utſender bref i þÿnu nafne til alls fool
ks/ ſm̄ er i Jeruſalem/ z til Sephania
Maſeiæ ſonar preſtſens / og til allra
preſtaña/ ſeigiande:
26 Drotteñ hefur ſett þig til preſts i
Jojada preſts ſtad / ad vera tilſioonar-
meñ i Drotteñs huſe yfer øllū gøldū z
ſpamøñū/ ad þu ſetter þa i ſtockeñ z
i fangelſed.
27 Og nu/ hvar fyrer ſtraffader þu ecke
Jeremias þañ Anatotita / þañ ſem
ſpaade ydur ?
28 Þvi þar fyrer hefur hñ ſendt (bod)
til vor i Babylon/ z ſagt: þader lenge/
bygged hus / z bued/ og planted alden-
garda/ z eted þra avøxt.
29 Og Zephanias preſtur las þetta
bref fyrer Jeremiæ ſpamañs eyrum.
30 Og Drotteñs ord ſkiede til Jeremi-
as/ ſeigiande:
31 Send til allra burtfærdra (i fang-
elſed/) ſeigiande: ſo ſagde Drotteñ um̄
Semaia þañ Nechelamita: af þvi / ad
Semaia hefur ſpaad ydur/ z eg/ eg hefe
ecke ſendt hñ/ z hñ giører þad/ ad þier
reided ydur uppa lÿge.
32 Þar fyrer/ ſo ſagde Drotteñ: ſia/
eg vil vitia Semaia þeſſ Nechelamita/
z hñs ſædes/ þar ſkal eingeñ af hñs bua
a medal þeſſa foolks/ z hñ ſkal ecke ſia
þad gooda / ſm̄ eg vil giøra vid mitt
foolk/ ſeiger Drotteñ/ þvi * hañ tal-
ade um̄ fraafall moot Drottne.
* C. 28/ 16.

XXX. Capitule.

Spamañenum verdur biþalad/ ad ut-
mala Straffed yfer Juda Foolke.

Þad ord / ſm̄ ſkiede til Jeremias
fra Drottne/ ſeigiande:
2 So ſagde Drotteñ Iſra-
els Gud/ ſeigiande: ſkrifa þier
øll þeſſe ord/ ſm̄ eg hefe talad til þÿn/
i eina book.
3 Þvi/ * ſia/ ſa tÿme kiemur/ ſeiger
Drotteñ/ z eg vil ſnua mÿns folks Iſ-
raels z Juda fangelſe / ſagde Drott-
eñ/ z færa þa til þeſſ lands aptur/ ſm̄
eg gaf þra fedrū/ og þr ſkulu (ad erfd-
um) eiga þad. * c. 23/ 15. c. 31/ 27.
4 Og þeſſe eru ordeñ/ ſm̄ Drotteñ tal
ade til Iſrael z til Juda.
5 Þvi ſo ſagde Drotteñ / vier heyrum
ſkielfingar rauſt / þar er otte/ og ecke
fridur.
6 Spyried þo z ſiaed/ hvørt eirn karl-
madur fæder ? þvi ſia eg (þa) hvørn
mañ (hallda) ſÿnū høndū ad ſÿnū lend
um * ſm̄ hun/ er fæder / z øll andlit eru
føl. * c. 4/ 31. Eſ. 13/ 8. c. 37/ 3.
7 Vei/ þvi þad er * eirn ſtoor dagur/
z hñs lÿke var ecke/ z þad er angiſtar
tÿme i Jakob/ þo ſkal hñ verda frelſad
ur þar af. * Joel. 2/ 11. Amos 5/ 18.
8 Og þad ſkiedur a þm̄ ſama deige /
ſeiger ſa Drotteñ Zebaoth/ vil eg brioo
ta hñs ok af þÿnū halſe / z ſlÿta þÿn
bønd/ og þr framande ſkulu ecke fram-
armeir laata ſier þioona þar med.
9 Eñ þr ſkulu þioona Drottne þra
Gude/ z David þra konunge/ hvørn eg
vil uppvekia þm̄.
10 Þar fyrer * ottaſtu ecke miñ þien-
are Jakob / ſeiger Drotteñ / z hrædſtu
ecke Iſrael/ Þvi ſia/ eg frelſa þig laan-
gt ad / z þitt ſæde af þra fangelſes
lande/ ad Jakob ſkal koma aptur/ z lifa
i fride/ z hafa noog/ z eingeñ ſkal ſkiel-
fa (hñ.) * c. 46/ 27. Eſ. 44/ 2.
11 Þvi * eg er med þier/ ſeiger Drott-
eñ/ til ad frelſa þig/ þvi eg vil enda þad
a medal allra heidingia / hvørt eg ut-
dreifde þier / þo vil eg ecke giøra eirn
enda

enda vid þig/ helldur ſtraffa þig i mæ-
ka/ ꝛ vÿſt ecke hallda þig ſaklauſañ.
* Pſ. 91/ 15. Jer. 46/ 28.
12 Þvi ſo ſagde Drottenñ: * Þar er eingi
eñ von um̃ þiñ ſkada/ ꝛ þÿn ſær eru o-
læknanleg. * c. 15/ 18.
13 Eingeñ ræker þÿn mælefne ad bin-
da um̃/ eingeñ kañ lækna ꝛ rækta þig.
14 Aller/ ſm̃ elſka þig/ hafa gleymt þi-
er/ vitia þÿn ecke. Þvi * eg hefe ſleiged
þig/ (eins ſ eg ſkyllde) ſla eiñ fiandmañ
med einu grim̃u ſtraffe fyrer þÿna mar
ga miſgiørninga/ (jæ) þÿnar ſynder ſm̃
eru ſterkar. * c. 2/ 19. c. 15/ 18.
15 Þvi hroopar þu yfer þÿnu ſkada ꝛ
(yfer) þiñe ørvæntanlegre pÿnu? eg he-
fe giørt þad vid þig * fyrer þiñ ſtoora
miſgiørning/ (jæ) af þvi þÿnar ſynder
eru ſterkar. * c. 13/ 22.
16 Þar fyrer ſkulu aller/ ſm̃ þig hafa
eted/ * verda etner/ ꝛ aller þÿner fiand-
meñ/ þr ſkulu aller gænga i fængelſed/
og þr ſm̃ þig hryggdu/ hriggiaſt/ og alla
þæ/ ſm̃ tooku herfæng hra þier/ vil eg
giefa til herfangs. * Eſ. 33/ 1.
17 Þvi eg vil læta leggia * plæſtur vid
þig/ ꝛ lækna þig af þÿnu ſæru/ ſeiger
Drottenñ/ Þvi þr kølludu þig þa burt-
reknu/ hun er (kølllud) Zion/ eingeñ ſpyr
epter heñe. * c. 33/ 6. Eſ. 53/ 5.
18 So ſeiger Drottenñ: * ſiæ/ eg vil ſn-
ua Jakobs tialldbuda fængelſe/ ꝛ aum-
ka mig yfer hñs buſtade/ ꝛ þar ſkal bygg
iaſt eirn ſtadur a ſiñe hæd/ ꝛ þar ſkal
verda høll epter ſiñe vÿſu. * c. 29/ 14.
C. 31/ 23. C. 32/ 44. C. 33/ 7. C. 11/ 26.
19 Og þra lofgiørd ꝛ þra rauſt/ ſem
leika/ ſkal utgænga fra þm̃/ þvi eg vil
auka þæ/ og þr ſkulu ecke mÿnka/ ꝛ eg
vil heidra þæ/ ꝛ þeir ſkulu ecke verda
lÿtels (virdter.)
20 Og hñs ſyner ſkulu vera ſm̃ fyrrū/
ꝛ hañs ſøfnudur tilreidaſt fyrer mier/ ꝛ
eg vil vitia allra/ ſm̃ under þryckia hñ.
21 Og hñs * høfdinge ſkal vera af høn
um/ og hñs ſtioornare utgænga af høn
um/ ꝛ eg vil læta hñ koma fram̃/ ꝛ ko-
ma nælægt til mÿn/ þvi hvør hellſt er
þeſſe/ (ſm̃) hefur giørt ſitt hiarta lyſt-
ugt til ad koma nælægt til mÿn? ſeig-
er Drottenñ. * Ezech. 45/ 7.
22 Og * þier ſkulud vera mitt foolk/
ꝛ eg/ eg vil vera ydar Gud. * c. 24/ 7.
C. 31. 1/ 33.
23 Siæ/ þar er utfareñ * eirn Drott-
eñs ſtormur med grimd/ eirn yfergeyſ-
ande ſtormur/ hñ ſkal falla yfer þra o-
gudlegu høfud. * c. 23/ 19.
24 Drotteñs grimdar reide ſkal ecke fra
ſnua/ allt þar til ad hañ giører/ og
allt þar til ad hñ ſkickar þvi er hñ hef
ur i ſiñe/ a þm̃ ſÿdaſta tÿma ſkulu þier
ſkynia þad.

XXXI. Capitule.

Huggun fyrer þa haungudu Juda.

A þm̃ ſama tÿma/ ſeiger Drott
eñ/ vil eg vera allra Jſraels
ætta * Gud/ og þr/ þeir ſkulu
vera mitt folk. * 2. Cor. 6/ 16
Ebr. 8/ 10.
2 So ſagde Drottenñ: eitt folk/ ſm̃ eru
þr epterordnu fra ſverdenu/ hefur fund
ed næd i eydemørkeñe/ i þvi (eg) foor
ad utvega Jſrael hvÿld.
3 Drottenñ er mier openberadur æleingd
ar/ Og eg hefe alltÿd miøg elſkad þig/
þar fyrer hefe eg * dreiged þig med
myſkunſeme. * Lofkv. 1/ 4.
4 (Nu vel) eg vil eñ nu byggia þig/
og þu ſkallt byggiaſt/ Jſraels jomfru/
þu ſkallt eñ nu prÿdaſt med þÿnum
bumbū/ ꝛ gænga ut i dans a medal þra/
ſem leika.
5 Þu ſkallt eñ nu planta vÿngarda a
Samariæ fiøllū/ þr ſkulu viſſulega plan
ta/ ꝛ giøra (þæ) almeñelega.
6 Þvi þad er dagur/ vaktararner hroo
pa a Ephraims fialle: * ſtanded upp/
ꝛ lætū oſſ gænga upp til Zion/ til Dro
tteñs vors Guds. * Eſ. 2/ 3.
Mich. 4/ 7.
7 Þvi ſo ſagde Drottenñ: gledied ydur
i Jakob med glede/ ꝛ vered lyſtuger fra-
m̃e fyrer a medal heidingiaña/ læted
þad heyra/ prÿſed ꝛ ſeiged: Drottenñ/
frelſa þitt foolk/ (jæ) þad epterordna

i Jſra-

i Iſrael.
8 Siaa/ eg ſæke þaa af nordurlandenu/
og vil ſafna þm̄ fra Jardarēnar ſijdu/
a medal þra ſkal vera blindur ⁊ hallt-
ur/ ein oliett/ ⁊ ſu ſem fæder under eins
þeir ſkulu koma hijngad aptur eirn
ſtor hoopur.
9 Þeir ſkulu koma * med graate/ ⁊ med
naad vil eg framleida þaa/ Eg vil leida
þaa til vatns-lækianā a einū riettum
vege/ þr ſkulu ecke ſteita ſig þar a/ þvi
** eg vil vera Iſraels fader ⁊ Ephra
im/ hñ (ſkal vera) minn frumgietēn (ſon-
ur.) * C. 50/ 4. ** 2. Cor. 6/ 18. etc.
10 Heyred þier heidingiar Drottēns
ord/ ⁊ kūngiøred þad a eyunū laangt
fraa/ ⁊ ſeiged: ſa ſm̄ ſundurdreifde Iſ-
rael/ mun ſafna hønū/ ⁊ vardveita hñ
ſm̄ eiñ hirder ſijna hiørd.
11 Þvi * Drottēn hefur endurleyſt Ja-
kob/ ⁊ endurleyſt hñ af hñs hende/ ſm̄
var ſterkare eñ hñ. * Pſ. 130/ 8.
Luc. 1/ 68.
12 Og þr ſkulu koma/ ⁊ gledia ſig a
Zions hæd/ ⁊ fara til Drottēns gooda/
(ſm̄ er/) til kornſens/ ⁊ til muſtar/ ⁊ til
(feſkrar) oliu/ ⁊ til ungra ſauda ⁊ fiaar/
⁊ þra ſaal ſkal vera ſem eirn vatns-rijk
ur urta-gardur/ og þr ſkulu ecke hier
epter ſyrgia framar meir.
13 Þa ſkal * ein jomfru glediaſt i dan-
ſenū ⁊ unger (meñ/) og gamler til ſam-
ans/ ⁊ eg vil ſnua þra ſorg i glede/ og
hugſvala þm̄/ og gledia þaa epter þra
hrigd. * Pſ. 148. 12/ 13.
14 Og eg vil giøra preſtanna ſaal fulla
med þad feita/ og þr/ ſm̄ eru mitt folk/
* ſkulu mettaſt med mijnu gooda/ ſeig-
er Drottēn. * v. 12.
15 So ſagde Drottēn: * þar er heyrd
ein rauſt i þeirre hædēne/ ein harmaklꜹg
un/ ein beiſk kveinan: ** Rachel græt
ur yfer ſijnū børnū/ villde ecke laata ſier
hugſvala yfer heñar børnū/ þvi þar er
ecke eirn (framarmeir.)
* Matth. 2/ 18. ** 1. Moſ. 35/ 19.
16 So ſagde Drottēn: * laat þijna
rauſt ecke kveina/ ⁊ þijn augu ecke graa
ta/ þvi þitt ervide ſkal (vel) endurgialld
aſt/ ſeiger Drottēn. Og þr ſkulu koma
aptur af fiandmañſens lande.
* Luc. 7/ 13. C. 8/ 52.
17 Og þar er von um̄ þad ſeinaſta af
þier/ ſeiger Drottēn/ ⁊ børn ſkulu koma
aptur til þra takmarks.
18 Eg hefe vel heyrt Ephraim/ ſm̄
klagar ſig: þu hefur typtad mig/ ⁊ eg
er typtadur/ ſm̄ eiñ kaalfur/ er ecke var
vanēn/ Snu mier/ ſo verdur mier ſnued/
þvi þu Drottēn ert miñ Gud.
19 Þvi epter þad eg var um̄vendur/
angrade þad mig/ ⁊ ſijdañ eg ſkyniade
þad/ ſloo eg a læred/ eg var ſkam̄adur/
⁊ ſkam̄adeſt mijn ogſo/ þvi eg maatte
bera mijns ungdooms forſmaan.
20 Mun Ephraim vera mier eiñ dijr-
mætur ſonur/ mun hñ vera eitt ſællegt
barn? * þvi eg hugſa eñ nu ſtadfaſtlega
til hñs/ ſo ad eg talade noogſamlega
vid hñ/ ſo mijn ydur hlioduðu af þvi fyr
er hñs ſkulld/ eg vil viſſulega myſkuna
mig yfer hñ/ ſeiger Drottēn.
* Pſ. 25/ 7. Pſ. 106/ 4.
21 Uppreiſtu þier tilla/ ſet þier haa
(kieñe teikn/) ſet þitt hiarta a þañ lag
da veg/ þañ veg/ ſm̄ þu hefur geinged
aa/ ſnu vid/ Iſraels joomfru/ ſnu vid
til þeſſara þiña ſtada.
22 Hvad leinge villtu ſnua þier hijng-
ad ⁊ þangad/ þu frafallna doottir?
þvi Drottēn hefur ſkapad (nockud) nijtt
a Jørdūne: ein kviña mun um̄kringia
eirn mañ.
23 So ſagde ſa Drottēn Zebaoth/ Iſ
raels Gud: þr ſkulu eñ nu ſeigia þetta
ord i Juda lande/ ⁊ i hñs ſtødū/ * nær
eg ſnij þrra faangelſe: Drottēn bleſſe
þig/ þu riettlætēſens (lyſtuge) buſtad-
ur/ þu heilaga fiall. * C. 29/ 14.
C. 30. 3/ 18. C. 32/ 44.
24 Og Juda ⁊ aller hñs ſtader ſkulu
bua þar i til ſamans/ (jaa) bændur/ ⁊
þr ſkulu fara med hiørdēne.
25 Þvi eg * hefe endurnært eina þrey-
tta ſaal/ ⁊ mettad ſierhvøria aangraada
ſaal. * Matth. 11/ 28.

26 Þar fyrer vaknade eg upp/ ꝛ ſaa/ og
minn ſvefn var mier ſætur.
27 Sia/ * dagarner koma/ ſeiger Dro-
ttenn/ ꝛ eg vil ſaa Jſraels hus/ ꝛ Juda
hus/ med manneſkiunnar ſæde/ ꝛ med dyr-
ſens ſæde. * c. 23/5.
28 Og þad ſkiedur/ eins ſem eg var vak-
ande yfer þeim ad uppræta/ ꝛ ad ſundur
ryfa/ ꝛ til * ad nidurbrioota/ ꝛ til ad
fordiarfa/ ꝛ til ad plaga/ ſo vil eg vera
vakande yfer þeim til ad byggia ꝛ til ad
planta/ ſeiger Drottenn. * c. 45/ 4.
29 A þeim ſama tijma * ſkulu þier ecke
ſeigia framarmeir: fedurner aatu villu-
vijnber/ ꝛ barnanna tennur ſliooſguduſt.
* Harmagr. 5/ 7. Ezech. 18/ 2.
30 Enn * ſierhvør ſkal deyia fyrer ſijns
misgiørnings ſkulld/ (ia/) hvør ſu mann-
eſkia/ ſem etur þau villu-vijnber/ hennar
tennur ſkulu ſliooſgaſt. * 2. Kong. 14/ 6.
31 Sia/ * dagarner eru komner/ ſeiger
Drottenn / ꝛ eg vil giøra vid Jſraels
hus / ꝛ vid Juda hus einn nyian ſatt-
maala. * Ebr. 8/ 8.
32 Ecke epter þeim ſattmaala/ ſem eg
giørde vid þeirra fedur / þegar eg took i
þeirra hønd/ til ad utfæra þaa af Ægypta
lande/ þvi þier røſkudu mijnum ſattmaala/
ꝛ eg/ eg var huſboonde yfer þeim/ ſeiger
Drottenn.
33 Enn þeſſe ſkal vera ſattmaalenn/ ſem
eg vil giøra vid Jſraels hus/ epter þa
ſømu daga/ ſeiger Drottenn: * eg gief
mitt løgmaal innvortes i þaa / ꝛ ſkrifa
þad i þeirra hiarta/ og * * eg vil vera þeirra
Gud/ ꝛ þeir/ þeir ſkulu vera mitt foolk.
* Eſ. 54/ 13. Ebr. 8/ 10. Ebr. 10. 16/ 17.
* * Jer. 24/ 7. C. 30/ 22.
34 Og þier munu ecke kienna framarme-
ir nockur ſijnum naunga/ eda nockur ſijn-
um broodur/ ſeigiande: þecked Drottenn/
* þvi þier aller/ þier ſkulu þeckia mig/ bæ-
de þeirra ſmæer og þeirra ſtoorer/ ſeiger Dro-
ttenn: þvi * * eg vil fyrergiefa þeirra vond-
ſku/ ꝛ ecke framar † hugleida þeirra ſynd.
* Eſ. 54/ 13. * * Jer. 33/ 8. P. G. 10/ 43.
† Eſ. 43/ 25. etc.
35 So ſagde Drottenn * ſem giefur ſool-
ena til dags liooſs/ tunglſens ꝛ ſtiarn-
anna ſkickaner til nætur liooſs / hann ſem
adſkilur hafed / ꝛ þeſſ bilgiur kruſa /
Drottenn Zebaoth er hans nafn:
* Pſ. 136. 8/ 9.
36 Ef þeſſar * ſkickaner (kinnu) aflæta
fyrer mier/ ſeiger Drottenn/ (þa) ſkal og
Jſraels ſæde hætta vid ad vera ecke
eitt folk fyrer mier æfenlega. * c. 33/ 25
37 So ſagde Drottenn: ef Himmarner
mælaſt ofann til / ꝛ Jardarennar grund-
veller rannſakaſt ad nedannverdu/ (ſo) vil
eg þa burtkaſta øllu Jſraels ſæde/ veg-
na alls þeſſ / ſem þier hafa giørt / ſeiger
Drottenn. * c. 33/ 22.
38 Sia/ * tijdenn (kiemur /) ſeiger Dro-
ttenn/ ad Drottens ſtadur ſkal byggiaſt/
fra Hanaels turne allt til horn-port-
ſens. * c. 23/ 5.
39 Og (mæle-) ſnurann ſkal ganga fram
veiges fyrer framann hann/ allt til Garebs
hædar/ ꝛ ſnua ſier til Goat.
40 Og allur lijkanna ꝛ øſkunnar dalur/
ꝛ allar hlijdernar allt til Kidrons læk-
iar / allt til heſta portſens horns moot
auſtre (ſkal vera) Drottne (miøg) hei-
lagt / þad ſkal ecke nidur-rijfaſt / og ecke
nidurbriootaſt framarmeir æfenlega.

XXXII. Capitule.

Spamadurenn verdur giefenn i Chal-
dæanna Hønd.

Þad ord/ ſem ſkiede til Jeremias
fra Drottne / a Zedekiæ Juda
konungs þvi tijunda aare / *
þad aar er Nabuchodonoſors
aatianda aar. * c. 25/ 1.
2 Og þa * lagdeſt konungſens her af
Babylon um Jeruſalem / enn Jeremias
ſpamadur var innelukttur i vardhalld-
ſens forgarde / ſem var hia Juda kon-
ungs huſe. * 2. Kong. 25. 1/ 2.
3 Þvi Zedekias Juda konungur hafde
innelukt hann / ꝛ ſagt : hvar fyrer ſpaer
þu/ ꝛ ſeiger: ſo ſagde Drottenn: ſia/ *
eg gief þennann ſtad i konungſens hønd
af Babylon/ ꝛ hann ſkal inntaka hann.
* C. 21/ 7. C. 27/ 6. C. 34/ 2. C. 38/ 3.
C. 39/ 1. etc.
4 Og Zedekias * Juda konungur ſkal
ecke

ecke sleppa fra Chaldæaña hende/helld
ur vissulega giefast i konungsens hønd
af Babylon/ꝛ hñ skal tala muñlega vid
hñ/ꝛ sia hñ med sijnū augū. * c. 34/3.
5 Og hñ skal færa Zedekias til Baby-
lon/ ꝛ hñ skal vera þar/ allt þangad
til ad eg vitia hñs / seiger Drottiñ /
(Þvi) þo þier(jafnvel) strijded a mooti
Chaldæunum / * skal þad ecke luckast
ydur. * c. 2/ 37. 4. Mos. 14/ 41.
Es. 24/ 16.
6 Og Jeremias sagde : Drottiñs ord
er til mijn/ seigiande:
7 Sia/Hanameel/Salloms þijns fød
urbroodur son kiemur til þijn/ seigian-
de: kaup þier miñ akur/sm̄ er i Anatot/
Þvi(þad heyrer)þier til epter lausnar-
eñar riette/ ad kaupa.
8 Og Hanameel / mijns fødur-broodur
son kom til mijn epter Drottiñs orde
framañ fyrer vardhalldsens forgarde/
ꝛ sagde til mijn: kiære/ kaup miñ akur/
sm̄ er i Anatot / sm̄ er i BenJamins
lande/þvi þu hefur * erfda rietteñ/og
þier heyrer lausneñ til/ kaup þier hñ.
Þa skillde eg/ ad þad var Drottiñs
ord. * Ruth. 4. 3/ 4.
9 Og eg keypte akureñ af Hanameel
mijns fødur-broodurs syne / sm̄ var i
Anatot / ꝛ * vog hønū peningana ut/
siø sekla / ꝛ þa tiju silfur-(peninga.)
* 1. Mos. 23/ 16.
10 Og skrifade uppa brefid / ꝛ iñsigl-
ade þad/ ꝛ took vitne (þar til/)og vog
peningana i metaskaalunū.
11 Og eg took þad kaup-bref/ þad iñ-
siglada (epter) riettenū ꝛ setningunū /
ꝛ þad opna.
12 Og eg fieck Baruc Neriæ syne
Mahasiæ sonar sama kaup-bref/fyrer
Hanameels mijns fødur-broodurs(son-
ar)augū/ ꝛ fyrer ꝥra votta augū/ ꝥra
sm̄ hofdu skrifad a kaup-brefed / (og)
fyrer allra Judaña augū/ ꝥra / s̄ voru
i vardhalldsens forgarde.
13 Og eg befalade Baruc fyrer ꝥra
augū / ꝛ sagde:
14 So sagde sa Drottiñ Zebaoth/Is-
raels Gud: tak þesse bref/ þetta kaup-
bref / bæde þad iñsiglada ꝛ þetta opna
bref/ꝛ legg þau i eitt leyr-kier/ad þau
leinge vardveitest.
15 Þvi so sagde sa Drottiñ Zebaoth/
Israels Gud: þar skulu eñ nu kaupast
hus/ꝛ akrar/ꝛ vijn-gardar i ꝥssu lande.
16 Og eg bad til Drottiñs/ epter þad
eg hafde afhendt Baruc Neriæ syne
þad kaup-bref/ꝛ sagde:
17 Æ Drottiñ/Drottiñ/sia/þu/ * þu
giørder Himineñ ꝛ Jørdena fyrer þijna
þa stooru magt/ ꝛ ꝥ þiñ þañ utrietta
armlegg / þar er ** eingeñ hlutur o-
mögulegur fyrer þier. * c. 27/ 5.
** Luc. 1/ 37. etc.
18 Þu + sm̄ giører myskunseme vid þu
sunder/ꝛ sm̄ endurgielldur fedraña vond
sku i ꝥra barna barm epter þa/ þu stoo
re / þu megtuge Gud / hvørs nafn er
Drottiñ Zebaoth. * 2. Mos. 34/ 7. etc
19 Mikell * i raade og ** megtugur i
giørninge/þvi þijn + augu eru opeñ yf-
er øllū mañeskiuñar barna vegū/ til ad
giefa sierhvørium epter sijnū vegū / og
epter siña athafna averkte. * c. 10/ 6.
** Luc. 1/ 37. + Jer. 16/ 17. Ps. 62/ 13.
20 Þu sm̄ giørder teikn ꝛ undarlega
hlute i Egyptalande allt til ꝥssa dags/
bæde vid Israel ꝛ vid þa mañeskiu/ og
giørder þier eitt nafn/sm̄ a ꝥnū deige.
21 Og þu utfærder þitt foolk Israel
af Egyptalande fyrer teikn og fyrer
furdanlega hlute / ꝛ fyrer eina megt-
uga hønd / ꝛ fyrer eirn utrieckañ arm-
legg/ ꝛ fyrer stoora ognan.
22 Og gafst þm̄ þetta land / sem þu
soorst ꝥra fedrū / til ad giefa þm̄ eitt
land/ sm̄ flijtur med miolk ꝛ hunange.
23 Og ꝥr komu / ꝛ eignudust þad / eñ
hlijddu ecke þiñe raust/ꝛ geingu ecke ept
er þijnu løgmaale/allt þad/sm̄ þu baudst
þm̄ ad giøra/giørdu ꝥr ecke/ꝛ þu lietst
alla þessa olucku koma yfer þa.
24 Sia / þar eru skansarner / ꝥr eru
komner fyrer stadeñ/til ad iñtaka hñ/ꝛ
stadureñ er giefeñ i Chaldæaña hønd/
ꝥra sm̄ strijddu i moote hønū / vegna

svꝛdsens/ ꝛ hungursens/ ꝛ drepsoottar-
ennar ꝛ þad er skied/ sem þu hefur talad/
ꝛ sia/ þu sier þad.
25 Og þu sagder til myn/ Drottenn/
Drottenn: kaup þier eirn akur fyrer pen
ingana/ og tak vitne (þar uppa/) og
stadurenn skal (þo) giefast i Chaldæanna
hønd.
26 Og Drottens ord skiede til Jere-
mias/ seigiande:
27 Sia/ eg Drottenn er alls holldz
Gud/ * munde nockur hlutur kunna ad
vera omøgulegur fyrer mier?
* Luc. 1/37. etc.
28 Þar fyrer so sagde Drottenn: sia/
* eg gief þennan stad i Chaldæanna hø-
nd/ ꝛ i Nabuchodonosors konungsens
hønd af Babylon/ og hann skal inntaka
hann. * v. 3. c. 27/ 6.
29 Og Chaldæarner skulu koma ad
strijda i giegn þessum stad/ ꝛ upptendra
þennan stad med ellde/ ꝛ brenna hann/ med
husunum/ a hvørra * þake þeir giørdu
Baal reykelse/ ꝛ offrudu ødrum gudum
dryckiar-offrum/ til ad styggia mig.
* C. 19/13.
30 Þvi Israels børn ꝛ Juda børn ha-
fa þo giørt vondt fyrer mijnum augum *
fra þeirra ungdoome/ þvi Israels børn
hafa þo styggt mig med þeirra handa giør
ninge/ seiger Drottenn. * 1. Mos. 8/21.
31 Þvi þesse stadur hefur vered mier
ordsøk til minnar reide og til minnar
grimdar/ fra þeim deige/ sem þeir bygdu
hann ꝛ allt til þessa dags/ ad lata (þa)
burttaka hann fra minne augsijn.
32 Vegna allra Israels barna ꝛ Ju-
da barna vondsku/ sem þau giørdu til
ad styggia mig. Þau/ þeirra konungar/ þeirra
høfdingiar/ þeirra prestar/ og þeirra spa-
menn/ ꝛ sierhvør i Juda/ ꝛ þeir sem bua
i Jerusalem.
33 Og * þeir hafa snued bakenu til mijn/
ꝛ ecke andlitenu/ Jafnvel (þo eg liete)
kienna þeim tijmanlega ꝛ sijfelldlega/ og
þeir hlijddu ecke ad medtaka agann.
* C. 2/27. Ezech. 23/35.
34 Enn þeir settu * þeirra svijvirdingar
i þad hus/ sem er nefndt epter mijnu
nafne/ til ad saurga þad. * c. 7/30.
2. Kong. 21. 4/5.
35 Og * þeir bygdu þar Baals hæder/
sem eru i BenHinnoms dal/ ad lata þeirra
syne og þeirra dætur ganga i giegnum
fyrer ** Molec/ hvad eg hafde ecke be-
falad þeim/ og ecke kom i mitt hiar-
ta/ ad giøra þessa svijvirding/ til þess
ad koma Juda til ad syndga.
* C. 7/31. C. 19/5. ** 3. Mos. 18/21. etc.
36 Og nu/ þar fyrer/ so sagde Drott-
enn Israels Gud um þennan stad/ um
hvørn þier seiged: hann giefst i konung-
sens hønd af Babylon fyrer sverded ꝛ
fyrer hungred ꝛ fyrer drepsoottena:
37 Sia/ eg safna þeim af øllum løndum/
hvørt eg burtrak þa i minne reide og
i minne grimd ꝛ med stoorre bræde/ ꝛ eg
vil føra þa til þessa stadar aptur/ ꝛ
lata þa bua ohullt.
38 Og þeir * skulu vera mitt foolk/ og
eg/ eg vil vera þeirra Gud. * c. 24/7.
C. 30/22. C. 31/1. Ezech. 36/28.
39 Og vil giefa þeim eitt hiarta/ og
eirn veg ad ottast mig alla daga/ ad þad
skule ganga þeim vel/ og þeirra børnum
epter þa.
40 Og eg vil giøra * eirn eilijfann satt
mala vid þa/ ad eg vilie ecke snua til
baka fra þeim/ til ad giøra þeim gott/ og
eg vilie giefa minn otta i þeirra hiørtu ad
vijkia ecke fra mier. * Es. 54/10.
41 Og þad skal vera mijn lyst ad giøra
þeim gott/ og eg vil groodursetia þa i
þessu lande i sannleika/ af mijnu giør-
vøllu hiarta/ ꝛ af minne giørvallre sal.
42 Þvi so sagde Drottenn: eins sem eg
liet koma alla þessa stooru olucku yfer
þetta foolk/ so vil eg lata allt gott ko-
ma yfer þa/ sem eg hefe talad um þa.
43 Og þar skulu kaupast akrar i þessu
lande/ um hvørt þier seiged: þad er i
eyde fyrer utann foolk ꝛ fie/ þad er gief-
ed i Chaldæanna hønd.
44 Þeir skulu kaupa akra fyrer pen-
inga/ og skrifa i brefed/ og innsigla/ og
votta med vitnesburde i BenJamins
lande/

lande/ z um̄ kryng Jerusalem/ z i Juda
stødum / z i stødunū a fiallenu/ z i stød
unum a sletrkune / z i stødunū (giegnt)
sudrenu/ þvi eg * vil snua fra fangelse/
seiger Drottenn. * c. 29/14. c. 30/3.
C. 33/ 7.

XXXIII. Capitule.

Jerusalem skal aptur uppbyggiast.

Og Drottens ord skiede til Je-
remias i añad siñ / þegar hn̄
var eñ nu iñeluckfur * i vard-
halldsens forgarde/ seigiande:
* C. 32/ 2.
2 So sagde Drottenn/ sm̄ giører þad /
sa Drottenn/ sm̄ tilbyr þad/ til ad stad-
festa þad/ * Drottenn er hn̄s nafn.
* 2. Mos. 3/ 15. C. 15/ 3.
3 Hroopa til myn/ z eg vil svara þier/
z giefa þier til vitundar stoora z megt
uga hlute/ sm̄ þu ecke veitst.
4 Þvi so sagde Drottenn Israels Gud
um̄ * þessa stadar hus/ z um̄ Juda kon-
unga hus/ þau nidurbrotnu fyrer skan-
sana z fyrer sverded. * Es. 22/ 19.
5 Þeir eru komner til ad strijda vid
Chaldæana/ z til ad filla þau med mañ
eskiuñar lykame / hvørta eg læt slæ i
miñe reide/ z i miñe grimd/ og ad eg hafe
huled mitt andlit fyrer þessū stad/ fyrer
allra þra illsku skulid.
6 Sia/ eg vil læta * leggia plæstur a
hn̄ / z læknesdoom/ z græda þæ/ og op
enbera þm̄ yferfliootanlega frid z tru-
feste. * c. 30/ 17. Matth. 8/ 7.
7 Og eg vil * snua Juda fængelse/ og
Israels fængelse/ z byggia þæ/ sem i
fyrstu. * c. 29/ 14.
8 Og eg vil * hreinsa þæ af øllū þra
misgiørninge/ med hvøriū þr syndgudu
i moote mier/ z forlæta alla þra mis-
giørninga / med hvøriū þr hafa synd-
gad i moote mier/ z med hvøriū þr ha-
fa yfertroded i moote mier. * c. 31/34.
P. G. 10/ 43.
9 Og hn̄ skal vera mier til eins glede-
legs nafns/ til lofs z til vegsemdar fyr
er øllū heidingiū a Jørduñe / nær þr
heyra allt þad gooda/ sm̄ eg giøre þm̄/
og þr skulu hrædast og skielfast yfer
øllu þvi gooda/ z yfer øllū þm̄ frid/ sm̄
eg vil giefa hønum.
10 So sagde Drottenn: Þar skal eñ nu
heyrast i þessū stad/ um̄ hvørn þier seig
ed: hn̄ er i eyde/ æn foolks z æn fienad-
ar/ i Juda stødū/ z a Jerusalems gøt-
um/ sm̄ eru eydelagdar æn foolks z æn
iñbyggiara/ z æn fiær/
11 Fagnadar * raust/ z glede raust/ brud
guma raust z brudar raust / (iæ) þra
raust/ sm̄ seigia: þacked þm̄ Drottne
Zebaoth/ þvi Drottenn er goodur/ þvi
hn̄s myskunsemd er æfenleg/ (iæ) þra/
sm̄ bera þackar (offur) til Drottens
huss/ þvi eg vil snua landsens fængel-
se/ sm̄ i upphafe/ sagde Drottenn.
* C. 7/ 34.
12 So sagde sa Drottenn Zebaoth: þar
skal eñ nu vera i þessū stad/ sm̄ er i eyde/
æn foolks z æn fiær/ z i øllū hn̄s stød
um/ hyrdara hus/ sm̄ skulu læta saud-
ena liggia (i grasenu.)
13 J stødunū a fiallenu / (og) i stød-
unum i dølunū/ og i stødunū moot sud-
renu/ z i BenJamins lande/ z allt um̄
kryng Jerusalem / z i Juda stødū/ skulu
hiardernar eñ nu gænga fram̄ fyrer
hn̄s hendur / sem telur þær / sagde
Drottenn.
14 Sia/ tymeñ kiemur/ seiger Drott
eñ / z eg vil stadfesta þad gooda ord /
hvørt eg hefe talad til Israels huss /
z um̄ Juda hus.
15 A * þm̄ sømu døgū / z a þm̄ sama
tyma/ vil eg læta David eirn riettvyssañ
grooda uppvaxa / z hn̄ skal hallda **
doom z riettvysse a Jørduñe.
* Es. 4/ 2. etc. ** Es. 32/ 1.
16 A þm̄ sama tyma skal Juda frels-
ast/ z * Jerusalem bua ohult/ z þetta
(er þad nafn/) sm̄ mañ skal kalla hn̄:
Drottenn vort riettlæte.
* 5. Mos. 33/ 28. etc.
17 Þvi so sagde Drottenn: * þar skal
ecke bregdast David eirn madur / sem
kañ sitia a Israels huss stoole.
* C. 35/ 19. 1. Kong. 9/ 5.
18 Og þar skal ecke bregdast prestunū/

Levitunum / eirn madur fyrer mijnu
auglite/ sm̃ skule offra breñe=offre / og
upptendra mat offur / z tilreida slaat=
runar=offur alla daga.
19 Og Drotteñs ord skiede til Jeremi=
as/seigiande:
20 So sagde Drotteñ: ef þier kyñed
ad raska mijnu sattmaala vid dageñ/og
mijnu sattmaala vid noottena / ad þar
sie ecke dagur z noott a þra tijma.
21 Þa skal ogso miñ sattmaale raskast
vid David miñ þienara / ad hñ skule
ecke eiga eirn son/ (sm̃ skule vera) kon=
ungur a hñs stole/z vid Levitana/ prest
ana/mijna þienara.
22 Þvi(so sm̃)Himensens her ecke kañ
teliast/ z haffsens sandur ecke mælast /
so vil eg auka Davids mijns þienara
sæde/z Levitana/ sm̃ þioona mier.
23 Og Drotteñs ord skiede til Jeremi
as/seigiande:
24 Hefur þu ecke sied/hvad þetta folk
talade z sagde : (þar voru) tvær kyn=
kuijsler/ sm̃ Drotteñ hafde utvaled/ og
hñ hefur burtkastad þm̃/Og þr forag=
ta mitt foolk/sm̃ þad skyllde ecke fram
armeir vera eitt folk fyrer þra augsijn.
25 So sagde Drotteñ: er ecke miñ satt
maale vid dag z noott? hafe eg ecke sett
Himensens z Jardareñar skickaner.
26 Þa vil eg ogso burtkasta Jakobs
z Davids mijns þienara sæde/ ad taka
ecke af hñs sæde/þa/ sm̃ skule stioorna
yfer Abrahams / Isaaks z Jakobs sæ=
de/ þvi * eg vil snua þra fangelse/ og
myskuna mig yfer þa. * c. 32/ 44.
* Ezech. 39/ 25. Os. 6/ 11. Joel 3/ 6.

XXXIV. Capitule.

Konungenum Zedekias bodast Stadar
ens Eydelegging.

Þad ord / sm̃ skiede til Jeremias
fra Drottne/ þegar * Nabucho
donosor / konungureñ af Ba=
bylon/z allur hñs her / og øll
rijke a Jørduñe / (sm̃ voru under) hñs
handar magt / z allar þiooder stridu
i moote Jerusalem/z moote øllu heñar
stødum/seigiande: * 2. Kong. 24/10. etc.
2 So sagde Drotteñ Israels Gud:
gack/z þu skallt seigia til Zedekias/Ju
da konungs / og seig til hñs : so sagde
Drotteñ: sia/eg gief þeñañ stad i kong
sens hond af Babylon/ z hñ skal breña
hñ med ellde.
3 Og þu / þu skallt ecke undañkomast
fra hñs hende/ helldur vissulega grijp=
ast z giefast i hñs hond / og * þijn au
gu skulu sia konungsens augu af Ba=
bylon/z hñ skal tala muñlega vid þig/
z þu skallt koma til Babylon. * c. 32/4
4 Eñ heyr Drotteñs ord/Zedekia Ju
da konungur / so sagde Drotteñ um
þig: þu skallt ecke deyia fyrer sverde.
5 Þu skallt deyia i fride / z sm̃ madur
* hefur brendt yfer þijnu fedrum/ þm̃
fyrre konungu/sm̃ hafa vered fyrer þig/
so skulu þr breña vegna þijn/z** græ=
ta þig/ (seigiande:) Æ Drotteñ / þvi
eg/eg hefe talad eitt ord/seiger Drott=
eñ. * 2. Kron. 16/14. ** Jer. 22/18.
6 Og Jeremias spamadur talade til
Zedekias/Juda konungs/øll þesse ord i
Jerusalem.
7 Og þar var konungsens her af Ba
bylon/(þa)þr/ sm̃ stridu i moot Jeru
salem/z i moote øllu * Juda stødu/ sm̃
voru epterordner/ i moote Lachis og i
moote Aseka/Þvi þesser voru epterord
ner a medal Juda stada/(sm̃ voru)fast=
er stader. * Es. 36. 1/ 2.
8 Þad ord / sm̃ skiede til Jeremias fra
Drottne/epter þad konungureñ Zedeki=
as hafde giort samband vid allt foolk=
ed/sm̃ var i Jerusalem/til ad uthroopa
frelse fyrer þa.
9 Ad sierhvør skyllde giefa * siñ þien
ara lausañ/ z sierhvør sijna þioonustu
stulku/ þañ Ebreska z þa Ebresku fr=
ija / ad eingeñ skyllde sier laata þioona
af þm̃/eirn Juda af sijnu broodur.
* 2. Mos. 21/2. 3. Mos. 25/39. 5. Mos. 15/12.
10 Þa hlijddu aller høfdingiarner og
allt folked/s hafde geingest under þañ
sattmala/ad hvør skyllde laata siñ þien
ara og sijna þioonustu=stulku frij / ad
hallda þau ecke fyrer þræla framar
meir/

meir/ þr heyrdu þad/ & gaafu þau laus
11 Enn þar epter sneru þr vid/ & too-
ku aptur þa þienara & þær þioonustu-
stulkur/ sem þeir høfdu laated frÿ / og
þreingdu þm̄ til þræla & til ambaatta.
12 Og Drottens ord skiede til Jeremi-
as fra Drottne/ seigiande:
13 So sagde Drotten Jsraels Gud:
eg/ * eg giørde eirn sattmaala vid ydar
fedur/ þegar eg utfærde þaa af Egypta
lande/ af þrælanna huse/ seigiande:
* 2. Mos. 21/ 2. 5. Mos. 15/ 12.
14 * Nær sio aar eru ute/ skal sierhvør
laata sinn broodur fara / sm̄ er eirn E-
breskur / sm̄ verdur seldur til þÿn ad
þioona þier sex aar / & þu skallt laata
hann frÿann fra þier / enn ydar fedur **
hlÿddu mier ecke / og hneigdu ecke þra
eyra. * 2. Mos. 21/ 2. etc.
** Jer. 7. 24/ 25. C. 25/ 4. C. 35/ 15.
15 So hafed þier/ þier snued ydur i
dag/ & giørdud þad mier riett sÿndest /
ad uthroopa frelse hvør fyrer sinn naa-
unga / & giørdud eirn sattmaala fyrer
mier i þvi huse / sm̄ er nefnt epter mÿ-
nu nafne.
16 Enn þier erud umsvender/ & vanhelg-
udud mitt nafn / & tookud aptur hvør
sinn þienara / & hver sÿna þioonustu-
stulku/ hvørium þier høfdud slept frÿum /
vegna þra saalar / & hafed underokad
þau / til ad vera ydur til þræla og til
ambaatta.
17 Þar fyrer so sagde Drotten: þier
hlÿddud mier ecke ad uthroopa frelse /
hvør fyrer sinn broodr / & hvør fyrer sinn
naaunga/ siaa/ eg uthroopa ydur frelse /
seiger Drotten / * til sverdsens / til
drepsootarennar/ & til hungursens/ og
vil giøra ydur hrakta fyrer øllum rÿk-
ium a Jørdunne. * c. 21/ 9.
18 Og eg vil giefa þaa menn / sm̄ yfer-
traadu minn sattmaala / sm̄ ecke hielldu
sattmaalans ord / sm̄ þr giørdu fyrer
mier/ med kaalfenum/ hvørn þr hiuggu i
tvo (stycke/) og geingu yfer * i millum
hans parta. * 1. Mos. 15/ 17.
19 (Sem eru) Juda høfdingiar/ Jeru-
salems høfdingiar/ herbergia-sveinar &
prestar/ & þad giørvalla folk i landenu/
sm̄ gieck yfer i millum kaalfsens parta.
20 Og * eg gief þaa i þra fiandmanna
hønd / og i þra hønd / sm̄ stunda epter
þra lÿfe / og ** þra lÿkame skal vera
til fædu fyrer fugla under Himnenum / &
fyrer dÿr a Jørdunne. * c. 21/ 7.
C. 22/ 25. ** C. 7/ 33. C. 9/ 22. Openb. 19/ 21.
21 Og Zedekias Juda konung/ og hans
høfdingia/ vil eg giefa i þra fiandmanna
hønd / og * i þra hønd / sm̄ stunda ept-
er þra lÿfe/ og i konungsens hers hønd
af Babylon/ (iaa) þra sm̄ eru uppfar-
ner fra ydur. * c. 21/ 7.
22 Siaa/ eg befala þad/ seiger Drott-
enn/ og vil færa þaa * aptur til þessa stad
ar/ og þr skulu strÿda i moote hønum/ og
inntaka hana/ og ** brenna hana med ellde/ og
eg vil eydeleggia Juda stade/ so ad eing-
enn skal bua (þar.) * c. 37/ 8.
** 2. Kong. 25/ 9.

XXXV. Capitule.

Rechabitanna Heit.

Þad ord/ sm̄ skiede til Jeremias
fra Drottne/ a Joiakims Jo-
siæ sonar/ Juda konungs døg-
um / seigiande:
2 Gack til þra Rechabita hus / & þu
skallt tala vid þaa/ og leida þaa i Drott
enns hus i eitt af herbergiunum/ og skenk
ta þm̄ vÿn.
3 Þa took eg Jasanias Jeremiæ son/
Habaziniæ sonar / og hans brædur og
alla hans syne & þra Rechabita giør-
vallt hus/
4 Og leidde þaa i Drottenns hus/ i Ha-
nans barna/ Jegdaliæ sonar þess Guds
manns herberge/ sm̄ var hia høfdingianna
herberge/ sm̄ var yfer fra Maseiæ Sal-
lum sonar þess dyravaktarans herberge.
5 Og eg sette fyrer þau børn af þra
Rechabita huse / bikara fulla af vÿne
og skaaler/ og sagde til þra: drecked vÿn.
6 Enn þeir søgdu: vier vilium ecke drecka
vÿn / þvi Jonadab Rechabs son/ vor
fader/ hefur befalad oss/ og sagt: þier
skulud ecke drecka vÿn / þier edur ydar
børn

børn æfenlega.
7 Og þier skulud ecke byggia hus / og
ecke saa sæde / z ecke planta vijn=gard/
og ecke hafa (þvilijkt/) helldur bua i
tialldbudū alla ydar daga / uppa þad
þier mættud lifa marga daga i land=
enu/ hvar þier erud framande.
8 So hlyddū vier Jonadabs Rechabs
sonar vors fødurs raust i øllu þvi/ sm̄
hn̄ hefur boded oss/ad eingeñ drecke vijn
alla vora daga / vier / vorar hustrur /
vorer syner/ og vorar dætur.
9 Og ad byggia ei hus oss til heimilis/
z hafa ei vijn=gard/edur mørk/ eda saad:
10 Eñ vier høfū lued i tialldbudum /
og vered hlyduger og giørt epter øllu
þvi / sm̄ Jonadab vor fader baud oss.
11 Og þad skiede/ þegar * Nabuchodo=
nosor/konungureñ af Babylon/for upp
i landed/ þa søgdū vier: komed/ z laatū
oss koma til Jerusalem vegna þeirra
Chaldæa hers/og vegna þra Syrlend=
sku hers/ og vier vorum i Jerusalem.
* C. 34. 1.
12 Þa skiede Drottens ord til Jeremi=
as/ segiande:
13 So sagde sa Drotteñ Zebaoth/ Is=
raels Gud: gack þu/ z þu skallt segia
til sierhvørs i Juda/ z til þra/ sm̄ bua
i Jerusalem: vilied þier ecke medtaka ag
añ / til ad hlyda mijnū ordum? seiger
Drotteñ.
14 Þar hielldust Jonadabs Rechabs
sonar ord/ sm̄ hn̄ baud sijnū børnū/ ad
drecka ecke vijn/og þr drucku ecke (vijn)
allt til þessa dags / af þvi þr hlyddu
þra fødurs bode/ Og eg/ * eg hefe tal=
ad til ydar tijmanlega z sijfelldlega / z
þier hlyddud mier ecke. * C. 25. 3/ 4.
15 Og eg sende til ydar alla mijna þien
ara spameñena/tijmanlega z yduglega/
ad segia: kæru * snued ydur/ hvør fra
sijnū þeim vonda veige / og betred ydar
framferde/ z gaanged ecke epter framan
de gudū / ad þioona þm̄/ z bued i land=
enu / hvørt eg hefe giefed ydur og ydar
fedrū/ og * * þier hneigdud ecke ydar ey=
ra/ z hlyddud mier ecke. * C. 18/ 11. etc.
** C. 7. 24/ 26.
16 Med þvi Jonadabs Rechabs sonar
børn hafa hallded þra fødurs bod/ sm̄
hn̄ baud þm̄/ eñ þetta foolk hlydde mi=
er ecke:
17 Þar fyrer so sagde Drotteñ Zeba=
oths Gud/Israels Gud: sia/eg læt ko
ma yfer Juda/ z yfer alla iñbyggiara i
Jerusalem/ alla þa oluckū/ sm̄ eg hefe
talad i giegn þm̄/ * af þvi eg talade til
þra/ og þr heyrdu ecke / z eg kallade a
þaa/ z þeir svørudu ecke. * Es. 65/ 12.
C. 66/ 4. Jer. 7/ 13. C. 26/ 5.
18 Eñ til þra Rechabita huss sagde
Jeremias: so sagde sa Drotteñ Zeba=
oth Israels Gud: af þvi ad þier hlydd
ud Jonadabs ydar fødurs bode/ z hiell
ud øll hn̄s bod / z giørdud epter øllu
þvi/ sm̄ hn̄ baud ydur:
19 Þar fyrer so sagde sa Drotteñ Ze=
baoth / Israels Gud : þar skal * ecke
bresta Jonadab Rechabs son eirn mañ/
sm̄ skal standa fyrer mijnu auglite alla
daga. * C. 33/ 17.

XXXVI. Capitule.

Baruc skrifar Jeremiæ Spaadoom.

Og þad skiede a þvi * fiorda * *
Joiakims Josiæ sonar Juda
konungs aare/ þa skiede þetta
ord til Jeremias fra Drottne/
segiande: * C. 25/ 1. * * C. 35/ 1.
2 Tak þier eins brefs rullu/ z þu ska=
llt skrifa þar a øll þau ord/ sm̄ eg hefe
talad til þijn yfer Israel/ z yfer Juda/
z yfer øllū heidingium/ fra þm̄ deige/
eg talade til þijn / (sm̄ er) fra Josiæ
tijd/ z allt til þessa dags.
3 Ef * (maa skie/) Juda hus/ nær * *
þr heyra alla þa oluckū/ sm̄ eg hyxa ad
giøra vid þaa/ villde snua sier/ hvør fra
sijnū þm̄ vonda veige/ z eg kiñe fyrergie
fa þra misgiørning og þra synd.
* C. 26/ 3. Ezech. 12/ 3. ** Jer. 35/ 17.
4 Þa kallade * Jeremias Baruc Ne=
riæ son/ z Baruc skrifade af Jeremiæ
muñe øll Drottens ord / sm̄ hn̄ hafde
talad til hn̄s / a þa brefs rullu.
* C. 32/ 2.
5 Og Jeremias bijfalade Baruc / og
sagde:

sagde: eg er hindradur/ eg kañ ecke gan-
ga i Drotteñs hus.
6 Eñ gack þu iñ/ ꝛ les i rulluñe/ þre
þu hefur skrifad af mijnū muñe/ Dro-
teñs ord/ fyrer foolksens eyrum/ i Dro-
teñs huse a føstuñar deige/ ꝛ þu skallt
og so lesa þau fyrer allra Juda eyrū /
þra sm̄ eru komner af þra stødum.
7 Ef * (mæ skie) þra bæn kiñe koma
fyrer Drotteñs augsyn/ ꝛ þr snere sier/
hvør fra sijnum þm̄ vonda veige / þvi
reideñ ꝛ grimdeñ er stoor / sm̄ Drotteñ
hefur talad i giegn þessu foolke.
* C. 26, 3.
8 Og Baruc Neriæ son/ giørde epter
øllu þvi/ sm̄ Jeremias spámadur ba-
ud hønū/ ad hñ las i brefenu Drotteñs
ord/ i Drotteñs huse.
9 Og þad skiede a þvi fimta Joiakims
Josiæ sonar/ Juda konungs are/ i þm̄
nijunda mánade / þa uthroopudu þeir
eina føstu fyrer Drotteñs augsyn/ fyr
er allt folked i Jerusalem/ ꝛ allt folked/
þad sm̄ var komed af Juda stødum til
Jerusalem.
10 Og Baruc las i brefenu Jeremiæ
ord/ i Drotteñs huse/ i Gemariæ Sa-
phans cancellera sonar herberge/ i þm̄
efra forgarde/ fyrer þess nyia portsdyr
um hia Drotteñs huse/ fyrer þess giør-
valla foolks eyrum.
11 Og Michaia Gemariæ son/ Sa-
phans sonar / heyrde øll Drotteñs ord
af bookeñe/
12 Og hñ gieck ofañ til konungsens
hus i cancellied/ ꝛ sia/ þar satu aller
høfdingiarner/ Elisama cancellereñ/ ꝛ
Delaia Semaiæ son/ ꝛ Elnatan Ac-
bors son/ ꝛ Gemaria Saphans son/ og
Zedekia Hananiæ son / og aller høfd-
ingiarner.
13 Og Michaia gaf þm̄ øll ordeñ til
vitundar / sm̄ hñ hafde heyrt / þegar
Baruc las i brefenu fyrer folksens eyrū
14 Þa sendu aller høfdingiarner Ju-
di Nethaniæ son/ Salemia sonar/ Kusi
sonar/ til Baruc/ ad láta seigia: tak
þu rullu med þier/ i hvørre þu last fyr
er foolksens eyrū/ ꝛ gack (hijngad/) Og
Baruc Neriæ son took rulluna med
sier/ ꝛ kom til þra.
15 Og þeir søgdu til hñs: sett þig nu/
og les þad fyrer vorū eyrum. Og Ba-
ruc las fyrer þra eyrum.
16 Og þad skiede/ þegar þeir heyrdu
øll ordeñ/ otttudust þr/ sa eine med þm̄
ødrum/ ꝛ søgdu til Baruc vier vilium
vijst giefa konungenū øll þesse ord til
vitundar.
17 Og þeir spurdu Baruc / ꝛ søgdu:
gief oss nu til vitundar/ hvørsu skrifad
er þu øll þesse ord af hñs muñe?
18 Og Baruc sagde til þra: hñ hroop
ade øll þesse ord af sijnū muñe til mijn/
ꝛ eg skrifade med blekenu i bookena.
19 Þa søgdu høfdingiarner til Ba-
ruc: gack/ fel þig/ þu ꝛ Jeremia/ ad eing
eñ vite/ hvar þid sieud.
20 Og þr komu til konungsens i for-
gardeñ/ ꝛ lietu rulluna vera i * Elisa
mæ cancellera herberge/ ꝛ kuñgiordu
øll ordeñ fyrer konungsens eyrum.
* v. 12.
21 Þa sende konungureñ Judi/ ad taka
rulluna / ꝛ hñ took hana ur Elisamæ
cancellera herberge. Og Judi las hana
fyrer konungsens eyrum / ꝛ fyrer alla
høfdingiaña eyrū/ þra sem stoodu hia
konungenum.
22 Og konungureñ sat i vetrar-hus-
enu/ i þm̄ nijunda mánade / ꝛ þar var
eiñ skorsteins(elldur) uppkveiktur fra-
m̄e fyrer hønum.
23 Og þad skiede / þegar Judi hafde
lesed þriu eda fiora parta/ reif hñ þad
af med skrifarans (peña-) knijf/ ꝛ kast-
ade þvi i elldeñ sm̄ var i skorsteinenū/
þar til su giørvøll rulla var uppbrend
i elldenū/ sm̄ var i skorsteinenum.
24 Og þr otttudust ecke/ og rifu ei þra
klæde / (hvørke) konungureñ eda aller
hñs þienarar / þeir sem heyrdu øll
þesse ord:
25 Og eñ þo Elnatan/ og Delaia og
Gemaria leitudust vid hia konungenū /
ad breña ecke rulluna/ samt hlijdde hñ

þeim ecke.
26 Og konungureñ baud Jerahmeel Melechs ſyne/ ⁊ Seraiæ Aſriels ſyne/ og Selamiæ Abdeels ſyne / ad grijpa Baruc ſkrifaraň/ ⁊ Jeremias ſpamañ eñ/ eñ Drottenñ liet fela þa.
27 Þa ſkiede Drottenñs ord til Jeremi as / epter þad konungureñ hafde lątęd breña rulluna ⁊ * ordeñ/ ſm̃ Baruc haf de ſkrifad af Jeremiæ muñe / ſeig iande: * v. 4.
28 Takku til þijn aptur eina adra rullu/ ⁊ ſkrifa þar a øll þau fyrre ord/ ſm̃ voru a þeirre fyrre rullu/ ſm̃ Joiakim Juda konungur hefur brendt.
29 Og þu ſkallt ſeigia um̃ Joiakim Juda konung/ ſo ſagde Drottenñ: þu/ þu brender þeſſa rullu/ ſeigiande: Þui ſkrifader þu þar a: ſeigiande: konung ureñ af Babylon ſkal vijſt koma ⁊ for diarfa þetta land / ⁊ giøra / ad * þar ſkal hvørke foolk edur fie vera meir i.
* C. 32/ 43. C. 33. 10/ 12.
30 Þar fyrer ſo ſagde Drottenñ um̃ Joiakim Juda konung: þar ſkal eingeñ verda af høñu ſitiande a Davids ſtool/ ⁊ hñs * lijkama ſkal vera kaſtad um̃ dag eñ i hitañ/ ⁊ um̃ nooltena i froſted.
* C. 22/ 19.
31 Og eg vil vitia hñs ⁊ hñs ſæde/ ⁊ hñs þienara / fyrer þra miſgiørnings ſkulld / ⁊ læta * alla þa olucku koma yfer þa / ⁊ yfer iñbyggiarana i Jeru ſalem / og yfer ſierhvørn i Juda / ſem eg hefe talad til þra / og þeir hlijddu ecke. * C. 35/ 17.
32 Þa took Jeremias eina adra rullu/ ⁊ fieck Baruc Neriæ ſyne ſkrifarañ hana/ og hñ ſkrifade þar a af Jeremiæ muñe/ øll bookareñar ord/ ſm̃ Joiakim/ konungur i Juda/ liet breña i elldeñ / ⁊ þar voru eñ nu tilløgd mørg ord/ fyr er utañ þau/ eins ⁊ þau.

XXXVII. Capitule.

Pharaonis Her ſnijr aptur til Egyptalands.

Og kong * Zedekias Joſiæ ſon rijkte i Chomiæ/ Joiakims ſon ar ſtad/ hvørn Nabuchodono ſor konungureñ af Babylon ſette til konungs i Juda lande.
* C. 52/ 1. etc.
2 Eñ hñ og hñs þienarar ⁊ foolked i landenu/ hlijddu ecke Drottenñs ord/ ſm̃ hñ talade fyrer Jeremias ſpamañ
3 Þo ſende konungureñ Zedekias Ju chal/ Selemiæ ſon/ ⁊ Sephanias Maſeiæ preſts ſon til Jeremias ſpamañs/ ad ſeigia: kiære/ * bid fyrer oſſ til Drottenñs vors Guds. * C. 42/ 2. Eſ. 37/ 4.
4 Og Jeremias kom iñ og gieck ut midt a medal foolkſens/ og þeir ſettu hñ ecke i fangelſeſens hus.
5 Og Pharaonis her var utkomeñ af Egyptalande/ ⁊ Chaldæarner/ ſm̃ høf du ſetſt um̃ Jeruſalem / heyrdu tiked um̃ þa / ⁊ fooru upp fra Jeruſalem.
6 Og Drottenñs ord ſkiede til Jeremias ſpamañs/ ſeigiande:
7 So ſagde Drottenñ Jſraels Gud/ ſo ſkulu þier ſeigia til Juda konungs/ ſm̃ ſende ydur til mijn/ ad ſpyria af mier: ſia/ Pharaonis her/ ſm̃ er utdreigeñ/ yd ur til hiælpar/ er ſnueñ aptur til ſijns lands Egyptalands:
8 Og Chaldæarner munu koma apt ur / ⁊ ſtrijda i giegn þeſſu ſtad / og iñ taka hñ / og breña hñ med ellde.
9 So ſagde Drottenñ: tæled ecke ydar ſæler / i þui þier ſeiged: Chaldæarner munu vijſt fara fra oſſ / Þui þr ſkulu ecke fara burt.
10 Þui þo þier (ſafnvel) i hel ſlæged allañ Chaldæaña her/ ſm̃ ſtrijda i mote ydur/ ⁊ þar yrde (nockrer) ſærder epter af þm̃/ ſkylldu þeir (þo) taka ſig upp/ hvør i ſiñe tialldbud / ⁊ breña þeñañ ſtad med ellde.
11 Og þad ſkiede / þegar Chaldæaña her var uppfareñ fra Jeruſalem/ vegna Pharaonis hers/
12 Þa gieck Jeremias ut af Jeruſal em / ad fara til BenJamins lands/ od komaſt hægt þadañ / midt a medal foolk-

fooſkſens.
13 Og ſm̄ hn̄ var i BenJamins por-
te/ þa var þar eiñ byfalnings-madur /
hvørs nafn var Jeria / Selemiæ ſon/
Ananiæ ſonar / ⁊ hn̄ greip Jeremias
ſpamañ/ ⁊ ſagde: þu fellur til Chal-
dæaña.
14 Og Jeremias ſagde: þad er falſkt/
eg vil ecke falla til Chaldæaña / Eñ
Jeria villde ecke heyra hn̄ / eñ hn̄ greip
Jermias / ⁊ leidde hn̄ til høfdingiaña.
15 Og høfdingiarner urdu reider vid
Jeremias/ ⁊ lietu * ſla hn̄/og køſtudu
hønū i fangelſeſens hus/ i Jonatans
ſkrifara hus/ þvi þad høfdu þr giørt
til eins fangelſes huſs. * c. 20/ 2.
16 Þegar Jeremias var komeñ i graf-
areñar hus/⁊ i myrkvaſtofurn' / þa la
Jeremias þar langañ tyma.
17 Og kong Zedekias ſende / og liet hn̄
ſækia/ ⁊ konungureñ ſpurde hn̄ i ſynu
huſe i leyne/⁊ ſagde: er þar ord (fyrer
hende) fra Drottne? og Jeremias ſag-
de: þar er/⁊ ſagde: * þu ſkallt giefaſt i
konungſens hønd af Babylon.
* C. 34/ 21.
18 Og Jeremias ſagde til kong Zede-
kias: hvad hefe eg ſyndgad moote þier/
⁊ i moote þynū ſveinū/og i moote þeſſu
foolke/ad þeir hafa kaſtad mier i fang
elſeſens hus?
19 Og hvar eru (nu) ydar ſpameñ /
ſm̄ ſpadu ydur/ ⁊ ſøgdu: konungureñ
af Babylon ſkal ecke koma yfer ydur /
ellegar yfer þetta land:
20 Og nu kiære/ heyr/ miñ herra kon-
ungur/lat myna bæn þocknaſt þier/og
lat mig ecke burtfæraſt aptur i Jona-
tans ſkrifara hus / ad eg ſkule ecke
deyia þar.
21 Og kong Zedekias baud/⁊ þr geim-
du * Jeremias i vardhalldſens forgar-
de/ ⁊ liet giefa hønū eitt ſticke brauds
hvørn dag af bakaraña ſtræte/ þar til
allt brauded i ſtadnū var uppeted / ſo
var Jeremias i vardhalldſens for-
garde. * c. 32/ 2.

XXXVIII. Capitule.

Spamañenū verdur kaſtad i Gryfiu.

Þegar Saphatia Mattans ſon/
og Gedalia * Paſchurs ſon/og
Juchal Selemiæ ſon / ⁊ Pa-
ſchur Malchiæ ſon/heyrdu ord
eñ/ ſm̄ Jeremias talade til alls foolk-
ſens/ ⁊ ſagde: * c. 20/ 1.
2 So ſagde Drotteñ: hvør * ſm̄ blyf-
ur i þeſſū ſtad/ mun deyia fyrer ſverde/
fyrer hunger/⁊ fyrer drepſoott/ eñ gan
ge nockur ut til Chaldæaña / hn̄ mun
lifa/⁊ * * færa ſitt lyf (þar fra) til eins
herfangs/⁊ lifa. * c. 21/ 9.
* * C. 39/ 18. C. 45/ 5.
3 So ſagde Drotteñ: þeſſe ſtadur ſkal
vyſt giefaſt i konungſins hers hønd af
Babylon/⁊ hn̄ ſkal inntaka hn̄.
4 Þa ſøgdu høfdingiarner til konung
ſens: lat þo i helſla þeñañ mañ/ þvi
hn̄ med ſoddañ hætte giører ſtryds-folk
ed tregt / þa ſm̄ eru umfram i þeſſum
ſtad/⁊ allt foolked/i þvi hn̄ talar ſodd-
añ ordū til þra/ Þvi * þeſſe madur leit
ar ecke þeſſ/ ſm̄ þienar til þeſſa foolks
fridar/helldur til olucku. * Amos 7/10.
5 Og kong Zedekias ſagde: ſia/hn̄ er
i ydar hende / þvi konungureñ ma eck-
ert i moote ydur.
6 Þa tooku þr Jeremias / og køſtudu
hønū i Malchiæ Melechs ſonar * gryf-
iu/ ſm̄ var i vardhalldſens forgarde/og
nidurhleiptu Jeremias med ſtreing / og
þar var ecke vatn i gryfiuñe / hellдur
ledia/ ⁊ Jeremias ſat faſtur i lediuñe.
* C. 37/ 16. 1. Moſ. 37/ 24. Zach. 9/ 11.
7 Þegar * EbedMelech blamadureñ/
eirn madur/ (ſm̄ var) herberges-ſveirn
i konungſens huſe/heyrde/ ad mañ hef-
de kaſtad Jeremias i gryfiuna / ⁊ kon-
ungureñ ſæte i BenJamins porte:
* C. 39/ 16.
8 Þa gieck EbedMelech ut af konung
ſens huſe/ og talade vid konungeñ / og
ſagde:
9 Miñ herra konungur/ þeſſer meñ ha
fa giørt illa/ i øllu þvi þr hafa giørt
vid Jeremiam ſpamañ/ ſm̄ þr køſtudu

i grifiuna / ⁊ hñ maa deyia i ſijnū ſtad
af hungre / þvi hier er ecke * framar
braud i ſtadnum. * c. 37/ 21.
10 Þa befalade konungureñ EbedMe-
lech blaamañe / ⁊ ſagde : tak þriaatiju
meñ hiedañ med þier/ ⁊ þu ſkallt upp-
draga Jeremias ſpaamañ af grifiuñe/
adur hñ deyr.
11 Og EbedMelech took meñena med
ſier/ ⁊ gieck i kongſens hus/ ofañ i und-
erbured/ ⁊ took þadañ þa gømlu leppa/
⁊ gamla larfa/ ⁊ ſlaangrade þm̃ til Je-
remias i grifiuna / med reipunum.
12 Og EbedMelech blaamadur/ ſagde
til Jeremias: legg þo þaa gømlu leppa
og kluta under þijna hand-krijka um̃
reipeñ/ ⁊ Jeremias giørde ſo.
13 Og þr droou Jeremias med reipun-
um/ ⁊ hofdu hñ upp ur grifiuñe/ og Je-
remias var i vardhalldſens forgarde.
14 Og kong Zedekias ſende / og liet
heimta Jeremias ſpaamañ til ſijn/ til
þeſſ þridia iñgaangs/ ſm̃ var i Drott-
eñs huſe. Og konungureñ ſagde til Je-
remias : eg vil ſpyria þig ad nockru/
þu ſkallt eckert dylia fyrer mier.
15 Og Jeremias ſagde til Zedekias :
ef eg kuñgiørde þier (nockud/) munder
þu ecke vilia vijſt laata ſlaa mig i hel ?
og ef eg giæfe þier raad / villtu ecke
hlyda mier.
16 Þa ſoor konungureñ Zedekias Jere
miæ i leyne/ ⁊ ſagde: (ſo ſañarlega ſm̃)
Drottiñ lifer/ ſm̃ giørde oſſ þeſſa ſaal/
þa vil eg ecke ſlaa þig i hel/ ecke helldur
* giefa þig i þeſſara maña hendur/ ſm̃
ſtunda epter þijnu lijfe. * v. 4/ 5.
17 Og Jeremias ſagde til Zedekias :
ſo ſagde ſa Drottiñ Gud Zebaoth Jſ-
raels Gud: ef þu godviliuglega geingur
ut til konungſens høfdingia af Baby-
lon/ þa ſkal þijn ſaal lifa/ ⁊ þeſſe ſtadur
ſkal ecke breñaſt med ellde / og þu / þu
ſkallt lifa/ þu ⁊ þitt hus.
18 Eñ ef * þu geingur ecke ut til kon-
ungſens høfdingia af Babylon/ þa * *
ſkal þeſſe ſtadur giefaſt i Chaldæaña
hønd/ ⁊ þeir ſkulu breña hñ med ellde/ ⁊
þu/ þu ſkallt ecke undañkomaſt af þra
hende. * 2. Kron. 36/ 12. * * Jer. 34/ 2.
19 Og kong Zedekias ſagde til Jere-
mias: eg ottaſt fyrer Judunū / ſm̃ eru
falln̄ til Chaldæaña/ ad þr/ (maa ſkie/)
mune giefa mig i þra hønd / og þeir
mune ſpotta mig.
20 Og Jeremias ſagde : þr ſkulu ecke
ſ(v)o (þig þm̃/) kiære / hlijd Drottens
rauſt/ ſm̃ eg tala til þijn/ og þad ſkal
gaanga þier vel/ ⁊ þijn ſaal ſkal lifa.
21 Eñ * ef þu neitar ad gaanga ut/ þa
er þetta þad ord/ ſm̃ Drotteñ auglijſte
mier. * 2. Kron. 36/ 12.
22 Og ſiaa/ allar kviñurnar/ ſm̃ eru ept
erordnar i Juda konungs huſe/ eru ut-
leiddar til konungſens høfdingia af
Babylon/ ⁊ þær ſeigia: (a) þijner godu
viner hafa æeggiad þig/ og eru ordner
þier yfermaattuger/ (baader) þijner fæt-
eru nidurſockner i þreckeñ/ ſnuner aptr.
* Eſ. 3/ 12.
23 Og þeir ſkulu utleida allar þijnar
huſtrur ⁊ þijn børn til Chaldæaña/ ⁊
þu / * þu ſkallt ecke undañkomaſt fra
þra hende/ helldur grijpaſt fyrer konung
ſens hønd af Babylon / ⁊ þeñañ ſtad
(ſkalltu koma þm̃) til ad breña med ell-
de. * c. 32/ 4. c. 34/ 3.
24 Og Zedekias ſagde til Jeremias :
laat aungvañ vita þeſſe ord/ ⁊ þu ſkallt
ecke deyia.
25 Og nær høfdingiarner heyra/ ad eg
hefe talad vid þig / ⁊ koma til þijn/ og
ſeigia til þijn: kiære/ kuñgiør oſſ/ hvad
talader þu til konungſens? dyl ecke fyr-
er oſſ/ þa viliū vier ecke ſlaa þig i hel/ ⁊
hvad talade konungureñ til þijn?
26 Þa ſkalltu ſeigia til þra : eg liet
mijna bæn koma * fyrer konungſens
augſijn / ad færa mig ecke aptur i Jo-
natans hus/ ad deyia þar. * c. 37/ 20.
27 Þa komu aller høfdingiarner til
Jeremias/ ⁊ ſpurdu hñ/ og hñ kuñgiør
de þm̃ ſo ølldunges/ ſm̃ konungureñ be-
falade/ þa forlietu þr hñ/ med þvi þad
ord var ecke heyrt.
28 Og Jeremias * var i vardhalldſens
forgarde/

forgarde/allt til þess dags/sem Jerusa-
lem var inntekenn. Og það skiede að Jeru
salem vard inntekenn. * c. 37/ 21.

XXXIX. Capitule.

Stadurenn verdur inntekenn.

A Þui * nijunda Zedekiæ Juda
konungs are / i þeim tijunda
mænade / kom Nabuchodono-
sor/ konungurenn af Babylon/
z allur hans her til Jerusalem / og þr
lögdust um hana. * c. 52/ 4.
2. Kong. 25/ 1. 2. Kron. 36/ 17.
2 A þui ellefta Zedekiæ are / i þeim
fioorda mænade/ a þann nijunda (deige)
i mænadenum / brutust menn inn i staden.
3 Og aller konungsens höfdingiar af
Babylon fooru inn/ z stadnæmdust i þui
mid porte/(sem voru) NergalSarEzer/
Samger Nebo / Sarsechim Rabsaris/
Nergal SarEzer/Rabmag/z aller ad-
rer konungsens höfdingiar af Babylon
4 Og það skiede/þegar * Zedekias Ju
da konungur og aller strijds-menner
sau þa / þa flijdu þr / og geingu um
noottena ut af stadnum a konungsens
urtagards veg / i gegnum ported i millum
þra tveggia mura/ z hann foor ut a eyde
merkurennar veg. * Ezech. 12/ 12.
5 Enn Chaldæarna her ellte þa / z næ-
de Zedekias i morkenne hia Jericho/ og
took hann / z færde hann upp til Nabucho
donosor konungsens af Babylon / til
Riblat/(sem er) i Hemats lande/ og hann
talade vid hann um riettenn.
6 Og konungurenn af Babylon slæt-
rade Zedekiæ börnum i Riblat fyrer hans
augum/og konungurenn af Babylon slæt-
rade öllum Juda höfdingium.
7 Og * utstack Zedekiæ augu / og batt
hann med tvöföllum hleckium/ad færa hann
til Babylon. * 2. Kong. 25/ 7.
1. Sam. 11/ 2.
8 Og Chaldæarner * brendu konung-
sens hus/ z foolksens hus med ellde/og
nidurbrutu Jerusalems mura. * c. 52/13
9 Og hvad þar var afgangs af folk-
enu / sem voru epter i stadnum/ þa fra-
föllnu/sem voru fallner til hans/ z hvad
þar var afgangs af foolkenu/ þa epte
erordnu/(þa) færde NebusarAdan/ sa
ypparste fyrer Hof-þienurunum / til
Babylon.
10 Enn þa minnehattar af foolkenu /
sem ecke höfdu nockud/ liet NebusarA-
dan/sa ypparste fyrer Hof-þienurunum/
vera epter i Juda lande/z gaf þeim vijn-
garda z akra a þeim sama tijma.
11 Enn Nabuchodonosor / konungurenn
af Babylon/hafde giefed befalning um
Jeremias fyrer NebusarAdan / þann
ypparsta fyrer Hof-þienurunum/z sagt:
12 Tak hann/z lat hann vera þier befal-
adann/og * gior honum eckert illt/helldur
epter þui sem hann talar til þin/ so gior
vid hann. * Ps. 105/ 15.
13 Þa sende NebusarAdan/ foringenn
fyrer Hof-þienurunum / og NebuSas-
ban Rabsaris / z NergalSarEzer /
Rabmag/ z aller konungsens yppurstu
af Babylon.
14 Þa þeir sendu burt/ z tooku Jere-
mias ur vardhalldsens forgarde / z be-
föludu Gedaliæ / Ahikams syne / Sa-
phans sonar / hann / ad utfæra hann til
(sijns) huss / og hann var midt a medal
foolksens.
15 Og Drottens ord var til Jeremi-
as/þar hann var innelucktur i vardhallds-
sens forgarde/seigiande:
16 Gack/z þu skallt seigia til Ebed-
Melech blamannsens/seigiande: so sag-
de sa Drottenn Zebaoth/Israels Gud:
Sia/eg vil lata mijn ord koma til þessa
stadar/ til olucku z ecke til goods/z það
skal skie fyrer þinne augsijn a þeim sa-
ma deige.
17 Enn eg vil frelsa þig a þeim sama
deige/ seiger Drottenn/ z þu skallt ecke
giefast i þra manna hönd / fyrer hvör-
ium þu ottast.
18 Þui eg vil vissulega lata þig und-
ankomast/og * þu skallt ecke falla fyrer
sverdenu / enn þijn sal skal vera þier til
herfangs/ þui þu reidder þig uppa
mig / seiger Drottenn. * Job. 5/ 20.

XL. Capitule.

Spamadurenn kiemur til Gedalia i Mizpa.

Þad ord / ſm̄ ſkiede til Jeremias
fra Drottne/ ſijdan̄ Nebuſar-
Adan foringen̄ fyrer Hof-þien
urunū / ſende hn̄ fra Rama /
þegar hn̄ took hn̄ / og hn̄ var bunden̄
med hleckiunum/ midt a medal allra þra
burtfærdu fra Jeruſalem z Juda / af
þm̄ burtfærdu til Babylon.
2 Og ſa foringen̄ fyrer Hof-þienurun
um took Jeremias / og ſagde til hn̄s :
Drottenn þinn Gud hefur talad þetta
vonda giegn þeſſū ſtad :
3 Og Drottenn liet koma z giorde/ ept
er þvi ſm̄ hn̄ hafde talad/ þvi * þier
ſyndgudud moote Drottne/ z hlyddud
ecke hn̄s rauſt/ þar fyrer er ydur ſodd-
an̄ hendt. * c. 50/ 7.
4 Og nu ſiaa / eg hefe i dag giort þig
lauſan̄ af hleckiunū / ſm̄ voru a þijnū
hondum / ef þier ſijneſt gott ad fara
med mier til Babylon/ (ſo) kom/og þu
ſkallt vera mier a hendur falen̄ / z ef
þad ſijneſt þier illt / ad koma med mier
til Babylon/ (ſo) lat vera/ ſiaa * allt
landed er fyrer þier / hvar þier ſijneſt
gott z riett ad fara/ gack þangad :
1. Moſ. 34/ 10.
5 Og med þvi hn̄ kiemur ecke framar
aptur/ þa ſnu vid/ til * Gedalia Ahi-
kams ſonar / Saphans ſonar / hvorn
konungurenn af Babylon hefur ſett yf-
er Juda ſtade / z vert hia honū midt a
medal foolkſens/edur til hvors/ſm̄ þier
riett ſijneſt ad fara/ far þangad/) og
ſa ypparſte fyrer Hof-þienurunū gaf
honū tæring og ſkenck/ z liet hn̄ fara.
* C. 39/ 14.
6 So kom Jeremias til Gedalia A-
hikams ſonar i Mizpa/ z var hia honū
midt a medal foolkſens / þra epterord
nu i landenu.
7 Og aller hofudsmen̄ fyrer hernū /
ſm̄ voru a morkeñe / þeir z þra men̄
heyrdu/ ad konungurenn af Babylon hef
de ſett Gedalia Ahikams ſon yfer land
ed/ z ad hn̄ hefde bifalad honū men̄ og
kvinnur z born / af þm̄ minnehaattar i
landenu af þm̄ / ſem ecke voru burt-
færder til Babylon/
8 Og þr komu til Gedalia i Mizpa /
bæde * Iſmael Netania ſon/ og Joha-
nan z Jonatan/ Kareachs ſyner z/ Se-
raia Thanchumets ſon / z Ephai þeſſ
Nethophathita ſyner/ z Jeſania Nam
Maacati ſon/ þr z þra men̄. * c. 41/ 1.
9 Og * Gedalia Ahikams ſon Sa-
phans ſonar/ ſoor þm̄ og þra monum/
z ſagde: þier ſkulud ecke ottaſt ad þioo
na þm̄ Chaldæum / vered i landenu/ og
þiooned konungenū af Babylon/ z þad
ſkal ganga ydur vel. * 2. Kong. 25/ 24.
10 Og eg / ſiaa/ eg by i Mizpa/ til ad
ſtanda fyrer Chaldæunum/ ſm̄ koma til
vor/ Og þier/ ſafned vijne/ z ſumar-(aa-
voxtum/) og oliu / og læted þad i ydar
ker/og bued i ydar ſtodum/ ſm̄ þier haf
ed nũmed.
11 Og eirnenn heyrdu aller Judarner
ſm̄ voru i Moab z medal Ammons bar
na/ z i Edom/ z ſm̄ voru i ollū londun-
um/ ad konungurenn af Babylon hefde
læted (nockud) epter verda i Juda/ z ad
hn̄ hefde ſett Gedalia Ahikams ſon/
Saphans ſonar yfer þaa.
12 Og aller Judarner komu aptur af
ollū ſtodū/ hvort þr voru rekner/ z ko-
mu til Juda lands til Gedalia i Miz-
pa/ z ſofnudu vijne og ſumar-(aavoxt-
um/) harla myked.
13 En̄ Johanan Kareachs ſon/ z aller
herſens hofdingiar / ſm̄ voru a mork-
enne/ komu til Gedalia i Mizpa/ z ſog-
du til hn̄s :
14 Munt þu vijſt vita / ad Baalis
Ammons barna konungur hefur ſendt
Iſmael Nethania ſon / ad i hel ſlaa
þig z en̄ Gedalia Ahikams ſon trude
þeim ecke.
15 Þa ſagde Johanan Kareachs ſon
til Gedalia i leyne i Mizpa/ ſeigiande :
* kiære/ eg vil fara z ſlaa Iſmael Ne-
thania ſon / z eingenn ſkal faa þad ad
vita. Hvar fyrer ſkal hn̄ ſlaa þig i hel/
ad

ad allur Juda/ (ja) þr søfnudu til þin
skule sundurtvistrast / & þad epterordna
af Juda fyrerfarast. * 1. Sam. 26/ 8.
2. Sam. 16/ 9.
16 Eñ Gedalia Ahikams son sagde
til Johanan Kareachs sonar: þu skallt
ecke giøra þañ giørning / þvi þad er
sviksamlegt / sm̄ þu talar um̄ Jsmael.

XLI. Capitule.

Jsmael drepur Gedalia.

Og þad skiede i þm̄ siøunda mā-
nade/ kom * Jsmael Netaniæ
son/ Elisamæ sonar/ af kon-
unglegre ætt / og konungsens
høfudsmadur / & tiju meñ med hønum
til Gedalia Ahikams sonar i Mizpa /
og ætu þar braud hvør med ødrum i
Mizpa. * c. 40/ 8.
2 Og Jsmael Netaniæ son stood upp/
& þeir tiju meñ / sm̄ voru hia hønū/ og
sloou * Gedalia Ahikams son Sa-
phans sonar med sverde/ & drapu hñ /
hvørn konungureñ af Babylon hafde
sett yfer landed. * c. 40/ 5.
3 Og alla Judana/ sm̄ voru hia høn-
um/ hia Gedalia i Mizpa/ & Chaldæ-
ana / sm̄ fundust þar / strijdsmeñena /
(þaa) sloo Jsmael.
4 Og þad skiede a þm̄ ødrū deige/ ept-
er þad ad Gedalia var i helsleigeñ / og
eingeñ visse þad.
5 Þa komu meñ fra Sichem/ fra Si-
lo/ & fra Samaria/ attatiju meñ/ med
rakad skegg/ & rifnū klædū/ og kloorad-
er/ & høfdu med sier mat-offur og reyk-
else/ ad fara i Drottens hus.
6 Og Jsmael Netaniæ son gieck ut
moote þm̄ af Mizpa/ gieck oodū & gri-
et. Og þad skiede/ þegar hñ mætte þm̄/
þa sagde hñ til þra: komed til Gedalia
Ahikams sonar.
7 Og þad skiede/ þegar þr komu midt
i stadeñ/ þa * slatrade Jsmael Netaniæ
son þm̄ midt hia bruñenu/ hñ & þr meñ/
sm̄ voru hia hønū. * 2. Kong. 25/ 25.
8 Eñ þar fundust tiju meñ a medal
þra/ sem søgdu til Jsmael: sla oss ecke
i hel / þvi vier eigum foolged fie i ak-
renū af hveite & bygge / og oliu & hun-
ange/ so hætte hñ/ og sloo þa ecke i hel
a medal þra brædra.
9 Og sa bruñur / hvørt Jsmael liet
kasta øllū þeirra maña bukū / sem hñ
liet sla hia Gedalia/ var sa / sm̄ kong
Asa liet giøra vegna Baesa Jsraels
konungs / hñ fyllte Jsmael Netaniæ
son med helslegna.
10 Og Jsmael fangade allt þad ept-
erordna af foolkenu/ sm̄ var i Mizpa /
konungsens dætur / & allt foolked/ þa
epterordnu i Mizpa/ hvøria Nebusar-
Adan, sa ypparste yfer hof-þienurun-
um/ hafde a hendur faled Gedalia A-
hikams syne / & Jsmael Netaniæ son
took þa fangna/ & foor burt/ ad fara
yfer til Ammons barna.
11 Þegar Johanan Kareachs son / og
aller hersens høfdingiar / sm̄ voru med
hønū/ heyrdu allt þad vonda/ sm̄ Jsma
el Netaniæ son hafde giørt.
12 Þa tooku þr alla meñena (til sijn/)
& fooru ad strijda i mooti Jsmael Ne-
taniæ syne / og fundu hñ hia mørgum
vøtnum/ sm̄ voru i Gibeon.
13 Og þad skiede / þegar allt foolked /
sm̄ var hia Jsmael / sa Johanan Ka-
reachs son/ & alla hersens høfdingia /
sm̄ voru hia hønū/ þa urdu þr glader.
14 Og allt foolked snere sier / sm̄ Js-
mael hafde fært fanged fra Mizpa /
& sneru til baka/ og fooru til Johanan
Kareachs sonar.
15 Og Jsmael Netaniæ son komst
undañ med atta moñū fra Johanan /
& fooru til Ammons barna.
16 Þa took Johanan Kareachs son/ &
aller hersens høfdingiar/ sm̄ voru hia
hønū/ allt þad epterordna af foolkenu/
sm̄ hñ hafde fært aptur fra Jsmael
Netaniæ syne fra Mizpa / epter þad
hñ hafde sleiged Gedalia Ahikams
son / volldugan strijdsmeñ / & kviñur og
børn/ og herbergia-sveina/ sm̄ hñ haf-
de fært aptur fra Gibeon.
17 Og þeir fooru / & voru i Kimhams
herberge/ sm̄ var hia Bethlehem/ til ad

fara burt ad koma * til Ægyptalands
fra Chaldæunum. * 2. Kong. 25/26.
18 Þvi þeir ottuduſt fyrer þm/ af þvi
Jſmael Netaniæ ſon hafde ſleiged Ge-
dalia Ahikams ſon/ hvørn konungureñ
af Babylon hafde ſett yfer landed.

XLII. Capitule.

Spamadureñ adſpyr Drottiñ vegna
þeirra epterordnu.

Þa geingu aller herſens høfding-
iar fram / bæde Johanan Ka-
reachs ſon / ꝛ Jeſania Oſaiæ
ſon/ og allt foolked / bæde ſm-
ær og ſtoor.
2 Og þeir ſøgdu til Jeremias ſpa-
mans: kiære/ læt vora bæn koma fyrer
þyna augſyn/ ꝛ bid fyrer oſſ til Drott-
eñs þyns Guds/ fyrer øllu þeſſu/ ſem
er epterorded/ þvi vier erū epterordner
lijted af miklu/ ſo ſm̄ þyn augu ſia oſſ.
3 Og Drottiñ þiñ Gud giefe oſſ til
vitundar þañ veg/ ſm̄ vier ſkulū ganga
a/ ꝛ þad/ ſem vier ſkulum giøra.
4 Og Jeremias ſpamadur ſagde til
þra: eg hefe heyrt þad/ ſia/ eg vil bidia
til Drottēns ydar Guds/ epter ydar ord
um/ ꝛ þad ſkier/ ſierhvørt ord/ er Drott
eñ mun ſvara ydur/ vil eg kuñgiøra yd-
ur/ ecke leyna ydur einu orde.
5 Þa ſøgdu þr til Jeremias: Drott-
eñ vere eitt ſañarlegt ꝛ trufaſt vitne
i millū vor / ef vier ecke giørū ſo epter
* øllu þvi / til hvørs Drotteñ þiñ
Gud ſender þig til vor. * 2. Moſ. 19/8
6 Hvørt helldur þad er gott eda illt /
þa viliū vier hlýda Drotteñs vors Gu
ds rauſt / til hvørs vier þig ſendum /
uppa þad ad þad meige ganga oſſ vel/
þar ſem vier hlydum Drotteñs vors
Guds rauſt.
7 Og þad ſkiede/ þegar tyu dagar vo-
ru ute / þa ſkiede Drotteñs ord til Je-
remias.
8 Og hñ kallade a Johanan Kareachs
ſon/ ꝛ a alla herſens høfdingia/ ſm̄ vo-
ru med hønū / ꝛ a allt foolked / bæde
ſmaañ ꝛ ſtooran.
9 Og ſagde til þra: ſo ſagde Drotteñ
Jſraels Gud / til hvørs þier ſendud
mig / ad læta ydar bæn koma fyrer
hñs auglit:
10 Ef þier viſſulega blyfed i þeſſu
lande/ þa vil eg byggia ydur/ ꝛ ecke nid-
urbriota og planta ydur/ ꝛ ecke upp-
ryckia/ þvi mig hefur angrad þad von
da/ ſm̄ eg giørde ydur.
11 Þier ſkulud ecke ottaſt fyrer konung
enū af Babylon / * fyrer hvøriū þier
ottiſt/ þier ** ſkulud ecke ottaſt fyrer
hønū/ ſeiger Drotteñ/ þvi eg er hia yd-
ur/ til ad frelſa ydur/ ꝛ til ad frija ydur
af hñs hende. * c. 41/18. ** Eſ. 41/10
12 Og eg vil giefa ydur myſkunſemi/
ꝛ hñ ſkal myſkuna ſig yfer ydur/ og fæ
ra ydur i ydar land aptur.
13 Eñ ef þier ſeiged: vier viliū ecke
blyfa i þeſſu lande/ (hvar med þier vil-
ied þo) ecke hlyda Drotteñs ydar Gu-
ds rauſt.
14 Seigiande: ney / Eñ vier viliū ko-
ma til Ægyptalands/ ad vier ſkulū ecke
ſia ſtrijd/ ꝛ ecke heyra baſunu hliood/
og ei lijda hungur fyrer brauds ſkulld /
og þar vera.
15 Og nu/ þar fyrer heyred Drotteñs
ord/ (þier ſm̄ erud) þad epterordna af
Juda/ ſo ſagde ſa Drotteñ Zebaoth /
Jſraels Gud: þar ed þier viſſulega ſet
ied ydar aſioonu ad koma til Ægypta-
lands / og fara þangad ad vera fram-
ande þar.
16 Þa ſkier þad/ þ ſverd/ fyrer hvøriu
þier ottiſt/ ſkal hitta ydr þar i Ægypta
lande/ ꝛ þad hungur/ fyrer hvøriu þier
ſirged/ ſkal þar ahanga ydur i Ægypta
lande/ ꝛ þar ſkulud þier deyia.
17 Og þr (meiga) vera hvør ed vill/ ſm̄
ſettu þra aſioonu til ad fara i Ægypta
land/ ad vera framande þar/ þeir ſkulu
deyia fyrer ſverdenu/ fyrer hungrenu ꝛ
fyrer drepſootteñe / ꝛ þar ſkal einginn
epter verda/ edur undañkomeſt af þm̄/
fra þre olucku/ ſm̄ eg læt koma yfer þa.
18 Þvi ſo ſagde ſa Drotteñ Zebaoth/
Jſraels Gud: eins ſm̄ min reide ꝛ min
grimd er uthellt yfer Jeruſalems inn-
biggiara/

bygggiara/ſo ſkal mijn reide ukauſaſt yf
er ydur/ nær þier komed i Ægyptaland/
⁊ þier ſkulud verda ad einu bañe / og ad
eirnre forundran / og ad eiñe bølvan /
og ad ſkøm̃ / og ecke framarmeir ſiaa
þeñañ ſtád.
19 Drottteñ hefur talad um̃ ydur/(þier
ſm̃ erud) þad epterordna af Juda : þier
ſkulud ecke koma i Ægyptaland / þier
ſkulud viſſulega vita / ad eg læt vitna
fyrer ydur i dag.
20 Þvi þier hafed ſviked ydar ſæler /
Af þvi þier ſendud mig til Drotteñs
ydar Guds / ſeigiande : bid fyrer oſſ til
Drotteñs vors Guds / ⁊ gief oſſ ſo til
vitundar/epter * øllu þvi/ſem Drott-
eñ vor Gud mun ſeigia/ ⁊ vier vilium
giøra þad. * v. 5.
21 Og þad hefe eg kuñgiørt ydur i dag/
og þier hlyddud ecke Drotteñs ydar
Guds rauſt / edur øllu þvi/ med hvørt
hñ ſende mig til ydar.
22 So ſkulud þier nu viſſulega vita /
ad þier ſkulud deyia fyrer ſverdenu/ fyr
er hungrenu og fyrer drepſootteñe / a
þm̃ ſtad / ſm̃ ydur lyſte ad koma til/ ad
vera framande þar.

XLIII. Capitule.

Spámadureñ kallaſt eiñ Lygare.

Og þad ſkiede/þegar Jeremias
hafde fullkomnad ad tala til
alls foolkſens øll Drotteñs
þra Guds ord/med hvør Dro
tteñ þra Gud hafde ſendt hñ til þra /
(ja) øll þeſſe ord.
2 Þa ſagde Aſaria Oſaiæ ſon/ ⁊ Jo-
hanan Kareachs ſon/ og aller þr ſtoll-
tu meñ/ſeigiande til Jeremias: þu tal-
ar falſkt / Drotteñ vor Gud ſende þig
ecke/ſeigiande : þier ſkulud ecke koma til
Ægyptalands/ til ad vera framande þar
3 Eñ Baruc Neriæ ſon kiemur þier
þar til i mootе oſſ / til ad giefa oſſ i
Chaldæaña hønd/ til ad ſla oſſ i hel /
og burtfæra oſſ til Babylon.
4 So hlijdde ecke Johanan Kareachs
ſon, ⁊ aller høfdingiarner fyrer hernũ/
og allt foolked Drotteñs rauſt/ad vera
i Juda lande.
5 Eñ Johanan Kareachs ſon/ ⁊ aller
høfdingiar fyrer hernũ / toku allt þad
epterordna af Juda / ſem vo u a tur
komner fra øllum heidingiũ/hvørt þeir
voru rekner/ ad fara i Juda lande.
6 (Sem er) meñena og kviñurnar/ og
børneñ/ ⁊ konungſens dætur/og hvøria
perſoonu/ ſm̃ Nebuſar Adan/ſa yppar-
ſte þ hofþienurunũ hafde læted vera
hia Gedalia Ahikams ſyne/Saphans
ſonar/ og Jeremias ſpámañ/ ⁊ Baruc
Neriæ ſon/
7 Og þr komu til Ægyptalands/ þvi
þr hlyddu ecke Drotteñs rauſt/ ⁊ komu
allt til Thachpanches.
8 Og Drotteñs ord ſkiede til Jeremi-
as i Thachpanches/ ſeigiande:
9 Tak ſtoora ſteina i þijna hønd/ ⁊ þu
ſkallt fela þa i þm̃ moo i tijgul-ofnenũ/
ſm̃ er þ Pharaonis huſſ dyrũ i Thach-
panches/fyrer Juda mañа augum.
10 Og þu ſkallt ſeigia til þra : ſo ſag-
de ſa Drotteñ Zebaoth/ Iſraels Gud:
ſia/eg ſende/ ⁊ læt ſækia Nabuchodono-
ſor konungeñ af Babylon/ miñ þienara/
og eg vil ſetia hñs ſtool ofañ a þeſſæ
ſteina/ſm̃ eg falde/og hñ ſkal reiſa ſitt
(fagra) tialld yfer þm̃.
11 Og hñ ſkal koma ⁊ ſla Ægypta-
land/ þa ſm̃(heyra)til daudanũ/ (ſkal
hñ ſetia)til daudans/og * þa ſm̃ (hey-
ra) til fangelſenu / til fangelſeſens /
⁊ þa/ſem(heyra)til ſverdenu/til ſverd
ſens. * c. 15/ 2.
12 Og eg vil uppkveikia * eiñ elld i Æ-
gyptalands guda huſũ/ ⁊ hñ ſkal breña
þa/ ⁊ hñ ſkal fanga þa/ og um̃vefia
ſig med Ægyptalande/ eins ſm̃ hyrdereñ
um̃vefur ſig med ſijnu fate / ⁊ fara ut
þadañ med fride. * 2. Moſ. 12/ 12.
4. Moſ. 33/ 4. Jer. 46/ 25.
13 Og hñ ſkal ſundurbriooта ſtoolpana
i Beth Semis/ ſm̃ er i Ægyptalande/ ⁊
breña Ægyptalands guda hus med ellde.

XLIV. Capitule.

Spámañſens Straffs Predikun.

Þad ord/ sem skiede til Jeremias
i giegn ollū Judunū / sm̄ biu-
ggu i Egyptalande/ sm̄ biuggu
i Migdol/ ꝛ i Thachpanches/ ꝛ
i Noph/ ꝛ i Pathros lande/ seigiande:
2 So sagde sa Drottenn Zebaoth/ Is-
raels Gud: þier/ þier sau̅d allt þad
vonda/ sm̄ eg liet koma yfer Jerusalem/
ꝛ yfer alla Juda stade/ og sia/ þr eru i
eyde a þessum deige / og þar byr eingenn
i þeim.
3 Vegna þra illsku/ sem þr giordu/ til
ad ÿfa mig / til ad ganga burt / ad
giefa reykelse/ til ad þiona * ødrum
gudū/ hvøria þr ecke þecktu/ þr/ þier/
edur ydar fedur. * 2. Mos. 23/ 24.
5. Mos. 7/ 16. C. 11/ 16. C. 12/ 30.
4 Og eg sende til ydar alla myna þien
ara spamennena / tymanlega ꝛ syfelld-
lega/ seigiande: kiæru/ þier skulud (þo)
ecke giora soddan svyvirdingar breitne/
sem eg hata.
5 Enn * þr hlyddu ecke/ hneigdu ei helld
ur þra eyra/ ad snua vid fra þra vond-
sku / ad giøra ecke reykelse fyrer adra
gude. * C. 7. 24/ 26.
6 Og myn reide ꝛ myn grimd er utaus-
enn/ ꝛ er uppkveikt i Juda stødū ꝛ a Je
rusalems gøtū/ og þr urdu ad audn/ ad
eydelegging/ sem a þessū deige.
7 Og nu/ so sagde Drottenn Zebaoths
Gud/ Israels Gud: þvi giøred þier
(so) myked illt i moote ydar lyfe/ ad upp
ræta ydur/ mann ꝛ kvinnu/ børn/ ꝛ þaa sm̄
siuga/ af Juda/ ad laata eckert verda yd-
ur framarmeir afgangs/
8 Ad ÿfa mig med ydar handaverkū /
ad giøra reykelse fyrer adra gude i Æ-
gyptalande / sm̄ þier erud innfarner i /
ad vera framande þar/ ad uppræta yd-
ur / ꝛ uppa þad þier skuled verda til
bølvunar ꝛ til forsmaanar a medal all-
ra heidingia a Jørdunne.
9 Hafed þier gleymt ydar fedra vondū
(hlutū/) ꝛ Juda konunga vondū (hlut-
um/) ꝛ þra hustrua vondū (hlutum/) og
ydar vondū (hlutum/) og ydar hustrua
vondū (hlutū/) sm̄ þeir giørdu i Juda
lande/ ꝛ a Jerusalems gøtū?
10 Þeir eru (þo) ecke audmyktter/ ꝛ ott-
udust ecke allt til þessa dags / ꝛ geingu
ecke i mynu løgmaale ꝛ i mynū setning-
um / sm̄ eg gaf fyrer ydur ꝛ fyrer yd-
ar fedur.
11 Þar fyrer so sagde sa Drottenn Ze-
baoth/ Israels Gud: sia/ eg set mitt
andlit i moote ydur til ills/ ꝛ til ad upp
ræta allann Juda. * Amos 9/ 4.
12 Og eg vil taka þad epterordna af
Juda / þaa sm̄ asettu sier ad fara til
Egyptalands/ ad vera framande þar /
ꝛ þar skal verda eirn ender a þm̄ øllū i
Egyptalande / þr skulu falla * fyrer
sverdenu/ farast fyrer hungrenu/ bæde
smaar ꝛ stoor / deyia fyrer sverdenu og
fyrer hungrenu / og verda ad einu **
banne/ ad forundran / (og) ad einne bøl-
van/ ꝛ ad skomm. * C. 42/ 17. ** C. 24/ 9.
13 Og eg vil vitia innbyggiarana i Æ-
gyptalande/ eins sm̄ eg vitiade Jerusa-
lem/ med * sverde / med hungre og med
drepsott. * C. 24/ 10. C. 29/ 17. C. 42/ 17
14 Og þar skal eingenn undankomast/
edur verda afgangs af þvi epterordna
i Juda / af þm̄ / sm̄ eru komner til ad
vera framande þar i Egyptalande / og
til ad koma aptur til Juda lands / til
hvørs þr hafa i sinne / ad koma aptur
ad bua þar/ þvi þr skulu ecke koma apt
ur/ utann þr/ sm̄ undankomust.
15 Þa svørudu aller þr menn Jeremiæ/
þr sm̄ vissu / ad þra hustrur * giørdu
reykelse fyrer framande gude / ꝛ allar
kvinnurnar / sm̄ stoodu i stoorū flocke/ ꝛ
allt foolked/ sm̄ bioo i Egyptalande/ i
** Pathros/ seigiande: * C. 7. 17/ 18.
** Es. 11/ 11.
16 Er þad þad ord/ sm̄ þu hefur tal-
ad til vor i Drottens nafne? * vier vil-
ium ecke hlyda þier. * C. 18/ 12. etc.
17 Enn * vier vilium vissulega giøra allt
þad ord / sm̄ er utgeinged af vorū mu-
nne / ad giøra reykelse fyrer Himensens
drottningu/ ꝛ offra henne dryckiar offre/
so sm̄ vier høfū giørt/ vier ꝛ vorer fed
ur/ vorer konungar ꝛ vorer høfdingiar i
Juda

Juda ſtodū / og a Jeruſalems gotū/ ꝛ
vier urdū mekter af braude/ og oſſ gieck
vel(þar fyrer/)og ſaaum eckert vondt.
* 5. Moſ. 29/ 19.
18 Eñ ſidañ vier lietum af ad giøra
Nimenſens drottningu reykelſe/ꝛ offra
heñe dryckiar-offrū/ hofū vier ſkort a
øllū hlutū/ ꝛ høfum fareſt fyrer ſverd
enu ꝛ fyrer hungrenu.
19 Og þegar vier giørdū Nimenſens
drottningu reykelſe / ꝛ offrudum heñe
dryckiar-offrū / mundū vier giøra heñe
fyrer utañ vorra maña (vilia) kokur /
ad gledia hana/ og offra heñe dryck-
iar-offrum ?
20 Og Jeremias ſagde til alls foolk-
ſens um þaa meñ ꝛ um þær kviñur / ꝛ
um allt þ foolk/ſm̃ hafde ſvarad honū
þeſſu/ſeigiande:
21 Mun(eg)ecke (meina)þad reykelſe/
ſm̃ þier reiktud i Juda ſtodū/ ꝛ a Je-
ruſalems gøtū/þier ꝛ ydar fedur/ydar
konungar ꝛ ydar høfdingiar/ ꝛ foolked
i landenu ? Drottne hafa komed þau i
hug / ꝛ þad er uppkomed i hſ̃s hiarta.
22 Og Drotteñ kuñe ecke framarmeir
lijda þad fyrer ydar athafna illſku/ veg-
na þra ſoqvirdinga/ſm̃ þier giørdud/ꝛ
ydar land vard ad * eiñe erdelegging/
og ad eiñe forundran/ꝛ ad eiñe bølvan/
ad eingeñ byr (þar i/) ſem a þeſſum
deige. * c. 44. 2/ 6.
23 Af þvi ad þier giørdud reykelſe/og
ad þier ſyndgudud i mooti Drottne / og
hlyddud ecke Drotteñs rauſt/ ꝛ geingud
ecke i hſ̃s løgmaale/ ꝛ i hſ̃s ſetningū/ ꝛ
i hañs vitnesburdū / þar fyrer er ydur
ſoddañ olucka ſkien/ ſm̃ a þeſſū deige.
24 Og Jeremias ſagde til alls foolk-
ſens/ꝛ til allra kveñaña: heyred Dro-
tteñs ord allur Juda / ſem er i Ægyp-
talande.
25 So ſagde ſa Drotteñ Zebaoth/Iſ-
raels Gud/ſeigiande: þier ꝛ ydar huſt-
rur hafed bæde talad med ydar muñe/ꝛ
fullkomnad med ydar høndū/ſeigiande:
vier viliū vyſt giøra vor heit / ſm̃ vier
høfū lofad/ad giøra reykelſe fyrer Nim-
enſens drottningu/ꝛ ad offra heñe dryck-
iar-offrū. Þier hafed vyſt fullkomnad
ydar lofaner/ꝛ vyſt giørt ydar heit.
26 Þar fyrer heyred Drotteñs ord all-
ur Juda / þr ſm̃ bua i Ægyptalande:
ſiaa / eg / eg hefe ſvared vid mitt þad
ſtoora nafn/ſagde Drotteñ/mitt nafn
ſkal ecke framarmeir nefnaſt i nockurs
mañs muñe i Juda/ ſm̃(villde)ſeigia i
øllu Ægyptalande: (ſo ſañarlega ſm̃)
ſa Drotteñ / Drotteñ lifer.
27 Siaa/eg * vake yfer þm̃ til ills/og
ecke til goods/ad hvør/ſm̃ er i Ægypta
lande af Juda/ſkal faraſt fyrer ſverde/
ꝛ fyrer hungre/ til þeſſ þau hafa for-
tært þm̃. * c. 31/ 28.
28 Og þeir / ſm̃ eru undañkomner fra
ſverdenu/ſkulu * koma aptur af Ægyp-
talande til Juda lands/ faatt foolk/ og
allt eptferorded af Juda/þr ſm̃ eru iñ-
farner i Ægyptaland ad ferdaſt þar /
ſkulu vita/ hvørs ord þar ſie ſtødugt /
(þad ſm̃ kom) fra mier/ edur fra þm̃.
* Eſ. 11/ 11.
29 Og þetta ſkal vera ydur teikned /
ſeiger Drotteñ/ ad eg vilie vitia ydar a
þeſſū ſtad/ uppa þad þier ſkulud vita /
ad myn ord eru viſſulega ſtødug yfer
ydur til ills/
30 So ſagde Drotteñ: ſiaa / eg gief
Pharao Nophra konungeñ af Ægypta
lande i hſ̃s fiandmaña hendur / og i
þra hønd / ſm̃ ſtunda epter hſ̃s lyfe /
eins ſm̃ eg gaf Zedekias/ Juda konung
i hond Nabuchodonoſors/konungſens
af Babylon/ſem var hſ̃s fiandmadur/
ꝛ ſm̃ ſtundade epter hſ̃s lyfe.

XLV. Capitule.

Spámadureñ undervijſar Baruc.

ÞAd ord/ ſem Jeremias ſpámad-
ur talade til Baruc Neriæ
ſonar / þegar hñ ſkrifade *
þeſſe ord i eitt bref af Jere-
miæ muñe/ a þvi fiorda Joiakims Jo-
ſiæ ſonar/ Juda konungs aare/ſeigian-
de: * c. 36/ 4.
2 So ſagde ſa Drotteñ Iſraels Gud
um̃

um̄ þig/ Baruc.
3 Þu sagder: vei mier nu/ þvi Drott-
eñ hefur lagt mier sorg ofan a sorg/
* eg var þreittur i mijnu andvørpunū/
⁊ fañ aungva roosemd. * Ps. 6/ 7.
4 So skalltu seigia til hn̄s/ so sagde
Drottenñ: sia/ þaa sm̄ eg bigde/ nidur-
bryt eg/ ⁊ þaa sm̄ eg plantade/ uppræte
eg/ jaa þad giørvalla land.
5 Og þu/ þu leitar þier storra hluta/
þu skallt ecke leita (þeirra/) þvi sia/
eg læt koma olucku yfer allt holld/ seig-
er Drottenñ/ ⁊ vil giefa þier þijna saal
til herfangs/ i øllum þm̄ stødum/ hvø-
rt þu fer.

XLVI. Capitule.

Spaadoomur i moote Ægyptalande.

Drottenñs ord/ sem skiede til Je-
remias spaamañs i moote heid-
ingiunum.
2 * Um̄ Ægyptaland. J moote
Pharao Necho/ konungsens her af Æ-
gyptalande/ sem var hia þvi flioote
Phrat i Charchemis/ hvørn Nabucho-
donosor/ konungureñ af Babylon/ sloo/
a þvi fioorda Joiakims Josiæ sonar
Juda konungs aare. * Es. 19/ 1. etc.
3 Tilreided skiølld ⁊ buklara og draged
fram til strijdsens.
4 Speñed hestana fyrer/ ⁊ setiest a bak
þier reidmeñ/ ⁊ standed med hialmana/
fæged spiooteñ/ klædest pønsurunum.
5 Hvar fyrer sa eg (þad/) þr eru efa-
blandner/ hafa snued sier til baka/ og
þra kappar eru sundurknosader/ ⁊ flij-
du oddū/ ⁊ litu ecke til baka/ þar var
hrædsla allt um̄ kring/ seiger Drottenñ.
6 Sa liette kañ ecke undañ flija/ ⁊ sa
sterke kañ ecke undañkomast/ þr steittu
sig/ ⁊ eru fallner moot nordrenu/ vid sijd-
una hia þvi flioote Phrat.
7 Hvør er þesse/ sm̄ skyllde uppfara
sm̄ * straumureñ/ skyllde hn̄s vatn belg-
ia sig sm̄ fliooteñ? * Ps. 93. 3/ 4.
8 Ægyptaland foor upp sm̄ straumur-
eñ/ ⁊ vøtneñ mattu belgia sig sm̄ fliot-
eñ/ og sagde: eg vil uppfara/ hylia
landed/ fordiarfa stadena/ og þaa/ sm̄
bua þar i.
9 (Nu vel/) fared upp/ þier hestar/ ⁊
reñed þier vagnar/ ⁊ lated kappana
draga ut/ blaameñ/ ⁊ af Put/ þaa sm̄ grij-
pa til skialldar/ ⁊ þaa Lydiana/ sm̄ grij-
pa til/ sm̄ speña boga.
10 Og sa same dagur er þess Drott-
eñs/ þess Drottenñs Zebaoths hefndar
dagur/ ad hefna sijn a sijnū fiandmøñ-
um/ ⁊ eitt sverd skal uppsvelgia (þaa/)
⁊ verda mett og drucked af þra bloode/
þvi þad er þess Drottenñs/ þess Drott-
eñs Zebaoths slaatrunar-offur i nord-
ur landenu hia þvi flioote Phrat.
11 Far upp til * Gilead/ ⁊ tak salve/
jomfru Ægyptalands dootter/ þad er
forgiefens/ ad þu bruker mikeñ lækn-
esdoom/ þu verdur (þo) ecke læknud.
* C. 8/ 22.
12 Heidingiarner heyrdu þijna smaan/
⁊ þitt hroop fillte landed/ þvi þr stei-
ttu sig/ eiñ sterkur a einum sterkū/ þr
fiellu bader til samans.
13 Þad ord/ sm̄ Drottenñ talade til Je-
remias spaamañs/ adur Nabuchodono-
sor/ konungureñ af Babylon/ skyllde
koma ad slaa Ægyptaland.
14 Kuñgiored i Ægyptalande/ ⁊ lated
heyra i Migdol/ ⁊ lated heyra i Noph/
⁊ i Thachpanches/ seiged: stattu vid
og bu þig til/ þvi mitt sverd skal eta
kringum þig.
15 Þvi er (sierhvør) nidursleigeñ af
þijnū sterku/ hn̄ kuñe ecke ad standa ⁊
þvi Drottenñ kollkastade honum/
16 Hañ giører/ þad marger steita sig/
jaa þar fiell sa eine moot þm̄ ødrū/ og
þr søgdu stattu upp/ ⁊ latū oss fara
til vors foolks aptur/ ⁊ til vors fødur-
lands/ vegna tyrañans sverds.
17 Þar hroopudu þr: Pharao konung-
ureñ af Ægyptalande er haavadeñ/ hn̄
liet þaa asettu tijd sleppa.
18 (So sañarlega/ sm̄) eg life/ seiger *
Konungureñ/ hvørs nafn er Drottenñ
Zebaoth/ ad sm̄ Thabor a medal fiall-
aña/ ⁊ sm̄ Carmel vid hafed/ (so) skal
hn̄

hñ koma. * Ps. 24/ 10.
19 Giør þier reisu-tyge /þu bu-kviña
Egyptalands dootter / þvi Noph skal
verda eydeløgd z brend / ad eingeñ skal
bua (þar i.)
20 Egyptaland er su fryda kvyga/(eñ)
slatraneñ kiemur / (ja) kiemur af
nordrenu.
21 Og þess daglaunarar midt i þvi /
(eru ogso) sm̃ feiter kalfar/ þvi þeir/
þr hafa ogso snued sier/ flyꝺu under ei-
ns/stooduſt ecke/ þvi þra * fordiorfun-
ar dagur kiemur yfer þa/(ja)þra **
vitiunar tyd. * c.50/31. ** Os.9/7.
22 Þess hliod mun fara fram̃ sm̃ høgg
ormsens/þvi þr skulu koma med her/ z
koma med axer til þra / sm̃ (þeir/þar
vilia) høggva vidu.
23 Þeir skulu uppræta þess skoog/seig
er Drotteñ/þo hñ verde ecke taleñ/þvi
þr eru fleire eñ * grashoppur/ z þar er
ecke tala a þm̃. * Dom.6/5. c.7/12.
24 Egyptalands dootter er smanud /
giefeñ i foolksens hønd af nordrenu.
25 Sa Drotteñ Zebaoth/Jsraels Gud
sagde : sia / eg heimsæke Ammon af
No / z Pharao og Egyptaland / og *
þess gude/ z þess konunga /ja Pharao
z þa/sm̃ reida sig uppa hñ. * c.43/12.
Es.20/10. c.19/1.
26 Og eg vil giefa þa * i þra hønd /
sm̃ stunda epter þra lyfe/ z i Nabucho-
donosors hønd/ kongsens af Babylon/
og i hñs þienara hønd. Og þar epter
skal þad verda seted / eins sem af allo-
ødle/seiger Drotteñ. * c.21/7. c.34/20
27 Eñ * þu/þu skallt ecke ottast/miñ
þienare Jakob/ z hrædstu ecke Jsrael/
þvi sia/eg frelsa þig langt ad/z þitt
sæde af þra fangelses lande/og Jakob
skal koma aptur / z hvyla sig / og vera
roosamlegur/z eingeñ skal skielfa(hñ.)
* C. 30/10, Es. 44/2.
28 Þu/* þu skallt ecke ottast/miñ þie-
nare Jakob/ seiger Drotteñ/ þvi eg er
med þier. Þvi eg vil giøra eiñ enda vid
** alla heidingia/ hvørt eg hefe reked
þig/ eñ vid þig vil eg ecke giøra enda/
helldur straffa þig med mata / z ecke
lata þig ølldunges ostraffadañ.
* C. 1. 8/16. Es. 41/10. ** Jer. 30/11.

XLVII. Capitule.

Spadoomur giegn Philistæunu/ etc.

Drottens ord/sem skiede til Je-
remias spamañs/ i moote *
þm̃ Philistæu/ adur Pharao
sloo Asa. * Es. 14/29.
Ezech. 25. 15/16. Zoph. 2/5. Zach. 9/5.
2 So sagde Drotteñ : sia/ þar koma
vøtn upp fra nordrenu / z þau munu
verda ad einum læk / sm̃ reñur yfer/ og
flooa yfer landed / z allt þad/ sem þar
er i/stade/og þa/sm̃ bua þar i/z þiood
ernar munu hroopa/og aller iñbyggiarar
i landenu kveina/
3 Af hñs sterku hofa duns hliode/af
hñs vagna skurke/ af hñs hioola gny /
foreldrarnr litu ecke epter børnunu/af
þvi þm̃ hofdu hendur fallest.
4 Vegna þess dags/sm̃ kiemur/ad eyde
leggia all i Philistæa/ad uppræta Ty-
rus z Sidon/(ja)sierhvørn hialpara/
sm̃ er epterordeñ. Þvi Drotteñ eydelegg
ur Philistæana/þad epterordna af *
Captor eyu. * Amos 9/7.
5 Asa verdur skøllott/ Askalon er nid-
urhøggveñ/(ja)þad epterordna i þra
dal/Hvad leinge villt þu skiera þig?
6 O/ þu Drotteñs sverd/ hvad leinge
(skal þad vara/ ad) þu ecke villt lata
af ? far i þynar slydur / hvyl þig og
vertu kirt.
7 (Eñ) hverneñ kañtu lata af / ja
Drotteñ hefur giefed þvi befalning i
moote Askalon/ z i moote hafsens hø-
fn/ þar hefur hñ tilsett þad.

XLVIII. Capitule.

Spadoomur i giegn Moab.

J giegn * Moab / so sagde sa
Drotteñ Zebaoth / Jsraels
Gud: vei Nebo/þvi hun er eyde
løgd/er skømmud/Kiriathaim er
iñtekeñ / Misgab er saurgud z nidur-
sleigeñ. * Es. 16/1.
2 Moabs prys er ecke framarmeir /
(hvad) Hesbon (vidkiemur/so) hugudu

þr vondt i moot heñe/ * komed / (ſeigia
þr/)og latū oſſ uppræta hana/ad ecke
ſie foolk/ z þu Madmen/ſkallt og vera
kirr/ eitt ſverd ſkal fara epter þier.
* Pſ. 83/ 4. Jer. 11/ 19.
3 Þar er eins kalls hliood fra Nord-
naim / eydelegging z ſtoort nidurbrot.
4 Moab er nidurbroteñ / þr ungu þar
af/ lata heyra hroop.
5 Þvi þar ſm̄ madur geingur upp til
Luhit/ſkal madur ganga upp med mikl
um grate/ þvi þar ſm̄ madur geingur
ofañ til Noronaim/ heyrde mañ fiand-
mañaña nidurbrots hroop:
6 Flyed/(ſeigia þr/)frelſed ydar lyf/
og þier ſkulud vera/ ſm̄ * einerber-trie i
eydemørkeñe. * c. 17/ 6.
7 Þvi þar fyrer ad þu reidder þig uppa
þyn verk / z uppa þyna fiarſioodu /
ſkallt þu/ þu ogſo iñtakaſt/ z Camos
* ganga ut/ad burtfæraſt/ hñs preſt-
ar z hñs høfdingiar under eins.
* 1. Kong. 11/ 7.
8 Og þar ſkal koma eiñ eydeleggiare
til hvørs ſtadar/(og)eingeñ ſtadur ſkal
undañkomaſt / z dalureñ ſkal fordiarf-
aſt/ z þad ſlietta eideleggiaſt/ hvad Dro
tteñ hefur ſagt.
9 Giefed Moab vænge/ þvi hun ſkal
fliuga ækaflega / z heñar ſtader ſkulu
vera til eydeleggingar / ad eingeñ ſkal
bua i þeim.
10 Bølvadur vere ſa/ſm̄ giører Dro-
ttens verk m̄ ſvikſemd/ z bølvadur vere
ſa/ſm̄ hindrar ſitt ſverd fra bloodenu.
11 Moab hefur vered ohultur fra ſyn
um ungdome/z leiged kirr a ſynū dregg
ium/ og var alldrei lateñ ur einu kiere
i þad añad/ z foor alldrei til fangelſes/
þar fyrer var hñs ſmeckur i hønū / og
hñs daun er ecke umbreittur.
12 Þar fyrer ſia/ þeir dagar ſkulu ko-
ma/ſeiger Drotteñ/ad eg vil ſenda høn
um framande (gieſte/) ſm̄ ſkulu giøra
hñ framande/ z tæma hñs kier/og ſund
urbriota þra fløſkur.
13 Og Moab ſkal vanvirdaſt af Ca-
mos/ eins ſm̄ * Iſraels hus vard van-
virdt af Bethel/uppa hvøria þr reiddu
ſig. * 1. Kong. 12. 29/ 30.
14 Hvørneñ * (pored) þier ſeigia: vier
erum hetiur / og dugleger ſtryds-meñ?
* Eſ. 16/ 6.
15 Moab er foreiddur/ z mañ er * upp-
ſtigeñ i hñs ſtade / og hñs beſta kall-
kin ſkal ganga ofañ ad ſlatraſt/ſeig-
er Konungureñ/ hvørs nafn er Drotteñ
Zebaoth. * c. 46/ 18.
16 Moabs fordiørfun er nalægt til
ad koma/ z hñs olucka haſtar ſier miøg.
17 (Kiæru/)hafed ſamlyding med høn
um/ aller þier/ſm̄ bued umhverfes hñ/
z aller / ſm̄ þecked hñs nafn/ ſeiged:
hvørneñ er eirn * ſterkur vondur/ eirn
herlegur ſtafur ſo broteñ? * c. 47/ 15.
18 Far ofañ fra vegſemdeñe / og ſit i
þurknū/ þu bu-kvyña Dibons dootter/
þvi Moabs eydeleggiare er uppkomeñ
til þyn / hñ hefur fordiarfad þynar
feſtingar.
19 Stattu vid veigeñ/ z ſia/þu Aroers
bu-kvyña/ſpyr þañ ad/ſm̄ flyr/ z hana
ſm̄ undañkiemſt/ſeig: hvad er þar ſkied?
20 Moab er ſkamadur / ja nidurbrot-
eñ/ ylbred z æped/ kuñgiøred þad i Ar-
non/ ad Moab er eydelagdur.
21 Og ſtraffed er komed til þeſſ ſlietta
lands/til Holon/ z til * Jaza og yfer
Mephaat/ * 4. Moſ. 21/ 23.
22 Og yfer Dibon / z yfer Nebo / og
yfer BethDiblataim/
23 Og yfer Kiriathaim / z yfer Bet-
gamul/ og yfer Bethmeon/
24 Og yfer Kiriot/ z yfer Bozra/ og
yfer alla ſtade i Moabs lande/ (hvørt
helldur) þr eru langt burtu eda nærre.
25 Moabs horn er afhøggved / z hñs
armleggur er broteñ / ſeiger Drotteñ.
26 Lated hñ vera druckeñ/þvi hñ upp
hrokade ſier i moote Drottne/ z Moab
ſkal vellta ſier i ſiñe ſpyu / z ſkal ogſo
vera til ſpotts.
27 Og var Iſrael þier ecke þad ſpott?
var hñ fundeñ a medal þioofa? af þvi
ad þu/ſo opt þu talader i giegn hønū/
villder vykia þier.

28 Yfergiefed ſtadena / ꝛ bued i klett-
enn̄/ þier inn̄biggiarar i Moab/ ꝛ vered
ſem̄ dufur/er giøra hreidur upp yfer eirn
re open̄e holu.
29 Vier høfum̄ heyrt Moabs drambſe-
me hn̄ er miked ſtolltur/hn̄s høfmood ꝛ
hn̄s dramb/og hn̄s vegſemd/ꝛ hn̄s hiar
ta upphrokan.
30 Eg/eg þeckе/ſeiger Drottenn̄/hn̄s
reide/ ꝛ þar er ecke ſtirkur (i/) hann̄s
fleipur (kann̄) ecke giøra þad ſo.
31 Þvi maa eg kveina yfer Moab / og
hroopa yfer øllu Moab / hn̄ ſkal and-
varpa yfer Kircheres foolke.
32 Eg maa grææta yfer þier/ þu vijn-
tried i Sibma/ meir enn̄ Jaeſers græt-
ur var / þijner kviſter eru farner yfer
hafed / eru komner til Jaeſers hafs /
einn̄ eydeleggiare er fallenn̄ yfer þijna korn
ſkieru/ꝛ yfer þitt vijn-ſafn.
33 Og glede ꝛ føgnudur ſkal vera bu-
rt af mørken̄e/ og af Moabs lande/ og
eg vil laata * þverra vijn af preſſunum̄/
þar ſkal eingenn̄ troda med hroope/hroop
ed ſkal ecke vera þad (venulega) hroop.
* Eſ. 16/ 10.
34 Fyrer þeſſ hroops ſkulld i Nesbon
allt til Eleale / þeir lieτu þra hliood
heyra allt til Jahaz/ fra Zoar allt til
Noronaim þeirrar þrievetru kvijgu þvi
ogſo Nimrims vatn ſkal vera til eyde-
legginga.
35 Og eg vil laata þriοοta fyrer Mo-
ab/ ſeiger Drottenn̄/ þann̄ ſem̄ giører off-
ur a þeirre hæden̄e/ꝛ giører reykelſe fyr
er hn̄s gude.
36 Þar fyrer ſkal * mitt hiarta klijng-
ia yfer Moab/ſem̄ pijpur/ꝛ mitt hiar-
ta klijngia yfer foolkenu i Kircheres /
ſem̄ pijpur / af þvi ad hvad ſem hvør
hafde geimt til beſta/ er fordiarfad.
* Er. 16/ 11.
37 Þvi * hvørt høfud er ſkøllott/ og
allt ſkegg er mijnkad / þar eru riſpur a
øllum̄ høndum/ og ſeckur a øllum lendum̄.
* Eſ. 3/ 17. etc.
38 Þar er einſamann̄ grææτur a øllum
þekium̄ i Moab/ ꝛ a henn̄ar gøtum̄/þvi eg
hefe ſundurſleiged Moab/ſem̄ eitt kier/
er madur ecke hefur lyſt til / ſeiger
Drottenn̄.
39 Hvørnenn̄ er hn̄ ſkielfdur / þeir ylb-
rudu / hvørnenn̄ ſnere Moab hnackanum̄
vid/hn̄ er ſmaanadur/ꝛ Moab er ordenn̄
til hlaaturs ꝛ til ſkielfingar fyrer øllum̄
um̄ hrerfes hn̄.
40 Þvi ſo ſagde Drottenn̄ : ſia / hn̄
ſkal * fliuga ſem̄ ørnenn̄/ ꝛ utbreida ſijna
vænge yfer Moab. * c. 49/ 22.
41 Sierhvør af ſtødunum̄ er inn̄tekenn̄/ ꝛ
ſierhvør af feſtingunum̄ er unn̄enn̄/ꝛ kapp
ann̄a hiarta i Moab ſkal vera a þeim
ſama deige/ ſem̄ * einnrar aumrar kvinnu
hiarta. * c. 30/ 6.
42 Og Moab ſkal eydeleggiaſt/ad þar
ſie ecke foolk / af þvi hn̄ upphrokade
ſier i moote Drottne.
43 Otte/og grøf/ ꝛ ſnara (koma) yfer
þig/þu ſem̄ byr i Moab/ſeiger Drottenn̄
44 Hann̄ ſem̄ * flijr fyrer ottanum̄/ ſkal
falla i grøfena/ ꝛ hvør ſem̄ kiemſt upp
ur grøfen̄e/ſkal fangaſt i ſnørun̄e/þvi
eg vil laata koma til þra / til Moab /
þra vitiunar aar/ſeiger Drottenn̄.
* Eſ. 24/ 18. Amos 5/ 19.
45 Þeir ſem̄ fludu fyrer magt/ſtoodu i
Nesbons ſkugga / enn̄ þar er einn̄ elldur
utgeingenn̄ af Nesbon/ꝛ einn̄ loge af Si-
hon/ꝛ hn̄ ſkal forτæra Moabs hornum̄/
og hævada barnann̄a hvirfle.
46 Vei þier Moab/ * Camos foolk er
fortapad / þvi þijner ſyner eru tekner
til fangelſes/ ꝛ þijnar dætur til fang-
elſes. * 4. Moſ. 21/ 29.
47 Enn̄ eg vil * ſnua Moabs fangel-
ſe a þeim̄ ſeinuſtu døgum̄/ſeiger Drottenn̄.
Hijngad til var Moabs doomur.
* C. 29/ 14.

XLIX. Capitule.

Spaadoomur i giegn Ammon. etc.

J giegn * Ammons børnum. So
ſagde Drottenn̄ : a Iſrael (þa)
ecke børn/edur a hn̄ eingann̄ erf
ingia ? hvar fyrer a þra kon-
ungur Gad/ꝛ hn̄s foolk byr i hn̄s ſtød
um ? * Ezech. 25/ 2.

2 Þar fyrer * sia/ dagarner eru kom-
ner/seiger Drotteñ/z eg vil lata heyra
eitt strijds hroop yfer Ammons barna
** Rabbath/z hun skal vera til einar
eyde-hrugu/og heñar tilliggiande (stad-
er)skulu upptendrast med ellde/eñ Jsra
el skal eiga þa/sm̄ attu hñ/sagde Dro
tteñ. * Es.39/6. ** 5.Mos.3/11.
2. Sam. 12/ 26.
3 Kveina / Hesbon / þvi Ai er nidur-
broteñ / hrooped þier Rabba dætur /
girdest seckium/ harmed z hlauped um̄
girdingarnar / þvi þra * konungur er
færdur fangeñ / hñs prestar og hñs
hofdingiar til samans. * C. 48/ 7.
4 Þvi hroosar þu þier i dolunū? þiñ
dalur er burt floteñ/þu ohlydduga dott-
er/hun reidde sig uppa heñ" fiarsiodu/
(z þeinkte:) hvor mun koma til miñ ?
5 Sia/eg læt koma otta yfer þig/seig
er sa Drotteñ Drotteñ/Zebaoth / fra
ollum um̄hverfes þig/z þier skulud ver
da utrekner hvor siñ veg / z þar skal
eingeñ vera/ sm̄ skal safna þm̄ ed flija.
6 Eñ þar epter vil * eg snua Am-
mons barna fangelse/seiger Drotteñ.
* C. 33. 7/ 26. C. 48/ 47.
7 J giegn * Edom. So sagde sa Dro-
tteñ Zebaoth : er þar ecke vijsdoomur
framarmeir i Theman ? rad er i burt
fra bornunum / þeirra vijsdoomur er
fordiarfadur. * Es. 21/ 11.
Ezech. 25. 12/ 13.
8 * Flijed / þr hafa snued sier / hafa
sett þra heimile diupt/sm̄ bua i Dedan/
þvi eg vil lata Esau olucku koma yfer
hñ/ i tijma vil eg vitia hñs. * v. 30.
9 Ef(vijn-)yrkiumeñ koma yfer þig /
skulu þeir ecke epterskilia þa (sein-
ustu)koistu/ef þioofarner um̄ nottena/
(þa) skulu þr fordiarfa (þad/sm̄ skal
vera)þeim noog.
10 Þvi eg/ eg hefe giort nakeñ Esau/
openberad hñs heimuglega(stade/)z hñ
kañ ecke skyla sier / hñs sæde er eyde-
lagt/ z hñs brædur/og hñs nabuar/og
þar er eingeñ(epter.)
11 Yfergief þijna fodurlausa / eg / eg
vil uña (þm̄) lijfs/ z þijnar eckiur mu-
nu vona a mig.
12 Þvi so sagde Drottiñ: sia/ * þeir
sm̄ ecke voru dæmder til ad drecka ka-
leikeñ/ skulu vissulega drecka/og skillder.
þu sialfur alldeiles vera ostraffadur ?
þu skallt ecke vera ostraffadur/helldur
vissulega drecka. * c.25/29. 1.Pet.4/17
13 Þvi eg hefe svared vid mig (sialf-
añ/) seiger Drotteñ / ad Bozra skule
verda til * eydeleggingar/til forsmanar/
til eydemerkur/ z til einar bolvunar/og
aller heñar stader skule verda til eyde-
merkur æfenlega. * c.42/18. c.44/12.
Ezech. 5/ 15.
14 Eg * hefe vijst heyrt fra Drottne/
og þar er sendur eiñ sendebode a medal
heidingiaña: safned ydur/z komed yfer
hana/ og taked ydur upp til strijdsens.
* Obad. v. 1.
15 Þvi sia / eg vil giora þig lijteñ a
medal heidingiaña/forattadañ a medal
mañaña.
16 Þijn þverud hefur sviked þig/(ia)
þijns hiarta hofmoodur/ (med þvi þu)
* byr i klettsens skoru / sm̄ hefur þad
hædsta iñe a eiñe hæd / þo þu jafnvel
giorder þitt hreidur(so)hatt/ sm̄ orn
eñ/vil eg (samt) hrinda þier nidur þad
añ/ seiger Drotteñ . * Obad. v. 4.
17 Og Edom skal verda i eyde/ * hvor
sm̄ geingur fram̄ hia heñe/mun forund
ra sig / z blijstra yfer ollū heñar plag-
um. * c. 50/ 13.
18 Eins sm̄ * Sodoma z Gomorra/og
heñar nabuar eru kollkastader / (so)
sagde Drotteñ/ skal eingeñ madur bua
þar/ z eingrar mañeskiu son hafa her-
berge i heñe. * 1. Mos. 19/ 25.
Jer. 50/ 40.
19 Sia/hñ skal koma upp/sm̄ eitt le-
on fra þeirre stolltu Jordan/ i mot þess
sterka heimile/ þvi eg vil lata hñ hvij-
la/lata hñ hlaupa fra þvi/Og * hvor
er sa unge (sveirn ? honū)vil eg giefa
bijfalning i moote heñe/þvi hvor er sm̄
eg?og hvor kañ fyrerskrifa mier tijma/
z hvor er sa hirder/sm̄ kiñe standa fyr-
er

er mier ? * c. 50/ 44.
20 Þar fyrer heyred Drottens rad/ sē hn̄ hefur radslagad i moote Edom/ ꝛ hn̄s þanka/ sē hn̄ hefur þeinkt i moo- te Themans innbiggiurū: (hvad gillder þad/) ef * smala dreinger skulu ecke dra ga þa / ef hn̄ ecke skal eydeleggia þra hybijle yfer þm̄ ? * c. 50/ 45.
21 Vegna þra falls hlioods bifadest Jorden/ þar var hroop/ (sem) þra raust er heyrd hia þvi rauda hafe.
22 Sia/ * hn̄ skal fara upp sē ørnen/ ꝛ fliuga og utbreida sijna vænge yfer Bozra. Og a þm̄ sama tijma skulu kapp anna hiørtu i Edom vera eins sem ** eirnrar aumrar kvinnu hiarta.
* C. 48/ 40. ** C. 50/ 43. Es. 21/ 3.
23 J moote * Damasco. Hemath ꝛ Ar pad er smæaud/ þvi þr heyrdu ein vond tijdende/ eru hrædnader / i hafenu er o- kirrleike / madur kan ecke vera (þar) kirr. * Es. 7/8. c. 17/ 1. Amos 1/ 3.
24 Damascus er ef ablanden/ hun hef ur snued sier a floota/ ꝛ hrædslan hef ur inteked hana / angist ꝛ sorg griped hana/ sē hana/ er fæder.
25 Hvørnen? er hun (nu) ecke yfergief- en / su nafnkunnuga borg / minnar glede þorp?
26 Þar fyrer skal hennar unga (kall- kyn) falla a hennar gøtū/ ꝛ aller strijds- menerner undergannga a þm̄ sama tij- ma/ seiger sa Drottenn Zebaoth.
27 Og eg vil upptendra * einn elld a murunū i Damasco/ ꝛ hn̄ skal forkæra BenHadads høllū. * Amos 1/ 4.
28 J giegn Kedar ꝛ Hazors rijkiū/ hvør Nabuchodonosor konungurenn af Baby lon sloo. So sagde Drottenn: standed upp/ fared upp til Kedar/ og eydelegged børnenn moot austre.
29 Þeir skulu taka þra tialldbuder og þra hiarder/ þeirra tiølld/ ꝛ øll þeirra busgøgn/ og þra ulfallda skulu þr burt føra med sier/ og hroopa yfer þa hræd- slu allt u kring.
30 Flijed/ hafed ydur hastarlega þad- an / þeir hafa sett þra bustad diupt / Hazors innbiggiarar/ seiger Drottenn / þviad Nabuchodonosor/ konungurenn af Babylon / hefur radslagad eitt rad i moote ydur/ og þeinkt eirn þanka yfer ydur. * v. 8.
31 Standed upp/ fared upp i moote ei- nu foolke/ sē hefur frid/ sē byr ohult/ seiger Drottenn/ þad hefur hvørke port eda steingur/ þr bua einsamler.
32 Og þra ulfalldar skulu verda til herfangs/ og þra mikla fie til rans/ Og eg vil burtkvijstra þm̄ i alla vinda/ (allt til) þra ytstu i einum afkima/ og af øllum sijdū þar hia/ læta þeirra o- lucku koma/ seiger Drottenn.
33 Og Hazor skal vera til * dreka bæl- es/ einn eydemørk æfennlega/ þar skal eing enn bua/ ꝛ eingrar manneskiu son hafa herberge þar i. * c. 9/ 11.
34 Drottens ord/ sē skiede til Jeremi as spamanns/ i moot Elam/ i Zedekiæ Juda konungs rijkes uppbyrian / seig- iande:
35 So sagde sa Drottenn Zebaoth: sia/ eg brijt Elams boga/ þeirra styrks uppbyrian.
36 Og eg vil læta þa fioora vinda af þm̄ fioorū Himensens hornum koma yfer Elam / ꝛ burtkvijstra þm̄ i alla þessa sømu vinda / og þar skal eingenn þiood vera / til hvørrar ei skule koma (nockur af) þm̄ burtdrifnu af Elam.
37 Og eg vil skielfa Elam fyrer þra fiandmønnū/ ꝛ fyrer þm̄/ sē stunda ept- er þra lijfe / og læta olucku koma yfer þa i minne hastarlegre reide / seiger Drottenn/ og * senda sverded epter þm̄/ þar til eg hefe fyrerfared þm̄.
* 3. Mos. 26/ 33.
38 Og eg vil setia minn stool i Elam/ ꝛ þadann vil eg læta fyrerfara konungū og høfdingium / seiger Drottenn.
39 Og þad skiedur a þm̄ sijdustu døg- um/ * vil eg snua Elams fangelse/ seig er Drottenn. * c. 48/ 47.

L. Capitule.

Spadoomur i moote Babylon.

HAd ord/ sm̄ Drotteñ talade mot
Babylon/ moot Chaldæana
lande/ fyrer Jeremias spamañ
* Es. 13/ 1. C. 14/ 4. Jer. 51/ 1.
2 Kuñgiøred a medal heidingiaña/ og
lated heyra/ z uppreised merked/ læted
heyra/ þier skulud þad ecke dylia/ seig-
ed: Babylon er iñtekeñ/ Bel er smæn-
adur/ Merodach er sundursleigeñ/ heñ-
ar afguder standa med skøm/ heñar
(skarns)guder eru sundursleguer.
3 Þvi þar er uppfared yfer hana eitt
foolk af nordre/ þad/ þad skal eydelegg-
ia heñar land/ z eingeñ skal bua þar i/
bæde mañeskiañ z fienadureñ eru burt-
rikeñ/ burtfareñ.
4 A þm̄ sømu døgū z a sama tijma/
seiger Drotteñ/ skulu Israels børn ko-
ma/ þau z Juda børn til samans/ fara
frañ/ og * grææta vodum/ z leita Drott-
eñs þra Guds. * C. 31/ 9.
5 Þeir munu spyria epter Zion/ hijng
ad a veguna eru þra andlit (snueñ/) *
komed z laded ydur til Drotteñs/ med
einum eilijfum sattmaala/ sem ecke skal
gleymast. * Es. 2/ 3.
6 Mitt foolk voru tapader sauder/
þra hirdarar hafa villt þaa/ reked þaa
a fiøll/ ad þeir geingu fra fiallenu upp
a hædena/ þeir gleymdu þra boole.
7 Aller sm̄ fundu þaa/ aatu þaa/ z þra
fiandmeñ søgdu: vier høfū ecke søk/ af
þvi ad þeir hafa syndgad i mote Drott
ne i riettlætesens heimkiñe/ z i moot
Drottne þra fedra von.
8 * Flijed ut af Babylon/ z fared ut
af Chaldæaña lande/ og vered sm̄ haf
rar fyrer eiñe hiord. * C. 51. 6/ 45.
9 Þvi siaa/ eg uppvek/ z læt uppkoma
yfer Babylon eiñ hoop stoors foolks af
nordur lande/ z þeir skulu herkija sig mo
te heñe/ þar fyrer skal hun iñtakast/
þeirra ørvar eru sm̄ eins goods strijds-
mañs/ þar skal ecke ein bregdast.
10 Og Chaldæans (land) skal verda ad
ræne/ aller sm̄ þad ræna/ skulu mettast/
seiger Drotteñ.
11 Af þvi þier gleddust/ af þvi þier
vorud lystuger/ ad þier hafed rænt miñ
arf/ af þvi þier uxud upp/ sm̄ eiñ kalf
ur i grase/ z vorud * lystuger sem þeir
sterku. * C. 5/ 8.
12 Ydar mooder er miøg smæanud/ hun
bligdast/ sm̄ fædde ydur/ siaa/ þad sein-
asta af heidingiunū/ eydemørk/ þurkur
og eydelegging.
13 Hun skal ecke sekeñ verda þ Drott
ens reide saker/ z hun skal ølldunges
vera * i eyde/ aller sm̄ gaanga fram̄ hia
Babylon/ skulu forundra sig/ z blijstra
yfer øllū heñar plaagū. * C. 9/ 11.
C. 49/ 17.
14 Herkijed ydur moote Babylon um̄-
hverfes/ aller sm̄ speñed boga/ skiootid
til heñar/ spared ecke skeited/ þvi hun
hefur syndgad i moote Drottne.
15 Glediedt ydur yfer heñe (allt) um̄
kring/ hun hefur giefed sijna hønd (fra
sier/) heñar grundveller eru falluer/
heñar murar eru afbrotner/ þvi þad er
Drotteñs hefnd/ * hefned ydar a heñe/
so sm̄ hun hefur giørt/ (so) giøred vid
hana. * Openb. 18/ 6.
16 Uppræted saadmañeñ af Babylon/
z þañ/ sm̄ helldur sigdeñe a kornskieru
tijmanū/ þeir munu lijta/ hvør til sijns
foolks/ * vegna fordiarfarans sverds/
z flijia hvør til sijns lands. * C. 46/ 16.
17 Israel (maa vera sm̄) burtkvijstrad
lamb/ leoneñ høfdu burtdrifed hn̄/ fyrst
aat konungureñ af Assyria hn̄/ z (þra)
seinaste hefur sundursleiged i hønum
beined/ (sm̄ er) Nabuchodonosor konung
ureñ af Babylon.
18 Þar fyrer so sagde sa Drotteñ Zeba
oth/ Israels Gud: siaa/ eg vitia konung-
sens af Babylon z hn̄s lands/ eins sm̄
eg hefe vitiad konungsens af Assyria.
19 Og eg vil heimfæra Israel aptur
til sijns heimiles/ z hn̄ skal fæda sig a
Carmel z Basan/ z hn̄s saal skal mett-
ast a Ephraims fialle og Gilead.
20 A þm̄ sømu døgū og a þeim sama
tijma/ seiger Drotteñ/ skal Israels mis
giørnings leitad verda/ z ecke (vera fram
ar/) og Juda synda/ z ecke fiñast/ þvi

eg

eg vil þirma hønū/ ſm̄ eg læt epterverda
21 Drag upp i moote þvi ſama lande/
fra Merataim/ z til þra iñbiggiara i
Pekod/eydelegg og bølva epter þm̄/ſeig
er Drotteñ/ z gior epter øllu þvi/ſem
eg hefe boded þier.
22 Þar er eitt ſtrijds/hroop i landenu/z
ſtoor eydelegging.
23 Hvørneñ er * allrar veralldareñar
hamar afhøggveñ og ſundurſleigeñ ?
hvørneñ er ** Babylon i eyde a medal
heidingiaña ? * c. 51/ 20.
** Eſ. 13/19. etc.
24 Eg took þig i ſnøru/z þu ert ogſo
fangeñ/ Babylon/og þu/þu viſſer þad
ecke/ þu ert fundeñ z gripeñ ogſo/ þvi
þu hefur kijfad i moote Drottne.
25 Drotteñ hefur opnad * ſiñ fiaar-
ſiood/z frambored ſiñar reide vopn/þvi
þad er Drotteñs þeſſ Drotteñs Zeba-
oths verk i Chaldæaña lande.
* Rom. 2/ 5.
26 Komed i moote heñe fra endernum/
upplæted heñar korn-hus / nidurtroded
hana/ſm̄ hrugur/ z bølved heñe/ad eck-
ert verde afgangs.
27 Mirded alla heñar kalfa/leided þa
ofañ til ſlatrun/ vei yfer þm̄/þvi þra
dagur er komeñ/ þra vitiunar tijme.
28 Þar er þra rauſt ſm̄ flija / og eru
ſloppner af Babylons lande/ ad kuñ-
giora i Zion Drotteñs vors Guds hef-
nd/hñs muſteres hefnd.
29 Læted heyra i giegn Babylon/ þier
megtuger aller/ ſm̄ ſpeñed boga/umſit-
ied hana umhverfes/z læted eingañ und
añkomaſt(af heñe/)betaled heñe epter
heñar verke/giored heñe epter øllu þvi/
ſm̄ hun gierde / þvi hun hefur breitt
drambſamlega i moote Drottne/i moo
te Iſraels Heiløgum.
30 Þar fyrer ſkal heñar unga (karl-
kyn)falla a heñar gøtū/ og aller heñar
ſtrijdsmeñ undergaanga a þeim ſama
tijma/ſeiger Drotteñ.
31 Sia/eg (vil)til vid þig/þu ſtollte/
ſeiger Drotteñ/ſa Drotteñ Zebaoth/
þvi þiñ dagur er komeñ / ſa tijme / (a
hvørium) eg vil vitia þijn.
32 Og eiñ hofmoodugur ſkal ſteita ſig
z falla/ og eingeñ ſkal upplipta hønū/
og eg vil uppkendra eiñ elld i hñs ſtød-
um/ z hñ ſkal forkara øllu þvi/ ſm̄ er
kriñgum hñ.
33 So ſagde ſa Drotteñ Zebaoth :
Iſraels børn eru underþryckt/ z Juda
børn til ſamans/z aller/ſm̄ færdu þau
fangeñ/hallda þm̄/veigra ſier ad læta
þau laus.
34 Þeirra Lauſnare er ſterkur/ Drott
eñ Zebaoth er hñs nafn/ hñ mun ende-
lega framfilgia þra maalefne/ ad koma
landenu til ad vera kyrru/z iñbiggiur-
unū i Babylon til ad ſkialfa.
35 Sverd (kiemur)yfer Chaldæana /
ſeiger Drotteñ/z iñbiggiarana i Baby
lon/ og til heñar høfdingia/og til heñ-
ar vitringa.
36 Sverd (kiemur)til ſpaamañaña/ z
þeir ſkulu verda ad daarū/ſverd(kiemur)
til heñar øblugra/z þr ſkulu ſkielfaſt.
37 Sverd(kiemur) til heñar* heſta/z
til heñar vagna / og til alls blendings
(folks/)ſm̄ er i heñe/z þeir ſkulu verda
ad konū/ſverd (kiemur) til heñar fiaar-
ſiooda/z þr ſkulu ruplaſt. * c. 51/30.
38 (Þar kiemur)þurkur til heñar vat
na/ z þau ſkulu uppþorna/ þvi þad er
ſkurgoda land/og þr villdu verda gald-
er fyrer þa hrædelegu(afgude.)
39 Þar fyrer ſkulu* Siim med Jſim
bua(þar/) og unger ſtruts fulgar bua
þar i/ z hun ſkal alldrei framarmeir
ſeteñ verda/ og eingeñ bua i heñe til ei-
lijfrar tijdar. * Openb. 18/ 2. etc.
40 Eins ſm̄ Gud hefur umbillt *
Sodoma z Gomorra og þra naabuum /
ſeiger Drotteñ / (ſo) ſkal eingeñ bua
þar/z aungrar mañeſkiu barn hafa her
berge þar.* 1. Moſ. 19. 24/25. etc.
41 Sia/* eitt foolk af nordre/z marg
er heidingiar/og marger konungar ſkulu
taka ſig upp fra Jardareñar ſijdum.
* C. 50/ 9.
42 Þeir ſkulu grijpa til boga z ſkialld
ar/þeir eru grimmleger/z ſkulu ecke aum
ka ſig/ þra rauſt ſkal bruſa/ſm̄ hafed/

og þr ſku'u rijda a heſtũ / (ſierhvør er)
herkija ur ſm̃ eirn ſtrijdsmadur/ i mote
þier/ Babylons dootter.
43 Konungureñ af Babylon heyrde
þra rikſe/ ⁊ hñs hendur ſigu/ angiſt ũ-
took hñ/ (ja) pijna/ * ſem heñar/ þar
fæder. * c. 48/ 41. c. 49. 22/ 24.
44 Sia/ hñ kiemur upp ſm̃ eitt leon/
fra þeirre ſtolltu Jordan/ i moote einũ
ſterkum buſtad / þvi eg vil læta (þa)
hvijla/ læta þa hlaupa fra heñe/ og *
hvør er ſa unge (ſveirn/ ſm̃) eg vil her-
kija moote heñe? þvi * * hvør er ſm̃ eg?
og hvør kañ ſetia mier tijma fyrer? og
hvør er ſa hirder/ ſm̃ kañ ſtandaſt fyr-
er mier? * c. 49/ 19. * * Job. 38/ 2.
45 Þar fyrer heyred Drottens raad/ er
hñ hefur raadſlagad i moot Babylon/ ⁊
hñs þanka/ ſm̃ hñ hefur þeinkt i mote
Chaldæaña lande. (Hvad gillder þad?)
ef þeir * ungu hirdarar ſkulu ecke draga
þ[illegible]/ ef hñ ecke ſkal læta eydeleggia heim
iled yfer þm̃? * c. 49/ 20.
46 Vegna þeſſ hlioods / ad Babylon
er iñtekeñ/ hriſteſt Jørdeñ/ ⁊ eitt hroop
er heyrt a medal heidingianna.

LI. Capitule.

Eñ meire Spaadoomur i giegn Babylon.

So ſagde Drottñ: ſia/ eg upp-
vek i moote Babylon/ og i moo
te iñbiggiurunũ / (ja) þeirra
hiarta/ ſm̃ ſettu ſig upp i moo
te mier/ eirn fordiarfanlegañ vind.
2 Og eg vil ſenda vinſunar-meñ til
Babylon/ ⁊ þeir ſkulu vinſa hana/ og
ſoopa heñar land/ þvi þr ſkulu vera yf
er heñe alla vega/ a oluckuñar deige.
3 Jeg ſpeñe (minn) boga i mote hønũ/
ſm̃ ſpenner ſinn boga/ ⁊ til hñs/ ſm̃ upp
hrokar ſier i ſijnũ panſara/ (vil eg ſeig-
ia:) og þier ſkulud ecke þyrma hennar
ungu (kallkyne/) bølved øllũ heñar her/
4 Ad þr ſkule falla helſlegner i Chal
dæaña lande/ ⁊ i giegnumlagder a heñ-
ar gøtum.
5 Þvi Jſrael ⁊ Juda * ſkulu ecke (yfer
giefaſt) einmana af ſijnũ Gude/ af þm̃
Drottne Zebaoth/ þvi þra land er fillt
med ſkulld/ fyrer Jſraels Heiløgum.
* Job 14/ 18.
6 * Flijed ut af Babylon / og frelſed
hver ſijna ſaal/ ad þier ecke forgænged
i heñar miſgiørninge/ þvi þeſſe er * *
Drottens hefndar tijme/ til betalings/
hñ giefur heñe (betaling.) * c. 50/ 8.
Openb. 18/ 4. * * Eſ. 34/ 8.
7 Babylon var eirn gull kaleikur i Dro
ttens hende / hñ ſm̃ hefur giørt alla
verølldena druckna/ heidingiarner hafa
drucked af heñar vijne/ þar fyrer villdu
heidingiarner vera galder:
8 Babylon * er haſtarlega fallen og
broteñ / kveined yfer heñe / taked ſalve
handa heñar ſaare / ef hun kiñe (maa
ſkie/) læknaſt. * Openb. 18/ 2/ etc.
9 Vier villdũ hafa læknad Babylon /
eñ hun vard ecke læknud/ yfergiefed ha-
na/ ⁊ laatum oſſ fara hvør til ſijns lan-
ds/ þvi * heñar ſtraff naade til Himen-
ſens / ⁊ er upphackad allt til ſkijaña.
* Openb. 18/ 5.
10 Drotteñ hefur framfilgt vorum
riettenduñ * komid/ ⁊ laatũ oſſ uppreik-
na Drottens vors Guds verk i Zion.
* Pſ. 66/ 16.
11 Hveſſed ſkerteñ/ ſafned ſkiølldunũ /
Drotteñ hefur uppvaked konungaña
hug af Meden/ þvi hñs þanke ſtend-
ur i moote Babylon / til ad læta for-
diarfa hana / þvi * þad er Drottens
hefnd/ hñs muſteris hefnd * c. 50/ 28.
12 Uppreiſed merked i moote murunũ i
Babylon / hallded ſterka vakt / ſetied
vaktara/ tilſetied umſaaturs meñena /
þvi bæde hefur Drotteñ þeinkt (nock-
ud/ og) einneñ giørt þad/ ſm̃ hñ hefur
talad i moote Babylons iñbiggiurum.
13 Þu ſm̃ bijr * hia þm̃ ſtooru vøtnũ /
þeim ſtooru fiaarſioodum/ þiñ ender er
komeñ/ þiñar agirndar mæler.
* Openb. 17/ 1.
14 Sa Drotteñ Zebaoth hefur ſvar-
ed * vid ſig ſialfañ/ (hvad gillder þad/)
eg vil filla þig med maneſkiur/ eins ſm̃
med graſorma/ ⁊ þar ſkulu kveda (hvør
moot

moot aññare) yfer þier med eirne sam-
stemu. * Amos 6/ 8.
15 Nann sm̃ hefur * giørt Jørdena fyr
er sijna magt/ sem tilbioo veralldarenn-
ar (kríjnglu) med sijnu vijsdoome/ z ut-
breidde Nimeneñ med siñe vitsku.
* 1. Mos. 1/ 6 Jer. 10/ 12.
16 Nær * hñ þrumar/ (er þar) vatn
noog i Nimneñu/ og hñ kann uppdraga
þoku fra Jardareñar enda / hñ giører
elldinguna ad regne/ z lætur vindeñ ut-
koma af sijnu heimuglegu (stødum.)
* C. 0/ 13.
17 * Sierhvør mañeskia er fraviis veg
na forstands/ sierhvør ** gullsmidur
er smæanadur vegna eins bilætes/ þvi
þad hñ hefur steypt/ er falskt/ og þar
er ecke ande i þeim. * Jer. 10/ 14.
** Es. 44. 9/ 11.
18 Þau eru hiegoome/ (ia) svika verk/
þau skulu farast / nær þeirra verdur
vitiad.
19 (Eñ) * Jakobs hlutdeild er ecke sm̃
þesse/ þvi hñ er sa / sem tilbiyr alla hlu
te/ og hñs arfs stafur/ Drotteñ Zeba-
oth er hñs nafn. * C. 10/ 16.
20 Þu ert miñ * (strijds-) hamar/ (ia)
strijds-vopn/ z eg vil sundursla heiding
iana fyrer þig/ z fordiarfa rijkeñ fyrer
þig. * C. 50/ 23.
21 Og * eg vil sundursla hesta fyrer
þig/ og þañ/ sm̃ rijdur þar a/ z sundur
sla vagn fyrer þig / og þañ / sem fer
þar a. * C. 50/ 37.
22 Og eg vil sundursla fyrer þig mañ
og kviñu/ z sundursla fyrer þig gaml-
añ og ungañ / z sundursla fyrer þig
(ynges-) meñ og joomfrur.
23 Og eg vil sundursla fyrer þig hird
ereñ z hñs hiørd / og sundursla fyrer
þig bændur z þeirra ok / og sundursla
fyrer þig høfdingia og herra.
24 Og eg vil * betala Babylon z øllum
Chaldæaña iñbiggiurum / alla þeirra
vondsku/ sm̃ þr hafa giørt i Zion/ fyrer
ydar augum/ seiger Drotteñ.
* C. 50/ 29 2. Thess. 2/ 8.
25 Sia/ eg (vil) til vid þig/ þu skadlega
fiall/ seiger Drotteñ/ þu sm̃ fordiarf-
ar alla verølldena/ og eg vil ukriekka mi-
na hønd yfer þig / og vellta þier ofañ
af klettunum / og vil giøra eitt upp-
brendt fiall af þier.
26 Ad madur skal ecke kuña taka eirn
stein til eins horns / edur eirn stein til
grundvallar af þier / helldur skallt þu
verda eirn eydestadur til eilijfrar (tijd-
ar/) seiger Drotteñ.
27 Uppreised merked i landenu/ blased
i basununa a medal heidingiaña / tilbued heidingiana i moote heñe / læted
heyra (ad þar koma) yfer hana * Ara-
rats rijke/ Minni/ z Ascenaz/ tilsetied
hofudsmeñ i moote heñe / færed hesta
upp / sm̃ hurrande grasorma.
* 1. Mos. 8/ 4. Es. 37/ 38.
28 Tilsetied heidingia i moote heñe /
(sem eru) konungar af Meden / heñar
høfdingiar z aller heñar herrar/ z allt
heñar herradooms land.
29 Og landed skal skialfa z lijda pijnu/
þvi Drottens þankar eru (hvør og
eirn) fullkomeñ i moot Babylon / ad
giøra Babylons land til eydemerkur/ ad
eingeñ skule bua (þar.)
30 Kapparner i Babylon hætu af ad
strijda/ voru i festingunum/ þra sterkur
er ute/ þeir eru ordner ad konum/ hafa
brendt heñar hijbijle/ heñar steingur eru
brotnar.
31 Sa sm̃ hleipur/ skal hlaupa i moo-
te einum/ sm̃ hleipur/ z sendebode i moot
sendeboda / til ad giefa konungenum i
Babylon til vitundar/ ad hñs stadur sie
uñeñ allt til enda/
32 Og feriustaderner sieu iñtekner/ og
reirsefeñ hafe þeir brendt med ellde/ og
strijdsmeñerner sieu skielfder.
33 Þvi so sagde sa Drotteñ Zebaoth
Israels Gud: Babylons dotter er eins
s eitt lava- (goolf/) nær madur tramp
ar þar a/ þad er eñ nu eitt lijted / og
heñar kornskieru tijme skal koma.
34 Nabuchodonosor / konungureñ af
Babylon at mig/ fyrerkom mier/ giørde
mig sem eitt toomt kier / uppsvelgde
mig/ sm̃ dreke/ fillte sijn kvid med mijna

lystelega (hluse/) burtrak mig.
35 Mitt herfang z mitt holld er yfer
Babylon/ skulu Zions iñbiggiarar seig-
ia / z mitt blood yfer Chaldæaña iñ-
byggiurum/ skal Jerusalem seigia.
36 Þar fyrer so sagde Drotteñ : siæ /
eg (vil) framfilgia þijnu mælefne / og
hefna þiñar hefndar/ z læta uppþorna
heñar haf / z heñar uppsprettur burt-
sijast.
37 Og Babylon * skal verda ad (griot-)
hrugū / ** drekabæle / forundran og
blijstran/ ad eingeñ skal bua (þar.)
* C. 9/ 11. C. 50/ 13. ** C. 10/ 22.
38 Þeir skulu grenia til samans / sem
þau ungu leon/ hrijna sm̃ smæ leon.
39 Eg vil setia þra giestabod i þeirra
hita/ og giøra þæ druckna/ ad þeir sku-
le støckva / z sofa eirn eilijfañ sve-
fn/ og ecke uppvakna/ seiger Drotteñ.
40 Eg vil læta þæ nidurstijga/ * eins
sm̃ lamb/ til ad slætrast/ sm̃ hruta med
høfrum. * Es. 53/ 7.
41 Hvørneñ er * Sesach iñtekeñ / og
allur Jardareñar lofstijr høndladur ?
hvørneñ er Babylon ordeñ til eirnrar
forundrunar a medal heidingiaña ?
* C. 25/ 26. etc.
42 Hafed er geinged upp yfer Baby-
lon/ hun er huleñ med margføllū bilg-
ium þar af.
43 Heñar stader eru ordner til forund-
runar/ eitt þurt og audt land/ eitt land
i hvøriu eingeñ madur skal bua/ z þar
sm̃ eingrar manneskiu son fer i giegnū.
44 Og eg vil heimsækia Bel i Baby-
lon/ z utdraga þad/ sm̃ hñ hefur svelgt/
af hñs munne / z heidingiarner skulu
ecke framarmeir hlaupa til hñs/ (iæ)
murenn i Babylon er fallenn.
45 * Fared þar ut mitt foolk/ z frels-
ed sierhvør sijna sæl fra Drottens rei-
de grimd. * C. 50/ 8. Openb. 18/ 4.
46 Ad ydar hiarta skule ecke (mæ skie)
verda deigt/ og þier skylldud ottast/ nær
rikted heyrest i landenu / Þvi þar skal
koma þad rikte i ær/ og þar epter eitt
rikte a þui (ødru) ære/ og ofrijke i land-
enu/ eirn drottnar yfer einum ødrum.
47 Þar fyrer/ siæ/ tijmeñ kiemur/ og eg
vil heimsækia afgudena i Babylon/ og
hennar giørvallt land skal verda til
skañar / z aller heñar i helslegnu falla
midt þar i.
48 Og * Himeneñ z Jørdeñ/ og allt
hvad þar er i/ skal glediast yfer Baby-
lon/ þvi heñar eydeleggiare skal koma
fra nordrenu / seiger Drotteñ.
* Openb. 18/ 20.
49 (Eins sm̃) Babylon (var ordsøk)
til/ ad þar fiellu i helslegner i Israel/
so skulu søkū Babylon falla i helslegn-
er i þvi giørvøllu lande.
50 Þier / sm̃ erud sloppner fra sverd-
enu/ fared burt/ tefied ei/ miñest Drott-
ens længt fra/ z þeinked a Jerusalem.
51 Vier vorum smænader / þvi vier
mættū heyra forsmæn/ hædungeñ hul-
de vorar æsiæner/ þvi framande komu
yfer Drottens huss helgedooma.
52 Þar fyrer/ siæ/ tijmeñ kiemur/ seig-
er Drotteñ/ og eg vil heimsækia henn-
ar afgude/ z eirn særdur skal andvarpa
i øllu heñar lande.
53 Af þvi * Babylon villde uppstijga i
Himeneñ/ z af þvi hun villde festa siñ
krapt i þvi hæa/ skulu hennar eydelegg
iarar koma fra mier/ seiger Drotteñ.
* C. 49/ 16.
54 (Þar kiemur) eitt hroops hliod fra
Babylon/ og ein stoor eimd fra Chaldæ
aña lande.
55 Þvi Drotteñ eydeleggur Babylon /
z fordiarfar þad stora hliod af heñe/ z
þra bilgiur skulu brusa/ sm̃ stoor vøtn/
þra buldrunar raust vard hliodbær.
56 Þvi þar er komeñ eirn eydeleggiare
yfer hana/ yfer Babylon/ z heñar kapp
ar eru fængner / þra bogar eru brotn-
er/ þvi hefndaña Gud/ Drotteñ/ mun
vijst betala (þad.)
57 Og eg vil * giøra hennar høfding-
ia/ og heñar vitringa / heñar herkuga
og heñar høfudsmeñ / z heñar øbluga
druckna / og þeir skulu sofa eirn eilijf-
añ svefn / og ecke uppvakna / seiger
Konung

** Konungureñ/hvørs nafn er Drott
eñ Zebaoth * v. 39. ** Pſ. 2?/10.
58 So ſagde ſa Drottẽ Zebaoth Ba
bylons murær/(ſæ)ſa breide ſkal viſſu-
lega nidurſlæſt/ ꝛ heñar hau port upp-
tendraſt med ellde/ ꝛ foolked ervida for-
giefens/ꝛ(allſlags)foolk i ellde/(ad ut-
ſlockva/)og þr ſkulu þreitaſt(þar af)
59 Pad ord/ ſm̃ Jeremias ſpæmadur
befalade Seraiæ/Neriæ ſyne/Mahſeiæ
ſonar/ þegar hñ foor til Babylon med
Zedekias Juda konunge/ a þvi fioorda
hñs rijkesære/og Seraia var eirn hæg
læatur høfdinge.
60 Og Jeremias ſkrifade alla þa o-
luckn/ſm̃ ſkyllde koma yfer Babylon / i
eina book øll þeſſe ord / ſm̃ eru ſkrifud
um̃ Babylon.
61 Og Jeremias ſagde til Seraia: nær
þu kiemur til Babylon / ſiæ til/ og les
øll þeſſe ord/
62 Og ſeig: Drottẽ/þu hefur talad.
i giegn þeſſñ ſtad/ til ad uppræta hñ /
ad eingeñ ſkyllde bua i hønum/ hvørke
mañeſkia eda dijr/ þvi hñ ſkal vera al-
eyddur æfenlega.
63 Og þad ſkal ſkie/nær þu hefur leſ-
ed þeſſa book ut/(ſo ſkalltu binda * eirn
ſtein vid hana / ꝛ kaſta heñe midt ut i
Phrat. * Openb. 18/ 21/
64 Og þu ſkallt ſeigia: ſo ſkal Baby-
lon ſeckva / og ecke koma upp fra þre
olucku/ ſm̃ eg læt koma yfer hana / og
þeir ſkulu verda þreitter. Hijngad til
voru Jeremiæ ord.

LII. Capitule.

Jeruſalems Iñtekning.

Zedekias * var eins og tuttugu
æara gamall / þegar hñ vard
kongur/og rijkte ellefu ær i Je-
ruſalem/ og hñs moodur nafn
var Hamital/Jeremiæ dootter af Lib-
na. * C. 37/ 1. 2. Kong. 24/ 18.
2. Kron. 36. 10. 11.
2 Og hañ giørde þad vonda fyrer
Drottens augñ / epter øllu þvi / ſem
Joiakim giørde.
3 Þvi fyrer Drottens reide ſaker ſkiede
þad i Jeruſalem og Juda/þar til ad hñ
burtkaſtade þeim fra ſijnu auglite / og
Zedekias * fiell fra konungenu af Ba-
bylon. * 2. Kong. 24/10. Ezech. 17/6.
4 Og þad ſkiede a þvi * nijunda hñs
rijkes ære/ i þm̃ tijunda mæanade a þañ
tijunda(dag)i mæanadenu/ kom Nabucho
donoſor / konungureñ af Babylon / hñ
og allur hñs her i moot Jeruſalem/ og
þeir ſettu ſijnar herbuder i mote heñe /
og bygdu hervirke moot heñe um̃hveif-
es. * 2. Kong. 25/ 1. etc.
5 Og ſtadureñ var um̃ſeteñ allt til
Zedekiæ kongs ellefta ærs.
6 (Eñ) i þm̃ fiorda mæanade/ a þeim
nijunda (deige) i mæanadenu / þa fieck
hungred yferhønd i ſtadnum /og foolked
i landenu hafde ecke braud.
7 So brautſt mañ iñ i ſtadeñ/ og allt
ſtrijds-foolked flijde/ og foor ut af ſtad-
num um̃ noottena/um̃ þeſſ ports veg i
millñ þeirra tveggia mura/ ſm̃ er hia
konungſens alldengarde. Og Chaldæ-
arner (læu) giegnt ſtadnum (allt) um̃
kring. Og þeir fooru i burt um̃ veigeñ
a mørkenne.
8 Og Chaldæaña her ſookte epter kon
ungenum / ꝛ nædu Zedekias a mørkeñe
hia Jericho/ þa dreifdeſt allur hñs her
fra hønum.
9 Og þr * gripu konungeñ/ og færdu
hñ upp til konungſens af Babylon/ til
Riblat/ i Hemat lande/ꝛ hñ talade vid
hñ um̃ rietteñ. * 5. Moſ. 29/ 36.
10 Og konungureñ af Babylon * liet
i helſlæ Zedekiæ børn fyrer hñs augñ /
og i helſloo ogſo alla Juda høfdingia i
Riblat. * C. 39. 6/ 7.
11 Eñ Zedekiæ * augu liet hñ utſtijn-
ga/og liet hñ binda med hleckiũ/ ꝛ kon-
ungureñ af Babylon liet færa hñ til
Babylon / og lagde hñ i bijfalnngar
ennar hus/iñ til hñs daudadags.
* 2. Kong. 25/ 7.
12 Og i þm̃ fimta mæanade/a þeim tij-
unda (deige) i mæanadenum/ þad ær er
þad nijtianda ær kongs Nabuchodo-
noſors / konungſens af Babylon /kom
Nebuſar-

Nabusar Adan sa ypparste fyrer Hof-
pienurunū/sem stood fyrer Konungenum
af Babylon i Jerusalem.
13 Og hn̄ * brende Drottens Hus og
Konungsens Hus/ z øll Hus i Jerusalem/
og allra stoorra Hus brende hn̄ med
ellde. *c. 39/ 8.
14 Og alla Jerusalems mura(allt)um̄
kring nidurbraut allur Chaldæa Her/
sem var med þeim ypparsta fyrer Hof-
pienurunum.
15 En af þvi fatæka Foolke / og þvi
epterordna af Foolkenu/ þa epterordnu
i Stadnū / og þa fræfølln̄u/ sem voru
fallner til Konungsens af Babylon / og
þan̄ epterordna flock/ liet Nebusar A-
dan/ sa ypparste fyrer Hof-pienurunum
burtfæra.
16 Og af þm̄ fatæku i Landenu / liet
Nebusar Adan / sa ypparste fyrer Hof-
pienurunū / vera epter til vijngards-
man̄a og til akurman̄a.
17 En þa * Koparstoolpa/sem voru i
Drottens Huse / z Stoolana/ og Kopar-
Hafed/sm̄ var i Drottens Huse/ sundur
brutu Chaldæarner / og færdu allan̄
Koparen̄ þar af til Babylon. *c. 27/19
18 Og pottana/ z skoflurnar/ z psalt
arana/og mun̄laugarnar/ z sleifarnar/
og øll Kopar-kieren̄ / sm̄ þeir þioonudu
med/ tooku þeir.
19 Og Kieren̄ / og reykelses-kieren̄/ og
mun̄laugarnar/ og pottana/ og lioosa-
stiakana/ og skeidarnar/ og skalernar/
gull(af þm̄/)sem(voru af)gulle/og silf
ur(af þm̄/)sem(voru af)silfre/took sa
ypparste fyrer Hof-pienurunum.
20 Þa tvo Stoolpa/ þad eina Haf/ og
þa toolf Kopar-uxa/ sm̄(stoodu)under
Sætunum/ hvøria * Kong Salomon liet
giøra til Drottens Huss / allra þessa
Kiera Kopar kun̄e ecke vegast.

*1. Kong. 7/ 23.

21 Og þeir * Stoolpar/ hvør Stoolpe æ-
tian alna Hár/ z ein Snura toolf alna
(laung/) vafdest i kringum hvørn / og
fierhvør var fiøgra fijngra þyckur/ hol
ur(innan̄ til.) *1. Kong. 7/ 15.
2. Kong. 25/ 17. 2. Kron. 3/ 15.

22 Og uppa hvørium̄ eirn Kopar-Krans/
z hvør Krans var fim̄ alna hár/ z þar
var eitt Net og Granata Eple ofan̄ til
kring um̄(hvørn)Krans/ allt af Kopar/
og eins voru a þm̄ ødrum Stoolpa/ ogso
Granata Eple.
23 Og þar voru nijutiju z sex Granata
Eple moot vinde/ øll Granata-Eplen̄ voru
hundrad a Netenu um̄ kring.
24 Og sa ypparste fyrer Hof-pienur-
unū took Seraia þan̄ fyrsta Prest / og
Zephania þan̄ an̄an̄ Prest / og þria
Dyra-vaktara.
25 Og hn̄ took eirn Herberges-svein af
Stadnū/sem var settur yfer Strijds-Folk-
ed/og siø men̄ af þm̄/ sm̄ sau Konung-
sens andlit/ sem fundust i Stadnum/ og
eirn Skrifara/ Hersens Høfdingia/ þan̄
sm̄ æfde Foolked i Landenu/ z sextiju men̄
af Lands Foolkenu/sm̄ fanst i Stadnum.
26 Og Nebusar Adan / Foringe fyrer
Hof-pienurunū took þa / z færde þa
til Konungsens af Babylon i Riblat.
27 * Og Konungurin̄ af Babylon liet
sla þa / z drap þa i Riblat i Hemats
Lande / So vard Juda burtfærdur fra
sijnu Lande. * 2. Kong. 25/ 21.
28 Þetta er þad Foolk sm̄ Nabuchodo-
nosor burtfærde/ a þvi siounda are/ Jud
ar/ þriu þusunder z þrijr z tuttugu.
29 A þvi atianda Nabuchodonosors
are/ Sæler af Jerusalem/ atta hundrud
tvær og þriatiju.
30 A þvi þridia og tuttugasta Ne-
buchodonosors are/ burtfærde Nebusar
Adan/ sa ypparste fyrer Hof-pienur-
unum/Judana / persoonur siø hundrud
fim̄ og fiørutiju / allar Salernar voru
fioorar þusunder og sex hundrud.
31 Og þad skiede a þvi siøunda z þrij-
tugasta are / epter þad Joiakin Juda
Konungur var burtfærdur/ i þm̄ toolfta
Manade / a þeim fimta z tuttugasta
(deige) i Manadenū / upphafde Evil-
Merodach/ Konungurin̄ af Babylon/ a
þvi are/ sem hn̄ vard Konungur/ Joia-
kins Juda Konungs Høfud / og liet hn̄
ut af Fangelses Husenu.

32 Og

32 Og kalade * vinsamlega vid hñ/ z
sette hñs stool yfer konungaña stool /
sm voru hia hønum i Babylon.
* 1. Mos. 34/ 3.
33 Og skipte um̃ hñs fangelses klæde/
og hñ * aat braud fyrer hønu jafnañ /
alla hñs lijfdaga. * 2. Sam. 9/ 7.
34 Og hønum var jafnañ giefed hñs
upphelldе/(sem var) upphellde fra kon
ungenum i Babylon/ sierhvør hlutur a
sijnu deige/ allt til hñs dauda
dags/alla hñs lijfdaga.

ENDER
a Jeremiæ Book.

Harmagrataña Book.

I. Capitule.

Judaña Eymdarlegt Tilstand.

Hvørneñ liggur borgeñ
(so) i eyde / sem hafde
miked foolk? hun er sem
ein eckia / (su sem var)
meglug a medal heidingi-
aña/em høfdings kviña
a medal landsplaatzaña er skattgilld:
2 Hun ma grata mikelega a nottuñe/
z heñar taar(reña)ofan epter heñar kiñ
beinu/ þar er * eingeñ s hugsvalar he-
ñe/af ollum þm/sem elskudu hana/ all
er heñar viner eru otruer vid hana/eru
heñar fiandmeñ. * Ps. 69/ 21.
3 Juda er burtflutt vegna eymdar/ og
stoors þrældooms / hun bioo a medal
heidingiaña/fañ ecke hvijld/aller heñar
ofsooknarar gripu hana midt i angist
unum.
4 Zions veiger syrgia/af þvi þar kiem
eingeñ til samkomuñar/ oll heñar port
eru eydeløgd/ heñar prestar andvarpa/
heñar joomfrur sla aumlega ut / og
hun er sialf hrigg.
5 Heñar mootstandarar eru(ordner)ad
høfde/heñar fiandmeñ eru ohulter/þvi
Drottеñ hefur giørt hana(fulla med)
eimd/fyrer heñar mikellrar yfertrodslu
skulld/ heñar (smaa) børn eru dreigeñ i
fangelse fyrer mootstandaranu.
6 Og fra Zions doottur er burt øll
heñar prijde/heñar høfdingiar eru eins
sm hirter/þeir fundu ecke fædu/z gein
gu fyrer utañ krapt þ einu ofsooknara.
7 Jerusalem miñest siñar eimdar z siña
hverudarsemda daga / (ja) allra siña
askelegu(hluta/)sm hun fordu hafde /
ad heñar foolk er falled i fiandmañsens
hønd/z þar er eingeñ/sm hialpar he-
ñe/mootstandararner sau hana/ hloou
ad heñar sabbatum.
8 Jerusalem hefur syndgad þunglega/
þar fyrer er hun sm ein ohrein(kviña.)
Aller sm hana heidrudu/forsma hana/
þvi þr sau heñar blygdan/ja hun and
varpade sialf/ z er snueñ aptur.
9 Heñar ohreinleike var a heñar folld
um / hun minkest ecke heñar hins sijd-
asta / z hun er nidurstijgeñ a undarleg-
añ (hatt/) þar er eingeñ / sm huggar
hana: Drottеñ/sia mijna eimd/þvi eiñ
fiandmadur giørde(sig)stooran.
10 Eirn mootstandare utrietti sijna
hønd yfer alla heñar kostulega(hlute/)
þvi hun sa / ad heidingiarner eru kom-
ner i heñar helgedoom/ * hvørium þu
hafder bijfalad/ þeir skylldu ecke koma
i þiñ søfnud. * 5. Mos. 23/ 3.
11 Allt heñar foolk andvarpar / sem
leitar epter braude/þr giefa þra kostu-
lega(hlute)fyr mat/ad endurnæra sig/
Sia Drottеñ/ og giæt (þar ad/) þvi
eg er lijtels(virdt.)
12 Þad kiemur ydur ecke vid/ aller sem
gåged fram um̃ veigeñ/Giæted ad z sia
ed/hvort þar er ein sorg/sm mijn sorg/
sm mier er uppafalleñ/ þvi Drottеñ *
hefur giørt(mig)hriggva/a siñar grim
rar reide deige. * Ps. 88. 4.
13 Hañ sende eirn elld af hæ hædeñe i
mijn bein / z riede þar fyrer / lagde net
fyrer mijna fætur/ færde mig til baka/

giørde mig i eyde /ad(eg mꜳ) syrgia þañ
giørvallañ dag.
14 Miña misgiørninga ok er spent/ ⁊
þeir eru samañvafder i hñs hende/ þeir
eru komner upp yfer miñ hꜳls/ hñ liet
mijna magt falla/ Drottiñ hefur gief-
ed mig i hendur/ eg kañ ecke uppkomast.
15 Drottiñ nidurtrad alla mijna ꜳb-
luga/ (sem voru) i mier/ liet uthroopa
eitt safn yfer mig/ til ad eydeleggia mijna
ungu (karlmeñ/) Drottiñ trad (vijn-)
pressuna fyrer joomfru Juda dootur.
16 Þar fyrer * græt eg/ mitt auga/
mitt auga nidurflijtur med vatne/ þvi
huggararner/ sm skylldu endurnæra mij
na sꜳl/ eru vikner langt fra mier/ mijn
børn eru eydeløgd / þvi fiandmadureñ
fieck yferhønd. * Jer. 14/ 17. etc.
Ps. 69/ 21.
17 Zion utsloo sijnum høndum / þar er
eingeñ/ sm huggar hana/ Drottiñ bo-
ud um Jakob / ad þeir umhverfes hñ
(skyllde verda) hñs fiandmeñ/ Jerusa-
lem var so sm ein ohrein (kviña) i mill
um þeirra.
18 Drottiñ/ hñ er riettlꜳtur / þvi eg
var hñs muñe ohlijdug/ Heyred nu all-
ar þiooder/ ⁊ sioed mijna sorg/ mijnar
joomfrur / og mijner (unges) meñ eru
geingner i fangelsed.
19 Eg hroopade a mijna vine/ þr svi-
ku mig/ mijner prestar ⁊ mijner elldstu i
stadnum eru vanmegnader/ þvi þeir *
leitudu sier brauds/ ad þeir kiñe endur
næra þra sꜳl. * Ps. 37/ 25.
20 Sia/ Drottiñ/ ad eg hefe angist/
þad giører mier illt i mijnu lijfe/ mitt
hiarta hefur snued sier i mijnu lijfe/
þvi eg hefe vered miøg þverbroteñ/
Ute hefur sverded giørt(mig) barnlau-
sa/ i husenu var sm daude. * Ps. 25/ 17.
21 Þeir heyrdu/ ad eg andvarpade/ haf-
de * aungvañ huggara / Aller mijner
fiandmeñ heyrdu mijna olucku/ þr glødd
ust/ þvi þu/ þu giørder þad/ þu letst
þad koma/ þu kallader eirn dag/ og þeir
skulu vera/ sem eg. * Ps. 69/ 21.
22 Lꜳt alla þra illsku koma fyrer þitt
auglit/ og tilreid þm/ sm þu tilreidder
mier / fyrer allra miña misgiørninga
saker/ þvi mijnar andvarpaner eru marg
ar/ og mitt hiarta er angrꜳdt.

II. Capitule.

Margþalldare harma Kløgun.

Hvorneñ hefur Drottiñ (so) for
myrkvad Zions dottur med siñe
reide ⁊ kastad Jsraels vegsemd
fra Himnenu til Jardarenar /
⁊ þeinkte ecke a siña * foota skør/ a siñ
ar reide deige. * P. G. 7/ 49.
2 Drottiñ hefur uppsvelgt/ ⁊ þirmde
ecke nockrū af Jakobs heimkiñe/ hefur
nidurbroted Juda dottur festingar i siñe
bræde/ hñ nidurlagde (þꜳ) a Jørdena/
vanhelgade eitt rijke ⁊ þss høfdingia.
3 Hañ afhioo allt Jsraels horn i (siñe)
grimu reide / took sijna hægre hønd til
baka fyrer fiandmañenū / og þar er *
upptendradur i Jakob sm eirn elldsloge/
hñ hefur fortært (allt) um kring.
* Jer. 17/ 27.
4 Hañ hefur * spent siñ boga/ sm eirn
fiandmadur/ hñs hægre hønd sette sig
sm eirn mootstandare/ ⁊ hefur i helsleg
ed allt lystelegt ꜳ ad lijta/ hñ uthellte
siñe reide i Zions dootur tialldbud/ sm
ellde. * Ps. 7/ 13.
5 Drottiñ var/ sm eirn fiandmadur /
hñ hefur uppsvelgt Jsrael / uppsvelgt
allar heñar haller / fordiarfad heñar
festingar/ og giørt Juda dootur mikla
hrigd og sorg.
6 Og hñ hefur nidurbroted sijna gird
ing/ sm eins alldengards/ fordiarfad siñ
søfnud / Drottiñ hefur lꜳted gleima
samkomu ⁊ sabbat i Zion/ og foraktad
kong ⁊ prest i siñe hastarlegre reide.
7 Drottiñ hefur burtkastad sijnu al-
tare/ giørt siñ helgedoom ad eingu/ gief
ed heñar halla mura i fiandmañsens
hønd/ so ad þr hrinu i Drottiñs huse/
sm a einum samkomu deige.
8 Drottiñ hefur þeinkt ad fordiarfa
Zions doottur mur/ utriett eina mæle-
snuru/ hñ snere ecke siñe hende þar fra/
fyrr eñ hñ hafde uppsvelgt/ ⁊ hñ eyde-
lagde

lagde hervirked og Muren / þau / þau
liggia aumkunarlega nidurkostud til
samans.
9 Hennar port suncku nidur i Jørdena/
hn̄ fordiarfade z sundurbraut hennar
steingur/hennar konungar z hennar høfd
ingiar eru a medal heidingianna/ þar er
ecke løgmaal / so hennar spaamenn fundu
ecke sioon fra Drottne.
10 Zions dottur ølldungar sitia a Jørd
unne/ þeir þøgdu / kostudu dupte a sijn
høfud/ girdtu sig seckium / joomfrurnar
af Jerusalem heingdu þeirra høfud
til Jardar.
11 Mijn augu vanmegnudust vegna þess
mikla graats/ mijnu lijfe vard illt(þar
af/)mijn lifur er uthellt a Jørdena yf
er mijns foolks doottur eymd/þar þeir
smaau z briooftmilkingar vanmegnud-
ust a gøtunn̄ i stadnum.
12 Þeir mæltu seigia til sijnra mædra:
hvar er korn z vijn : þegar þeir van-
mættust a gøtunn̄ i stadnum/sem saa /
þar var særdur/ þegar þeir utgaafu sinn
anda i sijnra mædra skaute.
13 Hvad skal eg vitna fyrer þier/hvør
iu skal eg lijkia vid þig / Jerusalems
doottir/hvad skal eg virda þier lijkt/ad
eg kunne hugga þig/jomfru Zions dott-
er? þvi þijn umskurnan er stoor/sm̄ haf-
ed/hvør kann lækna þig?
14 Þijner spaamenn saau þinn hiegooma
z ostickun/og openberudu ecke þinn mis-
giørning/ad snua þijnu faangelse/enn þr
saau þijnar hiegoomlegar birder z burt
rekningar.
15 Þeir * kløppudu yfer þier med hønd
unn̄/aller sm̄ geingu fram̄ um̄ veigenn/
blijstrudu og * * hristu þeirra høfud
yfer Jerusalems doottur / Mun þesse
vera saa stadur / hvørn madur sagde ad
vera þann allra frijdasta/allrar Jardar
einnar glede? * Job. 27/ 23.
** Matth. 27/ 39.
16 Aller þijner fiandmenn luku þeirra
munne upp yfer þier/ blijstrudu / z gnij-
stu tønnum/þeir søgdu vier høfum upp-
svelgt hana / sa þesse er sa dagur/ sem
vier bidu̅ epter/vier fundu̅/vier saau̅ hn̄.
17 Drottenn hefur giørt þad, hn̄ haf-
de i sinne / fullkomnade sitt ord / sem hn̄
fra alldødle hafde befalad/ Hann hefur
nidurbroted z ecke þyrmt / og liet eirn
fiandmann gledia sig yfer þier/upphaf-
de þinna mootstandara horn.
* 5. Mos. 28/ 15. etc.
18 Þeirra hiarta hroopade til Drott-
ens: (o þu)Zions dootur mur * laat
graatenn renna nidur / sm̄ lækenn / dag og
noott/ gief þier einga hvijld/ad þitt au-
gasteirn laate ecke af. * Jer. 14/ 17. etc.
19 Stattu upp/hroopa i m̄ nootttena/
snemma i vaktenne/ utaus þijnu hiarta /
sm̄ votnu̅/ fyrer Drottens augsijn/upp
lipt þijnu̅ høndum til hn̄s fyrer þinna
(smaau) barna saalar skulld/ þeirra sem
vanmegnast af hungre/ fremst a øll-
um gøtum.
20 * Drottenn, siaa z hugleid/vid hvø-
rn þu hefur so breitt/skylldu (þa) kvinn
urnar * * eta sijnn aavoxt/ þau(smaa)
børnenn eirnrar spannar laung? eda prest
ur z spaamadur i helgsfast i Drottens
helgedoome? * c. 1/ 20. c. 4/ 10.
** 5. Mos. 28/ 53. etc.
21 Þar laau a Jørdunne i gøtunn̄ ung-
ur z gamall / mijnar jomfrur og mijner
(Ynges)menn eru falliner fyrer sverdenu/
þu i helstoost(þau)a þinnar reide deige/
þu hefur slatrad/ hlijfder ecke.
22 Þu uthroopader / sm̄ eirn samkomu
dag/mijnar skielfingar yfer mig allt um̄
kring/z þar kunne eingenn unda̅n ad kom
ast / edur verda afgaangs a Drottens
reide deige/ Þaa sm̄ eg hefe uppalid og
uppfædt / þaa hefur minn fiandmadur
eydelagt.

III. Capitule.

Spaamadurenn epter sijna Harma Kløgun huggar sig.

Eg er sa madur/sm̄ saa eymdena
fyrer hn̄s grimdar hrijs.
2 Hann leidde mig z liet(mig)
gaanga i mirkre z ecke i lioose.
3 Jaa hn̄ snere sier i moote mier/snere
sinne hende þann giørvallann dag.

4 Hañ giørde mitt Holld z mijna Hud
gamla/ ſundurbraut mijn bein.
5 Hañ bigde mooti mier/ z um̃kryngde
(mig) med galle og þiæningu.
6 Hañ * liet mig vera i myrkvũ (ſtød-
um/) ſem þaa daudu æfenlega.
* Pſ. 143/ 3.
7 Hañ iñemurade mig / og eg kañ ecke
komaſt ut / lagde mig i harda fiøtra.
8 Nær eg eirneñ kallade z hroopade /
læſte hñ aptur fyrer miñe bæn.
9 Hañ hefur um̃murad mijna vegu
med høggnũ (ſteine/) um̃breitt mijnum
ſtigum.
10 (Sem) eitt biarndijr/ * þar liggur i
um̃ſætre/ var hñ mier/ (jaa ſm̃) eitt leon
i leine. * Pſ. 10/ 9.
11 Hañ liet mijna vegu burtſnua / og
hioo mig i ſmætt / lagde mig i eyde.
12 Hañ * ſpente ſiñ boga/ og ſette mig
ſm̃ mark fyrer pijluna. * Pſ. 7/ 13.
13 Hañ liet koma pijlu ur ſijnu koffre
i mijn nijru.
14 Eg er øllu mijnu folke * til athlæt-
urs/ (jaa) þeirra ſaungur þañ allañ
dag. * Pſ. 2/ 4. Pſ. 22/ 7.
15 Hañ mettade mig med þeim beiſku
(hlutũ/) dryckiade mig med malurt.
16 Og hñ liet mijnar teñur brotna
med (ſmaa) ſteinũ/ vellte mier i øſku.
17 Og mijn ſaal er langt fra fridnũ/ eg
hefe gleymt þvi gooda.
18 Og eg ſagde: miñ ſigur er burtu og
mijn von fra Drottne.
19 Miñſtu miñar eymdar z mijns mot
þrooa/ jaa malurtar z galls.
20 Mijn ſaal ſkal vijſt þeinkia þar a /
og beigia ſig yfer mier.
21 Þetta vil eg læta ganga mier til
hiarta aptur/ þar fyrer vil eg vona.
22 Þad er * Drottens mikel myſkun-
ſemd/ ad vier ecke erum forſærder / þvi
** hñs myſkunſemder hafa aungvañ
enda. * Neh. 9/31. ** 1. Kron. 21/13.
23 Þær eru nijar hvørn morgun / þijn
trufeſte er ſtoor.
24 Drotteñ * er mitt hlutſkipte/ ſag-
de mijn ſaal/ þar fyrer vil eg vona epter
hønum. * Pſ. 16/ 5. Pſ. 73/ 26.
25 (Þvi) * Drotteñ er vingiarnlegur
vid þaa/ ſm̃ bijda epter hoñũ/ þa ſaal /
ſm̃ ſpyr epter hoñũ. * Pſ. 40/ 2.
26 Þad er gott/ z madur ſkal vona/ og
vera kirrlatur epter Drottens hiælp.
27 Þad er mañenũ gott / ad hñ hefur
bored ok i ſijnũ ungdoome/
28 Sa kañ ad ſitia eirn z þeigia/ þvi
hñ hefur bored (nockud) a ſier (fyrrũ:)
29 Hañ kañ ad ſetia ſiñ muñ i dupt-
ed/ ef þar/ maa ſkie/ er von til.
30 Hañ kañ læta ſig ſlaa a kiñbeined /
kañ ad mettaſt med forſmaan.
31 Þvi Drotteñ mun ecke hallda ſig i
burtu æfenlega.
32 Þvi ef * hñ giører hriggvañ / þa
mun hñ myſkuna ſig epter ſiñe ſtooru
myſkunſeme. * Eſ. 54/ 8.
33 Þvi hñ plaagar ecke ut af ſijnu hiar
ta / eda hrigger mañeſkiuñar børn.
34 Til ad mola under ſijnum footum
alla bundna a Jørduñe:
35 Til ad læta eins mañs riett beig-
iaſt fyrer þeſſ Allrahædſta auglite.
36 Til ad læta eina mañeſkiu ſnuaſt
i ſijnu mælefne / (eins ſem) Drotteñ
ecke ſæe þad.
37 Hvør er þeſſe/ ſm̃ ſorde ad ſeigia:
* allt ſkiede þad/ Drotteñ bijfalade þad
ecke? * Amos 3/ 6.
38 Hvørt munu þar ecke utkoma af
þeſſ Hædſta muñe/ þeir vondu (hluter)
og þad gooda?
39 Þvi ſkyllde ein mañeſkia (añars)
plaaga ſig / ſem lifer/ (jaa) eirn madur
fyrer ſijnar ſynder:
40 Latũ oſſ ranſaka vora vegu/ z upp
leita (þaa/) og ſnua vid til Drottens.
41 Latum oſſ upplipta voru hiarta/
med høndunum til Guds i Himneñũ.
42 Vier/ * vier høfum yfertroded og
vered oblijduger/ þu/ þu þyrmder ecke/
* Pſ. 106/ 6. etc.
43 Eñ þu hulder (oſſ) med reide / z of-
ſookter oſſ / i helſlooſt/ þyrmder ecke.
44 Þu hulder þig med ſkijenu/ ad þar
kuñe ecke komaſt bæn i gegnũ.

45 Þu giørder oss ad vidbiood/og þvi
sm̃ burtkastast midt a medal þioodaña.
46 Aller vorer fiandmeñ upplietu þra
muñ yfer oss.
47 Þar var skielfing z grøf fyrer oss/
(jæ)eydelegging z um̃turnan.
48 Mitt * auga flaut med vatns
straumum yfer mÿns foolks dottur eyde
leggingu. *Jer 9/1.c.13/17.c.14/17.
49 Mitt auga flaut/z kuñe ecke aflæ
ta/(þvi þar eru)eingvar þverraner/
50 Þar til Drotteñ skodade z sæ af
Himnenum.
51 Mitt * auga breikte (so) vid mitt
lÿf/ vegna allra miña stadar dætra.
* C. 1/ 16.
52 Mÿner fiandmeñ oforskulldad elltu
mig hardlega/ sm̃ eirn fugl.
53 Þeir fyrerfooru mÿnu lÿkama i eirn
re grifiu/z køstudu grioote a mig.
54 Þar flaut vatn yfer mitt høfud /
þa sagde eg : eg er (ølldunges) burtu.
55 (Eñ) Drotteñ / eg kallade a þitt
nafn nedst ut af grifiuñe.
56 Þu heyrder mÿna raust / birg ecke
þitt eyra fyrer mÿnu andvarpe / fyrer
mÿnu hroope.
57 Þu hiellst þig nælægt / þegar eg
kallade a þig/þu sagder: ottast ecke.
58 Drotteñ/þu hefur framfilgt miñ
ar sælar mælefnu/endurleyst mitt lÿf.
59 Drotteñ / þu leist hreckvÿsena vid
mig / dæm miñ doom.
60 Þu sæst alla þra hefnd/ (jæ) alla
þeirra þanka i moote mier.
61 Drotteñ/þu heyrder þra forsmæn/
alla þeirra þanka yfer mier.
62 Miña mootstandara varer/z þra
daglega uppdigtan a moote mier.
63 Adgiæt/nær þeir sitia/og nær þeir
standa upp/* þa er eg þeirra saungur.
* Ps. 96 13. etc.
64 Þu munt * giefa þm̃ betalning /
Drotteñ/epter þeirra handa verke.
* Ps. 137/ 8. Jer. 50/ 29.
65 Þu munt giefa þm̃ hiarta sorg /
þÿn bølvan heyrer þm̃ til.
66 Þu munt ofsækia med grimd / og
sundurtvÿstra þeim under Drottens
Himne.

IV. Capitule.

Spæmadureñ klagar yþer Musterc-
sens og Foolksens aumkunarlegu
Asigkomulage.

Hvørneñ mætte * gulled verda
(so) blakt / þad gooda gulled
umbreitt: helgedoomsens stein-
ar eru kastader fremst a øllum
gøtum. * Es. 1/ 21.
2 Þau edla Zions børn / þau virdtust
jøfn vid(hreint)gull/ hvørneñ jafnast
þau (nu) vid leyr-fløskur/ eins potta-
makara handa verk.
3 Drekarner urkiettu ogso brioosted /
gæfu þra ungũ ad siuga / (eñ) mÿns
foolks dootter (er ordeñ/sm̃ su/ þar er)
grim̃/ s þr strutsfuglar i eydemørkeñe.
4 Þess siugande tunga loder vid hñs
goom vegna þorsta/(smæ)børneñ beidd
ust brauds / þar er eingeñ sem rietter
þeim (þad.)
5 Þeir/sm̃(fyrr)ætu þad lÿstelegasta/
eru eydelagder a gøtunũ/ þr uppfæddu
i skarlake/ fødmudu skarned.
6 Og mÿns foolks doottur misgiør-
ningur er stærre/ eñ * Sodoma synd /
hun sm̃ vard so snarlega kollkøstud / z
þar bidu ecke hendur epter heñe.
* 1. Mos. 18/ 20. C. 19/ 4. etc.
7 Heñar Nazaræi voru hreiñe eñ snior/
biartare eñ mioolk/þra lÿkame var raud
are eñ carbunculus / þeir voru sliettet
(sm̃)eirn saphir.
8 (Eñ nu)er þra yferbragd myrkvara
eñ sorte/ þr þecktust ecke a gølunũ/þra
hud loder vid þeirra bein / (sierhvør)
er þurr sm̃ trie.
9 Þad var þm̃ betra/sm̃ voru myrdter
fyrer sverde/eñ þm̃/ sm̃ deydu af hung-
re/þvi þr/þeir burtflutu sm̃ þeir/ þar
voru stungner i hel/af þvi þar var ecke
avøxtur a mørkeñe.
10 Mÿskunsamra kveña hendur kock-
udu þra børn/ þau urdu þm̃ til fædu
i mÿns foolks doottur eydeleggingu.
* C. 2/ 20. 5. Mos. 28/ 53

11 Drottenn hefur fullkomnad sijna reide/ utaused sinne grimmre reide/ og * uppkendrad eirn ello i Zion / z hn fortærde hennar grundvollum. * Jer. 17/27.
12 Konungarner a Jordunne hefdu þvi ecke truad/ ei helldur aller/ sm bua i verolldenne/ ad eirn moolstandare z fiandmadur skyllde hafa innfared um Jerusalems port.
13 (Enn þad skiede) fyrer hennar spamanna synder / fyrer hennar presta misgiorninga/ sm uthelltu riettlaatra bloode midt i henne.
14 Þeir geingu burt og til baka a gotunni / sm þeir blindu / saurgudu sig med bloodenu/ af þvi þr kunnu ecke annad/ enn snerta þeirra klæde.
15 Vyked/(hier er) eirn ohreirn/ hroopudu þeir til þra/ vyked/ vyked/ þier skulud ecke snerta(þaa/)þvi þr burtflugu/ sva rasfudu/ þeir sogdu a medal heidinganna: þr faa ecke herberge framarmeir.
16 Drottens auglit hefur adskiled þaa/ hn mun ecke giæta þeirra framar/ þeir aalitu ecke prestana / giordu ecke naad vid þaa gomlu.
17 Þegar vier vorum enn nu/ vanmegnud ust vor augu (ad lijta)epter vorre hialp/ sm var hiegoomleg / þegar vier litum burt (so)kostgiæfelega til eins foolks / sm kunne ecke frelsa.
18 Þeir elltu (oss) hvort vier geingum/ ad vier þordum ecke ad gaanga a vorum gotum / vor endalikt naalgadest / vorer dagar eru fullder/ þvi vor ender er komenn
19 Vorer ofsooknarar eru liettfærare enn ernir i loptenu/ þeir asooktu oss a fiollunum / saatu um oss i eydemorkenne.
20 Drottens * smurdur/ sm var vorra nasa ande/ um hvorn vier sogdum: under hns skugga vilium vier lifa/a medal heidingianna / vard fanngenn i þeirra grifrum. * Jer. 52. 8/ 11.
21 Fagna z gled þig / * þu Edoms dootter/ sm byr i þvi lande Uz / (þvi) * * kaleikurenn skal ogso koma yfer þig/ þu skallt verda druckenn / og giora þig nakta. * Ps. 137/7. * * Jer. 49/12.
22 (Enn) Zions dootter/ * þinn misgiorningur hefur eirn enda / hn mun ecke framar laata þig burtfæra / hn hefur vitiad þyns misgiornings/ Edoms dottær / hn hefur openberad þijnar synder.
* Es. 40/ 2.

V. Capitule.

Spamannsens Bæn.

Drottenn/ minstu/ hvad þar er oss tilfalled / giæt ad og sia voia forsmaan.
2 Vor arfur er horfenn til framande/ vor hus til utlendra.
3 Vier erum fodurlauser/ an fodurs / vorar mædur eru sm eckiur.
4 Vier maattum dreckа vort vatn fyrer peninga / vor trie komu fyrer betaling.
5 Vier lijdum ofsookn a vorum haalse/ ef idum/ hofum ecke hvijld.
6 Vier maattum giefa Egyptalande hond/ (ja) Assyria/ til ad mettast af braude.
7 Vorer * fedur syndgudu / þeir eru ecke (meir/og) vier/ vier baarum þeirra misgiorninga. * 2. Mos. 20/ 5. Jer. 31/ 29. Ezech. 18/ 2.
8 Þrælar drottnudu yfer oss / þar var eingenn/ sm frelsade af þra hende.
9 Vier sooktum vort braud med vors lijfs (haaska) fyrer sverdenu i eydemorkenne.
10 Vor hud er forbrend sm eirn ofn / vegna þess hrædelega hungurs.
11 Þeir skommudu kvinnurnar i Zion / joomfrurnar i Juda stodum.
12 Hofdingiarner eru heingder fyrer þra hond/ * þm gomlu veittest eingenn heidur. * 5. Mos. 28/ 50.
13 Þeir tooku ynges(menn)til ad mala/ z sveinarner rautu sig a trien.
14 Þar vantade gamla ur portenu / (sva) ynges (menn) fra þra saung.
15 Vors hiartans glede þverrade/ vor dans er snuenn til sorgar.
16 Vors * hofuds korona er affallenn / vei oss nu/ þvi vier hofum syndgad.
* Jer. 13/ 18.
17 Þar fyrer var vort hiarta hrigt / þar fyrer eru vor augu dopur.

18 Fyrer Zions fialls saker / ad þad
er i eyde / refar hlaupa þar a.
19 Þu Drottenn / þu munt blijfa æfen-
lega / þiñ thron æ og alltijd.
20 Hvar fyrer * villtu ølldunges gley-
ma oss? yfergiefa oss (so) lenge?
* Ps. 13/ 2.
21 Drottenn / snu oss vid til þijn / og vier
mættũ um̃vendast / endurnyja vora daga
sm̃ fra alldødle.
22 Þvi þu ølldunges kastader oss
burt / þu ert reidur vidur oss
so sarlega.

ENDER
a Harmagrætaña Book.

Ezechielis Book.

I. Capitule.

Spamañsens Sioon.

Og þad skiede a þvi þrij-
tugasta are i þm̃ fioorda
(manade/) a þm̃ fimta
(deige) i manadenum / þa
eg var midt a medal þra
burtfærdu hia * Che-
bars flioote / ad Himnarner opnudust / og
eg sa Guds siooner. * c. 10. 15/20/22.
2 A þm̃ fimta (deige) i manadenum /
þad var a þvi fimta are / epter þad
konungureñ * Joiakin var burtfærdur.
* 2. Kong. 25/ 5.
3 Þa skiede berlega Drottens ord til
Ezechiel / Busi sonar / prestsens i Chal-
dæaña lande / hia Chebars flioote / og
Drottens hønd var þar yfer hønũ.
4 Og eg sa / z sia / þar kom eirn storm
vindur af nordrenu / eitt stoort sky og
elldur / sm̃ sloo sier fram̃ z aptur / og
eitt skin var hia hønũ um̃hverfes / z mi
dt ut af hønũ var sm̃ eitt auga / sm̃ nær
eirn loge snarkar midt af elldenũ.
5 Og * midt þar ut af (synndest) fiog-
ra dyra lyking / z þesse var þra asynd /
þau høfdu (hvørt) eirnrar mañeskiu
lyking. * c. 10/ 9. etc.
6 Og * hvørt hafde fiogur andlit / og
hvørt af þeim hafde fioora vænge.
* C. 10/ 14.
7 Og þra fætur (voru sm̃) eirn foot-
ur / (er stendur) riettur / eñ þra fota yl-
veger voru / sm̃ eins kalfs foots ylveg-
ur / og þr voru lioomande / sm̃ (glans
ande) farve af fægdũ kopar.
8 Og þar voru mañeskiu hendur und-
er þra vængiũ / a þra fioorum fioord-
ungũ. Og þra asiooner og þra vænger
voru a þm̃ (øllum) fiorum
9 Vængerner a þm̃ nadu / sa eine til
þess añars (a þm̃ /) þau sneru ecke vid /
nær þau geingu / þau geingu hvørt
beint fram̃ undañ sier.
10 Og þra andlits lyking var * eirnrar
mañeskiu andlit / og eins leons andlit /
a þa hægre sijdu a þm̃ fioorũ / og eins
uxa andlit a þa vinstre sijdu a þm̃ fior
um / og eirnrar arnar andlit a þm̃ fioor
um. * Openb. 4/ 7.
11 Og þra andlit z þra vænger voru
ad ofañverdu adskileñ / a sierhvøriu
voru tveñer / sm̃ nadu hvor til añara / z
tveñer huldu þra lijkame.
12 Og þau geingu / sierhvørt beint
fram̃ undañ sier / þangad sm̃ Andeñ
villde ganga / geingu þau / sneru ecke
vid / nær þau geingu.
13 Og (vidvijkiande) dyraña asyynd / vo-
ru þau til ad lijta / sm̃ kol / er breña i
elldenũ / sm̃ blis eru til ad lijta / hñ foor
a millũ dyraña / og elldureñ lioomade / z
þar ut gieck leyptran af elldenũ.
14 Og dyreñ hlupu hyngad z þang-
ad sm̃ ein leyptran til ad lijta.
15 Og eg sa dyreñ / z sia / þar var eitt
hiool a Jorduñe hia dyrunũ / þad horf-
de moote þm̃ fioorũ (hornũ.)
16 * Hioolaña asiynd og þra verk var
sem eirn turkos glansande / z þau fiog-
ur voru med einu moote / og þra asiynd-
er z þra verk voru / so sem þar hefde
vered

vered hiool midt i hioole. * c. 10/ 9.
17 Nær þau skylldu ganga / (kuñu
þau) ganga a þra fioorū fioordungū /
þurftu ecke ad snua vid / nær þau
geingu.
18 Og þau høfdu rader / z þau voru
hæ/so madur mætte skielfast fyrer þm/
z þra rendur voru fullar af augū um
hverfes a þm fioorū (hioolū.)
19 Og nær dyreñ geingu/geingu hiool
eñ hia þeim/z nær dyreñ uppliptust fra
Jørduñe/uppliptust hiooleñ.
20 * Þangad/sem Andeñ villde ganga/
geingu þau/þangad/ sem Andeñ villde
ganga / z hiooleñ uppliptust moote
þeim / þvi þar var sa lifande Ande i
hioolunū. * v. 12.
21 Nær þau geingu/ geingu þesse / og
nær þau stoodu / stoodu þesse / og nær
þau uppliptust fra Jørduñe/ upplipt
ust hioolen moote þm/ þvi þar var sa
lifande Ande i hioolunū.
22 Og (þar var nockud)yfer høfdunū
a dyrunū/ (eins sem)ein utþaneñ(fest
ing/)sem eirn glansande cristall/hræde
lega utbreidd ofañtil yfer þra høfdū.
23 Og under þre utþøndu (festingu
stoodu) þra vænger riett upp sa eine
moote þm ødrū/þar voru tveir a hvør
iu/sem huldu(þra lyfame)ad framañ/
z tveir a hvøriu/sem huldu þra lykame
a bak til.
24 Og eg heyrde þra vængia þit/ sem
nid af stoorū vøtnū/ sem þess Almætt
uga hliood / nær þau geingu/ (og) þra
mæls hliood/sem hliood af einū her/nær
þau stoodu/lietu þau þra vænge nidur.
25 Og þar var eitt hliood yfer þre ut
þøndu (festing/) sem var yfer þeirra
høfde / nær þau stoodu/ lietu þau þra
vænge nidur.
26 Og yfer þeirre utþøndu (festing/)
sem var yfer þra høfde/ var eins stools
mind/til ad siæ/sm * eirn saphir-steiñ/
og yfer stools mindeñe/ein mynd sm eirn
rar mañeskiu/til ad siæ upp yfer heñe.
* Openb. 4/ 3. etc.
27 Og eg sæ/so eitt auga(i einū snark
ande)loga/þad var þar iñañ til ad siæ/
sm eirn elldur umhverfes/ fra hñs len
da mind z uppepter / og fra hñs lenda
mind og nidurepter / sæ eg / sem eina
ellds mind/z eitt skin þar i umhverfes.
28 Sem bogeñ er til ad lyta/nær hñ er
i skyenu/a þm deige/nær þar rigner/so
var þad skin til ad lyta umhverfes.
Þesse var Drottens dyrdarlykingar
sioon. Og eg sæ þad/og fiell a mijna æ
sioonu/og heyrde eina raust/ sm talade.

II. Capitule.

Spæmadureñ styrkest af Drottne.

Og hñ sagde til mijn: þu mañ
eskiuñar son/* stattu a þijnar
fætur/z eg vil tala vid þig.
* Dan. 10/ 11.
2 Og þar kom eirn Ande i mig/ þegar
hñ talade til mijn / z sa reiste mig upp
a mijnar fætur/z eg heyrde þad/ er þar
var sagt til mijn.
3 Og hñ sagde til mijn : þu mañesk
iuñar son/ eg sende þig til Israels bar
na/ til þeirra fraafollnu lyda/ sem eru
fallner fra mier/ þr og þra fedur/ þeir
hafa forsied sig i moot mier / allt til
þessa siælfs sama dags.
4 Og þesse børn eru * hørd i æsioonu
og forherdt i hiarta / eg sende þig til
þra/ z þu skallt seigia til þra/So sag
de sa Drottiñ Drottiñ: * Es. 48/4.
Jer. 5/ 3.
5 Hvørt helldur þeir hlyda / edur ecke
giegna / þvi þeir eru eitt þverbroted
hus/samt skulu þeir vita/ad þar hefur
vered eirn spæmadur midt a medal þra.
6 Og þu mañeskiuñar son / þu skallt
ecke ottast fyrer þm / z ei ottast fyrer
þra ordū/ þvi(þr eru vyst)þverbrotner
z þirnar hia þier/z þu byr hia scorpi
onum/ (eñ) þu skallt ecke ottast fyrer
þra ordū/ og ei skielfast fyrer þra aug
syn/ þvi þr eru eitt þverbroted hus.
7 Og þu skallt tala mijn ord til þra /
hvørt helldur þeir hlyda/ eda ecke gieg
na/ þvi þr eru (all) þverbrotner.
8 Eñ þu mañeskiuñar son/heyr/hvad
eg seige til þijn / þu skallt ecke vera
þver-

hverbroten / sm̃ þad hverbrotna hus /
Lat upp þiñ muñ/ og et þad / sem eg
gief þier.
9 Og eg sa/ z sia/ þar var ein hønd
utrieett i moote mier/ z sia ein bookar
rulla i heñe.
10 Og hñ utbreidde hana fyrer miñe
augsyn / z hun var skrifud framañ og
aptañ/ z þar i voru skrifader * harma-
grætar/og kvein z vei * Ordsk. 23/29.

III. Capitule.

Spamañenum verdur byþalad ad eta
þa skrifudu Book.

Og hñ sagde til myn þu mañ-
eskiuñar son/ * et þad/ sm̃ þu
fiñur/ et þessa rullu/ z gack/
tala til Jsraels huss.
* Openb. 10/ 9.
2 Og eg uppliet miñ muñ / z hñ liet
mig eta þessa rullu.
3 Og hñ sagde til myn: þu mañeskiuñ
ar son/ þu skallt metta þiñ kvid/ z fylla
þyn ydur med þessa rullu / sm̃ eg gief
þier/ og eg æt/ z hun var so sæt i mynũ
muñe/ sm̃ hunang.
4 Og hñ sagde til myn: þu mañeskiuñ
ar son / gack/ far til Jsraels huss/
z þu skallt tala myn ord til þra.
5 Þvi þu ert ecke sendur til eins folks/
sm̃ hefur eitt framande tal z okuñugt
tungumaal/ (helldur) til Jsraels huss.
6 (Ja) ecke til stoorra þiooda / sem
hafa framande tal z okuñugt tungu-
maal / hvørra ord þu kañt ecke skilia /
(Eñ) ef ecke (so være/) villde eg senda
þig til þra/ þa mundu þær/ þær (þo)
heyra þier.
7 Eñ Jsraels hus mun ecke vilia hey
ra þier / þvi þr vilia ecke heyra mier /
þvi þad giørvalla Jsraels hus/ þr eru
harder i eñe z harduduger i hiarta.
8 Sia/ eg hefe (þo) giørt * þitt andlit
hart i moot þra andlite/ z þitt eñe ha-
rt i moot þra eñe. * Jer. 1/8. c. 15/10.
9 (Ja) eg hefe giørt þitt eñe/ sm̃ eirn
demant/ hardara eñ eirn klett/ þu skallt
ecke ottast fyrer þm̃/ z ei skielfast fyrer
þeirra andlite / þvi þeir eru eitt hver-
kroked hus.
10 Og hñ sagde til myn : þu mañesk-
iuñar son/ øll myn ord/ sm̃ eg tala til
þyn/ (þau) medtak i þitt hiarta/ z heyr
med þynu eyrum.
11 Og gack/ kom til þra burtfærdu/ til
þyns fools barna/ z þu skallt tala til
þra/ z seigia til þra: so sagde sa Drott
eñ Drottenn/ * hvort helldur þr hlyda/
ellegar giegna ecke. * c. 2. 5/ 7.
12 Þa lipte eirn ande mier upp/ z eg
heyrde abak mier eins stoors hæreistes
hliood: lofud vere Drottens dyrd af
synum stad.
13 Og eirn þit af dyrañа vængiũ/
sm̃ snertu sa eine þañ añañ / z gny af
hioolunũ giegnt þm̃ / og eins stoors
hæreistes hliood.
14 Og * eirn ande upplipte mier z took
mig/ og eg foor (þangad) med þungu
skape/ i myns anda reide/ og Drottens
hønd var sterk yfer mier. * Þ.G 8/39
15 Og eg kom til þeirra burtfærdu til
Telabib/ til þra sm̃ biuggu hia Chebars
flioote/ z eg sat hia þm̃/ sm̃ sætu þar/
og eg var þar i sio daga / otkasteigeñ
midt a medal þra.
16 Og þad skiede/ þegar sio dagar vo-
ru ute/ þa skiede Drottens ord til myn/
seigiande:
17 Þu mañeskiuñar son / * eg hefe
sett þig til eins vaktara yfer Jsraels
hus/ z þu skallt heyra orded af mynum
muñe/ z amiña þa miña vegna.
* C. 33/ 7.
18 Nær eg seige til þess ogudlega: þu
skallt vissulega deyia/ z þu ecke advar-
ar hñ/ z seiger ecke (honũ þad/) til ad
amiña þañ ogudlega (ad vara sig) vid
synũ þm̃ ogudlega veige/ ad hallda hon
um vid lyfed/ þa skal sa ogudlege deyia
i siñe vondsku/ z eg vil krefia hñs bloo-
ds af þiñe hende.
19 Eñ þu/ nær þu amiñer eirn ogud-
legañ/ z hñ sier ecke umvender fra syn-
um ogudlegleika / z fra synũ þm̃ ogud-
lega vege/ (þa) skal hñ deyia i siñe vond
sku/ eñ þu/ þu frelsader þyna sal.

20 Og nær eirn riettferdugur * snyr
sier fra sijnu rietlæte/ z giører oriett/
þa vil eg setia asteiting fyrer hn̄/ hn̄/
hn̄ skal deyia/ Af þvi þu hefur ecke aa-
mint hn̄ / skal hn̄ deyia i siñe synd / og
hn̄s riettlæter/ sm̄ hn̄ hefur giört/ skal
ecke minst verda/ eñ hn̄s bloods vil eg ut-
krefia af þiñe hende. * c. 18/ 24.
21 Eñ þu / nær þu aaminer hn̄/ (sem
er) riettferdugur/ ad (hn̄/ sm̄ er) riett-
ferdugur / skule ecke syndga / z hn̄ / hn̄
ecke syndgar/ þa skal hn̄ vissulega lifa/
þvi hn̄ vard aamintur/ z þu/ þu hefur
frijad þijna saal.
22 Og Drottens * hønd var þar yfer
mier/ z hn̄ sagde til mijn: tak þig upp/
gack ut i mørkena / z þar vil eg tala
vid þig. * c. 1/ 3.
23 Og eg tok mig upp/ z gieck ut i mørk
ena/ z siaa/ þar stod Drottens dijrd/ eins
sm̄ su dijrd/ hvøria eg saa hia Chebars
fliote / z eg fiell a mitt andlit.
24 Og þar kom * eirn ande i mig/ z rei
ste mig upp a mijnar fætur / z hn̄ tal-
ade vid mig/ z sagde til mijn: gack/ læs
þig iñe i þijnu huse. * c. 2/ 2.
25 Og þu mañeskiuñar son/ siaa/ þeir
munu leggia bønd a þig / z binda þig
med þm̄ / og þu munt ecke gaanga ut a
medal þeirra.
26 Og eg vil læta þijna tungu loda
vid þiñ goom/ ad þu skuler vera mal-
laus/ z ecke (framar) vera þm̄ eirn mad
ur sm̄ straffar / þvi þr eru eitt moot-
þroaanlegt hus.
27 Og nær eg tala til þijn/ vil eg op-
na þiñ muñ/ z þu skallt seigia til þra:
so sagde sa Drottenn Drottenn: hvør *
þar vill heyra / hn̄ heyre / z hvør þar
vill ecke giegna/ hn̄ giegne þvi ecke/ þvi
þr eru eitt þverbroted hus. * c. 2. 5. 7.

IV. Capitule.

Spaamañsens Teiknan a einum Tigul-Steine.

Og þu mañeskiuñar son / tak
þier eirn tigul-stein / og þu
skallt leggia hn̄ fram fyrer
þig/ z minda þar uppa Jeru-
salems stad.
2 Og giøra eitt * umsaatur i mote
heñe / z biggia eitt hervirke i mote he-
ñe/ z minda eina (hlaa)voern mote heñe/
og giøra herflocka i moote heñe/ z set-
ia hafra i moote heñe umhverfes.
* 2. Kong. 25/ 1.
3 Eñ tak þu fyrer þig eina iaarns
(braud)pøñu/ z læt hana vera eirn iaarn
vegg i milliñ þijn og i milliñ stadarens /
z set þitt andlit i moote høñu / og hn̄
skal umkringiast / og þu skallt setiast
um hn̄ / þad skal vera Israels huse
eitt teikn.
4 Og þu/ ligg a þijna vinstre sijdu/ z
þu skallt leggia Israels huss misgiør-
ning þar a/ so marga daga sm̄ þu ligg-
ur þar a / (so leinge) skalltu bera þra
misgiørning.
5 Eñ eg / eg vil giøra þier þra mis-
giørnings aar ad daga tølu / (sm̄ eru)
þriu hundrud z niutiju dagar/ z (so
leinge) skalltu bera Israels huss mis-
giørning.
6 Og þu skallt fullenda þad/ z leggia
þig añad siñ a þijna hægre sijdu/ z bera
Juda huss misgiørning * fiorutiju da-
ga/ (þvi) eg gief þier vissulega eirn dag
fyrer eitt aar. * 4. Mos. 14/ 34.
7 Og þu skallt setia þitt andlit/ z þiñ
berañ armlegg moote þeirre umsetnu
Jerusalem/ z spaa i giegn heñe.
8 Og siaa/ eg vil leggia bønd a þig / ad
þu skuler ecke snuast fra þiñe hlid til
þiñar añarar/ þar til þu hefur fullkom
nad þijna umsaaturs daga.
9 So tak þu til þijn hveite/ z bigg/ z
bauner / og grioon / z hirse-grioon og
rug/ z þu skallt leggia þau i eitt kier/
z giøra þier so mørg braud (þar af/)
sm̄ þu skallt liggia dagana a þiñe hlid/
* þriu hundrud z niutiju daga / skall
tu eta þad. * v. 5.
10 Og þiñ matur / sm̄ þu skallt eta /
skal vera tuttugu sekla þungur til (hvø
rs) dags / fra tijd allt til añarar skall-
tu eta þad.
11 Þu skallt z drecka vatn epter mæl-
ernum/

ernū/ (sē er) sa siøkke (parsur) af eirn-
re hin/ þad skalltu drecka / fra tijd allt
til añarar.
12 Og þu skallt eta eina bigg-koku/ ⁊
hana / hana skalltu baka vid mañа
þrecks ohreininde/ fyrer þra augū.
13 Og Drottēn sagde: so skulu Jsra-
els børn eta þra ohreint braud a med-
al heidingiaña/ til hvørra eg vil burt-
reka þaa.
14 Eñ eg sagde: æ/ Drottēn/ Drott-
ēn/ siaa/ mijn saal er ecke saurgud/ og eg
hefe ecke eted fra mijnū ungdoome / ⁊
allt til þess nu/ hræ edur rifed/ ⁊ þar
er alldrei ohreint kiøt komed i miñ muñ
15 Og hñ sagde til mijn: siaa / eg hefe
giefed þier nauta-myke fyrer mañesk-
iuñar saur/ ⁊ þu skallt giøra þitt bra-
ud yfer heñe.
16 Og hñ sagde til mijn: þu mañesk-
iuñar son/ siaa/ eg vil * burttaka brauds
vistir i Jerusalem/ ad þr skulu eta bra-
ud epter vigt/ ⁊ med eymd/ ⁊ drecka va-
tn med mæler/ og med hrædslu.
* C. 5/ 16. etc.
17 Uppa þad þeir skule hafa skort a
braude ⁊ vatne / ⁊ þunglega skielfast/
sa eine med þm̄ odrū / ⁊ vanmegnast i
þra misgiørninge.

V. Capitule.

Spaamadureñ fær Befalning ad af-
skiera sitt Haar og sitt Skiegg.

Og þu mañeskiuñar son / tak
þier eirn beittañ knijf / eirn
rak-knijf/ hñ skalltu taka þi-
er/ ⁊ laata hñ gaanga yfer þitt
høfud / ⁊ yfer þitt skiegg / og tak þier
meta-skaaler/ ⁊ sundurskipt þvi.
2 Eirn þridiung skalltu breña i ellde
midt i stadnū/ þegar umsaaturs dagar-
ner eru fullkomner/ Og taka þañ (añ-
añ) þridiung/ sla hñ med sverdenu/ allt
um kring hñ / Og þeim þridia parte
skalltu burtfeikia i vedred / þvi eg vil
rickia einu sverde epter þm̄.
3 Og þu skallt taka miog lijted þar
af/ ⁊ binda þad i þiña (klæda) laf.
4 Og taka eñ framar af þvi/ ⁊ kasta
þvi midt i elldeñ/ ⁊ breña þad i elldenū/
þar af skal utkoma eirn eldur til alls
Jsraels huss.
5 So sagde sa Drottēn Drottēn: þsse
er Jerusalem / sē eg hefe sett mitt a
medal heidingiaña / og løndeñ i kring-
um hana.
6 Eñ hun snere mijnū riettendū til
ogudlegleika / meir eñ heidingiarner/ ⁊
mijnū setningū/ meir eñ løndeñ/ sē eru
kringum hana/ þvi þr burtkøstudu mijn
um riettendū / ⁊ villdu ecke lifa epter
mijnū setningum.
7 Þar fyrer so sagde sa Drottēn Drott-
ēn: med þvi ad þier giøred þad framar
eñ heidingiarner/ sē eru i kringū ydur/
ecke lifed epter mijnū setningū/ ⁊ * ecke
giøred mijn riettende/ ⁊ giøred ecke (jafn-
vel) epter heidingiaña riettendū, sē eru
allt um kring ydur. * C. 11/ 12.
8 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottēn: siaa/ eg vil til vid þig/ ogso
eg/ ⁊ eg vil hallda riett midt i þier/ fyr
er heidingiaña augū.
9 Og eg vil giøra vid þig / sē eg ecke
hefe giørt/ ⁊ slijkt sē eg ecke skal giø-
ra framarmeir/ vegna allra þiña svij-
virdinga.
10 Þar fyrer skulu forelldrarner * eta
(þeirra) børn midt i þier / ⁊ børneñ eta
þra forelldra/ ⁊ eg vil hallda riett i þi-
er/ ⁊ burtkasta øllu epterordnu af þier/
i alla vinda. * 5. Mos. 28/ 53.
Jer. 19/ 9. 2. Kong. 6/ 29.
11 Þar fyrer / (so sañarlega sē) eg
life / sagde sa Drottēn Drottēn/ skal
þad skie / med þvi þu hefur saurgad
miñ helgedoom med øllum þijnū ohrein
endū/ ⁊ med øllū þijnū svijvirdingū/ þa
vil eg/ eg ogso minka (þig/) ⁊ mitt *
auga skal ecke þirma/ ⁊ eg/ eg vil ogso
ecke fyrergiefa. * C. 7/ 4. C. 8/ 18.
12 Eirn þridiungureñ af þier skal
deya i drepsootteñe/ ⁊ þr skulu forkær-
ast fyrer hungre midt i þier / ⁊ sa (añ-
ar) þridiungur skal falla fyrer sverd-
enu/ allt um kring þig/ ⁊ þñ (seinasta)

þridiunge vil eg burtkvijstra i alla vin-
da/ ꝛ * riekia sverdenu epter þm̄. * v. 2.
13 So skal mijn reide fullkomnast / og
eg vil laata mijna grimd hvijla a þm̄/ ꝛ
* hefna mijns harms/ ꝛ þr skulu þeck-
ia/ ad eg er Drottenn/ eg hefe talad i mi-
nne vandlæting / nær eg hefe fullendad
mijna grimd a þm̄. * c. 16/ 42.
14 Og eg vil setia þig til eins eyde
(stadar) ꝛ til forsmaanar a medal heid-
ingianna/ sm̄ eru allt um̄ kring þig/ fyr-
er sierhvørs augū/ sm̄ ganga fram um̄.
15 Og þad * spott ꝛ forsmaan skal ve-
ra ein undervijsan ꝛ skielfing fyrer heid
ingiana/ sm̄ eru um̄ kring þig/ nær eg
helld riett i þier med reide ꝛ med grimd/
ꝛ med grimdar straffe/ eg Drottenn/ eg
hefe talad þad/ * c. 14/ 8. Jer. 24/ 9.
C. 29. 1/ 8.
16 Nær eg skijt hungursens þm̄ von-
du pijlum a medal þra / sm̄ skulu vera
skadlegar/ hvørium̄ eg vil utskiota til ad
fordiarfa ydur/ ꝛ safna * hungre yfer
ydur / ꝛ burttek brauds vister fyrer
ydur. * Es. 3/ 1. Ezech. 4/ 16.
C. 14/ 13. Openb. 6/ 5.
17 Og sende * hungur yfer ydur og
vond dijr / ꝛ þau skulu ræna ydur (ydar
bornū/) ꝛ þar skal gaanga drepsoott ꝛ
blood i giegnum þig / ꝛ eg vil færa eitt
sverd yfer þig/ * * eg Drottenn/ eg hefe
talad þad. * c. 14/ 21. Openb. 6/ 8.
* * Ezech. 21/ 17.

VI. Capitule.

Spaadoomur um̄ Landsens Eyde legging.

Og Drottens ord skiede til mijn/
ꝛ sagde:
2 Þu mannesskiunnar son / snu
þijnu andlite * moote Israels
fiøllū/ ꝛ spaa i moote þm̄. * c. 36/ 1.
3 Og þu skallt seiga : Israels fiøll/
heyred Drottens/ Drottens ord/ so sag-
de sa Drottenn Drottenn/ til fiallanna ꝛ
til hædanna/ til lækianna ꝛ til dalanna :
sia/ eg/ eg vil færa sverd yfer ydur / ꝛ
eydeleggia ydar hæder.
4 Og ydar ølturu skulu eydeleggiast/ ꝛ
ydar krie-guder briootast/ ꝛ eg vil laata
ydar særda falla fyrer ydar (skarns)
guda auglite.
5 Jaa eg vil leggia Israels barna lij-
kame fyrer þra (skarns) afguda auglit/
ꝛ sundurdreifa ydar beinū um̄hverfes
ydar ølturu.
6 Hvar þier bued/ þar skulu staderner
verda i eyde/ ꝛ hædernar ad eyde (stødū/)
uppa þad ad ydar ølturu skule eydelegg
iast ꝛ um̄turnast/ ꝛ ydar (skarns) afgud-
er briootast ꝛ aflaata/ ꝛ ydar krie-guder
afhøggvast/ ꝛ ydar verk afmaad verda.
7 Og þar skulu falla i helslegner mi-
dt a medal ydar/ ꝛ * þier skulud vita/ ad
eg er Drottenn. * Es. 37/ 20.
Ezech. 7/ 27.
8 Enn eg vil laata * (nockra) epter ver-
da/ i þvi ad þar skulu nockrer afkomast
til ydar fra sverdenu/ a medal heiding-
ianna / nær eg hefe burttvijstrad ydur i
londenn. * Es. 1. 8/ 9.
9 Og þr undannkomnu af ydur skulu
minnast mijn a medal heidingianna/ nær
þr faangast þar / ad eg var i þungu
skape vid þra þad hoorunarsama hiar
ta/ sm̄ veik fra mier/ ꝛ þra þau hoor-
unarsomu augu / (sm̄ litu) epter þra
(skarns) afgudū / ꝛ þeir skulu andvar-
pa i þra auglite/ vegna þra vondu (hu
ta/) sem þr hafa framed med øllū sijn
um svijvirdingū.
10 Og þr skulu vita/ ad eg er Drott-
enn/ eg hefe ecke talad til forgiefens/ um̄
þad ad giøra vid þaa þessa olucku.
11 So sagde sa Drottenn/ Drottenn: slaa
med þinne hende/ ꝛ stappa med þijnū fæ-
te/ ꝛ seig: vei moot øllū vondskunnar svij
virdingū i Israels huse/ af þvi * þeir
skulu falla fyrer sverde/ fyrer hungre /
ꝛ fyrer drepsoott. * c. 5/ 17.
12 Hvør sm̄ er laangt burtu/ skal deyia
fyrer drepsoottenne/ ꝛ hn̄ sm̄ er naalægt/
skal falla fyrer sverdenu / enn sa epter-
ordne ꝛ vardveitte (enn nu) skal deyia af
hungre/ ꝛ eg vil fullkomna mijna grimd
moote þeim.
13 Og þier skulud vita/ ad eg er Drott
enn

en̄/ nær Þra i helslegner eru midt a med-
al Þra (skarns) afguda/ allt um̄ kring
Þra olturu/ hætt uppa ollum hædū/ of
añtil * a ollū fiollū / og under ollum
grænū triam z under ollū þickvū eyke
triam / a þm̄ stad / þar sm̄ Þr gafu
sætt reykelses-offur fyrer alla þeirra
(skarns)afgude. * 1. Kong. 14/ 23.
2. Kong. 16/ 4.
14 Og eg vil utrietta mijna hond yf-
er þa/ z giora landed eyde z toomt/ fra
eydemorkeñe til Diblat/ hvar hellst Þr
bua/ z Þr skulu vita/ ad eg er Drotteñ.

VII. Capitule.

Spadomur um̄ Chaldæaña Tilkomu.

OG Drottens ord skiede til mijn/
z sagde:
2 Og þu mañeskiuñar son/
so sagde sa Drotteñ Drotteñ
um̄ Israels land: (þar er) endereñ/ ender
eñ kiemur yfer landsens fiogur horn.
3 Nu er endereñ yfer þier/ z eg vil sen
da mijna reide a þig/ z dæma þig/ epter
þvi sem þu hefur forþient / og giefa
þier/ (hvad) ollū þijnū svijvirdingum
(hæfer.)
4 Og mitt * auga skal ecke þyrma þi-
er / z eg vil ecke fyrergiefa / þvi eg vil
giefa þier/ epter þvi sm̄ þu hefur for-
þient/ z þijnar svijvirdingar skulu vera
midt a medal þijn / z þier skulud vita/
ad eg er Drotteñ. * c. 5/ 11. c. 8/18.
5 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: sia/
hier er ein olucka/ (ja) olucka/ sia/ hun
kiemur.
6 Þar kiemur endereñ/ endereñ kiem-
ur / hñ er vaknadur z giegn þier/ sia/
hñ kiemur.
7 Morguneñ kiemur til þijn/ þu land-
sens iñbyggiare/ tijdeñ kiemur/ hrigdar
eñar dagur er nærre/ ad þar skule eing-
eñ hlioomur (vera) a fiollunū.
8 Eg vil nu snarlega uthella miñe
grimd yfer þig/ z fullkomna mijna rei-
de a þier/ z dæma þig / epter þvi sem
þu hefur forþient / z giefa þier þad/
sm̄ ollū þijnū svijvirdingū (hæfer.)
9 Og mitt * auga skal ecke þyrma/ og
eg vil ecke fyrergiefa / (helldur) giefa
þier / sm̄ þu hefur forþient / z þijnar
svijvirdingar skulu vera i þier / og þier
skulud vita/ ad eg er Drotteñ/ sm̄ slæ.
* C. 5/ 11. C. 20/ 17.
10 Sia * dagureñ / sia/ hñ kiemur/
morguneñ utgeingur/ vondureñ bloom-
gast / drambsemeñ grænkast/ * v. 7.
11 Hardrodgeñ hefur teked sig upp til
eins vandar yfer ogudlegleikañ/ ad þar
er eingeñ af þm̄ / edur af Þra mikla
foolke/ edur af Þra hæreysti / z þar er
eingeñ harmagrætur a medal Þra.
12 Tijmeñ kiemur / dagureñ er komeñ
fram̄/ kaupandeñ skal ecke gledia sig/ z
sa sm̄ selur/ skal ecke syrgia/ þvi ein rei-
de (skal koma) yfer allañ heñar hoop.
13 Þvi sa/ sm̄ selur/ skal ecke koma til
sijns selda (gots) aptur/ jafnvel þo Þra
lijf være a medal Þra lifendu/ þvi spa-
doomureñ moot ollū heñar fiolda skal
ecke snua aptur / z eingeñ skal styrkia
sitt lijf med sijnū misgiorninge.
14 Lated þa ad eins blaasa i (basoon
una/) z tilbua þad allt/ þar skal þo eing
eñ fara ut til strijdsens/ þvi mijn grimd
er yfer ollū heñar fiolda.
15 Sverded er þar ute / z drepsootteñ
z hungred þar iñe. Hvor sm̄ er a mork
eñe / skal deyia fyrer sverdenu/ z hvor
sm̄ er i stadnū / honum skal hungur og
drepsoott fortæra.
16 Og Þr undañkomnu af þm̄ skulu und
añkomast/ z vera a fiollunū/ * sm̄ duf-
ur i dolunū/ aller Þr sm̄ stynia/ hvor fyr
er sijns misgiornings saker.
* Es. 38/ 14. C. 59/ 11.
17 Allar hendur skulu sijga/ z oll knie
ganga ofsodug (sem) vatn.
18 Og Þr skulu girdast seckiū/ z otteñ
skal hylia þa/ og * allar asioonur skam
ast sijn / z oll Þra hofud verda skoll-
ott. * Es. 15/ 2. etc.
19 Þeir skulu kasta Þra * silfre a got-
urnar/ z Þra gull skal vera sm̄ þad mad
ur helldur sig laangt fra / (þvi) þeirra
silfur z Þra gull skal ecke kuña frelsa

þaa a Drottens reide deige. Þeir ſkulu
ecke metta þra ſaal / og ei filla þeirra
kvid / þvi þad var þra miſgiørnings
aſteiting. * Ordsk. 11/ 4. c. 10/ 4.
Zoph. 1/ 18.
20 Og hn̄ hafde ſett ſyns ſkart feg
urd til eirnrar vegſemdar/ en̄ þr giørdu
þra ſvyvirdinga ⁊ þra ſlæmu (afguda)
byllæte þar i/ þat fyrer giørde eg þeim
þad til ohreinleika.
21 Og eg vil giefa þad i hiña framande
hønd til raans/ ⁊ þm̄ ogudlegu a Jørd-
uñe til herfangs/ og þr ſkulu vanhel-
ga þad.
22 Og eg vil ſnua * myñu andlite fra
þm̄ / ⁊ þr ſkulu vanhelga miñ chor/ og
ræningiar ſkulu koma þar iñ / ⁊ van-
helga hn̄. * 5. Moſ. 32/ 20.
23 Giørdu vidiuna/ þvi landed er fullt
med blood-ſkullid / ⁊ ſtaduren̄ fullur af
þrioocſku.
24 So vil eg laata þaa vondu a medal
heidingiañа koma / ⁊ þr ſkulu iñtaka
þra hus/ ⁊ eg vil giøra eirn ender a hi-
ña volldugu drambſeme / ⁊ þra helge-
doomar ſkulu vanhelgaſt.
25 Eydeleggingen̄ kiemur/ ⁊ þr munu
leita fridarens/ ⁊ hn̄ ſkal ecke (vera þar)
26 Ein * olucka ſkal koma ofan̄ a ei-
na adra / ⁊ eitt rikte ſkal vera ofan̄ a
eitt añad/ ⁊ þr ſkulu ſpyria epter eirnre
ſioon af einu̅ ſpaamañe / en̄ løgmaaled
ſkal vera i burtu fra ** preſtenu̅ / ⁊
raad fra þm̄ gømlu. * Job. 1/ 4.
** Mal. 2/ 7.
27 Konunguren̄ ſkal vera hriggur / og
høfdingen̄ bera ſorgar-klæde / ⁊ foolk-
ſens hendur i landenu ſkulu vera efa-
blandnar. Eg vil breita vid þaa epter
þvi ſm̄ þr hafa lifad ⁊ dæma þaa med
þra doomu̅/ og * þr ſkulu vita/ ad eg er
Drotten̄. * c. 13/ 23.

VIII. Capitule.

Spaamañſens Sioon.

Og þad ſkiede a þvi ſiøtta aare
i þm̄ ſiøtta (maanade) a þm̄
ſimta (deige) i maanadenu̅/ ad
eg ſat i myñu huſe/ ⁊ þr gøm-
lu af Juda ſaatu frame fyrer mier / ⁊
Drottens/ Drottens hønd fiell yfer mig
2 Og eg ſaa/ ⁊ ſiaa/ þar var ein mynd/
ſm̄ elldur til ad lyta fra hn̄s lendu̅ til
ad ſiaa / ⁊ ad nedan̄verdu var elldur/ og
fra hn̄s lendu̅ / ⁊ ad ofan̄verdu/ ſo mad
ur ſæe eina birtu / ſm̄ þad ſkynanda i
einu̅ (breñande) loga.
3 Og hn̄ utrietti/ eins ſm̄ eina hønd/
⁊ took i haared a mier a myñu høfde/ þa
færde eirn ande mig i millu̅ Jardareñar
⁊ i millu̅ Himenſens / ⁊ færde mig til
Jeruſalem i Guds ſioonu̅/ til þeſſ iñra
portſ dyra/ þra ſm̄ ſnua moot nordref
þar ſm̄ (þa) ſat vandlætingareñar by-
læte/ ſm̄ giørde vandlæting.
4 Og ſiaa/ þar var Jſraels Guds dyrd/
epter þeirre ſioon / ſm̄ eg hafde ſied a
mørkeñe.
5 Og hn̄ ſagde til myn : þu mañeſk-
iuñar ſon / upplipt þo þyñu augu̅ til
vegarens moot nordrenu. Og eg upp-
lipte myñu augu̅ til vegarens mot nord
re/ ⁊ ſiaa/ þa var þar fra nordrenu hia
allareſens porte/ þetta ſama vandlæt-
ingareñar bylæte/ i iñgaangenu̅.
6 Og hn̄ ſagde til myn : þu mañeſkiuñ
ar ſon/ muntu ſiaa/ hvad þeſſer giøra ?
(ſm̄ eru) ſtoorar ſvyvirdingar/ ſm̄ þeir
af Jſraels huſe giøra hier/ ad (eg maa)
vykia langt fra myñu helgedoome / en̄
þu ſkallt en̄ nu aptur ſiaa ſtoorar ſvy-
virdingar.
7 Og hn̄ færde mig til forgardſens
dyra/ ⁊ eg ſaa/ og ſiaa/ þar var ein hola i
veggnum.
8 Og hn̄ ſagde til myn : þu mañeſk-
iuñar ſon/ graf þo i veggen̄/ ⁊ eg groof
i veggen̄/ ⁊ ſiaa/ þar voru einar dyr.
9 Og hn̄ ſagde til myn : gack iñ/ ⁊ ſiaa
þær vondu ſvyvirdingar/ ſem þeir giø
ra hier.
10 Og eg kom iñ ⁊ ſaa/ og ſiaa/ (þa ve-
ru þar) * allra handa orma og dyra
mynder/ ſvyvirding/ ⁊ aller Jſraels huſſ
(ſkarns) afguder maalader a veggnum
allt um̄ kryng. * Rom. 1/ 23.
11 Og ſiøtyu men̄ af Jſraels huſſ ølld

ungū/samt Iasania Saphans son/sm̄
stood midt a medal þra / stoodu frame
fyrer þm̄ / ꝛ hvør hafde sitt reykelses
kier i siñe hende/ ꝛ þar uppgieck oodum
ein þoka af reykelsenu.
12 Og hn̄ sagde til mn̄: mañeskiuñar
son/ hefur þu sied/ hvad þr ølldungar-
ner af Israels huse giøra i myrkrenu/
hvør i sȳnu frȳdasta herberge ? þvi *
þr seigia: Drottenn sier oss ecke/ Drott
eñ hefur yfergiefed landed. * c. 9/ 9.
Ps. 94/ 7. Es. 29/ 15.
13 Og hn̄ sagde til mn̄: þu skallt eñ
nu aptur siaa stoorar svȳvirdingar/ sm̄
þr/ þeir giøra.
14 Og hn̄ leidde mig til Drottens huss
ports dyra/ sm̄ eru moot nordre/ ꝛ siaa/
þar saatu kviñurnar / sm̄ grietu yfer
Thamos.
15 Og hn̄ sagde til mn̄: mañeskiuñar
son/ hefur þu sied (þad? eñ) þu skallt
eñ nu aptur siaa stærre svȳvirdingar
eñ þessar.
16 Og hn̄ leidde mig i þañ iñra Drott
ens huss gard / ꝛ siaa/ fyrer Drottens
musteres dyrū/ i millū vopn-hussens ꝛ
i millū altaresens / voru hierum fim̄ ꝛ
tuttugu meñ / (sm̄ sneru) * þra bake
moote Drottens mustere/ ꝛ þeirra and-
lite moot austre / ꝛ tilbaadu moot sool-
areñar uppgaungu. * 2. Kron. 9/ 6.
17 Og hn̄ sagde til mn̄: mañeskiuñar
son/ hefur þu sied (slikt?) er þetta Iu-
da huse litted/ ad þr giøra þær svȳvird-
ingar/ sm̄ þeir giøra hier/ þvi þr hafa
fyllt landed med oriette/ ꝛ komu aptur/
til ad styggia mig/ ꝛ siaa/ þeir hallda vȳn-
kvistenū fyrer þra nosū.
18 Þar fyrer vil eg ogso høndla (vid
þaa) med grimd / * mitt auga skal ecke
þyrma/ ꝛ eg vil ecke fyrergiefa. Og * *
þeir munu hroopa fyrer mȳnū eyrum
med hærre raust / ꝛ eg vil ecke heyra
þaa. * c. 7. 4/ 9. c. 9/ 10.
** Es. 1/ 15.

IX. Capitule.

Spaamadureñ bidur fyrer þeim
epterordnu Iudum.

Og hn̄ hroopade fyrer mȳnū eyr-
um/ med hærre raust/ ꝛ sagde:
latted stadarens vitianer naa-
lægiast / ꝛ sierhvør skal hafa
sitt mord-vopn i siñe hende.
2 Og siaa/ þar komu sex meñ a veigen-
um/ fra efra portenu/ sm̄ stendur moot
nordre/ ꝛ hvør hafde sitt skadlegt vopn
i siñe hende/ eñ þar var eirn madur midt
a medal þra/ klæddur i lȳn klædū/ ꝛ eitt
skriffære vid hn̄s sȳdur / ꝛ þeir geingu
iñ/ ꝛ stoodu hia þvi kopar-altare.
3 Og Israels Guds dȳrd upplyptest
yfer cherub / yfer hvøriū hun var / til
hussens dyra-þrosskulldar / ꝛ kallade a
þañ mañ/ sm̄ var i þm̄ lȳn-klædunum/
(og) sm̄ hafde þau skrif-fære vid sȳ-
na sȳdu.
4 Og Drotteñ sagde til hn̄s: gack mi-
dt i giegnū stadeñ/ midt i giegnū Ieru-
salem / ꝛ þu * skallt teikna eitt teikn a
þess fooks eñe / sm̄ andvarpa ꝛ barma
sier yfer øllum þeim svȳvirdingū/ sem
eru giørdar þar i. * 2. Mos. 12/ 23.
Opinb. 7/ 3.
5 Og hn̄ sagde til þra añara/ so eg heyr
de: gaanged i giegnū stadeñ epter høn-
um/ ꝛ slaaed/ so ad ydar * augu skulu ecke
þyrma/ ꝛ þier skulud ecke vægia.
* C. 8/ 18.
6 Gamla/ (unges) meñ ꝛ jomfrur/ ꝛ
børn og kviñur / skulud þier i helslaa i
grun̄/ eñ ecke koma nærre nockrū mañe/
sm̄ þad teikn er aa. Og * þier skulud
byria fra mȳnū helgedoome. Og þr byr
iudu a þvi gamla foolke/ sm̄ voru fyrer
husenu. * 1. Pet. 4/ 17.
7 Og hn̄ sagde til þra: saurged hused/
ꝛ filled forgardana med helslegna/ gaang
ed ut / og þeir geingu ut / og sloou i
stadnum.
8 Og þad skiede/ þegar þr høfdu sleig
ed þaa/ þa var eg epter/ ꝛ * fiell a mȳna
asiaan/ ꝛ kallade ꝛ sagde: æ/ Drotteñ/
Drotteñ/ villtu (þa) fordiarfa allt ept
erorded i Israel ? ad þu (so) uthellet
þiñe reide yfer Ierusalem. * c. 11/ 13.
9 Og hn̄ sagde til mn̄: Israels ꝛ Iu

da hus misgiørningur er allt ofmiøg
stoor/ ꝛ landed er fyllt med blood/ꝛ stad
uren̄ er full ꝛ af ranglæte/ Þvi* þr søg
du: Drotten̄ hefur yfergiefed landed/ ꝛ
Drotten̄ sier ecke. * c. 8/ 12.
10 Og eg (seige) ogso: mitt auga skal
ecke þyrma/ ꝛ eg vil ecke vægia/ (Helld-
ur) hefe lagt þra giørning uppa þra
høfud.
11 Og sia/ sa madur/ sm̄ var i lijn-klæd
unum/ sm̄ hafde skriffæren̄ vid sijna sij-
du/ svarade/ ꝛ sagde: eg hefe giørt ept-
er þvi sm̄ þu byfalader mier.

X. Capitule.

Spaman̄sens fyrre Sioon ijtrekast.

Og eg saa/ og sia/ a þeirre ut-
þøndu (festing/) sm̄ var yfer
cherubims høfde/ sm̄ eirn sa-
phire-stein̄ / sm̄ eins * stools
mind ad lijta/ saast hn̄ yfer þm̄.
* C. 2/ 26. Openb. 4/ 2.
2 Og hn̄ sagde til þess man̄s / sm̄ var
klæddur lijn-klædunu/ jaa sagde: gack in̄
a millū hioolan̄a / þangad under cher-
ub/ ꝛ tak þijnar hendur fullar af gloo-
ande kolū fra þvi i millū cherubim/ ꝛ
utdreif (þeim) yfer staden̄/ ꝛ hn̄ gieck in̄
fyrer mijnū augū.
3 En̄ cherubim stodu vid hussens hæg
re hlid/ þegar sa madur gieck in̄/ ꝛ þok
an̄ fyllte þan̄ in̄ra forgard.
4 Og Drottens dyrd* upplyptest yfer
cherub til dyra-prøskulldsens a husenu/
og ** hused vard fullt af þoku/ ꝛ for-
garduren̄ fullur med liooma af Drott-
ens dijrd. * c. 9/ 3. ** Es. 6/ 4.
5 Og þar heyrdest cherubims vængia
þitur/ allt til forgardsens utan̄ fyrer/
eins sm̄ þess almattuga Guds raust /
nær hn̄ talar.
6 Og þad skiede/ þegar hn̄ hafde befal
ad man̄enū ijklæddum lijn-klædunum/ og
sagt: tak ellden̄ fra þvi i millū hiool-
sens/ (jaa) fra þvi i millū cherubim/ þa
gieck hn̄ in̄/ ꝛ stood hia hioolenu.
7 Og cherub utrietti sijna hønd fra
þvi i millū cherubim til elldsens/ s̄ var
i millū cherubim/ ꝛ took (þar af/) ꝛ gaf
hønū i lijn-klædunū i hendur/ ꝛ hn̄ took
vid/ og gieck ut.
8 Og þar sijndest a cherubim/ eins sm̄
eirnrar man̄eskiu hønd under þeirra
vængium.
9 Og eg saa/ og siaa/ þar voru fiøgur
hiool hia cherubim/ hia hvørjū cherub
ad søn̄u eitt hiool / og * hioolen̄ voru
til ad lijta / sm̄ eins turkos-steins lioo-
me. * c. 1/ 16.
10 Og nær madur leit a þau / var ein
mynd a þm̄ fioorū / eins sm̄ þad eitt
hiool være midt i þvi (ødru) hioole.
11 Nær þr geingu / geingu þau a þra
fioorū fioordungū/ þau sneru sier ecke/
nær þr geingu/ helldur hvørt þad fyr-
sta gieck / þar geingu þau epter/ þau
sneru sier ecke vid/ nær þau geingu.
12 Og allt þra lijf/ og þra bøk/ ꝛ þra
hendur / ꝛ þra vænger/ Og * hioolen̄
voru full af augū umhverfes / a þm̄
sømu fioorū hioolū. * c. 1/ 15. etc.
13 Vidvijkiande þm̄ hioolū/ var hroop
ad til þra: o hiool/ fyrer mijnū eyrū.
14 Og sierhvør hafde * fiøgur andlit/
þess fyrsta andlit var cherubs andlit/ ꝛ
þess an̄ars andlit var eirnrar man̄esk-
iu andlit/ ꝛ þess þridia/ eins leons and-
lit/ ꝛ þess fioorda/ eirnrar arnar and-
lit. * c. 1/ 6.
15 Og cherubim fooru hætt upp/ ꝛ þad
er * þad dijr / sm̄ eg saa hia Chebars
flioote. * c. 1 / 3. etc.
16 Og nær þr cherubim geingu / (þa)
geingu hioolen̄ hia þm̄ / ꝛ nær cherub
upphoofu þra vænge/ ad lypta sier fra
Jørdun̄e / sneru ecke hioolen̄ vid/ þau
voru ogso hia þm̄.
17 Nær hiner stoodu/ (þa) stoodu þesse/
ꝛ nær þr upphoofu sig/ (þa) uppliptu
þesse sier med þm̄/ þvi þar var eirn lif
ande Ande i þm̄.
18 Og Drottens dijrd gieck ut fra dyra
prøskullden̄ū a husenu/ ꝛ stod yfer cheru
bim.
19 Þa upphoofu cherubim þra vænge/
ꝛ uppliptust fra Jørdun̄e/ fyrer mijnū
augū/ Þegar þr utgeingu/ (þa geingu
og)

og hiooleñ hia þm̃/ z (sierhvør) stood i
Drottens hus s ports dyrũ þm̃ i moote
austre/ z Israels Guds dyrd var * upp
yfer þm̃. * v. 1.
20 Þad er þad dyr/ sm̃ eg sa under Is-
raels Gude/ * hia Chebars fliooте/ z
eg þeckte/ ad þeir voru cherubim.
* C. 1/ 3. etc.
21 Hvørt hafde vissulega fiøgur and-
lit/ z hvørt fioora vænge/ z under þra
vængiũ eins sm̃ mañeskiu hendur.
22 Og þra andlits mynd var/ sm̃ þra
andlita/ hvør eg sa hia Chebars flioo
te/ þra mynder (til ad sia/) z þau (sia-
lf/) þeir geingu hvørt beint fram̃ und-
añ sier.

XI. Capitule.

Spamañsens nij Sioon.

Og eirn vindur upplyfte mier/ z
førde mig til þess eystra ports
hia Drottens huse/ þess sem
snyr moot austre/ z sia/ i port
sens dyrũ voru fim̃ z tuttugu meñ / z
eg sa Jasania Assurs son midt a med
al þra/ z Platia / Banaiæ son/ hofd-
ingiana a medal foolksens.
2 Og hñ sagde til myn : mañeskiuñar
son/ þesser meñ eru þr/ sm̃ hugsa oriett/
z þr/ sm̃ rada vont rad i þessare borg/
3 Þeir/ sm̃ seigia : (þad er) ecke so næ-
rre ad biggia huseñ/ hun er potture ñ/ z
vier erum kioted.
4 Þar fyrer spadu i giegn þm̃ / spa
þu mañeskiuñar son.
5 Og Drottens Ande fiell yfer mig/ z
hñ sagde til myn: seig/ so sagde Drott-
eñ : so sogdud þier af Israels huse / z
(þessar eru) ydar anda * hugsaner/ eg/ eg
þecke þad (vel.) * Ps. 139/ 2.
6 Þier hafed i helsleiged marga i þess-
are borg / z fyllt heñar gøtur med hel-
slegna.
7 Þar fyrer so sagde sa Drotteñ /
Drotteñ : ydar helslegner/ sm̃ þier haf-
ed lagt midt i hana / þr eru kioted / og
hun er potture ñ/ eñ ydur vil eg utfæra
midt af heñe.
8 Þier otteft fyrer sverdenu / z eg vil
læta sverded koma yfer ydur/ seiger sa
Drotteñ Drotteñ.
9 Og eg vil utfæra ydur midt af heñe/
z giefa ydur i framande hønd/ og hall-
da riett yfer ydur.
10 Þier skulud falla fyrer sverdenu/ eg
vil * dæma ydur i Israels landamerke/
z þier skulud vita / ad eg er Drotteñ.
* C. 6. 7/ 10. C. 7/ 27.
11 Hun/ hun skal ecke vera ydur ad ein-
um potte/ edur þier/ þier verda ad kiote
þar i/ (helldur) vil eg dæma ydur i Is-
raels landamerke.
12 Og þier skulud þeckia / ad eg er
Drotteñ. Þvi þier hafed ecke geinged
epter mynũ setningũ/ z ecke hallded myn
riettinde / helldur giørt epter heiding-
iaña vysu/ sm̃ eru allt um̃ kryng ydur.
13 Og þad skiede/ þegar eg spade/ þa
deyde Platia Banaiæ son. Og eg fiell a
myna asioonu / z hroopade med hærre
raust/ z sagde : æ/ Drotteñ/ Drotteñ/
villtu olldunges giøra eirn ender vid
þad epterordna af Israel ?
14 Þa skiede Drottens ord til myn /
og sagde:
15 Þu mañeskiuñar son / þyner bræd-
ur/ þyner brædur/ þyner nænustu frænd
ur / z allt Israels hus/ (ja) þad allt
samañ/ til hvørra þr søgdu/ sm̃ bua i
Jerusalem: flyed lángt fra Drottne /
þetta land er giefed oss til eigendoms.
16 Þar fyrer seig/ so sagde sa Drott
eñ Drotteñ : med þvi * eg hefe læted
þa fara lángt a medal heidingiaña/ z
med þvi eg hefe burtdreift þm̃ i lønd-
eñ/ * * þa er eg ordeñ þm̃ til eins lyt-
els helgedooms i landenu / þangad sm̃
þr eru komner. * C. 12/ 15. * * Jer. 24/ 5
17 Þar fyrer seig : so sagde sa Drott-
eñ Drotteñ: ja eg * vil safna ydur fra
þiooduñũ/ z safna ydur af løndunum/
hvørt hellst þier erud burtdreifder / og
giefa ydur Israels land. * Jer. 23/ 3.
18 Og þangad skulu þr koma/ z burt-
taka alla þess afgude / z allar þess svy-
virdingar fra þvi.
19 Og eg vil giefa þm̃ eitt hiarta / z

giefa eirn nyjan anda i Þra lijf / z burt-
taka * þad ſtein-hiartad ur Þra lijfe / z
giefa þm eitt kiøt-hiarta.
* 5. Moſ. 30 / 6.
20 Uppa þad Þr ſkule gꜳnga i mijnu
ſetningu / z hallda mijn riettinde / z giø-
ra þau / z þeir * ſkule vera mitt foolk /
z eg / eg ſkule vera þeirra Gud.
* Jer. 31 / 33. Ezech. 36 / 28.
21 Eñ Þra hiarta / ſm geingur epter
Þra afgudadijrkana z Þra ſviyirdinga
hiarta / * Þra giørning vil eg leggia a
Þra høfud / ſagde ſa Drotteñ Drott-
eñ. * C. 9 / 10. C. 16 / 43.
22 Þa upplijptu cherubim Þra vꜳng-
ium / z hiooleñ voru gagnvart þm / z
Iſraels Guds * dijrd var upp yfer þm.
* C. 9 / 3. C. 10 / 1.
23 Og Drottens dijrd upplijpte ſier
midt af borgeñe / z ſtood a fiallenu / ſm
er auſtañ fyrer borgeñe.
24 Og * eirn vindur upplijpte mier / z
fꜳrde mig til Chaldæa / til Þra burtfꜳr
du i ſiooneñe / i Guds Anda / z ſu ſioon /
ſm eg ſꜳ / foor upp fra mier.
* C. 3. 14 / 15.
25 Og eg talade til Þra burtfꜳrdu øll
Drottens ord / ſm hñ hafde ſijnt mier.

XII. Capitule.

Drottens Umkvartan yþer Judaña Þverud.

Og Drottens ord ſkiede til mijn /
ſeigiande:
2 Þu mañeſkiuñar ſon / þu
bijr midt i þvi þverbrotna hu
ſe / ſm hafa * augun ad ſiꜳ med / z ſꜳu
ecke / hafa eyrun til ad heyra med / og
heyrdu ecke / þvi Þr eru eitt þverbroted
hus. * Eſ. 6. 9 / 10.
3 Þar fyrer / þu mañeſkiuñar ſon / tak
þier ferda-buning / z flit þig a (biørt-
um) deige þadañ / fyrer Þra augu / z þu
ſkallt vijkia fra þijnu ſtad til eins añ-
ars ſtadar / fyrer Þra augu / * ef þeir /
m. ſkie / villdu ſiꜳ þad / þo ad Þr ſieu
eitt ohlijdugt hus. * Jer. 26 / 3.
C. 36. 3 / 7.
4 Og þu ſkallt uttaka þiñ farꜳng-
ur / ſm ferda-buning / a (biørtu) deige fyr
er Þra augu / og þu / þu ſkallt fara ut i
moot kvøllde fyrer Þra augu / eins ſm
mañ fer ut / (nꜳr mañ vill) reiſa.
5 Þu ſkallt brioota þig i giegnu vegg-
eñ fyrer Þra augu / z utdraga þad þar
i giegnum.
6 Þu ſkallt taka þad uppa herdar-
nar fyrer Þra augu / bera þad ut / nꜳr
þad er myrkt / þu ſkallt birgia þitt and
lit / z ecke ſiꜳ landed / þvi eg hefe ſett
þig til * eins undarlegs (teikns) fyrer
Iſraels hus. * C. 24. 24 / 27.
7 Og eg giørde ſo ſm mier var boded /
bar mitt farꜳngur ut / ſm ferda-bun-
ing a (biørtu) deige / z um kvølldеd bra-
ut eg mig i giegnu veggeñ med hend-
eñe / þegar þad var orded myrkt / utbar
eg þad a herdunu / bar þad ut fyrer
þeirra augum.
8 Og Drottens ord ſkiede til mijn um
morguneñ / ſeigiande:
9 Mañeſkiuñar ſon / munu Þr ecke ha-
fa af Iſraels huſe / þvi ohlijduga hu-
ſe / ſagt til þijn: * hvad giører þu?
* Pred. 2 / 2.
10 Seig til Þra: ſo ſagde ſa Drotteñ
Drotteñ: þeſſe byrde (gillder) høfding-
iañ i Jeruſalem / z allt Iſraels hus /
þꜳ ſm þar eru i.
11 Seig: eg er ydar * undarlegt (teikn /)
ſo ſm eg hefe giørt / ſo ſkal ydur giør-
aſt / ad Þr ſkulu fara / fꜳraſt fꜳngner.
* Pſ. 71 / 7.
12 Og * høfdingeñ / ſm er midt a med-
al ydar / ſkal upptaka (þvi ſijkt) a herdar
nar i myrkrenu / z fara ut i giegnu vegg
eñ / ſm Þr ſkulu brioota / til ad utfꜳra
þad þar i giegnu / Hañ ſkal birgia ſitt
andlit / uppa þad hñ / hñ ſkule ecke ſiꜳ
landed med einu auga. * Jer. 29 / 2.
13 Og eg vil * utkaſta mijnu neſe yfer
hñ / ad hñ ſkule fꜳngaſt i miñe jagt / z
fꜳra hñ til Babylon i Chaldæaña la-
nd / z þad ſkal hñ ecke ſiꜳ / z (hñ ſkal)
deya þar. * C. 17 / 20. C. 32 / 3.
14 Og øllu / ſm eru allt um kring hñ /
hñs hialpuru / z øllum hñs herſkøru
vil eg burttvijſtra fyrer øllu vinde / og
* ut-

*ukrickia ſverde epter þm̄. * c. 5/ 2.
15 So*ſkulu þr vita / ad eg er Drott-
eñ/ nær eg burtdreiſe þm̄ a medal heid-
ingiaña/ ꝛ burtkaſta þm̄ i lønden.
* C. 7/ 27. C. 13/ 23. C. 23/ 49.
16 Eñ eg vil læta (nockurt) * fætt
foolk af þm̄ epterverda fra ſverdenu /
fra hungre ꝛ fra drepſoott/ uppa þad
þr ſkule fortelia allar þra ſvÿvirding-
ar a medal heidingiaña/ þangad (ſem)
þr munu koma/ ꝛ þr ſkule vita / ad eg
er Drotteñ. * Eſ 1/ 9.
17 Og Drottens ord ſkiede til mÿn /
ſeigiande:
18 Mañeſkiuñar ſon / þu ſkallt eta
þitt braud med hrædſlu/ (og) drecka þitt
vatn med ſkielfing ꝛ med ſorg.
19 Og ſeigia til foolkſens i landenu:
ſo ſagde ſa Drotteñ Drotteñ um̄ Jeru
ſalems iñbyggiara til Jſraels lands :
þr ſkulu eta* þra braud i ſorg/ ꝛ drecka
þra vatn i eydeleggingu/ uppa þad hñs
land ſkule verda i eyde af øllu þvi /
ſm̄ þar er i/ vegna allra iñbyggiaraña
þverudar þar i. * Pſ. 127/ 2.
20 Og ſtaderner/ ſm̄ eru ſetner/ ſkulu
eydeleggiaſt/ ꝛ landed vera i eyde/ ꝛ* þi-
er ſkulud vita/ ad eg er Drotteñ.
* C. 11. 10/ 12. C. 13/ 23.
21 Og Drottens ord ſkiede til mÿn /
ſeigiande:
22 Þu mañeſkiuñar ſon/ hvad er þetta
fyrer eitt ordtæke/ er þier hafed i Jſra
els lande? ad ſeigia: * dagarner munu
leingiaſt / ꝛ aller ſpædoomar forgæn-
ga. * Hab. 2/ 3. 2. Pet. 3/ 4.
23 Þar fyrer ſeig til þra : ſo ſagde ſa
Drotteñ Drotteñ : eg vil læta þeſſu
ordtæke liña / ꝛ þr ſkulu ecke framar
meir bruka þad i Jſrael. Eñ tala
til þra : dagarner eru i nænd / og allt
þad/ ſm̄ ſpæd er.
24 Þvi þar ſkal ecke framarmeir vera
nockur lÿgefull ſioon / eda hræſnara
ſpædoomur i Jſraels huſe.
25 Þvi eg Drotteñ / eg vil tala þad
ord/ ſm̄ eg vil tala / ꝛ þad ſkal ſkie / ei
undañdragaſt leingur/ þvi a ydar døg-
um/ þu þverbrotna hus/ vil eg tola eitt
ord / ꝛ giøra þad / ſeiger ſa Drotteñ
Drotteñ.
26 Og Drottens ord ſkiede til mÿn /
ſeigiande:
27 Þu mañeſkiuñar ſon/ ſiaa/ Jſraels
hus ſeiger: ſu ſioon / ſm̄ þeſſe ſier/ er
længt burtu/ ꝛ hñ/ hñ ſpæer um̄ kÿm-
ana længt burtu.
28 Þar fyrer ſeig til þra : ſo ſagde
ſa Drotteñ Drotteñ : þar ſkal ecke (eitt
af) øllum mÿnum ordum undañdragaſt
framarmeir/ þad er þad ord/ ſm̄ eg vil
tala/ ꝛ þad ſkal ſkie/ ſeiger ſa Drotteñ
Drotteñ.

XIII. Capitule.

Þeir følſku Spæmeñ ſtraffaſt.

OgDrottens ord ſkiede til mÿn/
ſeigiande:
2 Þu mañeſkiuñar ſon/ ſpæ
* i giegn Jſraels ſpæmøñu/
þm̄ ſm̄ ſpæ/ ꝛ þu ſkallt ſeigia til þra/
ſem ſpæ af þra (eigeñ) hiarta: heyred
Drottens ord. * c. 24/ 2.
3 So ſagde ſa Drotteñ Drotteñ : *
vei yfer þ ñ gøldu ſpæmøñu / ſm̄ **
fylgia þra (eigeñ) anda/ ꝛ ſæu eckert.
* Jer. 23/ 1. ** Jer. 23/ 31.
4 Sem refar i eydemørkeñe/ voru þÿn-
er ſpæmeñ/ Jſrael.
5 Þier geingud ecke upp* vegna ſprung
naña/ edur girdtud gyrdingar um̄ Jſra-
els hus/ til ad ſtanda i ſtrÿdenu a Drott
ens deige. * c. 22/ 30. Eſ. 64/ 7.
6 Þeir ſæu falſkt ꝛ * lÿgefullañ ſpæ
doom / þeir ſm̄ ſeigia : Drotteñ ſeiger
þad/ ꝛ Drotteñ ſende þæ ecke/ og þeir
komu (folkenu) til ad vona/ ad þad ſkyll
de koma. * c. 22/ 28.
7 Hafed þier ecke ſied falſka ſioon / og
ſagt lÿgefullañ ſpædoom? nær þier ſeig
ed: Drotteñ ſeiger þad/ eñ þo eg/ eg ha
fe ecke talad.
8 Þar fyrer ſo ſagde ſa Drottenn
Drotteñ : med þvi ad þier taled falſkt /
ꝛ ſæud lÿge/ þar fyrer/ ſiaa/ eg (kiem) til
ydar/ ſeiger ſa Drotteñ Drotteñ/
9 Og mÿn hønd ſkal vera yfer þeim

spamonnū/þm̄ sm̄ sia falskt/ z þm̄/ sm̄
spa lyge/ Þeir skulu * ecke vera i mijns
foolks heimuglegre(samkundu/) og ecke
skrifast i Israels huss skrift/ ei helldur
koma til Israels lands / z þier skulud
vita/ ad eg er sa Drottenn Drottenn.
* C. 14/9.
10 Af þvi / sia af þvi þr villtu mitt
foolk/seigiande: fridur/ og (þar var)
ecke fridur/ z þesse bygger eirn vegg/ z
sia/ þr yferstriuka hn̄ med lausu(kalke.)
11 Seig til þra/sm̄ yferstriuka med lau
su(kalke:) hn̄ skal z falla/þar kiemur
eitt steipe-regn/og þier/þier haglstein-
ar / þier skulud falla / z eirn hvirfel-
vindur skal kliufa hn̄.
12 Og sia/ (nær) veggurenn er fallenn/
munde þa ecke verda sagt til ydar: hvar
er þad yferstrokna/sm̄ þier hafed yfer-
stroked?
13 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottenn / Ja eg vil lata eirn hvirfel-
vind kliufa hn̄ i minne grimd / z þar
skal vera eitt steipe-regn i minne reide / z
hagl-steinar i(minne)grimd/ til ad full-
enda þad.
14 Og eg vil nidurbriota veggenn/ sm̄
þier hafed stroked med lausu (kalke/) z
fella hn̄ til Jardar/ z hn̄s grundvoll-
ur skal openberast / z hn̄ skal falla/ og
þier skulud fortarast midt þar i/og *
vita/ad eg er Drottenn. * C. 11. 10/12.
15 Og eg vil fullkomna mijna grimd a
veggnū / z a þm̄ / sm̄ hafa yferstroked
hn̄ med lausu(kalke/)z seigia til ydar:
hier er ecke veggurenn / og ei þeir / sem
yferstruku hn̄.
16 Þad er Israels spamenn / þeir sem
spa Jerusalem/z þr sem sau * fridar-
ens sioon fyrer hana / og (þar er) ecke
fridur/ seiger sa Drottenn Drottenn.
* Jer. 6/14. C. 8/11.
17 Og þu mannesskiunnar son / set þitt
andlit i moote þijns foolks dætrū/ þm̄
sm̄ spa af þra(eigenn) hiarta/ z spa i
giegn þm̄.
18 Og þu skallt seigia : so sagde sa
Drottenn Drottenn: vei þm̄/ sm̄ sauma
hæginde um̄ alla mijna alboga / og sem
giora hufur handa allslags hofdū / til
ad fanga salernar/skylldud þier fan-
ga mijns foolks saler / z hallda ydar
salū vid lijfed?
19 Og skylldud þier vanhelga mig fyr-
er mijnu foolke / fyrer eina handfylle
biggs / z eina munnfylle brauds / til ad
mirda salernar/ sm̄ ecke skulu deyia/ og
* til ad dæma salernar til lijffens/sem
ecke skulu lifa / i þvi þier liuged fyrer
mijnu foolke/fyrer þm̄/sm̄ heyra lyge?
* Ef. 5/23. Ordsk. 17/15.
20 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottenn: sia/ eg vil til vid ydar kodda/
med hvorium þier(kvinnur)fanged sal
ernar þar/ad þær hallde æfram. Og eg
vil slijta þa fra ydar ormū / og giora
þær saler lausar / hvoriar saler þier
(kvinnur) faunguðud / til ad hallda a-
fram.
21 Og eg vil rijfa ydar hufur / z frija
mitt foolk af ydar hende / z þeir skulu
ecke framarmeir vera i ydar hende ad
fangast / og þier skulud vita / ad eg er
Drottenn.
22 Af þvi þier hrelled eins riettferd-
ugs hiarta falsklega / z eg / eg hafde
ecke hrellt þad/og * styrktud eins ogud-
legs hendur / ad hn̄ ecke snere sier fra
sijnū þm̄ vonda veige/i þvi þier tilsogd
ud honū lijfed. * Jer. 23/14.
23 Þar fyrer skulud þier ecke sia falskt
z ecke spa spadoome framarmeir/z eg
vil frija mitt foolk af ydar hende/og *
þier skulud vita/ad eg er Drottenn.
* C. 7. 4/27. C. 12/15.

XIV. Capitule.

Spamadurenn ognar Nræsnurunum.

OG þar * komu menn til mijn af
Israels olldungū / og satu
framme fyrer mier. * C. 20/1.
2 Og Drottens ord skiede til
mijn/ seigiande:
3 Mannesskiunnar son/ þesser menn hafa
haft uppsett þra(skatns)afgude i þra
hiarta/z settu þra misgiornings hneix
lan i giegn þra andlite/ skyllde eg ende-
lega

lega adſpyriaſt af þm̄?
4 Þar fyrer tala vid þa / ⁊ þu ſkallt
ſeigia til þra : ſo ſagde ſa Drottenn
Drottenn: hvør hellſt manneſkia af Iſ-
raels huſe/ ſem uppſetur ſijna (ſkarns)
afgude i ſitt hiarta/ ⁊ ſetur ſijns mis-
giørnings hneixlan i giegn ſijnu and-
lite/ ⁊ kiemr til ſpamannſens/(ſo) vil eg
Drottenn/eg ſvara þm̄(ſama/ ſem kiem
ur/ um hn̄s(ſkarns)afguda margfiolda.
5 Ad (eg kunne) høndla Iſraels hus i
þra hiarta / af þvi þr viku fra mier
fyrer alla þra(ſkarns)afgude.
6 Þar fyrer ſeig til Iſraels huſs: ſo
ſagde ſa Drottenn Drottenn: ſnued ydur/
⁊ latted ſnua ydur fra ydar(ſkarns)af-
gudum / ⁊ ſnued ydar aſioonum fra øllum
ydar ſvijvirdingum. * Eſ. 31/ 6.
7 Þvi hvør hellſt manneſkia af Iſra-
els huſe / edur af þm̄ framanda/ ſem er
framande i Iſrael / ſem vijkur til baka
fra mier/ ⁊ uppſetur ſijna(ſkarns)af-
gude i ſitt hiarta/ ⁊ ſetur ſinnar vondſku
hneixlan i giegn ſijnu andlite/ ⁊ kiemur
til ſpamannſens/til ad ſpyria hn̄ minna
vegna/ eg er Drottenn/ hønum ſkal ſvar-
aſt fyrer mig (ſialfann.)
8 Og eg vil ſetia * mitt andlit i mooke
þm̄ ſama manne/ ⁊ eydeleggia hn̄/ ⁊ *
til eins teikns ⁊ til ordskvidar / ⁊ upp-
ræta hn̄ midt af mijnu foolke / ⁊ þier
ſkulud vita/ad eg er Drottenn. * c. 15/7
** C. 5/ 15.
9 Og nær ſpamadurenn verdur yfer-
taladur / ⁊ talar nockud/ (þa) hefe eg
Drottenn/eg yfertalad þann ſama ſpa-
mann / ⁊ vil utrietta mijna hønd yfer
hn̄/ ⁊ afmaa hn̄ midt * af mijnu foolke
Iſrael. * c. 13/ 9.
10 Og þr ſkulu giallda þra miſgiør-
nings / ſem hn̄s miſgiørningur er/ ſem
epterſpyr/ſo ſkal(og)ſpamannſens mis
giørningur vera.
11 Uppa þad þeir af Iſraels huſe ſku
le ecke framarmeir fara villt a baktil
fra mier / ei helldur ſaurgaſt framar-
meir med þra allra handa yfertrodſlum /
Helldur vera * mitt foolk/ ⁊ eg/eg ſkule
vera þra Gud/ſeiger ſa Drottenn Drott
enn. * c. 11/29. c. 36/28. Ebr. 8/10.
12 Og Drottens ord ſkiede til mijn /
ſeigiande:
13 Þu manneſkiunnar ſon nær eitt land
ſyndgar i moote mier/ i þvi / þad miøg
forakter (mig/) þa vil eg utrietta mijna
hønd yfer þ/ ⁊ burttaka * braude vi ſt
ena þar af/ ⁊ ſenda hungur þar inn/og
uppræta þar af (bæde) manneſkiur og
fienad. * c. 5/ 16.
14 (Og) þott ad (jafnvel) þeſſer þrijr
menn/ Noe / Daniel ⁊ Iob / væru midt
þar i/(þa)ſkylldu þr(alleina)frelſa þra
ſaal fyrer þra riettvijſe/ſeiger ſa Drott
enn Drottenn.
15 Ef eg ſkyllde jafnvel færa * vond dijr
i landed/ſem ſkylldu ræna(foolked þar i
þra børnum/) Og þad yrde eydelagt/ ad
eingenn kinne ferdaſt um fyrer dijrunum/
* 3. Moſ. 26/ 22. 2. Kong. 2/24. C. 17/25.
16 (Og) þeſſer þrijr menn væru (ogſo)
midt þar i/(ſo ſannarlega)eg life/ſeig-
er ſa Drottenn Drottenn / þeir ſkyllldu
hvørke frelſa ſyne eda dætur/ þr ſialf-
er fyrer ſig alleina ſkyllldu (vel)frelſaſt/
enn landed eydeleggiaſt.
17 Edur(ef)eg liete ſverded koma yfer
þad ſama land/ ⁊ ſegde ſverd/þu ſkallt
fara i giegnum landed/ ⁊ eg uppræte þar
af manneſkiu ⁊ fienad/
18 Og þeſſer þrijr menn væru midt þar
i/ſo(ſannarlega)eg life/ſeiger ſa Drott
enn Drottenn/ þr ſkyllldu ecke frelſa ſyne
eda dætur/ enn þeir/ þeir alleina ſkyllldu
verda frelſader.
19 Edur ef eg ſende * drepſott i þad
ſama land/ ⁊ uthellte minne grimd yfer
þad med bloode/ad uppræta þar af mann
eſkiu ⁊ fienad/ * 3. Moſ. 26/ 25.
20 Og Noe/ Daniel ⁊ Iob væru midt
þar i/ (ſo ſannarlega) eg life/ ſeiger ſa
Drottenn Drottenn/þr ſkyllldu ecke frel-
ſa ſon eda doottur/ (helldur)ſkyllldu þr
frelſa þeirra(eiged) lijf(alleina) fyrer
þeirra riettvijſe.
21 Þvi ſo ſagde ſa Drottenn Drottenn:
ef eg ſende * mijnar fioorar vondu ref-

singar yfer Jerusalem/ (sm̄ er) sverd z hungur / z vond dyr z drepsoott / til ad uppræta þar af mañeskiu z fienad.
* 3. Mos. 26/16. 2. Sam. 24/13. Jer. 24/10. Ezech. 5/17.

22 Og sia/ ef þar skyllde nockud epter verda þar i/ sm̄ kiñe undañkomast/ af þm̄ utfærdu sonū z dætrū/ Sia/ þeir skylldu koma ut til ydar/ z þier skylldud sia þra veg/ z þra athafner/og huggast yfer þra olucku/ sm̄ eg liet koma yfer Jerusalem / med øllu þvi/ sm̄ eg liet koma yfer hana.

23 Og þr skulu hugga ydur / nær þier sied þra veg/og þra athafner/og þier skulud vita / ad eg eckert hefe giørt an ordsakar/af øllu þvi/ sm̄ eg giørde þar i/seiger sa Drottēn Drottēn.

XV. Capitule.

Jerusalems Eydelegging under eiñe Lyking af einu Vijn=Trie.

Og Drottens ord skiede til mijn/ seigiande:

2 Þu mañeskiuñar son/ hvad er tried a vijn=videnū/ framar øllu (ødru)trie/ (sia framar)kvistenū/ sm̄ er a medal triañna i skoogenum?

3 Mun þar takast trie þar af/ad giøra smijde af ? munu þeir taka eirn nagla þar af/ ad heingia nockurn hlut þar uppa ?

4 Sia/ þad er giefed * elldenum ad fortæra / nær þa elldurēn fortærer bæd um endunū þar a / z midparturēn þar af breñur/mun þad kuña duga til nockurs? * Joh. 15/ 6.

5 Sia/ þañ tijma þad var heillt/ þa kuñe eckert giørast þar af/ hvad miklu sijdur kañ hier epter nockud giørast þar af/(med þvi) elldurēn hefur þvi fortært/z þad er brendt?

6 Þar fyrer so sagde sa Drottenn Drottēn: eins sm̄ tried a vijn=vidnū er a medal triañna i skoogenū/ sm̄ eg hefe giefed elldenū ad fortæra: so hefe eg giefed (elldenū ad fortæra/)þa sem bua i Jerusalem.

7 Og eg vil setia * mitt andlit i moote þm̄/þr eru utkomner af elldenū/ z elldurēn skal (þo) fortæra þm̄ / Og þier skulud vita/ ad eg er Drottēn / nær eg set mitt andlit i moote þm̄/ * c.14/8.

8 Og eg vil eydeleggia landed / af þvi þr hafa hardlega forsied sig / seiger sa Drottēn Drottēn.

XVI. Capitule.

Spamadurēn uppreiknar Drottēns Velgiørninga.

Og Drottens ord skiede til mijn/ seigiande:

2 Þu mañeskiuñar son/ kuñgiør Jerusalem hēñar svijvirdingar.

3 Og þu skallt seigia : so sagde sa Drottēn Drottēn til Jerusalem: Þijn ar høndlaner og þijn fæding er af * Cananitans lande / þiñ fader var eirn Amorite/ z þijn mooder ein Hethitisk.
* Susan. v. 56.

4 Og þijn fæding (var þvilijk:) þiñ nable var ecke skorēn / a þm̄ deige þu varst fædd / og þu varst ecke laugud i vatne/ad verda fægud/ z þu varst ecke nuēn med sallte/z ei reifud i reifum.

5 Eckert auga aumkadest yfer þig/ad giøra þier eitt af þessu / ad myskuna sig yfer þig/ z þier var kastad a mørkena/(so)forøktud var þijn sal/a þeim deige þu varst fædd.

6 Og eg gieck fram hia þier / og sa þig nidurtrodna i þijnu bloode/z sagde til þijn i þijnu bloode: lifdu/ia eg sagde til þijn i þijnu bloode: lifdu

7 Eg giørde þig ad tiju þusundū/ sem groodur a mørkeñe / z þu varst margfølld z stoor / og komst i þa yppurstu prijde/ (þijn) brioost urdu hørd/z þitt haar vox/ og þu varst nakēn z ber.

8 Og eg gieck fram hia þier / og sa þig/ z sia/(þad var)þiñ tijme/ kiærleikaña tijme/z eg breidde mitt laf yfer þig/z hulde þijna blygdan. Og eg soor þier / z iñgieck eirn sattmaala vid þig/ seiger sa Drottēn Drottēn/z þu varst mijn. * Ruth. 3/9.

9 Og eg laugade þig i vatne/z þvode

þitt

þitt blod af þier/ & smurde þig med oleo
10 Og klæde þig med * utsaumudum
(klædū/ & gaf þier skoo af greifingia=
(skiñe/) & batt um̄ þig med bysso / og
hulde þig med silke. * Ps. 45/ 15.
11 Og eg prÿdde þig harla miøg / og
gaf þier arm=bønd um̄ þÿnar hendur/&
kediu a þiñ hals/
12 Og eg gaf þier (gull=)hlad yfer þÿn
vit/ & hrÿnga i þÿn eyru / & vegsemdar
koronu a þitt høfud.
13 Og þu varst prÿdd med gulle & silf=
re/& þiñ klædnadur var byssus/& silke/
& utsaumad (verk/) Þu aatst similiu/&
hunang & oleum / og varst harla miøg
føgur/& fieckst lucku til rÿkesens.
14 Og þitt nafn utbarst a medal heid
ingiaña fyrer þiñar fegurdar skulld /
þvi hun var fullkomeñ fyrer mÿna þrÿ
de / sm̄ eg hafde sett a þig / seiger sa
Drotteñ Drotteñ.
15 Eñ þu reidder þig uppa þÿna feg=
urd/& drÿgder hooran/ af þvi þu varst
nafnkiend/ & uthellter þÿnū hoorunum
yfer sierhvørn/sm̄ gieck fram̄ um̄/hon=
um vard hun (til hlutskiptes.)
16 Og þu tookst af þÿnū kladum / &
giørder þier mislitar hæder/ & drÿgder
hooran a þm̄/(sem) ecke skal bera vid &
ei skie (framar.)
17 Þu tookst & þÿna dÿrgripe/af mÿ=
nu gulle & af mÿnu silfre/ sm̄ eg hafde
giefed þier/& giørder þier mañs bÿlæte/
& drÿgder hoor med þm̄.
18 Og þu tookst þÿn utsaumadu klæ=
de / & klædder þau (þar med/) & lagder
mitt oleum & mitt reykelse fyrer þau.
19 Og mitt braud / sm̄ eg gaf þier/ si=
miliu/ & oleum og hunang/ sm̄ eg liet
þig eta/lagder þu & fyrer þau/til eins
sæts ylms. Og þad skiede (so/) seiger
sa Drotteñ Drotteñ.
20 Og þu tookst * þÿna sonu & þÿnar
dætur / sm̄ þu fædder mier / & offrader
þm̄ fyrer þau / til ad fortæra. Mun
þad vera lÿted af þÿnū hoorunū?
*2. Kong. 16/3. C. 23/10. Jer. 7/31.
21 Og þu slatrader mÿnū børnum/ &
gafst þau ut i þvi þu lietst þau ganga
i giegnū (elldeñ) fyrer þau.
22 Og i øllum þÿnum svÿvirdingum/
& þÿnū hoorunū/hafa þier ecke komed i
hug þÿner æskudagar / þegar þu varst
* naken & ber / nidurtrodeñ i þÿnu bloo
de. * v. 6/ 7.
23 Og þad skiede epter alla þÿna vond
sku/ vei / vei þier / seiger sa Drotteñ
Drotteñ.
24 Og þu bigder þier eina hvelfing /
& giørder þier eina hæd i hvørre gøtu.
25 Framañvert a øllū vegum / bygder
þu þÿna hæd / & giørder þÿna fegurd
til svÿvirdingar / & sundursleost þÿnū
footū/i moote hvøriū/ sm̄ gieck um̄/ og
drÿgder þÿnar stooru hooraner.
26 Og þu drÿgder hooran med Ægypta
lands børnū/þÿnū nabuum/sem høfdu
stoort holld/& brukader þÿna stoora hoo
ran/til ad ÿrfa mig.
27 Og siá/eg utrietti mÿna hond yfer
þig / & mÿnkade þÿna tilskickada (fæ=
du/) & * gaf þig i þiña frandkveña
Philistæañа dætra vilia/ þra sm̄ bligd
udust af þÿnu oforskømmudu athæfe.
* Dom. 13/ 1.
28 Og þu drÿgder hooran med þeirra
Assyrianisku børnū / so þu kuñer ecke
mettast Ja drÿgder hooran med þm̄, &
varst ogso ecke mett.
29 Og þu giørder eñ þa þÿna hooran
stærre i Canaans lande / allt til Chal=
dæa/ert ecke eñ þar med mett.
30 Hvad veikt er þitt hiarta/seiger sa
Drotteñ Drotteñ/i þvi þu giører alla
þessa hlute / sm̄ eru einnrar megnrar
hoor=konu verk?
31 J þvi þu bygger * þÿna hvelfing
framañvert a hvøriū veige / & giører
þÿna hæd i hvørre gøtu / & varst ecke
sm̄ hoora / til ad forsmaa eina litla
gæfu. * v. 25.
32 (Helldur so sm̄) hoor=konañ/er þar
tekur framande i heñar mañs stad.
33 (Þvi) øllum ødrum hoorū hliooта
þr ad giefa laun/ eñ þu/ þu gafst øllū
þÿnū filgemøñum laun af þÿnu / og
skeinkter

skeinkter þm̄/ til ad koma til þijn all-
stadar ad/ z drijgia hooran med þier.
34 Og þar framdest af þier þverk i
moote (þvi s framed er) af (ødrū) kveñ-
moñum/ i þiñe hooran/ z mañ hoorad-
est ecke epter þier / z i þvi þu gafst la-
un/ z þier voru ecke giefeñ laun/ so varst
þu þverk i moote þm̄ (ødrū.)
35 Þar fyrer/ þu hoora/ heyr Drottens ord.
36 So sagde sa Drottenn Drotteñ:
af þvi þu uteis þijnum peningū/ z þijn
blygdan er openberud i þijnū hoorunū
fyrer þijnū filgiumøñū/ z fyrer øllum
þijnū svijvirdelegu (skarns) afgudū/ og
epter þiña barna bloode / sm̄ þu hefur
giefed þm̄.
37 Þar fyrer/ sia/ eg safna øllū þijn-
um filgiumøñū / med hvøriū þu hefur
drijgt lysteseme/ z øllū þm̄/ sm̄ þu elsk-
ader/ med øllū þm̄/ sm̄ þu hatader/ og
eg vil safna þm̄ i moote þier allstadar
ad/ z openbera þijna blygdan fyrer þm̄/
z þr * skulu sia alla þijna blygdan.
* C. 23. 10/ 19.
38 Og eg * vil dæma þig med hoor-
kveña z bloods uthellingar kveña doom
um/ z giøra þig ad reide z vandlætesens
bloode. * C. 23/ 24.
39 Og eg vil giefa þig i þra hønd / z
þr skulu nidurbriioota þijna hvelfing/ z
nidurbriioota þijnar hæder/ z færa þig
ur þijnū klædū/ z taka þijna dijrgripe/
og læta þig (sitia) nakta z bera.
40 Og þr skulu uppfæra eirn safnad
yfer þig/ z grijta þig i hel/ z giegnum
stijnga þig med þra sverde/
41 Og þr * skulu breña þijn hus med
ellde/ z giøra þier riett/ fyrer margra
kveña augū / z eg vil koma þier til ad
læta af hooraneñe / z þu skallt ogso
ecke giefa laun framarmeir.
* 2. Kong. 25/ 9.
42 Og eg vil stilla mijna reide a þier /
z mitt vandlæte skal vijkia fra þier/ z
eg vil hvijlast/ z ei reidast framarmeir.
43 Af þvi þu hefur ecke minst þiña
ungdooms daga / helldur stigt mig med
øllū þessū (hlutum/) z eg ogso/ sia/ eg
hefe lagt * þiñ veg a (þitt) høfud/ seig
er sa Drotteñ Drotteñ/ z þu hugader
eckert um̄ allar þijnar svijvirdingar.
* C. 9/ 10. C. 11/ 21. C. 17/ 19.
44 Sia/ aller þr/ sm̄ (plaga ad) bruka
ordskvid/ skulu bruka (þeñañ) ordskvid
um̄ þig / seigiande : sm̄ heñar mooder
var/ er heñar dootter.
45 Þu ert þiñar moodur dootter / sem
vræmde vid sijnū mañe z sijnū børnū / z
þu ert þiñar systur syster / sm̄ vræmdu
vid þra møñū z þra børnū/ * ydar mod
er var ein Hethitisk / z ydar fader A-
morite. * V. 3.
46 Og Samaria/ * hun er þijn stærre
syster / z heñar dætur / hvør ed lijr til
þiñar vinstre hlidar/ z Sodoma er þijn
syster/ su miñe eñ þu/ sm̄ lijr til þiñar
hægre hlidar / og heñar dætur.
* C. 23/ 4. etc.
47 Og þu hefur ecke geinged a þeirra
vegū/ edur giørt epter þra svijvirding-
um / sm̄ (þad hafde vered) nøg lijted/
helldur ert * þu ordeñ verre eñ þær/ i
øllū þijnū vegū. * C. 23/ 11.
48 (So sañarlega) eg life / seiger sa
Drotteñ Drotteñ : * Sodoma þijn
syster / hun z heñar dætur / hafa ecke
giørt/ so sm̄ þu hefur giørt/ þu z þijn
ar dætur. * 1. Mos. 13/ 13.
49 Sia/ þesse var * Sodomæ þiñar
systur misgiørningur : drambseme / o-
hoof i mat/ z ohooflegt hyrduleyse/ sem
hun z heñar dætur høfdu/ z hun styrkte
ecke eins naudþurftugs z fætæks hø-
nd. * 1. Mos. 18/ 20.
50 Helldur voru þær dramblætar / z
giørdu svijvirding fyrer mijnu aug-
lite / þar fyrer took eg þær burt / þar
eg (þvilijkt) sa.
51 Og * Samaria hefur ecke syndgad
hælfpart af þijnū syndū/ helldur giørd-
er þu þijnar svijvirdingar meir eñ þær/
z ** hefur giert þijnar systur riett-
ferdugar/ med øllum þijnū svijvirding-
um / sem þu hefur giørt.
* 2. Kong. 17/ 7. etc. ** Ezech. 23/ 11.

52 (So)

52 (So)ber þu ogso þÿna skōm/ þu sm̄
hefur dæmt þÿna systur adur med þÿn
um syndū/med hvøriñ þu giørder svÿ-
virding meir eñ þær/þær skulu halldast
riettferdugar framar eñ þu : so skam̄-
astu þÿn ogso þu/ ⁊ ber þÿna smaan/ad
þu hefur riettlætt þÿnar systur.
53 Eñ eg vil snua fra faangelse/(sm̄
er/)Sodomæ ⁊ heñar dætra faangelse/
⁊ Samariæ ⁊ heñar dætra faangelse /
⁊ þiña faungnu faangelse midt a med-
al þeirra.
54 Uppa þad þu skuler bera þÿna sm-
aan/ ⁊ skamast þÿn fyrer allt þad/sm̄ þu
hefur giørt/ ad þu skuler hugga þær.
55 Og þÿnar systur/Sodoma ⁊ heñar
dætur skulu snua til þra gamalls(vana)
og Samaria og heñar dætur snua til
þra gamla (hattalags/)og þu ⁊ þÿn-
ar dætur / þier skulud snuast til ydar
gamla (hattalags.)
56 Og Sodoma þÿn syster var ecke
heyrd i þÿnū muñe/ a þiña drambsem-
da deige.
57 Adur eñ þÿn vondska vard openber
ud sm̄ (a)Syriæ dætra ⁊ Philistæaña
dætra/allstadar um̄hverfes hana/(þra)
hæadungar tÿma/hvoriar ed forøcktudu
þig allt um̄ krÿng.
58 Þÿna smaan ⁊ þÿnar svÿvirdingar/
þær mætter þu bera / seiger Drottēn.
59 Þvi so sagde sa Drottēn Drottēn:
og eg vil giøra vid þig/ so sm̄ þu hef-
ur giørt/ þu sm̄ forsmaader eyd / til ad
briota sattmæla.
60 Og eg vil miñast mÿns sattmaala
vid þig a þiñar * æsku døgū/ og upp-
reisa þier eitt eilÿfañ sattmaala.
* Os. 2/15.
61 Og þu * skallt miñast þiña vega/ ⁊
skamast þÿn/nær þu tekur þÿnar syst-
ur/ sm̄ eru stærre eñ þu/ auk þra miñe
helldur eñ þu / ⁊ eg vil giefa þier þær
til dætra/eñ ecke ut af þÿnum sattmaa-
la. * c. 20/ 43.
62 Og eg vil / eg uppreisa miñ satt-
maala vid þig / ⁊ þu skallt vita/ ad eg
er Drottēn.
63 Uppa þad þu * skuler miñast þess/
⁊ skamast þÿn/ ⁊ ecke framar uppluka
þÿnum muñe fyrer þiñar hæadungar
skullд/ nær eg forlÿkast vid þig/ vegna
alls þess/ sm̄ þu hefur giørt/ seiger sa
Drottēn Drottēn. * c. 36. 31/ 32.

XVII. Capitule.

Spamadureñ framsetur eina myrkva
Rædu.

Og Drottens ord skiede til mÿn/
seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son / set
fram̄ eina myrkva rædu / og
seig eina epterlÿking til Israels hus s/
3 Og þu skallt seigia / so sagde sa
Drottēn Drottēn : su stoora ørn med
þm̄ stooru vængiū/ med laungu fluge /
full med fiadrer/ sm̄ hafde ymsañ far-
va(þar a/) kom uppa Libanon/ ⁊ took
toppeñ af cedrus trienu/
4 Hun afbraut þad efsta af þess(vei-
ka)kviste/⁊ færde þad til kramara land
sens/setti þad i kaupmaña borgena.
5 Og hun took af landsens sæde / og
saade þvi i eitt saad-akur/hun took þad
hia miklu vatne / sette þad sem eitt
vÿder-trie.
6 Og þ vox/ ⁊ vard ad einu * utbrei-
ddu vÿn-trie/lagu ad vexte/so greiner-
nar þar a beigdust ad heñe/ ⁊ ræturnar
þar a voru under heñe/ ⁊ þad vard ad
einu vÿn-trie/ ⁊ fieck kvistu/ ⁊ utskaut
(føgrū)greinū. * Ps. 80/ 9. etc.
7 Og þar var ein stoor ørn/med stoor-
um vængiū/ ⁊ mørgum fiødrū/og sia/
þetta vÿn-trie beigde sÿnar rætur ad
heñe/⁊ utriette sÿna kviste til heñar/ad
vatna þvi af siñar pløntunar bed.
8 Þad var plantad a einū goodū akre /
hia miklu vatne/ad(þad hefde vel kuñ-
ad)ad faa kvistu / ⁊ bera avoxt / til ad
verda ad einu kostulegu vÿn-trie.
9 Seig / so sagde sa Drottēn Drott-
eñ : skyllde þad luckast? skal madur ecke
upprickia rootunū þar af/ ⁊ slaa avoxt
eñ þar af ? ⁊ hū skal þorna / (sa þad
skal)þorna med øllū sÿnū vaxtar grein

um/ þo ecke med stoorre magt/ eda med
myklu foolke/ til ad upp taka þad fra
sijnū rootum.
10 Og sia/ þad var(vel)plantad/ mun
þad kuña ad luckast ? skyllde þad ecke
vissulega þorna? so snart austañ-vind-
ureñ kiemur vid þad/ (ja) þorna i þm̃
bedum/ sm̃ þad vex i.
11 Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
12 Seig þo til þess ohlijduga huss/ vite
þier ecke hvad þetta er: seig/ sia/ * þar
kom eirn konungur af Babylon til Je-
rusalem/ z took heñar konung z heñar
høfdingia/ z færde þa til sijn/ til Ba-
bylon. * 2. Kong. 24. 10/15.
13 Og hñ took af þeirre konunglegu
ættkvijsl/ z giørde eirn sattmaala vid
hñ/ z took eirn eyd af hønū/ eñ þa
volldugu i landenu took hñ burt.
14 Ad rijked skyllde verda lægt/ ad upp
hefia sig ecke/ uppa þad þr skyllldu hall
da hñs sattmaala/ til ad blijfa vid hñ.
15 Eñ hñ fiell fra hønū/ so hñ sende
sijna sendeboda til Egyptalands/ ad
senda hønū hesta z myked foolk Mun
þad kuña luckast ? skyllde sa undañkom
ast/ sm̃ giører þvilijkt: ja skyllde hñ und
añkomast/ sm̃ brijtur sattmaalañ ?
16 (So sa arlega eg life/ seiger sa
Drotteñ Drotteñ/ þa skal hñ deyia/ a
þess kongs stad/ sm̃ sette hñ til kongs/
hvørs eyd hñ hefur foraktad/ z hvørs
sattmaala hñ hefur broted/ (hñ skal
deyia) hia hønū midt i Babylon.
17 Og Pharao skal ecke giøra hønum
stod i strijdenu/ med stoorū her z med
myklu foolke/ nær madur upphledur vo-
llu/ z nær madur uppbygger her-virke/
til ad utræta margar saaler.
18 Ja hñ forsmaade eyd ad briooka eirn
sattmaala/ z sia/ hñ gaf sijna hønd
(þar/) og giører allt þvilijkt/ hñ skal
ecke undañkomast.
19 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ: (so sañarlega eg life/ ef(eg
vil) ecke(alltijd) mijñ eyd/ sm̃ hñ forakt-
ade/ z mijñ sattmaala/ sm̃ hñ braut/ og
eg vil * færa hñ a hñs høfud.
* C. 9/10. C. 21/21.
20 Og eg vil breida mitt net yfer hñ/
z hñ skal fangast i mijnu jagt(nete/)
og eg vil færa hñ til Babylon/ z þar
gaanga i riett vid hñ/ þar hñ hefur
ølldunges forgriped sig i moote mier.
21 Og aller/ sm̃ flyia med hønū/ med
øllū hñs herflockū/ skulu * falla fyrer
sverde/ z þr epterordnu burtkvijstrast
fyrer øllū vindū/ z þier skulud vita/ ad
eg Drotteñ/ eg hefe talad. * C. 12/14.
22 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: eg/
eg vil z taka af þess hæa cedrus toppe/
z setia þad/ eg vil briooka (nockuo) *
smætt efst af þess (veiku) greinū/ og
planta þad uppa einu hæu z upphlød-
nu fialle. * Es. 11/1. c. 53/2.
23 A Israels fialle vil eg planta þad/
z þad skal faa greiner z bera avøxt/ z
verda ad einu veglegu cedrus-trie/ z *
allskins fugl skal bua under þvi/ ad alls
hættar/ sm̃ flijgur/ kuñe vera under
greinaña skugga þar aa. * Dan 4/9.
24 Og øll trien a mørkeñe skulu vita/
ad eg Drotteñ/ eg hefe * nidur þrickt
einu hæu trie/ upphafed eitt nidur-
þrickt trie/ giørt eitt grænt trie þurt/
z giørt eitt þurt trie grænt/ Eg Drott
eñ/ eg hefe talad þad/ z giørt þad.
* C. 21/26. Matth. 23/12.

XVIII. Capitule.

Spaamadureñ giører Judaña Ords
kvid ad aungvu.

Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
2 Hvad er þad/ ad þier (so
opt) bruked þeñañ ordskvid i
Israels lande ? og seiged: * fedurner
hafa eted ville vijn-klasa/ eñ barnaña
teñur eymdust(þar af.) * Jer. 31/29. etc
3 (So sañarlega) eg life/ seiger sa
Drotteñ Drotteñ/ þesse ordskvidur
skal ecke framarmeir gaanga a medal yd
ar i Israel.
4 Sia/ allar saaler eru mijnar/ so vel
fødursens saal/ sm̃ sonarens saal/ þær
eru mijnar/ * su saal sm̃ syndgar/ hun
skal

skal deyia. * Jer. 31/ 30.
5 Og nær nockur være riettferdugur/
ꝛ giører riett ꝛ riettvÿse.
6 Sem ecke etur a fiøllunū/ ꝛ ecke upp
lypter sÿnum augum til Jsraels hus
(skarns) afguda / ꝛ saurgar ecke sÿns
næunga hustru/ ꝛ ecke nalægest * til ein̄
ar fraskilen̄ar konu/ * 3. Mos. 18/19.
7 Og giører * aungvum man̄e ofrÿke/
s̄m ** greider þm̄ sin̄ pant aptur/ sem
(hønū)er skylldugur/ s̄m tekur ecke(nock
ud) med vallde/ s̄m giefur + einū hung=
rudū sitt brauð/ ꝛ klæder eirn naken̄.
* Ps. 15/ 1. etc. ** 5. Mos. 24/ 10. etc.
+ Matth. 25/ 35. etc.
8 Sem ecke setur uppa okur / ꝛ tekur
ecke ofmyked/ s̄m snÿr sin̄e hende fra o=
riettenū/ s̄m riett dæmer i millū man̄s
og an̄ars/
9 Sem * geingur i mÿnū setningū/ og
helldur mÿn riettinde / ad giøra raa=
vendne/ hn̄/ hn̄ være riettferdugur / hn̄
skal vissulega lifa / seiger sa Drotten̄
Drotten̄. * c. 36/ 27.
10 En̄ ef hn̄ ablar eins sonar / (sem
verdur)eirn reifare/ s̄m utheller bloode/
ꝛ giører moote einū broodur epter einu
af þessū hlutū :
11 Og hn̄/ hn̄ ecke (alleinasta) giører
alla þessa (hlute/)helldur etur ogso a
fiøllunum / og saurgar sÿns næunga
hustru/
12 Underþrycker eirn þurfande ꝛ fa=
tækan̄/tekur(nockud)med ofrÿke/greid=
er ecke pant aptur / ꝛ upplipter sÿnum
augū til þeirra(skarns)afguda/giører
svÿvirding/
13 * Setur uppa okur/ ꝛ tekur ofmyk=
ed/ ꝛ skyllde hn̄ lifa ? hn̄ skal ecke lifa/
hn̄ giørde allar þessar svÿvirdingar /
hn̄ skal vissulega deydast/hn̄s blood skal
vera a hønum. * c. 22/21. Neh. 5/7.
14 Og sia/(ef)hn̄ ablade eins sonar/
ꝛ sa sæe allar hn̄s fødurs synder/ sem
hn̄ giørde / og sæe þad / og giørde ecke
þar epter/
15 Ete ecke a fiøllunū / ꝛ upplipte
ecke sÿnū augū til Jsraels hus(skarns)
afguda / saurgade ecke sÿns næunga
hustru/
16 Og giørde aungvū man̄e ofrÿke/ in̄e=
hiellde ecke pantenū / ꝛ tæke eckert med
vallde/giæfe einū hungrudū sitt brauð/
ꝛ klædde eirn naken̄/
17 Sem snere sin̄e hende fra einū aum
um/tæke ecke okur ꝛ ofmyked/(helldur)
hiellde mÿn riettende/(ꝛ)geinge ept᷑ mÿn
um setningū/ hn̄/ han̄ skyllde ecke deyia
fyrer sÿns fødurs misgiørnings skulld/
hn̄ skyllde vissulega lifa.
18 (En̄)hn̄s fader/þvi hn̄ framde of=
rÿke/ rænte ølldunges(sin̄)broodur/ og
giørde þad midt a medal sÿns fools /
s̄m ecke var gott/ ja sia/ hn̄ skal deyia
fyrer sÿns misgiørnings skulld.
19 Og þier segdud : hvar fyrer skal
sonuren̄ ecke bera fødursens misgiør=
ning ? ja sonuren̄ / s̄m giørde riett og
riettvÿse / og hefur hallded alla mÿna
setninga/ ꝛ giørt þar epter/skal vissu=
lega lifa.
20 * Su sal/s̄m syndgar/hun skal dey
ia/ ** Eirn sonur skal ecke bera fødur
sens misgiørning/ ꝛ eirn fader skal ecke
bera sonarens misgiørning/ (Helldur)
skal þess riettferduga riettlæte vera yf=
er hønū / ꝛ eins ogudlegs ogudlegleike
skal vera yfer hønū. * c. 18/ 4.
** 5. Mos. 24/ 16. etc.
21 En̄ ef sa ogudlege snÿr sier fra øllū
sÿnū syndū/s̄m hn̄ hefur giort/ꝛ geim=
er alla mÿna setninga/ ꝛ giører riett ꝛ
riettvÿse / þa skal hn̄ vissulega lifa /
ecke deyia.
22 Allra hn̄s misgiørninga / sem hn̄ hefur
giørt/ skal vid hn̄ ecke minst verda/ hn̄
skal lifa fyrer sÿna riettvÿse / sem hn̄
hefur giørt.
23 Munde mier kun̄a * þocknast eins
ogudlegs daude/ seiger sa Drottenn
Drotten̄/munde (eg)ecke(framar hafa
þocknan/) ** nar hn̄ snere sier fra sÿn
um vegū / ꝛ mætte lifa? * v. 32.
C. 33/ 11. 2. Sam. 14/ 14. ** 2. Pet. 3/9.
24 En̄ nær * eirn riettferdugur snÿr
sier fra sin̄e riettvÿse / ꝛ giører illa /

giører epter øllū þm̄ svyvirdingū/ sem
sa ogudlege giører/ skyllde hn̄ lifa? (ja)
allra hn̄s riettkenda/ sm̄ hn̄ hefr giørt/
skal ecke minst verda/ i siñe yfertrodslu/
sm̄ hn̄ hefur forsied sig med / z i siñe
synd / sm̄ hn̄ hefur syndgad / i þm̄ skal
hn̄ deyia. * c. 3/ 20. c. 33/ 12.
25 Og * þier søgdud: Drottens vegur
er ecke riettur. So heyred nu Israels
hus: mun miñ vegur ecke vera riettur/
munu ecke ydar veger (vissulega) ecke
verda riettер? * c. 33. 11/ 20.
26 Nær eirn riettferdugur snyr sier
fra siñe riettvijse / z giører vondt / þa
skal hn̄ deyia þar fyrer/ deyia i siñe vond
sku/ sm̄ hn̄ giørde.
27 Og nær eirn ogudlegur snyr sier fra
sijnū ogudlegleika/ sm̄ hn̄ hefur giørt/ z
giører riett z riettvijse/ hn̄/ hn̄ skal hall
da siñe sælu lifande.
28 Af þvi hn̄ sier þad/ z snere sier fra
øllū sijnū yfertrodslū/ sm̄ hn̄ hafde giø-
rt/ skal hn̄ vissulega lifa/ ecke deyia.
29 Og Israels * hus sagde: Drottens
vegur er ecke riettur. Munu mijner veg
er ecke vera rietter / Israels hus/ mun
ecke ydar vegur (vissulega) vera ecke riett
ur? * c. 33/ 20.
30 Þar fyrer vil eg dæma sierhvørn
af ydur/ af Israels huse/ epter sijnum
vegū/ seiger sa Drottenn Drottenn/ (þar
fyrer) * snued ydur/ z læted ydur snua
fra øllū ydar yfertrodslū / z misgiør-
ningureñ skal ecke vera ydur til eirnrar
asteitingar. * c. 33 / 1. Es. 55/ 7.
31 Kasted fra ydur øllū ydar yfertrod-
slum/ med hvørjū þier hafed yfertrod-
ed/ z giøred ydur * eitt nijtt hiarta og
eirn nijañ anda. Og hvar fyrer skyllд-
ud þier deyia Israels hus? * Ps. 51/ 12.
Ezech. 11/ 19.
32 Þvi * eg hefe ecke þocknan i hn̄s
dauda / sem deyr / seiger sa Drottenn
Drottenn / þar fyrer læted ydur snua /
z þier skulud lifa. * v. 23. etc.

XIX. Capitule.

Spamañsens Umkvørtun yfer Israels Høfdingium.

Og þu / kyrjadu eina um̄kvørt-
un yfer Israels høfdingium/
2 Og þu skallt seigia: hvar
fyrer liggur þijn mooder / su
leoniñan i millū leonaña / hun hefur
uppfædt sijna hvolpa midt a medal
(ungra) leona.
3 Og hun uppfædde eirn af sijnum
hvolpū/ hn̄ vard eirn (ungur) leon/ hn̄
lærde ad ræna rane/ æt foolk/
4 Þegar heidingiarner heyrdu þad um̄
hn̄/ vard * hn̄ fangeñ i þra grøf / og
þr færdu hn̄ med hleckiū til Egypta-
lands. * 2. Kong. 23/ 33.
5 Og hun sa/ ad heñar von var bur-
tu/ er hun hafde vænt/ þa took hun eirn
(aňañ) af sijnū hvelpū/ (og) giørde eirn
(ungañ) leon af hønū.
6 Þesse um̄giecks midt a medal leona /
(z) vard eirn (ungur) leon / z lærde ad
ræna rane/ (og) æt foolk/
7 Og hn̄ þeckte eckiurnar þar i / z liet
eydeleggia þra stade/ z land/ z allt þar
i vard hrædt vegna hn̄s øskurs raddar.
8 Og heidingiarner gæfu sig yfer hn̄
um̄hverfes ur løndunū / z utkøstudu
þra nete yfer hn̄ / hn̄ vard fangeñ i
þeirra grøf /
9 Og þr settu hn̄ bundeñ i grinda-hus
ed / og * færdu hn̄ til konungsens af
Babylon/ þr færdu hn̄ til festingaña /
uppa þad hn̄s raust skyllde ecke heyrast
framarmeir til Israels fialla.
* 2. Kron. 36/ 6.
10 Þijn mooder var sm̄ * vijn-kried/ eins
sm̄ þu/ plantad hia vatne/ sm̄ fieck a-
vøxt z greiner af myklu vatne/
* Ps. 80/ 9. etc.
11 Og þar a voru sterker kvister / (so
ad þr voru goder) til stioornarañа spro-
ta/ z þad vox hatt upp yfer a medal
þra þyckvu (kvista/) z þegar madur
sa/ ad þad var (svo) hatt/ ad þad hafde
(so) marga kvistu/
12 Þa vard þvi upprickt i grimd/ kast-
ad til Jardar/ z austañ-vindureñ þurk
ade avøxteñ þar a / greinernar (þar
a) urdu sundurbrotnar / z visnudu/ elld
ureñ

ureñ *forførde eirnre sterkre grein þar
af. * c. 15/ 4.
13 Eñ þad er nu plantad i eydemørk-
eñe/ i einu þurru z þyrstu lande.
14 Og þar er eirn elldur utgeingeñ af
eirnre grein/ (af þm̃ sterku) kvistū þar
æ sm̃ forførde æuextenū þar æ / ad
þar er ecke ein sterk grein framar a þvi
til eins Herra sprota / þad er ein um-
kvørtun / og skal vera til eirnrar um-
kvørtunar.

XX. Capitule.

Spaamadureñ bregdur Olldungunum um̃ þeirra Hræsne.

Og þad hendte sig a þvi siounda
are i þm̃ (fimta mánade/) a
þm̃ tijunda (deige) i mánad-
enū/ komu * nockrer af þm̃ elli-
stu i Jsrael/ til ad spyria Drottenñ/ og
sátu fram̃ fyrer mier. * c. 14/ 1.
2 Og Drottens ord skiede til mijn /
seigiande:
3 Þu mañeskiuñar son/ tala til Jsraels
olldunga/ z þu skallt seigia til þra: so
sagde sa Drottenñ Drottenñ: munud þi-
er vera komner til ad spyria mig? (so
sañarlega) eg life/ ef eg vil vera adspurd
ur af ydur/ seiger sa Drottenñ Drottenñ.
4 Muntu vilia dæma þa/ muntu vil-
ia dæma / þu mañeskiuñar son? gief
þm̃ þeirra fedra svivirdingar til vit-
undar.
5 Og þu skallt seigia til þra: so sagde
sa Drottenñ Drottenñ: a þm̃ deige eg ut
valde Jsrael/ þa upplipte eg miñe hen-
de til Jakobs huss sædes/ z vard þeckt
ur fyrer þm̃ i Egyptalande/ z * upp-
lipte miñe hende til þra/ z sagde: eg er
Drottenñ ydar Gud. * 2. Mos. 6/ 8.
6 Eg upplipte miñe hende a þm̃ sa-
ma deige til þra / ad utfæra þa af
Egyptalande til eins lands/ sm̃ eg haf-
de fyrersied fyrer þa/ sm̃ * flijtur med
miolk z hunange / þad er prijs fyrer
øllū londū. * 2. Mos. 3. 8/ 17.
7 Og eg sagde til þra: * burtkasted sier
hvør siña augna svivirdingū / z þier
skulud ecke saurga ydur a Egyptskra
(skarns) afgudū / eg er Drottenñ ydar
Gud. * 2. Mos. 23/ 24. c. 34/ 13.
Josv. 24. 14/ 23.
8 Eñ þr voru þverbrotner mote mier/
z villdu ecke heyra mier/ eingeñ af þm̃
kastade þra augna svivirdingū/ z for-
lietu ecke þra (skarns) Egyptalands af-
gude / Þa þeinkte eg / ad utausa miñe
grimd yfer þa/ ad fullkomna alla mijna
reide yfer þm̃/ midt i Egyptalande.
9 Eñ eg * giørde þad/ (sm̃ eg giørde/)
fyrer mijns nafns skulld/ til ad vanhelg-
ast ecke fyrer heidingiaña augū/ midt a
medal hvørra þr voru / fyrer hvørra
augū eg hafde giefed mig þm̃ til vit-
undar/ ad utfæra þa af Egyptalande.
* c. 36. 21/ 22. 4. Mos. 14/ 16.
10 Og * eg utfærde þa af Egypta-
lande / z færde þa til eydemerkureñ ar.
* 2. Mos. 20/ 1. 5. Mos. 5/ 6.
11 Og eg gaf þm̃ mijna setninga/ z liet
þa vita mijn rietkinde/ * hvør ed mañ-
eskiañ skal hallda/ z lifa fyrer þau.
* 3. Mos. 18/ 5. etc.
12 Og eg gaf þm̃ ogso * mijna sab-
bata/ ad vera til teiknis i millū mijn z i
millū þra/ ad vita/ ad eg er Drottenñ/
sm̃ helga þa. * 2. Mos. 20/ 8. etc.
13 Eñ Jsraels hus voru þverbroteñ
mote mier i eydemørkeñe/ * geingu ecke
epter mijnū setningū/ helldur utskufudu
mijnū rietkindū/ hvør ed mañeskiañ skal
giøra/ og lifa fyrer þau / og þeir van
helgudu mijna sabbata harla miøg/ Þa
þeinkte eg ad utausa miñe grimd yfer
þa ** i eydemørkeñe til ad fortæra
þeim. * 2. Mos. 16. 27/ 28/ 29.
** 2. Mos. 32/ 10.
14 Eñ eg * giørde (þad eg giørde) fyr-
er mijns nafns skulld/ ad vanhelgast ecke
f heidingiaña augū/ fyrer hvørra augū
eg utfærde þa. * 4. Mos. 14/ 15. etc.
15 Og eg/ * eg upplipte ogso miñe hen
de til þra i eydemørkeñe / ad (eg) villde
ecke færa þa til þess lands/ sm̃ eg haf-
de giefed (þm̃/) sm̃ flijtur med miolk
z hunang/ þad er prijs fyrer øllū lønd-
um. * 4. Mos. 14/ 12.

16 Af þvi þr burtskufudu mijnū riett-
indū/ z geingu ecke i mijnū setningū/ z
vanhelgudu mijna sabbata/ þvi þra hiar
ta gieck epter þra (skarns) afgudum.
17 En * mitt auga þyrmde þm̄ / ad
fordiarfa þa ecke / z ecke helldur ølld-
unges fyrerkoma þm̄ i eydemørkeñe.
* C. 5/ 11.
18 Og eg sagde til þra barna i eyde-
mørkeñe : þier skulud ecke gaanga epter
ydar fedra setningū / z ecke hallda þra
riettende / z ecke saurga ydur a þeirra
(skarns)afgudū.
19 Eg er Drottēn ydar Gud/ gaanged
epter mijnū setningū / og hallded mijn
riettinde/ z giøred epter þm̄/
20 Og * helged mijna sabbata / z þeir
skulu vera til eins teikns i mille mijn z
millū ydar/til ad vita/ad eg Drottēn er
ydar Gud. * 2. Mos. 20/ 8. etc.
21 En børneñ voru yverbroteñ moote
mier/ geingu ecke epter mijnū setningū/
z hielldu ecke mijn riettinde / ad giøra
þau/ hvør ed mañeskiañ skal giøra/ z
lifa fyrer þau/þau vanhelgudu mijna
sabbata. Þa þeynkte eg ad utausa miñe
grimd yfer þau/ z fullenda mijna reide
a þm̄ i eydemørkeñe.
22 En eg snere miñe hende / z giørde
(þad)fyrer mijns nafns skulld/ad (þad
skyllde) ecke vanhelgast fyrer heidingi-
aña augū/fyrer hvørra augum eg hefe
utfært þa.
23 Eg / eg upplipte ogso miñe hende
fyrer þa i eydemørkeñe/ * til ad burt-
tvijstra þm̄ a medal heidingiaña / z ad
utkasta þm̄ i løndeñ. * C. 22/15.
24 Af þvi þr giørdu ecke mijn riett-
inde / z burtskufudu mijnū setningū/og
vanhelgudu mijna sabbata/ z þra augu
voru epter þra fedra(skarns) afgudū.
25 Og eg/ * eg gaf þm̄ ogso setninga/
ecke gooda/ z riettinde/ fyrer hvør þeir
kuñu ecke lifa. * 2. Tess. 2. 10/ 11.
26 Og eg saurgade þa med þra offre/
i þvi * þeir lietu alla frumburde gaan-
ga i giegnū/ad eg skyllde laata eydelegg
ia þa/ so ad þr skylldu vita / ad eg er
Drottēn. * c. 16/20. 2. Kron. 33/6.
Ps. 106/37. Jer. 7/31.
27 Þar fyrer tala/þu mañeskiuñar son/
til Israels hus/ z þu skallt seigia til
þra : so sagde sa Drottēn Drottēn : yd
ar fedur hafa eñ nu hier med forsmaad
mig/ i þvi þr hafa forsied sig illa moo-
te mier.
28 (Þvi) þegar eg hafdeført þa til
landsens/ yfer hvørt eg hafde upplipt
miñe hende / ad giefa þm̄ þad/ hvar þr
(þa) saau nockurn haaañ hool eda nock-
urt digurt trie/ þa offrudu þr þar þra
foornū / z gaafu þra hatturlegt offur
þar/z giørdu þar þra sætañ ilm/z ut-
helltu þar þra dryckiar-offrū.
29 En eg sagde til þra : hvad er su
hædeñ/ad þier gaanged(so)þar? z nafn
ed þar a kallast Hæd/iñ til þssa dags.
30 Þar fyrer seig til Israels huss / so
sagde sa Drottēn Drottēn : munu þier
vera saurgader a ydar fedra veige / og
drijgia hoor an epter þra svijvirdingū/
31 Og saurgader med øllū ydar (skar-
ns)afgudū / i þvi þier uppteked ydar
gaafur/lated * ydar børn gaanga i giegn
um elldeñ/iñ til þess dags/z eg/eg skyll
de adspyriast af ydur/Israels hus?(so
sañarlega) eg life / seiger sa Drottēn
Drottēn / ef eg vil vera adspurdur af
ydur. * 2. Kong 16/ 3. c. 17/17
32 Og þad/ sm̄ kiemur upp i ydar gede/
skal þo ecke verda til. Med þvi þier
seiged : vier villū vera sm̄ heidingiarn-
er/sm̄(adrar) þiooder i løndunū/ til ad
þioona trie z steine.
33 (So sañarlega) eg life / seiger sa
Drottēn Drottēn/þa vil eg drottna yf
er ydur med eirnre sterkre hende/z med ut
riettū armlegg/ z med uthelltre grimd.
34 Og eg vil utfæra ydur fra þiood-
unū/ z safna ydur af londunū/ sm̄ þier
erud burtrekner i / med eirnre sterkre
hende z med einū utriettū armlegg / og
med eirnre uthelltre grimd.
35 Og eg vil færa ydur i þioodaña eyde
mørk/z þar gaanga i riett vid ydur/fra
auglite til auglites.

36 Eins

36 Eins sm̃ eg gieck i riett vid * ydar
fedur i eydemørkeñe hia Egyptalande /
so vil eg (og) gaanga i riett vid ydur /
seiger sa Drotteñ Drotteñ.
* 4. Mos. 14. 22, 23.
37 Og eg vil laata ydur gaanga i giegn-
um under vøndeñ/ z leida ydur med satt
maalans bande.
38 Og eg vil burtsoopa þm̃ þverbrot-
nu fra ydur / og þm̃ þverudarsømu i
giegn mier/ (jaa) utfæra þaa af þvi lan
de/ sm̃ þr biggia so sm̃ framande/ eing-
eñ (af þm̃) skal koma til Jsraels lands/
z þier skulud vita/ ad eg er Drotteñ.
39 Og þier af Jsraels huse/ so sagde
sa Drotteñ Drotteñ: gaanged sierhvør
(epter) sijnũ (skarns) afgudũ / þioned
(þm̃) og hier epter / ef þier vilied ecke
hlijda mier/ z þier skulud ecke framveig-
es saurga mitt heilaga nafn med ydar
offrũ z med ydar (skarns) afgudũ.
40 Þvi a mijnu heilaga fialle/ a * Js-
raels haau fialle / seiger sa Drotteñ
Drotteñ/ þar skal allt Jsraels hus/ all
er þr i landenu/ þioona mier / þar skal
eg hafa lyst til þra/ z þar vil eg beidast
ydar upplyptingar offrana/ z ydar fyr-
sta avaxtar offrana/ med øllũ þm̃ hlut
um/ sm̃ þier helged. * Ps. 15/ 1.
41 Fyrer eirn sætañ ylm skal eg hafa
lyst til ydar / nær eg utfære ydur fra
þioodunũ / z safna ydur af løndunũ/ i
hvør þier erud burtdreifder / z eg vil
helgast i ydur fyrer heidingiaña augũ:
42 Og þier skulud vita/ ad eg er Drott
eñ/ nær eg fære ydur til Jsraels lands/
til þess lands/ yfer hvøriu eg upplypte
miñe hende/ ad giefa ydrũ fedrũ þad.
43 Og * þar skulud þier miñast ydar
vega/ z allra ydar athafna/ med hvør-
ium þier erud saurgader / z væma vid
ydur (sialfũ/) vegna allra ydar vondu
(hluta/) sm̃ þier hafed giort.
* C. 16/ 61. C. 36. 31/ 32.
44 Og þier skulud vita/ ad eg er Drott
eñ / nær eg giøre vid ydur fyrer mijns
nafns skulld/ ecke epter ydar þm̃ vondu
vegũ/ z epter ydar þm̃ fordiørfudu at-
hæfnũ/ þier af Jsraels huse/ seiger sa
Drotteñ Drotteñ.
45 Og Drottens ord skiede til mijn/ og
sagde :
46 Þu mañeskiuñar son/ set þitt and-
lit i moot sudre/ z kuñgiør moot sudre/ z
spaa i mote merkureñar skoge mot sudre.
47 Og þu skallt seigia til sudursens
skoogar: heyr Drottens ord / so sagde
sa Drotteñ Drotteñ: sia/ eg vil * upp-
tendra eirn elld i þier/ z hñ skal fortæra
øllu grænu trie/ z øllu þurru trie i þi-
er / eirn breñande loge skal ecke utslock-
na/ helldur allt þad/ sm̃ stendur fra sud
re til nordurs/ skal breña i hønũ.
* Jer. 17/ 27. Amos 5/ 6.
48 Og * allt holld skal sia / ad eg
Drotteñ eg hefe uppkveikt hñ/ hñ skal
ei utslockna. * Es. 40/ 5
49 Og eg sagde: æ/ Drotteñ Drott-
eñ/ þr/ þeir seigia um̃ mig: mun hñ/ hñ
ecke tala einfoomes epterlijkingar.

XXI. Capitule.

Spaamadureñ ognar Jerusalems Jñ
byggiurũ med þra Babyloniskũ Sverde.

Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son / *
set þitt andlit moote Jerusa-
lem/ z kuñgiør moot helgedoomenũ / og
spaa moote Jsraels lande. * C 20/ 46.
3 Og þu skallt seigia til Jsraels lands/
so sagde Drotteñ: sia/ eg vil til vid þig/
z draga mitt sverd af sijnu bale/ z ut-
ræta af þier eirn riettlaatañ og eirn
raanglaatañ.
4 Med þvi ad eg vil uppræta af þier
eirn riettlaatañ z eirn raanglaatañ/ þar
fyrer skal mitt sverd utfara af sijnu ba
le yfer allt holld/ fra sudre til nordurs.
5 Og * allt holld skal vita/ ad eg Drott
eñ/ eg hefe utdreiged mitt sverd af sijnu
bale/ þad skal ecke sijdrast aptur.
* Es. 49/ 26.
6 Og þu mañeskiuñar son/ andvarpa/
so þad breste i (þijnũ) lendũ/ z sie (þier)
beiskt/ (so) skalltu andvarpa fyrer þra
augum.

7. Og

7 Og þad skiedur/ nær þeir seigia til
þijn: hvar fyrer andvarpar þu? þa skall
tu seigia : vegna eins rikles/ þvi þad
kiemur/ z sierhvørt hiarta mun smellt⸗
ast/ z allar hendur nidurhanga/ z allur
hugur falla/ z øll knie fara (s̄) vatn/
sia/ þ kiemur/ z þad skiedur/ seiger sa
Drotteñ Drotteñ.
8 Og Drottens ord skiede til mijn /
seigiande:
9 Þu mañeskiuñar son / spaa / og þu
skallt seigia/ so sagde Drotteñ: seig/ *
eitt sverd/ (jaa) eitt sverd er giørt hv⸗
ast/ z fægt ogso/ * c. 32. 10/ 20.
10 Þad er hvast giørt/ vissulega til ad
slatra/ þad er fægt/ ad þad skule blæn⸗
ka. Hvørsu kiñū vier vera glader/ þar
er eirn vøndur (bueñ til) mijnū syne / s̄
forakltar allt trie.
11 Eñ hañ hefur afhendt þ til ad fæg
ia/ ad hallda (þvi) i hendeñe/ þad sverd
er hvast giørt/ z þad er fægt/ til ad fa
hønū þad i hønd/ s̄ skal i helslaa.
12 Hroopa z kveina/ mañeskiuñar son/
þvi þad/ þad er yfer mijnu foolke/ þad
er yfer øllū stioornendū i Israel / mitt
foolk var hrædt fyrer sverdenu/ þar fyr
er sla a læred.
13 Þvi þad er ein reynsla/ z hvad (vill⸗
de þar verda af/) ef ecke ogso kiæme
eirn vøndur/ s̄ forakltar (allt trie/) seig
er sa Drotteñ Drotteñ. * Es. 9/13.
Jer. 5/ 3.
14 Og þu mañeskiuñar son / spaa og
sla hende i hønd/ þvi sverded skal koma
tvøfaldt/ (jaa) þridia siñ eitt dræps⸗
sverd/ þad er eitt stort slags⸗sverd/ s̄
skal þreingiast til þra i herbergiunū.
15 Þar fyr⸗/ so ad hiørtun skule smellt
ast/ z þar skule verda margar æsteiting
ar i øllū þra portū/ hefe eg læted koma
skielfing fyrer sverded/ æ/ þad er giørt
til ad blæñka / þad er slijpad til ad
slatra.
16 (Þu sverd/) halltu þier føstu /
kom a þaa hægre hlid/ lat dvelia / kom
a þaa vinstre hlid oodū æfrañ / so s̄
þu ert ætlad til.
17 Og eg / eg vil ogso slaa miñe hende i
mijna hønd / z læta mijna reide hvijla/
eg Drotteñ / eg hefe talad þad.
18 Og Drottens ord skiede til mijn /
seigiande:
19 Og þu mañeskiu son/ giør þier tvo
vegu/ ad konungsens sverd af Babylon
skule koma / ad þr skule bæder utliggia
af einu lande/ z utvel eitt plats/ (jaa)
utvel þad framañtil a stadarens vege.
20 Þu skallt giøra veg/ ad sverded kuñe
koma til Amons barna Rabbat / z i
Juda til þeirrar føstu Jerusalem.
21 Þvi konungureñ af Babylon stend⸗
ur a vega⸗mootenu/ fremst a þm̄ tveim
ur vegū/ til ad læta oodū spaa/ hañ lætur
fægia þijlurnar/ adspyr * fyrer bijlæt⸗
eñ/ lijtur a lifrena. * 2. Kong. 2/ 2.
Es. 19/3.
22 Spaadoomureñ er a moote Jerusa⸗
lem a hañs hægre hlid/ til ad setia haf⸗
ra/ til ad opna muñeñ med morde/ til ad
upplipta raustēne med hroope/ ad setia
hafra moote portū / ad hlada voll/ ad
biggia hervirke. * c. 23/24. Amos 3/11.
23 Og þad skal verda þeim/ sem (nær
nockur) spaaer følsku fyrer þra augū /
af þvi þr hafa svared þm̄ eyda/ eñ hañ
skal miñast misgiørningsens/ so ad þeir
skulu grijpast.
24 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ: af þvi þier komed (mier) til
ad miñast ydar misgiørnings/ i þvi yd
ar yferkrodslur openberast/ ad ydar synd
siest/ i øllū ydar athøfnū / af þvi þier
komed (mier) til ad hyra þar uñ/ skulud
þier grijpast med vallde.
25 Og þu vanhelge/ ogudlege Israels
høfdinge / hvørs dagur kiemur / nær
misgiørningureñ er komeñ a enda.
26 So sagde sa Drotteñ Drotteñ :
tak burt hatteñ/ z * tak koronuna of⸗
añ/ þesse skal ecke vera þesse/ (nær eg)
upphef þañ nidurlægda / z nidurlæge
þañ upphafda. * 2. Sam. 12/ 13.
27 Vilie eg læta setia (koronuna) øf⸗
ugt/ øfugt/ øfugt/ (jaa) þesse skal ecke
vera/ allt til þess sa kiemur/ s̄ skal dæ⸗
ma/

ma / og hønū vil eg giefa hana.
28 Og þu mañeskiuñar son/spa/ ꝛ þu
skallt seigia : so sagde sa Drottenn
Drotteñ um̄ Am̄ons børn / ꝛ um̄ þra
brijxle/ ꝛ þu skallt seigia: eitt sverd /
eitt sverd er utdreiged/ ad helsla/ þad
er fægt til ad myrda / ad blænka:
29 Af þvi þu lietst þier sia falskt/ af
þvi þu liest þier spa lyge/ad færa þig
til þra hælsa / sm̄ eru i helslegner af
þm̄ ogudlegu/hvørra dagur kom/ þeg-
ar misgiørningureñ var komeñ a enda.
30 Kom / (þu sverd/) i þynar slijd-
rer aptur/J þm̄ stad/sm̄ þu ert skøp-
ud / i þvi lande / sm̄ þu hefur vered /
vil eg dæma þig.
31 Og eg vil uthella miñe reide yfer
þig/med miñar grimdar ellde/vil eg læ
ta blæsa yfer þig/ꝛ afhenda þig i gal-
eña þiooda hønd/ sm̄ eru meistarar til
ad fordiarfa.
32 Og þu skallt vera elldenū til fædu/
þitt blood skal vera midt i landenu /
þijn skal ecke verda minst / þvi eg er
Drotteñ / eg hefe talad þad.

XXII. Capitule.

Spamadureñ uppreiknar Jerusalems Almeñelegar Synder.

OG Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
2 Og þu mañeskiuñar son /
villt þu dæma / villtu dæma
þañ mords stadeñ/ꝛ * kuñgiora hønū
allar sijnar svijvirdingar? * c. 16/ 2.
3 Og seigia : so sagde sa Drottenn
Drotteñ: o þañ stad/*sm̄ uteys bloode
i sier/ ad hñs tijd nu skule koma/ ꝛ sem
giører (skarns)afgude hia sier/ad saur-
ga sig. * Matth. 23/ 37.
4 Þu varst sekur i þijnu bloode /
sm̄ þu hefur uthellt / ꝛ saurgader þig
med þm̄(skarns)afgudū/ sm̄ þu giørd-
er/ ꝛ giørder/ ad þijner dagar nalægd-
ust / ꝛ komst til þiña æra. Þar fyrer
hefe eg giørt þig til hædungar a med-
al heidingiaña / ꝛ til athlæturs i øllū
løndum/
5 (Bæde) þr/ sm̄ eru nærre/ og þr sm̄
eru langt fra þier/ skulu spotta þig /
(seigiande:) þu sm̄ ert saurgadur af
nafnenu/ ꝛ fullur af oroa.
6 Sia / høfdingiarner i Jsrael/ þeir
voru sierhvør i þier epter siñe magt /
til ad uthella bloode.
7 Þeir forøktudu fødur ꝛ moodur i
þier / giørdu * vid þa framande of-
rijke midt i þier. Þeir underþryktu fød
urlausañ ꝛ ecku i þier. * Ps. 94. 5/ 6.
8 Þu forakkader mijna helgedooma/og
vanhelgader mijna sabbata.
9 Roogemeñ voru i þier / uppa þad
þr kiñe uthella bloode / ꝛ þr ætu uppa
fiøllunū i þier / høndludu þverudar-
samlega midt i þier.
10 Sierhvør openberar (sijns) fødurs
bligdan i þier/ * þeir naudgudu * o-
hreinū (kviñū) i (þeirra) stukdoome i
þier/ *3. Mos. 18/ 7. ** Ezech. 18/ 6.
11 Og * sierhvør framde svijvirding
med sijns nauunga hustru / ꝛ sierhvør
saurgade sijna ** sonarkonu skamar-
lega / ꝛ sierhvør naudgade siñe systur/
sijns fødurs dootter i þier.
* C. 33/ 26. Jer. 5/ 8. ** 3. Mos. 18/ 15.
12 Þeir þadu gafu i þier/ ad uthella
bloode/þu * tookst okur/ ꝛ ofmyked/ og
ásteildest þijna nauunga med ofrijke ꝛ
gleymder mier / seiger sa Drottenn
Drotteñ. * v. 25. Neh. 5/ 8.
Ezech. 18/ 13.
13 Og sia / eg hefe sleiged med miñe
hende i moote þiñe ægyrnd/sm̄ þu fram
der/ ꝛ yfer þijnu bloode/ sm̄ var myked i
þier.
14 Mun þitt hiarta kuña ad standast?
muñu þijnar hendur kuña hafa styrk
(framar)a þm̄ dogū/nær eg vil høndla
vid þig? * eg Drotteñ/ eg hefe talad
þad/ꝛ vil giøra þad/. * c. 17/ 21.
15 Og eg vil burtdreifa þier a medal
heidingiaña/ ꝛ burtkasta þier i løndeñ/
ꝛ giøra eirn ender a þijnum ohreinleika
fra þier/.
16 Og þu skallt vera ohreirn i þier fyr
er heidingiaña augū/ og * vita/ ad eg er

Drottēn. * c. 13/ 23.

17 Og Drottens ord skiede til miin / seigiande:

18 Þu maneskiunar son / Israels hus er mier orded ad skume / aller þr (eru sm)kopar / z tin / og jarn og blij midt i einu ofne / þr eru (sm) silfurskum.

19 Þar fyrer so sagde sa Drottenn Drotten: af þvi ad þier aller erud ordner ad skume / þar fyrer sia / eg vil safna ydur midt i Jerusalem.

20 (Lijka sm) man safnar silfre z kopar / z jarne / og blije og tine midt i eirn ofn / til ad blasa ad ellde yfer þvi / til ad smellta / so vil eg safna (ydur) i mine reide og i mine grimd / og inleggia / og smellta ydur.

21 Ja eg vil safna ydur / z blasa med minar reide ellde yfer ydur / z þier skulud smelltast þar ine.

22 Eins sm * silfur smelltest midt i einu ofne / so skulu þier smelltast midt þar i / z þier skulud vita / ad eg Drotten / eg hefe uthellt mine grimd yfer ydr.

* Zach. 13/ 9. Mal. 3/ 3.

23 Og Drottens ord skiede til miin / seigiande:

24 Þu maneskiunar son / seig til henar: Þu ert eitt land / sm ecke er hreinsad / sm ecke hefur feinged regn / a reidenar tijma.

25 Henar spamana sattmæle þar i er þar ine / þr eru sm eitt øskrande leon / þr ræna ræne / * þr ætu salernar / tooku gots z dyrmæta hlute / giørdu þeirra eckiur margar midt i hene.

* C. 34/ 8. etc.

26 Henar * prestar sneru (þverudarsamlega) miinu løgmale / z vanhelgudu miina helgedoma / hielldu aungvan mismun a millu heilags z vanheilags / og kiendu ecke hvad hreint edur ohreint være / z birgdu þra augu fyrer miinu sabbatu / z eg var vanhelgadur midt a med al þra. * Mich. 3/ 11.

27 Henar * høfdingiar þar i eru sm ulfar / þr ræna ræne til ad uthella bloode / ad fyrerkoma salunu / til ad fremia agyrne. * Zoph. 3/ 3. etc.

28 Og henar * spamen yferstruku þa med lausu (kalke /) sæu falskt / og ** spadu þm lijge / seigiande: so sagde sa Drotten Drotten / z Drotten hefur ecke talad. * c. 13/ 6 ** Jer. 23/ 32.

29 Foolked i landenu underþryckttu þr hart / z ræntu ræne / z plagudu þa aumu z fatæku / z underþryckttu eirn framande fyrer utan riett.

30 Og eg * leitade epter einu af þm / sm villde girda eina girding / z standa i skardenu fyrer mier / vegna landsens / ad eg skylldi ecke fordiarfa þad / z fan eing an. * c. 13/ 5. Es. 64/ 7.

31 Þar fyrer * uthellte eg mine reide yfer þa / forkærde þm med minar grimdar ellde / gaf þm þra laun ** a þra høfud / seiger sa Drotten Drotten.

* C. 21/ 31. ** C. 16/ 43.

XXIII. Capitule.

Spamadurenn klagar yfer Samariæ og Jerusalems Afgudadyrkan.

Og Drottens ord skiede til miin / seigiande.

2 Þu maneskiunar son / þar voru tvær kvinur / eirnrar modur dætur.

3 Og þær hooruduzt i Egyptalande / i þra ungdoome driigdu þær hooran / þar var þrijst ad þra brioostu / z þar handvolkuduzt þra jomfrurdoms geirvørtr /

4 Og þra nøfn voru Ohola / þeirrar stærre / z Oholiba henar systur / Og þær voru miinar / og * føddu syne z dætur. Og þra nøfn voru: Samaria ** er Ohola / z Jerusalem er Oholiba.

* C. 16/ 46. ** C. 16/ 20.

5 Og Ohola hooradest / þegar eg hafde teked hana / z bran af elsku til sina filgiumana / til * þra Assyriamsku / sm voru nærre / * c. 16/ 28.

6 Til þra / sm voru klædder med blau silke / høfdingia z yfervallda / sm voru aller þeir girnelegu ungu (men /) til riddarana / sm ridu a hestu.

7 Og hun framde siina hooran med þm / med øllu volldum monum i Assyria /

ia/med øllū/ ſm̄ hun elſkade/hun ſaur-
gadeſt med øllū þra (ſkarns) afgudū/
8 Og hun yfergaf ecke heñar hooran
(ſm̄ hun færde med ſier) af Ægypta-
lande / þvi þr høfdu leiged hia heñe i
heñar ungdoome/ & þeir hafa handvolk
ad heñar joomfrurdoms brioost/ & fram
ed þra hooran med heñe.
9 Þar fyrer * gaf eg hana i heñar
filgiumaña hønd/ i þra Aſſyrianiſku
barna hønd/fyrer hvoriū hun brañ/
* C. 16/ 37.
10 Þeir/ þr openberudu heñar bligdan/
burttooku heñar ſyne & heñar dætur/
& i helſioou hana med ſverde/ & hun var
vanriktud a medal kveñaña / & mañ
hiellt doom yfer heñe.
11 (Eñ) * þegar heñar ſyſter Oholi-
ba þad ſaa/ þa brañ hun verr eñ hin (øñ
ur/) & framde meir hooran eñ heñar
ſyſtur hooraner. * c. 16/ 51.
12 Hun brañ fyrer þra Aſſyrianiſku
børnū/(ſm̄ voru) høfdingiar & herrar/
ſm̄ voru næælægt/ klædder med herlegū
(klædū/) riddarar/ſm̄ ridu a heſtu/ aller
ſamañ girneleger ynges (meñ.)
13 Og eg ſaa/ ad hun var ſaurgud/ ad
þær høfdu baadar eirn veg.
14 Og ad hun giørde heñar hooran
ſtærre/ (Þvi) þegar hun ſaa maalada meñ
a veggnū/ þra Chaldeaniſku mynder /
maaladar med þm̄ rauda (farva.)
15 Girdta med bellte um̄ þra lendar /
ꝯ høfdu miſlitar hufur a þra høfdū/
allar þær ypparlegu/til ad ſiaa/ſm̄ þau
Babylons & Chaldeaña børn (lera) i
þra fødurlande/ * c. 16/ 29.
16 So brañ hun ꝥ þm̄/ ſo ſnart hun
ſaa þaa med augunū/ & ſende bod til þra
i Chaldea.
17 Og Babylons børn komu til heñ-
ar/til ad liggia (hia heñe) af kiærleika/
& þau ſaurgudu hana med þra hoor-
an/ & hun ſaurgade ſig med þm̄/ þar ept
er vard heñar ſaal ſnueñ fra þm̄.
18 Og þa hun openberade ſijna hoor-
an/ openberade ſijna bligdan/ vard mijn
ſaal ſnueñ fra heñe / eins ſm̄ mijn ſaal
var ſnueñ fra heñar ſyſtur.
19 Þo jook hun ſijna hooran/ ad þeynk
ia a * ſiñar æſku daga/ þegar hun hoor
adeſt i Ægyptalande. * c. 16. 22/ 60.
20 Og brañ meir/ eñ þra frillur/ hvø-
rra * holld (var ſm̄) aſna holld/ & þra
renſl (ſm̄) heſta renſl/ * Jer. 5/ 8.
Ezech. 22/ 11.
21 So vitiader þu (aptur) þijns ung-
dooms laſtar / þegar þeir af Ægypta-
lande * handvolkudu þijnar geyrvørtur
fyrer þiñar æſku brioosta ſkulld. * v. 3.
22 Þar fyrer Oholiba / ſo ſagde ſa
Drottenn Drottenn/ ſiaa/ eg vil uppvekia
* þijna filgiumeñ yfer þig / fra hvør-
iū þijn ſaal er ſnueñ / & laata þa koma
allſtadar ad moote þier. * c. 16/ 37.
23 (Sem eru) Babylons børn/ & aller
Chaldear/ Pekod/ og Soa/ og Koa/
(ſaa) aller þr Aſſyrianiſku med þm̄/ gir-
neleger unger (meñ/) høfdingiar & herr
ar allerſamañ riddarar & edla/ þr ſm̄ all
erſamañ rijda a heſtū?
24 Og þr * ſkulu koma i moote þier
med vagnmañ/ vagn & hiool/ & med eirn
flock fools / buklara/ og ſkiøldu og
hiaalma/ſkulu þr ſetia moote þier um̄-
hverfes/ Og þm̄ vil eg befala rietteñ/ &
þeir þr ſkulu dæma þig epter þeirra
riette. * c. 21/ 22.
25 Og eg vil laata mijna vandlæting
gaanga yfer þig/ ad þr ſkule høndla vid
þig i bræde / burttaka þijnar naſer og
þijn eyru/ & þad ſijdaſta af þier ſkal fa-
lla fyrer ſverdenu / þeir/ þr ſkulu taka
þijna ſyne & þijnar dætur / & þad ſijd-
aſta i þier / ſkal breñaſt med ellde.
26 Og þr ſkulu fletta þijnū klædū af
þier / & taka þiñ vegſemdar bunad.
27 So vil eg laata þitt ohreinlijfe vijk
ia fra þier/ & þijna hooran fra Ægypta
lande/ & þu munt ecke upplipta þijnum
augū til þra/ & ecke framarmeir þeynk
ia a Ægyptaland.
28 Þvi ſo ſagde ſa Drottenn Drottenn:
ſiaa/ eg gief þig i þra hønd/ ſm̄ þu hat-
ar/ i þra hønd/ ꝯ þijn ſaal er ſnueñ fra.
29 Og þr ſkulu høndla vid þig af hat-

re/z taka allt þad/ er þu hefur ablad/
z yfergiefa þig * nakta z bera/z þiñar
hooranar bligdan/z þitt ohreinlijfe/og
þijn hooran skal openberast. * c.16/37.
30 (So þr skulu)giøra þier þetta/ af
þvi þu hefur hoorast epter heidingium
um/ med hvøriñ þu ert saurgud / med
þra (skarns)afgudum.
31 Þu hefur geinged * i þiñar systur
veige/z eg vil giefa heñar kaleik i þijna
hønd. * v. 5/ 11.
32 So sagde sa Drottheñ Drottheñ: þu
skallt drecka þiñar systur kaleik/so diup
añ z vijdañ/ þu skallt verda * ad hlæt-
re z ad forsmaan / þar skal fara miked
i hñ. * c. 22/ 4.
33 Þu skallt * fillast med dryckiuskap
z eymd / af hrædsluñar z eydeleggingar-
areñar kaleik / af þiñar systur Sama-
riæ kaleik. * Ps. 60/ 5. Ps. 75/ 9.
Es. 51/ 17.
34 Og þu skallt drecka hñ/z kuga/ og
sundursla skurneñ þar af / og afrijfa
þijn briost/þvi eg/eg talade þad/seig-
er sa Drottheñ Drottheñ.
35 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottheñ: af þvi þu gleymder mier/ z
kastader mier aptur fyrer þig / so ber
þu nu ogso þijna skom̃ z þijnar hoor-
aner. * Jer. 2/ 27. c. 32/ 33.
36 Og Drottheñ sagde til mijn: þu mañ
eskiuñar son/muntu vilia forsvara O-
hola z Oholiba ? sæ kuñgiør þm̃ helld-
ur þra svijvirdingar.
37 Þvi þær hafa hoorast / z þar er
blood a þra høndū/z þær hafa hoorast
med þra(skarns)afgudū/þar ad auk lie
tu þær * þra børn/sm̃ þær høfdu abl-
ad mier gaanga i giegnū (elldeñ/) fyrer
þæ ad fortærast. * Jer. 7/ 31.
Ezech. 16/ 20.
38 Þar med høfdu þær giørt mier þe-
tta: þær hafa saurgad miñ helgedoom
a þm̃ sama deige / z vanhelgad mijna
sabbata. * 2. Mos. 20/ 8. etc.
39 Þvi þañ tijd þær høfdu slatrad
þra børnū fyrer þra (skarns) afgude /
þa geingu þær sama dag i miñ helge-
doom/ad vanhelga hñ/ z sæ/ so hafa
þær giørt midt i mijnu huse.
40 Og þær sendu ogso (bod)epter fool
ke / sm̃ skyllde koma langt ad / þar kom
bod til þra/z sæ/ þr komu/vegna hvø-
rra þu laugader þig/ (og)reidst a þijn
augu/ z prijdder(þig)kostulega.
41 Og þu satst a eirnre kostulegre sæ-
ng/z þar var eitt bord bued fyrer þier/
z þu hafder sett mitt reykelse og mitt
oleum þar a.
42 Þegar þad hliood af mañfiøldanū
hiellt sier kyrru þar vid/(sendu þær)til
foolks af þm̃ muga mañs/z voru soott
er Sabæaraf eydemørkeñe / z þr gaafu
armbønd a þra hendur/z fagrar koron-
ur a þra høfud.
43 Og eg sagde til þeirrar gømlu hoo-
ru þad/ ad heñar hooran skyllde nu af-
laata/z hun (siaalf med.)
44 Og mañ kom (þo) til heñar/ sem
madur(plagar)ad koma til eirnrar hor
konu / So komu þr til Ohola z til O-
holiba/þra skam̃arlegu kveña.
45 Og * riettferduger meñ þr skulu
dæma þær/sm̃ hoor-konur dæmast/z sm̃
þær(kviñur)dæmast/er uthella bloode /
þvi þær eru hoor-konur/z þar er blood
a þra høndū. * c. 16/ 38.
46 Þvi so sagde sa Drottheñ Drott-
eñ: nær eg føre eirn safnad yfer þær/
z gief þær til ad skialfa * og til her-
fangs/ * Jer. 15/ 13. c. 17/ 3.
47 Þa skulu þr samañsøfnudu grijta
þær i hel/z sundurhøggva þær med þra
sverde/i helsla þra syne og þra dætur/
z breña þra hus med ellde.
48 Og * eg vil laata skømena þverra
af landenu/ z øllū kviñunū skal under-
vijsad verda / ad þær ecke giøre epter
þra svivirding. * v. 27.
49 Og þr skulu leggia ydar svijvirding
a ydur/z þier skulud bera ydar(skarns)
afguda synder / og * vita / ad eg er sa
Drottheñ Drottheñ. * c.7/27. c.26/6.
c. 28/ 22.

XXIV. Capitule.

Spamadureñ fyreimyndar Jeru
salems

salems Eydelegging.
Og Drottens ord skiede til myn
a þvi nyunda are i þeim tyjun
da mænade/a þeim tyunda(dei-
ge)i mænadenū/seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son / skrifa þier
þessa dags nafn/ (ja)rett þeñañ dag/
(þvi)konungureñ af Babylon hefur ut
bued sig i moot Jerusalem/riett a þess
um deige.
3 Og set eina epterlyking fyrer þad
þverbrotna hus / z þu skallt seigia til
þra : so sagde sa Drotteñ Drotteñ :
læt eirn pott upp/læt upp/og læt ogso
vatn þar i.
4 Legg þau stycke/sem heyra þar til/þar
i/oll þau bestu stycke/læreñ z boogana/
fill hañ med þau bestu mergiar-stycke.
5 Tak þad besta af hiordeñe / z kind
beinunū ogso þar under/ læt hañs sudu
vella/eirneñ hañs mergiar-stycke kockast
midt þar i.
6 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ: vei þeim mañdraps stad/(sem
er)eirn pottur/ hvørs skum er i hønū /
z hañs skum utkom ecke af hønū / fær
eitt stycked þar upp epter þad añad/þu
þarft ecke kasta hlutfalle þar um /
(hvørt fyrst skule upp.)
7 Þvi hañs blood er midt i hønū/hañ haf
de læted þad uppa eirn sliettañ klett /
hañ hellte þvi ecke ut a Jordena / þar
sem mañ hefde kuñad ad byrgia ofañ yf
er þad med molldu.
8 Til ad læta uppkoma reide / til ad
hefna harms/ hefe eg læted hañs blood
vera a einum sliettum klett/til ad birg
iast ecke.
9 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ : vei þeim * mañdraps stad/eg/
eg vil ogso giøra bæled stoort.
* Nah. 3/ 1. Hab. 3/ 12.
10 Ber mikeñ vid/uppkveik elldeñ/stood
kiøted/ og lættu vel jurter (þar i/) og
lættu mergiar-styckeñ breña.
11 Og set hañ tooman a hañs glædur /
ad hañ kuñe hitna / z hañs kopar breñe i
hønū/ z hañs ohreininde smelltest midt
i hønū/ad hañs skum kuñe forfærast.
12 Nañ plægade sig med oriette / og
hañs mykla skum mun ecke utgañga af
hønū/ hañs skum verdur i elldenū.
13 J þynū ohreinleika er skøm/ad þar
sem eg jafnvel (giarnañ villde) giøra
þig hreinañ/þa hreinsader þu þig ecke/
þu villt ecke hreinsa þig framar af
þynū ohreinleik/þar til eg hefe læted *
myna grimd hvyla a þier. * c. 5/ 13.
14 Eg * Drotteñ/eg hefe talad þad/
þad kiemur/z eg hefe giort þad/eg vil
ecke forsooma þad / z ecke þyrma / ei
helldur læta mig þad angra/epter þyn
um vegū / z epter þynū athøfnū skulu
þr dæma þig/ seiger sa Drotteñ Drott
eñ. * c. 23/ 34.
15 Og Drottens ord skiede til myn /
seigiande:
16 Þu mañeskiuñar son/siá/eg vil ta
ka fra þier þiña augna lysting med eir
ne plægu / eñ þu skallt ecke sýta/ og ei
græta/z þiñ grætur skal ei koma (hier
fram.)
17 Læt af ad andvarpa/þu skallt eck-
ert dauda kvein hafa / bind þyna hufu
a þig / z þu skallt draga þyna skoo a
þynar fætur/z ecke hylia (skiegged)yf-
er muñenū/z ecke eta foolksens braud.
18 Og eg talade til folksens um morg
uneñ/ z myn hustru deyde um kvøllded/
og eg giørde um morguneñ / sem mier
var byfalad.
19 Og foolked sagde til myn : villtu
ecke giefa oss til vitundar/hvad þesser(hlu
ter þyda)oss/med þvi þu giører (so?)
20 Og eg sagde til þra : Drottens ord
skiede til myn/ seigiande:
21 Seig til Jsraels husz/so sagde sa
Drotteñ Drotteñ : siá/eg vanhelga mitt
helgedoom/ydar styrkleika vegsemd/ydar
augna lysting/z ydar sælar spørnum/ z
ydar syner z ydar dætur/sem þier skyllð-
ud (epter af ydur /) skulu falla fyrer
sverde.
22 Og þier skulud giøra so sem eg giørde/
þier skulud ecke hylia(skiegged)yfer muñ
eñū/z ecke eta folksens braud. * v. 17.

23 Helldur skal ydar prijde vera a ydar
høfdū/ ꝛ ydar skoor a ydar footū/ þier
skulud ecke sijta/ꝛ ei græta/helldur van
megnast fyrer ydar misgiørninga/ꝛ and
varpa sa eine mooke þm̄ ødrū.
24 Og Ezechiel skal vera ydur * til
eins undarlegs(teikns/)þier skulud giø
ra epter øllu þvi/ sm̄ hn̄ hefur giort/
nær þad kiemur/ꝛ þier skulud vita/ ad
eg er sa Drotteñ Drotteñ.*Ps.71/7.
Ezech. 12. 6/11.
25 Og þu mañeskiuñar son / mun ecke
a þm̄ deige / nær eg mun burtkaka fra
þm̄ þra magt/ þra vegsemdar glede /
þra augna lysting / og þra sælar upp-
lipting/ þra syne ꝛ þra dætur.
26 (Mun ecke) a þm̄ sama deige/koma
sa til þyn / sm̄ er undañflueñ / ad kuñ-
giøra þad? * c. 33/ 21.
27 A þm̄ sama deige skal þiñ muñur
uppliukast med hønū/sm̄ er undañflueñ/
og þu skallt tala / ꝛ ecke framarmeir
vera mællaus/ ꝛ þu skallt vera þm̄ til
eins undarlegs (teikns/) og * þr skulu
vita / ad eg er Drotteñ. * c. 25/ 49.
C. 25. 7/ 11/ 17.

XXV. Capitule.

Spæmadureñ spær mooke Am̄ons
Børnum/ etc.

Og Drottens ord skiede til myn/
seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son / set
þitt andlit moot * Am̄ons
børnū/ꝛ spæ mote þm̄. * Jer. 14/ 9.
2 Og þu skallt seigia til Am̄ons bar-
na: heyred Drottens Drottens ord/ so
sagde sa Drotteñ Drotteñ: af þvi þu
sagder: * ha/ um̄ miñ helgedoom/ þvi
hn̄ er vanhelgadur/ ꝛ um̄ Israels land/
þvi þad er eydelagt/ ꝛ um̄ Juda hus /
þvi þr eru farner i fængelsed.
* C. 26/ 2. C. 36/ 2.
4 Þar fyrer siæ/ eg vil giefa þeim af
austre þig til arfs/ꝛ þr skulu setia þra
slot i þier / ꝛ giøra þra bustade i þier/
þeir/þr skulu eta þiñ ávøxt/ꝛ þr sku-
lu drecka þyna mioolk.
5 Og eg vil giøra Rabbat ad ulfallð-
aña bijle/ ꝛ Am̄ons korn ad fiærhuse/
og * þier skulud vita/ad eg er Drotteñ.
* C. 24/ 27.
6 Þvi so sagde sa Drotteñ Drotteñ:
af þvi þu klappar med hendeñe/ꝛ spark
ar med fætenum / og hefur gladt þig i
øllu þynu spotte af hiarta/ i mote Isra
els lande.
7 Þar fyr siæ/eg/eg ukriekke myna hø
nd yfer þig/ ꝛ gief heidingunum þig til
herfangs/ ꝛ ukræke þig fra þiodunū/
og eydelegg þig af løndunum / eg vil
afmæ þig /og * þu skallt vita/ad eg er
Drotteñ. *c 7 /27.
8 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: af
þvi * Moab og Seir seigia: siæ/Juda
hus er eins sm̄ aller heidingiar.
* Ezech. 15/ 1. etc
9 Þar fyrer/siæ / eg vil opna Moabs
herdar fra stødunum/ (jæ) fra hans
stødum/ fra hans enda/(sem er) þad ed
la land Beth Jesimoth / Baal Meon/
og Kiriathama/
10 Fyrer þm̄ af austrenu/ med Am̄ons
børnum/ ꝛ eg gief hn̄ til arfs / uppa
þad madur skule ecke miñast Am̄ons
barna a medal heidingiaña.
11 Og eg vil hallda riett yfer Moab/ꝛ
þeir skulu vita/ad eg er Drotteñ.
12 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: af
þvi * Edom giørde þad / þegar hann
hefnde syn miøg a Juda huse / ꝛ þeir
sakfelldu sig hardlega / ꝛ hefndu syn a
þeim. *Jer. 49./7.etc.
13 Þar fyrer / so sagde sa Drotteñ
Drotteñ: jæ eg vil utriekka myna hø
nd yfer Edom/ og utræka þar af mañ
eskiu og fienad/ ꝛ eydeleggia hañ fra
Theman og Dedan / þeir skulu falla
fyrer sverde.
14 Og eg vil hefna myn a Edom fyr
er myns foolks Israels hønd / og þeir
skulu giøra vid Edom epter miñe reide/
og epter miñe grimd / ꝛ þeckia myna
hefnd/seiger sa Drotteñ Drotteñ.
15 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: af
þvi Philistear * frømdu hefnd/og hafa
hefndt syn hardlega med spotte af hiar
ta/

ta/til ad fordiarfa med einum eilijfum
fiandskap: * Jer. 47. /1. etc.
16 Þar fyrer / so sagde sa Drottēn
Drottēn: sia/ eg vil utrietta mijna hø-
nd yfer Philistæana/ z utræta Chreti-
ana / z fyrerkoma þvi epterordna hia
haffsens høfn.
17 Og eg vil fremia stoorar hefnder a
þm̃/med grimū stroffunū/ og* þr skulu
vita / ad eg er Drottēn/ nær eg bruka
mijna hefnd yfer þm̃. * c. 24/ 27.

XXVI. Capitule.

Spámadurēn spáer i moote Tyrus.

Og þad skiede a þvi ellefta ar-
re/a þm̃ fyrsta(deige)i mann-
adenū/ad Drottens ord skiede
til mijn/seigiande.:
2 Þu mañeskiuñar son/af þvi ad* Ty-
rus sagde yfer Jerusalem: ha/ hun er
sundurbrotēn/ sm̃ var þioodaña port /
hun snere sier til mijn / eg vil fyllast /
hun er i eyde. * Es. 23/ 1. etc.
3 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottēn: sia/ eg(kiem)yfer þig * Ty-
rus/z vil uppfæra marga heidingia yf
er þig / sm̃ uppgannga med sijnar bilg-
iur. * Es. 23/ 1.
4 Og þr skulu fordiarfa murana i Ty-
rus/ z nidurbrioota heñar turna/ z eg
vil burtsoopa heñar dupte af heñe / og
giøra hana ad einū haū klett/
5 Hun skal verda til ad breida net uppa
midt i hafenu / Þvi eg / eg hefe talad
þad/seiger sa Drottēn Drottēn/z hun
skal vera heidingiunū ad herfange.
6 Og heñar dætur/sm̃ eru a mørkeñe/
skulu i helslæst med sverde / og* vita /
ad eg er Drottēn. * c. 25. 7/ 11/ 17.
c. 33/ 29.
7 Þvi so sagde sa Drottēn Drottēn:
sia/ eg vil lata Nabuchodonosor/ kon-
ungeñ af Babylon/koma moote Tyrus
fra nordrenu/ sm̃ er * konungaña kon-
ungur/med hesta z med vagn/z med reid
meñ / z med (stríds-) flock og myked
foolk. * Dan. 2/ 37.
8 Hañ skal i helslaa þijnar dætur: * a
mørkeñe med sverde / z setia hervirke i
moote þier/z hlada voll i moote þier/z
uppreisa skiølld i moote þier. * v. 6.
9 Og hñ skal giøra æhlaup mot þijn
um murū med sijnū hafur/z nidurbrioo-
ta þijna turna med sijnū vopnū.
10 Hañs hestar skulu vera so marger/
ad þra rik skal hilia þig. Þijner mur-
ar skulu skialfa af reidmaña z hiools
z vagns brake/nær hñ skal koma i giegn
um þijn port / eins sm̃ madur (plagar
ad)koma i eirn brotēn stad.
11 Hañ skal nidurtroda allar þijnar
gotur med siña hesta hoofū / i helslaa
þitt foolk med sverde / z þijnar sterku
stiettur skulu nidurfalla til Jardar.
12 Og þr skulu ræna þijnu gotse / og
rupla þiñe vøru/z afbrioota þijna mu
ra / z nidurbrioota þijn fríðu hus / og
kasta þijnū steinū/ og þijnu timbre/ og
þijnu dupte midt i vatned.
13 Og* eg vil lata liña þiña saungra
toonū / z þiña harpna hliood skal ecke
heyrast framarmeir. * Jer. 7/ 34.
c. 16/ 9.
14 Eg vil giøra þig ad einum haum
klett / þu skallt verda til ad utbreida
net uppa/ecke framar byggiast/Þvi eg
Drottēn / eg hefe talad þad / seiger sa
Drottēn Drottēn.
15 So sagde sa Drottēn Drottēn til
Tyrus: munde eyarnar ecke bifast fyr-
er þijns falls hlioode / nær þeir slegnu
kveina / nær þr ølldunges i helslaast
midt i þier.
16 Og aller høfdingiar hia hafenu sku-
lu nidurstijga af þra stoolū/ z afleggia
þra kyrtla/z afklædast þra utsaumudū
klædū / færa sig i skielfingar / sitia a
Jørdu/ og titra øll augnablik/ og for-
undra sig yfer þier.
17 Og þr skulu hefia eina (grætlega)
harmakløgun yfer þier / og seigia til
þijn: hvørneñ ertu eydeløgd/ sem varst
bygd af hafenu / þad var sa vijdfræge
stadur/sm̃ var megtugur a hafenu/hñ/
z þr sm̃ bugginu þar i/ sm̃ hræddu alla
þa/sm̃ bigggu þar hia.
18 Nu skulu eyarnar ottast a þijns fa-
lls

lls deige/ſa eyar/ſm̄ eru i hafenu/hrædaſt vegna þiñar utfarar.
19 Þvi ſo ſagde ſa Drottẽ Drottẽ:
nær eg giøre þig ad einu eydeſtad/ ſem
ſtadena/ i hvøriu eingeñ byr/nær eg læt
uppkoma afgruñed yfer þig/ ꝛ þau ſtoo
ru votn hilia þig.
20 Þa vil eg * niðurhrinda þier med
þm̄/ſm̄ fara i grøfena/þad er/til þeſſ
gamla foolks/ ꝛ ſetia þig i þad nedſta
af Jørduñe/ i eilijfat eydemerkur/ med
þm̄/ ſm̄ fara i grøfena / uppa þad þu
ſkuler ecke ſeteñ verda. Og eg vil giefa
þad prijdelega i þra lifendu lande.
* C. 28/8. C. 32/18. C. 31/14. Pſ. 143/ 7.
2 Eg vil giøra þig ad ſkielfingu/ og
þu ſkallt ecke(framar vera til/) * nær
þar mun verda ſpurt ad þier/ þa ſkall
þu ecke fiñaſt framarmeir æfeñlega/ſeig
er ſa Drottẽ Drottẽ. * Pſ. 37/36.

XXVII. Capitule.

Spamañſens Kløgun yfer Tyri Undergænge.

Og Drottens ord ſkiede til mijn/
ſegiande:
2 O þu mañeſkiuñar ſon/ *
byria eina harmakløgun yfer
Tyrus/ * Eſ. 23/1. etc.
3 Og þu ſkallt ſeigia til Tyrus/ heñ-
ar ſm̄ liggur þar/ er mañ fer a hafed/
ſm̄ verſlar vid folk a mørgu eyum / ſo
ſagde ſa Drottẽ Drottẽ: o Tyrus/
þu/ þu ſægder: eg er * ſu allra frijd-
aſta. * C. 28/12.
4 Þijn landamerke eru nidt i hafenu/
þijner byggingarmeñ hafa fullkomnad
þiñ frijdleika.
5 Þeir bygdu handa þier med furutrie
af Sanir øll (þijn) þilfør / þr lietu
ſækia cedrus af Libano / til ad giøra
maſtur fyrer þig.
6 Þeir giørdu þijnar árar af eyk af
Baſan / þijna bekke giørdu þr af fijls
beine/ſm̄ var vel trodet/af Chitims eyu
7 Þitt ſegl var af utſaumudu ſilke af
Egyptalande / til ad vera þijn merke /
þitt tialld var af blau ſilke ꝛ purpura/
af Eliſa eyum.
8 Þeir/ ſm̄ biuggu i Zidon og Arvad /
voru þijner roodrar-meñ/ þijner viſſu/o
Tyrus/ſm̄ voru i þier/þeir voru þijn-
er ſtijre-meñ.
9 Þeir gømlu af * Gebal/ ꝛ þr viſſu
þar i/voru i þier/ſm̄ bætlu þijnar rif-
ur/øll ſkip i hafenu/ꝛ þra ſkips-foolk/
voru i þier / ad fremia kaupſkap vid
þig. * 1. Kong. 5/ 18.
10 Þeir af Perſia/ og Lydia/og Puth
voru i þijnu (ſtrijds-)her þijner ſtrijds-
meñ/heingdu ſkiølldu ꝛ hialma i þier/
þr giørdu þig ſo prijdelega.
11 Þeir af Arvad og þiñ her voru a
þijnu muru umhverfes/ ꝛ Gammadæar
voru a þijnu turnu / þeir heingdu þra
ſkiølldu a þijna mura umhverfes/ þeir/
þr fullkomnudu þijna fegurd.
12 Tharſis var þiñ kaupmadur / veg-
na margfiølda af allrahanda gotze /
med ſilfur/iarn/ tin ꝛ blij/ høndludu þr
a þiñe kaupſtefnu.
13 Javan/Tubal og Meſech/ þr voru
þijner kramarar/Med foolkſens ſaal ꝛ
kopar-kieru fremdu þr þiñ kaupſkap.
14 Þeir af Togarma huſe færdu heſta
ꝛ reidmeñ/ og mul-aſna til þiñar kaup-
ſtefnu.
15 Þeir af Dedan voru þijner kram-
arar / þiñar handar kaupſkapur var a
mørgu eyum / þeir gaafu þier aptur
fijlsbein ꝛ eben-trie ad giøf.
16 Syria keypte vid þig/ vegna þeſſ
mykla verks/ſm̄ þu giørder/med carbun
kulo/purpura/ ꝛ utſaumudu(verke/)og
byſſo ꝛ coraller/ ꝛ rubin/ verſludu þeir
a þiñe kaupſtefnu.
17 Juda ꝛ Jſraels land þau voru þijn
er kramarar/med hveite af Minnit og
Pannag ꝛ hunange/ og oleo/ꝛ terpen-
tin/fromdu þr þiñ kaupſkap.
18 Damaſkus keypte vid þig / vegna
þijns mykla verks / vegna margfiølda
af allrahanda vøru / med vijne af Hel-
bon ꝛ hvijtre ullu.
19 Og Dan ꝛ Javan Meuſal verſludu
a þiñe kaupſtefnu / Glanſande iarn /

kaſſia og calmus var a medal þiñar
vøru.
20 Dedan verſlade vid þig / med koſtu-
legū klædū ad rijda á.
21 Arabia/ ⁊ aller høfdingiar af * Ke-
dar/ þr verſludu vid þig/ med lombū/og
hrutū/ ⁊ høfrum/ med þm̄ høfdu þeir
verſlad vid þig. * 1. Moſ. 25/ 13.
22 Kramarar af Seba ⁊ Raema/ þeir
voru þijner kramarar / Med þvi ypp-
arſta af allrahanda (koſtulegū) iurtū /
og med allrahanda dijrmætū ſteine og
gulle / verſludu þr a þiñe kaupſtefnu.
23 Haran/og Canne/ ⁊ Eden/ kramar
ar af Seba/ Aſſur/ Chilmad/ verdſludu
vid þig.
24 Þeir voru þijner kramarar i allra-
handa(hlutū/) i pøckū af bláu ſilke/ ⁊
utſaumudū (klædum/) ⁊ med kiſtū med
ypparlegū (kladum/) med þvi/ ſm̄ var
bunded med ſtreingiū og af cedrus / a
þiñe kaupſtefnu.
25 Tharſis ſkip voru þijn yppurſtu i
þijnū kaupſkap/ ⁊ þu ert fillt/ ⁊ komeñ
miøg til vegſemdar/ midt i hafenu.
26 Þijner roodrarmeñ førdu þig a ſtoor
vøtn/ (Eñ) auſtañ-vedred braut þig
midt i hafenu.
27 Þiñ ævinningur ⁊ þijn kaup/ þijn
verſlan/ þijner ſkipe-meñ ⁊ þijner ſtijre-
meñ / og þr ſm̄ bættu þijnar rifur / og
þijner kaupmeñ / ⁊ aller þijner ſtrijds-
meñ/ ſm̄ voru i þier/ ⁊ allur þiñ ſøfn-
udur/ ſm̄ var midt i þier/ ſkal falla midt
i hafenu/ a þijns falls deige.
28 Forſtaderner ſkulu ſkiælfa af þiña
ſtijremaña oops hlioode/
29 Og þr ſkulu nidurſtijga af þra ſkip
um/ aller/ ſm̄ hallda a ærū/ ſkips-meñ/
aller ſtijre-meñ a hafenu / og gæanga
uppa landed/
30 Og * læta heyra yfer þier med þra
rauſt / ⁊ hroopa beyſklega / og læta
** molld a þra høfud / (og) auſa ſig
med øſkuñe. * Openb. 18. 9/ 19.
** Job. 2/ 12.
31 Og þr ſkulu giøra ſig * ber-ſkøll-
otta yfer þier / ⁊ girda ſig ſeckiū/ og
græta yfer þier med hiartans beyſklei-
ka/ med eitnre beyſkre harmakløgun.
* Jer. 48/ 37.
32 Og þr ſkulu hefia græt med þra
harmakløgun yfer þier / ⁊ klaga yfer
þier/ (ſeigiande:) hvør hefur vered ſm̄
Tyrus/ ſm̄ hun þar er eydeløgd midt a
hafenu?
33 Þegar þijnar verſlaner komu af
hafenu/ (þa) mettader þu margt foolk/
med þijns gotz ⁊ þiña kaupa margfiølda
giørder þu konungana rijka a Jørduñe.
34 (Eñ) nu þar þu ert ſundurſ-eigeñ
af hafenu i diupū vøtnum/ er þijn ver-
ſlan ⁊ allur þiñ ſøfnudur midt i þier
falleñ.
35 Aller þr/ ſm̄ biuggu a eyiuñ/ ſkielfd
uſt yfer þier/ ⁊ þra konungar ſkielfduſt
miøg/ litu aumlega ut.
36 Kaupmeñerner a medal lijdaña
blijſtrudu yfer þier / þu * ert ordeñ ad
ſkelfingū/ ⁊ ſkallt ei (framar vera) æf-
eñlega. * C. 28/ 19.

XXVIII. Capitule.

Spádoomur moot Tyri Høfdingia.

Og Drottens ord ſkiede til mijn/
ſeigiande:
2 Þu mañeſkiuñar ſon / ſeig
til Tyri høfdingia : ſo ſagde
ſa Drotteñ Drotteñ : af þvi * þitt
hiarta er upphrokad/ ⁊ þu ſagder : eg
er Gud/ eg ſit i Guds ſtool midt i haf-
enu/ ⁊ (af þvi) þu ert ein mañeſkia/ ⁊
ecke Gud/ ⁊ (þo) hielltſtu þitt hiarta/
ſm̄ Guds hiarta. * Dan. 5/ 20.
P. G. 12/ 22.
3 Siá / (af þvi) þu ert hygnare eñ
Daniel / ſo ad eingeñ hlutur af øllu
þvi/ ſm̄ er huled/ kuñe diliaſt fyrer þier.
4 (Af þvi) þu hefur giørt þier magt
med þiñe ſpeke/ ⁊ med þijnu forſtande/
⁊ giørt þad / ad þar er gull ⁊ ſilfur i
þijnum fiærſioodū.
5 (Af þvi) ad þu hefur giørt þijna
magt ſtoora med þiñe myklu ſpeke /
med þijnū kaupſkap / ⁊ þitt hiarta er
upphrokad fyrer þiñar magtar ſaker.
6 Þar fyrer / ſo ſagde ſa Drottenn

Drottenn: med þvi þu hielltst þitt hiar
ta sm̃ Guds hiarta.
7 Þar fyrer sia/ eg vil setia framan
de yfer þig/ þa sterku a medal heiding
iaña/ z þr skulu utdraga sitt sverd yfer
þijns vijsdooms fegurd/ og vanhelga
þijna vegsemd.
8 Þeir * skulu hrinda þier nidur i grøf
ena/ z þu skallt deyia (sem) þr særdu
midt i hafenu. * c. 26/ 20. c. 31/ 16.
9 Hvort munder þu samt (þa) seigia:
* eg er Gud/ fyrer honũ/ sm̃ i helslær
þig? og þu ert (þo) ein mañeskia/ z ecke
Gud/ i hñs hende/ sm̃ slær þig. * v. 2.
10 Þu skallt deyia/ (sem) þr med for
hud deydast/ i framanda hende/ þvi eg
hefe talad þad/ seiger sa Drottenn
Drottenn.
11 Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
12 Þu mañeskiuñar son/ * uppbyria
græt yfer konungenũ af Tyrus/ z þu
skallt seigia til hñs/ so sagde sa Drott
eñ Drotteñ: þu iñsiglar eina summu/
fullur af speke z fullkomeñ med fryd
leika. * c. 27/ 2.
13 Þu varst i Eden Guds aldingarde/
allrahanda dyrmæter steinar þocktu
þig/ (sm̃ er) * rubin/ topas z demant/
turkos/ onix og jaspis/ saphir/ carbun
kulus z smaragdus/ z gull/ þiña bum
bna z þiña pijpna verk var tilbued i
þier a þm̃ deige þu varst skøpud.
* C. 27/ 16.
14 Þu (varst sm̃) eirn smurdur cherub/
sa sm̃ hilur/ z eg hafde sett þig/ þu
varst a Guds heiløgu fialle/ gieckst mitt
a millũ gloande steina/
15 Þa varst fullkomeñ a þijnũ vegũ/
fra þm̃ deige ad þu varst skapadur/ allt
til þess misgiørningureñ vard fundeñ
i þier.
16 Þeir fylltu þig iñvortes fyrer þiñ
ar myklu verslunar skulld/ med þverud/
z þu syndgader/ þar fyrer vil eg van
helga þig fra Guds fialle/ z fyrerko
ma þier/ þu cherub/ sa sm̃ hilur/ midt
af þm̃ gloande steinũ.

17 Þitt hiarta er upphrokad/ fyrer
þiñar fegurdar skulld/ þu hefur for
diarfad þijna speke med þiñe vegsemd/
eg vil kasta þier a Jørdena/ giefa þig
fyrer konungaña augsyn/ ad þr skule
horfa a þig.
18 Fyrer þiña misgiørninga marg
følda/ fyrer þiñar verslunar ranglæ
te/ hefur þu vanhelgad þijna helgedo
ma/ Og eg vil lata eirn elld ganga ut
midt af þier/ hñ/ hñ skal fortæra þier/
z eg vil giøra þig ad øsku a Jørduñe/
fyrer allra augũ/ sm̃ lijta til þijn.
19 Aller/ sm̃ þig þeckia a medal þiood
aña/ skulu skielfast yfer þier/ þu * ert
ordeñ ad skelfingum/ z skallt ecke (vera
framar) æfenlega. * c. 27/ 36.
20 Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
21 Þu mañeskiuñar son/ set þitt and
lit moot Zidon/ z spa i giegn heñe.
22 Og þu skallt seigia/ so sagde sa
Drotteñ Drotteñ: sia/ eg (kiem) yfer
þig Zidon/ z vil * awiña lof a þier/
og * * þr skulu vita/ ad eg er Drotteñ/
nær eg læt rietteñ ganga yfer hana/ og
bevijsa a heñe/ ad eg er heilagur.
* 2. Mos. 14/ 18. * * Ezech. 29/ 6. C. 30/ 8.
23 Og eg vil senda drepsoott z blood i
hana a heñar gøtur/ z þar skulu falla
slegner midt þar i fyrer sverdenu/ (sm̃
er) yfer heñe allt um kring/ z þr skulu
vita/ ad eg er Drotteñ.
24 Og þar skal ecke framᵛ vera hia Js
raels huse/ þyrner sm̃ stijngur/ ellegar
þyrner/ sm̃ giører meidsl/ af øllũ þm̃/
sm̃ eru krijngũ þa/ þm̃ sm̃ forakta þa/
Og þr skulu vita/ ad eg er sa Drott
eñ Drotteñ.
25 So sagde sa Drotteñ Drotteñ:
nær eg safna Jsraels huse fra þiood
unum/ a medal hvorra þr eru burtkvijst
rader/ þa vil eg bevijsa a þm̃ fyrer heid
ingiaña augũ/ ad eg er heilagur/ z þr
skulu bua i sijnu lande/ sm̃ eg gaf mijnũ
þienara Jakob.
26 Og þr skulu bua ohult þar i/ og
byggia hus/ z planta vijngarda/ ja
bua

bua ohullt/nær eg læt rieckeñ gaanga yf
er alla þaa/ sm̄ forøktudu þaa/allt um̄
krijng þaa/og þr skulu vita/ad eg Drott
eñ er þra Gud.

XXIX. Capitule.

Nookan i giegn Konungenum af Egyptalande.

A þvi tijunda aare/i þm̄ tijunda
(maanade/) a þm̄ tolfta(dei-
ge)i maanadenū/skiede Drott
ens ord til mijn seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son/set þitt andlit
moot Pharao/ konungenū af Egypta-
lande/ & spaa i moot hønū og * i moot
øllu Egyptalande. * Es. 19/ 1.
3 Taladu/ & þu skallt seigia/ so sagde
sa Drotteñ Drotteñ: siaa/eg(kiem)yfer
þig Pharao/konungur i Egyptalande/
þu sm̄ ert * sa stoore dreke/sa þar ligg
ur midt i sijnū straumū/sm̄ sagde: miñ
straumur er miñ / & eg / eg hefe giørt
mier hñ. * c. 32/ 2.
4 Eñ eg vil setia * krook i þijna kiaal
ka / & laata fiska i þijnū straumū loda
vid þitt hreistur/& eg vil uppdraga þig
midt af þijnū straumū / & aller fiskar i
þijnū straumū skulu loda vid þitt hreist
ur. * c. 38/4. 2. Kong. 19/28. Es. 37/29
5 Og eg vil yfergiefa þig i eydemørk-
eñe / þig og alla fiska / sm̄ eru i þijnū
straumū/ þu skallt falla a mørkeñe/þu
skallt ecke lesast til samans/& ei safn-
ast/(helldr)hefe eg giefed þig * dijrunū i
landenu/& fuglunū under Himmenū til
aatu. * c. 32/ 4.
6 Og aller / sm̄ bua i Egyptalande/
skulu vita/ad eg er Drotteñ/af þvi þr
* hafa vered i Israels huse eirn reyr-
stafur. * 2. Kong. 18/ 21.
7 Nær þr taka a þier med hendeñe /
skallt þu gaanga i sundur/& stijnga þaa
i allar herdarnar/ Og nær þr halla sier
a þig/skalltu brotna/& laata allar lend
ar a þm̄ verda (kirrar.)
8 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ: siaa/eg læt koma sverded yf-
er þig / & vil laata utræta mañeskiu og
fienad af þier.
9 Og Egyptaland skal verda ad eirn-
re eydemørk/& eyde(stad/)& þr skulu vi-
ta/ad eg er Drotteñ. Af þvi hñ sagde:
þad er miñ straumur/& eg/eg giørde hñ:
10 Þar fyrer siaa/ eg vil til vid þig/ &
þiñ straum/& giøra Egyptalandølld-
unges ad audre eydemørk fra Sevene
turne/& allt til Morlands landamerkes:
11 Þar skal ecke gaanga mañeskiuñar
footur i giegnū þad/ & fienadar footur
skal ecke gaanga i giegnū þad/& þad skal
ei seted verda i fiørutiju aar.
12 Og eg vil giøra Egyptaland i eyde/
midt i þm̄ eyde løndū/& þess stader sku-
lu vera i eyde midt a medal nidurbrot-
eña stada fiørutiju aar / & eg vil dreifa
Egyptskum a medal heidingiaña / og
burtkasta þm̄ i løndeñ.
13 Þvi so sagde sa Drotteñ Drotteñ:
nær fiørutiju aar eru ute / vil eg safna
Egyptskum(aptur)fra þioodunū/hvø-
rt þr voru burtdrifner.
14 Og eg vil snua Egyptalands faang
else/& færa þa til baka i Patros land/
til þra heimiles lands / & þr skulu þar
vera eitt lijtelfiørlegt rijke.
15 Þad skal vera lijtelfiørlegt framar
(ødrum)rijkiū/& ecke upphefiast fram
armeir yfer heidingiana/ & eg vil mijn-
ka þaa/ad stiorna ecke yfer heidingiunū.
16 Og hñ / sm̄ miñer a misgiørning-
eñ / skal ecke framarmeir vera Israels
huse til ad reida sig uppa/ nær þr/þeir
lijta epter þm̄/ og * þr skulu vita/ ad eg
er sa Drotteñ Drotteñ. * c. 26/ 6.
c. 28/ 22.
17 Og þad skiede a þvi siøunda og
tuttugasta aare/i þm̄ fyrsta(maanade)
a þm̄ fyrsta (deige) i maanadenū/ skiede
Drottens ord til mijn/seigiande:
18 Þu mañeskiuñar son/ Nabuchodono
sor/konungureñ af Babylon/hefur kom
ed sijnū (strijds-) her til ad þioona med
eirnre stoorre þioonustu giegn Tyrus /
so hvørt høfud er skølloott/ & sierhvør
øxl rænt/& hñ og hñs strijds-folk fieck
ecke laun fyrer Tyrus/ fyrer þa þioon

ustu sm̄ hñ þioonade mook heñe.
19 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ : sia / eg gief Nubuchodono-
sor/ konungenū af Babylon / Ægypta-
land / ad hñ skule taka þess mergd/ og
ræna þess ræne/ z grÿpa þess herfang/
z hñs strÿds-foolk skal fa laun.
20 (Til launa/fyrer)hñs ervide/ med
hvøriu hñ þioonade heñe/hef eg giefed
hønū Ægyptaland/ þvi þr giørdu pad
fyrer mig/seiger sa Drotteñ Drotteñ.
21 A þm̄ sama tÿma vil eg læta Jsra
els husß horn vaxa / z giefa þier eirn
opnadañ muñ/ midt a medal þra/ z þr
skulu vita/ ad eg er Drotteñ.

XXX. Capitule.

Spaadoomur moot Ægyptalande.

Og Drottens ord skiede til mÿn/
seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son/spaa/
z þu skallt seigia : so sagde
sa Drotteñ Drotteñ: kveined/(og seig-
ed:)vei þm̄ deige/
3 Þvi * dagureñ er nærre/ jaa Drott-
ens dagur er nærre/eirn dagur med sky/
pad skal vera heidingiaña tÿme/
* Joel. 2/ 1. etc. Soph. 1/14. etc.
4 Og þar skal koma eitt sverd i * Æ-
gyptaland/ z Morland skal verda miøg
hrædt / nær þr slegnu falla i Ægypta-
lande / z þr skulu taka þess mergd / og
þess grundveller skulu kollkastast.
* C. 29/ 2. Es. 19/ 1. Jer. 46/ 2.
5 Morland og Lybia og Lydia/med all-
rahanda almuga foolke/ z Cub/ og þr
af sattmaalans lande / skulu falla med
þm̄ fyrer sverde.
6 So sagde Drotteñ : þr sem vilia
uppreisa Ægyptaland / skulu z falla /
z þess magtar drambseme læcka / fra
Sevene turne skulu þr falla i þvi fyrer
sverdenu / seiger sa Drotteñ Drotteñ.
7 Og þr skulu eydeleggiast midt i þm̄
eydeløgdu løndū/z þess stader vera midt
a medal(añara)eydestada.
8 Og þr skulu * vita/ ad eg er Drott-
eñ/ nær eg giøre eirn elld i Ægyptalan-
de/ z aller þess hiaalparmeñ verda for-
eydder. * C. 29/ 16. C. 32/ 15.
9 A þm̄ sama tÿma skulu utganga
sendebodar fra mier a skipunū / til ad
skielfa * Morland/(sm̄ nu er so)ohult/
og þar skal vera ein hrædsla a medal
þra/sm̄ a Ægyptalands deige/ þvi sia/
hñ kiemur. * Es. 20/ 3. etc.
10 So sagde sa Drotteñ Drotteñ :
og eg vil læta þverra Ægyptalands
mergd / fyrer hønd Nabuchodonosors
konungsens af Babylon.
11 Hañ z hñs foolk med hønū/þr sker-
ku a medal heidingiaña eru komner ad
fordiarfa landed/ z þr skulu utdraga *
þra sverd yfer Ægyptaland/z filla land
ed med helslegna. * Jer. 44/13.
12 Og eg vil giøra straumana þurra/
z selia landed i hiña vondu hønd / og
eydeleggia landid / z allt þar i / fyrer
framanda hønd/ eg * Drotteñ/eg hefe
talad pad. * C. 5/ 17. C. 21/ 17.
13 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: og
eg vil fordiarfa þaa (skarns)afgude/ z
læta * þriooka þaa afgude af Noph/ z
þar skal ecke framarmeir vera eirn høfd
inge af Ægyptalande / z eg vil giøra
otta i Ægyptalande. * Zach. 13/ 2.
14 Og eg vil eydeleggia Patros / og
upptendra eirn elld i Zoan / og hallda
riett i No.
15 Og eg vil uthella miñe grimd yfer
Sin/(sm̄ er)Ægyptskra festing/z upp-
ræta þa mergdena i No.
16 Og eg vil giøra eirn elld i Ægypta-
lande / Sin skal hafa mykla neyd / og
No skal vera til ad sundurrÿfast / og
Noph skal hafa daglegar angister.
17 Þeir ungu (meñ) i Aven z Pibeseth
skulu falla fyrer sverde/og þr/ þeir sku-
lu fara i fangelse.
18 Og i Thehaphnahes myrkvadest
dagureñ/ þa eg braut þar Ægyptalan-
ds ok / z þess magtar drambseme skal
þverra i þvi/ eitt sky skal hilia þ siaal-
ft/z þess dætur skulu fara i fangelsed.
19 Og eg vil hallda riett i Ægypta-
lande / og þeir * skulu vita / ad eg er
Drott-

Drottenn. * v. 8.
20 Og þad skiede a þvi ellefta are i þm̄
fyrsta (manade/) a þm̄ fiourda (deige)
i manadenū/ ad Drottens ord skiede til
myn/ seigiande:
21 Þu mañeskiuñar son/ eg hefe brot-
ed Pharao kongs armlegg af Egypta
lande/ ꝛ sia / hn̄ er ecke umbundeñ/ad
madur skule lækna/til ad samañbinda/
til ad binda um̄ hn̄/til ad giøra hn̄ sterk
añ/ ad hallda a sverdenu.
22 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottenn : sia/ eg vil til vid Pharao/
Kongengeñ i Egyptalande / ꝛ briota
hn̄s armlegge/ þañ sterka ꝛ þañ brot-
na / ꝛ eg vil lata sverded falla ur hn̄s
hende.
23 Og eg vil burtkvistra Egyptalan-
de a medal heidingiaña / ꝛ dreifa þeim
i londeñ.
24 Eñ eg vil styrkia konungsens arm
legge af Babylon / ꝛ fa (hønū) mitt
sverd i sijna hønd/ ꝛ briota Pharao-
nis armlegge/ ꝛ hn̄ skal hlioода miøg /
(sm̄ eirn þar er) slegeñ frame ꝥ hønū.
25 Og eg vil styrkia konungsens arm
legge af Babylon / ꝛ Pharaonis arm-
legger skulu siga / ꝛ þr skulu vita/ ad
eg er Drottenn/nær eg gief mitt sverd i
konungsens hønd af Babylon/ ꝛ hn̄ ut-
riettir þad til Egyptalands.
26 Og eg læt dreifa * Egyptkurunū
a medal heidingiaña/ ꝛ burtkasta þm̄ i
londeñ / og þeir skulu vita / ad eg er
Drottenn. * v. 23.

XXXI. Capitule.

Fyrerþarande Spadomur stadfestest.

Og þad skiede a þvi ellefta a-
re/ i þm̄ þridia (manade/) a
þm̄ fyrsta (deige) i manaden-
um/ad Drottens ord skiede til
myn / seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son/ seig til Pha-
rao/ konungsens i Egyptalande/ og til
hn̄s margfiolda: hvoriū ert þu lijkur i
þiñe vegsemd?
3 Sia/ Assur (var sm̄) * eirn cedrus-
vidur a Libano/ frijdur med greinū / og
sm̄ bar skugga med laufū/ ꝛ miøg haar/
og hn̄s toppur var a medal (þickra)
greina. * Dan. 4/ 7. etc.
4 Vatned giørde/ ad hn̄ vard stoor /
afgruñed upphæckade hn̄/fliooteñ þar
i geingu allt um̄ kring boleñ þar a /
ꝛ utveittu sijnū lækiū til allra triaña
i landenu.
5 Þar fyrer vard hn̄s hæd hærre eñ
allra triaña i landenu/ ꝛ þar urdu marg
ar greiner þar a / ꝛ kvisterner þar a
urdu længer/ vegna þess mykla vatns /
þa hn̄ skaut (kvistum.)
6 Aller Himensens fuglar giørdu hreid
ur a hn̄s kvistū / ꝛ øll dijr a mørkeñe
fæddu under hn̄s greinū/ ꝛ þar biuggu
aller stoorer lijder under hn̄s skugga.
7 So var hn̄ frijdur vegna siñar stærd
ar/ vegna siña laungu greina/ þvi hn̄s
root var hia myklu vatne.
8 Cedrus trien i Guds alldingarde ba-
ru ecke af hønū / furutrien voru ecke
jøfn vid hn̄s greiner/ ꝛ castaniu (trien)
voru ecke sm̄ hn̄s kvister / þar var eck-
ert trie i Guds alldingarde jafnt vid
hn̄ i hn̄s frijdleika.
9 Eg giørde hn̄ svo friðañ med sijnum
mørgu greinū/ ꝛ øll Edens trie/ sm̄ vo-
ru i þess Guds alldingarde / høfdu øf-
und a hønum.
10 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottenn : af þvi ad þu ert (ordeñ so)
haar a voxt / ja vegna þess hn̄ liet siñ
topp standa ut a medal * þickra (grei-
na/) ꝛ hn̄s hiarta er upphrokad vegna
hn̄s hædar. * Dan. 4/ 7. etc.
11 Þa hefe eg giefed hn̄ i eins mekt-
ugs hønd a medal heidingiaña / Hañ
skal vijst breita (epter sijnū vilia) vid
hn̄ / Eg hefe utreked hn̄ vegna hn̄s
ogudlegleika.
12 Og framande/ sm̄ eru sterker a med
al heidingiaña / skulu burtræta hn̄ / og
lata hn̄ fara a fiøllunum/ ꝛ hn̄s grein
er skulu falla i øllū dølū/ ꝛ hn̄s kvister
brotna. hia øllū lækiū i landenu / Og
aller lyder a Jørduñe burtvijkia fra hn̄s

ſkugga/ z yfergiefa hn̄:
13 Aller Nimenſens fuglar ſkylldu hvij
la a hn̄s falle/ z øll dyr a mørkeñe vera
hia hn̄s greinn̄.
14 Uppa þad ad eingeñ trie hia vatn·
enu ſkule upphroka ſier vegna þeirra
vaxtar/ z ei lata þra topp (ſtanda) ut
a medal þickra (greina/) z ei þra linde·
trie reida ſig (uppa ſig ſialf/) fyrer
þra hædar ſkulld/ (ja) eingeñ ſm̄ drecka
vatn/ Þvi þr eru aller giefner til daud
ans/ (ad fara) under Jørdena/ a medal
mañeſkiuñar barna/ til þra ſem nidur
fara i grøfena.
15 So ſagde ſa Drotteñ Drotteñ:
a þm̄ tijma/ þegar hn̄ foor nidur til hel
vijtes/ giørde eg ſorg/ liet afgruñed hil·
ia hn̄/ og ſtødvade ſtraumana þar af/
z þar urdu ſtemd mørg vøtn/ z eg giør
de þad/ ad Libanon ſirgde vegna hn̄s/
ja øll trien a mørkeñe/ (ſem) ſierhvørt
hefde dodnad yfer hønn̄.
16 Eg liet hræda heidingiana vegna
hn̄s falls hlioods/ þegar eg hratt høn·
um til helvijtes med þm̄/ ſm̄ fara nidur
i grøfena. Og øll Edens trie/ þau hell
ſtu z beſtu a Libanon/ øll (trie/) ſm̄ dre
cka vatn/ urdu huggud nedſt i Jørduñe.
17 Ja þr/ þeir nidurfooru med hønn̄
til helvijtes/ til þra/ ſm̄ voru ſlegner med
ſverde/ þra (ſm̄ høfdu vered) hn̄s arm·
leggur/ (og) høfdu ſeted i hn̄s ſkugga
midt a medal heidingiaña.
18 Vid hvørn er þier lijkt/ (þu ſem
varſt) þvilijkur i heidre z vegſemd a med
al Edens triaña? ja þu hlijtur nidur
ad fara med Edens triañ/ ofan und·
er Jørdena/ midt a medal þra/ ſm̄ hafa
forhud/ ſkalltu liggia/ med þm̄ i helſleg·
nu med ſverde/ Þeſſe er Pharao z allur
hn̄s fiølde/ ſeiger ſa Drotteñ Drotteñ.

XXXII. Capitule.

Spaadoomur um̄ Egyptalands Undergang.

Og þad ſkiede a þvi toolfta are
i þm̄ toolfta manade/ a þeim
fyrſta (deige) i manadenu/ ad
Drottens ord ſkiede til mijn/ ſeigiande:
2 Þu mañeſkiuñar ſon/ * byria eina
harmakløgun yfer Pharao/ konungenu
af Egyptalande/ z þu ſkallt ſeigia til
hn̄s: Þier er lijkt vid eirn (ungañ) leon
a medal heidingiaña/ z ert ſm̄ ** hval
fiſkureñ i hafenu/ þu fer fram̄/ i þijnu
ſtraumm̄/ z rootar vatnenu med þijnum
footu/ z giører þeirra ſtrauma grugg
uga. * c. 27/ 2. ** c. 29/ 3.
3 So ſagde ſa Drotteñ Drotteñ: og
eg * vil varpa mijnu nete yfer þig/ i
margs foolks ſafnade/ z þr ſkulu upp·
taka þig i mijnu nete. * c. 12/ 13. etc.
4 Og eg vil lata þig uppa landed/ ka·
ſta þier a mørkena/ z lata * alla Nim
enſens fugla hvijla a þier/ z metta øll
dijreñ a Jørduñe af þier. * c. 29/ 5.
5 Og eg vil kaſta þijnu hollde uppa
fiølleñ/ og fylla dalena med þiñe hæd.
6 Og eg vil vøkva landed/ ſm̄ þu ſveim
ader i/ af þijnu bloode allt til fiallaña/
z lækerner ſkulu verda fuller af þier.
7 Og nær eg eydelegg þig/ vil eg birg·
ia Nimnana/ z giøra þra ſtiørnur myrk
var/ draga fyrer ſoolena med ſkye/ og
tungled ſkal ecke giefa ſitt ſkin.
8 Eg vil lata øll biørt lioos i Nimn·
enn̄ verda myrk yfer þier/ z giøra myrk
ur yfer þitt land/ ſeiger ſa Drotteñ
Drotteñ.
9 Og eg vil * ijfa margra þioda hiør·
tu/ nær eg flit þiñ undergang a medal
heidingiaña/ i þau lønd/ ſem þu ecke
þecker. * c. 3/ 16.
10 Og eg vil koma mørgu foolke til/
ad undra ſig yfer þier/ z þra konungū
ſkal bløſkra fyrer þijna ſkulld/ nær eg
læt mitt ſverd blika fyrer þra aſioonu/
z þr ſkulu * ottaſt haſtarlega/ ſierhvør
i ſijnu hiarta/ a þijns falls deige.
* 1. Moſ. 41. 28. Mich. 6/ 15.
11 Þvi ſo ſagde ſa Drotteñ Drott·
eñ: konungſens ſverd af Babylon ſkal
koma yfer þig/
12 Eg vil lata þiñ margfiølda falla
fyrer hiña ſterku ſverde/ þra ſm̄ eru all
er ſterker a medal heidingiaña/ z þr ſku·
lu

lu eydeleggia Ægypkalands dramb / ad
allur þess fiølde skal sundurtvistrast.
13 Og eg vil eydeleggia øll þess dyr fra
mørgu vøtnū/z aungrar mañeskiu foot
ur skal stiga i þau framarmeir/z einkes
dyrs klauf skal stiga i þaug.
14 Þa vil eg giøra þra vøtn hrein / z
lata þra fliot renna sm̄ oleum / seiger
sa Drottenn Drottenn.
15 Nær eg eyde Ægypkaland/ z landed
verdur audt af þvi / sm̄ þad var fullt
af/ nær eg slæ alla/ sm̄ þar i bua/og *
þr skulu vita / ad eg er Drottenn.
* C. 30/ 8. C. 31/ 29.
16 Þad er ein harmakløgun/z harmed
þier hana/heidingianna dætur skulu har
ma hana yfer Ægypkalande z yfer øll
um þess margfiølda skulu þær harma
hana/seiger sa Drottenn Drottenn.
17 Og þad skiede a þvi toolfta are/ a
þm̄ fimtanda(deige)i manadenū/skiede
Drottens ord til myn/ seigiande:
18 Þu mañeskiunnar son/græt Ægypka-
lands margfiølda / z nidurhrind þvi /
þvi z hinna ypparlegu heidingia dætrū/
ofann under Jørdena/med* þm̄/sm̄ nid-
urfara i grøfena. *C.26/20.C.31/16.
19 Hvar af*varstu frijdt ? far nidur/
og legg þig hia þeim/ sem hafa yfer-
hud. * Es. 14/ 11. etc.
20 Þeir skulu falla midt a medal þra
i helslegnu med * sverde/ þad er giefed
** under sverded / draged þad z allar
þess mergder. * Orðskv. 19/ 21.
** Ezech. 21/ 9.
21 Og þr sterku a medal kappanna skulu
tala til hn̄s midt af helvyte / med hn̄s
hialparmøñū: þr eru nidurfarner/ þr
liggia med þm̄ / sm̄ hafa forhud / sem
eru i helslegner med sverde.
22 Þar liggur Assur z allur hn̄s flock
ur / allt um̄ kring hn̄ eru hn̄s grafer /
þeir eru aller slegner / sm̄ fiellu fyrer
sverdenu/
23 Hvørs grafer eru giørdar vid hlid-
arnar i grifiunne / z hn̄s safnadur var
allt i kringū hn̄s grøf / þr eru aller i
helslegner / z fallner fyrer sverde /sem
giørdu otta i þra lifendu lande.
24 Þar er Elam z allur hn̄s marg-
fiølde allt um̄ kring hn̄s grøf / þr eru
aller slegner / þr sm̄ fiellu fyrer sverd-
enu/ z nidurfooru med þm̄ / sem hafa
forhud/nidur under Jørdena/sm̄ gafu
þra otta i hinna lifendu lande/ og baru
þra smaan med þeim / sem fara nidur i
grøfena.
25 Þeir uppbiuggu hn̄s sæng midt a
medal þra slegnu / med øllū hn̄s marg-
fiølda / hn̄s grafer voru i kringū hn̄ /
þr høfdu aller forhud/ voru i helslegn-
er med sverde/þvi þra otte var giefenn i
hinna lifendu lande / og þeir baru þra
smaan med þm̄ / sm̄ fara nidur i grøf-
ena / sierhvør var midt a medal þeirra
i helslegnu.
26 Þar liggur Mesech / Tubal/z all-
ur hn̄s margfiølde / (og) hn̄s grafer
allt i kringū hn̄/aller þesser høfdu for
huder/voru i helslegner med sverde/þvi
þr gafu þra hrædslu i hinna lifendu
lande.
27 Og skylldu þr ecke liggia hia þeim
sterku/sm̄ eru fallner af þm̄/sm̄ høfdu
forhud? sm̄ nidurfooru til helvytes/med
þra strijds bunade z løgdu þra sverd
under þra høfud / z þra misgiørning-
ar voru sierhvørra yfer þra beinū/ þvi
þr voru hinna sterku otte / i þeirra lif-
endu lande.
28 Og þu/þu skallt sundurbrotna/mi-
dt a medal þra/sm̄ hafa forhud/ z ligg
ia hia þm̄ i helslegnu fyrer sverde.
29 Þar er Edom/ hn̄s konungar z all
er hn̄s høfdingiar / sm̄ eru lagder med
þra hreiste hia þm̄ i helslegnu med
sverde/ þr/ þeir skulu liggia hia þm̄/
sm̄ hafa forhud/ z hia þm̄/sm̄ nidur-
fara i grøfena.
30 Þar eru aller þeir høfdingiar af
nordrenu/ z aller Zidoniar/ sm̄ eru nid-
urfarner med þm̄ i helslegnu / i þeirra
skielfingu/sm̄ voru skammader af þeirra
hreiste/z þr liggia med forhud hia þm̄
i helslegnu med sverde/ z bera þra skom̄
med þm̄/ sm̄ ofannfara i grifiuna.

31 Þa skal Pharao sia/ og * huggast
yfer ollū sijnū fiolda/ sm̄ eru i heilstegn
er med sverde/ Pharao z allur hn̄s her/
seiger sa Drottenn̄ Drottenn̄.
* Es. 14/10.
32 Þvi eg skal senda miñ otta i þra
lifendu lande/ So skal Pharao z allur
hn̄s fiolde vera liggiande midt a medal
þeirra/ sem hafa forhud / þra i hel-
slegnu med sverde / seiger sa Drottenn̄
Drottenn̄.

XXXIII. Capitule.

Spamañsens Skyllda ad advara þañ Ogudlega.

Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
2 Þu mañeskiuñar son/ * ta-
la þu til þijns foolks barna /
z þu skallt seigia til þra : ef eg skyllde
fœra sverd yfer lœnded/ z foolked i land
enu tœke eirn mañ a medal sijn/ z gior
de hn̄ ad þra vardhallds mañe/
* C. 25/2.
3 Og hn̄ sœe sverded koma yfer land-
ed / og bliese i trometuna / og advarade
foolked:
4 Og hn̄ sm̄ þa olldunges heyrde tro-
metuñar hliood/ villde ecke lœta sig ad-
vara/ z sverded kiæme/ z tœke hn̄ burt/
hn̄s blood skyllde vera a hn̄s hofde.
5 (Þvi) hn̄ heyrde trometuñar hliood/
z varade sig ecke/ hn̄s blood skal vera a
honū / eñ varade hn̄ sig/ (þa) frelsade
hn̄ sitt lijf.
6 Eñ ef vardhalldsmadureñ sœe sverd
ed koma / z bliese ecke i trometuna / og
foolked være ei advarad/ z sverded kiæ-
me/ z tœke nockurn burt af þm̄/ hn̄ yrde
burttekeñ fyrer sijns misgiornings sku-
lld / eñ eg villde krefia hn̄s bloods af
vardhalldsmañsens hende.
7 Og þu mañeskiuñar son/ eg hefe sett
þig * til eins vardhalldsmañs yfer Is-
raels hus/ nær þu heyrer orded af mijn
um muñe/ ad þu þa) advarer þa miña
vegna. * C. 3/17.
8 Nær eg seige til þess ogudlega : þu
ogudlege skallt vissulega deyia/ z þu tal
ar ecke / til ad rœda einū ogudlegum
fra sijnū veige / þa skal eirn ogudlegur
deyia i sijnū misgiorninge / eñ eg vil
krefia hn̄s bloods af þiñe hende.
9 Eñ þu/ nær þu varar eirn ogudleg-
añ vid sijnū veige / til ad snua sier þar
fra/ z hn̄ ecke snyr sier fra sijnū veige/
þa skal hn̄ / hn̄ deyia i sijnū misgior-
ninge/ z þu hefur frelsad þijna sal.
10 Og þu mañeskiuñar son / seig til
Israels hus : þier seiged sijfellt so /
vorer misgiorningar og vorar synder
eru yfer oss/ z vier erū vanmætter veg-
na þra/ z hvorneñ kuñū vier ad lifa?
11 Seig til þra : (so sañarlega) eg
lifi/ seiger sa Drottenn̄ Drottenn̄/ * eg
hefe ecke þocknan i eins ogudlegs dau-
da/ helldur i þvi ad eirn ogudlegur snue
sier fra sijnū veige / ad hn̄ meige lifa:
** snued vid/ snued vid/ fra ydar þm̄
vondu vegū/ z hvar fyrer vilied þier dey-
ia/ Israels hus? * C. 18/23.
** Es. 55/7. Joel. 2. 12/13.
12 Og þu mañeskiuñar son / seig til
þijns foolks barna : * þess riettlæta
riettlæte skal ecke frija hn̄ a hn̄s yfer-
trodslu dege. Og sa ogudlege skal ei
falla i ogudlegleikañ/ a þm̄ dege hn̄ snyr
sier fra sijnū ogudlegleika/ Og eirn riett
lætur skal ecke kuña ad lifa þar fyrer/
a þm̄ deige hn̄ syndgar. * C. 3/20.
C. 18/24.
13 Nær eg seige um þañ riettlæta :
hn̄ skal vissulega lifa / z hn̄/ hn̄ reider
sig uppa sitt riettlæte/ z giorer oriett/
þa skal einkes af hn̄s riettindū minst
verda/ helldur skal hn̄ deyia i siñe vond
sku / sm̄ hn̄ giorer.
14 Og nær eg seige til þess ogudlega:
þu skallt vissulega deyia/ z hn̄ snyr sier
fra siñe synd/ z giorer riett z riettvijse.
15 (So) eirn ogudlegur skilar pante apt
ur/ * betalar þad rænda/ geingur epter
lijffsens setningū / ** ad giora ecke o-
riett/ hn̄ skal vissulega lifa/ ecke deyia/
* Luc. 19/8. ** Ezech. 18/28.
16 Eingar af hn̄s syndū/ sm̄ hn̄ hef
ur syndgad/ skal vid hn̄ minst verda/ hn̄
giorde

giørde riett z riettvijſe/ hn̄ ſkal viſſulega lifa.
17 Þar med ſøgdu þijns foolks børn: Drottens vegur er ecke riettur/ þo þra eigen̄ vegur ſie ecke riettur.
18 (Þvi)nær eirn riettlætur ſnyr ſier fra ſijnu riettlæte/ z giører oriett/ þa ſkal hn̄ deyia þar fyrer.
19 Og nær eirn ogudlegur ſnyr fra ſijnu ogudlegu athæfe / z giører riett og riettvijſe/ (þa) ſkal hn̄ lifa þar fyrer.
20 Þar med ſøgdud þier: * Drottens vegur er ecke riettur/ eg ſkal dæma ydur hvørn epter ſijnū vegū/ þier af Iſraels huſe. * c. 18/ 25.
21 Og þad ſkiede a þvi tolfta aare/ i þm̄ tijunda (mænade/) a þm̄ fimta (deige) i mænadenū/ þegar vier vorum flutter burt/ kom ſa til mijn/(ſm̄ var) * burtſloppen̄ fra Jeruſalem/ z ſagde: ſtaduren̄ er ſleigen̄. * c. 24/ 26.
22 Og Drottens hønd var yfer mier um̄ kvølded/ ædur en̄ hn̄ kom/(ſm̄ var) undanhlaupen̄/ z upplauk mijnū munne/ þar til hn̄ kom til mijn um̄ morgunen̄/ z minn munnur upplaukſt / z eg þagde ecke framar.
23 Og Drottens ord ſkiede til mijn/ ſeigiande:
24 Þu mannſkunnar ſon/ þr ſm̄ bua i þeſſū eyde (ſtødū/) þr i Iſraels lande/ ſeigia avallt (ſo:) * Abraham var ein mann/ z eignadeſt þad land (til arfs/) z vier erum marger/ oſſ er landed giefed til arfs. * Mal. 2/ 15.
25 Þar fyrer ſeig til þra / ſo ſagde ſa Drotten̄ Drotten̄: þier eted (kiøt) med bloode / z upplyfted ydar augū til ydar (ſkarns)afguda / z uthelled bloode/ og þier vilied eiga landed (til arfs?)
26 Þier ſtanded yfer ydar ſverde/ giøred ſvijvirding / z ſaurged ſierhvør ſijns nunga huſtru/ z vilied eignaſt landed?
27 So ſkalltu ſeigia til þra: ſo ſagde ſa Drotten̄ Drotten̄: (ſo ſannarlega) eg life/ þr ſm̄ eru i eydemørkenne/ ſkulu falla fyrer ſverdenu / og þann ſem er a mørkenne/ hn̄ hef eg giefed dyrunum/ ad þau ſkule eta hn̄/ og þeir ſm̄ eru i feſtingunū / og i hellrunum/ ſkulu deyia af drepſootten̄e.
28 Þvi eg vil giøra landed ølldunges i eyde / ad þar ſkal þverra drambſeme af þeirre hreiſtenne/ ſm̄ þar er i/ z Iſraels fiøll ſkulu eydeleggiaſt / ad eingen̄ ſkal gaunga yfer.
29 So ſkulu * þr vita/ ad eg er Drottenn/ nær eg giøre landed ølldunges i eyde vegna allra þra ſvijvirdinga/ ſm̄ þr hafa giørt. * c. 28. 23/ 24. c. 35/ 4.
30 Og þu mannſkunnar ſon/ þijns fooltes børn tala um̄ þig/ hia veggiunū z i dyrunū a huſunū / z ſa eine talar til þeſſ annars / (ja) hvør til ſijns brodurs/ ſeigiande: kiære/ komū z heyrum/ hvad þad er fyrer eitt ord/ þad ſm̄ utgeingur fra Drottne.
31 Og þr munu koma til þijn/ ſm̄ foolked (plagar ad) koma/ z þeir mitt foolk munu ſitia fyrer þijnu auglite/ z heyra þijn ord/ og * ecke giøra þar epter/ þvi þr fremia gabb med þra munne / (en̄) þra hiarta geingur epter þra gyrnd. * Eſ. 42/ 20. C. 52. 1/ 2.
32 Og ſiaa/ * þu ert þm̄ ſm̄ hennar loſtavæde / er hefur eina fagra rødd/ z ſm̄ kann vel ad leika / þar fyrer munu þr heyra þijn ord / en̄ þo ecke giøra þar epter. * Eſ. 28/ 10. etc.
33 En̄ nær þad kiemur/ ſiaa/ þad kiemur/ þa ſkulu þr vita/ ad * eirn ſpaamadur hefur vered a medal þra. * c. 2/ 5.

XXXIV. Capitule.

Nookan i moote Kiennendum og Stioornendum.

Og Drottens ord ſkiede til mijn/ ſeigiande:
2 Þu mannſkiunnar ſon/ ſpaa i moot Iſraels hyrdurū/ ſpaa/ z þu ſkallt ſeigia til þra / til hyrdaranna: ſo ſagde ſa Drotten̄ Drotten̄: vei * Iſraels hyrdurū / ſem fæda ſig (ſialfa/)Skyllðu ecke hyrdararner fæda hiørdena? * Jer. 23/1. Ezech. 13/2.
3 (En̄)þier eted feitena/ z klædeſt med ullenne / ſlatred þvi alda / fæded ecke hiørd-

hiørdena.
4 Þier styrktud ecke þañ veika/ z lækn
udud ecke þañ siuka / z bundud ecke um̄
þa brotnu/ z færdud ecke þad burthrak
ta til baka / z leitudud ecke epter þvi /
s̄m var tynt/ helldur med grimd z med
hardud riedud þier yfer þm̄.
5 Þañeñ * eru þr sundurtvystrader fyr
er ukañ hyrder / z þr eru ordner aller
villudyrū ad fædu / og eru sundurtvyst-
rader. * Es. 53/ 6. etc.
6 Myñer sauder ganga villt hyngad
z þangad a øllū fiøllunū/ z a øllū ha
um hædū/ ja myñer sauder eru sundur
tvystrader um̄ þad giørvalla land / og
þar er eingeñ s̄m spyr / og eingeñ sem
leitar(epter þm̄.)
7 Þar fyrer þier hyrdarar / heyred
Drottens ord:
8 (So sañarlega) eg life / seiger sa
Drotteñ Drotteñ/ af þvi myñer saud-
er eru ordner ad herfange/ z myñer saud
er eru ordner til ad etast af øllū villu-
dyrū/ fyrer ukañ hyrder/ z myñer hyrd-
arar leitudu ecke miña sauda/ eñ hyrd-
ararner * fæddu sig (sialfa/) og fæddu
ecke myna saude. * v. 2.
9 Þar fyrer þier hyrdarar / heyred
Drottens ord:
10 So sagde sa Drotteñ Drotteñ :
sia / eg vil til vid hyrdarana / z kref
ia miña sauda af þra hende/ z giøra þ
til eins enders vid þa / ad þr ecke skule
foodra saude / Og hyrdararner skulu
ecke framar fæda sig (sialfa/) Þvi eg
vil frelsa myna saude af þra muñe/ og
þr skulu ecke vera þm̄ til fædu.
11 Þvi so sagde sa Drotteñ Drott-
eñ: sia/ eg/eg/ ja eg vil vitia um̄ myna
saude/ z leita epter þm̄.
12 Sem * eirn hyrder leitar epter siñe
hiørd/nær hñ er midt a medal siña sau-
da / s̄m eru sundurtvystrader / so vil eg
vitia um̄ myna saude / z frelsa þa fra
øllū stødunū/ hvørt þr voru burtdreifd
er a skysins z myrkursens deige.
* Luc. 15/ 4. Matth. 18. 12/14.
13 Og eg vil utfæra þa fra þioodun-
um / z safna þm̄ af løndunū / og færa
þa i þra land / z fæda þa a Israels
fiøllū/vid lækena/z allstadar/ þar sem
madur byr i landenu.
14 Eg vil * fæda þa i goodū gras-
haga/ z þra fiarhus skal standa a þm̄
hau Israels fiøllū/þar skulu þr ligg-
ia i godu fiarhuse/ z fædast med feitu
foodre a Israels fiøllū. * Ps. 23/ 2.
15 Eg vil sialfur fæda myna saude/
z sialfur lata þa hvilast / seiger sa
Drotteñ Drotteñ.
16 Eg vil uppleita þad/s̄m er burtu/
z lata aptur koma þad/s̄m er burthrak
ed/ z binda um̄ þad brotna/ z styrkia þad
veika / eñ þad feita z þad sterka vil eg
leggia i eyde/fæda þad med riette.
17 Og þier myñer sauder (heyred þe-
tta/) so sagde sa Drotteñ Drotteñ /
sia/ * eg dæme i millū lamba z i millū
lamba/ i millū hrutaña z i millū haf-
raña. * Matth. 25/ 32.
18 Mun þad vera ydur oflyted / ad
þier hafed uppeted þad gooda foodur /
z þad s̄m er afgangs af ydar foodre /
hafed þier niðurtroded med ydar fotū /
z drucked hreint vatn / z gruggad þad
sydañ med ydar fotum.
19 Og (vidvykiande) mynū saudū / ad
þr hafa eted þad / s̄m var undertroded
med ydar footū/ z drucked þad/ s̄m þier
hafed gruggad med ydar footum.
20 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drotteñ til þra: sia/ eg/ eg/ ja eg vil
dæma i millū þra feitu lamba/ z i millū
magra lamba.
21 Af þvi þier stiaked øllū þm̄ veiku
med hlidunū z med herdunū/ z stanged
(þa)med ydar hornū/ þar til þier haf
ed sundurtvystrad þm̄ ut burt.
22 Þar fyrer vil eg frelsa myna saude/
z þr skulu ecke framar verda ad herfa-
nge / z eg vil dæma i millū lamba og i
millū lamba.
23 Og eg vil uppvekia yfer þa * eirn
hyrder/ z hñ skal fæda þa/ miñ þien-
are David/hñ/hñ skal fæda þa/ z hñ
skal vera þra hyrder. * Joh. 10/12. etc.

24 Og eg Drottēñ / eg vil vera þra
Gud/ eñ miñ þienare David (ſkal vera)
eirn hofdinge midt a medal þeirra / eg
Drottēñ/eg hefe talad þad.
25 Og eg vil giora vid þa * eirn frid-
ar ſattmaala / ꝛ lata vondū dyrū liña
af landenu/ ꝛ þr ſkulu bua i eydemork-
eñe ohult/ꝛ ſofa i ſkogunū. * c.37/26.
Eſ. 54/ 10.
26 Og eg vil giora þa / og þad allt
um̄ krijng myna hæd til eirnrar bleſſ-
unar / ꝛ vil lata ofañrigna a ſynū ty-
ma / þar ſkulu vera * bleſſunareñar
regn. * Pſ. 68/ 10. Eſ. 44. 3/ 4.
27 Og * trien a morkeñe ſkulu giefa
ſiñ avoxt/ꝛ Jordeñ ſkal giefa ſiñ groo
da / ꝛ þr ſkulu vera i þra lande ohult.
Og þr ſkulu vita / ad eg er Drottēñ /
nær eg bryt þra oks fiotur/ꝛ frya þa
af þeirra hende/ſm̄ lietu ſier þiona af
þeim. * c. 36/ 30.
28 Og þr ſkulu ecke framarmeir vera
heidingiunū til herfangs/ ꝛ eingeñ dyr
a Jorduñe ſkulu eta þa/ helldur ſkulu
þeir bua ohult/ ꝛ þar ſkal eingeñ ſkiel
fa (þa.)
29 Og eg vil uppvekia þm̄ eina plan
tan til eins nafns/ꝛ þr ſkulu ecke fram
armeir burttakaſt af hungre i land-
enu/ ꝛ ei bera framarmeir heidingiaña
forſmān.
30 Og þr ſkulu vita / ad eg Drottēñ/
* þra Gud er med þm̄/ og þr eru mitt
foolk/ Jſraels hus / ſeiger ſa Drottēñ
Drottēñ. * c. 11/20. c. 37/23. Jer. 31/33
31 Og þier myner ſauder / * ſauder
ſm̄ eg fæde / þier erud mañeſkiur/ (eñ)
eg er ydar Gud / ſeiger ſa Drottēñ
Drottēñ. * Pſ. 100/3. Joh. 10/11. etc.

XXXV. Capitule.

Spadomur moote þeim Edomitum.

Og Drottens ord ſkiede til myn/
ſeigiande:
2 Þu mañeſkiuñar ſon / ſet
þitt andlit * moote Seirs fia
lle/ꝛ ſpa i moote þvi. * c. 25/ 8.
Jer. 49/ 7.
3 Og þu ſkallt ſeigia til þeſſ: ſo ſag-
de ſa Drottēñ Drottēñ: ſia/ eg vil til
vid þig / Seirs fiall / ꝛ utrietta myna
hond moote þier/ꝛ giora þig olldung-
es i eyde.
4 Eg vil giora þyna ſtade i eyde / og
þu/þu ſkallt verda ad eydemork/ og *
vita/ad eg er Drottēñ. * c. 7/ 27.
C. 28/ 22.
5 Af þvi ad þu hefur eirn eilyfañ
fiandſkap/ꝛ hefur utauſed Jſraels born
um med ſverds magt / þañ tyma þad
gieck þm̄ illa/(og) þañ tyd miſgiorning
ureñ hafde enda.
6 Þar fyrer/ (ſo ſañarlega) eg life /
ſeiger ſa Drottēñ Drottēñ/ þa vil eg
giora þig bloodugt/ꝛ blooded ſkal offæk
ia þig/ * med þvi þu hefur ecke hatad
blood/ þa ſkal blooded offækia þig.
* Openb. 13/ 10.
7 Og eg vil giora Seirs fiall ad eyde-
mork ꝛ i eyde/ꝛ uppræta þar af þañ/
ſm̄ geingur yfer/ꝛ kiemur aptur.
8 Og eg vil filla fiolleñ þar hia med
ſlegna þar a/ ꝛ a þynū hædū ꝛ i þynū
dolū/ ꝛ hia ollum þynū lækiū ſkulu þr
falla / ſm̄ eru ſlegner med ſverde i þm̄.
9 Ja/eg vil giora þig ad eilyfre eyde-
mork / ꝛ þyner ſtader ſkulu ecke ſetner
verda / og * þier ſkulud vita / ad eg er
Drottēñ. * c. 32/ 15.
10 Af þvi ad þu ſeiger: badar þiood-
ernar ꝛ þau tvo lond ſkulu vera myn/
ꝛ vier viliū eignaſt þad/þo ad Drottēñ
være viſſulega þar.
11 Þar fyrer/ (ſo ſañarlega) eg life /
ſeiger ſa Drottēñ Drottēñ/ þa * vil eg
giora epter þiñe reide / og epter þiñe
vandlætingu/ſm̄ þu hefur brukad veg-
na þyns haturs i moote þm̄ / ꝛ eg vil
verda þecktur hia þm̄ / nær eg dæme
þig. * Eſ. 33/ 1.
12 Og þu ſkallt vita / ad eg er Drott-
eñ/eg hefe heyrt * oll þyn hædyrde/ ſm̄
þu ſagder i giegn Jſraels fiollū/ ſeig-
iande: þau eru eydelogd / þau eru oſſ
giefeñ ad fortæra. * Eſ. 37. 28/ 29.
13 Og þier hafed giort ydur ſtoora
moote mier/med ydar muñe/ꝛ auked yd-

ar ord mooke mier/ eg/eg hefe heyrt þ.
14 So sagde sa Drottenn Drottenn :
med þvi allt landed gledur sig / vil eg
giøra þig i eyde.
15 Eins sem þu hefur gladt þig yfer
Israels husſ arfe / af þvi hann er eyde-
lagdur/ so vil eg giøra vid þig/ þu Se-
irs fiall skallt vera i eyde / z giørvøll
Edom øllsamann / og þeir skulu vita /
ad eg er Drottenn.

XXXVI. Capitule.

Huggun yfer þa burthrøktu Israelita.

Og þu mannesskiunnar son / spaa
* mooke Israels fiøllum/ z þu
skallt seigia : Þier Israels
fiøll heyred Drottens ord.
* C. 6/ 2.
2 So sagde sa Drottenn Drottenn : af
þvi fiandmadurenn sagde yfer ydur : *
ha/ ikem/ þær eilijfu hæder er sierhvør
ordenn vor arfur. * c. 25/ 3. c. 26/ 2.
3 Þar fyrer spaa / z þu skallt seigia :
so sagde sa Drottenn Drottenn : af þvi/
jaa af þvi madur hefur eydelagt z upp
svelgt ydur allt umm kring/ ad þier erud
þvi epterordna af heidingiunum til arfs/
z erud uppkomner a eirnrar framande
tungu varer/ z (erud ordner eitt vont)
hroop a medal foolksens.
4 Þar fyrer/ Israels fiøll/ heyred þess
Drottens Drottens ord / so sagde sa
Drottenn Drottenn til fiallanna og til
hædanna / til lækianna z til dalanna / til
þra audu eydemarka/ z til þra yfer giefnu
stada/ sem eru þvi epterordna af heid
ingiunum allt umm kring ad herfange
og ad spotte.
5 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottenn : eg hefe talad i minne brennande
vandlætingu i mooke þvi epterordna af
heidingiunum/ z i mooke þeirre giørvøllu
Edom / hvørier ed hafa siælfer teked
sier * mitt land til eigendoms/ med giør
valls hiartans glede/ med hardud i gied
enu/ uppa þad sa stadur / sem þier burt-
reknu bigggu i / skylldi verda ad her-
fange. * Ps. 79/ 5.
6 Þar fyrer spaa umm Israels land/ og
þu skallt seigia til fiallanna z til hæd-
anna/ til lækianna z til dalanna/ so sagde
sa Drottenn Drottenn : sia/ eg/ eg hefe
talad i minne vandlætingu z i minne gri-
md/ Med þvi þier hafed bored heiding-
ianna forsmaan/
7 Þar fyrer so sagde sa Drottenn
Drottenn : eg / * eg hefe upplypt minne
hende/ ad heidingiarner/ sem eru allt umm
kring ydur / skule siælfer bera þra for-
smaan. * 2. Mos. 6/ 8.
8 Enn þier Israels fiøll/ skulud giefa
ydar greiner (apktur/) z bera ydar aa-
vøxt fyrer mitt foolk Israel/ þvi þeir
eru a veigenum heim epter.
9 Þvi sia/ eg * (vil koma) til ydar/ og
snua mier til ydar / z þier skulud yrk-
iast z verda saad / * Es. 54. 7/ 8.
10 Og eg vil giøra margt foolk hiaa
ydur / þad giørvallt Israels hus all-
samann/ z stęderner skulu verda setner /
z þær eydeløgdu uppbyggiast.
11 Jaa eg vil fiølga foolk z fienad hiaa
ydur/ og þær skulu aukast z vaxa / og eg
vil laata ydur bua þar / sem þier bygg-
ud fra alldøðle/ z giøra ydur meira gott
enn fyrrum/ og * þier skulud vita/ ad eg er
Drottenn. * c. 35/ 4. c. 37/ 6.
12 Og eg vil færa foolk til ydar/ (jaa)
mitt foolk Israel/ z þeir skulu eignast
þig/ og þu skallt vera þeirra til arfs/ og
ecke framar giøra þaa barnlausa.
13 So sagde sa Drottenn Drottenn : med
þvi þeir seigia til ydar : þu hefur eted
foolk z giørt þijna lijde barnlausa.
14 Þar fyrer skalltu ecke framarmeir
eta foolk / z ecke framar giøra þijna
lijde barnlausa / seiger sa Drottenn
Drottenn.
15 Og eg vil ecke laata þig framar-
meir heyra heidingianna forsmaan/ z þu
skallt ecke framar bera þiodanna spott/
z ecke giøra þijna lijde barnlausa fram-
ar/ seiger sa Drottenn Drottenn.
16 Og Drottens ord skiede til mijn /
seigiande :
17 Þu mannesskiunnar son/ Israels hus

bigggu

byggu i þra lande/og þr saurgudu þad
a þra veige/& med þra athøfnū/sm̄ eirn
rar fraaskileñar(kviñu)ohreinleike/var
þra vegur fyrer mier: * Es. 64/ 6.
18 Og eg * uthellte miñe grimd yfer
þaa/fyrer þss bloodsskulld/ sm̄ þeir ut-
helltu i landed / & saurgudu þ med þra
(skarns) afgudū. * c. 7/ 8.
19 Og * eg burtdreifde þeim a medal
heidingiaña / & þr urdu burtkastader i
lønden̄/eg dæmde þaa epter þra veige/&
epter þra athøfnū/* c 20/23.c.22/15.
20 Og þegar þr voru komner til heid-
ingiaña/ hvørt þr komu/þa * vanhelg-
udu þr mitt heilaga nafn/ad mañ sag-
de um̄ þaa: eru þesser Drottens foolk/
& eru þr utfarner af hñs lande?
* Es. 52/ 5. etc.
21 En̄ eg vægde * fyrer mijns heilaga
nafns skulld / hvørt Israels hus van-
helgade a medal heidingiaña / þaangad
sm̄ þr komu. * c. 20/ 9.
4. Mos. 14/ 14. etc.
22 Þar fyrer seig til Israels huss:
so sagde sa Drotten̄ Drotten̄: eg giøre
þad ecke fyrer ydar skulld/þier af Isra
els huse / helldur fyrer mijns heilaga
nafns skulld/hvørt þier hafed vanhelg
ad medal heidingiaña / þaangad sem
þier komud.
23 Þvi eg vil helga mitt þad stoora
nafn/sm̄ er vanhelgad a medal heiding
iaña/ sm̄ þier hafed vanhelgad midt a
medal þra. Og heidingiarner * skulu
vita/ad eg er Drotten̄/seiger sa Drott
en̄ Drotten̄/ nær eg helgast a medal yd-
ar/fyrer ydar augū. * c. 30/ 8.
C. 32/ 15. C. 37/ 28.
24 Þvi eg vil taka ydur fra heiding-
iunū/& safna ydur af øllū løndunū/ og
laata ydur koma til ydar lands(aptur.)
25 Og * eg vil støckva hreinu vatne yf
er ydur/& þier skulud vera hreiner af øll
um ydar ohreinendū / og af øllum ydar
(skarns) afgudū vil eg hreinsa ydur.
* Es. 44/ 3. Zach. 13/ 1.
26 Og eg vil giefa ydur * eitt nytt
hiarta/ & giefa eirn nyañ anda iñvort-
es i ydur/& burttaka þad stein-hiartad
ur ydar hollde / & giefa ydur eitt kiøt-
hiarta. * c. 11/ 19.
27 Og * eg vil giefa miñ Anda iñvort-
es i ydur/& giøra þad/ad þier skulud * *
gaanga i mijnū setningū / og hallda og
giøra mijn rietttinde. * c. 39/ 29.
** C. 37/ 24.
28 Og þier skulud bua i landenu / sem
eg gaf ydar fedrū/og * vera mitt foolk/
& eg/eg vil vera ydar Gud. * Jer. 31/33
C. 32/ 38.
29 Og eg vil frelsa ydur af øllū ydar
ohreinleikum/ og hroopa a korned / og
giøra þad mykeð / & ecke senda hungur
yfer ydur.
30 Og * eg vil margfallda aavøxten̄ a
triaanū/& grooda a mørkeñe/uppa þad
þier skuled ecke framar bera hungurs
spott a medal heidingiaña. * c. 34/ 27.
31 Þa skulu * ydur koma ydar þr von-
du veger i hug / & ydar athafner/ sem
ecke voru goodar / og væma vid ydur
(sialfū) vegna ydar misgiørninga/ og
vegna ydar svijvirdinga. * c. 16. 61/63.
C. 20/ 43.
32 (Þetta) giøre eg ecke fyrer ydar
skulld/seiger sa Drotten̄ Drotten̄/ þ sie
ydur vitanlegt/ skam̄est ydar/ & bligdest
vegna ydar vega/þier af Israels huse.
33 So sagde sa Drotten̄ Drotten̄: a
þm̄ deige eg mun hreinsa ydur af øllū
ydar misgiørningum / þa vil eg byggia
stadena/ og þr eyde (stader) skulu upp-
byggiast.
34 Og þad eydelagda land skal yrkiast/
i þess stad er þad var gllounges for-
diarfad / fyrer sierhvørs augum / sem
gieck i giegnum:
35 Og þr skulu seigia: þetta þad eydda
landed er orded sm̄ sa aldingardur E-
dens/ & þr yfergiefnu/ og þr eydeløgdu/
& þr nidurbrotnu stader standa fast-
lega(bygder.)
36 Og heidingiarner/sm̄ verda afgaan-
gs allt um̄ kring ydur/skulu vita/ad eg
er Drotten̄/ eg hefe bygt * þaa nidur-
brotnu/plantad þaa eydeløgdu. * * Eg
Drotten̄/ eg hefe talad/ & giort þad.
* Os. 6/ 1. ** Ezech. 17/ 24.

37 So sagde sa Drottenn̄ Drottenn̄ :
eg vil enn̄ nu i þessu efne lꝏta mig ad-
spyrta af Israels huse/ til ad giora vid
þꝏ (þetta/) eg vil auka þꝏ/ sem̄ mann̄-
eskiun̄ar hiord/
38 Sem eins heilags hiord / sem eina
hiord i Jerusalem / a hen̄ar tilsettum
(hꝏtijdum̄/) so skulu þr yfergiefnu stader
verda fuller af man̄eskiun̄ar hiord / ⁊
þr skulu vita/ ad eg er Drottenn̄.

XXXVII. Capitule.

Ein Sijn um̄ þeirra burtfærdu Juda
Apturkomu.

Drottens hønd var yfer mier /
⁊ Drottenn̄ utfærde mig i einu̅
anda/ ⁊ sette mig nidur midt
a morkenn̄e / ⁊ hun var full af
beinum.
2 Og hn̄ leidde mig um̄ þau allt um̄
kring / ⁊ sia / þar voru miøg morg a
morkenn̄e/ ⁊ sia/ þau voru miøg þurr.
3 Og hn̄ sagde til mijn: þu man̄eskiun̄-
ar son/ munu þesse bein kun̄a verda lifan-
de? og eg sagde: Drottenn̄ Drottenn̄/ þu/
þu veitst þad.
4 Og hn̄ sagde til mijn: spꝏ um̄ þesse
bein / ⁊ þu skallt seigia til þra : þier
þurru bein heyred Drottens ord:
5 So sagde sa Drottenn̄ Drottenn̄ um̄
þesse bein: sia/ eg vil lꝏta koma anda
i ydur/ ⁊ þier skulud lifa.
6 Og * eg vil giora sinar a ydur/ ⁊ lꝏ-
ta holld uppkoma yfer ydur / og yfer-
draga ydur med hud/ ⁊ giefa anda i ydr/
⁊ þier skulud lifa/ So ** skulud þier
vita/ ad eg er Drottenn̄. * Job. 10/11.
** Ezech. 35. 11/ 23.
7 Og * eg spꝏde so sem̄ mier var bijfal
ad / ⁊ þar skiede eitt hliood / þegar eg
spꝏde/ ⁊ sia/ þ hrærde sig/ Og beinenn̄
nꝏlgudust (til samans/ hvørt) bein til
sijns beins. * v. 10.
8 Og eg sꝏ/ ⁊ sia/ þar uppkomu sinar
⁊ holld a þau/ ⁊ hn̄ yferdro þau utann̄ yf-
er med hud/ enn̄ þar var ecke ande i þm̄.
9 Og hn̄ sagde til mijn : spꝏ til and-
ans / spꝏ þu man̄eskiun̄ar son / og þu
skallt seigia til andans : so sagde sa
Drottenn̄ Drottenn̄ : kom þu ande af þm̄
fioorum̄ vindum̄ / ⁊ blꝏs a þessa enu i hel-
slegnu/ ⁊ þr skulu lifa.
10 Og * eg spꝏde/ so sem̄ hn̄ bijfalade
mier/ ⁊ andenn̄ kom i þꝏ/ og þr lifnudu/
⁊ stoodu a þra fætur / eirn miøg myked
stoor her. * v. 7.
11 Og hn̄ sagde til mijn : þu man̄esk-
iun̄ar son/ þesse bein/ þau eru allt Is-
raels hus. Sia/ þr seigia: vor bein eru
þornud / ⁊ vor von er burtu/ þad er ute
um̄ oss.
12 Þar fyrer spꝏ / ⁊ þu skallt seigia
til þra: so sagde sa Drottenn̄ Drottenn̄:
sia/ eg opna ydar grafer/ ⁊ vil sækia yd-
ur upp af ydar grøfum̄/ mitt foolk/ ⁊ lꝏ-
ta ydur koma til Israels lands.
13 Og * þier skulud vita/ ad eg er Drott-
enn̄/ nær eg opna ydar grafer / ⁊ nær eg
læt uppfæra ydur af ydar grøfum̄/ mitt
foolk. * c. 36/ 38.
14 Og eg vil giefa minn̄ Anda i ydur /
⁊ þier skulud lifa / og eg vil nidursetia
ydur i ydar land/ ⁊ þier skulud vita/ ad
eg er Drottenn̄ / eg hefe talad þad / og
giørt þad/ seiger Drottenn̄.
15 Og Drottens ord skiede til mijn /
seigiande:
16 Og þu man̄eskiun̄ar son / tak þier
eitt trie/ ⁊ skrifa þar a fyrer Juda og
fyrer Israels huss samlagsmenn̄/ ⁊ tak
eitt trie/ ⁊ skrifa þar a fyrer Joseph/
Ephraims trie / ⁊ alls Israels huss
þra samlagsman̄a.
17 Og legg þier þ eina til þess an̄ars
til þess (ad þau verde) eitt trie/ Og þau
skulu verda ad einu trie i þin̄e hende.
18 Og nær þijns folks børn seigia til
þijn/ seigiande: villtu ecke giefa oss til
vitundar / hvad þu meinar þar med?
19 Þa tala til þra/ so sagde sa Drott-
enn̄ Drottenn̄: sia/ eg vil taka Josephs
trie/ sem̄ er i Ephraims hende/ ⁊ Isra-
els ætta þra samlagsman̄a / ⁊ leggia
þꝏ til þess (sem̄ er) Juda trie/ ⁊ giora
þꝏ ad einu trie/ og þr skulu vera eitt i
min̄e hende.
20 Og þau trie/ sem̄ þu skrifar a/ sku-
lu

lu vera i þinne hende / fyrer þra augum.
21 Þar epter tala til þra/ so sagde sa
Drottenn Drottenn: sia/ eg tek Israels
born/ so (þau skulu) ecke vera i millum
heidingianna/ sem þau fooru burt/ og eg
vil safna þeim allstadar ad/ z lata þau
koma til þra lands.
22 Og eg vil giora þau * ad einu fool-
ke i landenu a Israels fiollum/ og eirn
konungur skal vera allra þra konung-
ur/ Og þau skulu ecke framarmeir vera
tvær þiooder/ z ei framarmeir skiptast
i tvo rijke hier epter. * Joh. 10/ 16.
Os. 1/ 11.
23 Þau skulu z ecke framarmeir saur-
ga sig med þra afgudum z med þra vond-
skum / edur nockre af þra yferttrodslum /
eg vil frelsa þau af ollum þra bustodum /
sem þau hafa syndgad i / z vil hrein-
sa þau/ z þau * skulu vera mitt foolk/
z eg/ eg vil vera þra Gud. * c. 36/ 28.
Jer. 24/ 7.
24 Og minn þienare David (skal vera)
konungur yfer þeim / z þar skal vera *
eirn hyrder fyrer þau oll / z þau **
skulu ganga i mijnum riettindum/ z hallda
mijna setninga/ z giora þar epter.
* Joh. 10/ 12. etc. ** Ezech. 36/ 27.
25 Og þau skulu bua i landenu/ sem eg
gaf mijnum þienara Jakob/ sem ydar fed-
ur bioggu i/ z þau skulu bua þar/ þau og
þra born/ z þra barna-born/ til eilijf-
rar tijdar / z David minn þienare (skal
vera) þra hofdinge æfenlega.
26 Og eg vil giora * fridar sattmala
vid þau/ þad skal vera vid þau eirn ei-
lijfur sattmale / z eg vil setia þau og
fiolga þau/ z setia minn helgedom midt
a medal þra æfenlega. * c. 34/ 25.
Es. 54/ 10.
27 Og * mijn tialldbud skal vera hia
þeim/ z eg vil vera þra Gud/ z þau/ þau
skulu vera mitt foolk. * 2. Cor. 6/ 16.
Openb. 21/ 3.
28 Og * heidingiarner skulu vita/ ad
eg er Drottenn / sem helga Israel/ nær
minn helgedoomur verdur midt a medal
þra æfenlega * c. 36/ 36.

XXXVIII. Capitule.

Spadoomur um Gog og Magog.

Og Drottens ord skiede til mijn/
seigiande:
2 Þu manneskiunnar son/ snu
þier i moot * Gog/ i þvi Ma-
gogs lande / þeim ypparsta hofdingia
fyrer Mesech/ z Tubal/ z spa um hann/
* c. 39/ 1. Openb. 20/ 8.
3 Og þu skallt seigia : so sagde sa
Drottenn Drottenn : sia / eg vil til vid
þig / Gog / þann ypparsta hofdingia i
Mesech z Tubal:
4 Og eg vil snua þier vid / z leggia
* bitel i þijna kialka/ z utfæra þig/ og
allann þinn her / hesta z riddara / (sem
eru) aller olldunges klædder / (sem eru)
eirn stoor flockur/ med (smaa) skiolldum/
z (odrum) skiolldum / þar sem aller bera
sverd. * c. 29/ 4. 2. Kong. 19/ 28.
Ps. 32/ 9.
5 Persar/ Morianar z Lybiar med þeim/
þeir sem aller bera skiolld z hialm.
6 Gomer z allar hans filkingar / To-
garma hus/ sem er moot nordre/ z allar
hans filkingar / (ja þessa) morgu lijde
med þier.
7 Bu þig/ * ja bu þig vel/ þu z aller
þijner flockar / þar sem eru safnader til
þijn / z þu skallt vera þeim til verndar.
* Es. 8/ 9.
8 Þu skallt verda heimsooktur epter
marga daga. * A þeim seinasta tijma
skalltu koma til þess lands / sem er til baka
fært fra sverdenu/ er komed til samans
af morgu folke/ (sem er) a Israels fioll
um/ sem hafa sijfellt vered i eyde / nær
þad/ þad er utfært fra foolkenu/ z þar/
þar bua aller ohult. * Openb. 20/ 7. etc.
9 Og þu skallt fara upp/ so sem storm
urenn kiemur/ verda sem skijenn/ til ad hyl-
ia landed / þu z allar þijnar filkingar
z margar þiooder med þier.
10 So sagde sa Drottenn Drottenn:
z þad skiedur a þeim sama deige / skulu
ogæhugar koma i þitt hiarta / z þu
skallt þeinkia eina vonda hugsan.
11 Og seigia: eg vil fara upp i land-
ed/

ed/ (þar ſm̄ þar eru) bænda⸗þorp / eg
vil koma yfer þær/ þa ſm̄ eru kirrer/ ſm̄
búa óhullt/ þær ſm̄ bua aller án murs/
ꝛ hafa hvorke ſteingur eda port/
12 Ad ræna ræne/ ꝛ ad ſkipta herfæn⸗
ge/ ad læta þijna hønd koma aptur yf
er þær nidurbrotnu(ſtade/) ſm̄ eru bigd⸗
er/ ꝛ yfer eitt foolk/ ſm̄ er ſafnad fra
heidingiunū/ ſm̄ brukade næring ꝛ kaup
ſkap/ ſm̄ bua hætt i landenu.
13 Scheba ꝛ Dedan / og kaupmeñ af
Tharſis/ꝛ aller vollduger/ſm̄ þar eru/
ſkulu ſeigia til þijn : ert þu komeñ ad
ræna ræne/ muntu hafa ſafnad þijnū
flock til ad ſkipta herfænge/til ad upp⸗
taka ſilfꝛ ꝛ gull/ad taka fienad ꝛ gotz/
ad ræna ſtooru ræne.
14 Þar fyrer ſpæ þu mañeſkiuñar
ſon/ ꝛ þu ſkallt ſeigia til Gog: ſo ſag⸗
de ſa Drottē Drottē: munt þu ecke
vita þad a þm̄ ſama deige / nær mitt
foolk Iſrael býr óhullt/
15 Og koma fra þijnū ſtad / fra þm̄
ſijdū moot nordrenu/ þu ꝛ margt foolk
med þier/ſm̄ rijda aller a heſtū/eirn ſtor
flockur/ ꝛ eirn megtugur her.
16 Og þu * ſkallt fara upp/yfer mitt
folk Iſrael/ ſm̄ ſkȳ/ad hilia landed/þu
ſkallt vera a þm̄ ſijdaſta tijma / eñ eg
vil læta þig koma i mitt land / uppa
þad heidingiarner ſkule þeckia mig /
nær eg helgaſt i þier fyrer þra augū /
o Gog. * v. 9.
17 So ſagde ſa Drottē Drottē :
muntu vera ſa/ ſ eg talade um̄ a fyrre
døgū/ fyrer mina þienara ſpámeñ ena
i Iſrael/ þær ſm̄ ſpádu a þm̄ ſømu ára
døgū/ad lata þig koma yfer þær.
18 Og þad ſkiedur a þm̄ ſama tijma /
nær Gog kiemur yfer Iſraels land /
ſeiger ſa Drottē Drottē : ſkal mijn
reide uppfara i miñe grimd.
19 Og eg hefe talad (þvilijkt) i miñe
vandlætingu/ i miñar reide ellde/ad a þm̄
ſama tijma ſkal vera * eirn ſtor ſkiælfte
i Iſraels lande. * Matth. 24. 29/30.
20 Og þar ſkulu ſkiælfa fyrer mire
augſijn fiſkarner i hafenu/ ꝛ fuglarner
under Himmenū/ ꝛ dijreñ a mørkeñe/ ꝛ
allt þad ſkrijdande/ þ ſm̄ ſkrijdur a Iørd
uñe/ ꝛ ſierhvør madur/ ſm̄ er a Iørd⸗
uñe / ꝛ biørgeñ kollkaſtoſt ꝛ turnarner
falla / ꝛ allur mur falla til Iardar.
21 Og eg vil kalla eitt ſverd yfer hñ/
a øllū mijnū fiøllū/ ſeiger ſa Drottiñ
Drottē / þeſſ eina ſverd ſkal vera i
moot þeſſ añars.
22 Og eg vil gánga i riett vid hñ/ med
drepſoott ꝛ med bloode/og * einu ſteipe⸗
regne/ ꝛ hagl⸗ſteinū/ Ellde ꝛ breñeſteine
vil eg læta rigna yfer hañ ꝛ yfer hñs
her/ ꝛ yfer þ marga folk/ ſ(mun vera)
med hønū. * Pſ. 11/6. Openb. 20/9.
23 So vil eg þa giøra mig dijrdlegañ/
og bevijſa mig heilagañ / ꝛ læta mig
verda þecktañ fyrer margra heidingia
augū/og * þr ſkulu vita/ad eg er Drott⸗
eñ. * c. 29/ 6. c. 39/ 7.

XXXIX. Capitule.

Gogs og Magogs Eydelegging.

Og þu mañeſkiuñar ſon / ſpæ
moote * Gog/ ꝛ þu ſkallt ſeig
ia: ſo ſagde ſa Drottē Drott
eñ: ſiá/ eg vil til vid þig/Gog/
þu ypparſte høfdinge fyrer Meſech og
Tubal. * c. 38/ 2. Openb. 20/ 8.
2 Og eg vil ſnua þier vid (apt⸗
ur/) og (valla) læta þañ ſiøtta part
verda (afgængs) af þier/ ꝛ færa þig
upp fra þm̄ ſijdū moot nordre / ꝛ læta
þig koma uppa Iſraels fiøll.
3 Og eg vil læta ſlá þiñ boga ur þiñe
vinſtre hende/ ꝛ burtkaſta þiñe pijlu ur
þiñe hægre hende.
4 A Iſraels fiøllū ſkalltu falla / þu
ꝛ aller þijner herflockar/ ꝛ foolk / ſem
(mun vera) med þier. Eg vil giefa *
fugla flocknū(ſá)alls (kyns)fuglum/
ꝛ dijrū a mørkeñe þig ad eta.
* C. 29 /5. C. 32. 4/ 5. Openb. 19. 17/18.
5 Þu ſkallt falla a mørkeñe/ þvi eg/eg
hefe talad þad / ſeiger ſa Drottiñ
Drottē.
6 Og eg vil kaſta ellde a Magog / og
yfer þær/ ſm̄ bua óhullt a eyunū/og * þr
ſkulu vita/ ad eg er Drottē. * c. 29/6

7 Og eg vil kuñgiøra mitt heilaga
nafn midt a medal mijns foolks Iſra-
el / ꝛ ecke leingur lꝏta vanhelga mitt
heilaga nafn Og heidingiarner * ſkulu
vita / ad eg er Drottiñ / ſa Heilage i
Iſrael. * c. 7/ 27. c. 38/ 23.
8 Sia / þad kiemur / ꝛ þad er ſkied/
ſeiger ſa Drottiñ Drottiñ / þad er ſa
dagur / ſm̃ eg hefe talad um̃.
9 Og borgararner i Iſraels ſtødũ ſku-
lu gꝏnga ut * og giøra elld/ ꝛ uppbreña
vopn ꝛ ſkiølld/ og buklara/ boga og pij-
lu/ ꝛ hand-ſtaung / ꝛ ſpioot/ og giøra
elld þar med/ jꝏ elld i ſiø ꝏr.
* Pſ. 46/ 10.
10 Og þr ſkulu ecke bera vid af mørk-
eñe/ ꝛ ei høggva af ſkoogunũ/ þvi þeir
ſkulu vidhallda elldenũ med vopnunũ.
Og * rꝏna þꝏ/ af hvørũ þr eru rænd-
er/ ꝛ rupla þꝏ/ ſm̃ þꝏ rupludu/ ſeiger
ſa Drottiñ Drottiñ. * 2. Kron. 20/ 25
11 Og þad ſkiedur / a þm̃ ſama deige
vil eg giefa Gog þar eirn ſtad til greft
runar i Iſrael/ (ſm̃ er) daleñ / er mañ
geingur moot auſtre til haffſens/ ad hñ
ſkal koma þm̃ til/ ſm̃ gꝏnga fram um̃ /
ad hallda fyrer viteñ/ ꝛ þar ſkulu þeir
jarda Gog ꝛ hñs margfiølda/ og kalla
hñ Gogs flocks dal.
12 Og þr af Iſraels huſe ſkulu jarda
þꝏ/ til ad hreinſa landed i ſiø mꝏnude.
13 Jꝏ allt foolked i landenu ſkal jarda
þꝏ/ ꝛ þad ſkal vera (þeim) til eins naf-
ns / a þañ dag er eg vil dijrkaſt/ ſeiger
ſa Drottiñ Drottiñ.
14 Og þeir ſkulu yduglega frꝏſkilia
folked/ ſm̃ munu gꝏnga um̃ i landenu/
þr ſm̃ greftra (ſkulu vera) med þm̃/ þr
ſm̃ gꝏnga um̃/ (til ad grafa) þa epter
ordnu i landenu/ til ad hreinſa þad/ ept
er þad ſiø mꝏnuder eru ute / ſkulu þr
ranſaka.
15 Og þeir/ ſm̃ gꝏnga um̃ i landenu /
ſkulu gꝏnga um̃/ ꝛ ſiꝏe (nockur) eiñrar
mañeſkiu bein/ þa ſkal hñ uppſetia eitt
teikn þar hiꝏ / þar til þr ſm̃ grafa /
grafa þad i Gogs flocks dal.
16 Og þar ſkal ogſo eirn ſtadur kall-
aſt Hamona/ ſo ſkulu þr hreinſa landed.
17 Og þu mañeſkiuñar ſon / ſo ſagde
ſa Drottiñ Drottiñ : ſeig til alls (ki-
ns) fliugande fugla/ ꝛ til allra dijra a
mørkeñe : * ſafned ydur ꝛ komed/ ſafn-
ed ydur alls ſtadar ad/ til mijns * * ſlꝏt-
runar-offurs/ ſm̃ eg ſlꝏtra fyrer ydur/
eins ſtoors ſlꝏtrunar-offurs a Iſra-
els fiøllũ/ ꝛ þier ſkulud eta kiøt ꝛ drecka
blood. * Jer. 12/ 9. Openb. 19. 17/ 18.
** Jak. 5/ 5.
18 Þier ſkulud eta þra ſterku holld/
og drecka høfdingiaña blood a Jørd-
uñe/ hrutaña/ lambaña/ og hafraña /
uxaña / villu-uxaña af Baſan / (jꝏ)
þra allraſamañ.
19 Og þier ſkulud eta þad feita/ til ad
mettaſt / ꝛ drecka blood til drickiuſkap-
ar / af mijnu ſlꝏtrunar-offre / ſem eg
ſlꝏtra handa ydur.
20 Og metted ydur vid mitt bord af
heſtum og reidmøñum / ſterkum ꝛ alls
hꝏttar ſtrijds-møñũ/ ſeiger ſa Drottiñ
Drottiñ.
21 Og eg vil fꝏra mijna dijrd a medal
heidingiaña / ꝛ aller heidingiarner ſkulu
ſiꝏ miñ doom/ ſ eg hefe giørt/ ꝛ mijna
hønd / ſm̃ eg hef lagt a þꝏ.
22 Og Iſraels hus ſkal vita / ad * eg
er Drottiñ þra Gud / fra þeim ſama
deige/ ꝛ þar epter. * v. 28.
23 Og heidingiarner ſkulu vita / ad
Iſraels hus eru burtfꝏrd vegna þra
miſgiørnings/ af þvi ad þr hafa yfer-
giefed mig. Hvar fyrer eg hefe * byrgt
mitt andlit fyrer þm̃/ ꝛ giefed þꝏ i þra
fiandmaña hønd/ ad þr eru aller fall-
ner fyrer ſverde. * Eſ. 54/ 8.
24 Epter þra ohreinleika/ ꝛ epter þra
yfertrodſlum giørde eg vid þꝏ/ ꝛ birg-
de mitt andlit fyrer þeim.
25 Þar fyrer ſo ſagde ſa Drottenn
Drottiñ : nu vil * eg ſnua Jakobs fꝏng
elſe/ ꝛ myſkuna mig yfer þad giørvalla
Iſraels hus / ꝛ vera vandlꝏtingaſam-
ur fyrer mitt heilaga nafn.
* Jer. 31/ 23. C. 33. 7/ 11/ 26.
26 Og þr ſkulu bera þra ſmꝏn/ ꝛ alla

Þra ævirding/med hvørre Þr hafa for-
sied sig i moote mier/ þegar Þr biuggu
ohult i Þra lande / og eingen̄ var / sem
hrædde (þa.)
27 Nær eg føre þa til baka fra þiood
un̄ / og safna þm̄ af Þra fiandman̄a
løndū / z nær eg verd helgadur a medal
Þra fyrer margra heidingia augum.
28 Þa skulu Þr vita/ad eg er Drottin̄
Þra Gud / nær eg føre þa fangna til
heidingian̄a/z safna þm̄ til Þra lands/
z vil ecke framarmeir lata þar (nock-
urn) af þm̄ epter.
29 Eg vil og ecke framarmeir hilia
mitt andlit fyrer þm̄ / þvi * eg hefe ut
hellt mijnum Anda yfer Israels hus /
seiger sa Drottin̄ Drottin̄. * c.36/25.
Es. 44/3.

XL. Capitule.

Spaman̄sens Sioon um̄ þa andlegu Jerusalem.

A þvi fimta og tuttugasta ar-
re/ epter þad vier vorū burt-
færder/ i arsins upphafe / a
þan̄ tiunda(dag) i manaden-
um/ (þad er)þvi fioortanda arenu ept
er þad stadurin̄ var sleigen̄ / a þm̄ sa-
ma deige var Drottens hønd yfer mi-
er/ z færde mig þangad/
2 (Ja) i Guds sioonū færde hn̄ mig
til Israels lands / z nidursette mig a
eitt miøg hatt fiall / z þar a var þad
sm̄ eirn bygdur stadur fra sudre.
3 Þegar hn̄ færde mig þangad/z sia/
þa (var þar) eirn madur/ hn̄s asiūnd
var sm̄ kopar til ad lijta / z þar var ein
lijnsnura i hn̄s hende/z eirn kvarde ad
mæla med/ z hn̄/hn̄ stood i portenu.
4 Og madurin̄ talade til mijn: Þu man̄
eskiun̄ar son/sia grandgiæfelega/z heyr
kostgiæfelega / z giæt vel ad øllu þvi /
sm̄ eg vil sijna þier / þvi þu ert þess
vegna hingad færdur / til ad sijna þier
þad / kun̄giør Israels huse allt þad
þu sier.
5 Og sia / (þar gieck) eirn mur utan̄
um̄ hused allt um̄ kring / z i man̄sens
hende var sa mæle-kvarde / sex alna
(langur/so ad hvør var ein almen̄eleg)
alen / og ein þverhønd / og hn̄ mællte
byggingaren̄ar breidd eirn kvarda / og
hædena eirn kvarda.
6 Og hn̄ gieck til portsens / sm̄ snere
moot austre/z gieck uppepter þess trøpp
um/z mællte dyra-tried a portenu/eins
kvarda breidt / z þad an̄ad dyra-trie /
eins kvarda breidt.
7 (Og hn̄ mællte hvert)herberge eins
kvarda langt/ z eins kvarda breidt/ og
fim̄ alna i millū herbergian̄a / og (hn̄
mællte)portsens dyra-trie in̄an̄ til hia
portenu upp til vopna-hussens eirn
kvarda.
8 Og hn̄ mællte vopna-hused in̄an̄ til
hia portenu/eirn kvarda.
9 Og hn̄ mællte þad (an̄ad) vopna-
hus hia portenu/ atta alner / og yfer
hvolfed þar a/tvær alner/z vopna-hus
ed fyrer portenu var in̄an̄ til.
10 Og herbergen̄ hia portenu mot aust
re voru þriu a hvøria hlid / þau þriu
høfdu eina mæling/ z þar var ein mæl
ing a yferhvolfunū a badar hlidar.
11 Og hn̄ mællte dyran̄a vijdd i port-
enu/ tiju alner / (og) portsens leingd /
þrettan alner.
12 Og (þar var) rum fyrer framan̄
herbergen̄/ ein alen(a þessa) z ein alen
a þa(adra)hlid/z hvert herberge var
sex alner a hvøria hlid.
13 Sijdan̄ mællte hn̄ ported / fra her-
berges þakenu allt til(eins an̄ars her-
berges)þaks/fim̄ z tuttugu alna brei-
dt/(þar voru) dyr a moote dyrum.
14 Og hn̄ giørde yferhvolfen̄ / sextiju
alner / z þad mote forgardsens yfer-
hvolfe hia portenu allt um̄ kring.
15 Og fra yfer-portenu/sm̄ madur geing
ur in̄ / allt til yfer-vopna-hussens / til
þess in̄sta ports / (mællte hn̄) fim̄tiju
alner.
16 Og þar voru þraung vindaugu a
herbergiunū / z fyrer Þra yferhvolfe /
fyrer in̄an̄ ported allt um̄ kring / og
lijka so i vopna-husunū / og þar voru
vindaugu allt um̄ kring in̄an̄ til/z hia
hvøriu

hvøriu yferhvolfe voru palmar.
17 Og hñ leidde mig til þess ytra for gards/ z sia/ þar voru herberge/ og eitt goolf lagt i forgardenũ allt um̃ krijng / þriatiu herberge a goolfenu.
18 Og þar var eitt goolf hia portsens hlid / laangsetes giegnt portunũ / þad var þad nedra goolf.
19 Og hñ mællte breiddena fra þeim fremra(parte)af þui nedra porte/ fyrer framañ þañ iñra gard/ utañ til/ hundrad ælner/ moote austre z moot nordre.
20 Og ported/ sm̃ horfde moot nordre hia þm̃ ytra forgarde/ mællte hñ þess leingd z þess breidd.
21 Og þess herberge/ þriu (herberge) a hvøria hlid/ z yferhvolfed þar hia/ z vopna-hused þar hia/ var epter þess fremra ports mæling / fim̃tiu ælner var leingdeñ þar a / z fim̃ og tuttugu ælner breiddeñ.
22 Og þess vindaugu / z þess vopna-hus / z þess pælmar voru epter portsens mæling/ sm̃ snere ut giegnt austre/ z mañ gieck upp um̃ siø trøppur þar til / z vopna-hused þar fyrer framañ var fyrer framañ þar.
23 Og þad port hia þm̃ iñra forgarde/ var giegnt þui porte moot nordre/ z mot austre/ z hñ mællte fra þui eina porte til þss añars/ hundrad ælner.
24 Og hñ liet mig fara a veigeñ mot sudre/ z sia/ þar var eitt port a veigen um moot sudre / z hñ mællte þess yferhvolf og þess vopna-hus/ epter þessum mælingum /
25 Og þar voru vindaugu a/ z vopna-hus hia/ allt um̃ krijng/ eins sm̃ þesse (øñur) vindaugu/ fim̃tiu ælna laung / og fim̃ z tuttugu ælna breid.
26 Og þar voru siø trøppur uppeptir/ z vopna-hus þar framañ fyrer þm̃/ z þar voru pælmar þar a/ eirn a hvøria hlid a yferhvolfenu þar hia.
27 Og (hñ mællte) ported hia þeim iñra forgarde/ moote sudre / og mællte fra þui eina porte til þess añars/ moote sudre/ hundrad ælner.
28 Og hñ leidde mig til þess iñra forgards/ til þess ports moot sudre/ z mællte þad port moot sudre/
29 Og yferhvolfeñ þar hia/ epter þess um mælingũ / Og herbergeñ þar hia/ z vopna-hus þar hia/ epter þessũ mælingũ/ og þar voru vindaugu a/ z vopna hused þar fyrer framañ allt um̃ krijng/ fim̃tiu ælna langt/ og fim̃ og tuttugu ælna breidt.
30 Og þar voru vopna-hus allt um̃ krijng/ fim̃ og tuttugu ælna laung/ og fim̃ ælna breid.
31 Og vopna-huseñ þar fyrer framañ voru giegnt þm̃ ytra forgarde / og þar voru pælmar a yferhvolfunũ þar a/ z uppgaangar þar til voru ætta trøppur.
32 Og hñ leidde mig til þess iñra forgards/ moot austre/ z mællte þad port epter þessum mælingum /
33 Og herbergeñ þar i/ z yferhvolfeñ þar a/ og vopna-hused þar fyrer framañ/ epter þessũ mælingũ/ og þar voru vindaugu a / z a vopna-husunũ þar fyrer framañ allt um̃ krijng/ fim̃tiu ælner a leingd/ og fim̃ og tuttugu ælner a breidd.
34 Og þar voru vopna-hus fyrer framañ giegnt þm̃ ytra forgarde/ og þar voru pælmar a yferhvolfunũ þar hia/ a baadar sijdur / og uppgaungur þar til voru ætta trøppur.
35 Og hñ leidde mig til þess ports mot nordre/ og mællte þad epter þessum mælingum/
36 Þess herberge / þess yferhvolf og vopna-hused þar fyrer framañ/ z þar voru vindaugu a allt um̃ krijng / fim̃tiu ælner a leingd/ og fim̃ og tuttugu ælner a breidd.
37 Og þess yferhvolf voru giegnt þm̃ ytra forgarde / og þar voru pælmar a þess yferhvolfũ/ a baadar sijdur/ z uppgaungur þar til voru ætta trøppur.
38 Og þess herberge og þess dyr voru vid þau yferhvolf i portunũ þar skylldu þr þvo breñe-offred.
39 Og i vopna-husenu fyrer framañ

ported/

portsed/(stoodu) tvø bord a hvøria hlid/
til ad slatra a þm̃ breñe-offrenu / og
synda-offrenu/ og skullda-offrenu.
40 Og til hlidareñar utañ til/þar sm̃
madur geingur upp til portsens dyra /
fra moot nordre/ (stoodu) tvø bord/ og
a þa adra sijdu/ sm̃ horfde til portsens
vopna-hus tvø bord.
41 (So stoodu) fiøgur bord a hvøria
sijdu vid hlidena a portenu / (þad eru)
atta bord/ a þm̃ skylldu þr slatra.
42 Og þar voru fiøgur bord til breñe-
offursens af høggnu steine / hælfrar
añarar ælnar laung/og hælfrar añar-
ar ælnar breid/ z eirnrar ælnar hæ/og
a þau/ia a þau skylldu þr nidurleggia
verkfæreñ/ med hvøriu þr skylldu slat-
ra breñe-offrenu og(ødru)offre.
43 Og þar voru krookar/ þverhandar
breider / tilbuner i husenu allt um̃ krij-
ng/ z a bordeñ(atte ad leggiast)kiøted/
sm̃ skyllde framberast (til offursens-)
44 Og þar utañ fyrer hia þvi iñra
porte voru herberge handa saungvørun
um / i þm̃ iñra forgarde / sm̃ var hia
hlideñe a þvi nedra porte / z þau horf-
du ut moote sudre / þar horfde eitt til
sijduñar a portenu moote austre / ut
moot nordre.
45 Og hñ talade til mijn : þetta her-
berge/ sm̃ horfer ut moot sudre / heyrer
prestunu til / sm̃ taka kostgiæfelega
vara a husenu.
46 Eñ þad herberge / sm̃ horfer ut
moote nordre/ heyrer prestunu til / sem
taka kostgiæfelega vara a altarenu.
Þeir eru Zadoks børn / sm̃ koma fram
af Levi børnu fyrer Drotteñ/ad þioo-
na honum.
47 Og hñ mællte gardeñ/sm̃ var hund
rad ælna longur/ z hundrad ælna breid
ur/ferkantadur/ og(þar stood) altared
(riett)fram undañ husenu.
48 Og hñ leidde mig i vopna-hused
fyrer framañ hused/ z mællte (hvort)
yferhvolf fyrer framañ vopna-hused /
a hvøria sijdu fim̃ ælna(breidt/)z port
ed a hvøria sijdu var þriggia ælna
breidt.
49 (Eñ) vopna-hused var tuttugu
ælna langt / z ellefu ælna breidt / og
hafde trøppur / sm̃ mañ gieck upp til
þess/ og (þar stoodu)pilarar hia yfer-
hvolfunu/eirn a hvøria hlid.

XLI. Capitule.

Borgareñar þrefare Utmælan.

Og hñ leidde mig iñ i mustered/
z mællte yferhvolfe../sex æl-
na breid a hvøria sijdu/ epter
tialldbudareñar breidd.
2 Og dyrnar voru tiju ælna breidar /
eñ veggerner/a hvøria sijdu hia dyrun
um/voru hvør fim̃ ælner. Og hñ mæll-
te leingdena þar a/ fiørutiju ælner/og
breiddena tuttugu ælner.
3 Og hñ gieck iñañ til / z mællte dyr-
aña yferhvolf / tvær ælner / og dyrnar
sex ælner / z dyraña breidd siø ælner.
4 Og hñ mællte leingdena þar a tutt-
ugu ælner / z breiddena tuttugu ælner
rett framan fyrer musterenu. Og hñ
sagde til mijn: *þetta er þ heilagasta.
*C. 43/ 12.
5 Og hñ mællte veggena a husenu sex
ælner/ og breiddena a herbergenu fioor
ar ælner/ allt um̃ kring hused aldeiles.
6 Og herbergeñ/ (ia hvort)herberge
gagnvart þvi ødru / voru þriggia og
þriatiju foota / z þau voru vid vegg-
eñ / sm̃ var i husenu vid hlidarnar allt
i kring/so ad þau voru samføst/z voru
(þo) ecke afføst vid veggeñ a husenu.
7 Og (sierhvort var alltijd) breidara/
z gieck alltijd ofañ þar um̃ vid hlidar-
nar/ þvi hused var um̃girdt stijfellt of-
añepter umhverfes / kring um̃ hused /
þar fyrer var hused vijdt ofañ til / og
so gieck madur upp fra þvi nedsta til
þess efsta/ um̃ þad midia/
8 Og eg sa hussens hæd allt um̃ krij-
ng/ (ia) grundveller a herbergiunum /
med fullre mæling / voru sex ælner til
enda.
9 Breiddeñ a veggnum / sm̃ var utañ
fyrer hvøriu herberge/ var fim̃ ælner/
eins sm̃ þad auda plaatz under (þeim
nedstu)

nedstu) herbergiñ / sm̃ voru vid hused.
10 Og þar var tuttugu ælna vijdt i
millū herbergiaña/sijfellt rum umhverf
es hused/
11 Og þar voru dyr ad hvøriu herberge/
a þvi/(sm̃ var þar)audt/einar dyr mot
nordre/ z einar dyr moot sudre/ og þad
auda plætz var fim̃ ælna vijdt/ allt um̃
kring.
12 Og byggingeñ / sm̃ var gagnvart
þvi afdeilda i hornenu moote vestre /
var siøtiju ælna breid / þess breidd og
byggingareñar veggur var fim̃ ælna
a vijdd um̃hverfes / z leingdeñ þar a
nijutiju ælner.
13 Og hñ mællte hused/hundrad æln-
er a leingd/ z þad afdeilda og bygging-
ena z veggena þar under/ hundrad æl-
na langt.
14 Og vijddeñ framañ til a husenu /
og þad afdeilda moote austre/var hund-
rad ælner.
15 Og hñ mællte leingdena a bygging-
uñe/fyrer framañ þad afdeilda/sm̃ var
þar a bak vid/z gaungeñ þar til a bæd
ar sijdur / hundrad ælner/ og þad iñra
mustere / z vopna-huseñ i gardenum.
16 Dyraþrøskulldana / z vindaugun̄ /
sm̃ voru þraung / z gaungeñ um̃ kring
fyrer framañ þau þriu / giegnt dyra-
trienu / sm̃ var þiliad allt um̃ kring /
z fra Jordu allt til vindaugaña/z vind
augun̄ voru þilud.
17 (Og hñ mællte) fra ofanverdu fyr-
er framañ ported / z allt til þess iñra
huss / z utañ fyrer / og a hvøriū vegg
allt um̃ kring/iñañ til z utañ til/(ept-
er fyrrnefndū)mælingum.
18 Og hñ var giørdur med cherubim
z palmum/ og eirn palme i millū hvør
ra tveggia cherub/ z hvør cherub hafde
tvø andlit.
19 Og þar var a þa eina sijdu(sm̃)eirn
rar mañeskiu andlit hia hvøriū pal-
ma/z a þa adra sijdu/(sem)eins(ungs)
leons høfud hia hvøriū palma / sem
var giørt a øllu husenu allt um̃ kring
20 Fra Jørduñe allt upp yfer dyrnar
voru giørder cherubim z palmar/ z a
veggiunum a musterenu.
21 Hvør dyra-stoolpe i musterenu var
ferkantadur / z nær madur leit a moot
helgedoomenū / var hñ til ad sia / sem
nær madur sæe þañ (añañ.)
22 Trie-altared var þriggia ælna
hatt / z tveggia ælna langt / og þad
hafde sijn horn/ og sijna leingd/z sijn-
ar hlidar af trie/og hñ talade til mijn:
þetta er borded/ sm̃ (skal standa) fyrer
Drottens augsijn.
23 Og þar voru tveñar dyr fyrer must
erenu og fyrer helgedoomenum/
24 Og tveñar hurder þ sømu dyrū /
(sæ)tveñar hurder/sm̃ kuñu sla st sam
añ/ tvær fyrer þm̃ einu dyrū / og tvær
hurder fyrer ødrum.
25 Og þar voru giørder cherubim og
palmar a þm̃/ a hurdunū fyrer muster
enu/eins sm̃ þar voru giørder a veggiun
um/z þar var eirn trie-biælke þ fram-
añ mots vid vopna huset utañ til/
26 Og þar voru þraung vindaugu/ z
palmar hier z þar a hlidunū a vopna-
husenu/ z i herbergiunū/ i husenu og a
biælkunum.

XLII. Capitule.

Spæmadureñ helldur æfram̃ i siñe
Utmælan.

Og hñ leidde mig ut til þess yt-
ra gards/riett moot nordre/z
færde mig til þss herberges/sm̃
var giegnt þvi afdeilda/ sem
var gagnvart bygginguñe/ til nordurs/
2 Til þess plætz/ (sem var) hundrad
ælna langt/ hia dyrunū moot nordre/z
fim̃tiju ælna breidt.
3 Giegnt þm̃ tuttugu (ælnum/) sem
voru i þeim iñra garde/ z giegnt goolf-
enu / sem var i þeim ytra garde / var
gangur moots vid gang/ þriggia(lop-
ta hær.)
4 Og fyrer framañ herbergeñ var ei-
rn gangur/tiju ælna breidur/ iñañ til /
(hia einum)gange/ sem var ein alen/z
þra dyr voru moote nordre.
5 Og þau efstu herbergeñ voru þreing

re/ þvi þau nꜳdu til gangaña a þeim
(meir eñ) a þm̄ nedſtu/ ꝛ a þeim i mided
i bygginguñe.
6 Þvi þau voru þriggia (lopta hꜳ/)
og høfdu ecke pilara/ ſem pilara i gørd
unū / þar fyrer var þad þreingra eñ
þau nedſtu / og helldur eñ þau i mided
fra Jørduñe.
7 Og þar var eirn veggur/ſem var ut
añ fyrer giegnt herbergiunū / hia veg
enū til þſſ ytra gards fyrer framañ her
bergeñ / leingdeñ þar a fim̄tyu ꜳlner.
8 Þvi leingdeñ a herbergiunū/ſm̄ voru
i þm̄ ytra garde/ var fim̄tyu ꜳlner/ og
ſiꜳ / þadañ þ framañ muſtered voru
hundrad ꜳlner/
9 Og fyrer nedañ voru þeſſe herberge.
Jñgꜳngureñ var fra auſtre / þar ſem
hñ gieck i þau/ fra þm̄ ytra garde.
10 A breiddeñe a forgardſens vegg mo
te auſtre/ riett beint giegnt þvi afdeil-
da / ꝛ beint giegnt bygginguñe / voru
herberge/
11 Og þar var vegur til þra / ſo her-
bergeñ voru ad ſiꜳ/ ſm̄(þau er þar vo-
ru) moot nordre/ epter þvi ſm̄ þau voru
laung / ſo voru þau breid/ ꝛ allar þra
utgaungur voru epter þra mælingu / og
epter þra dyrum.
12 Og ſo(ſm̄ þar voru) dyr a þm̄ her-
bergiū/ſm̄ voru moot ſudre/(voru þar)
einar dyr framanvert a vegenū/ a veg-
enum hia þm̄ fagra mur / a veigenum
moot auſtre / þar ſem madur geingur
til þeirra.
13 Og hñ ſagde til myn: þau herberge
moote nordre/ ꝛ þau herberge moote ſud
re/ſm̄ eru gagnvart þvi afdeilda/ þeſſe
eru helgedoomſens herberge / þar ſem
preſtarner ſkulu eta / ſem eru nꜳlægt
hia Drottne/ þꜳ allraheiløguſtu hlu-
te. Þar ſkulu þr leggia þa allraheiløg-
uſtu hlute/ ꝛ mat-offred/ og ſynda-off-
red ꝛ ſkullda-offred / þvi þad er ſa hei-
lage ſtadur.
14 Nær preſtarner gꜳnga iñ / þa ſku-
lu þr ecke ganga ut (aptr) af helgedom
enū/ i þañ ytra gard/ helldur leggia þar
þra klæde / i hvørium þeir hafa þioon-
ad / þvi þau eru eirn heilagur hlutur/
ꝛ þr ſkulu færa ſig i øñur klæde/ ꝛ ko-
ma fram̄ til þeſſ/ſm̄ folkenu heyrer til.
15 Og hñ fullendade mælingarnar i
þvi iñra huſe/ ꝛ leidde mig ut til port
ſens vegar / ſm̄ var moote auſtre / og
mællte hñ allt um̄ kryng.
16 Nañ mællte þa ſijdu moot auſt
re/ med þm̄ mæle-kvarda / fim̄ hundrud
kvarda/ med þm̄ mæle-kvarda um̄ kryng:
17 Nañ mællte þa ſijdu moot nordre /
fim̄ hundrud kvarda / med þeim mæle-
kvarda um̄ kryng.
18 Nañ mællte þa ſijdu moot ſudre /
fim̄ hundrud kvarda / med þeim mæle-
kvarda.
19 Nañ ſnere vid til þeirrar ſijdu moot
veſtre/ mællte fim̄ hundrud kvarda med
þm̄ mæle-kvarda.
20 A þær fioorar ſijdur mællte hñ
hñ / þar var mur allt um̄ kryng / fim̄-
hundrud (ꜳlner) a leingd/ ꝛ fim̄ hund-
rud a breidd / til ad giøra adgreining i
millū þeſſ heilaga ꝛ i millū þeſſ van-
heilaga.

XLIII. Capitule.

Spꜳmadureñ ſier aptur Drotteñs Dyrd.

Og hñ leidde mig til portſens /
þeſſ ports/ſm̄ var mote auſtre
2 Og ſiꜳ/ Iſraels Guds dyr-
rd kom fra veigenū moot auſt
re/ ꝛ hñs hliod var ſm̄ ſtorra vatna nid
ur / ꝛ Jørdeñ vard biørt af hñs dyrd/
3 Og ſu ſioon var * ſm̄ ſu ſioon / ſem
eg hafde ſied/ (jꜳ) ſem ſu ſioon/ ſem eg
hafde ſied / þañ tyd eg kom til ad for-
diarfa ſtadeñ / ꝛ þær ſiooner voru ſem
ſu ſioon / hvøria eg ſꜳ hiꜳ þvi Che-
bars fliote. Og eg fiell a myna ꜳſionu:
* C. 1/4.
4 Og Drottens dyrd kom til huſſens
i giegnū ported / ſem horfde ut moote
auſtre.
5 Og eirn ande upplipte mier/ ꝛ færde
mig til þeſſ iñra gards/ ꝛ ſiꜳ/ * Drott
ens dyrd fillte huſed. * 2. Moſ. 40/34.

1. Kong. 8. 10/ 11.
6 Og eg heyrde eirn tala til myn ut af husenu / z þar var eirn madur/sem stood hia mier/
7 Og sagde til myn : þu mañeskiuñar son/(þesse)*er myns hasætes stad ur/ z miña foota ylia stadur / þar sem eg vil bua midt a medal Israels barna æfenlega. Og þr af Israels huse skulu ecke framarmeir saurga mitt heilaga nafn/ þr/ edur þra konungar/ med þra hooran/ z med þra konga(daudū)bukū a þra hædū. * Ps. 68/ 17. Ps. 132. 13/ 14
8 J þvi peir settu þra dyra-þrøskulld hia mynū dyra-þrøskulld/ z þra dyra-stoolpa hia mynū dyra-stoolpa/z (þar er ecke utañ) vegguren i millū myn z i millū þra/z þr hafa saurgad mitt heilaga nafn med þra svyvirdingū/ sm̄ þr hafa giort / z eg hefe fortært þeim i miñe reide.
9 (Eñ) nu skulu þr burtkasta þeirra hooran / z þra konga bukū længt fra mier / z eg vil bua midt a medal þeirra æfenlega.
10 Þu mañeskiuñar son/kuñgiør Israels huse um̄ þetta hus/ ad þr*skameft syn fyrer þra misgiørninga/z laat þa mæla eina eptermynd(þar af.)
* C. 16. 61/ 63. C. 36/ 32.
11 Og ef þeir skamast syn fyrer allt þad/ sm̄ þr hafa giort/(so) * kieñ þm̄ hussens hættalag z nidurradan þar i z utgaungur þar af og iñgaungur þar til/z alla hættu þar i/ z alla sidu þar i/(ia) allar hegdaner þar i / z øll løg þar um̄/ z skrifa þad fyrer þra augū/ z þr skulu hallda allt hættalag þar i/z alla setninga þar um̄/ z giøra þa.
* C. 44/ 5.
12 Þetta er hussens løgmæl : hædst uppa fiallenu / so vydt sm̄ þ tekur allt um̄ krīng / (skal þar vera) þad heilag asta/ siaa/þetta er hussens løgmæl.
13 Og þssar eru altaresens mæling" med alen / so ein alen er ein alen z ein þverhønd/ z footureñ(þar a)er eirnrar alnar(hær/) z eirnrar alnar breidur / z listeñ þar vid a breidd þar a ein spøñ um̄ krīng sierhvør/z þad er altaresens yferhlute.
14 Og fra fætenū a Jørduñe/ allt til þeirrar nedstu bryggiu/er tveggia alna (hætt/) z eirnrar alnar breidt. Eñ fra þeirre litlu bryggiu allt til þeirrar stooru bryggiu/ er fiøgra alna(hætt/) z eirnrar alnar breidt/
15 Og Narel fioorar alner/z fra Ariel z ofantil eru þau fiøgur horn/
16 Og Ariel var toolf (alna) langt/ (og)toolf alna breidt/þad var ferkant ad i synū fioorū kantum.
17 Og hvør bryggia var fiortan(alner)a leingd/med fioortan(alnū)a breidd ena i synū fioorū køntū / z listeñ um̄hverfes þad var ein hælf alen / z footureñ þar under var ein alen um̄hverfes / z trøppurnar þar til voru moot austre.
18 Og hñ sagde til myn : þu mañeskiuñar son/so sagde sa Drottiñ Drottñ : þesser eru altaresens setningar / a þm̄ deige þad giørest/ til ad leggia breñe-offur þar a/ z til ad stockva bloode þar a.
19 Og þu skallt giefa prestunū / Levitunū/ ē eru af*Zadoks sæde/sem nalægiast mig/ seiger sa Drottiñ Drottñ/til ad þioona mier/ eirn ungañ uxa til synda-offurs. * C. 40/ 46.
20 Og þu skallt taka af hñs bloode/z rioda a þau fiøgur horn þar a / og a þær fioorar hyrningar hia bryggiuñe z a listañ um̄ krīng / z hreinsa þad z forlīka þad.
21 Og þu skallt taka * synda-offursens uxa / z madur skal breña hñ / sem þad er tilskickad i husenu / utañ fyrer helgedoomenū.* 3. Mos. 16/ 27/ etc.
22 Eñ a vdrū deigenū skalltu offra ein um geit-hafre/sm̄ er fullkomeñ/til synda-offurs / z þr skulu hreinsa altared/ eins sm̄ þr hreinsudu þad med uxanū.
23 Nær þu hefur fullkomnad ad hreinsa þad/skalltu offra einū ungū uxa full

kommum/

kommum / og einum hrut af hiørdeñe
fullkomnum.
24 Og þu skallt láta þá koma fram
fyrer Drottens auglit. Og prestarner
skulu kasta salltе a þá / & offra þm̄ til
eins breñe-offurs fyrer Drotteñ.
25 Siø daga skalltu offra / einū hafre
til synda-offurs til hvørs dags / & einū
ungū uxa og einū hrut af hiørdeñe /
fullkomnū skulu ꝥr offra (þm̄.)
26 J þa siø daga skulud þier forlyka
altared / og hreinsa þad / og uppfylla
hvør sīnar hendur.
27 Og nær þeir hafa endad þá daga /
skal þad skie a þm̄ áttunda deige / og
þar epter / ad prestarner skulu giøra yd
ar breñe-offur & ydar þackláte-offur
a altarenu / & eg vil hafa lyst til ydar /
seiger sa Drotteñ Drotteñ.

XLIV. Capitule.

Þeirra Utmálan / sem skulu þioona
i Musterenu.

Og hn̄ leidde mig aptur til þess
ytra helgedoomsens ports / sm̄
er mot austre / & þad var lukt.
2 Og Drotteñ sagde til mīn:
þetta port skal vera lukt / þad skal ecke
uppláтast / & eingeñ madur skal ganga
i giegnū ꝥ / þvi Drotteñ Jsraels Gud
er geingeñ þar i giegnū / og ꝥ skal vera
tillukt.
3 Hvad høfdingianū er (vidvīkiande /)
hn̄ s er høfdinge / hn̄ skal sitia i þvi / ad
eta braud ꝩ Drottens augsīn / ganga
iñ um̄ vegeñ til portsens vopna-huss /
& ganga ut um̄ sama veg þar fyrer.
4 Og hn̄ leidde mig til portsens vegar
moot nordre fyrer husenu / & eg sá / og
siá / * Drottens dyrd fillte Drottens
hus / & eg fiell a mīna ásioonu.
* 2. Mos. 40/34.
5 Og Drotteñ sagde til mīn: þu mañ
eskiuñar son / * merk kostgiæfelega / og
siá vel til / & heyr grandgiæfelega allt
ꝥ / sm̄ eg tala vid þig / um̄ allar Drott
ens huss skickaner / & um̄ øll løg þar
um̄ / & þu skallt merkia kostgiæfelega /
hvørneñ mañ skal ganga i hused / i øllū
helgedoomsens utgaungū. * c. 40/ 4.
6 Og seigia til þss þverbrotna / til Js-
raels huss: so sagde sa Drotteñ Drott-
eñ: þier af Jsraels huse / * giøred mik
ed (þar af /) med øllū ydar svívirdingū.
* 4. Mos. 16. 17.
7 J þvi þier iñleided framande foolk
med forhud i hiartanu / & forhud i holld
enu / ad vera i mīnū helgedoome / ad van
helga mitt hus / nær þier offred mīnu
braude / þvi feita & bloodenu. Og þier
briooted miñ sattmála med øllū ydar
svívirdingum /
8 Og þier hielldud ecke þad / sm̄ skyllde
halldast i mīnū helgedoom / helldur sett
ud þá / sm̄ skylldu hallda þad sm̄ eg vill
de hafa hallded i mīnū helgedoome / yd-
ur (siálfū til vilia.)
9 So sagde sa Drotteñ Drotteñ: eing
eñ framande / sm̄ hefur forhud i hiart-
anu / & forhud i holldenu / skal koma i
miñ helgidoom / af øllū framande børn
um / sm̄ eru a medal Jsraels barna.
10 Eñ Levitarner / sm̄ eru viker laan-
gt fra mier / sm̄ / i þvi Jsrael foor villt /
eru villter fra mier / epter ꝥra (skarns)
afgudū / þeir skulu og bera þeirra mis-
giørning /
11 Og ꝥr skulu þioona i mīnū helge-
doome / i hussins port-embættū / & þioo
na i husenu / þeir / ꝥr skulu slátra breñe
offre & (ødru) offre fyrer foolked / & ꝥr
skulu standa fyrer ꝥra augsīn / til ad
þioona þm̄.
12 Af þvi / ad ꝥr þioonudu þm̄ fyrer
ꝥra (skarns) afgudū / og voru Jsraels
huse til misgiørnings hneixlunar / þar
fyrer hefe eg upplipt miñe hende yfer
þá / seiger sa Drotteñ Drotteñ / & ꝥr
skulu bera ꝥra misgiørning.
13 Og þeir skulu ecke nálægiast mig /
til ad giøra presta-embætted fyrer mig /
edur til ad nálægiast nockurn af mīnū
heiløgu hlutū / hia þvi heilagasta / helld
ur bera ꝥra skøm̄ & ꝥra svívirdingar /
sm̄ þeir hafa giørt.
14 Og eg hefe giørt þá til ad taka
vara a hussens varatekt / til allrar

þioon-

þioonuſtu þar i / ꝛ til alls þeſſ / ſem
ſkal ſkie þar i.
15 Eñ preſtarner / Levitarner / * Za-
doks børn / ſm̃ fooku vara a mijns helge
dooms varatekt / þegar Iſraels børn
fooru villt fra mier / þr ſkulu fram̃ko-
ma til mijn / til ad þioona mier / ꝛ ſtan-
da fyrer mijnu auglite / til ad offra mier
feite ꝛ bloode / ſeiger ſa Drottenn Drott
eñ. * c. 48 / 11.
16 Þeir / þr ſkulu gꜳnga iñ i miñ helge
doom / ꝛ gꜳnga fram̃ til mijns bords /
til ad þioona mier / ꝛ taka vara a miñe
varatekt.
17 Og þad ſkiedur / nær þr gꜳnga iñ
um̃ þeſſ iñra gards port / ſkulu þr færa
ſig i lijn-klæde / ꝛ eckert af ullu ſkal ko-
ma a þꜳ / nær þeir þioona i þeſſ iñra
gards portũ ꝛ fyrer iñañ.
18 Þar ſkulu vera lijn-hattar a þra
høfdũ / og lijn * nidur-klæde um̃ þeirra
lendar / þr ſkulu ecke binda um̃ ſig i ſveit
añũ. * 2. Moſ. 39 / 28. c. 28 / 42.
19 Og nær þr gꜳnga ut til þeſſ ytra
gards / til þeſſ ytra gards til foolkſens /
* ſkulu þr færa ſig af þeirra klædũ / i
hvørjũ þeir þioonudu / ꝛ leggia þau i
helgedoomſens herberge / ꝛ færa ſig i øñ
ur klæde / ꝛ þr ſkulu ecke helga foolked i
þra klædum. * c. 42 / 14.
20 Og þr * ſkulu ecke raka þra høfud /
ecke helldur lꜳta hꜳred vaxa / þr ſkulu
viſſulega krijngſkiera þra høfud.
* 3. Moſ. 19 / 27. C. 21 / 5.
21 Og þar ſkal * eingeñ af preſtunum
drecka vijn / nær þr gꜳnga i þañ iñra
gard. * 3. Moſ. 10 / 9. etc.
22 Og þr ſkulu * ecke taka ſier eina eck
iu edur utrekna til huſtrua / helldur jom
frur af Iſraels huſs ſæde / edur þa eck
iu / ſm̃ er eckia epter eirn preſt / meiga
þr taka. * 3. Moſ. 21. 7 / 13 / 14.
23 Og þr ſkulu kreña mijnu foolke / (ad
giøra adgreining) * i millũ þeſſ heilaga
ꝛ i millũ þeſſ oheilaga / ꝛ lꜳta þa þeck
ia (ad giøra miſmun) i millũ þeſſ ſaur
uga og i millum þeſſ hreina.
* 3. Moſ. 10 / 10.
24 Og i mꜳlefnenu ſkulu þeir / þeir
ſtanda til ad dæma / þr ſkulu dæma þad
med mijnũ doomũ / ꝛ hallda mijn løg ꝛ
mijna ſetninga / a øllũ mijnũ tilſetlum
(hꜳtijdũ /) ꝛ helga mijna ſabbata.
25 Og þar ſkal eingeñ gꜳnga til eirn
rar daudrar mañeſkiu / ad ſaurga ſig /
eñ vegna fødur ꝛ vegna moodur / ꝛ veg-
na ſonar ꝛ vegna dootur / vegna brood
ur og vegna ſyſtur / ſm̃ ecke hafa ækt
mañ / meiga þr ſaurgaſt.
26 Og epter hñs hreinſun / ſkulu þeir
telia hønũ ſiø daga.
27 Og a þm̃ deige hñ geingur iñ til
helgedoomſens / i þañ iñra gard til ad
þioona i helgedoomenũ / ſkal hñ offra
ſijnu ſynda-offre / ſeiger ſa Drottenn
Drotteñ.
28 Og þad ſkal vera þm̃ til arfs / eg
er þra arfur / ꝛ þier ſkulud ecke giefa
þm̃ eigendoom i Iſrael / eg er þeirra
eigendoomur.
29 Mat-offred og ſynda-offred / og
ſkullda-offred / þau ſkulu þeir / þr eta /
ꝛ allt bañfært i Iſrael / þad ſkal vera
þeirra.
30 Og aldeiles * aller fyrſtu ævexter /
ꝛ aldeiles øll upplipting af øllu / af øll
um ydar uppliptingũ / þad ſkal heyra
preſtunũ til. Og þad fyrſta af ydar
deigũ ſkulud þier giefa preſtunum / ad
giøra bleſſan yfer þijnu huſe.
* 2. Moſ. 13 / 2. etc.
31 (Eñ) eckert * hræ ꝛ rifed af fugle
edur af dyre / ſkulu preſtarner eta.
* 2. Moſ. 22 / 31. etc.

XLV. Capitule.

Eirnrar ſierdeiles Liptingar Utmꜳlan

Og nær þier utſkipted landenu
til arfs / (med hlutfalle /) ſkul-
ud þier upplipta eirnre lipt-
ingu / einum heilagleik fyrer
Drotteñ / af landenu / leingdeñ ſkal vera
fim̃ ꝛ tuttugu þuſund (kvarda) laung /
ꝛ breiddeñ tiju þuſund / ſa (fløtur ſkal
vera) heilagur / ſo lꜳngt ſm̃ hñ nær um̃
krijng.
2 Þar af ſkal vera fyrer helgedoomeñ /

fim̃ hundrud (kvardat) med fim̃ hund-
rudũ i fioorũ køntũ/um̃hverfes/ z þad
til eins frij rums um̃ krijng / fim̃tiju
alner.
3 Og fra þessare mælingu skalltu mæ-
la a leingdena/ fim̃ z tuttugu þusund-
er/z breiddena tiju þusunder/z þad skal
helgedoomuren̄ vera/(ia) þ heilagasta.
4 þad heilaga af landenu / þad / þad
skal heyra prestunũ til/sm̃ þiona i helge
doomenũ/þm̃ sm̃ ganga fram ad þioo-
na Drottne/z skal vera þm̃ rum fyrer
husen̄/ z helgedomur fyrer helgedomen̄.
5 Og (þar skal vera) fim̃ og tuttugu
þusunder a leingdena / z tiju þusunder
a breiddena / z þad skal heyra Levitu-
nũ til/ sm̃ þioona i husenu/ z m̃ til eig-
endooms/fyrer tuttugu(rada)herberge.
6 Og þier skulud giora stadarens eig-
endoom fim̃ þusunder a breidd / og fim̃
z tuttugu þusunder a leingd / a moots
vid helgedoomsens upplipting/þad skal
heyra øllu Israels huse til.
7 Og (þier skulud giefa)høfdingian-
um a baadar sijdur hia helgedoomsens
upplipttingu/z hia stadarens eigendom/
fram̃ undan̄ helgedoomsens upplipt-
ingu/z fram̃ undan̄ stadarens eigendoo
me fra þvi vestra horne moot vestre/ z
fra þvi eystra horne moot austre / og
leingden̄ skal vera giegnt einũ af part
unũ/fra takmarke moote vestre til tak-
marks moote austre.
8 þad skal vera hm̃ i landenu til eins
eigendoms i Israel. Og mijn' høfding
iar skulu ecke framar rœna mitt folk /
helldur giefa Israels huse landed ept-
er þra ættum.
9 So sagde sa Drotten̄ Drotten̄ : *
þier Israels høfdingiar hafed (giort
þad) noogsamlega/ lated af ofrijke og
hreckvijse / z giored rett z retttvijse /
taked ydar þvijnganer fra mijnu folke /
seiger sa Drotten̄ Drotten̄. *c.44/6
10 * þier skulud hafa retta vog / og
rettan̄ bath/z rettan̄ mæler.
*3. Mos. 19/36. 5. Mos. 25/13.
11 Epha z bath skulu vera sama mæl-
ers/ so ad bathen̄ skal taka eirn tijunda
(part) af einũ homer / z epha eirn tij-
unda (part) af einũ homer/ (þvi) man̄
skal mæla þa epter einum homer.
12 Og * eirn sekell skal vera tuttugu
gera / ein mina skal vera ydur tuttugu
seklar / fim̃ z tuttugu seklar / fim̃tan
seklar. *2. Mos. 30/13. etc.
13 þetta(skal nu vera)liptingar-(off-
red/) sm̃ þier skulud upplipta/ (sm̃ er)
sa siøtte(partur)af einũ epha/ af einũ
homer hveites / z þier skulud taka eirn
siøtta(part)af einum epha/ af einum
homer biggs.
14 Og þad skal vera skickan(ad taka)
af oleo/eirn bath oliu/þan̄ tiunda(pa-
rt)af einũ bath af einũ chor/eirn hom-
er er tiju bathar / þvi tiju bathar eru
eirn homer.
15 Og eitt lamb af hiørden̄e/af tveim
hundrudũ/af Israels haglende/til mat-
offurs/z til bren̄e-offurs/og til þackar
offurs / til ad giora forlijkun fyrer
þa/seiger sa Drotten̄ Drotten̄.
16 Aller lijder i landenu skulu vera
(skylldugar)til þssa liptingar-(offurs/)
fyrer høfdingian̄ i Israel.
17 Og(þad epterfylgiande) skal vera
uppa(lagt) høfdingianũ/(ad offra) til
bren̄e-foornan̄a / z mat-offursens / og
dryckiar-offursens/ a hatijdunũ / og a
(nyi-)manudunũ og a sabbatunũ/a øllũ
Israels huss tilsettum(hatijdũ/) hn̄/
hn̄ skal giora synda-offred/ og mat-off-
red/z bren̄e-offred/ og þackar-offred/til
ad giora forlijkun fyrer Israels hus.
18 So sagde sa Drotten̄ Drotten̄ : i
þm̃ fyrsta(manade)a þm̃ fyrsta(deige)
i manadenum/skalltu taka eirn ungan̄
uxa/sm̃ er fullkomen̄/ z hreinsa helge-
doomen̄.
19 Og presturen̄ skal taka af synda-
offursens bloode / z stœckva a hussens
(dyra-)stoolpa/z a þau fiøgur horn a
altaresens bryggiu/z a þess iñra gards
ports stoolpa.
20 Og so skalltu giora a þm̃ siøunda
(deige)i manadenũ/ef nockur hafde far
ed

ed villt / edur forsied sig/ z þier skulud forlijka hused.
21 J þm̃ fyrsta (mánade/) a þm̃ fioor tanda deige i mánadenum / skulud þier hallda páska/ (þad er) sio daga hátijd/ þar skal etast osijrt (braud.)
22 Og a þm̃ sama deige skal høfding eñ offra fyrer sig/ z fyrer allt foolked i landenu/ einn uxa til synda-offurs.
23 Eñ a þm̃ sio hátijdes døgũ / skal hñ giøra Drottne eitt breñe-offur/ sem eru sio uxar z sio hrutar / sm̃ eru fullkom[n]ir/ til hvørs dags af þm̃ sio døgum/ og eirn geit-hafur til synda-offurs hvørn dag.
24 Og hñ skal offra mat-offre / einũ epha til hvørs uxa/ z einũ epha til hvørs hruts/ z * eirnre hin oliu til hvørs epha. * c. 46/ 5.
25 Og i þm̃ siøunda (mánade/) a þm̃ fimtanda deige i mánadenũ / a hátijdeñe / skal hñ offra so sm̃ þessũ þa sio daga/ sm̃ synda-offrenu/ so breñe-offrenu/ z sm̃ mat-offrenu/ so z oliuñe.

XLVI. Capitule.

Adskilianlegra Foorna Utmálan.

So sagde sa Drotteñ Drotteñ: þess iñra gards port/ þad sem er moot austre / skal vera lukt þa sex erfides daga/ eñ a sabbatsens deige skal þad upplátast/ og a (ny) mánadarens deige skal þad upplátast.
2 Og høfdingeñ skal ganga um vegeñ til portsens vopna-hus þar ute/ z standa hia portsens stoolpa. Og prestarner skulu offra hñs breñe-offre/ z hñs þackar-offrum z hñ skal tilbidia a (dyra) þrosskulldenũ i portenu/ z ganga ut/ z ported skal ecke lykiast allt til kvollds.
3 Og foolked af landenu skal tilbidia i þess sama ports dyrũ/ a sabbatunũ / z a (ny-) mánudunum/ fyrer Drottens auglijt.
4 Og þad er breñe-offred/ sm̃ høfdingeñ skal offra fyrer Drotteñ a sabbatsens deige/ sex lømb fullkomeñ/ z eirn hrutur fullkomeñ/
5 Og mat-offred/ eirn epha til hvørs hruts/ z mat-offred til lambaña/ so mikid hñ kañ giefa / z ein hin oliu til hvørs epha.
6 Eñ a (ny-) mánadarens deige (skal þar vera) eirn ungur uxe af þeim fullkomnu/ og (þar skulu vera) sex lømb og eirn hrutur/ þau skulu vera fullkomeñ.
7 Og hñ skal offra mat-offre/ * einum epha til uxans/ og einum epha til hrutsens/ z til lambaña/ so sm̃ hñs hønd kañ taka / z af oliuñe eirnre hin til hvørs epha. * c. 45/ 24.
8 Og nær høfdingeñ geingur iñ / skal hñ ganga iñ um portsens vopna-hus veg/ z ganga ut um vegeñ þar til.
9 Og nær foolked i landenu geingur iñ fyrer Drottens auglit / a þm̃ tilsettu (hátijdũ/) skal hñ / sm̃ geingur iñ um veigeñ til portsens moot nordre / ad tilbidia / ganga ut um portsens veg moot sudre. Og sá/ sm̃ geingur iñ um portsens veg moot sudre / skal ganga ut um portsens veg moot nordre. Mañ skal ecke ganga til baka um portsens veg/ þar sm̃ mañ gieck iñ um / helldur skulu þr ganga ut / hvør beint fram undañ sier.
10 Og høfdingeñ midt a medal þra / skal ganga iñ / nær þr ganga iñ / og nær þeir ganga ut / skulu þeir ganga ut (til samans.)
11 Eñ a helgedøgunũ / og þm̃ tilsettu (hátijdum/) skal þar vera mat-offur/ * eirn epha til hvørs uxa/ z eirn epha til hvørs hruts/ z til lambaña/ so sem hñs hønd kañ giefa/ og af oleo ein hin til hvørs epha. * c. 45/ 24.
12 Og nær høfdingeñ vill giøra eitt frijviliugt breñe-offur edur þackar-offur / frijviliuglega fyrer Drotteñ / skal mañ upplúka hønũ ported / þad sm̃ er moot austre/ og hñ skal giøra sitt breñe offur z sijn þackar-offur/ so sm̃ hñ skal giøra a sabbatsens deige / og hñ skal ganga ut/ og mañ skal lykia ported/ eptt er þad hñ er utgeingeñ.

13 Og þu skallt giøra * brēñe-offur/
eitt aars gamallt lamb fullkomed/ dag-
lega fyrer Drottēn/ hvørn morgun skall
tu giøra þad. * 2. Mos. 29. 38/ 39.
14 Og þu skallt giøra mat-offur þar
til hvørn morgun/ eirn siøtta(part)af
einū epha/ z eirn þridia(part)af eirn-
re hin oliu / til ad hnoda similiu med /
hun er eitt mat-offur fyrer Drottenn/
æfijd til eilijfra sktickana.
15 Og þr skulu offra lambenu / z mat-
offrenu/z oliuñe/hvørn morgun/ alltijd
til brēñe-offurs.
16 So sagde sa Drottēn Drottēn :
nær høfdingenn giefur nockrū af sijnū
sonum eina gaafu af sijnū arfe/ þeirre
sømu skulu hñs syner behallda / þad er
þra eigendoomur til arfs.
17 Eñ nær hñ giefur einum af sijnū
sveinū gaafu af sijnū arfe/ þa skal þad
heyra hønū til/allt til frelses aarsens/
z þa hnijga til høfdingians aptur/þo
so hñs arfur/(sm hñ hefur giefed)sijn-
um sonū/ skal heyra þm til.
18 Og høfdingenn skal ecke taka af folk
sens arfe/ til ad ræna þaa (nockru) af
þra eigendoom. Af sijnū eigendom skal
hñ giefa sijnū sonū arf / uppa þad þr
skule ecke sundurtvijstrast/ sm eru mitt
foolk/hvør fra sijnū eigendoom.
19 Og hñ leidde mig i inngaangenn / sm
er hiaa portsens hlid/til helgedoomsens
herberges/ til prestaña / þra sm horfa
ut moote nordre/ og sia / þar var rum
til beggia hlida moot vestre.
20 Og hñ sagde til mijn: þesse er stad-
urenn / þar sm prestarner skulu kocka
skulld a-offred z synda-offred / sem þeir
skulu baka mat-offred/ad bera þad ecke
ut i þañ ytra gard/til ad helga folked.
21 Og hñ utleidde mig til þess ytra
gards/ z færde mig yfer til þra fiøgra
horna i gardenū/ og sia/(þar var)eirn
gardur i hvøriu horne i gardenum/
22 J þm fioorū hornū i gardenū voru
gardar þiett tilbirgder / fiørutiju (aal-
na) a leingdena / z þriatiju (aalna) a
breidena / þeir fioorer i hornunum a
eirn hatt.
23 Og þad var fallega (birgt) um-
hverfes þaa/fyrer þaa fioora/z þar vo-
ru kockhus giørd under þm birgingum
umhverfes.
24 Og hñ sagde til mijn: þesse eru kock
aña hus/þar sm hussens þienarar sku-
lu kocka foolksens slaatrunar-offur.

XLVII. Capitule.

Þess heilaga Vatns Utmaalan.

Og hñ leidde mig aptur til huss
ens dyra / og sia / þar flaut
vatn ut undañ hussens(dyra-)
þrøskullde/ moot austre / þvi
þad framanverda a husenu horfde a
moote austre. Og vøtnenn ruñu nidre
under fra hussens þre hægre hlid fraa
sudre/ vid altared.
2 Og hñ leidde mig ut um ported mot
nordre/ z færde mig um kring utan til/
til þess ytra ports a veigenn / sem var
moot austre/og sia/þar uppspratt va-
tn/fra þeirre hægre sijdu.
3 Þegar madurenn gieck ut mot austre/
z hafde eirn mæle-streing i siñe hende/
og mællte þusund aalner / z leidde mig
yfer i vøtnenn/ vatn (sm nadde) i økla.
4 Og hñ mællte þusund (aalner/) og
færde mig i vøtnenn/ vatn/(sem)i knie.
Og hñ mællte þusund/ z liet mig gaan-
ga i vatned/i lendar.
5 Og hñ mællte þusund/(z þar var)
eirn lækur / hvørn eg kuñe ecke gaanga
yfer/ þvi vøtnenn voru so haa/ (ad þau
voru)vatn ad synda i / eirn lækur / sem
madur kuñe ecke gaanga yfer.
6 Og hñ sagde til mijn: hefur þu(vissu
lega) sied þ/ mañeskiuñar son. Og hñ
færde mig/z leidde mig til baka hiaa læk
iarens backa.
7 J þvi hñ færde mig til baka/z sia/
(þar) stoodu allmørg trie hiaa backan-
um a læknū a baadar sijdur.
8 Og hñ sagde til mijn: þesse vøtn re-
ña ut i Galilæa moot austre/ z reña of-
añ yfer slietkuna/ z falla i hafed/ nær
þau eru utrunenn til haffsens/z vøtnenn
skulu læknast/

9 Og þad skiedur / ad øll lifande saal/
sē skrijdur/hvørt helst er sierhvørt af
þeim tveimur fliootū reñur/skal lifa /
& þar skal vera miøg mikell fiskur/Þvi
þesse vøtn eru komeñ þangad/ & þau
skulu læknast Og allt þad/hvar straum
arner reña fram̄/ skal lifa.
10 Og þad skiedur / þar skulu standa
fiskarar a þvi (sama/) fra Engeddi &
allt til EnEglaim / þr skulu utbreida
(fiske=)net. Þar skal vera þra fiskur
epter siñe tegund/sē fiskureñ i þvi stoo
ra hafe/ miøg mikell.
1 (Þar skulu vera) leyr=pitter þar
hia/og grifiur þar hia/ og þær skulu
ecke læknast / þær skulu ofurgiefast til
fallts.
12 Og hia straumenū / hia bøckunū
þar a / a bædar sijdur/ skulu uppvaxa
allskins avaxtarsøm trie/ þar skal ecke
falla eitt blad af nockru/ & avøxtureñ
þar a skal ecke rotna / sierhvørt skal
giefa nijañ avøxt/a sijnū manudum /
þvi vøtneñ þar til eru utgeingeñ af
helgedoomenū/ & avøxtureñ þar a skal
vera til fædslu/og bløđeñ þar a til læk=
nesdooms.
13 So sagde sa Drottenn Drottenn:
þetta er landamerked/epter hvøriu þi=
er skulud skipta landenu/fyrer þær tolf
Israels ætter/ (so) Joseph(skal hafa
*tvo)hlute. * 1. Mos. 48/ 5.
Josv. 17/ 17.
14 Og þier skulud taka þad til arfs /
sa eine/sē sa añar/ yfer hvørt eg hefe
upplipt miñe hende/ ad giefa ydar fed=
rum þad/ og*þetta land skal falla yd=
ur til arfs. * 1. Mos. 15/ 18.
15 Og þetta er landsens landamerke /
moote þvi nyrdra horne/fra þvi stoo=
ra hafe / sa vegur fra Nethlon / til ad
fara til Zedad/
16 Hamat/ Berota/ Sibraim/ sem er
millū Damaski landamerkes/& i millum
Hamats landamerkes/Hazar Tichon/
(sē nær)til Haurans landamerkes.
17 Og þar skal vera landamerke fra
hafenu/ Hazar Enon/Damaski landa=
merke / & nordur moot nordre / og Ha=
mats landamerke/&(so hafed þier) þad
nyrdra horned.
18 Eñ þad eystra horned skulud þier
mæla fra þvi i millū Hauran/ & fra
þvi i millū Damaskus/& fra þvi i mill
um Gilead / & fra þvi i millū Israels
lands/hia Jordan/ fra landamerkenu
allt til hafsens moot austre. Og (so
hafed þier) þad eystra horn.
19 Og (þier skulud mæla) þad sydra
horn moot sudre/ fra Tamar/ allt til
*þrætu=vatnsens i Cades/til eins læk=
iar/til þess stoora hafs. Og (so hafed
þier) þad sydra horn moot sudre.
* 4. Mos. 20. 3/ 13.
20 Og þad vestra horn (er fra) þvi
stoora hafe/ fra landamerkenu/allt til
þess giegnt þvi er mañ geingur til Ha=
mat. Þetta er þad vestra horn.
21 Og þier skulud skipta þessu lande
fyrer ydur/ fyrer Israels ætter.
22 Og þad skiedur/ad þier skulud lata
þad falla ydur til arfs / og til þeirra
framande / þra sē eru framande hia
ydur / sē hafa ablad barna hia ydur /
og þr skulu vera ydur sē eirn iñfæddur
a medal Israels barna/ þr skulu falla
i arf med ydur / midt a medal Israels
ættkvijsla.
23 Og þad skiedur/ i þeirre ætt / sem
þar finst eirn framande/ þar skulud þi=
er giefa hønum arf/seiger sa Drottenn
Drottenn.

XLVIII. Capitule.

Þess heilaga Lands Skipte.

Og þesse eru nøfneñ a kynkvijsl
unū/ Fra endanū moot nord=
re/til hlidareñar mot*Neth=
lons veige/ til þess mañ kiem=
ur til Hamat/ Hazar Enon / Damaski
landamerkes moot nordre / til Hamats
sijdu/og(þesser partar)skulu vera fyr=
er hñ/fra þvi eystra horne til þess vest
ra / þ Dan eirn (hlute.) *C.47.15/17
2 Og hia Dans landamerke / fra þvi
eystra horne allt til þess vestra horns/
(skal vera) Asser eirn(hlute.)

3 Og hiaa Aſſers landamerke/fraa þui
eyſtra horne/ ⁊ allt til þeſſ veſtra hor-
ns/ Naphthali eirn(hlute.)
4 Og hiaa Naphthali landamerke/fraa
þui eyſtra horne/allt til þeſſ veſtra hor
ns/Manaſſe eirn(hlute.)
5 Og hiaa Manaſſe landamerke / fraa
þui eyſtra horne allt til þeſſ veſtra hor
ns/ Ephraim eirn(hlute.)
6 Og hiaa Ephraims landamerke/fraa
þui eyſtra horne ⁊ allt til þeſſ veſtra
horns/ Ruben eirn(hlute.)
7 Og hiaa Rubens landamerke/fraa þui
eyſtra horne allt til þeſſ veſtra horns /
Juda eirn(hlute.)
8 Og hiaa Juda landamerke / fraa þui
eyſtra horne allt til þeſſ veſtra hor-
ns/ſkal vera uppliptingeñ/ſm̃ þier ſkul
ud upplipta/ * fim̃ ⁊ tuttugu þuſunder
a breiddena/ ⁊ a leingdena/ ſem eirn af
þortunū/ fraa þui eyſtra horne allt til
þeſſ veſtra horns/ ⁊ helgedoomureñ ſkal
vera midt þar i. * c. 45/ 1.
9 (Þad er)ſu uppliptíng/ſm̃ þier ſkulud
upplipta til Drottens / a leingdena /
fim̃ ⁊ tuttugu þuſund (kvardar/)og a
breiddena tiju þuſunder.
10 Og þar i ſkulu preſtarner hafa helge
doomſens uppliptíng/moot nordre/fim̃
⁊ tuttugu þuſund(kvarda/)⁊ mot veſt-
re a breiddena tiju þuſund/⁊ mote auſt-
re a breiddena tiju þuſund/ ⁊ mote ſud-
re a leingdena fim̃ ⁊ tuttugu þuſund :
⁊ Drottens helgedoomur ſkal vera midt
þar i.
11 (Þetta ſkal vera) fyrer preſtana /
fyrer ſierhvørn helgadañ af Zadoks
børnū / * ſm̃ taka vara a miñe vara-
tekt / ſm̃ ecke fooru villt / þa Jſraels
børn fooru villt/ſo ſm̃ Levitarner foru
villt. * c. 44. 15.
12 Og þad ſkal vera þm̃ til uppliptíng
ar af Jardareñar uppliptíng/þad hei-
lagaſta/ hia Levitaña landamerke.
13 Eñ Levitarner (ſkulu ⁊ hafa) hiaa
preſtaña landamerke / fim̃ og tuttugu
þuſund(kvarda)a leingdena/ ⁊ tiju þu-
ſund a breiddena / (þui) øll leingdeñ
(ſkal vera)fim̃ ⁊ tuttugu þuſund(kvar
dar/)⁊ breiddeñ tiju þuſund.
14 Og þr ſkulu eckert ſelia þar af / og
eingeñ ſkal ſkipta um̃(nockud þar af/)
⁊ ecke laata fara landſens frum-(groda
añarſtadar) burt/ þui þad er eirn hei-
lagur hlutur fyrer Drottñ.
15 Eñ þr fim̃ þuſund afgangs(kvard
ar)a breidd / giegnt þm̃ fim̃ ⁊ tuttugu
þuſundū/þad(ſkal vera)oheilagt fyrer
ſtadeñ/til ad bua (þar i/) ⁊ fyrer for-
ſtadeñ/⁊ ſtadureñ ſkal vera midt þar i.
16 Og þeſſar(ſkulu vera)hñs mæling-
ar/ſu nyrdre ſijda fiøgur þuſund ⁊ fim̃
hundrud(kvardar/)og ſu ſydre ſijda fim̃
hundrud ⁊ fiøgur þuſund/ og fraa þre
eyſtre ſijdu/ fim̃ hundrud ⁊ fiøgur þu-
ſund/og þeirre veſtre ſijdu/fim̃ hundrud
og fiøgur þuſund.
17 Og þar ſkal vera eirn forſtadur fyr
er ſtadeñ mote nordre / tvø hundrud ⁊
fim̃tiju (kvardar/) og moot ſudre/ tvø
hundrud ⁊ fim̃tiju/og moot auſtre/tvø
hundrud ⁊ fim̃tiju/ og moot veſtre/tvø
hundrud ⁊ fim̃tiju.
18 Eñ þad afgeingur a leingdena / i
moots vid helgedoomſens uppliptíng /
eru tiju þuſund (kvardar) i mot auſtre/
⁊ tiju þuſund moot veſtre / og þad ſkal
vera giegnt helgedomſens uppliptíng/
⁊ aagoodeñ þar af ſkal vera til brauds
fyrer ſtadarens þienara/
19 Og(þar ſkal vera) ſtadarens þien-
are/ hønū ſkulu þeir þioona af øllum
Jſraels kynkviijſlum.
20 Su giørvalla uppliptíng er fim̃ og
tuttugu þuſund (kvardar/)med fim̃ og
tuttugu þuſund(kvørdū/)þeim fiorda
(parte) ſkulud þier upplipta / (til ad
vera)ein heiløg uppliptíng/ til ſtadar-
ens eigendooms.
21 Eñ þad/ ſm̃ er afgangs ſkal herra
høfdingiañū til a baadar ſijdur/til eirn
rar heilagrar uppliptingar/ ⁊ til ſtad-
arens eigendoms/ þ͛ framañ þa fim̃ ⁊
tuttugu þuſund uppliptingar (kvar-
da/)til þeſſ eyſtra landamerkes/⁊ moot
veſtre þ͛ framañ þar fim̃ ⁊ tuttugu þu-
ſunder

sunder hiaa landamerkenu moot vestre
giegnt høfdingians portũ / & þad skal
vera ein heiløg upplipting / & hussens
helgedoomur þar midt i.
22 Og þar skal vera (nockud) af Levi-
tanã eigendoom/ (og) af stadarens eigen
doom/ midt i þvi/ sm̃ heyrer høfding-
ianũ til/ i millũ Juda landamerkes/ & i
millũ BenJamins landamerkes/ skal
nockud vera høfdingians.
23 Og þad yfer hefur skal heyra ætt-
kvijslunũ til / fra þvi eystra horne allt
til þess vestra horns skal vera Ben-
Jamins (hlute) eirn.
24 Og hiaa BenJamins landamerke /
fra þvi eystra horne allt til þess vest-
ra horns/ Simeon eirn.
25 Og hiaa Simeons landamerke/ fra
þvi eystra horne allt til þess vestra hor
ns/ Isaschar eirn.
26 Og hiaa Isaschars landamerke/ fra
þvi eystra horne til þess vestra hor
ns/ Sebulon eirn.
27 Og hiaa Sebulons landamerke/ fra
þvi eystra horne til þess vestra horns/
Gad eirn.
28 Og hiaa Gads landamerke/ (skal ve-
ra þad / sm̃ er) mote þvi sydra horne
giegnt sudre / & landamerked skal vera
fra * Tamar (allt til) þrætu-vatn-
sens i Cades / (sm̃ er) eirn arfur hiaa
þvi stoora hafe. * c. 47/ 19.
29 Þetta er landed / sem þier skulud
laata falla Israels ættũ til arfs / og
þessar eru þra hlutdeilder / seiger sa
Drotten Drotten.
30 Og þessar eru stadarens utgaung
ur fra þvi nyrdra horne/ fim̃ hundrud
& fiøgur þusund (kvardar) mælum.
31 Og stadarens port (skulu nefnast)
epter Israels kynkvijsla nøfnũ / þriu
port moot nordrenu/ Rubens port eitt/
Juda port eitt/ Levi port eitt.
32 Og moot þvi eystra horne fiøgur
þusund & fim̃ hundrud (kvardar/) og
þriu port / sem er Josephs port eitt /
BenJamins port eitt/ Dans port eitt.
33 Og mote þvi sidra horne/ fiøgur þu
sund & fim̃ hundrud (kvardar) mælũ /
& þriu port/ Simeons port eitt / Isa-
schars port eitt / Sebulons port eitt.
34 Moot þvi vestra horne fiøgur þu
sund & fim̃ hundrud (kvardar/ item) þra
þriu port/ Gads port eitt/ Assers port
eitt/ Naphthali port eitt.
35 Þad um̃ hverfes (skal vera) atian
þusund (kvardar/) og stadarens nafn
(skal vera) fra þeim deige: *
Drotten sama stadar.

* C. 43/7. Ps. 68/17.

ENDER
a Ezechielis Book.

Daniels Book.

I. Capitule.

Daniel med sijnum Stallbrædrum im̃
leidest fyrer Konungen.

A þvi þridia Jojakims
Juda konungs rijkes-
stioornar are / * kom
Nabuchodonosor / kon-
ungurenn af Babylon/
fyrer Jerusalem/ & sett
est um̃ hana. * 2. Kong. 24/ 10.
2 Og Drotten gaf Jojakim/ Juda kon
ung i hñs hønd/ & nockur kier ur Guds
huse/ & þau liet hñ flytia til * Sinear
lands/ i sijns guds hus/ & færde kierenn
(inn i) sijns guds fiaarsiooda herberge.
* 1. Mos. 10/10.
3 Og konungurenn sagde til Aspenas
sijns ypparsta herberges-sveins/ ad laa-
ta koma af Israels sonũ / og * af þre
konunglegu ætt / & af høfdingiunum/
* 2. Kong. 20/ 18.
4 Unga (sveina/) sm̃ være eingenn lijte a/
helldur frijder & forstanduger i øllũ vijs-
doome/ & vel vitrer og miøg forstandug
er/ og sm̃ være duganleger til ad standa
i konung-

i Konungsens garde/ ꝛ ad læra ꝥ Chaldæ-
iska letur ꝛ tungumaal.
5 Og konungurenn skickade þeim hvad
þr skylldu daglega hafa af konungsens
mat / ꝛ af þvi vijne/ sm̄ hn̄ drack/ og
til ad uppfæda þa i þriu aar / og nær
þau væru ute / skylldu þr standa fyrer
konungsens augsijn.
6 Og þar voru a medal þra af Juda
Børnum/ Daniel, Hanania/ Misael og
Asaria.
7 Og sa ypparste herberges-sveirn gaf
þm̄ nøfn/ og kallade Daniel Baltha-
sar/ og Hanania Sidrach / og Misael
Mesach og Asaria AbedNego.
8 En̄ Daniel sette sier fyrer i sijnu
hiarta/ad hn̄ ecke skyllde saurga sig med
þm̄ mat / sm̄ konungurenn æt / og med
þvi vijne/sm̄ hn̄ drack/ þar fyrer beidd
est hn̄ af þm̄ ypparsta herberges-svei-
ne/ ad hn̄ skyllde ecke saurga sig.
9 Og Gud gaf Daniel * myskun og
lijkn fyrer þess ypparsta herberges-svei
ns auglite. * 1. Mos. 39/ 21.
10 Og sa ypparste herberges-sveirn
sagde til Daniel: eg hrædest fyrer mijn-
um herra/konungenu̅/ sm̄ hefur tilsett
ydar mat ꝛ ydar dryckie/ þvi hvar fyr-
er skyllde hn̄ sia/ad ydar asiauer(lite)
verr(ut/)en̄ sveinana/sm̄ eru i(jøfnu)
hallde med ydur / ꝛ þier skylldud koma
mier i lijfs(hæska)hiaa konungenum.
11 Þa sagde Daniel til Melzar/hvørn
sa ypparste herberges-sveirn hafde sett
yfer Daniel / Hanania / Misael og
Asaria.
12 Reindu þo til vid þijna þienara i
tiju daga/ꝛ lat þa giefa oss af sædun
um/ad vier etu̅/og vatn/ad vier drecku̅.
13 Og lat vort yferbragd(so)siast fyr
er þier / og þra sveina yferbragd / þra
sm̄ eta af þm̄ mat/er konungurenn etur/
so sem þu sier (þa/ so) gior vid þijna
þienara.
14 Og hn̄ hlijdde þm̄ i þessu efne / og
reinde þa i tiju daga.
15 Og epter þad tiju dagar voru ute/
sijndust þeirra yferliter frijdare / og
feitare a hollded/ en̄ allra sveinana/sm̄
aatu kongsens mat.
16 Þa took Melzar þra(tileinkadan̄)
mat/ ꝛ vijned er þr skylldu drecka/burt/
ꝛ gaf þm̄ sæd.
17 Og þessu̅ sveinu̅/ ꝛ fioru̅/ þeim
gaf Gud skin og forstand a øllu letre
ꝛ vijsdoome / en̄ liet Daniel skilia allar
siooner ꝛ drauma.
18 Og þegar dagarner voru ute / epter
hvøria konungurenn hafde befalad / ad
lata þa koma (fram/) þa inleidde sa
ypparste herberges-sveirn þa fyrer
Nabuchodonosors auglit.
19 Og konungurenn talade vid þa / og
eingenn vard funden̄ a medal þra allra /
sm̄ Daniel/ Hanania/ Misael ꝛ Asa-
ria / og þeir stoodu fyrer konungsens
auglite.
20 Og þar var allshattad høndlad
um̄ forstands speke ord/sem konungur-
en̄ frietti af þm̄/ꝛ hn̄ fan̄ þa tijusin̄-
um yfergaanga alla þa spamen̄ og
stiørnu-meistara sm̄ voru i hn̄s giør-
vøllu rijke.
21 Og * Daniel var allt til þess fyrsta
kong Cyri aars. * c. 6/ 28.

II. Capitule.
Konungsens Draumur.

Og a þvi ødru aare i Nabucho
donosors stioornan/ * dreym-
de Nabuchodonosor drauma /
ꝛ hn̄s ande angrade sig(nock
rum sin̄um/) ꝛ hn̄s svefn brast hønu̅.
* 1. Mos. 41/ 1.
2 Þa baud konungurenn/ ad kalla spa-
men̄ / og * stiørnu-meistara/ ꝛ konst-
ramen̄ ꝛ Chaldæana / til ad kun̄giøra
konungenu̅ sijna drauma. Og þr komu/
ꝛ stoodu fyrer konungsens auglite.
* Es. 47. 12/ 13.
3 Og konungurenn sagde til þra : mig
dreymde eirn draum/ ꝛ min̄ ande ang-
rade sig (nockrum sin̄um/) til ad vita
draumen̄.
4 Þa søgdu Chaldæarner til konung-
sens a Syrlendsku : * konungurenn life
leinge / seig þijnu̅ þienuru̅ draumen̄/ og
vier

vier skulū kūngiøra utþydingena.
* C. 3/ 9. C. 5/10. C. 6. 6/ 12.
5 Konungurē svarade og sagde til
Chaldæaña : sa hlutur er horfeñ fra
mier / ef þier ecke kūngiøred mier þañ
draum / z utþydingena þar a / skulud
hier verda høggner i sticke / z ydar hus
verda ad eirnre myke (hrugu.)
6 Eñ ef þier kūngiøred draumeñ z
utþydingena þar a/ skulud þier ødlast
* skeink z gafu / og stoora virding af
mier/ þar fyrer kūngiøred mier draum-
eñ z utþydingena þar a. * v. 48.
7 Þeir svørudu añad siñ/ og søgdu :
Konungureñ seige sijnū þienurū draum-
eñ/z vier viliū kūngiøra utþydingena.
8 Konungureñ svarade/og sagde: sañ-
arlega/eg formerke/ad þier draged tijm
añ/med þvi þier siaed/ ad sa hlutur er
lideñ mier ur miñe/
9 Þvi ef þier ecke kūngiøred mier
draumeñ/ er sa eirn doomur yfer ydur /
so ǎ þier þar hefdud teked ydur fyrer /
ad seigia logna z fordiarfanlega rædu
fyrer mier / allt til þess tijmeñ være
ute/þar fyrer seiged mier draumeñ/so
kañ eg vita/ad þier kuñed ad seigia mi-
er utþydingena þar a.
10 (Þa) svørudu Chaldæarner fyrer
konungenū/z søgdu: þar er eingeñ mañ
eskia a Jørdeñe / sm̄ kuñe ad kūngiøra
þad / sm̄ konungureñ talar / so er þar
eingeñ(so)stoor og megtugur eirn kong-
ur / sm̄ krefie soddañ hlutar af nockrū
spamañe / eda stiørnumeistara / eda
Chaldæiskum.
11 Þvi sa hlutur/sm̄ konungureñ heim
ter/ er þungur/þar er z eingeñ añar /
sm̄ hñ kuñe ad kūngiøra fyrer konung
enū/ nema guderner/ sem ecke bua hia
mañeskiunum.
12 Af þessu vard konungureñ aldeiles
gramur og miøg reidur/ og bijfalade ad
eydeleggia alla vitringa i Babylon.
13 Og þar utgieck eirn doomur/z þeir
vijsu voru i hel slegner / z mañ leitade
epter Daniel og hñs medbrædrum ad
slaast i hel.
14 Þa liet Daniel eitt (añad) raad og
meining koma a moot fyr' Arioch/ þañ
ypparsta fyrer konungsens hofþienur-
um / sm̄ var utfareñ ad sla i hel þa
vijsu i Babylon.
15 (Og)hñ byriade/z sagde til Arioch/
kongsens megtuga (mañs:) hvar fyrer
kiemur(so)eirn bradur doomur fra kon
ungenū? so gaf Arioch Daniel þad ord
til vitundar.
16 Og Daniel gieck upp/ z beiddest af
konungenū/ ad hñ villde giefa hønū tij-
ma til ad seigia konungenum utþyd-
ingena.
17 Þa flijtte Daniel sier til sijns huss/
z kūngiørde Hanania/ Misael z Asa-
ria/*sijnum medbrædrum þañ hlut/
* v. 13.
18 Ad þeir skylldu leita myskunar af
Gude i Himmeñū / um̄ þetta heimug-
lega/ad þr skylldu ecke eydeleggia Da-
niel z hñs medbrædur med þeim hinum
ødrū vitringū i Babylon.
19 Þa vard þad heimuglega openber-
ad fyrer Daniel i nætur-sioon. Þa bless
ade Daniel Gud i Himmeñū:
20 Daniel byriade/ z sagde : ad Guds
nafn skyllde vera blessad fra eilijfd og
til eilijfrar tijdar / þvi vijsdoomureñ og
styrkureñ er hñs.
21 Þvi hñ skipter um̄ tijmañ z tæke-
færeñ/hñ sm̄ * afsetur konungana/og
ǎ uppsetur konungana/ hñ giefur þm̄
vijsu vijsdoom / z skynsønum skynsem-
ena. * c. 4. 14/ 22/ 26. c. 5/ 21.
22 Hañ openberar * þa diupu z huldu
(hlute/) veit hvad þar er i myrkrenu /
z þar er alltijd lioos hia hønum.
* 1. Cor. 2/ 10.
23 Eg lofa z prijsa þig miña fedra
Gud/ ad þu hefur giefed mier vijsdoom
z styrk / og nu opeñberad mier þad vier
beiddumst af þier/sm̄ er/þu hefur opeñ-
berad oss konungsens efne.
24 Aldeiles fyrer þetta / gieck Daniel
upp til * Arioch/ sm̄ hafde befalning af
konungenū / ad fyrerfara þm̄ vijsu af
Babylon/hñ gieck/ z sagde so til hñs:

þu skallt ecke fyrerfara þm vijsu af
Babylon/leid mig upp fyrer konungeñ/
og eg vil kuñgiora konungenum utþijd-
ingena. * v. 14.
25 Þa leidde Arioch Daniel fliootlega
upp fyrer konungeñ/z sagde so til hñs/
eg hefe funded eirn mañ af þm burt-
færdu af Juda / sm kañ kuñgiora kon
ungenu utþijdingena.
26 Konungureñ svarade / z sagde til
Daniel / sm mañ kallade Balthazar :
muntu kuña ad kuñgiora mier þeñañ
draum/sm eg sa/ z utþijdingena þr a?
27 Daniel svarade fyrer konungenu /
z sagde: þtta heimuglega/hvørs konung
ureñ krefur/ kuña ecke þr vijsu/stiørnu
meistarar/spamneñ/sañsagnar meñ/ ad
giefa konungenu til vitundar.
28 Eñ þar er eirn Gud i Nimnenu/sm
opeñberar heimuglega(hlute/)hñ hefur
kuñgiort konungenum Nabuchodono-
sor/hvad þad er/ sm skie skal i framtijd
eñe/þiñ draumur z syooner i þijnu høf-
de/a þiñe sæng/eru þessar.
29 Þu konungur/þijner þankar upp-
stigu a þiñe sæng/hvad þar munde skie
hier epter/ z hñ * sm opeñberar heimug
lega(hlute/)gaf þier til vitundar/hvad
þar skal skie. * v. 22.
30 Og eg(skal seigia þad:)þetta heim
uglega er mier opeñberad/ *ecke af þm
vijsdoome/ sm er i mier fram yfer alla
þa/er þar lifa/helldur fyrer þa skulld/
ad mañ skyllde kuñgiora konungenum
utþijdingena / og þu kyñer vita þijns
hiarta þanka. * 1. Mos. 41/ 16.
31 Þu konungur sast (nockud/) z sia/
þar stood uppe eitt stoort bijlæte/ þad
sama bijlæte var stoort/ z lioomeñ þar
af var vegsamlegur frame fyrer þier /
z þad var ogurlegt ad sia.
32 Þess sama bijlætes høfud var af
goodu gulle/ briooisted þar a z armlegg
erner þar a af silfre/ kvidureñ þar a
z lendarnar þar a af kopar.
33 Footleggerner þar a af jarne/fæt
urner þar a / af þm var sumpart af
jarne z sumpart af leyr.
34 Þu sast þetta/ allt til þess ad þar
vard eiñ steirn afhøggveñ/sm skiede ecke
med høndu/ hñ sloo til bijlætesens a þss
fætur af jarne z leyr/ z molade þa.
35 Þa vard jarned/ leyreñ/ kopareñ /
silfred z gulled molad til samans / og
voru eins sm øgn af einu lafa um sum
ar/z vindureñ uppfook þad/so ad mañ
kuñe hvørge fiña þad. Eñ sa steirn /
sm sloo til bijlætesens/vard ad einu stoo
ru fialle/z uppfillte alla Jørdena.
36 Þad er draumureñ/ z utþijdingena
þar a skulu vier seigia þ konungenum.
37 Þu konungur/ ert * eirn konungur
yfer konungunu/þvi Gud a Nimnenum
hefur giefed þier rijke/magt z styrk/og
vegsemd/ * Ezech. 26/ 7.
38 Og all(stadar/)sm foolk bijr/hef-
ur hñ giefed i þijna hønd/ * dijreñ a
mørkeñe / z fuglana under Nimnenu/
z læted þig drottna yfer øllu þessu/ þu
ert sialfur þess gull-høfud.
* Jer. 27/ 6. C. 28/ 14.
39 Og epter þig mun uppkoma eitt
añad rijke miñe hattar eñ þitt. Og
þad þridia rijke(mun vera)eitt añad af
koparnu / sem mun stioorna yfer allre
Jørduñe.
40 Og þad fioorda rijke mun vera har
dt sm jarned / aldeiles epter þvi sem
jarned milur og i sundurslær alla hlu-
te/ja sm jarned/þar brijtur alla þessa
hlute/ mun þad ogso sundurbriooita og
sundursla.
41 Eñ ad þu sast fæturnar og tær-
nar / sumpart vera af pottamakara
leyr/z sumpart af jarne/ er / ad þ mun
verda eitt adskiled rijke/z þar mun vera
(nockud)af jarnsens styrk þar i/aldeil
es epter þvi er þu sast/ ad jarned var
blandad med leyrsens ledju.
42 Og ad tærnar a footunu eru sum-
part af jarne/ z sumpart af leyr/ (er/
ad) þad mun vera ad nockru (leite) eitt
sterkt rijke/ z ad nockru (leite)mun þad
vera veikt.
43 Ad þu sast jarned blandad med
leyrsens ledju/(er/ad) þau munu (vel)
blanda

blanda sier / til ad verda sm̃ ad eirnrar
mañeskiu sæde/og (þo) ecke verda føst/
þad eina vid þad añad / rietⱡ eins sem
jarned er ecke blandad vid leyreñ.
44 Eñ a þra sømu konga tijdū mun
Gud af Himnenum uppriekta eitt rij=
ke/ sem ecke skal eydeleggiast æfenlega /
og þad rijke skal ecke koma til eins añ=
ars foolks. Þad skal sundurmola og
(endelega) eydeleggia øll þesse rijke / eñ
þad/þad skal blijfa æfeñlega.
45 Aldeiles epter þvi þu saast/ ad þar
var afhøggveñ af fiallenu eiñ steiñ /
sm̃ skiede ecke med høndū/ꝛ molade jaar
ned/ kopareñ/ leyreñ/ silfred og gulled /
(so) hefur sa stoore Gud giefed konung
enū til vitundar / hvad þar mune skie
epter þetta/og(þesse)er sa sañe draum
ur/ꝛ utþydingeñ þar aa er vissuleg.
46 Þa fiell kongureñ Nabuchodono
sor a sitt andlit/ꝛ tilbad fyrer Daniel/
ꝛ baud / ad uthella fyrer hū mat=offre
og reykelsum.
47 Kongureñ svarade Daniel / og
sagde: satt er þad/ ad ydar Gud * hñ
er eirn Gud yfer gudū/ ꝛ eirn Herra yf
er konungunū/ꝛ sm̃ opeñberar heimug=
lega(hlute/) med þvi þu kuñer opeñbe=
ra þetta heimuglegt * 2. Mos. 15/ 11.
Ps. 86/ 8.
48 Þa upphoof kongureñ Daniel/
og*gaf hønū margar stoorar skeinking
ar/og sette hñ (til ad vera) eirn megt=
ugañ (mañ) yfer øllu Babylons lande/
ꝛ þañ ypparsta stioornara yfer øllum
vitringū i Babylon. * v. 6.
49 Og Daniel beiddest af konungenū/
ꝛ hñ tilsette yfer utriettingarnar/i Ba
bylons lande/Sidrach/Mesach/ꝛ Abed=
Nego/Eñ Daniel var i kongsens garde.

III. Capitule.

Konungsens Gull=Bijlæte.

Kong Nabuchodonosor liet gio=
ra eitt bijlæte af gulle/ sextiju
ælner var hædeñ þar aa / og
sex ælner breiddeñ þar aa/ hñ
liet uppsetia þad a Dura
velle i Babylons lande.
2 Og kong Nabuchodonosor sende bu=
rt ad samañsafna høfdingiunū / for=
stødumøñunū og hertogunū / løgmøñ
unū/ rentumeistu runū/ þm̃ løgklooku /
fovitunū/ꝛ øllū megtugū i landenu/ad
koma ad vijgia bijlæted/ sm̃ kong Nabu=
chodonosor hafde læted uppreisa.
3 Þa var safnad høfdingiunū/herrun
unū/ ꝛ hertogunū/ løgmøñunū/ rentu=
meisturunū/þeim løgklooku/fovitunū/
ꝛ øllū megtugū i landenu / ad vijgia bij=
læted/ sem kong Nabuchodonosor hafde
læted uppreisa. Og þeir stoodu frame
fyrer bijlætenu / sem Nabuchodonosor
hafde læted uppreisa.
4 Og uthroopareñ hroopade med vall
de: læted þad vera ydur sagt/þier folk/
almuge/ ꝛ tungumaal/
5 A þeim tijma þier heyred basonañ/
pijpnañ/ harpnañ/ gyañ/ psaltar=
añ og trometañ hliood / og allskins
saungva/skulud * þier falla nidur/ og
tilbidia gull=bijlæted/sm̃ kong Nabucho
donosor hefur læted uppreisa.
* Spek. 14/ 16.
6 Og hvør sm̃ ecke nidurfellur ꝛ til=
bidur/skal a þm̃ sama tijma kastast midt
i þañ gloandi breñanda ofn.
7 Þar fyrer a þm̃ tijma er aller lijder
heyrdu basonañ/pijpnañ/harpnañ/
gyañ / psaltarañ hliood / ꝛ allslags
saungva/ fiellu aller lijder/almugeñ og
tungumaal/nidur/ ꝛ tilbaadu þad gull=
bijlæte / sem Nabuchodonosor kongur
hafde læted uppreisa.
8 Þar fyrer a þm̃ sama tijma geingu
þr Chaldæisku meñ fram / ꝛ kløgudu
uppa Judana/
9 Byriudu/ꝛ søgdu til kong Nabucho=
donosor: * kongureñ life leinge.
* C. 2/ 4. C. 5/ 10.
10 Þu kongur * liefst eitt bod utganga/
ad hvør mañeskia / sm̃ heyrde bason=
añ/pijpnañ/ harpnañ/ gyañ/psal=
tarañ ꝛ trometañ hliood/ og allslags
saungva/ skyllde falla nidur/ ꝛ tilbidia
gull=bijlæted. * c. 6/ 12.
11 Og hvør sm̃ ecke nidurfelle ꝛ tilbæ=

re / ſkyllde kaſtaſt midt i eirn gloande
breñande ofn.
12 (Nu) eru þeir Judaiſku meñ / ſem
þu hefur ſett til embættesmaña i Ba=
bylons lande/Sidrach/ Meſach/ & Abed
Nego/ þeſſer meñ øktudu ecke/ o kong=
ur/ þitt bod / virda ecke þijna gude/ og
tilbidia ecke þad gull=bijlæte/ ſm̃ þu hef
ur læted uppreiſa.
13 Þa ſagde Nabuchodonoſor med gri
md & reide / ad mañ ſkyllde fram̃leida
Sidrach/ Meſach/ & AbedNego/ þa vo
ru þeir meñ fram̃leidder fyrer kongeñ.
14 Nabuchodonoſor byriade og ſagde
til þra : hvort mun þad æſett rad /
Sidrach / Meſach og AbedNego / ad
þier ecke vilied dijrka miñ gud / & ei til=
bidia þad gull=bijlæte/ ſem eg hefe læt=
ed uppreiſa ?
15 Nu / ef þier erud reidubuner / ad a
þeirre tijd þier heyred baſonaña / pijp=
naña/ harpnaña/ graña/ pſaltaraña &
trometaña hlood/ & allſlags ſaungva/
þier falled nidur / & tilbidied þad bijlæ=
te/ ſem eg lief giøra/ (þa er þad gott/)
Eñ ef þier ecke tilbidied / ſkulud þier a
þre ſømu ſtund kaſtaſt midt i eirn gloo
ande breñande ofn/ og hvør er ſa Gud/
ſm̃ ſkule frija ydur af mijnū høndum ?
16 Sidrach / Meſach og AbedNego
ſvørudu / og ſøgdu til kongſens/ Na=
buchodonoſor: vier ætlum ecke ad ſvara
þier þar uppa.
17 Skyllde ecke vor Gud/ ſm̃ vier dijrk
um / vera megtugur noog / til ad frija
oſſ? hñ kañ/ o kongur/ frelſa af þm̃ glo=
ande breñande ofne / & af þiñe hende.
18 Og ef (hñ) ecke (vill/ þa) ſkal þad
(þo) vera þier vitañlegt/ o kongur/ *
ad vier viliū ecke dijrka þijna gude/ & ei
tilbidia þad gull=bijlæte / ſem þu hefur
læted uppreiſa. * 2. Moſ. 20/ 5.
19 Þa vard Nabuchodonoſor fullur af
reide/ & hñs andlites yferlitur um̃breytt
eſt i giegn Sidrach / Meſach og Abed=
Nego / hñ ſvarade & ſagde / ad mañ
ſkyllde giøra ofneñ ad vijſu ſiø ſiñum
heitare / helldur eñ mañ plagade ad
heita hñ.
20 Og til þra (beſtu) ſtrijdsmaña/ ſem
voru i hñs her/ ſagde hñ/ ad þr ſkylldu
binda Sidrach/ Meſach og AbedNego/
til ad kaſta þm̃ i þañ gloande breñan=
de ofn.
21 Þa bundu þeir þeſſa meñ i þra kyrt
lum/ þeirra nidur=klædū/ og þra hufū/
og (ødrū) þra klædū/ & køſtudu þm̃ midt
i þañ gloande breñande ofn.
22 (Þa/) þeirrar ordſakar vegna / ad
kongſens ord var ækaft / og ofneñ var
yfermaata heittur/ drap ſa ellds logeñ
þa ſømu meñ/ ſem høfdu iñkaſtad
Sidrach/ Meſach og AbedNego.
23 Eñ þeſſer þrijr meñ/ Sidrach /
Meſach og AbedNego fiellu midt i
þañ gloande breñande ofn / (ſem þeir
voru) bundner.
24 Þa undradeſt kongureñ Nabucho=
donoſor/ & ſtood ſkindelega upp/ ſvarade
& ſagde til ſiña rads=herra: lietū vier
ecke kaſta þremur møñum bundnū midt
i ellldeñ? þeir ſvørudu & ſøgdu til kong=
ſens: ad vijſu/ kongur.
25 Hañ ſvarade/ & ſagde: ſiaa/ eg ſie fio
ra meñ lauſa/ ſm̃ gaanga midt i ellden=
um/ & þar er eckert fordiarfad a þeim/
og þeſſ fioorda aaſijnd er lijka ſem eirn
Guds ſonur.
26 Þa gieck Nabuchodonoſor fram̃ til
* þeſſ gloanda breñanda ofns muña/
talade & ſagde : Sidrach / Meſach og
AbedNego/ þier þeſſ hæðſta Guds þio=
nar/ gaanged ut/ & komed (hijngad.) Þa
geingu Sidrach / Meſach & AbedNe=
go midt ut af elldenū. * Eſ. 48/ 10.
27 Og þar ſøfnuduſt høfdingiarner/
herrarner/ & hertugarner/ og kongſens
raadherrar/ ſm̃ ſaau þeſſa meñ/ ad ellld=
ureñ hafde einga magt yfer þra lijkøm
um / & eitt haar a þra høfde var ecke
ſvidnad/ og þeirra kyrtlar voru ecke um=
breitter/ ſa þar var eingeñ bruna lukt
komeñ a þaa.
2 Nabuchodonoſor hoof & ſagde: lof=
adur vere þeirra Gud/ Sidrachs/ Me=
ſachs & AbedNegos/ * ſm̃ ſende ſiñ eing

el/ & frelsade sijna þioona/ sm̄ vonudu a
hn̄/ & ecke hielldu konungsens bod/ helld
ur ofurgæfu þra lijkame/ ad þr villdu
ecke dijrka edur tilbidia nockurn gud/ ut-
an̄ þra Gud. * c. 6/ 22.
29 Og þad er befalad af mier/ ad allt
foolk/ almuge & tungumaal/ sm̄ spottar
þra Gud/ þad er/ Sidrachs/ Mesachs
og AbedNegos/ skal høggvast i stycke/
& hn̄s hus skal verda ad eirnre myke-
(hrugu.) Þvi þar er eingen̄ an̄ar gud/
er kun̄e frelsa / sm̄ hn̄.
30 Þa gørde * konguren̄ Sidrach /
Mesach og AbedNego/ veglega i Baby
lons lande. * c. 2. 48/ 49.

IV. Capitule.

Konungsens an̄ar Draumur.

Kong Nabuchodonosor / øllu
foolke/ almuga & tungumaal-
um/ sm̄ bua a þeirre giørvø-
llu Jørd / mikell fridur vere
med ydur.
2 Þad sijnest mier gott / ad kun̄giøra
þau teikn & þau undarlega hlute / sem
sa hædste Gud hefur giort vid mig.
3 Med þvi hn̄s teikn eru stoor/ & med
þvi hn̄s undarleger (giørningar) eru
megtuger/ * hn̄s rijke er eitt eilijft rijke/
& hn̄s herradæme er æ og alltijd.
* C. 6/ 27. C. 7/ 14.
4 Eg Nabuchodonosor/ sm̄ eg var ugg
laus i mijnu huse / og var i kirdum i
min̄e høll/
5 Þa sa eg eirn draum / sa skielfde
mig/ og þeir þankar/ (sm̄ eg hafde) a
min̄e sæng / & þær sjooner i mijnu høf
de skielfdu mig.
6 Þar fyrer var bijfalad af mier/ ad
læta uppkoma fyrer mig alla vijsa af
Babylon/ ad þr skylldu kun̄giøra mier/
hvad sa draumur þijdde.
7 Þa in̄komu spæmen̄erner / stiørnu-
meistararner/ Chaldæarner & san̄sagn-
ar men̄/ & eg sagde draumen̄ fyrer þm̄/
en̄ þr kun̄u ecke kun̄giøra mier utþijd-
ingena þar a.
8 En̄ ad sijdustu uppkom Daniel fyr-
er mig/ s kallast Balthazar/ epter mijns
guds nafne / og i hvørium * ad er þra
heiløgu guda ande/ & eg sagde draumen̄
fyrer hønū/ (seigiande:) * c. 5. 11/ 14.
9 Balthazar/ þuypparste a medal spæ
man̄an̄a/ med þvi eg/ eg veit/ ad þeirra
heiløgu guda ande er i þier / og * þar
er eckert heimuglegt torvelldt fyrer þig/
seig mijns draums sjooner/ sem eg sa /
& utþijdingena þar a. * Ezech 28/ 3.
10 Og þessar eru þær sjooner/ sm̄ (vo-
ru) i mijnu høfde a min̄e sæng:
11 Eg sa/ og sia/ þar var * eitt trie
midt i landenu/ & þad var miøg hatt/
tried var stoort & sterkt / & hæden̄ þar
a nade til Himensens/ & man̄ kun̄e sia
þad allt til allrar Jardaren̄ar enda.
* Ezech. 31/ 3.
12 Greinernar þar a voru fagrar/ og
þar var mikell ævøxtur a / & þar var
fæda fyrer þa alla þar a / þar under
var skugge fyrer dijren̄ a mørkene / & i
greinun̄ þar a biuggu * Himensens
fuglar/ & allt holld aat þar af.
* Ezech. 17/ 23.
13 Eg sa (framveiges) i sjoonunum i
mijnu høfde a min̄e sæng / og sia/ eirn
vardhalldsmadur / þad er eirn heilagr /
foor ofan̄ af Himnenum/
14 Sem hroopade volldugleg a/ & sagde
so: * høggved tried um̄ koll/ & høggved
greinernar þar af/ rijfed laufen̄ þar af/
& burttvijstred ævextenū þar af/ ad dijr
en̄ þar under fare burt / & fuglarner
fra greinun̄ þar a. * v. 23.
15 Þo læted epter stofnen̄ m& hn̄s rootin̄
i Jørdene. Og hn̄ (skal ganga) i grase
a mørkene / i hleckiū af iarne & kopar.
Og hn̄ skal vøkna med Himensens døgg/
& hn̄s hlutdeild (skal vera) med dijrun̄
i urtun̄ a Jørdene.
16 Han̄s hiarta skal um̄breitast/ (sm̄
þad) ecke være ein̄rar man̄eskiu/ & eirn-
rar bestiu hiarta skal giefast hønū / og
sio tijder skulu lijda yfer hn̄.
17 Þad mælefne er i vardhallds man̄-
an̄a ræde / og su osk er i hin̄a heiløgu
rædu/ uppa þad þr/ sm̄ lifa/ kun̄e þeck-
ia/ ad * sa Hædste hafe magt yfer man̄

eskiuñar rýke/ z giefe pad þm̃ hñ vill/
og kuñe ** uppreisa eirn lýtelmagna a
medal foolksens yfer pad. * c. 2/ 21.
** 1. Sam. 16/12.
18 Deñañ draum sa eg / eg kong Na-
buchodonosor / eñ þu Balthazar / seig
utþýdingena / med þvi aller vitringar
i mýnu rýke kuña ecke ad kuñgiøra mi-
er utþýdingena / eñ þu kant pad / þvi
þra heiløgu guda ande er i þier.
19 Þa vard Daniel/ hvørs nafn er Bal
thazar ængrædur/ hier um̃ eirn heilañ
týma/ z hñs þankar ængrudu hñ. (Eñ)
kongureñ svarade / z sagde: Baltha-
zar/ lat pañ draum z hñs utþýding ei
ængra þig. Balthazar svarade z sag-
de: miñ herra/ sa draumur (hende) þý-
na fiandmeñ / og hñs utþýding þýna
mootstandara.
20 Pad trie/ s̃ þu hefur sied/ s̃ var stoo
rt z sterkt/ og hvørs hæd næde til Him
ensens / z sem sæst um̃ alla Jørdena/
21 Og hvar a voru fagrar greiner / z
mikell avøxtur/ z fæda fyrer alla par
a/ hvar under dýreñ a mørkeñe biuggu/
og i hvørs greinu̅ * Himensens fuglar
biuggu. * Ezech. 31/ 16.
22 Pad ertu siælfur/ kongur/ * s̃m ert
(so) stoor z sterkur/ z þýn magt er stor/
og nær til Himens / z þitt vellde er til
Jardareñar enda. * c. 2/37. c. 5/18.
23 Eñ ad kongureñ sa eirn vardhallds
mañ/ pad er eirn heilagañ/ fara nidur
af Himneñu/ og seigia: høggved tried
um̃ koll/ z fordiarfed pad/ þo lated ept
er stofneñ med siñe root i Jørdeñe/ Og
(hñ skal gañga) i grase a mørkeñe/ i
hleckiu̅ af iarne z kopar/ og vøkna af
Himensens døgg/ z hñs hlutdeild (skal
vera) m̃z dýrunu̅ a mørkeñe/ allt til þess
siø týder lýda yfer hñ.
24 Þesse er utþýdingeñ/ o kongur/ og
þetta þess Hædsta rad/ s̃m geingur yf
er miñ herra/ kongeñ.
25 Og mañ mun * reka þig ut fra
foolkenu/ z þu skallt vera z bua hia dýr
unu̅ a mørkeñe. Og mañ mun lata þig
eta gras s̃m fienad / z væta þig med
Himensens døgg / z siø týder munu lý-
da yfer þig / þar til þu þecker / ad sa
Hædste hafe magt i mañeskiuñar rýke /
z giefe pad þm̃ hñ vill. * c. 5/ 21.
26 Eñ ad þar sagdest: mañ skyllde la
ta stofneñ af trienu blýfa med sýnum
rootu̅/ (er ad) þitt rýke (skal blýfa) þier
til gooda/ nær þu þecker/ ad Himnarner
eru megtuger.
27 Þar fyrer/ o kongur/ lat mitt rad
þocknast þier / z giør þig lausañ af
þýnu̅ syndu̅ med riettvýse/ og fra þýn
um misgiørningu̅ med * mýskunsemd
vid þa aumu/ sia/ so (skal) þiñ fridur
leingiast. * Ordsk. 16/ 6.
28 Allt þetta kom yfer kong Nabucho
donosor.
29 (Þvi) þegar toolf mænuder voru
ute/ þegar hñ gieck uppa þvi konung-
lega slote i Babylon/
30 Svarade kongureñ / z sagde : mun
þesse ecke vera su stoora Babylon/ sem
eg/ eg hefe bygt til eins konglegs hus s/
fyrer mýna sterku magt/ z til miñar veg
semdar ægiætes?
31 (Sem) orded (var) eñ nu i kongsens
muñe/ fiell ein raust af Himneñu̅/ (so-
leides:) pad sie þier sagt / kong Na-
buchodonosor / rýked er viked fra þier.
32 Og mañ skal utreka þig fra foolk-
enu/ z þu skallt bua hia dýrunu̅ a mørk
eñe/ mañ skal lata þig eta gras s̃m ux-
añ/ z siø týder skulu skiptast yfer þier/
þar til þu kañt ad þeckia/ ad sa * Hæd
ste hafe magt i mañeskiuñar rýke / og
kuñe giefa pad hvøriu̅ hñ vill.
* C. 5/ 21.
33 A þre sømu stundu vard pad ord
fullkomnad yfer Nabuchodonosor / og
hñ vard utrekeñ fra foolkenu / og at
grased s̃m uxeñ/ z hñs lýkame vard vot
ur af Himensens døgg/ þar til hñs hær
vox s̃m arnaña (fiadrer/) z hñs neglur
s̃m fulga (klær.)
34 Eñ þegar þr dagar voru ute/ upp
lipte eg/ eg Nabuchodonosor mýnu̅ aug-
um til Himensens / z mýn skynseme
kom til mýn aptur / z eg blessade pañ
Hædsta/

Hædsta/ ꝛ lofade og prijsade hn̄ / sem
lifer eilijflega/ Þvi hn̄s magt * er ein
eilijf magt/ ꝛ hn̄s rijke er æ ꝛ alltijd/
* C. 7/ 14. etc.
35 Og aller/ sm̄ bua a Jørdun̄e/ eru sm̄
eckert ad reikna/ ꝛ epter sijnu vilia giør
er hn̄ vid Himensens her/ ꝛ þá sm̄ bua
a Jørdun̄e / ꝛ þar er eingen̄ / sm̄ kun̄e
hindra hn̄s hønd/ og * seigia til hn̄s:
hvad giørder þu? * Pred. 8/ 4.
36 A þm̄ sama tijma kom mijn skyn-
seme til mijn aptur/ ꝛ mijn konungleg veg
semd / mijn dijrd ꝛ mijn hegdun kom til
mijn aptur/ ꝛ mijn rád/ ꝛ mijner høfd-
ingiar * leitudu mijn/ ꝛ eg vard stadfest
ur yfer mijnu rijke / ꝛ fieck stoora veg-
semd. * 2. Sam. 19/ 41.
37 So eg Nabuchodonosor lofa ꝛ upp
hef/ ꝛ dijrka Himensens Kong/ Þvi øll
hn̄s verk eru san̄leikur / ꝛ hn̄s stijger
eru riettinde/ ꝛ hn̄ kan̄ audmijkia þá/ *
sm̄ fara fram̄ i drambseme.
* C. 5/ 10.

V. Capitule.

Ein Skrifft teiknast a Veggen̄ fyrer Kongenum.

Kong Balthazar * giørde sijn-
um þusund høfudsmøn̄um
eitt stoort giestabod / ꝛ drack
vijn fyrer þm̄ þusund.
* Esth. 1. 3/ 5.
2 Þegar Balthazar var drucken̄/ baud
hn̄ ad bera fram̄ þau kier af gulle ꝛ silf
re/ sm̄ hn̄s fader Nabuchodonosor haf-
de utteked af musterenu/ sm̄ var i Jeru
salem / ad konguren̄ ꝛ hn̄s vollduger /
hn̄s hustru og hn̄s med-hustru kiun̄u
drecka þar af:
3 So voru gull-kieren̄ in̄boren̄/ sm̄ þr
høfdu utteked af musterenu / af Guds
huse/ sm̄ var i Jerusalem/ ꝛ þau drucku
af þm̄/ kongurenn ꝛ hn̄s vollduger/ hn̄s
hustru ꝛ hn̄s med-hustru.
4 Ja þau drucku vijn / ꝛ lofudu gud-
ena af gulle/ ꝛ silfre/ kopar/ jarne/ trie
og steine.
5 A þm̄ sama tijma geingu fijngur
fram̄/ sm̄ af eirnrar man̄eskiu hønd/ ꝛ
skrifudu (þvert) yfer frá lioosa-stiak-
anu̅/ a þad forfágada a veggnu̅/ i þm̄
konungleg a sal / ꝛ kongurenn sá fram̄-
høndena sm̄ skrifade.
6 Þa skipte kongurenn sijnu̅ lit/ ꝛ hn̄s
þánkar skielfdu hn̄/ ad hn̄s lenda sinar
urdu veikar / ꝛ hn̄s knie stootust hvørt
vid an̄ad.
7 (Ja) kongurenn hroopade volldugle-
ga / ad láta uppkoma * stiørnumeist-
ara / Chaldæiska og san̄sagnarmen̄ /
(Og) kongurenn svarade ꝛ sagde til þra
vijsu i Babylon : hvør man̄eskia er
les þessa skrift/ ꝛ seiger mier hvad hun
þijder/ skal klædast med purpura/ ꝛ be-
ra eina gull-kediu a sijnu̅ hálse/ ꝛ vera
sa þridie megtugur i rijkenu.
* C. 2/ 2. C. 4. 6/ 7.
8 Þa voru aller kongsens vitringar
heimter upp/ en̄ kun̄u hvørke lesa skrift
ena/ edur giefa kongenum hen̄ar utþijd-
ing til vitundar.
9 Þa vard kong Balthazar miøg skielf
dur/ ꝛ hn̄s litur um̄breittiest a hon̄u̅. ꝛ
hn̄s vollduger urdu efasamer.
10 (Þa) gieck drottningen̄ upp til giesta
bods hussens/ fyrer kongsens ꝛ hn̄s volld
ugra saker/ (og) drottningen̄ svarade/
ꝛ sagde: * kongurenn life leinge / lát
þijna þánka ecke angra þig / ꝛ skipt
ecke þijnu̅ lit. * C. 2/ 4. C. 3. 9.
11 Þar er eirn madur i þijnu rijke/ * i
hvørium̄ þra heiløgu guda ande er / ꝛ i
þijns fødur tijd var upplijsing ꝛ hygg-
ende ꝛ vijsdoomur funden̄ i hønu̅ / eins
sm̄ gudan̄a vijsdoomur/ ꝛ þin̄ fader kong
Nabuchodonosor sette hn̄ yfer spámen̄
ena/ stiørnu-meistarana/ Chaldæana/
san̄sagnarmen̄ena/ (já) þin̄ fader/ o kong
ur/ (giørde þad.) * C. 4. 8/ 9/ 18.
12 Af þvi þar var eirn yferfliootan̄-
legur ande/ ꝛ speke/ og forstand/ ad ut-
þijda drauma/ ꝛ kun̄giora myrkva hlu-
te / ꝛ leisa ur torvelldu̅ (spursmálu̅/)
funden̄ i hønu̅ / i Daniel / (seige eg/)
hvørn kongurenn kallade Balthazar.
Lát nu Daniel kalladan̄ verda/ ꝛ kun̄-
giøra utþijdingena.

13 Þa var Daniel uppfærdur fyrer
kongeñ. (Og)konguren̄ ſvarade z ſag-
de til Daniel: ertu ſa Daniel/ ſm̄ er af
þm̄ utfærdu børnū af Juda/ hvørn kong
uren̄ mīt fader/ liet færa fra Juda?
14 Og eg hefe heyrt um̄ þig/ ad * gud-
añа ande ſie i þier/ z upplÿſing z for-
ſtand/ z yferfliootañlegur vÿſdoomur
ſie funden̄ i þier. * v. 11.
15 Og nu voru uppheimter fyrer mig/
Hrr vÿſu/ ſtiørnu-meiſtararner/ ſm̄ ſkyll-
du leſa þeſſa ſkrift/ z giefa mier til vit
undar/ hvad hun þÿder/ z Hrr kuñu ecke
kuñgiøra mier/ hvad ſoddan̄ þÿder.
16 Eñ eg/ eg heyrde um̄ þig/ ad þu kyñ
er vÿſt utþÿda/ z leyſa ur forvelldum
hlutū/ ſia/ kuñer þu nu leſa þeſſa ſkri-
ft/ z giefa mier til vitundar/ hvad hun
þÿder/ þa ſkallt þu verda klæddur med
purpura/ og(bera)eina gull-kediu yfer
þÿnū hælſe/ z vera ſa þridie megtug-
ur i rÿkenu.
17 Þa ſvarade Daniel/ z ſagde fyrer
kongenū: behalltu þiñe gaafu/ z gief
einū ødrū þiñ ſkeink/ eg ſkal ſamt leſa
ſkriftena fyrer kongen̄/ z giefa hønū
utþÿdingena til vitundar.
18 Þu kongur/ ſa hædſte Gud gaf þÿn
um fødur Nabuchodonoſor * rÿked/ og
magtena/ z heiduren̄/ og vegſemdena.
* C. 2/37. C. 4. 22.
19 Og fyrer þeirrar magtar ſkulld/ ſm̄
hn̄ hafde giefed hønū/ ſkielfduſt z ottud
uſt aller lÿder/ almuge z tungumaal fyr
er hønū. Nañ i helſloo hvørn hn̄ vill-
de/ z liet lifa hvørn hn̄ villde/ z upphof
hvørn hn̄ villde/ z underþrickte hvørn
hn̄ villde.
20 Og þegar hn̄s hiarta * var upp-
hrokad/ og hn̄s ande vard ſtolltur til
drambſeme/ vard hønū nidurhrunded
af ſÿnū konglega ſtool/ z mañ took heid
uren̄ fra hønum. * c. 4/ 30.
21 Og hn̄ vard * utreken̄ fra folkenu/ z
hn̄s hiarta vard eins ſm̄ dÿrañа/ z hn̄
bioo hia villedÿrū/ mañ liet hn̄ eta
gras/ ſm̄ uxa/ z hn̄s lÿkame vøknade af
Himenſens døgg/ þar til hn̄ þekte/ ad
ſa hædſte Gud er megtugur i mañeſk-
iuñar rÿke/ og kañ uppreiſa yfer þad
hvørn hn̄ vill. * c. 4/ 14.
22 Og þu Balthazar/ hn̄s ſon/ hefur
ecke audmÿkt þitt hiarta/ þo ad þu viſſ
er þetta allt/
23 Helldur hefur þu upphrokad þier
yfer Himenſens Drotten̄/ z mañ fram
bar * hn̄s huſſ kier fyrer þig/ og þu/ og
þÿner vollduger/ þÿnar huſtrur/ z þÿn-
ar med-huſtrur drucku vÿn af þm̄/ z þu
hrooſader gudū af ſilfre/ z gulle/ kopar/
jaarne/ trie z ſteine/ ſm̄ * ecke ſia/ og ei
heyra/ z ecke ſkynia/ en̄ þañ Gud/ i hvø
rs hende þÿn ønd er/ z hia hvøriū all-
ur þiñ vegur er/ hefur þu ecke dÿrkad.
* v. 2. Pſ. 115/ 4. Pſ. 130/ 15.
24 So er þa ſu fram-hønd ſend fra
hønū/ z þeſſe ſkrift er uppteiknud.
25 Þeſſe er ſkriften̄/ ſm̄ er uppteikn-
ud: Mene/ Mene/ Tekel/ Upharſin.
26 Þeſſe er utþÿdingen̄ þar a: Mene/
taled hefur Gud þitt rÿke/ og fullkom-
nad þad.
27 Tekel/ þu ert veigen̄ i meta-ſkaalū/
z funden̄ of liettur.
28 Peres/ adſkiled er þitt rÿke/ z giefed
þm̄ Medum z Perſum.
29 Þa baud Balthazar/ z Hrr klæddu Da
niel med purpura/ og(þar var heingd)
gull-kedian̄ um̄ hn̄s haals/ z Hrr * kuñ-
giørdu um̄ hn̄/ ad hn̄ ſkyllde vera ſa þrid
ie megtugur i rÿkenu. * 1. Moſ. 41/ 43.
30 (Eñ) a þeirre ſømu noott vard
Balthazar/ Chaldæañа kongur/ i hel-
ſlegen̄.

VI. Capitule.

Daniel verdur kaſtad i Leona Grøfena

Og Darius/ ſa Meder/ iñtook
rÿked/ þegar hn̄ var nu hier um̄
tveggia z ſextÿu aara gamall.
2 Þad ſÿndeſt Dario gott/ z
hn̄ ſette yfer rÿked lands-foveta/ hund-
rad z tuttugu/ ſem ſkylldu vera i þvi
giørvalla rÿke/
3 Og yfer þeſſa/ þria høfdingia/ af
hvøriū eirn var Daniel/ hvøriū þeſſer
lands-fovetar ſkylldu giøra reikning/
ad

ad kongureñ ecke skyllde lijda skada.

4 Þa yfergieck þesse Daniel høfdingiana z lands-fovetana/ af þvi þar var eirn ypparlegur ande i hønū/ z kongureñ hugde/ ad setia hñ yfer þad giørvallt rijke.

5 Þa *leitudust høfdingiarner z lands fovetarner vid ad fiña ordsøk i moote Daniel/ rijkenu vidvijkiande. Eñ kuñu einga søk/ eda vondt verk fiña/ af þvi hñ var trúfastur/ z eingeñ skulld/ edur vondt verk kuñe fiñast i hønum.

* Ps. 94/ 21.

6 Þa søgdu somu meñ: vier fiñū þo einga søk mote þessū Daniel/ utañ vier kiñū fiña hana mote hønū i hñs Guds løgmaale.

7 Þa *komu samañ høfdingiarner z lands-fovetarner flock i samañ til kongsens/ z søgdu so til hñs: Kong Darius life leinge. * c. 3/ 9. c. 5/ 10.

8 Aller rijkesens høfdingiar/ herrar z lands-fovetar/ raad-herrar og høfuds-meñ/ hafa raadslagad/ ad lata utganga eina konglega befalning/ z tilsetia eitt forbod/ ad hvør sem bidur eirnrar bænar af nockrū Gude eda mañeskiu i þriatiju daga/ utañ af þier/ kongur/ alleina/ skule kastast i leona-grøfena.

9 Þar fyrer/ o kongur/ skalltu stadfesta sama bod/ z lata giøra þad skriflegt/ ad þad skule ecke raskast/ * epter þra Meda z Persa løgmaale/ sem skal ecke yfertrodast. * Esth. 1/ 19.

10 Hvar fyrer kong Darius liet giøra þad skrif z þad forbod.

11 Og þegar Daniel fieck ad vita/ ad þ v. skriflega giørt/ gieck hñ upp i sitt hus/ z hafde opeñ viñdauguñ i sijnu sumar-huse moote Jerusalem/ z fraup þrisvarsiñū hvørn dag a sijn knie/ og bad/ z vidurkiende fyrer sijnū Gude alldeiles/ sem hñ giørde fyrrū.

12 Þa komu þesser meñ flockū-samañ/ z fundu Daniel/ sem bad/ z beidde/ frame fyrer sijnū Gude.

13 Þa geingu þr fram/ z søgdu fyrer kongenū um kongsens forbod: *Hefur þu ecke lated giøra eitt forbod/ ad hvør mañeskia/ sem bidur (nockurs) af nockrū Gude edur mañeskiu i þriatijū daga/ utañ af þier/ kongur/ skyllde kastast i leona-grøfena? Kongureñ svarade z sagde: þad ord er satt/ epter þra Meda z Persa løgmaale/ sem ecke maa yfertrodast. * c. 2/ 10.

14 Þa svørudu þr/ z søgdu fyrer kongenū/ ad Daniel/ * sem er af þeim utførdu børnū af Juda/ hefur ecke aktad þig/ kongur/ edur þitt forbod/ sem þu hefur lated giøra/ Helldur giører sijna bæn þrisvarsiñū a dag. * c. 5/ 13.

15 Þegar kongureñ þa heyrde þad ord/ þa vard hñ miøg angradur þar af/ z bar umhyggiu fyrer Daniel/ til ad frelsa hñ/ z allt til þess sooleñ gieck undur/ giørde sier omak ad frelsa hñ

16 Þa komu þr meñ flockū-samañ til kongsens/ og søgdu til kongsens: þu skallt vita/ kongur/ at * þad er Meda z Persa løgmaal/ ad allt forbod z befalning/ sem kongureñ stadfester/ a ecke ad raskast. * Esth. 1/ 19.

17 Þa baud kongureñ/ z þr sottu Daniel/ z køstudu (hønū) i leona-grøfena/ (Eñ kongureñ svarade z sagde til Daniel: þiñ Gud/ sem þu dijrkar med kostgæfne/ hñ mun frija þig.

18 Og þar var soottur eirn steirn/ og lagdur yfer muñañ a grøfeñe/ z kongureñ iñsiglade hñ med sijnū hrijng/ og med siña volldugra hrijngū/ ad hñs vilie vid Daniel skyllde ecke raskast.

19 Þa gieck kongureñ til sijns slotts/ z at eckert þa nott/ z liet eingeñ leikspil bera fyrer sig/ z kuñe ecke ad sofa.

20 Þa stood kongureñ upp um morguneñ/ i døgun/ z gieck skindelega til leona-grafareñar.

21 Og þegar hñ kom til grafareñar til Daniels/ hrópade hñ med sorglegre raust/ (ja) kongureñ svarade/ z sagde til Daniels: Daniel/ þu lifanda Guds þienare/ mun þiñ Gud/ * sem þu hefur þionad med kostgæfne/ hafa kuñad ad frija þig fra leonunum? * v. 17.

22 Þa talade Daniel vid kongēn: kong
urēn life leinge.
23 Miñ Gud sende siñ eingel/ z lukte *
leonaña muñ / ad skada mig ecke / þvi
þar er funded sakleise i mier fyrer hōn=
um/ so hefe eg z eckert illt giort fyrer
þier/ o Kongur. * Ebr. 11/ 33.
24 Þa vard kongurēn harla gladur
þess vegna / z baud / ad draga Daniel
upp af grifiuñe/ z Daniel var uppdreig
eñ af grøfeñe / z þar var eingeñ skade
fundeñ a hønū/ þvi hñ trude a siñ Gud.
25 Þa byfalade kongurēn / z þar voru
sootter þr sømu meñ/ sm høfdu aklag
ad Daniel / z var kastad i leona-grøf-
ena/ þm/ þra børnū/ og þra hustrum/ z
þr komust ecke til botns i grøfeñe/ fyrr
eñ leoneñ voru megtug yfer þm/ z mul-
du øll þeirra bein.
26 Þa skrifade kong Darius til allra
þiooda/ almuga z tungumæla/ sm biu-
ggu i þvi giørvøllu lande: mikell frid-
ur verde ydur.
27 Af mier er giefeñ befalning/ ad þr
i mijns giørvalla rijkes herradæme sku-
le ottast og hrædast fyrer þm Gude /
sem er Daniels / þvi hñ er sa lifande
Gud/ og sm blijfur eilijflega/ og * hñs
rijke er þad/ sm ecke mun fordiarfast/ z
hñs herradoomur hefur eingañ enda.
* C. 4/ 3.
28 Hañ er sa/ sm frijar z sm frelsar /
og giører tækn og undarlega hlute i
Himnenū og a Jørduñe/ sm frijade Da
niel af leonaña vallde.
29 Og þesse Daniel * hafde lucku i
Darii rijke/ z i Cyri þess Persiska rijke.
* C. 2/ 21.

VII. Capitule.

Daniels sioon um þau fiøgur Dijr.

A þvi fyrsta are Balthazars
kongsens af Babylon/ sa Da
niel eirn draum / og þar voru
siooner i hñs høfde a hñs sæ-
ng/ þa skrifade hñ draumeñ/ (og) sagde
høfud (summuna) a þm hlutū.
2 Daniel svarade/ z sagde: eg sa i mi-
ñe sioon um noottena/ z sia/ fiorer vind
ar under Himnenū/ sm stormudu (mooti
hvør ødrū) a þvi stora hafe.
3 Og þar uppstigu fiogur stor dijr af
hafenu/ þ eina ødruvijs eñ þad añad.
4 Þad fyrsta sm eitt leon/ z þad haf-
de vænge (sm) eirn ørn/ eg sa til/ þar
til ad þess vænger urdu burtslitner af
þvi / z þad var teked fra Jørdu / og
uppstod a fæturnar sm ein mañeskia/ z
þvi var giefed eirnrar mañeskiu hiarta.
5 Og sia/ eitt añad dijr þar epter/ var
lijkt einū byrne / z uppstood a þa einu
sijdu / z þad hafde þriu rifbein i sijnū
muñe/ i millū siña tana/ og mañ sagde
so til þess: stattu upp/ z et miked kiøt.
6 Epter þetta sa eg/ z sia/ eitt añ-
ad/ lijkt einū pardus/ z þad hafde fioo-
ra vænge/ sm a einū fugle a sijnu bake/
z þad dijr hafde fiøgur høfud / z þvi
var giefeñ magt.
7 Epter þetta sa eg i nætur-sioon-
unū/ z sia/ þad fioorda dijr var ogurlegt
z hrædelegt/ z miøg sterkt/ z hafde stor
ar jarn-teñur/ at z mulde/ z trad þad
epterordna med sijnū footū/ z þad var
ødruvijse eñ øll þau dijr/ sm voru fyrer
þad/ z þad hafde tiju horn.
8 Eg leit grant a horneñ / z sia/ eitt
añad lijted horn uppstood i millū þra /
og þriu af þm fyrstu hornū / voru af-
sliteñ fra þvi/ og sia/ (þar voru) augu/
sm mañeskiu augu a þessu horne/ z eirn
muñur/ sm talade stoora hlute.
9 (Þetta) sa eg/ allt til þess ad stool-
arner voru uppsetter / og sa Gamle af
døgū sette sig/ hñs klæde var hvijtt sm
snioor/ og hared a hñs høfde sm hrein
ull / hñs stooll var sm eirn ellds loge /
hiooleñ þar a sm breñande elldur.
10 Þar var eirn ellds-straumur / sem
utflaut z sm utrañ fra hñs augsijn /
* þusund (siñū) þusunder þionudu hōn-
um/ og tiju þusund (siñū) tiju þusunder
uppstoodu fyrer hønū / rietturēn var
setteñ/ z bækurnar upplætnar.
* Openb. 5/ 11. Ps. 68/ 18.
11 Eg sa til a medañ / vegna þeirra
stooru orda raddar/ sm horned talade /
eg

eg sa til/þar til þad dyr var i helsleig
ed/z þess lykame foorst/og var kastad i
elldeñ til ad breña.
12 Og (vidvykiande) þm̄ ødrū dyrum/
burttook mañ fra magt/ þvi * þeim
var giefed hvad leinge þau skylldu li-
fa/allt til tyma z stundar. * c. 2/ 21.
13 Eg sa i sioonunū um̄ nootkena/ og
si n/þar kom eirn i Himensens skyū/sm̄
Mañeskiuñar Son/z kom fram̄ allt til
þess Gamla af døgū / z þr leiddu hn̄
fyrer hn̄.
14 Og hn̄ gaf honū magt/ z dyrd/og
ryke / ad aller lyder / almuge z tungu
maal skylldu dyrka hn̄ / * hn̄s magt er
em eilyf magt/sm̄ ecke burtlekst/ z hn̄s
ryke/sm̄ ecke kañ forganga.
* Luc. 1/ 33. etc.
15 Miñ ande/(maa) eg/Daniel/(med-
kieña/) vard vanmættur midt i mynu
lyfe / og sionernar i mynu høfde skielf-
du mig.
16 Eg gieck til eins af þm̄ / sm̄ upp-
stoodu/ z spurde(ad nockre)vi su af hon
um um̄ allt þetta. Og hn̄ sagde mier
þad / z kuñgiorde mier utþydingena a
þeim hlutum.
17 Þesse stooru dyr/sm̄ eru fiogur/(er/
ad) fioorer kongar munu uppstanda af
Jørduñe.
18 Eñ * þeir heiløgu af þeim hæu.
(Himna)munu taka vid rykenu/z sitia
ryked æfeñlega/ja um̄ alla eilyfd.
* Spek. 5/17.
19 Þa villde eg (giarnañ faa) nockra
vissu um̄ þ * fioorda dyr/ sm̄ var ødru
vys eñ øll þau øñur/ allhrædelegt/ sm̄
hafde iarn-teñur / z kopar-klær / sem
aat/ mulde og trad þad epterordna med
synū footum. * v. 7.
20 Og um̄ þau tyu horn / sem voru a
þess høfde/ z um̄ þad añad / sm̄ upp-
kom/ z fyrer hvøriu þriu voru falleñ/z
þetta var þad horn/sm̄ hafde augu og
eirn muñ / sm̄ talade stoora hlute / og
hvørt ed var til ad lyta stærra eñ þau
øñur hia þvi.
21 Eg hafde sied / ad þad sama var
soddañ eitt horn/ * sm̄ hæde stryd i mo
te þm̄ heiløgu/og vard þm̄ megtugt.
* Openb. 11/ 7. C. 13/ 7.
22 Þar til sa Gamle af døgū kom/og
doomureñ var giefeñ þeim heiløgu af
þm̄ hæu(Himnū/) z tydeñ kom/ ad þr
heiløgu iñtooku ryked (til eigeñdoms.)
23 Hañ sagde so: þad fioorda dyr mun
vera þad fioorda ryke a Jørduñe / sem
mun verda ødruvyse/eñ øll rykeñ/z þad
mun eta alla Jørdena/ z þresta hana/
og mola hana.
24 Eñ þau * tyu horn (þyda/ad) af
þvi sama ryke munu uppstanda tyu
kongar/z eirn añar mun uppstanda ept
er þaa/ og hn̄/hn̄ mun vera ødruvyse eñ
þr fyrre/ og audmykia þria konga.
* Openb. 17/ 12.
25 Og hn̄ mun tala ord * i giegn þm̄
Hædsta/og eydeleggia þaa heiløgu a þm̄
hæu (Himnū/) og taka sier fyrer / ad
skipta um̄ tyder z løg/og þr munu gief
ast i hn̄s hønd allt til eins (ækvedens)
tyma/og(ækvedeña)tyma/og eins par-
ts af einū (ækvednū) tyma.
* Openb. 13/ 6.
26 Þar epter skal riettureñ seteñ ver-
da/ og mañ skal burttaka hn̄s magt/til
ad eyda/og til ad fordiarfa(hn̄)allt til
endersens.
27 Eñ ryked z magteñ z rykiaña vell-
de/sm̄ er under øllū Himneñū/ er giefed
einu foolke / (sm̄ er) þm̄ heiløgu a þm̄
hæu(Himnū/)hn̄s ryke er eitt eilyft ry-
ke/z øll vølld skulu dyrka z hlyda þvi.
28 Hyngad til er endereñ a þessare ræ-
du.(Eñ)eg Daniel(maa seigia:)myner
þankar skielfdu mig miøg/z myner yf-
irlijter urdu umbreitter a mer/og eg by
hiellt þre rædu i mynu hiarta.

VIII. Capitule.

Spaamañsens auñur Sioon.

A þvi þridia kong Balthazars
rykes aare / var mier ein sioon
opeñberud/mier Daniel/ epter
þa / sm̄ var mier opeñberud i
upphafe.
4 Og eg saa i eirnre sioon/ þad skiede/

þegar eg sa hana / ad eg var i Susan
hofud-stadnū/sm̄ er i þvi lande Elam/
eg sa i eirnre sioon / og eg/ eg var hia
Ulais sliooke.
3 Og eg upplipte mijnū augū/ og sa /
og sia/ eirn hrutur/ sem stood framvid
sliooked/og hañ hafde tvø horn/ z hor-
neñ voru h n/og þad eina hærra eñ þad
añad / og þad hærra vox seirna upp.
4 Og eg sa/ad same hrutur stangade
i moot vestre / og nordre / og sudre / og
þar kuñe eckert dijr standast fyrer hon-
um/ þar var ei helldur nockur/sm̄ kuñe
frija af hñs vallde/ og hñ giørde epter
sijnū vilia/ og vard stoor.
5 Og eg/eg giætte (þar ad/) og sia /
eirn geithafur kom fra vestre yfer alla
Jørdena / og hñ snart ei Jørdena / og
same geithafur hafde eitt horn til ad
lijta i millū siña augna.
6 Og hñ kom til hrutsens / sm̄ hafde
þau tvø horn / sem eg sa standa fram
vid slioted/og hliop til hñs i siñe volld-
ugre reide.
7 Og eg sa hñ/ þegar hñ snart hrut-
eñ / og var grim̄ur yfer honū / og sloo
hruteñ/og braut bæde hñs horn/og þar
var eingeñ stirkur i hrutnū/til ad stan-
da fyrer honū / og hñ kastade honū a
Jørdena/og trad hñ nidur/og þar var
eingeñ sem kyñe frelsa hruteñ af hñs
vallde.
8 Og hafureñ vard miøg stoor/og þeg
ar hñ var ordeñ sterkur / brotnade þad
stoora horn/ og uppuxu fiøgur føgur i
stadeñ i moote þm̄ * fioorū Himensens
vindum. * c. 7/ 2.
9 Og af þvi eina af þm̄ / utkom eitt
lijted horn / og þad vox herlega / moot
sudre og moot austre/og moti * þvi veg
lega(lande.) * c. 11/ 16.
10 Og þad vox allt til Himensens he-
rs/z kastade til Jardar af hernū/z af
stiørnunū/ z trad þær.
11 Ja þad vox allt til hersens høfding
ia/z þ* ævarande(offur)vard burtteked
af þvi / z hñs helegdoms bustadur vard
nidursleigeñ. * 1. Macc. 1,23/41/47.
12 Og hereñ var giefeñ vegna þess æ-
varande(offurs i yferkrodslu/z þad nid
urkastade sanleiknū til Jardar/z giør-
de þad/og þad luckadest.
13 Þar epter heyrde eg eirn heilagañ /
sm̄ talade/z eirn heilagur sagde til þess
er þar talade / hvad leinge skal þesse
sioon vara um̄ þad daglega (offur/) og
su yferkrodsla sm̄ giører i eyde / so ad
bæde helgedoomureñ z hereñ skule gief-
ast til ad nidurkrodast ?
14 Og hñ sagde til mijn : allt til tvø
þusund z þriu hundrud kvølld(og)morg
un/ þa skal helgedoomureñ riettlætast.
15 Og þad skiede/ þegar eg/ Daniel /
eg sa somu sijn / þa leitadest eg vid ad
skilia hana/ z sia/þar stood fyrer mier
sm̄ eirn madur til ad lijta.
16 Og eg heyrde eirnrar mañeskiu raust
i millū Ulai/(og)hñ hroopade/z sagde :
* Gabriel / laat þeñan skilia þessa
sijn. * c. 9/ 21.
17 Og hñ kom (þangad/)sm̄ eg stood/
z þegar hñ kom/ vard eg skielfdur / og
* fiell a mijna asioonu. Og hñ sagde
til mijn: gief giætur ad/ þu mañeskiuñ
ar son/ þvi su sioon heyrer til eisdersens
tijma. * c. 10/ 9.
18 Og þegar hñ talade vid mig / fiell
eg i eirn diupañ svefn a mitt andlit til
Jardar / þa snart hñ mig / z liet mig
standa/ þar sm̄ eg stood.
19 Og hñ sagde : sia / eg vil kuñgiøra
þier/hvad þar skal skie i þeirre sijdustu
reide/ Þvi endereñ hefur(sijna)tilsetta
tijd.
20 Sa hrutur/ sm̄ þu sast / er hafde
þau tvø horn / eru þr kongar af Me-
den og Persen.
21 Og sa lodne hafur/þad er kongur-
eñ af Grecklande / z þad stoora horn /
sm̄ var i millū hñs augna/ hñ er sa fyr
ste kongur.
22 Og ad þad brotnade/z fiøgur upp-
stoodu under þvi/(er/ad) fioorer kong-
ar munu uppstanda af þvi foolke / eñ
ecke med hñs styrk.
23 Og seinast i þra rijke/ nær yferkrod-
slumeñ.

slumeñerner hafa fullkomnad (yfertrodslurnar/) mun uppstanda eirn * bligdunarlaus kongur/og sem mun skilia diupa hlute. * 5. Mos. 28/ 50.
24 Og hās magt mun stadfestast / eñ ecke fyrer hñs (eigeñ) magt / hñ mun undarlega eydeleggia / z faa lucku (par til/) og giora pad. Og hñ mun eydeleggia pa sterku z hiña heilogu foolk.
25 Og epter hñs kiænsku mun svikræd ed luckast hm̄/(z)hñ mun upphroka sier i sijnu hiarta / z fordiarfa marga med (siñe)velgeingne/z standa i moote hofdingiaña hofdingia/eñ sundurslæst fyrer einga hond.
26 Og su sioon um̄ kvollded og um̄ morguneñ / sm̄ er sogd/ er sañleikur / Eñ tillyk pu sioonena/pvi hun heyrer til morgū dogum.
27 Og eg/ Daniel/eg vard veikur/ og laa nockra daga siukur/ Sijdañ stood eg upp/z utrieite kongsens eyrende/ z var sturande yfer pessare sijn / eñ par var eingeñ/sm̄ merkte pad.

IX. Capitule.
Spamañsens Bæn.

A pvi fyrsta * Darii Assveri sonar aare/af Fra Meders sæde/sm̄ var settur til kongs yfer Fra Chaldæaña rijke/
* C 5/31.
2 A pvi fyrsta aare/pa hñ rijkte/skyniade eg/eg Daniel/i bokunū æraña tal/ um̄ hvort Drottens ord var til Jeremia spamañs/ad Jerusalems eydeleggingar skylldu fullkomnast/ * siotiju aar.
* Jer. 25/ 11. etc.
3 Og eg snere mijnu andlite til Drottens Guds/ad leita (hñs) fyrer bæn og beidslur/med fostu/z seck og osku.
4 Og eg bad til Drottens mijns Guds/ og vidurkiende og sagde : æ Drottenñ Gud/ sa stoore z hrædelege/ hñ er saa / sm̄ helldur sattmaala og mijskunseme * vid paa/sm̄ elska hñ/ z vid paa/sm̄ halldа hñs bod. * 2. Mos. 20/ 6.
5 Vier hofū syndgad z giort orietf / z hofū vered ogudleger/z pverbrotner/ og erū vikner fraa pijnū bodum/ og fraa pijnū riettendum.
6 Og vier hlijddū ecke pijnū pienurū spamoñunū/ sm̄ toludu i pijnu nafne/ til vorra konga / vorra hofdingia / og vorra fedra/z til alls folksens i landenu
7 * Drotteñ / pier heyrer riettlæted til/ eñ oss (vors) andlites bligdan/ sem a pessū deige/(pad er) sierhvorijū i Juda/z pm̄/ sm̄ bua i Jerusalem/ og ollū Jsrael/ pm̄ nærverande z pm̄ langt i burtu/ i ollū londunū/ pangad sm̄ pu hefur reked paa / fyrer Fra misgiorda skulld/ med hvorijū pr hafa misgiort a moote pier. * Esr. 9/ 6. Luc. 18/ 13.
8 (Jaa)Drotteñ/ oss heyrer(vors and lites bligdan til / * vorū kongū/vorum hofdingiū/ z vorū fedrū/pvi vier hofū syndgad i moote pier. * Neh. 9/ 34.
Es. 43/ 27.
9 Drottne vorū Gude heyrer mijskunseme z fyrergiefning til/pvi vier hofū vered pverbrotner moote honū/
10 Og hlijddū ecke a Drottens vors Guds raust / til ad ganga i hñs logmaale / sm̄ hñ liet giefa fyrer oss fyrer sijna pienara spameñena.
11 Eñ allur Jsrael hefur yferkroded pitt logmaal/z viked/ad hlijda ecke piñe raust / Par fyrer er uthellt yfer oss su bolvan z sa eydur/ sm̄ * er skrifadur i Mose pess Guds pienara logmaale/pvi vier hofū syndgad i moote honum.
* 5. Mos. 28/ 15. etc.
12 Og hñ hefur hallded sijn ord/ sm̄ hñ hefur talad yfer oss / z yfer vora doomara/ sm̄ dæmdu oss / ad lata stoora olucku koma yfer oss/ (pvilijkt) sm̄ ecke er skied under ollū Himneñū/ so sm̄ par er skied i Jerusalem.
13 So sm̄ skrifad er i Mose logmaale/ er allt petta vondt komed yfer oss. Og vier hofū ecke tilbeded Drottens vors Guds andlit / ad snua oss fraa vorum misgiorningū / z skynia piñ sañleika.
14 Par fyrer hefur Drotteñ vered vakande med pad vonda/z lated pad koma yfer oss/pvi Drotteñ vor Gud er riettferdugur

ferduʒur i øllum ſijnum verkum / ſem
hñ giørde / med þvi vier hlijddum ecke
hñs rauſt.
15 Og nu Drottẽ vor Gud/ þu ſm̃ *
utfærder þitt foolk af Ægyptalande
med eirnre ſterkre hende/z giørder þier
eitt nafn/ ſm̃ a þeſſū deige / vier høf-
um ſyndgad/vered ogudleger.
*2. Moſ. 12/ 41.
16 (Æ)Drottẽ/ læt nu þijna reide og
þijna bræde ſnuaſt epter øllū þijnū riett
endū / fra þijnū ſtad Jeruſalem/ þijnu
heilaga fialle / Þvi fyrer vorra ſynda
ſkulld / og fyrer vorra fedra miſgiør-
ninga ſkulld er Jeruſalem z þitt foolk
orded til ſmæanar / fyrer øllū þm̃/ ſem
eru allt um̃ kring oſſ.
17 Og nu vor Gud/heyr æ þijns þien
ara bæn/z hñs beidſlur/og læt þitt and
lit lijſa yfer þiñ helgedoom/ſm̃ er eyde-
lagdur/fyrer Drottens ſkulld.
18 Hneig þitt eyra/miñ Gud/ z heyr/
upplæt þijn augu / og ſiæ vorar eyde-
leggingar/z ſtadeñ/ ſm̃ er nefndur epter
þijnu nafne/ Þvi vier lætū vorar bæn-
er ecke falla fyrer þitt auglit fyrer vo-
rra riettenda ſkulld/helldur fyrer þrar
þiñar ſtooru myſkunſemdar ſkulld.
19 Drottẽ heyr/Drottẽ vertu næd
ugur/ Drottẽ gief gaum ad / og giør
þad/ tef ecke/fyrer þijna(eigeñ)ſkulld/
miñ Gud/ þvi þiñ ſtadur z þitt foolk
er kallad epter þijnu nafne.
20 Þa eg eñ nu talade z bad / og med-
kiende mijna ſynd/og mijns foolks Iſra
els ſynd/ og liet mijna bæn falla fyrer
Drottẽ miñ Gud/ vegna mijns Guds
heilaga fialls.
21 Jæ / þa eg eñ nu talade i bæneñe/
kom ſa madur*Gabriel/hvørn eg haf
de ſied i miñe fyrſtu ſioon / ſkyndelega
fliugande/(og)ſnart mig/um̃ kvøllded/
moote offurs tijma. * c. 8/ 16.
22 Og hñ undervijſade / og talade vid
mig/ z ſagde: Daniel/nu er eg komeñ/
til ad undervijſa þier med ſkynſeme.
23 J upphafenu a* þijnū bænū/ utgieck
eitt ord/og eg/eg er komeñ/ad kuñgiora
(þier þ/) þvi þu ert miøg æſkianleg-
ur/ z giæt ad ordenu/ og giæt ad ſioon-
eñe. * Luc. 1/ 13.
24 Þar eru ſiøtiju vikur ækvednar yf-
er þitt foolk / z yfer þiñ heilaga ſtad/
til ad fullenda yfertrodſluna / z til ad
iñſigla ſyndernar/z til ad forlijka miſ-
giørningeñ/og til ad læta koma eitt ei-
lijft riettlæte / z til ad iñſigla ſioonena
z ſpæmeñena/z til* ad ſmyria **þad
allrahelgaſta. * Pſ. 45/ 8.
** Marc. 1/ 24. Luc. 1/ 35.
25 Vit nu/z ſkynia/ fræ þm̃ tijma bḭ
falningeñ utgeingur/ ad læta(þæ)ko-
ma aptur/z ad byggia(Jeruſalem apt-
ur/)allt til Chriſtum þeſſ høfdingia/
eru ſio vikur/ z ſextiju og tvær vikur/
(a hvøriū þar)ſkal byggiaſt aptur/ gøt
ur z þad nidurrifna/ og þad a þm̃ ad-
þreingiande tijmum.
26 Eñ epter þær ſextiju og tvær vik-
ur/mun Chriſtus burtrætaſt/ þo hñ ſie
æn ſakar. Og eins høfdingia folk/ſem
kiemur / mun fordiarfa ſtadeñ z helge-
doomeñ/z endereñ þar æ(mun ſkie)med
floode / z þar eru eydeleggingar æſett-
ar allt til ſtrijdſens enda.
27 Og hñ mun ſtadfeſta eirn ſattmæ-
la vid marga i þeirre ſeinuſtu viku/ og
midt i vikuñe mun hñ læta offur og
mat-offur þverra/z hiæ* ſvivirdelegū
(ſtrijds-hers)vængi (mun ſtanda) ſa/
ſm̃ eydeleggur/og(þad)allt til fullkom
ens(enders/)og þad(ſtraff/)ſm̃ er æ-
ſett/ſkal flooa yfer (hvørn/)ſem eyde-
leggſt. * c. 12/ 11. Matth. 24/ 15.

X. Capitule.

Spæmañſens þridia Sioon.

Å þvi þridia Cyri kongsære
af Perſia/ vard nockud opeñ-
berad fyrer Daniel/hvørs na
fn kalladeſt * Balthazar/ og
þad er ſañleikur/ z eitt ſtoort ſtrijd/ og
hñ gaf gaum ad þvi/ z underſtood ſijn
ena. * c. 1/ 7.
2 A þm̃ ſømu døgū var eg/eg Daniel
hryggur i þriær ſamfelldar vikur/
3 Eg æt eingañ lyſtugañ mat / z þar
kom

kom ecke kiøt edur vyn i minn munn/og eg
var ad vÿsu ecke smurdur/þar til þriar
heilar vikur voru fullkomnar.
4 Og a þeim fioorda z tuttugasta deige
i þeim fyrsta manade/þa eg/eg var hia
þui stoora flioote/þad er * Hidekel.
* 1. Mos. 2/ 14.
5 Ad eg upplypte mijnum augum/ og sa/
og sia/ (þar stood) eirn * madur yfferd-
ur lijnklædum/ z hans lendar voru uppgirt-
ar med(kostulegu)gulle af Uphas.
* Openb. 1/ 13. etc.
6 Og hans lijkame var sem eirn Tor-
kous / z hans asiana sem ein elldinng til
ad lijta/ z hans augu sem gloandi blis/z
hans armlegger og hans fætur/ sem glan
se af fægdum kopar/ z hans * ords rødd
var sem eins hareistes raust.
* Openb. 1/ 15.
7 Og eg Daniel / eg sa þa sømu sijn
alleirn/ enn þr menn/ sem voru hia mier/
sau ecke þa sioon/enn þar fiell ein stoor
hrædsla a þa / z þr flÿdu i felur.
8 Og eg / eg var epter alleirn / og sa
þessa storu sijn/enn þar var eingenn mattt
ur i mier/z minn styrkur vard umbreitt-
ur i mier/ so hann vard fordiarfadur/ og
eg hafde eingann mattt (framar.)
9 Og eg heyrde hans ords rødd / z sem
eg heyrde hans ords rødd/ * fiell eg/eg i
eirn diupann svefn / a mitt andlit / og
mitt andlit var moot Jordunne.
* C. 8. 17/ 18.
10 Og sia/ein hønd snart mig/z hialp
ade mier a mijn knie/ z a mijnar flatar
hendur.
11 Og hann sagde til mijn: þu kiære mann/
Daniel/ gief gaum ad þeim ordum / sem eg
tala til þijn/ z stattu riettur upp/ þui
eg er nu sendur til þijn. Og þa hann tal-
ade þetta ord vid mig/stod eg/z skalf.
12 Og hann sagde til mijn : ottastu ecke
Daniel/ þui fra þeim fyrsta deige / sem
þu gafst þitt hiarta til ad skynia/z til
ad audmijkia þig fyrer þijnum Gude/ eru
þijn ord heyrd/ z eg/ eg er komenn fyrer
þinna orda skulld.
13 Enn Persiæ rijkes høfdinge stood i
moote mier eirn z tuttugu daga/z sia/
Michael / eirn af þeim yppurstu høfd-
ingium/ kom mier til hialpar/þar fyrer
bleif eg / eg þar hia kongenum i Persia.
14 Ja eg er komenn ad * undervijsa
þier/hvad þar mun skie þitt foolk hier
epter/Þui(hier eru) enn nu sioner(fyr-
er hende) fyrer þa daga. * C. 9/ 22.
15 Og þa hann talade vid mig/epter þess-
um ordum/ sloo eg mijnu andlite nidur til
Jardar/ z þagde.
16 Og sia / eirn sem eirnrar manneskiu
sona mynd/sem snerte mijnar varer Og
eg upplauk mijnum munne/z talade og sag
de til hans / sem stood gagnvart mier :
minn herra/mijn innyble eru umbillt i mi-
er(med þijnu/) vegna þessarar sioonar/
z eg hefe ecke matt(framar.)
17 Og hvørsu kann þesse mijns herra
þienare tala vid þennann minn herra? þui
eg er nu fra þessu(so farenn/ad þar er)
eingenn kraptur i mier/ og (mijn) ønd er
ecke framar i mier.
18 Og hann hiellt afram z snart mig /
hann / sem lijkur var eirnre manneskiu / og
styrkte mig.
19 Og sagde : ottastu ecke þu kiære
mann/ * fridur sie med þier/vertu hug-
haustur/z vertu hughraustur. Og þa
hann talade vid mig/vard eg styrktur/ og
sagde : minn herra tale / þui þu hefur
styrkt mig. * Luc. 24/36. Joh. 20/19.
20 Og hann sagde: munt þu vita/ hvar
fyrer eg er komenn til þijn : og nu skal
eg snua vid til ad strijda * moote høfd-
ingianum i Persia / Þui þa eg dreg ut /
sia/ þa kom Grecklands høfdingenn.
* v. 13.
21 Þo vil eg giefa þier til vitundar /
hvad þar er i skrifenu uppteiknad/ sem
vissulega mun skie/þui þar er ecke eirn/
sem styrker sig med mier þar til / utann
Michael ydar høfdinge.

XI. Capitule.

Eingellenn undervijsar Spamanneinum

Og(sem eg var til stadar)a þui
fyrsta Darii þess Meders
are / stood eg til ad styrkia og
ad styrkia hann.

2 Og nu vil eg giefa þier til vitund-
ar/ hvad vissulega (mun ſkie/) Sia/ þar
munu eñ nu þrÿr kongar ſtanda i Per-
ſia / & ſa fioorde mun fáa ſtærre rÿk-
doom eñ (aller þr adrer/) og nær hñ er
megtugaſtur i ſÿnū rÿkdoome/ mun hñ
uppvekia þá alla i moote þvi rÿke i
Grickland.
3 Þar epter mun þar ſtanda eirn diarf
ur kongur/ & drottna med ſtoorū herra-
doom/ & giøra epter ſÿnū vilia.
4 Og nær hñ hefur ſtaded / mun hñs
rÿke brotna/ og * ſkiptaſt i þáa fioora
Himenſens vinda/ & ei til hñs epterkom
enda / ecke helldur epter hañs herra-
dom/ med hvøriū hñ drottnade/ þvi hñs
rÿke mun upprickiaſt / & verda ødrū eñ
þm̄ til hlutſkiptes.) * C. 7/6. C. 8/8.
5 Og kongureñ moot ſudre/ ſm̄ er eirn
af hñs høfdingiū / mun ſtyrkiaſt / ſáa
ſtyrkiaſt yfer hñ/ & drottna/ hñs herra-
domur mun verda eiñ ſterkr herradomr.
6 Og nær (nockur) áar eru ute/ munu
þr ſamañſafnaſt / og kongſens dootter
af ſudre mun koma til kongſens af nord
re/ ad giøra rádvanda breitne / eñ hun
mun ecke bÿhallda armleggſens magt /
hvar fyrer hñ & hñs armleggur mun
ecke verda ſtadfaſtur/ eñ hun/ hun mun
ofurſeliaſt/ áſamt þr ſm̄ færdu hana/
og ſáa/ er heñar ablade / og ſáa/ er ha-
na ſtyrkte (nockra) tÿma.
7 Og mun þar ſtanda eirn af eirnre
grein / af heñar rootum i hñs ſtad/ og
koma til herſens / og koma i kongſens
feſting af nordre/ & giøra þad med þm̄/
& ſtyrkiaſt.
8 Og þra gude / med þra høfdingiū /
med þeirra koſtulegū gripū af ſilfre &
gulle/ mun hñ burtfæra i fáangelſe til
Ægyptalands/ & hñ/ hñ mun verda ſtød
ugur (nockur) áar framar kongenū moot
nordre.
9 Og kongureñ af ſudre mun koma i
rÿked/ & ſnua til ſÿns lands aptur.
10 Og hñs ſyner munu koma ſamañ/ &
ſafna einū hoop af mørgū her/ & (eirn
af þm̄) mun vissulega koma / og fara
áfram (ſm̄ eitt flioot/) & þreingiaſt i
giegnū/ og koma til baka/ & færa ſtrÿd
allt til hñs feſtingar.
11 Og kongureñ af ſudre mun verda har
la reidur / & draga ut/ og ſtrÿda moote
hønū/ moot kongenū af nordre/ & upp-
færa eirn ſtooran̄ hoop / og ſa (añar)
hoopur mun giefaſt i hñs hønd:
12 Nær ſa hoopur verdur burtfærdur/
mun hñ * upphefia ſitt hiarta/ & nidur-
ſláa tÿu þuſunder/ þo ecke ſtyrkiaſt.
* C. 5/20.
13 Og kongureñ af nordrenu mun ko-
ma aptur/ & uppfæra eirn ſtærra hoop
eñ þañ fyrra / og epter þad (nockra)
áara tÿmar eru ute / mun hñ vissulega
koma med eirn ſtooran̄ her/ & med myk-
ed gootz.
14 Og a þm̄ ſømu tÿmū munu marger
ſtanda moote kongenū af ſudre / & þra
ſundurdreifarañа børn af þÿnu foolke
upptakaſt/ ad ſiooneñ ſkule rætaſt/ og
þeir falla.
15 Og kongureñ af nordrenu mun ko-
ma/ & upphlada eirn voll/ & iñtaka eirn
faſtañ ſtad/ & armleggerner af ſudrenu
munu ecke kuña ad ſtandaſt / edur hñs
beſta foolk/ & þar mun eingeñ magt ve-
ra ad ſtandaſt (vid.)
16 Og nær hñ kiemur / mun hñ giøra
vid hñ epter ſÿnū vilia / & eingeñ mun
ſtandaſt fyrer hñs augſÿn. Hañ mun &
ſtanda i þvi veglega lande / og ad for-
diarfa mun vera i hñs hende.
17 Og hñ mun ſnua ſÿnu auglite til
þeſſ ad koma med alls ſÿns rÿkes magt/
& hñ mun giefa ſæmelegt medal til frid
ar/ & hñ mun giøra þad / þvi hñ mun
giefa hønū * eina (frÿda) unga konu/ til
ad fordiarfa hana / þvi hun mun ecke
verda ſtadføſt/ & ecke hallda med høn-
um: * 1. Macc. 10/ 58.
18 Þar epter mun hñ ſnua ſÿnu aug-
lite moote eyunū/ og iñtaka margar/ eñ
eirn herra mun láta hñs forſmáan hiad
na vegna hañs / ad láta ecke hñs for-
ſmáan koma aptur yfer hñ.
19 Og hñ mun ſnua ſÿnu auglite til
ſÿns

sijns lands festinga/ og * reka sig m/og
falla / z ecke finnast. * c. 8/ 25.
1. Macc. 6. 8/ 16.
20 Og þar mun eirn standa i hans stad/
sem mun yfersetia eirn plagara / med
konglegre tign/ enn innann faarra daga mun
hann brotna / þo ecke fyrer hende/og ei i
strijde.
21 Sijdann mun þar standa i hans stad
eirn forakkadur/ hvorium þeir munu ecke
giefa konglega virding/enn hann mun koma
med kyrd/ z taka rijked med smiadre.
22 Og(þa)munu þeir armleggerner/ sem
burtflodu/(eins sem eitt staknande flod)
burtflooa fra hans augsijn/ og brotna/
eirnenn ogso sattmaalans hofdinge.
23 Og epter þad hann hefur forlijkad sig
vid hann/mun hann giora svik/z fara upp/
z styrkia sig med faau foolke.
24 Hann mun koma til þess / sem er o-
hult/ z fra feitu(stada) i landenu/ og
giora þad/sem hans fedur z hans forfed-
ur ecke giordu / hann mun sundurtvijstra
fra þeim/ herfange rane og gootze / og
stunda miog epter þeim fostu stodum / og
þad til eins tijma.
25 Og hann mun uppvekia sijna magt/ z
sitt hiarta moote kongenum af sudre/med
einum stoorum her. Þa mun kongurenn af
sudre samannsafnast (med honum) til
strijdsens/med einum stoorum z harla megt
ugum her / enn hann mun ecke standast/ þvi
þeir munu hafa adskiliannlegar radа-
giorder moote honum.
26 Og þeir sem eta hans braud / munu
þiaka honum/z hans her mun burtfliota/
z þar munu falla marger slegner.
27 Og beggia konganna þra hiortu mu
nu vera/ad giora(hvor odrum) skada/og
þeir munu tala flaatt vid eitt bord / og
þad mun ecke luckast/þvi endereнn er enn
nu(akvedenn)til eirnrar vissrar(tijdar.)
28 Og hann mun fara til sijns lands apt
ur med stoort goots/ z hans hiarta mun
vera i moote einum heilogum sattmaala/ z
hann mun giora þad / og koma til sijns
lands aptur.
29 Hann mun koma aptur a þeim a-
kvedna (tijma/) z koma moot sudre/ og
þad mun ecke vera/sem fyrrum/eda sem
þar epter.
30 Þvi Chitims skip munu koma i mo
te honum/og hann mun hrekiast z snua sier
vid/z verda reidur þeim heilaga sattmaa
la/ og giora þad/ z snua vid/ og giefa
gaum ad þeim sem yfergiefa þann hei-
laga sattmaala.
31 Og þar munu uppstanda armlegg-
er af honum / z vanhelga kraptarens helge
doom/ z þeir munu burttaka þad æвar-
ande(offur/)og setia * eina svijvirding/
sem eydeleggur. * 1. Macc. 1/ 57.
32 Og þeim / sem giora moot sattmaal-
anum / mun hann koma til ad hræsna med
smiadre. Enn foolked / sem þecker þra
Gud/ mun styrkia sig/og giora þad.
33 Og kiennendurner a medal foolksens
munu kienna þeim morgum / og falla fyrer
sverde z fyrer ellde/i faangelse z i rane/
(marga)daga.
34 Og nær þeir falla/ mun þeim verda
hialpad med eirnre lijtelle hialp / og
marger munu lada sig til þeirra med
smiadre.
35 Og (nockrer) af kiennendunum munu
falla/ad reyna(þa adra)fyrer sig/ z ad
hreinsa z faaga/ allt til endersens tijd-
ar / þvi þad heyrer enn nu til þeim a-
kvedna (tijma.)
36 Og kongurenn mun giora * epter sijn
um vilia/ z upphefia sig/ og giora sig
stoorann yfer sierhvorn gud/ og * * tala
undarlega i moote gudanna Gude/ og hann
mun faa lucku/ þar til reidenn er endud/
þvi þad er aalyktad/þad er giort.
* 2. Tess. 2/4. * * Dan. 7/8. Openb. 13. 1/5.
37 Og hann mun ecke skeita um sinna fed-
ra gud/ * ei helldur æstudlegar kvinnur/
edur skeita um nockurn gud/ þvi hann mun
giora sig stoorann yfer alla hlute.
* 1. Tim. 4. 2/ 3. etc.
38 Og þeim gude Maozim mun hann vei-
ta heidur a sijnum stad/ z þeim gude/sem
hans fedur ecke þecktu / mun hann giora
heidur med gulle og med silfre / og med
dijrmætum steine / z med kostulegum hlutum.

39 Og hn̄ mun giøra Maozims fest-
ingar hiaa(þessū)framanda gude/ hvø-
rn han̄ þecker / mun hn̄ giøra stooran̄
heidur/ ꝛ giøra þaa ad herrū yfer mar-
ga/ ꝛ skipta landenu til launa.
40 Og a endersens tijma mun kong
uren̄ af sudrenu stangast vid hn̄ / og
kongureń af nordrenu mun falla
hastarlega yfer hn̄ med vagne og reid-
mønū/ ꝛ med mørgum skipū/og koma i
lønden̄/ ꝛ flioota yfer/ ꝛ fara i giegnū.
41 Og hn̄ mun koma i þad * veglega
land/ og marger munu falla / en̄ þesser
munu undan̄komast fraa hn̄s hende/ E-
dom ꝛ Moab/og þad fyrsta af Amons
børnum. * c. 8/ 9. c. 11/ 16.
42 Og hn̄ mun senda sijna magt i lønd
en̄/ ꝛ Egyptaland mun ecke undan̄sleppa
43 Og hn̄ mun faa herradæme/ yfer
fiaarsiood af gulle ꝛ silfre / og yfer øll
um dijrmætū hlutū i Egyptalande/Og
Lybiar/ ꝛ Morlendsker munu fara med
hønum.
44 En̄ þar munu tijdende af austre
ꝛ af nordre skielfa hn̄ / og hn̄ mun ut-
draga med stoorre reide / til ad afmaa /
ꝛ til ad helsaa marga.
45 Og hn̄ mun festa sin̄ar hallar tio-
lld i millum haffsens / a einu ægiætu
vegsemdar fialle / ꝛ koma til sijns end-
ers/ ꝛ eingen̄ mun hiaalpa hønum.

XII. Capitule.

Eingellen̄ undervijsar þramveiges
Spaamanenum.

Og a þeim sama tijma mun
Michael sa stoore høfdinge /
standa / hn̄ sem stendur fyrer
þijns foolks børn/ ꝛ þar mun
vera * eirnrar hørmungar tijd/ sm̄ alld-
rei hefur vered fraa þvi foolk var / allt
til þess tijma. Og a þeim sama tijma
mun þitt foolk undan̄komast/hvør sa/
sm̄ finst skrifadur i bookeñe.
* Matth. 24/ 21.
2 Og marger af þm̄/sm̄ sofa i Jardar
en̄ar dupte/ munu uppvakna/sumer til
eins eilijfs lijfs / ꝛ sumer til skam̄ar /
(og)til eilijfrar smaanar.
3 En̄ þeir/ sm̄ undervijsudu(ødrum/)
* munu skijna / sem þeirrar utþendu
(festingar)lioome/ og þeir / sem hafa
riettlætt marga/sm̄ stiørnur æ og all-
tijd. * Matth. 13/43. 1. Cor. 15. 41/42
4 Og þu Daniel tillyk orden̄/og * in̄-
sigla bookena / allt til endersens tijma/
þa munu marger kostgiæfelega grenslast
(epter henne/)og vijsdoomuren̄ mun vera
margfalldur. * v. 9.
5 Og eg Daniel/ eg saa / og sia / þar
stoodu tveir adrer/ sa eine hiaa þessum
backa a fliootenu / sa an̄ar hiaa þeim
(ødrum)backa a fliootenu.
6 Og (bæder) søgdu til þess man̄s i
þm̄ lijn-(klædunū/) sem(stood)ofan̄ til
hiaa fliootsens vatne: nær skulu þesser
undarlegu hluter faa enda?
7 Og eg heyrde * man̄en̄ i þeim lijn-
klædunum/sem stood ofan̄ til hiaa fliot
sens vatne / og hn̄ upplipte sin̄e hægre
hende/ꝛ sin̄e vinstre hende moote Himin-
unum/ og soor vid þan̄/ sm̄ lifer eilijf-
lega/ad epter þaa * * ákvednu tijd/(saa)
ákvednu tijder/ og eina haalfa / og nær
hn̄ hefur fullendad ad sundurtvijstra/
þess heilaga foolks hende / skylldu aller
þesser hluter fullendast. * 5. Mos. 32/
40. etc. * * Dan. 7/ 25. Openb. 12/ 14.
8 Þad heyrde eg / en̄ underskood þad
ecke/og eg sagde: min̄ herra/hvad skal
þad sijdasta af þessu vera?
9 Og hn̄ sagde: far Daniel/ þvi ord-
en̄ eru tillukt og * in̄siglud / allt til end
ersens tijma. * v. 4.
10 Marger munu hreinsa sig og fæga
sig/ ꝛ verda reinder/ ꝛ þeir ogudlegu mu
nu breita ogudlega / ꝛ eingen̄ af þeim
ogudlegu mun skynia þad / en̄ þeir/ sm̄
undervijsa(ødrū/)munu skynia þad.
11 Og fraa þeim tijma þad ævarande
(offur)verdur burtteked/og þar til man̄
setur * þa svijvirding/ sem eydeleggur/
(mun vera)þusund og tvø hundrud/ og
nijutiju dagar. * Matth 24/ 15.
12 Sæll er sa/ sem bijdur (þar epter/)
og

og kañ nær þeim þusund þriu hundrud
fim̃ og þriatſju døgum.
13 Eñ þu (Daniel /) far til ender-
ſens/ þvi þu ſkallt hvylaſt/ og ſtanda i
þiñe hlutdeild a dagaña ender.

ENDER
a Daniels Book.

Oseæ Book.

I. Capitule.

Fyrermyndañ uppa Iſraels Foolks
Afgudadyrkan og Straff.

Drottens ord/ ſem ſkiede til
Oſea Beeri ſonar i Uſ-
ſiæ / Iotham / Achas /
Ezechiæ Juda konga
tyd/ og i Ieroboams Jo-
as ſonar / Iſraels kon-
ungs tyd.
2 I fyrſtu er Drottenn talade fyrer O-
ſeam / þa ſagde Drottenn til Oſeas :
far/ tak þier eina hoor-konu/ og hooru-
børn/ þvi landed dryger ſtoora hooran /
i þvi þad ſnyr ſier fra Drottne.
3 Og hñ foor og took Gomer Dibla-
inis doottur/ og hun vard olieft/ z fædde
honum eirn ſon.
4 Og Drottenn ſagde til hñs : kalla
hñs nafn Jeſreel/ þvi þad er eñ nu eirn
lytell tyme/ og eg vil vitia blood-(ſkulld-
areñar) i Jeſreel/ ⁎ yfer Jehu hus/ og
læta endaſt Iſraels huſſ ryke.
⁎ 2. Kong. 10/ 30.
5 Og þad ſkal ſkie a þm̃ ſama tyma/
ad eg vil briooka Iſraels boga i Jeſre-
els dal.
6 Og hun vard olieft aptur/ z fædde
eina doottur/ og hñ ſagde til hñs : kalla
heñar nafn Lorychamah/ þvi eg vil ecke
framarmeir vera myſkunſamur yfer Iſ-
raels huſe / helldur viſſulega burtfæ-
ra þa.
7 Þo vil eg myſkuna mig yfer Juda
hus/ og ⁎ frelſa þa / fyrer Drottenn
þeirra Gud / og ecke frelſa þa fyrer
boga/ edur fyrer ſverd/ edur fyrer ſtryd/
fyrer heſta eda fyrer reidmeñ.
⁎ Eſ. 35/ 4.
8 Og hun afvande Lorychamah / og
vard olieft/ og fædde eirn ſon.
9 Og hñ ſagde: kalla hñs nafn Loam-
mi/ þvi þier erud ⁎ ecke mitt foolk/ og
eg/ eg vil ecke vera ydar. ⁎ c. 2/ 23.
10 Og Iſraels barna tala ſkal vera /
ſem ⁎ ſandur hiá hafenu/ ſem ecke kañ
mælaſt og ei teliaſt. Og þad ſkal ſkie
⁎⁎ a þeim ſtad / þar ſem mañ mætte
ſeigia til þeirra : þier erud ecke mitt
foolk / þar ſkal mañ ſeigia til þeirra :
þier erud þeſſ lifanda Guds børn.
⁎ 1. Moſ. 13/ 16. C. 22/ 17. ⁎⁎ Rom. 9.
25/ 26. etc.
11 Og ⁎ Juda børn og Iſraels børn
ſkulu ſafnaſt til ſamans / og ſetia ſier
eitt hofud/ z fara upp af landenu/ þvi
Jeſreels dagur (mun verda) ſtoor.
⁎ Ezech. 37/ 22. Joh. 10/ 16.

II. Capitule.

Guds Sattmaale vid ſiña Kyrkiu.

Seiged til ydar bradra : Ammi/
og til ydar ſyſtra : ⁎ Rycha-
mah : ⁎ 1. Pet. 2/ 10.
2 Gaanged i rieſt vid ydar
moodur/ gaanged i rieſt (vid hana/) þvi
hun er ecke myn huſtru/ og eg er ecke heñ
ar madur. Og læted hana burtkaſta
ſynu frillulyſe fra ſier/ og heñar hoor-
an fra heñar briooſtum.
3 Uppa þad eg ſkule ecke draga hana
nakta ut/ og læta hana ſtanda/ ⁎ ſem
þañ dag hun var fædd / ja ſetia hana
ſem eydemørk / og giøra hana ſem eitt
þurt land / z læta hana deyia af þor-
ſta. ⁎ Ezech. 16/ 4.
4 Og ecke myſkuna mig yfer heñar
børn/ þvi þau eru hooru-børn.
5 Þvi þra mooder er ein hoora/ hun er
ſkømmud/ ſem fædde þau/ þvi hun ſagde:

eg * vil hlaupa epter mÿnū filgiumoñ-
um/ſem giefa (mier) mitt bráud ꝛ mitt
vatn/ mÿna ull og miñ hør/mitt oleum
og miñ dryck. * Jer. 44/ 17.
6 Þar fyrer ſiaa / eg vil tilbirgia þiñ
veg med þyrnū/ ꝛ girda heñar girding-
ar/og hun ſkal ecke fiña ſÿna ſtigu.
7 Og hun mun hlaupa epter ſÿnum
filgiumoñū / ꝛ ecke naa þeim / og leita
epter þeim / ꝛ ecke fiña/ Þa mun hun
ſeigia : eg vil fara og koma aptur til
mÿns fyrſta mañs/þvi mier leid þa bet
ur / hellduren nu.
8 Og hun/hun viſſe ecke/ad eg/eg hefe
giefed heñe korned og muſtena/ꝛ oleum/
ꝛ eg hefe giefed heñe myked ſilfur og
gull/ ſm̄ þr brukudu Baal(til dÿrdar.)
9 Þar fyrer vil eg koma aptur/ꝛ taka
mitt korn(aptur)a ſÿnū tÿma/ꝛ mÿna
muſt a ſÿnū aakvednum tÿma/ og burt-
taka mÿna ull ꝛ miñ hør/ ſ hun hafde/
ad hylia ſÿna bligdan med.
10 Og nu vil eg bera giøra heñar ſkøm̄
fyrer heñar filgiumaña augū/ ꝛ eingeñ
madur ſkal frelſa hana fra miñe hende.
11 Og eg vil laata þverra alla heñar
glede/heñar haatÿder/heñar(nÿ-)maan
ude/ꝛ heñar ſabbata/ ꝛ alla heñar hei
laga daga.
12 Og eg vil eydeleggia heñar vÿn-vid
ꝛ heñar fÿkiu-trie / af þvi hun ſagde:
þad eru mÿn laun/ſem mÿner filgiumeñ
gaafu mier/ og eg vil giøra þau ad ein-
um ſkoog / ꝛ villudÿr ſkulu eta þau.
13 Og eg vil vitia yfer hana Baa-
lims daga/ fyrer hvøria hun gaf reyk-
elſe/ꝛ prÿdde ſig med ſiñe eñes-ſpaung/
og ſÿnū haals-kedium/og gieck epter ſÿn
um filgiumoñū/ eñ gleymde mier/ ſeiger
Drotteñ.
14 Þar fyrer ſiaa/eg vil locka hana/og
leida hana i eydemørkena/ og * tala vin
ſamlega vid hana. * Eſ. 40/ 2.
15 Og eg vil giefa heñe þar fraa heñar
vÿn-garda/ꝛ Achors dal til ad upplaata
vonena/ ꝛ þar ſkal hun ſÿngia i moote
(mier/) ſm̄ a ſiñar æſku døgum/og ſem
þañ dag/hun for upp af Ægyptalande.
16 Og þad ſkal ſkie a þeim ſama dei-
ge/ ſeiger Drotteñ/ ſkalltu kalla mig /
miñ madur / ꝛ ecke framarmeir kalla
mig / miñ Baal.
17 Þvi * eg vil burttaka Baalims nø-
fn af heñar muñe / ad mañ ſkal ecke
framarmeir þeinkia aa þeirra nafn.
* 2. Moſ. 23/ 13. 5. Moſ. 12/ 3.
18 Og eg vil * giøra þeim eirn ſatt-
maala ſama tÿma vid dÿreñ a mørk-
eñe/ꝛ vid fuglana under Himnenum/og
ꝛ vid ormana a Jørduñe/og * * briota
af landenu bogañ/og ſverded/ꝛ ſtrÿded/
ꝛ laata þaa liggia ohult. * Job. 5/ 23.
Eſ. 11/ 6. etc. * * Pſ. 46/ 10.
19 Og eg vil trulofa mier þig til eilÿf
rar tÿdar / og trulofa mier þig i riett-
læte ꝛ i doome/ og i myſkun/ꝛ i mykelle
medaumkan.
20 Jaa/eg vil trulofa mier þig i truñe/
og þu ſkallt þeckia Drotteñ.
21 Og þad ſkal ſkie / a þm̄ ſama tÿma
vil eg bænheyra/ſeiger Drotteñ/ eg vil
bænheyra Himnana/og þeir/þeir ſkulu
bænheyra Jørdena.
22 Og Jørdeñ ſkal bænheyra korned/ ꝛ
muſtena / og vidſmiøred / ꝛ þau /þau
ſkulu bænheyra Jeſreel.
23 Og eg vil ſaa mier hana a Jørd-
uñe / og * myſkuna mig yfer Lorycha-
mah/ ꝛ ſeigia til Loammi/ þu ert mitt
foolk/ og hū/ hū ſkal ſeigia : miñ Gud.
* Rom. 9/ 26. etc.

III. Capitule.

Jſraels Vantru og þar uppa filgiande Um̄vendan.

Og Drotteñ ſagde til mÿn: far
eñ nu/haf þu kiærleika til eirn
rar kviñu/ſm̄ eirn añar hefur
kiæra / og er ein hoor-kona /
epter þeim kiærleika/ſm̄ Drotteñ hef-
ur til Jſraels barna / ꝛ þau ſneru ſier
(þo) til framande guda / og hafa vÿn-
fløſkur kiærar.
2 Og eg keypte mier hana fyrer fim̄-
tan ſilfur- (peninga/) og eirn homer
biggs/og eirn lethek biggs.
3 Og eg ſagde til heñar : vertu mier
til

(til vilia) marga daga / drygdu ecke
hoor/ ꝛ vertu ecke nockurs(añars/) ꝛ eg
vil ogso (bijda) epter þier.
4 Þvi Israels * børn skulu vera mar-
ga daga ꜳn kongs / ꝛ ꜳn høfdingia og
ꜳn offurs / og ꜳn stoolpa/ og ꜳn lijf-
kyrtels edur bijlæta. * 2. Kron. 15/ 3.
5 Þar epter skulu Israels børn snua
sier/ ꝛ spyria epter Drottne þra Gude/
og * David þeirra konge/og koma med
otta til Drottens / og til hn̄s gooda ꜳ
þm̄ sijdasta tijma. * Jer. 30. 9/21/22.
Ps. 2/6. Ezech. 34/ 23.

IV. Capitule.

Stroppunar Predikun i moot Israe-
litaña Syndum.

Heyred Drottens ord / Israels
børn / þvi Drottleñ ꜳ þrætu
vid þꜳ/ sm̄ bua i landenu/ þvi
þar er ei sañleikur/ ꝛ ei mysk-
unsemd/og ei Guds þecking i landenu.
2 (Eñ) meinsære og lijge / og mord/ ꝛ
þioofnadur/ ꝛ hoordoomur/ þau brut-
ust i giegnum / og blood-(skulld) snart
blood-(skulld.)
3 Þar fyrer skal landed syrgia/ ꝛ sier-
hvør skal vanmegnast / sem byr þar i
med dijrunū a mørkeñe / ꝛ med fuglunū
under Himnenū / og jafnvel fiskarner i
hafenu skulu safnast.
4 Þo vill eingeñ þrætta/og eingeñ ꜳ-
saka þañ añañ/ ꝛ þitt foolk er sm̄ þeir
þar þrætta vid eirn prest.
5 Þar fyrer skalltu reka þig ꜳ um̄
dageñ/ ꝛ eirn spaamadur skal og eirneñ
reka sig ꜳ um̄ noottena / og eg vil af-
høggva þijna moodur.
6 Þeir sem voru mitt foolk / eru af-
høggner/ af þvi þar er ecke forstand/
þvi þu hefur utskufad forstande / þar
fyrer vil eg utskufa þier ad vera ecke
prestur fyrer mig/Af þvi þu hefur gley
mt þijns Guds løgmale/ vil eg ogso/
eg gleyma þijnū børnum.
7 Eins sm̄ þau voru mørg / so synd-
gudu þau i moote mier/ eg vil um̄brei-
ta * þra heidre til smꜳnar. * Phil. 3/19
8 Þau ꜳtu mijns foolks synda-(off-
ur/) og forleingde i þeirra hiarta epter
þeirra misgiørning.
9 Þar fyrer eins sm̄ * foolked var/ so
var presteñ / ꝛ eg vil heimsækia þra
vegu yfer þꜳ / og betala þeim þeirra
framferde. * Es. 24/2.
10 Og * þeir skulu eta / eñ ecke verda
metter/drijgia hoor/og * * ecke utbriot-
ast(i margfiølda/)af þvi þr hafa yfer
giefed Drottleñ ad taka vara (a hØn-
um.) * 3. Mos. 26/26. * * Jer. 2/37.
11 Hoordoomureñ og vijned/og musteñ
burttekur hiartad.
12 Mitt foolk adspyr sitt trie/ ꝛ þeß
stafur skal kuñgiøra þeim þad/ þvi *
hoordooms andeñ villte (þꜳ/) og þeir
drijgdu hoor/so þeir ecke villdu vera und
er þra Gude * c. 5/4. Ezech. 6/13.
13 Þeir * offra uppa fiall-tindum/og
giøra reykelse a hædū / under eyke-tri-
ꜳm ꝛ popel-(triꜳm/)og lijn-(triꜳm/)
þvi þau hafa fagrañ skugga / þar fyr-
er skulu ydar dætur verda hoorur/ ꝛ yd-
ar bruder hoor-konur. * Es. 57. 5/7.
14 Eg vil ecke heimsækia ydar dæt-
ur / nær þær verda ad hoorum / edur
ydar bruder / nær þær verda ad hoor-
konum / þvi þeir / þeir hafa skipt sier
med skiækum/ ꝛ offrad med hoorum/ og
foolked/sm̄ ecke skyniar þad/skal rasa.
15 Villt þu Israel (endelega) drijgia
hoor/ (so) Juda seke sig(þo)ecke. Og
gꜳnged ecke til Gilgal / ꝛ komed ecke
upp til BethAven / ꝛ sveried ecke : *
(so sañarlega sm̄) Drottleñ lifer.
* 5. Mos. 6/13.
16 Þvi Israel var ostioornañlegur /
sm̄ ein ostioornañleg kijr/nu mun Drott
eñ fæda þꜳ/sm̄ eitt lamb a vijdevꜳng-
enum.
17 Ephraim hefur giefed sig til af-
guda/lꜳt hñ(fara.)
18 Þeirra (sterku)dryckur verdur giørd
ur/ þeir hafa miøg drijgt hoor / heñar
herrar hafa lyst(ad seigia:)sæked(hijng
ad/hvad ad) er skøm̄.
19 Vindureñ hefur bunded hana med
sijnū vængium / og þeir munu verda til

Kamar fyrer þeirra offur.

V. Capitule.

Iſrael og Juda verdur hootad fyrer Syndaña Saker Guds Straffe.

Heyred * þetta/preſtar/ og Iſraels hus giefed giæfur ad/ ꝛ þier af kongſens huſe taked (þetta) til eyrna/ þvi domureñ kiem
ur ydur vid/ af þvi þier vorud ein ſnara fyrer Mizpa/ ꝛ eitt utbreidt net yf-
er Thabor. * Eſ. 1/ 10.
2 Og þeir ſm̄ voru fraavikner/ ſloogu
marga i hel/ þo eg ſie ſaa/ſem aga þaa
allaſamañ.
3 Eg/ eg þecke Ephraim/ ꝛ Iſrael er
ecke huleñ fyrer mier / þvi Ephraim
hefur nu drygt hoor/ Iſrael hefur ſaurgad ſig:
4 Þeir munu ecke vilia koſta kapps aa/
ad ſnua vid til Guds/ þvi þar er hoor
dooms ande midt i þm̄ / og þeir þeckia
ecke Drottiñ.
5 Og Iſraels hofmoodur vitnar fyrer
hñs auglite/ ꝛ Iſrael og Ephraim ſku
lu falla fyrer þra miſgiørning / Juda
ſkal ogſo falla med þm̄.
6 (Þa) munu þr koma med þra ſaude
ꝛ med þra uxa/ og leita Drottens/ ꝛ *
ecke fiña/ hñ hefur ſnued ſier fraa þm̄.
* Ordſk. 1/ 28.
7 Þeir hafa forſied ſig moot Drottne/
þvi þr øbludu framande barna/ nu ſkal
eirn maanudur eta þaa med þra hlutdeild
8 Blaaſed i baaſonur i Gibea/ i trometur i Rama/ blaaſed akaft i BethAven/
a bak þier BenJamin (er fiandmadureñ.)
9 Ephraim ſkal vera i eyde a (hñs)
ſtraffunar deige. Fyrer Iſraels ættkvyſſl
um hefe eg kuñgiørt / ad þad ſie ſatt.
10 Juda høfdingiar eru ſm̄ þr/ þar *
færa landamerke / eg vil uthella miñe
reide yfer þa / ſm̄ vatne.
* 5. Moſ. 19/ 14. C. 27/ 17.
11 Ephraim lydur ofrijke/ hefur feinged ſkada med riette/ þvi hñ villde (þad
giarnañ/) gieck epter befalninguñe.
12 Og eg er ſm̄ molur fyrer Ephraim/
ꝛ ſm̄ rotnan fyrer Juda hus.
13 Þa Ephraim ſaa ſiñ veikleika / og
Juda ſitt ſaar / þa foor Ephraim til
Aſſyria/ ꝛ ſende til kong Jareb/ eñ hñ/
hñ kuñe ecke lækna ydur/ ꝛ ei græda (yd
ar) ſaar fyrer ydur.
14 Þvi * eg er ſm̄ eitt (grimt) leon fyrer Ephraim / ꝛ ſm̄ eitt (ungt) leon fyr-
er Juda hus/ eg/ eg vil ſundurſlijta/ ꝛ
fara/ burttaka/ ꝛ þar ſkal eingeñ vera/
ſm̄ frelſe. * 5. Moſ. 32/ 22.
15 Eg vil fara/ vil koma til myns ſtad
ar aptur/ til þeſſ þeir þeckia (þeirra)
ſøk / ꝛ leita myns andlites / Nær þad
geingur þm̄ bagt/ munu þeir aarla leita myn.

VI. Capitule.

Spaamañſens Amiñing til Betrunar

Komed og laatum oſſ ſnua vid til Drottens: Þvi hñ hefur ſunderſlited/ ꝛ mun lækna oſſ/ hñ hefur ſleiged/ ꝛ mun binda um oſſ.
2 * Hañ mun giøra oſſ lifande epter
tvo daga / uppreiſa oſſ a þeim þridia
deige / og vier munū lifa fyrer honum.
* 5. Moſ. 32/ 39. etc.
3 Þa munū vier/ vier þeckia þad/ ſæk-
ia oodum epter þvi ad þeckia Drott-
eñ / hñs utgaangur er reidubueñ / ſem
morgunrode / ꝛ hñ mun koma til vor *
ſm̄ eitt regn / ſem eitt ſijdla regn þar
kiemur i tyma a Jørdena.
* 5. Moſ. 11/ 14.
4 Hvad ſkal eg giøra vid þig Ephra
im? hvad ſkal eg giøra vid þig Juda?
þvi ydar myſkunſemd er ſm̄ * eitt ſky um
morguneñ/ ꝛ ſm̄ døggeñ þar fer (burt)
aarla. * Mich. 5/ 6.
5 Þar fyrer hiio eg (hart) til fyrer
ſpaameñena/ * i helſloo þaa fyrer myns
muñs rædu/ ꝛ þyner doomar eru ſm̄ eitt
liios þar utkiemur. * Eſ. 11/ 4.
2. Theſſ. 2/ 8.
6 Þvi eg * hefe lyſt til myſkunſeme/ og
ecke til offurs / ꝛ til Guds þeckingar /
meir eñ til breñe-offurs. * 1. Sam. 15/
22. Matth. 9/ 13.

7 Eñ

7 En̄ þeir/ þeir yferträdu sattmaal-
an̄/ sm̄ * Adam/ þar forsmau þeir sig mo
te mier. * 1. Mos. 3/ 6.
8 * Gilead er ein borg fyrer þa sm̄
giora orett/ kvolud af blode. * c. 12/ 12
9 Og sm̄ ræningiarner bijda epter nock
rum/ so (giørde) prestan̄a selskapur/ a
veigen̄u mirdtu þeir/ (sm̄ þad skiede) vid
Sichem/ san̄arlega/ þr giørdu eitt glæp
10 Eg sa i Israels huse eitt ognar-
legan̄ hlut/ þar er * Ephraims hooran/
Israel hefur saurgad sig. * c. 5/ 3.
11 (Ja) og (þu) Juda/ hn̄ hefur sett
kornskurden̄ fyrer þig/ i þvi * eg um̄-
snij mijns foolks fangelse.
* 5. Mos. 30/ 3.

VII. Capitule.

Israels Synder og þeirra Strafs Avijsan.

Þegar eg læknade Israel/ þa va-
rd ber Ephraims misgiørning
ur/ & Samariæ vondskur/ þvi
þeir * hafa giørt svik/ þar er
komen̄ eirn þioofur in̄/ eirn ræninge
hefur yferfalled þar ute/ * c. 12/ 1.
2 Og þeir vilia ecke seigia i þra hiar
ta/ ad mier hafe i hug komed øll þra
vondska. Nu hafa þra giørder um̄krijn-
gt þa/ * þær voru fyrer mijnu auglite.
* C. 5/ 3.
3 Med þeirra vondsku glødu þeir eirn
konung/ & høfdingiana med þra lijge.
4 Þeir eru aller hoorkallar/ sem eirn
ofn/ þar er heittur af einu̅ bakara/ hn̄
mun hætta ad vekia fra þvi hn̄ hefur
hnodad deiged/ þar til þad þrutnar.
5 A vors kongs deige hafa høfding-
iarner giørt (hn̄) kranken̄ med fløsku̅
af vijne/ hn̄ utriette sijna hønd med
spotturunum.
6 Þvi þeir hafa hagad þeirra hiarta
sm̄ einu̅ ofne/ þegar þr laa i leyne/ Nan̄
sm̄ bakade þa/ svaf þa giørvøllu nott/
um̄ morgunen̄ bran̄ hn̄/ sem med gloo-
ande loga.
7 Þeir urdu aller heiter sm̄ eirn ofn/
& forkærdu þeirra doomuru̅/ aller þeirra
kongar fiellu/ þo er * eingen̄ a medal
þra/ sm̄ kallar a mig. * Job. 27/ 10.
Ps. 14/ 4.
8 Ephraim samblandade sig a medal
lijdan̄a/ Ephraim var (sm̄) ein kaka/
þar ecke er snued.
9 Framande atu hn̄s styrk/ & hn̄/ hn̄
visse þad ecke/ & þar komu ut graar
hærur a hønu̅/ & hn̄/ hn̄ visse þad ecke.
10 Og Israels hofmoodur vitnade fyr
er hn̄s auglite/ Þvi þeir sneru ecke vid
til Drottens þra Guds/ & uppleitudu
hn̄ ei fyrer allt þetta.
11 Þvi Ephraim er eins sm̄ ein burt
lockud dufa/ (sem er) grun̄higgen̄/ þeir
kølludu a Egyptaland/ þeir fooru til
Assyria.
12 Nar þeir fara burt/ vil eg * utbrei-
da mitt net yfer þa/ laata þa nidur-
fara sem fugl under Himnenum/ refsa
þeim/ so sm̄ þad heyrest i þeirra sam-
kundu. * 2. Kong. 17. 4/ 5.
13 Vei þm̄/ þvi þr reika (hijngad og
þangad) fra mier/ þr skulu verda eyde-
lagder/ þvi þr eru burtfallner fra mier/
& eg/ eg villde leysa þa/ en̄ þeir/ þeir
tøludu lijge i moote mier. * c. 9/ 12.
14 Og þr hroopudu ecke til mijn i þra
hiarta/ nær þr kveinudu a þra sæng-
um. Fyrer korn & must saman̄søfnudust
þr/ viku fra mier. * Ps. 14/ 4.
15 Og eg/ eg kiende (þeim/) eg styrkte
þra armlegge/ en̄ þeir þeinktu vondt i
giegn mier.
16 Þeir sneru sier/ (en̄) ecke til þess
Hædsta/ þeir voru * sem eirn svikull
boge/ þra høfdingiar skulu falla fyrer
sverdenu/ vegna þra tungu galen̄skap-
ar/ þetta er þeirra spott i Egyptalan-
de. * Ps. 78/ 57.

VIII. Capitule.

Þeirra Brauþollnu Uppræting.

(Set) * eina basunu fyrer þitt
mun̄/ (og seig: þar kiemur
eirn) sm̄ eirn ørn yfer Drott-
ens hus/ af þvi þr yferträdu
min̄ sattmaala/ & eru frafallner moote
mijnu løgmale. * Es. 58/ 1.
2 (Þa) munu þr hroopa til mijn: min̄

Gud/vier Jsrael þeckium þig.
3 Jsrael burtkastade þvi gooda/fiand
madureñ mun offækia hñ.
4 Þeir / þeir giördu kong / og høfdu
þad ecke af mier/settu eirn høfdingia/
z eg visse þad ecke/ giørdu sier afgude/
af þra silfre z þra gulle / * so ad þeir
skylldu uppræcast. * 5. Mos. 4/ 26.
C. 8/ 19.
5 Þiñ kalfur/ Samaria/ burtkastade
(þier/) mijn reide er grim̄ yfer þeim /
hvad leinge (skal þad vera/) þeir kuña
ecke (hroosa sier af) sakleysenu.
6 Þvi (hñ kom z) af Jsrael/ og hñ /
Eirn hagleiksmadur giørde hñ / z hñ
er ecke Gud/ þvi Samariæ kalfur skal
verda ad(smaa-)pørtum.
7 Þvi þeir * sadu vinde/z skulu upp-
skiera hvirfel-vind / (stræed/)s̄ stendur/
skal ecke fa grooda / þad skal ecke giefa
miøl / og þo þad jafnvel giefe / skulu
framande uppsvelgia þad. * Jer. 12/ 13
Mich. 6/ 15.
8 Jsrael er uppsvelgdur / nu eru þeir
ordner a medal heidingiaña/ sem * eitt
kier/ sm̄ eingeñ hefur þocknan a.
* Ps. 31/ 13.
9 Þvi þr/ þr foru upp * til Assyria/
til eins skoogar-asna/sm̄ var eirn fyrer
sig / þeir af Ephraim keyptu filgiu-
meñ. * C. 5/ 13. C. 7/ 1.
10 Ja (og)af þvi þeir sendu skeink til
heidingiaña/ vil eg nu safna þm̄/ z þr
skulu syrgia iñañ skam̄s vegna kong-
sens/ (ja) høfdingiaña byrde.
11 Þvi Ephraim giørde mørg ølturu
til ad syndga med/ hñ hafde ølturu til
ad syndga.
12 Eg skrifade honũ sierlega hlute af
mijnu løgmale/ (eñ) þeir voru metner
* sm̄(nockud)framande. * Marc. 1/ 27
13 Fyrer miña * giafa offur/slatrudu
þr kiøte z atu/ (og) Drotteñ hafde
ecke lyst þar til. Nu vill hñ miñast þra
misgiørnings/z vitia þra synda/ þeir/
þeir munu snua vid til Ægyptalands.
* Es. 1/ 11.
14 Þvi Jsrael gleymde honũ/sm̄ haf-
de giørt hñ / z bygde kyrkiur/ og Juda
giørde marga fasta stade / eñ eg vil *
senda elld i hñs fasta stade / z hñ skal
fortæra hñs høllum. * Jer. 17/ 27.
Amos 5/ 6.

IX. Capitule.

Vitian yfer þa bræþollnu.

Jsrael / þu (þarft) ecke gledia
þig/ad giøra þig lystugañ sem
þioodernar / þvi * þu hefur
framed hoor / (ad snua þier)
fra þijnũ Gude/þu hefur lyst til launa
a øllũ korn-hlødum. * Ps. 73/ 27.
2 Hladañ z pressañ skulu ecke fæda
þa/z musteñ skal bregdast heñe.
3 Þeir skulu ecke blijfa i Drottens lan-
de/eñ Ephraim skal fara aptur til Æ-
gyptalands / z þeir skulu eta ohreina
hlute i Assyria.
4 Þeir skulu ecke giøra Drottne dryck
iar-offur af vijne/ z ecke þocknast hon-
um/ þeirra slatrunar-offur skal verda
þeim sm̄ hiña hriggvu braud/ aller sm̄
eta þad / munu saurga sig / þviad þra
braud fyrer þra sal skal ecke koma i
Drottens hus.
5 Hvad vilied þier giøra a (tilsettum)
samkomuñar deige/og a Drottens hat-
tijdes deige?
6 Þvi sia/ þeir eru burtfarner vegna
eydeleggingar / Ægyptaland skal safna
þeim/ Moph grafa þa / þar skulu net-
lur eignast þeirra elskulega hlute af
silfre/þyrner skal vera i þra tialldbudũ.
7 Vitiunareñar dagar eru komner /
endurgialldsens dagar eru komner/ þeir
af Jsrael skulu vita þad. Spamadur-
eñ er eirn dare/eirn andlegur madur er
galeñ vegna þijns stora misgiørnings/
og stoora haturs.
8 Sa sem tekur vara a i Ephraim/ er
med mijnum Gude/ (eñ) eirn spamad-
ur er * eins fuglafangara snara a øll-
um hñs vegum/(og stoort) hatur i hñs
Guds huse. * C. 5/ 1.
9 Þeir fordiørfudu sig i gruñ / sem
* i Gibea tijd / hñ mun miñast þeirra
misgiørnings/ vitia þeirra synda.
* Dom. 19/ 15. C. 20/ 19.

10 Eg fann Israel sem vijnberia klasa i
eydemørkenne/eg sa ydar fedur sem þann
fyrsta avøxt a fijkiutrenu/nær þeir kom-
ur til(ad draga/enn)þeir geingu til * Ba
alpeor/og lofudu sig þeim skammarlega(af
gud/) og þar voru svijvirdingar / epter
þra kiærleika. * 4. Mos. 25/ 3.
11 (Vidvijkiande) Ephraim/ þra veg-
semd skal burt fliuga sem eirn fugl / ad
fæda ecke/ edur bera i lijfenu/ edur fa
gietnad.
12 Þvi þo þeir jafnvel uppfæde þeirra
børn/vil eg þo giøra þa an barna/ad
þarf ule ecke verda eirn madur(epter/)
Þvi vei ogso þeim/ ad eg vijk fra þeim.
13 Ephraim er / so sem eg sæ
Tyrus/plantada * i einu(føgru heim-
kinne/enn Ephraim/(mæ bua sig til)ad
læta sijn børn koma ut til (mannz)
dræparans. * Ezech. 27/ 3.
14 Drottenn gief þeim/ hvad skalltu
giefa? gief þeim ofriofsamt lijf og þurr
brioost.
15 Øll þra vondska er i Gilgal / þvi
þar hata eg þa fyrer þeirra athafna
vondsku / eg vil utkasta þeim af mijnu
huse / eingann kiærleika audsijna þeim
meir / * aller þra høfdingiar eru fra-
faller. * Es. 1/ 23.
16 Ephraim er sleigenn / þra root er
þornud / þeir skulu ecke giøra avøxt.
Og * þo þeir jafnvel fæde / vil eg þo i
hel sla þra kiæru lijfs avexte. * v. 12.
17 Minn Gud mun burtkasta þeim/ þvi
þeir heyrdu hann ecke / og þeir skulu ganga
villt a medal heidingianna.

X. Capitule.

Advørun umm Israels Undergang.

Israel er eitt bert vijn-trie / hann
skal bera avøxt aptur/(enn) *
so myken avøxt er hann hafde/
so mørg ølturu giørde hann / so
miked gott(er hann fieck)af sijnu lande/
so marga gooda stoolpa giørdu þeir.
* C. 12/ 12.
2 Þeirra hiarta adskilde sig / nu skulu
þeir eydeleggiast/hann/ hann mun sundurbrio
ta þra ølturu/nidursla þra stoolpa.
3 Þvi nu munu þeir seigia: * vier høf-
um eingann konung/ þvi vier ottudumst
ecke Drottenn/ og hvad skylde konungur-
enn kunna giøra oss? * Joh. 19/ 15.
4 Þeir i sludu vid/i þvi þeir sooru for-
giefens/ þeir giørdu sattmala/þar fyr-
er skal domurenn uppvaxa/ sem eitt vond
urt yfer ploogførenn a mørkenne.
5 Þeir sem bua i Samaria/skulu skial
fa vegna kalfsens i * BethAven/ þvi
hans foolk grætur yfer honum / og hans
svørtu (brædur/) sem høfdu giørt sig
lystuga yfer honum / fyrer hans heidurs
skulld/ þvi hann er fluttur fra þeim.
* C. 4/ 15.
6 Ja hann skal sialfur færast til Assy
ria /konungenum Jareb til eins skeinks/
skommenn skal * burttaka Ephraim / og
Israel skal skammast af sijnu rade.
* C. 5/ 9.
7 Samaria / hennar konungur er af-
hoggvenn/ sem froda ofann a vatnenu.
8 Og þeir hæu i Aven/(sem voru)Isra-
els synd / skulu eydeleggiast/ þar skulu
uppvaxa þirnar og þistlar a þeirra øl-
turum/ og * þeir munu seigia til fiall-
anna: hilied oss/ og til hædanna: falled yf-
er oss. * Luc. 23/ 30. etc.
9 Israel/þu hefur syndgad sijdann i *
Gibeas tijd/þar stoodu þeir/Þad strijd i
Gibea / (sem skiede) yfer vondskunnar
børnum/ kunne ecke grijpa þa.
* Dom. 19/ 25.
10 Eg hefe lyst (þar til/) og vil refsa
þeim/og folk skal safnast yfer þa / nær eg
straffa þa fyrer þra tvo misgiørninga.
11 Af þvi Ephraim er ein kvijga/vøn
giarnann ad þreskia/ þa foor eg/eg yfer
hennar frijda hals/ eg vil rijda Ephra-
im / Juda skal plægia / Jakob jafna
fyrer sig.
12 Saed ydur til riettlætes/uppskier-
ed til myskunsemennar (mælers/) plæged
ydur uppa nij plæging / þvi * þad er
tijme ad leita Drottens/þar til hann kiem
ur/ og * * kienner ydur riettvijsena.
* Es. 55/ 6. Es. 45/ 8.
13 Þier plægdud ogudlegleikann/upp-
skærud ranglæted / ætud lygennar av-

verk / þvi þu reidder þig uppa þiñ
veg/ uppa þiña sterku margfiølda.
* Jer. 4/3. Os. 8/7.
14 Þar fyrer skal eitt hærreiste upp-
koma a medal þijns foolks/ z allar þijn
ar festingar nidurbriotast/ sem Salman
nidurbraut BethArbeel/ a * strijdsens
deige / þegar moodureñe var slited a
børnunū. * Ps. 78/9. Ps. 140/8.
15 Eins mun hn̄ giøra vid ydur / Be
thel/ fyrer ydar vondskuñar/ (ja) ydar vond-
sku skulld/ Jsraels kongur er alldinges
undergeingeñ i morgunrodanū.

XI. Capitule.

Guds Velgierningar framteliast
Jsrael.

Þegar Jsrael var ungur/ þa haf
de eg hn̄ kiærañ / og * kallade
miñ son af Ægyptalande.
* Matth. 2/15.
2 Eñ (eins sm̄) þr kølludu þa / so
geingu þr fra þm̄/ þr offrudu til Ba-
alim/ z gafu reykelse fyrer bylæteñ.
3 Þo eg / eg kiende Ephraim ad ganga/
hn̄ took þa a sijna armlegge / og þr
þekktu þ ecke/ ad eg hafde læknad þa.
4 Eg droo þa med mañeskiuñar bønd
um/ med kiærleikans streingiū / z var
þm̄/ sm̄ þr þar uppliptu okenu/ er var
yfer þra kialkū/ z riette hønū fædu:
5 Hañ skal ecke snua aptur til Ægypta
lands. Eñ Assur/ hn̄ skal vera hn̄s kon
ungur / þvi þr vilia ecke um̄venda sier:
6 Og sverded skal hanga yfer hn̄s stød
um/ z fortæra hn̄s limū/ z eta þa fyr-
er þra raads skulld.
7 Þvi þr/ sm̄ voru mitt folk/ efast um̄
ad um̄venda sier til mijn/ þr kølludu þa
til þess Hædsta/ (þo) mun eingeñ upp-
hefia sig under eins.
8 Hvørsu skal eg giøra vid þig / E-
phraim? ofurselia þig/ Jrael? hvørsu
skal eg giøra vid þig/ sm̄ vid * Adama?
skal eg setia þig sem Zeboim? ** mitt
hiarta hefur snued sier i mier / mijnar
angursemder eru uppvægdar undereins/
* 1. Mos. 19/24. 25. etc. ** Jer. 31/20.
9 Jeg vil ecke giøra epter miñar reide
grimd/ eg vil ecke koma aptur ad fordi
arfa Ephraim/ þvi eg er Gud / og *
ecke ein mañeskia/ helgaður i þier/ og eg
vil ecke koma i stadeñ.
* 4. Mos. 23. 19.
10 Þeir munu ganga epter Drottne /
hn̄ mun øskra sm̄ eitt leon / eñ hn̄/ hn̄
mun øskra / z børneñ skulu hrædd (ko-
ma) fra vestrenu.
11 Þau munu hrædd (koma) sem eirn
fugl af Ægyptalande / z ein dufa af
Assurs lande / z eg vil setia þau i þra
hus / seiger Drotteñ

XII. Capitule.

Aminning til Um̄vendunar.

Ephraim hefur um̄seted mig med
lijge / z Jsraels hus med svik-
ræde/ Eñ Juda stioornar eñ nu
* med Gude/ z er trufastur med
þm̄ heilogu. * Job. 2. 3/ 9.
2 Ephraim fæder sig med vinde / og
hleipur epter austañ (vinde/) hvørn
dag auka þr lijge z skada / z þr munu
giøra sattmaala vid Assyria / z oleum
mun færast til Ægyptalands.
3 Drotteñ hefur z þrætum̄ vid Ju-
da / z mun heimsækia Jakob epter sijnū
vegū/ betala hønū epter synū athøfnū.
4 Hañ * hiellt sijns broodurs hæl i
(moodur-)lijfe/ z hiellt sig høfdinglega
vid Gud af siñe magt. * 1. Mos. 25. 22/
26. C. 32. 24/ 25.
5 Ja hn̄ hiellt sig høfdinglega vid eirn
eingel / z vañ/ griet/ z bad hn̄/ fañ hn̄ i
Bethel/ z þar talade hn̄ vid oss.
6 Og Drotteñ er sa Gud Zebaoth /
Drotteñ er * hn̄s miñingar (teikn.)
* 2. Mos. 11/3.
7 Þar fyrer um̄vend þu þier til þijns
Guds/ vardveit myskun z riettinde/ og
vona alltijd a þiñ Gud.
8 J kaupmañsens hende eru falskar
meta-skaaler/ hn̄ svijkur giarnañ.
9 Og Ephraim sagde: * eg er þo ord
eñ rijkur/ hefe funded mier formegan i
øllū mijnū erfidesmunū / þr skulu ecke
fiña i mier misgiørning/ sm̄ sie synd.
* Openb. 3. 17.

10 Eñ

10 Eñ eg * Drotteñ er þiñ Gud af
Ægyptalande / eg vil eñ nu lꜳta þig
bua i tialldbudunū/sm̄ a eiñrar(tilsett-
rar) samkomu dꜳgū. * c. 13/ 4.
11 Og eg vil tala til spꜳmañaña / ⁊
eg vil auka siooner / ⁊ giefa lijkingar
fyrer spꜳmeñena.
12 Sañarlega / þar er misgiørningur
*i Gilead/ þeir eru ecke nema fꜳfeinge
leger/ offrudu uxa i Gilgal / jꜳ ** ꝥra
ølturu eru sm̄(griootz-) hrugur hiꜳ
ploogførunū a mørkeñe. * c. 6/ 8. c.
10/ 1. ** Jer. 11/ 13.
13 Og Jakob * fludde til Syrlands/ og
** Jsrael þiente vegna eirnrar hust-
rur/ jꜳ vegna eirnrar hustrur mꜳtte hñ
taka vara a. * 1. Mos. 28/ 5.
** 1. Mos. 29/ 20.
14 Eñ fyrer eirn spꜳmañ * liet Drott
eñ Jsrael koma upp af Ægyptalande/
⁊ ꝥ eirn spꜳmañ vard hñ vardveitt:.
* 2. Mos. 12/ 37.
15 Ephraim ꝛ(f)de(hñ) beysklega/ þar
fyrer mun hñ lꜳta hñs blood-(skulld)
fara yfer hñ/ ⁊ hñs Drotteñ mun be-
tala honū hñs forsmꜳn.

XIII. Capitule.

Umm̄kvørtun og Nootꜳn yfer Jsraels
Afgudadijrkan.

Þegar Ephraim talade / var
þar skielfing/ hñ/ hñ upphrok
ade sier i Jsrael / eñ syndgade
fyrer þañ Baal ⁊ deyde.
2 Og nu syndgudu ꝥr meir / ⁊ giørdu
sier eitt steipt (lijkneske) af ꝥra silfre /
afgude m̄ ꝥra forstande/ þad var ein-
toomes hagleiks-mañaña verk. Þeir
søgdu um̄ þꜳ: Þær mañeskiur/ sm̄ off-
ra/ skulu kyssa kꜳlfana.
3 Þar fyrer skulu ꝥr vera/ sm̄ morgun
skyeñ / ⁊ sm̄ su døgg/ sm̄ lijdur (fram̄)
ꜳrla/ * s̄ øgn/ þar burtfeikest af einū
lꜳfvagarde / ⁊ sm̄ reikur af einū stor-
steine. * Ps. 1/ 4.
4 Eg * er þo Drotteñ þiñ Gud frꜳ
Ægyptalande allt af/ þar fyrer skyllder
þu ecke þeckia(nockurn) Gud utañ mig/
þvi þar er eingeñ frelsare fyrer utañ
mig. * 2. Mos. 20/ 2. etc.
5 * Eg/ eg þeckte þig i eiðemørkeñe/
i hiña þurru(stada) lande. * 5. Mos.
8/ 15. C. 32/ 10.
6 Þar * ꝥr voru fødder / þa voru ꝥr
sadder / ꝥr voru sadder / ⁊ ꝥra hiarta
upphrokade sier/ þar ꝥ ** gleymdu ꝥr
mier. * 5. Mos. 32. 15/ 16. ** Jer. 3/ 21
7 Og eg var þm̄/ sm̄ * eiñ(gamall) le-
on/ s̄ eirn pardus took eg vara a/ a veig
enū. * c. 5/ 14. Harmagr. 3/ 10.
8 Eg mætte þm̄ sm̄ eirn biørn / þm̄
hwnarner eru tekner frꜳ/ ⁊ sundurreif
ꝥra brioosta tilbirging/ ⁊ þar fortærde
eg þm̄/ sm̄ eitt leon/ villudijreñ rifu þꜳ.
9 Þad hefur fordiarfad þig/ * Jsra-
el/ þvi i mier er ꝥ / sm̄ þu kiñer hiꜳlp
ast vid: * Es. 3/ 9. Jer. 2/ 17.
10 Eg vil vera (til stadar/) hvar er
þiñ konungur ? og lꜳt hñ frelsa þig i
øllū þijnū stødū. Og þijner doomarar?
um̄ hveria þu * sagder: gief mier eirn kon
ung ⁊ hofdingia. * 1. Sam. 8. 5/ 6. etc
11 Eg gaf þier eirn konung i miñe rei
de/ ⁊ took (hñ burt) i miñe grimd.
12 Ephraims misgiørningur er sam-
añbundeñ/ hñs synd er huleñ.
13 Þijnur skulu koma a hñ / * sem a
hana/ þar fæder/ Hañ er ecke eirn hygg
eñ sonur/ þvi añars hefde hñ ecke stad-
ed(so) leinge i barns fædingar stad.
* 2. Kong. 19/ 3. Ps. 48/ 7.
14 Eg vil frelsa þꜳ af helvijtes vall-
de/ endurleysa þꜳ frꜳ daudanū/ daude/
eg vil vera þijnar drepsootter / helvij-
te/ eg vil vera þijn eydelegging/ Angur
semeñ mꜳ hylia sig fyrer mijnū augū/
* 1. Cor. 15/ 55.
15 Þvi hñ/ hñ mun vaxa a medal brœd
raña. (Þo) mun þar koma eirn stoor
austañ-(vindur/) sm̄ mun fara upp af
eydemørkeñe / ⁊ hñs bruñur mun þor-
na / ⁊ hñs uppsprettu verda þur / sa
same mun ræna øllū kostulegū kierañ
fiꜳrsioodum.

XIV. Capitule.

Gud bodar þeim ydrande sijna Nꜳd.

Samaria ſkal eydeleggiaſt / þvi
hun var þverbroteñ moote ſijn
um Gude. * Þeir ſkulu falla
fyrer ſverde/ þra (ſmaa) børn
ſundurſlijtaſt / & heñar aavaxtarſamar
(kviñur) ſundurrijfaſt. * c. 11/ 6.
2 Snu * þier Iſrael til Drottens þij-
ns Guds/ þvi þu ert falleñ fyrer þiñ
miſgiørning. * c. 12/ 7. Zach. 1/ 4.
3 Taked ord med ydur / & ſnued ydur
til Drottens / ſeiged til hn̄s : burttak
allañ miſgiørning / & takku til hins
gooda (vid oſſ/) & vier viliū * betala þi-
er/med vorra vara uxū. * Ebr. 13/15.
4 Aſſur kañ * ecke frelſa oſſ/vier ſkul-
um ecke rijda a heſtū/& ecke framar me-
ir ſeigia til vorra handa giørnings:
þad er vor Gud/ þvi i þier er myſkun-
ſemd vid eirn fødurlauſañ. * Ier. 17/5
5 Eg vil lækna þra fraafall/elſka þaa
ſiaalfboden̄/ þvi mijn reide er ſnueñ fraa
þvi (foolke.)
6 Eg vil vera Iſrael ſm̄ døggeñ/hn̄
ſkal vaxa ſm̄ liliañ/ & utſlaa ſijnū root-
um/ſm̄ Libanon.
7 Hañs greiner ſkulu utgaanga / & hn̄s
vegſemd vera ſm̄ oliu-tried/& hn̄s ylm
ur ſm̄ ſaa af Libanon.
8 Þeir ſkulu koma aptur ad ſitia und-
er hn̄s ſkugga / lifna vid (aptur/ ſm̄)
korned/& vaxa/ ſm̄ vijn-tried/ hn̄s miñ-
ing ſkal vera ſm̄ vijn af Lijbanon.
9 Ephraim/ hvad hefe eg leingur med
þa afgude : eg/ eg vil bænheyra/ & lijta
til hn̄s/eg (vil vera) ſm̄ eitt grænt furu
(trie/) þiñ aavøxtur er funden̄ (ad ve-
ra) af mier.
10 Hvør er vitur/ & ſkyniar þeſſa hlu-
te? forſtandugur/ſm̄ kañ vita þaa? þvi
* Drottens veger eru riettar / & riett-
vijſlega ſkal gaanga a þm̄/ eñ ** yfer
trodſlumeñerner reka ſig (a) a þm̄.

* Pſ. 25/ 10. **
Eſ. 8/ 14.

ENDER
a Oſeæ Book.

Ioels Book.

I. Capitule.

Guds Strapps Bodan yfer Iudunum

Drotteñs ord / ſem ſkiede
til Ioel/ Petuels ſonar.
2 Heyred þetta/ þier gø-
mlu / og merked aller iñ
biggarar i landenu/ hv-
ørt þar ſie ſoddañ (ſki-
ed) i ydar tijd / edur i ydar fedra tijd.
3 Forteljed * ydar børnum þar af / og
ydar børn þra børnum/& þra børn eir
nre añare kynſlod. * Pſ. 78. 3/4.
4 (Sem er:) hvad * kaalormureñ liet
epter verda/ aat graſhoppañ / & hvad
graſhoppañ liet epter verda/aat gras-
ormureñ/& hvad gras-ormureñ liet ept
er verda/ aat ſa (vonde) ormur.
* c. 2/25. Amos. 4/9.
5 Vakned upp þier drucknir/& graated/
& kveined aller þier / ſem drecked vijn/
vegna þeſſ ſæta vijns/þvi þad er burt
teked fra ydar muñe.
6 Þvi þar dregur upp i mitt land eitt
megtugt folk/ſo þar er ecke tala a/þad
hefur teñur/(ſem) leons teñur/& hefur
eins (grimms) leons jaxla.
7 Þad eidelagde mitt vijn-trie/ & plock
ade børkeñ af mijnu fijkiu-trie/ ſkoof þ
ſldunges/ & burtkaſtade þvi/ſo ad þeſſ
greiner eru ordnar hvijtar.
8 Kveina/ſem ein jomfru/ þar hefur
bunded einn ſeck um̄ ſig / vegna ſiñar
æſku egtamañs.
9 Mat-offur & dryckiar-offr eru i burt
ur Drottens huſe/preſtarner / Drott
ens þienarar ſirgia.
10 * Mørkeñ er eideløgd/ landed ſirg-
er/þviad korned er eidt. * Amos. 1/2.
11 Muſteñ er þur/ þad (ferſka) oleū er
fordiarfad.

12 Akur-

12 Akur-meñerner lijta skamarlega ut/
vijngards-meñerner kveina vegna hveit
esens z vegna biggsens/ þvi kornskurd
ureñ a mørkeñe er fordiarfadur. Vijn-
tred er upp þornad/z fijkiu-trieder vis-
nad/(þar med) granatat-tried/ja palma-
tred / z epla-tried / øll trie a mørkeñe
æru þornud/ ja gledeñ er burt fra mañ
eskiuñar børnū.
13 Binded upp(um ydur/)z halldid ydr
hriggelega/þier prestar / kveined/ þier
altares þienar/ þier mins Guds þion
ar/ ganged iñ/ legged ydur um nottena
i secke / þvi * mat-offr z drickiar-offur
eru burt ur ydar Guds huse. * v.9.
14 Helged * eina føstu/ ut hroped eitt
forbod/safned þm ellstu/øllū landsens
iñbiggiurū/ til Drottens ydar Guds
hus/z hroped til Drottens. * c.2/15.
15 Æ/vegna þess dags/þvi * Drottens
dagur er nalægur/z mun koma/sem ein
fordiørfun fra þm Almattugasta.
* C. 2/1.
16 Mun matureñ ecke vera burttekeñ
fyrer vorū augū/(ja) glede z list fra
vors Guds huse?
17 Sædeñ eru rotnud under þra plog
førū/(korn-)huseñ eru aud/hlodurnar
affallnar / þvi korned er uppþornad.
18 Hvørsu stinur fienadureñ / uxaña
hiarder sia aumkunarlega ut/ þvi þær
hafa eckert foodur/(ja) sauda hiard-
ernar eru ogso eydelagdar.
19 Drotteñ/ eg vil hropa til þijn/þvi
eirn elldur hefur fortært eingiunū i eide
mørkeñe / z eirn loge upptendrad øll
trie a akreñū.
20 Ja þau * villudijreñ kalla til þijn/
þvi vatnslækerner eru þornader/z eirn
elldur hefur uppbrent eingeñ i eidemør
keñe. * Ps. 104/ 11.

II. Capitule

Um eina saña Umvendan.

Blæsed i básunur i Zion/z þeyt
ed a mijns heilagleikans fialle/
aller iñbyggiarar i landenu sku
lu skialfa/þvi * Drottens dag
ur kiemur/þvi hñ er nalægur.
* C. 1/15.
2 Eirn myrkur z dimur dagur/eirn dag
ur med skij z þoku/sm morgunrodeñ ut
breider sig yfer fiølleñ / eitt stoort og
megtugt foolk/ * hvørs lijke hefur ecke
fyrr vered/ z ei þar epter framar vera
skal/ so mørg ar þar er ætt epter ad-
ra til. * 2. Mos. 11/ 6.
3 Eirn elldur fortærer (øllu) undañ
hønū/ z epter hñ mun breña eirn loge/
landed er undañ hønū/ sm sa allden-
gardur Eden/ eñ epter hñ/ sm ein aud
eydemørk/z eingeñ skal sleppa fra hm.
4 Pad er ad lijta/ sm mañ siæe hesta/
z sm reidmeñ / so munu þr reña.
5 Þeir munu stockva a fiallaña tind-
um / sm vagnar hurra / sm eirn loge
snarkar af einū ellde/er fortærer halm
enū/sm eitt megtugt foolk/þar er tijg-
iad til strijds/
6 Þioodernar munu ottast fyrer þvi/
allar æsiæner verda svartar.
7 Þeir munu hlaupa sm kiempur / og
stijga uppa mureñ sm strijds-foolk / og
fara hvør a sijnū vegū/ z ecke snua fra
þra stigum.
8 Og þr munu ecke þreingia / sa eine
þm ødrū / þr munu ganga hvør i siñe
rod / z falla yfer (bitur) vopn/ (eñ)
ecke særast.
9 Þeir munu hlaupa um i stadnū/hlau
pa a murnū / iñstijga i huseñ / fara iñ
* i giegnū vindaugun/sm þioofur.
* Ier. 9/ 21.
10 Landed skalf fyrer hønū / Himeneñ
bifadest / sol z mane formyrkvudust/ z
stiørnurnar øptrudu þra skine.
11 Og Drotteñ liet sijna raust(ganga
fram) fyrer sijnū her / þvi hñs her er
miøg stor/þvi hñ er megtugur/ sm skal
utrietta hñs befalning/þvi * Drottens
dagur er stoor z miøg hrædelegur / og
hvør kañ þola hñ? * Ier. 30/ 7. etc.
12 Nu þar fyrer seiger Drotteñ : *
snued vid til mijn/i ydar giørvøllu hiar
ta/ z med føstu / z med grate/ og med
harmakløgun. * Ezech. 31/ 1.

13 Og sunduryffed ydar hiarta/ z ecke
ydr klæde/ z snued vid til Drottens ydr
Guds/ þvi * hn̄ er na dugur z lijknsam-
ur/ þolenmoodur z møg myskunsamur/
og sm̄ angrar þad vonda.

* 2. Mos. 34/6. etc.

14 * Hvør veit/ hn̄ (kan̄) snua vid/ z
ydrast þess / z læta eina blessan epter
sig/ til mat-offurs z dryckiar offurs fyr
er Drottēn ydar Gud. * Jon. 3/ 9.
15 Blæsed i basunu i Zion / helged
eina føstu.
16 Uthrooped eitt forbod/ safned folk-
enu. Helged eirn sofnud/ safned gøml-
um/ safned ungū z siugande (børnū/)
eirn brudgume gange ut af sijnu her-
berge/ z ein brudur af sijnu brudar-huse
17 Prestarner/ Drottens þienarar sku-
lu græta i nille forhussens z altare-
sens/ og seigia: Drottēn/ þyrm þynu
foolke / z gief ecke þin̄ arf til smanar/
ad heidingiarner skule drottna yfer þm̄/
hvi skulu þr seigia a medal þioodan̄a:
hvar er þra Gud?
18 So mun Drottēn vera vandlætare
fyrer sitt land/ z þyrma sijnu foolke.
19 Og Drottēn mun svara / z seigia
til sijns foolks: siæ/ eg sende ydur korn-
ed z mustena/ z þad (nyja) oleum/ z þier
skulud mettast þar med/ z eg vil * ecke
framar meir læta ydur verda til smaan
ar a medal heidingian̄a. * v. 26.
20 Og eg vil reka þan̄ af nordrenu
langt fra ydur / z burthrinda hōnū i
eitt þurt z eydeland / hn̄s auglit til
hafsens i austur / z hn̄s enda til þess
ysta hafs / og hn̄s odaun skal uppfa-
ra / z hn̄s vond lukt uppfara / þvi hn̄
took sier stoora hlute fyrer ad giøra.
21 Ottast ecke/ þu land/ vertu lystugt
z gladvært / þvi Drottēn hefur teked
sier stoora hlute fyrer ad giøra.
22 Ottest ecke / þier dijr a mørkenū /
þvi grashagarner i eydemørkenū eru
græner/ þvi (hvørt) trie ber sitt avoxt/
fykiu-trien og vijn-trien hafa giefed
þeirra nægt.
23 Og þier Zions børn/ * vered lystug/
z gleded ydur i Drottne ydar Gude /
þvi hn̄ hefur giefed ydur þan̄ riettlæte
sens kienara/ z mun ofan̄senda til ydar
regn/ (jæ) snemt (regn/) z sijdla (regn)
i þm̄ fyrsta (mænade.) * Es. 61/ 10.
24 Og * hlodurnar munu vera fullar
med korn / z pressu-kieren̄ boolgna med
must z (fersku-) oleo. * Ordsk. 3/10.
25 Og eg vil giefa ydur æren̄ aptur /
sm̄ * grashoppan̄ / graeormuren̄ og sa
(vonde) ormur/ z kaal-ormuren̄ atu/ (sm̄
voru) min̄ stoor her / sm̄ eg hafde sendt
uppa ydur. * c. 1/ 4.
26 Og þier skulud vissulega eta / og
mettast / og lofa Drottens ydar Guds
nafn/ sm̄ hefur breitt vid ydur i undar-
legan̄ (mata/) og mitt foolk skal * ecke
smanast æfenlega. * v. 19.
27 Og þier skulud vita/ ad eg er midt i
Israel / z eg er Drottēn ydar Gud/ og
eingen̄ framar meir/ Og mitt folk skal
ecke smanast æfenlega.

III. Capitule.

Um̄ þess Heilaga Anda uthelling.

Og þad skiedur þar epter/ ad *
eg vil uthella mijnū Anda yf-
er allt holld / z ydar syner og
ydar dætur skulu spaa / ydar
gømlu/ drauma dreyma / ydar unger
(men̄) siæ sioonir. * Es. 44/3. Ezech.
39/29. P. G. 2.14/17. C. 8 17. C. 10/44.
2 Og eirnen̄ yfer þienarana / z yfer
(þioonustu-) stulkurnar vil eg a þeim
sømu døgum uthella mijnū Anda.
3 Og eg vil giefa undarleg teikn i
Himnenū z a Jørdun̄e/ (sm̄ er) blood/ z
elldur/ og reikiar-strokur.
4 * Soolen̄ skal snuast til myrkurs/ z
tungled til bloods / adur en̄ Drottens
sa stoore og sa hrædelege dagur kiem-
ur. * Es. 13/ 10. etc.
5 Og þ skiedur/ ad * hvør sm̄ kallar a
Drottens nafn/ skal undan̄komast/ þvi
a Zions fialle z i Jerusalem skal vera
(raad til ad) undan̄komast/ so sm̄ Drott
en̄ hefur sagt / z hiaa þm̄ epterordnu/
sm̄ Drottēn kallar. * P. G. 2/ 21.
Rom. 10/ 13.

6 Þvi

6 Þvi sia/ a þm̃ sömu dögũ/ z a þm̃
sama tijma / nær eg mun snua Juda
og Jerusalems fangelse/
7 Þa vil eg safna öllũ heidingiũ z
færa þa ofañ til Josaphats dals / z
þar hallda doom vid þa / mijns foolks
z Jsraels mijns arfs vegna / sem þr
hafa dreift a medal heidingiaña / z
skipt mijnu lande/
8 Og kastad hlut um̃ mitt folk/z giefed
eiñ ungañ(svein)fyrer skiækuna/z sell-
dt eina unga(stulku)fyrer vijn/z drucku.
9 Og þar med / hvad hafed þier med
mig(ad giøra) þier af Tyro z Zidon /
z öll Philisteaña landamerke ? munud
*þier vilia riett betala mier/eda hef-
na ydar a mier? i svip / skyndelega vil
eg apturgiefa ydar betaling a ydar höf
ud. * 1. Cor. 10/ 22.
10 Þier sm̃ hafed teked mitt silfur z
mitt gull/ z flutt mijn fögur gierseme
i ydar kyrkiur.
11 Og þier hafed sellt Juda börn z
Jerusalems börn til Grickiaña barna /
uppa þ (þier skylldud vissulega) færa
þau langt fra þra landamerke.
12 Sia/ eg uppvek þau fra þm̃ stad/
þar sm̃ þier sellduð þau i burt/ Og eg
vil snua ydar betaling a ydar höfud.
13 Og eg vil selia ydar syne z ydar
dætur i Juda barna hönd / z þr skulu
selia þau til þra Sabæisku / til eins
foolks langt i burtu / þvi Drottiñ
hefur talad þad.
14 Hrooped þetta a medal heiding-
iaña/*helged eitt strijd/uppvekied hel-
iurnar / lated allt strijdsfoolked koma
fram /(ja)fara upp. * Ezech. 38/7.
15 Slaed ydar ploog-jarn i sverd / z
ydar sigder i spioot/ Sa veike skal seig-
ia : eg em sterkur.
16 Slaed ydur til samans / z komed
aller heidingiar allt um̃ kring/ z safn-
ed ydur : Drottiñ/ lat þijna kappa ko-
ma þangad ofañ.
17 Heidingiarner munu uppörvast / z
fara upp i mot Josaphats dal/ þvi þar
vil eg sitia ad dæma alla heidingiana /
allt um̃ kring.
18 * Utkasted sigdeñe/þvi kornskierañ
er fullvaxeñ/ komed / fared ofañ / þvi
pressañ er full / utaf pressu-kierunum
flooer / þvi þra vondska er stoor.
* Openber. 14. 15/ 18.
19 (Þar skulu vera)flockar(hia flock-
um/i þm̃ bytra(dooms)dal/þvi Drottk-
ens dagur er nalægur i þeim bytra
(dooms)dal.
20 * Sool z maane urdu myrk/z stiör
nurnar upptrudu þra skyne. * c. 2/ 10.
21 Og*Drottiñ mun öskra af Zion /
z lata (heyra) sijna raust af Jerusa-
lem/z Himeneñ z Jördeñ munu skial-
fa. Eñ Drottiñ mun vera til sijns
foolks traust / z Jsraels barna fest-
ingar. * Amos 1/ 2. etc.
22 Og*þier skulud vita/ad eg er Drott
iñ ydar Gud/sm̃ bý i Zion/a mijnu hei
laga fialle/z Jerusalem skal verda hat
la heilög / z framande skulu ecke fara
framar meir i giegnũ hana.
* Ezech. 34/ 30.
23 Og þad skiedur / a þm̃ sama tijma
skulu* fiölleñ driupa af must/z hæder-
nar fljoota med mioolk / z i öllũ lækiũ i
Juda skal reña vatn/z þar skal utreña
ein uppspretta af Drottens huse / z
hun skal vökva Sittims dal.
* Amos 9/ 13.
24 Egyptaland skal verda i eyde/z E-
dom verda ad eirnre audre eydemörk /
fyrer þad ofrijke / sm̃ þr giördu Juda
börnũ / ad þr hafa uthellt saklausu
bloode i þra lande.
25 Eñ Juda skal blijfa æfenlega / z
Jerusalem æ z alltijd.
26 Og eg * vil hreinsa þra blood /
(hvört) eg ecke hefe hreinsad. Og**
Drottiñ býr i Zion. * 5. Mos.
32/ 43. Openber. 19/ 2. ** Ps.
9/ 12. Ps. 74/ 2.

ENDER
a Joels Book.

Amos Book.

I. Capitule.

Israelitaña Nábuum er hootad
Straffe.

AMos ord/ sem var medal
hirdaraña af Thekoa/
sem hn̄ sa yfer Israel/
* i Ussia Juda konu
ngs tijd/ ꝛ i Jeroboams
Joas sonar Israels
Kongs tijd / tveimur árum ꝥ (jard=)
skialftañ. * Zach. 14 / 5.
2 Og hn̄ sagde : * Drottiñ mun
øskra af Zion/ ꝛ láta heyra sijna raust
af Jerusalem / ꝛ hirdaraña * * (fag=
rer) grashagar skulu syrgia / ꝛ Carmels
koppur þorna.

* Jer. 25 /30. Joel. 3 /21. * * Joel. 1 /10.

3 So sagde Drottiñ: fyrer þriár *
Damasci yfertrodslur / iá vegna fiøg
ra/ vil eg ecke um̄venda heñe /af þvi ꝥr
hafa þreskt Gilead med * * jarn=þresk
ünar= vøgnunum.

* Es. 17. 1/ etc. * * 2. Sam. 11 3.

4 Þar fyrer vil eg senda eirn elld i Na
saels hus /(ꝛ) hn̄ skal forkæra Benha
dads høllum.
5 Og eg vil brioka steingurnar i Dama
sco/ ꝛ uppricka iñbiggiurun̄ af Avens
dal/ ꝛ høn̄ / sm̄ helldur sprotan̄/ af
Beth Eden/ Og foolked af Syria skal
fárast fánged til Kir/ sagde Drottiñ.
6 So sagde Drottiñ : fyrer þriár
Assa yfertrodslur / iá vegna fiøgra /
vil eg ecke um̄venda heñe/ af þvi ad ꝥr
hafa lurkflutt þá med ein̄ fullkom=
num burtflutninge/ ad ofurselia (þá)
til Edom :
7 Þar fyrer vil eg * señda eirn elld a
Assa mur / ꝛ hn̄ skal forkæra heñar
høllum. * c. 2. 2/ 5.
8 Og eg vil uppræka iñbyggiarana af
Asdod/ ꝛ þañ/ sm̄ helldur sprotan̄ af
Ascalon/ ꝛ snua miñe hende moote E=
kron/ ꝛ ꝥr skulu farast / sm̄ eru epter=
ordner af Philisteun̄/ sagde sa Drott
eñ Drottiñ.
9 So sagde Drottiñ : fyrer þriár Ty
ri yfertrodslur / iá vegna fiøgra/ vil eg
ecke um̄venda heñe/ af þvi ꝥr ofhendt u
þá med ein̄ fullkomnū burtflutning
til Edom / ꝛ þeinktu ecke a brædraña
sattmaala.
10 Þar fyrer vil eg * senda eirn elld a
Tyri mura/ (og) hn̄ skal forkæra heñar
høllū. * v. 4/ 7.
11 So sagde Drottiñ : fyrer þriár E=
doms yfertrodslur / iá vegna fiøgra /
vil eg ecke um̄venda høn̄ / af þvi hn̄
ofsookte siñ broodur med sverde/ ꝛ hef=
ur fordiarfad sijna myskunsemd/ ꝛ hn̄s
reide hefur alltijd sundurslited / ꝛ hn̄
hiellt siñe eilijfre grimd.
12 Þar fyrer vil eg senda eirn elld i
* Teman/ hn̄ skal forkæra Bozra høll=
um. * 1. Mos. 36/ 15.
13 So sagde Drottiñ : fyrer þriár
Ammons barna yfertrodslur/ iá vegna
fiøgra / vil eg ecke um̄venda høn̄/ af
þvi ꝥr sundurslitu þær óléttar konur
i Gilead / ad giøra ꝥra landamerke
vijdare.
14 Þar ꝥ vil eg uppkveikia eirn elld a
Rabba mur / ꝛ hn̄ skal forkæra heñar
høllū/ med einu hroope i strijds tijdeñe/
i hvirfelvinde (og) i storms tijd.
15 Og þeirra konungur skal fara i
fángelsed / hn̄ ꝛ hn̄s høfdingiar til=
samans / sagde Drottiñ.

II. Capitule.

Guds Hookan yfer Moab / so vel
sem Juda og Israel.

SO sagde Drottiñ : fyrer þær
þriár yfertrodslur / iá vegna
fiøgra / vil eg ecke um̄=
venda høn̄/ af þvi hn̄ brende
Edoms kongs bein til kalks.
2 Þar ꝥ vil eg senda eiñ elld i Moab/
hn̄ skal forkæra Kirioths høllū/ ꝛ Mo=
ab skal deyia i upphlaupe / af strijdz

af

fyrer basunu hliood.
3 Og eg vil uppræta doomarana midt
af heñe/z i hel slaa alla heñar høfding
ia med hønū / sagde Drottiñ.
4 So sagde Drottiñ : fyrer þriar
Juda yfertrodslur/ jaa vegna fiøgra /
vil eg ecke uñvenda hønū / af þvi þr
forøktudu Drottens løgmaal z hielldu
ecke hñs setninga / z lietu þra ligar
villa sig / hvorium þra fedur høfdu
eptterfylgt.
5 Þar fyrer vil eg * senda eirn elld i
Juda/hñ skal fortæra høllunū i Jeru-
salem. * c. 1. 4/ 7/ 10. Jer. 17/ 27.
6 So sagde Drottiñ: fyrer þriar J-
sraels yfertrodslur / jaa vegna fiøgra /
vil eg ecke uñvenda hønū / af þvi þr
seldu eirn rietkferdugañ fyrer peninga/
z eirn fatækañ* fyrer eina skoo.
* C. 8/ 6.
7 Þeir sñ gapa epter/ ad Jardarenar
dupt(kuñe koma) a hiña fatæku høf-
ud/z burtsnua spakferdugra veige Og
eirn madur z hñs fader geingu til skul
ku/ til ad vanhelga mitt heilaga nafn.
8 Og þr løgdu sig a panksett klæde
hia hvøriu altare / z druckū vijn /(sñ
þr feingu af þm / sñ voru) straffader
i þra guda huse.
9 Eg, eg þar i moot fordiarfade *
Amoritana fyrer þm / hvørs hæd var
sñ cedrus triaña hæd/ z hñ var sterk-
ur/ sñ eyke trien/ z eg fordiarfade hñs
avøxt ad ofañverdu / z hñs rætur ad
nedañverdu. * 4. Mos. 21. 21/24. etc.
10 Og eg/ * eg færde ydur upp af Æ-
gyptalande / z leidde ydur i eydemørk-
eñe fioorutiyge aar / ad eignast Amo-
ritaña land. * 2. Mos. 12/ 51.
11 Og eg uppvakte af ydar sonū til
spamaña/ z af ydar ungū (moñū) til
Nazaræer/mun það ecke vera so/Jsra-
els børn/ seiger Drottiñ ?
12 Eñ þier skeinktud Nazaræunū vijn/
z gaafud befalning yfer spameñena /
seigiande : þier skulud ecke spaa.
13 (Sia/) eg vil þryckia under ydur/
sñ eirn vagn þryckiest / þar er fullur
med bindene.
14 So eirn liettfær skal ecke (kuña)
flyia / z eiñ sterkur einkes orka / z eirn
megtugur ecke frelsa sitt lijf.
15 Og boga-skitturnar skulu ecke stand
ast/ z eirn / sñ hradt kañ hlaupa ecke
undañ komast/z sa/sñ rijdur a hestenū/
ecke frelsa sitt lijf.
16 Og eitt kallmeñe a medal þra hrau-
stu / skal flyia nakeñ a þm sama deige /
seiger Drottiñ.

III. Capitule.

Jsraelitaña Opacklæte straffast.

Heyred þetta ord / sñ Drottiñ
talade yfer ydur/Jsraels børn/
yfer alla þa ætt/*sñ eg fær-
de upp af Ægyptalande/ seig-
iande: * 2. Mos. 12/ 37.
2 Eg hefe alleinasta þekt ydur af øll
um ættū a Jordeñe/ þar fyrer vil eg vit-
ia yfer ydur allra ydar misgiørninga.
3 Munu tveir (kuña) ganga til sam-
ans / ef þr eru ecke sampicker ? mun
eitt leon øskra i skoogenū / z hafa ecke
braad?
4 * Mun eitt(ungt)leon læta sig hey
ra af synu bæle/ utañ það hafe faang-
ad nockud?) * Es. 31/ 4.
5 Mun eirn fugl falla i snøruna a
Jorduñe / z þar hafe ecke vered (løgd)
snara fyrer hñ ? mun ein snara fara
upp fra Jordeñe / og hafa þo eckert
faangad ?
6 Blæs madur i basunu i einū stad /
z foolked eige hrædest ? mun þar kuña
ad vera* ein olucka i einū stad/ z Drott
eñ hafe ecke giort það ? * Es. 31/ 2.
7 Sañarlega / sa Drottiñ Drottiñ
mun ecke giøra nockud/ nema* hñ op-
enbere siñ leyndardoom fyrer synū þien-
urū spamøñunū. * Ps. 25/ 14.
8 Eitt* leon øskrade/hvør skyllde ecke
ottast ? sa Drottiñ Drottiñ hefur
talad/ hvør skyllde ecke spaa ?
* Joel 3/ 15.
9 Lated það heyra i høllunū i As-
dod/z i høllunū i Ægyptalande/ z seig-
ed: safned ydur uppa Samariæ fiøll /

⁊ sæed margar fordiarfaner midt i
hesne / ⁊ þa underþryktu midt i heñe.
10 Þvi þr vissu ecke ad giøra riett /
seiger Drottēn / sm̄ safna rane ⁊ her-
fange i þra hollū.
11 Þar ꝼ so sagde sa Drottēn Drott-
eñ: Þreingingeñ (skal koma /) i kringū
landed / ⁊ skal læta þiñ styrk ofañfara
fra þier / ⁊ þijnar haller skulu rænast
12 So sagde Drottēn: eins sm̄ hyrder
eñ slijtur tvo footlegge / edur eirn eyrna-
snepel ur leonsens muñe / so skulu Jsra-
els børn utslijtast / sm̄ bua i Samaria /
i einu horne / i eiñe sæng / ⁊ hia eiñrar
sængur stoolþa.
13 Heyred ⁊ vitned i Jakobs huse / seig
er sa Drottēn Drottēn / sa Zebaoths
Gud /
14 Ad a * þm̄ tijma / nær eg vil heim-
sækia Jsraels yfertrodslur, yfer hønū /
þa vil eg heimsækia yfer Bethels
ølturu / ⁊ altaresens horn skal afhøgg-
vast / ⁊ falla til Jardar. * Jer. 46 / 11.
15 Og eg vil slæ vetrar-hused med
sumar-husenu / ⁊ þau * fijlabeins hus-
eñ skulu underganga / ⁊ mørg hus fæ
enda / seiger Drottēn. * c. 6 / 4.

IV. Capitule.

Nookan i giegn Jsraels Foringium.

Heyred þetta ord / þier Basans
kijr / sm̄ erud a Samariæ fia-
lle / þr sm̄ þreyngia þm̄ fatæ-
ku / sm̄ u slijta þm̄ aumu / sm̄
seigia til þra drottna: bered hingad /
ad vier kuñum drecka.
2 Sa Drottēn Drottēn hefur svared
vid siñ heilagleika / ad / sia / * tijdeñ
kiemur yfer ydur / ad mañ mun upp-
taka ydur med (baats hokū / ⁊ ydar ept
erkomara med fiske-krookū.
* Es. 39. 6.
3 Og þier skulud ganga ut i giegnū
rifurnar / hvør fyrer sig / ⁊ læta burt-
kasta (þvi / sm̄ er i) hølleñe / seiger
Drottēn.
4 Komed til Bethel / ⁊ giøred yfer-
trodslu i Gilgal / holdded afram ad yfer
troda / ⁊ bered ydar offur um̄ morgun-
eñ / ydar tijunder i þriæ daga.
5 Og upptendred þackar-offur af sur
deige / ⁊ hrooped frijviliug (offur /) kuñ-
giøred þad / þvi þier Jsraels børn / *
vilied þad giarnañ so hafa / seiger sa
Drottēn Drottēn. * Mich. 2 / 11.
6 Þar fyrer hefe eg / eg ogso giefed
ydur hreinar teñur i øllū ydar stødū / ⁊
skort a braude i øllū ydar stødū / * þo
snued þier ydur ecke til mijn / seiger
Drottēn. * Os. 7 / 10.
7 Og eg / eg hefe ogso * aptrad regne
fyrer ydur / þar eru eñ nu þrijr mænud-
er til kornskieruñar / eg vil læta rigna
yfer eirn stad / eñ yfer eirn añañ stad
vil eg ecke læta rigna / eirn partur skal
fæ regn / ⁊ eirn añar partur / sm̄ þad
ecke skal rigna æ / skal vera þurr.
1. Kong. 17 / 1, etc.
8 Og tveir / (edur) þrijr stader skulu
koma til eins stadar ad drecka vatn / ⁊
ecke fæ noog / þo snued þier ydur ecke
til mijn / seiger Drottēn.
9 Eg sloo ydur med * bruna / ⁊ med
þvi fordiarfada (korne /) ydar allden-
garda / ⁊ ydar vijn garda / ⁊ ydar fijkna-
garda ⁊ ydar oliu-garda æ vaxtarseme
æt ormureñ / þo snerud þier ydur ecke
til mijn / seiger Drottēn.
* Hagg. 1 / 11.
10 Eg sende drepsootť a medal ydar /
sm̄ i Egyptalande / i helsloo ydar ut-
valda (meñ) med sverde / med ydar hest-
um / sm̄ urdu fængner / ⁊ liet odaun af
ydar herbudū ganga upp i ydar naser /
þo snerud þier ydur ecke til mijn /
seiger Drottēn.
11 Eg kollkastade (nockrū) a medal yd-
ar / so sm̄ * Gud kollkastade Sodoma
⁊ Gomorra / ⁊ þier vorud s eirn brand
ur / þar utdregst af eini mellde / þo
snerud þier ydur ecke vid til mijn / seig
er Drottēn. * 1 Mos. 19. 24 / 25. etc.
12 Þar fyrer vil eg so giøra vid þig /
Jsrael / med þvi ad eg vil so giøra i
moote þier / þa tilbu þig Jsrael / til ad
mæta þijnū Gude.
13 Þvi sia / (hñ er sa /) sm̄ mindar

fiøllen̄/ ꝛ ſkapar vedred ꝛ kun̄giører *
eirnre mañeſkiu hvad hn̄s þanckar eru.
Sem giører morgun-rodan̄ myrkur/ ꝛ
geingur a Jardaren̄ar hædū/ ſa Drottꝛ
en̄ Zebaoths Gud er hn̄s nafn.
* Matth. 10/ 20.

V. Capitule.

Aminning til Umvendunar.

Heyred þetta ord/ ſm̄ eg uppſek
yfer ydur / eina harmaklogun
(yfer ydur/) Iſraels hus.
2 Iſraels jomfru er fallen̄ /
hun mun ecke uppſtanda framar / er
nidurhrunden̄ i ſitt land/ þar er eingen̄/
ſm̄ hiælpar hen̄e upp.
3 Þvi ſo ſagde ſa Drotten̄ Drotten̄:
ſtaduren̄/ af hvørjū utganga þuſund /
ſkal byhallda hundrade/ ꝛ ſa/ af hvørjū
hundrad geingur ut/ ſkal byhallda tyu /
fyrer Iſraels hus.
4 Þvi ſo ſagde Drotten̄ til Iſraels
huſs. * leited myn/ ꝛ þier ſkulud lifa.
* 1. Kron. 28/ 9.
5 Og þier ſkulud ecke leita Bethel / og
ecke koma til Gilgal/ ꝛ ecke ganga yfer
um̄ til Berſeba / þvi Gilgal ſkal vyſt
burtfæraſt ꝛ Bethel verda ad eingu.
6 * Leited Drottens / ꝛ þier ſkulud li-
fa/ ſo ad hn̄ ſkule ecke adſkilia Joſephs
hus / ſm̄ eldduren̄ (giører/) ** hvør
ed forkærer hon̄ū / ad þar ſkule eingen̄
(vera / ſm̄ kun̄e) utſlecka hn̄ fyrer
Bethel. * Eſ. 55/ 6. ** Jer. 17/ 27.
7 Þeir ſm̄ ſnua rietten̄ū i malurt / ꝛ
hrinda riettvyſen̄e til Jardar.
8 Han̄ * ſm̄ giører ſio-ſtirned ꝛ Ori-
on/ ꝛ ſnyr daudans ſkugga i morgunen̄/
ꝛ giører dagen̄ / ad hn̄ verdur myrkur
ſm̄ nootten̄ / hn̄ ** ſm̄ kallar vatned
af hafenu/ ꝛ utheller þvi a Jardryked/
Drotten̄ er hn̄s nafn. * Job. 38. 31/ 32
** Amos 9/ 6.
9 Han̄ ſm̄ endurnærer ſig med eydelegg
ingu yfer ein̄ū ſterkū/ Ad eydeleggingen̄
kome yfer eina feſting.
10 Þeir * hotudu hn̄/ ſm̄ ſtraffade (þa)
i portenu/ ꝛ hofdu vidurſtygd a þm̄ /
ſm̄ toludu fullkomlega. * Eſ. 29/ 21.
11 Af þvi ad þier undertrædud eirn
fatækan̄ / ꝛ tookud kornſens byrde fra
hon̄ū/ þier hafed (vel) bygt hus af hogg
nū (ſteine/) en̄ * ſkulud ecke bua i þm̄.
Þier plontudud lyſtelega vyn-garda/
en̄ ** ſkulud ecke dricka vyn þar af.
* Zoph. 1/ 13. ** 5. Moſ. 28/ 39.
12 Þvi eg þecke ydar margar yfertrod
ſlur / ꝛ ydar ſterku ſynder / þeir nu ur-
þryckia eirn riettferdugan̄/ taka * for-
lykun/ ꝛ ſnua þeſſ fatæka (mælefne) i
portenu. * Matth 27/ 6.
13 Þar fyrer maa ſa / ſm̄ villde under-
vyſa (ydur/) þegia a þeirre ſomu tyd/
þvi þad er ein vond tyd.
14 Leited * goods ꝛ ecke ills/ uppa þad
þier kun̄ed lifa / og ſo mun ſa Drott-
en̄ Zebaoths Gud vera med ydur/ ſo ſm̄
þier ſogdud. * Pſ. 97/ 10. etc.
15 Hated * vondt/ ꝛ elſked gott/ ꝛ tilſett-
ied doom i portenu/ ef Drotten̄ ſa Ze-
baoths Gud maa ſkie/ villde verda nad-
ugur yfer þvi eptervordna af Joſeph.
* Pſ. 34/ 15.
16 Þar fyrer ſo ſagde Drotten̄ / ſa
Drotten̄ Zebaoths Gud: (þar ſkal ve-
ra) ſaar klogun a ollū gotū/ ꝛ þeir mu-
nu ſegia a ollū ſtrætū: ho/ ho/ ꝛ kalla
a eirn akurman̄ til ad ſyrgia / ꝛ ſaar
klogun mun vera hia þm̄/ ſm̄ vita ad
klaga yfer ſier.
17 Og (þar ſkal vera) ſaar klogun * i
ollū vyn-gordū/ þvi eg vil fara midt i
giegnū þig/ ſeiger Drotten̄. * Joel. 1/ 11.
18 Vei þm̄/ ſm̄ girnaſt Drottens dag/
hvar til (þienar) hn̄ ydur? * Drottens
dagur er myrkred / ꝛ ecke liooſed.
* Jer. 30/ 7. etc.
19 Eins ſm̄ (nær) eirn flyr fyrer leon-
enu/ ꝛ biornen̄ mæter hon̄ū/ ꝛ (ſm̄) eirn
kiemur i huſed / ꝛ ſtidur ſig med ſin̄e
hende vid veggen̄/ ꝛ hoggormuren̄ ſtyng
ur han̄.
20 Er ecke Drottens dagur * myrkur
ꝛ ecke lioos/ og þoka ꝛ ecke ſkyn i hen̄e.
* Joel. 2/ 2.
21 Eg * hefe hatad/ (og) utſkufad yd-
ar hatydū / ꝛ kan̄ ecke lukta ydar for-
boos (offur.) * Eſ. 1/ 14. etc.

22 Þvi þo þier jafnvel offred mier brenne
foornum ꝛ ydar mat-offrum / hefe eg ecke
lyst (þar a/) og vil ecke lijta til ydar
feita bockar-offurs.
23 Tak burt fra mier þinna saungva
margfiølda/ ꝛ eg (giet) ecke heyrt þinna
psaltara leik.
24 Enn lat riettenn (þar fram-)vellta
sier/ sem vøtn/ ꝛ riettvijsena / eins sem
eirn stranngann læk.
25 Munud * þier hafa offrad mier
slatur-offrum ꝛ mat-offre i eidemørkenne
i fiørutiju aar / Israels hus ?
* P. G. 7/ 42.
26 Ja þier bærud Sicchuth ydar kon
ung ꝛ Kiun ydar bijlæte / ydar Guds
stiørnur / sem þier giørdud ydur.
27 Og eg vil laata flitia ydur hier fra
a hina sijdu Damascon / sagde Drott-
enn/ Zebaoths Gud er hans nafn.

VI. Capitule.

Meire Nevntan um Straff fyrer
Juda og Israels Synder.

Vei þeim uggalausu i Zion/ og
þeim/ sem reida sig * uppa Sa-
mariæ fiall/ þeim vijdfrægu fyr
er þeim ypp ursitu a medal þiood
anna / ꝛ til hvørra þer af Israels huse
koma. * Jer. 5/ 17. c. 48/ 7.
2 Gannged fram fyrer * Kalne/ ꝛ sia-
ed / ꝛ gannged þadann til Hamath hinn-
ar stooru/ ꝛ fared ofann til Philisteanna
Gat / Munu þær vera betre enn þesse
rijke ? num þra landamerke vera stærra
enn ydar landamerke ? * 1. Mos. 10/ 10.
3 Þier erud þer/ sem (meina sig ad) vera
langt fra einum vondum deige / ꝛ giøra
herfangsens sæte nalægt.
4 Sem sofa a * fijlabeins sængum / og
riettta sig a þra sængum / ꝛ eta lømb af
hiørdenne/ ꝛ kalfa af stijunne. * c. 3/ 15.
5 Sem giera toona/ sem a psaltara /
upphugsa sier hlioodfære til saungs/ sem
David.
6 Sem drecka vijn af skaalum / ꝛ smyr-
ia sig med þvi ypparsta oleo/ enn syrgia
ecke fyrer Josephs skada.
7. Þar fyrer skulu þer nu flitiast fremst
a medal þra burtfærdu / ꝛ þra braml /
sem riettu sig/ skal þrioota.
8 Sa Drottenn Drottenn hefur svared
vid sig sialfann / seiger Drottenn sa Ze-
baoths Gud : eg hefe vidurstygd a Ja-
kobs drambseme / ꝛ hata hans haller /
þar fyrer vil eg ofurselia staden / og
allt i hønum.
9 Og þad skiedur/ þo þar væru epter
ordner tiju menn i einu huse / þa skulu
þeir deya.
10 Og hans (beste) vinur skal taka hann/
ꝛ uppbrenna hann/ ad utbera beinenn ur hus
enu/ ꝛ seigia til hans/ sem er til hlidanna i
husenu : munu enn nu (vera fleire) hia
þier ? og hann mun seigia : eingenn. Þa
mun hann seigia : (þeige þu) alldunges /
Þvi þad var ecke (møgulegt) ad lata mi-
minna i Drottens nafne.
11 Þvi sia/ Drottenn hefur boded þad/
ꝛ mun lata sia þ stoora hus/ ad þad
rifne / ꝛ þad litla hus / ad þad trosne.
12 Munu hestarner eiga ad renna a biar
genu ? mun madur eiga ad plægia (þar)
med yxnum ? þvi * þier snerud riettenum
i gall / ꝛ riettvijsennar aavexte i malurt.
* C. 5/ 7.
13 Þier sem gledjest af eingu/ sem seig-
ed : høfu vier ecke teked oss hornenn med
vorum styrk ?
14 Þvi sia / eg uppvek eitt foolk yfer
ydur/ Israels hus / seiger Drottenn sa
Zebaoths Gud / ꝛ þer skulu giøra ydur
angist/ fra þvi (þar/) sem mann fer fra
Hemat / allt til eidemerkurennar lækiar.

VII. Capitule.

Spamannsens þriar Siooner um þad
tilkomande Straff.

So sijnde mier sa Drottenn Drott
enn/ ꝛ sia eirn/ sem giørde gras-
hoppur/ i fyrstunne þegar korn
skieru-groodurenn uppkom / og
sia/ þar var kornskieru-groodurenn/ ept-
er þad kongurenn hafde lated uppsla.
2 Og þad skiede/ þegar hun alldunges
hafde eted grased i landenu / ad eg sag-
de : Drottenn Drottenn/ vertu þo nadug-
ur/ hvørsu skal Jakob uppstanda / þvi

hn̄ er lijtelmootlegur.
3 Pa iðrade þetta Drottē/ * þad
skal ecke skie/ sagde Drottē.
1. Mos. 18/ 26.
4 So syinde sa Drottē Drottē mi-
er/ & sia/ sa Drottē Drottē kallade/
ad striida med elldenū/ & hn̄ fortærde ei-
nu storu afgruñe/ & hn̄ fortærde einum
parte(lands.)
5 Og eg sagde: * Drottē Drottē/
lꜳtiu þo af / hvørsu skal Jakob upp-
standa: þvi hn̄ er lijtelmootlegur.
* 4. Mos. 11/ 2.
6 So iðrade Drottē þetta/ eitneñ
skal þad/ þad ecke skie/ sagde sa Drott-
eñ Drotteñ.
7 So syinde hn̄ mier / & sia/ Drottē
stood uppa einū mur/ (sm̄ var mælltur
med eirnre blij-)snuru/ & (hn̄ hafde eina
(blij-)snuru i siñe hende.
8 Og Drottē sagde til mijn: hvad
sier þu Amos? og eg sagde: eina (blij-)
snuru. Pa sagde Drottē: sia/ eg vil
leggia eina (blij-) snuru midt a medal
mijns foolks Jsrael/ vil * ecke framar
fara yfer þad. * c. 8/ 2.
9 Eñ Jsaaks hæder skulu eideleggiast/
& Jsraels helgedoomar nidurbriootast /
& eg vil taka mig upp i giegn Jerobo-
ams huse med sverde.
10 Pa sende Amazia/ presturen̄ i Be-
thel til Jeroboam/ Jsraels kongs/ seig-
iande: Amos giører ein (heimugleg)
samtok i giegn þier/ iñe i Jsraels hu-
se/ landed kañ ecke þola øll hn̄s ord.
11 Þvi so sagde Amos: Jeroboam skal
deya fyrer sverde/ & Jsrael vissulega burt
flitiast af sijnu lande.
12 Og Amazia sagde til Amos: þu
Sieande/ far/ flij til Juda lands/ & et
þar braud / & spꜳ þar.
13 Eñ þu skallt ecke framar meir spꜳ
i Bethel/ þvi þad er konungsens * hel-
gedoomur / & þad er eitt konunglegt
hus. * Es. 33/ 20.
14 Pa svarade Amos/ & sagde til A-
mazia: eg var ecke eirn spꜳmadur/ & eg
var ei eins spꜳmañs son / helldur var
eg eiñ fiena-hyrder / & eirn/ sm̄ safnade
villemorberium.
15 Eñ Drottē took mig apta ñ fra
hiørdeñe / & Drottē sagde til mijn:
far/ spꜳ fyrer mijnu foolke Jsrael.
16 Og heyr nu Drottens ord/ þu seig-
er: þu skallt ecke spꜳ i moot Jsrael/ &
* ecke driupa i moot Jsaaks huse.
* Mich. 2/ 6.
17 Þar fyrer so sagde Drottē: þijn
hustru skal driija hoor i stadnū / & þijner
syner & þijnar dætur falla fyrer sverde/
og þijn mørk skiptast med snuruñe /
& þu/ þu skallt deya i einu ohreinu lan-
de / & Jsrael vissulega burtflitiast af
sijnu lande.

VIII. Capitule.

Um̄ Jsraels Undergꜳng.

So syinde sa Drottē Drottē
mier/ & sia/ ein kørf med sum
ar-avøxt.
2 Og hn̄ sagde: hvad sier þu/
Amos? og eg sagde: eina kørf med sum
ar-avøxt. Pa sagde Drottē til mijn:
endereñ kiemur til mijns foolks Jsra-
el / eg vil ecke framar ganga fram
hiꜳ þvi.
3 Eñ saungvarner (i) kyrkiuñe skulu
ylbra a þm̄ sama deige/ sagde sa Drott
eñ Drottē. Þar skulu vera marger
dauder lijkamer / mañ skal þeigiande
kasta þm̄ i alla stade.
4 Heyred þetta / þier/ sm̄ uppsvelged
eirn fꜳtækañ / & stunded epter ad eide-
leggia þꜳ hoogværu i landenu/
5 Seigiande: nær vill (nijia) tungled
enda / ad vier meigū selia fædu / og *
sabbaten̄/ ad vier lukū upp fyrer korn
enu/ & giørū epha lijten̄/ & sekelen̄ stoor-
añ/ & ad breita meta-skꜳlunū svíksam-
lega? * Neh. 10/ 31. c. 13/ 15.
6 Ad kaupa hiñ fꜳtæka fyrer pen-
inga/ & eirn aumañ * fyrer eina skoo/ &
vier mættū selia þad affallna af korn-
enu. * c. 2/ 6.
7 Drottē hefur svared vid Jakobs
vegsemd: eg vil ecke gleyma øllū þra
verkū æfenlega.

8 Skyllde

8 Skylld̄e landed ecke skialfa fyrer
þetta / & hver sm̄ byr þar i / syrgia / Iaa
þad skal alltsaman * uppfara / sem
straumur / & utrekast og burtskolast / sm̄
Egyptalands straumur. * c. 9 / 5.
9 Og þad skal ske a þann sama dag /
seiger sa Drotten̄ Drotten̄ / þa vil eg
laata soolena underganga um̄ middeig=
ed / & laata landed verda myrkt a lioos=
um deige.
10 Og eg vil snua ydar haatijd̄ i sorg /
& øllū ydar saungvum i harm / & færa
secke upp yfer allar lendar / & giøra allt
høfud skøllott / & giefa þvi sorg / sm̄
yfer einum einka (syne /) & þad ytsta
þar a / skal vera / sm̄ eirn beiskur dagur.
* Zach. 12 / 10. Jer. 6 / 25.
11 Siaa / tijden̄ kiemur / seiger sa Drott=
en̄ Drotten̄ / ad eg vil senda hungur i
landed / ecke hungur epter braude / & ei
þorsta epter vatne / helldur * ad heyra
Drottens ord. * 1. Sam. 3 / 1.
12 Og þr skulu fara hijngad & þaang=
ad / fra hafe allt til hafs / & fra nordre
& allt til austurs / hlaupa um̄ / ad leita
epter Drottens orde / & ecke finna.
13 A þeirre somu tijd / skulu þær frijdu
meyar og þeir ungu (men̄) vanmegnast
fyrer þorsta.
14 Þeir sm̄ sveria vid Samariæ sku=
lld / & seigia: (so san̄arlega) þinn Gud
lifer / Dan / og (so san̄arlega) vegur til
Berseba verdur hlaupen̄ / Og þr skulu
falla / & ecke uppstanda framar.

IX. Capitule.

Spaadoomur um̄ Christi Kyrkiu.

Og saa Drotten̄ standa a altar=
enu / & hn̄ sagde. Slaa knappen̄ /
ad stoolparner skialfe / & man̄
skal sundur høggva þaa / (jaa)
þaa alla / a høfdenu / Og þad seinasta
af þm̄ vil eg i hel slaa med sverde / þar
skal vissulega eingen̄ flija af þm̄ / og
vissulega eingen̄ undan̄komast af þm̄.
2 Þo ad þeir (jafnvel) græfe sig nidur i
helvijte / skal þo mijn hønd sækia þaa
þadan̄ / & þo þr (jafnvel) uppfære i
Himenen̄ / vil eg hrinda þm̄ ofan̄ þad=
an̄. * Ps. 139 / 8.
3 Og * þo þr (jafnvel) felde sig a Car=
mels toppe / vil eg sækia þaa þadan̄ / &
heimta þaa / og þo þr felde sig fyrer
mijnū augū a hafsens botne / vil eg (þo)
þar befala hoggormenū / ad hn̄ skule
stijnga þaa. * Amos. v. 4.
4 Og þo þr geinge (jafnvel) fangner
(burt) fyrer sijnū fiandmønnū / vil eg
(þo) þadan̄ befala sverdenu / ad þad sku=
le i hel slaa þaa / og * eg vil setia mitt
auga yfer þaa til ills & ecke til goods.
* Jer. 44 / 11.
5 Þvi sa Drotten̄ / sa Drotten̄ Ze=
baoth / nær hn̄ snerter Jørdena / þa maa
hun braadna / & aller inbyggiarar þar i
skulu syrgia / & hun skal olldunges fara
upp / sm̄ eirn straumur / & nidursøckva
sm̄ Egyptalands straumur.
6 Han̄ er sa / sm̄ bygger sijna (hæu)
sale i Himnenū / & grundvallar sinn hoop
a Jordune / han̄ sm̄ * kallar a votn=
en̄ i hafenu / & uthellir þm̄ a Jardrijke /
* * Drotten̄ er hn̄s nafn. * c. 5 / 8.
* * 2. Mos. 6 / 3.
7 Munu ecke Israels børn vera mier
sm̄ blaamanna børn / seiger Drotten̄?
mun eg ecke hafa uppfært Israel af
Egyptalande / og * Philistæana af
Caphthor / & Syrlendska af Kir.
* Jer. 47. 4.
8 Siaa / þess Drottens Drottens au=
gu (lijta) a þad syndugá rijke / & eg vil
olldunges fordiarfa þad af Jardrijke /
þo vil eg ecke alldeiles afmaa Jakobs
hus / seiger Drotten̄:
9 Þvi siaa / eg befala þad / & vil laata
Israels hus fara hijngad & þangad a
medal allra heidingianna / sem þad ser
hijngad & þangad i saaldrenu / & þar skal
ecke falla eirn steirn til Jardar.
10 Aller syndarar af mijnu folke skulu
deyia fyrer sverde / þeir sm̄ * seigia:
oluckan̄ mun ecke naa (hijngad /) edur
koma fram̄ fyrer vora skulld * c. 6. 3.
11 A þeirre somu tijd * vil eg upprietta
Davids þa føllnu tialldbud / & girda
um̄ þad rifna a þeim / & uppreisa þad

nidur=

nidurbrokna þar a/ ꝛ biggia hana/ ſem
fordum * P. G. 15/16. Jer. 24. 6.
C. 31/28.
12 Ad þr ſkule ſekiaſt ad þvi epterord-
na af Edom ꝛ øllū heidingiunū/ ſm̄
eru kallader epter mijnu nafne/ ſeiger
Drottēn/ ſm̄ giører þetta.
13 Siaa/ ſu tijd kiemr/ ſeiger Drottēn/
ad eiñ ploogmadur mun naa kornſkieru
maññenum/ ꝛ hn̄ ſm̄ tredur vijnklaſana/
(naa) ſaadmaññenū/ ꝛ * fiøllen driupa
med muſt/ ꝛ allar hæðernar braadna.
* Joel. 3. 18/23.
14 Og * eg vil ſnua mijns folks Iſra-
els fangelſe/ ꝛ þr ſkulu biggia þa eide
ſtade/ ꝛ bua (þar/) ꝛ ** planta vijngar-
da/ ꝛ drecka vijn af þm̄/ ꝛ giora jurta-
garda/ ꝛ eta aavøxt af þm̄. * 5. Moſ.
30/3. Jer. 29/14. ** Eſa. 65/21.
15 Og eg vil planta þa i þra lande/
ꝛ þr ſkulu ecke framar meir uppræta ſt
af þra lande/ ſm̄ eg hefe giefed þm̄/
ſagde Drottēn þiñ Gud.

ENDER
a Amos Book.

Obadiæ Spaadoomur.

Edomitañа Straff/ og Iſraelitañа
Lauſn.

Obadiæ ſioon/ ſo ſagde ſa
Drottēn Drottēn um E-
dom: * vier høfū heyrt
tijdende fra Drottne/ og
eirn ſendebode er ſendur a
medal heidingiaña/ (ſm̄
ſegia:) ſtanded upp/ ꝛ latū oſ koma upp
yfer þaa til ſtrijdſens. * Jer. 49/14.
2 Siaa/ eg hefe giørt þig lijtelſiørleg-
añ a medal heidingiaña/ þu ert miøg
forakkadur.
3 Þijns hiarta hofmoodur hefur ſviked
þig/ ſm̄ bijr * i eins biargs ſkorū i ſijnū
haaa buſtad/ ſm̄ ſeiger i ſijnu hiarta:
hvør vill hrinda mier nidur til Jardar?
* 4. Moſ. 24/21.
4 Þo (þu) * jafnvel fører (ſo) haatt
upp/ ſm̄ ørnen/ ꝛ ſetter þitt hreidur a
medal ſtiarnaña/ villde eg þo hrinda
þier nidur þadañ/ ſeiger Drottēn.
* Jer. 49/16.
5 Ef ad þiofar hefdu komed til þijn/
ef ad naatt-reifarar (koma/) hvørnen
ert þu afmaadur? mundu þr ecke (þa)
hafa ſtoled/ þvi er þeir hefdu laated ſier
nægia med? ef vijn-yrkiumen hefdu kom-
ed til þijn/ hefdu þr ecke ſkiled (nockra)
kviſtu epter.
6 Hvørnen eru þr hluter uppleitader/
ſm̄ Eſau hafde/ þr hluter fundner/ ſm̄
hn̄ hafde faled?
7 Aller þijner ſambands-men ſendu
þig til landamerkeſens/ þijner frid-men
prettudu þig/ urdu þier megkuger/ *
(Þeir ſm̄ eta) þitt braud/ munu legg-
ia eitt ſaar under þig/ þar er eckert
forſtand i hm̄. * Pſ. 41/10. Dan. 11/26.
8 Mun þad ecke ſkie a þm̄ ſama deige/
ſeiger Drottēn/ ad * eg vilie fyrerkoma
vitringunū af Edom/ ꝛ forſtandenu
af Eſau fialle? * Eſ. 29/14. etc.
9 Og þijner ſterker/ o Theman/ ſkulu
okttaſt miøg/ uppa þad ſierhvør af E-
ſau fialle ſkule uppræta ſt med morde/
10 Fyrer ofrijked moote * þijnū brood-
ur Jakob/ ſkal ſkømen hylia þig/ og þu
ſkallt uppræta ſt æfenlega.
* 1. Moſ. 27/41.
11 A þm̄ tijma/ þu ſtoodſt þvert yfer
fra/ þegar þr framande færdu hn̄s
her fangen/ og utlender geingu iñ um
hn̄s port/ og køſtudu hlut yfer Jeru-
ſalem/ varſtu ogſo ſm̄ eirn af þm̄.
12 Þu ſkyllder þa ecke hafa viliad *
ſiaa þijna (lyſt) a þijns broodurs deige/
a þm̄ deige hn̄ vard framande: ei helld-
ur gladſt yfer Juda børnū a þm̄ deige
þau eideløgduſt/ Ecke helldur vijdt op-
nad þiñ muñ a þreingingareñar deige.
* Mich. 4/11.
13 Þu ſkyllder ecke hafa fared iñ um
mijns foolks port a þra hørmungar

tijd / þu skylldir ecke hafa sied (þijna
lyst) a þra olucku / i þra hørmungar
tijd / Edur læied (þijnar hendur) koma
a þra gots i þra hørmungar tijd.
14 Þu skylldir ecke hafa staded a vega-
mootenu / ad uppræta þa / sm̄ umfludu
fra þm̄ / Þu skylldir ecke hafa ofur-
sellt þa epterordnu af þeim a þreing-
ingarenar tijma.
15 Þvi Drottens dagur er nælægur yf-
er alla heidingia / * Eins sm̄ þu giørd-
er / skal þig skie / þin̄ betalingur skal ko-
ma aptur a þitt høfud.
* 2. Mos. 21 / 24. 3. Mos. 24 / 19.
16 Þvi eins sm̄ þier hafed drucked a
mijnu heilaga fialle / * So skulu aller
heidingiarner drecka alltijd / Jæ drecka
ꝛ svelgia / og vera / sem þr hefdu ecke
vered. * Ps. 75 / 9.
17 En̄ þar skulu (eirnen̄) vera (nock-
rer) sm̄ skulu afkomast a Zions fialle /
og þar skal verda eirn helgedoomur / Og
Jakobs hus sitia ad þra eigen doome.
18 Og Jakobs hus skal vera eitt elldur /
ꝛ Josephs hus eitt loge / en̄ Esau hus
til hælms / og þr skulu leggia elld i þa
ꝛ forlæra þm̄ / ad þar skule eckert ept-
erverda fyrer Esau hus / þvi Drotten̄
hefur talad þad.
19 Og þr skulu eiga sudred med Esau
fialle / ꝛ dalen̄ med Philistæum / jæ /
sitia ad Ephraims mørk ꝛ Samariæ
mørk / ꝛ BenJamin (skal eiga) Gilead.
20 Og þr burtfluttu af þessū Ifra-
els barna her (skulu eiga þad /) sm̄ (var
fyrrū) þra Cananita / allt til Zarpath /
ꝛ þr burtfluttu af Jerusalem / þad sm̄
er i Sepharad / þeir skulu eiga stadena
moot sudre.
21 Og frelsarar skulu uppkoma a Zi-
ons fiall / ad dæma Esau fiall / og *
rijked skal heyra Drottne til.
* Mich. 4 / 7.

ENDER
a Obadiæ Spaadoome.

Jonæ Book /

I. Capitule.

Jonæ Kallan / Ohlijdne og Strafff.

Og Drottens ord skiede til
Jonas / * Amitai son-
ar / seigiande:
* 2. Kong. 14 / 25.
2 Tak þig upp / gack
til Ninive þess stoora
stadar / ꝛ hropa yfer hm̄ / þvi þra vond-
ska er uppkomen̄ fyrer mitt auglit.
3 En̄ Jonas took sig upp / ad flijia til
Tharsis fra Drottens augsijn / ꝛ kom
ofan̄ giegnt * Japho / ꝛ fan̄ eitt skip /
sm̄ villde fara til Tharsis / ꝛ gaf feriu
peninga / og ofan̄ stie þar i / ad fara
med þm̄ til Tharsis / fra Drottens aug
sijn. * Jos. 19 / 46.
4 Og * Drotten̄ liet (skindelega) koma
eitt stoort vedur a hafenu / ꝛ þar var
eirn ofur stormur a hafenu / ad man̄
meinte skiped munde sundurslæst.
* Matth. 8 / 24. P. G. 27 / 14. etc.
5 Og skipmen̄erner ottudust / ꝛ hroop
udu hvør * til sijns Guds / ꝛ køstudu
farmngrenū / sm̄ var i skipenu / i hafed /
ad lietta a fyrer þm̄ / en̄ Jonas var of-
an̄stijgen̄ vid sijdurnar i skipenu / ꝛ læ /
og svaf fast. * 2. Kong. 17 / 29.
6 Þa gieck skipherran̄ til hn̄s / ꝛ sag-
de til hn̄s: hvi sefur þu so fast: statt þu
upp / kalla a þin̄ Gud / mæ skie Gud vill-
de huxa milldelega til vor / ad vier ecke
forgaungum.
7 Og þr søgdu / sa eine til þess an̄ars:
komed / og lætū oss kasta hlutū / ad vita /
fyrer hvørs skulld þad geingur oss so
illa / og þr køstudu hlutū / ꝛ hluturen̄
fiell yfer Jonas.
8 Þa søgdu þr til hn̄s: kun̄giør oss
þo / fyrer hvøria skulld þad geingur
oss so illa: hvad er þitt eyrende: ꝛ hvad

aſ kiemur þu? hvørt er þitt land? z af
hvøriu foolke ert þu?
9 Og hñ ſagde til þeirra: eg er eirn
Ebræſkur / z ottaſt þañ Drottiñ Gud
af Himnenũ / * ſm̃ giørde hafed z þad
þurra. * 1. Moſ. 1. 9/ 10.
10 Þa ottadeſt foolked harla miøg / z
ſøgdu til hñs: Hvi giørder þu þad /
Þvi meñerner viſſu / ad hñ flude fra
Drottens augſyn / þvi hñ hafde kuñ-
giørt þm̃ þad.
11 Þa ſøgdu þr til hñs: hvad ſkulũ
vier giøra þier / ad hafed kuñe verda
ſtillt fyrer oſſ? þvi hafed vox z æſteſt.
12 Og hñ ſagde til þra, taked mig / og
kaſted mier i hafed / ſo verdur hafed
ſtillt fyrer ydur / þvi eg veit / ad ſa ſtore
ſtormur er yfer ydur fyrer mijna ſkulld.
13 Og foolked erfidade / ad fara (ſkip-
ed) a þad þurra aptur / kuñu þo ecke /
þvi hafed vox z æſteſt yfer þa.
14 Þa hroopudu þr til Drottens / og
ſøgdu: æ Drottiñ / lat oſſ ecke faraſt
fyrer þeſſa mañs ſælar ſkulld / z til-
reikna oſſ ecke ſaklauſt blood / þvi þu /
Drottiñ / hefur giort / ſo ſem þier
þocknadeſt.
15 Og þr uppkooku Jonas / z koſtudu
hõnũ i hafed / þa liet hafed af ad drott-
na ſo.
16 Og foolked ottadeſt Drottiñ all-
miøg / z offrudu Drottne offre / z hietu
heitum.

II. Capitule.

Jonæ Bæn og Frelſan.

Og Drottiñ tilſette eirn ſtoor-
añ fiſk / ad ſvelgia Jonas / z
* Jonas var i fiſkſens kvide /
þria daga z þriar nætur.
* Matth. 12/ 40. C. 16/ 4.
2 Og Jonas bad til Drottens ſijns
Guds / af fiſkſens kvide /
3 Og ſagde: * eg hroopade til Drott-
ens i miñe neyd / z hñ ſvarade mier / eg
eg kallade af helvijtes kvide / þu heyrder
mijna rauſt. * Pſ. 120/ 1. Pſ. 130/ 1.
4 Þvi þu hafder kaſtad mier i diuped /
midt i hafed / z eitt flood umkrijngde
mig / allar þijnar bærur z þijnar bylg-
iur geingu yfer mig.
5 Og eg / eg þeinkte: eg er utkaſtadur
fra þijnũ augũ / þo vil eg eñ nu lijta til
þijns heilaga muſteres.
6 Vøtneñ umkrijngdu mig allt til ſæl-
areñar / afgruñed umkrijngde mig / þar
var þanged flackt um̃ mitt hofud.
7 Eg ſøck nidur under fiallaña grund-
vøll / Jardareñar ſlagbrandar voru
fyrer mier æfenlega / eñ þu Drottiñ /
miñ Gud uppfærder mitt lijf af for-
diørfuneñe.
8 Þegar mijn ſæl vanmegnadeſt i mier /
þeinkte eg til Drottens / z mijn bæn
kom til þijn / i þitt heilaga muſtere.
9 Þeir ſm̃ taka vara a følſkũ hiegoom-
legum hlutum / munu yfergiefa þeirra
myſkunſeme.
10 Eñ eg / eg * vil med þacklætes rauſt
offra til þijn / betala þad eg hefe lofad /
hialpraded heyrer Drottne til.
* Pſ. 50/ 14. Pſ. 116/ 17.
11 Og Drottiñ ſagde til fiſkſens / z
hñ ſpio Jonas til þeſſ þurra.

III. Capitule.

Jonæ Umvendunar Predikun.

Og Drottens ord ſkiede añad ſiñ
til Jonas / ſeigiande:
2 * Tak þig upp / gack til
Ninive þeſſ ſtoora ſtadar / og
hroopa fyrer hõnũ þa predikun / ſm̃ eg
tala til þijn. * C. 1/ 2.
3 Og Jonas took ſig upp / z gieck til
Ninive epter Drottens orde / z Ninive
var eiñ ſtoor ſtadur fyrer Gud / þrigg-
ia daga ferd.
4 Og Jonas took ad ganga i ſtadeñ
eina dagferd / og hroopade / z ſagde: þar
eru eñ nu fiørutiju dagar / z Ninive
mun kollkaſtaſt.
5 Þa * trudu foolked i Ninive a Gud /
z lietu uthroopa eina føſtu / z klæddu
ſig med ſeckiũ / bæde ſtoorer z ſmær a
medal þeirra. * Matth. 12/ 41. etc.
6 Þegar þetta efne kom fyrer konung
eñ af Ninive / ſtood hñ upp af ſijnũ
ſtool / z lagde ſijn (tignar) klæde af ſier /

⁊ sveipade sig i einū seck/ ⁊ sat i ösku/
7 Og liet utHroopa ⁊ seigia i Niniive/
af konungsens ⁊ hn̄s vollduga hugleid
ing / seigiande : þar skal hvørke man̄/
eskia ed: dyr/(hvørke)uxar eda sauder/
smecka nockud/ þr skulu ecke foodrast/
⁊ ei drecka vatn.
8 Helldur skulu þeir sveipast i seckiū/
man̄eskiur og dyr/og hroopa til Guds
sterklega / og snua sier hvør fra sijnum
vondum veige/og fra hreckvijse/ sem er
i þra høndum.
9 * Hvør veit / Gud kyn̄e snua sier ⁊
angra þad / ⁊ snua sier fra sin̄ar reide
grim̄leika / ad vier ecke forgaungū.
* Joel. 2/14. Dan. 4/24.
10 Og Gud saa þra verk/ ad þr sneru
sier fra þra vondū veige / ⁊ Gud ang-
rade þad vonda/ sm̄ hn̄ hafde talad/til
ad giøra þm̄/⁊ giørde þad ecke.

IV. Capitule.

Jonæ Oþolen̄mæde.

Þad angrade Jonas allmiøg / ⁊
hn̄ vard (akaflega) reidur.
2 Og bad til Drottens/⁊ sag
de : æ Drotten̄ / er þetta ecke
þad/sm̄ eg sagde/þegar eg var en̄ nu i
mijnu lande? þar þ villda eg fyrr hafa
flud til Tharsis/ ad eg visse/ad * þu ert
eirn nadugur ⁊ myskunsamur Gud /
þolenmoodur/⁊ af storre myskunsemd/⁊
angrar þad vonda. * 2.Mos. 34/6. etc
3 Og * nu/Drotten̄/tak þo mitt lijf fra
mier/ þvi ** eg vil helldur vera daud-
ur / en̄ lifa. * 1. Kong. 19/ 4.
** Job. 7/ 16.
4 Og Drotten̄ sagde : * mun þad vera
vel/ ad þu ert reidur? * v. 9.
5 Þegar Jonas var utgeingen̄ af stad-
nū/ ⁊ hafde sett sig austan̄ hia stadnū /
og giort sier þar eitt hreise / ⁊ sat þar
i skugganū/þar til hn̄ kyn̄e sia / hvad
þar skyllde skie i stadnū.
6 Þa tilsette sa Drotten̄ Gud eitt
kikajon/ ⁊ þad vox upp yfer Jonas/til
ad verda eirn skugge yfer hn̄s høfde /
ad frija hn̄ fra hn̄s vondu / ⁊ Jonas
gladde sig harla miøg af þvi kikajon.
7 En̄ Gud tilsette eirn orm / þegar
morgun-roden̄ upprann um̄ morgunen̄ /
sa stack þad kikajon/so ad þad visnade.
8 Og þad skiede/þegar soolen̄ var upp
run̄en̄ / tilsette Gud eirn þurran̄ aust-
an̄-vind/ ⁊ soolen̄ * stack Jonæ høfud/
ad hn̄ vard vanmegna / Þa oskade hn̄
sin̄e sal ad deya/⁊ sagde: eg villde helld-
ur vera daudur/en̄ lifa. * Ps. 121/6.
9 En̄ Gud sagde til Jonas : * mun
þad vera vel/ad þu ert reidur fyrer þad
kikajon ? og hn̄ sagde: eg ma vel vera
reidur allt til dauda. * v. 4.
10 Og Drotten̄ sagde : Þig aumkar
yfer þad kikajon/ sm̄ þu hefur ecke ha-
ft omak fyrer / ⁊ ei komed þvi til ad
vaxa/ hvørt ed vard a eirnre noottu/ ⁊
vard fordiarfad a eirne noottu.
11 Og eg / skyllde eg ecke aumkast yfer
Niniive/ * þm̄ stoora stad ? i hvørium
eru meir/en̄ tolf(sin̄ū)tyu þusund man̄
eskiur / sm̄ ecke vita (adgreining) i
mille þeirra hægre ⁊ þeirra vinst
re handar/ ⁊ mørg dyr.
* C. 3/3.

ENDER
a Jonæ Book.

Micheæ Book.

I Capitule.

Judæ og Samariæ Eydelegging veg-
na Afgudadyrkunar.

Drottens ord / sem skiede til *
Micheas þess Moraschtika /
a Jotams/ Achas/ Ezechiæ /
Juda konunga døgū / hvør hn̄
saa yfer Samaria ⁊ Jerusalem.
* Jer. 26/ 18.
2 Heyred aller lyder/gief gaum ad/ þu
land/⁊ allt þar i: sa Drotten̄ Drott-
en̄ mun vera i giegn ydur til eins vitn-
es / (ja) Drotten̄ af hans heilaga
mustere.
3 Þvi sia/ Drotten̄ * mun ganga ut

ap

af ſijnū ſtad/ ⁊ ofanfara og ſtijga uppa
hædernar i landenu. * Eſ. 26/ 21.
4 Og * fiøllen munu brædna under
honū/ ⁊ dalerner rifna/ ſm̄ vared fyrer
elldenū/ ſm̄ vatn/ þar flytur ofaneptt-
er. * Pſ. 97/ 5.
5 Þad er allt fyrer Jakobs yfertrod-
ſlu/ ⁊ fyrer Iſraels huſs ſynder. Hvør
er (eitt upphaf til) Jakobs yfertrod-
ſlu: mun ecke Samaria? og hvør (til)
Juda hæda? mun ecke Jeruſalem?
6 Þar fyrer vil eg giøra Samaria til
eirnrar (grioot-)hrugu a mørkenne/ þar
ad planta vijn-gard/ ⁊ burtkaſta henn-
ar ſteinū i dalenn/ og nidurbriota hana
i grunn.
7 Og aller hennar utſkornu (afguder)
ſkulu ſundur lemiaſt / ⁊ øll þra * hooru-
laun brennaſt med ellde/ ⁊ eg vil eydelegg-
ia øll hennar (afguds) bylæte/ Þvi hun
ſafnade þm̄ af hooru-launū / ⁊ þau
ſkulu verda ad hooru-launū aptur.
* Oſ. 2. 3/ 12.
8 Þar fyrer vil eg hallda mig hrygge-
lega/ ⁊ kveina/ eg man ganga ræntur ⁊
ber/ hallda harmakløgun ſm̄ drekarner/
⁊ ſyrgia ſm̄ ſtruts-ungarner.
9 Þvi hennar ſaar eru olæknanleg / þvi
þær eru komner allt til Juda / hann nærde
allt til mijns foolks ports/ allt til Jeru
ſalem.
10 Kunngiøred þad ecke i Gat/ grætid
ecke (ſo) ſaarann/ velltu þier i duptenu i
Ophra huſe.
11 Gack yfer/ bukvinna i Zaphir/ naken
med ſkøm / Hun ſm̄ bioo i Zaanan / er
ecke utgeingenn/ þar er kløgun i Beth-
Haezel / hann mun taka ſijna ſtade fra
ydur.
12 Þvi hun/ ſm̄ bioo i Maroth/ ſyrgde
vegna goods / Þvi þar ofannkom * illt
fra Drottne til Jeruſalems ports.
* Eſ. 45/ 7. Amos. 3/ 6.
13 Þu bukvinna i Lachis/ ſpenn veghlaup
arana fyrer vagnenn / Þeſſe er Zions
dootter eitt upphaf til ſyndar/ þvi
Iſraels yfertrodſlur eru fundnar i þier.
14 Þar fyrer ſkalltu gefa ſkeink til
Moreſeth i Gat: * Achſibs hus munu
verda ad lijge fyrer Iſraels konunga.
* Joſ. 15/ 44. C. 19/ 29.
15 Eg vil enn nu færa eirn erfingia til
þijn/ þu bukvinna i Mareſcha/ Iſraels
vegſemd ſkal koma allt til Adullam.
16 Giør þig kollotta / ⁊ læt klippa
þig yfer þijnū kræſelegu børnū / giør
þig breitt kollotta ſm̄ ørnenn / þvi þeir
eru burtflutter (i fangelſe) fra þier.

II. Capitule.

Foolkſens Synder og Straff.

Vei þeim/ ſm̄ * þenkia orett/
⁊ giøra illt a þra hvijlu / nær
þad verdur biart um morgun-
inn giøra þr þad/ þvi þad er i
þra handa vallde. * Pſ. 36/ 5.
2 Og * þr girnaſt akra/ ⁊ ræntu þm̄/
og hus/ ⁊ tooku þau burt/ Og þr yfer
fiellu mann og hans hus/ (ja) ſierhvørn
⁊ hans arf. * Eſ. 5/ 8.
3 Þar fyrer/ ſo ſagde Drottenn: ſiaa /
eg hugſa illt yfer þeſſa kynſlood / hvar
fra þier ſkulud ecke undann ſkioota ydar
hálſe / ⁊ ecke ganga drambſamlega /
Þvi þad er ein vond tijd * Amos. 5/ 13
4 A þm̄ ſama tijma mun mann upp-
taka eirn maalshatt yfer ydur/ ⁊ klaga
med eirnre hørmulegre harmakløgun /
⁊ ſeigia: vier erū olldunges eydelagd-
er/ hann hefur vijxlad mijns foolks parte/
Hvørnenn took hann mitt burt / ad gefa
vora akra aptur/ hann ſkipte þvi:
5 Þar fyrer ſkalltu aungvann hafa /
ſem ſkule leggia vad a hlutenn i Drott-
ens ſøfnude.
6 (Þeir ſeigia:) þier ſkulud ecke driu-
pa/ þr ſkulu driupa/ Ecke driupa jafnt
vid þeſſa/ mann ſkal ecke faa forſmaaner.
7 Og þu / ſm̄ ert kølluð Jakobs hus/
mun Drottens Ande vera ſtuttur? mu-
nu þeſſar vera hans athafner? munu
ecke mijn ord høndla vel vid þann / ſem
geingur raadvandlega?
8 Enn mitt foolk hefur nijlega uppreiſt
ſig/ ſm̄ eirn fiandmadur hia klædnade /
þier ræned eirnne kaapu fra þeim / ſem
geingu fram ohult/ og voru komner apt-
ur

ur ur strijde.
9 Þier* reked mijns fooks kvinnur/(sier
hvøria)af sijnu kiæra huse/taked mijna
prijde fra hennar (smæ-)børnum æfen-
lega. * Matth. 23/ 14.
10 Taked ydur upp/ & fared/þvi þesse
er ecke su hvijld / Med þvi hun er o-
hrein/skal hun fordiarfast/jæ med eirn
re hardre fordiørfun.
11 Være þar nockur / sem umgeingest
med vindenn / & kynne vel* liuga/ (seig-
iande:)eg vil driupa fyrer þig/i staden
vijns / & i staden þess sterka dryckiar /
þa skyllde sa (riettelega) vera eirn/ sm̄
kynne driupa fyrer þetta foolk.
* Jer. 5. 13.
12 Jakob/ eg vil vijst * safna þier al-
deiles / vissulega safna þvi epterordna
af Jsrael / rada honum eins sm̄ Bozra
saudu/ ** sm̄ eirn hiørd midt i sijnum
fiaar-husum/skulu þr giøra hark af folk
enu. * Rom. 11/26. ** Joh. 10/16.
13 Þar uppstijgur sa/sm̄ brijst i giegn-
um fyrer þm̄ / þr brutust i giegnum/ &
geingu i giegnum eitt port / & geingu ut
um þad/ og þra konungur gieck frame-
fyrer þm̄/ & Drottenn fremst fyrer þm̄.

III. Capitule.

Þeirra yppurstu Straff i Verallдleg re og Andlegre Stiett.

Og eg sagde: heyred þo * þier
høfudenn i Jakob/& þier høfd
ingiar i Jsraels huse / bar
ydur ecke ad vita doomenn?
* Es. 1/ 10. Os. 5/ 1.
2 Þeir hata gott / og elska illt / Flæ
þra hud af þm̄/ þeirra holld af þeirra
beinum/
3 Jæ þeir eru þr/ sm̄ eta mijns foolks
holld/ sem flæ & bra hud af þeim/ og
briota þra bein / & høggva i sundur /
so sm̄ i pott / og sm̄ kiøt / midt i eirn
ketel.
4 Þa munu þr hroopa til Drottens/
og* hn̄ mun ecke bænheyra þa/ Nelldur
hylia sitt auglit fyrer þm̄ a þm̄ sama
tijma/med þvi þr hafa giørt þra vond-
ar athafner. * Es. 59/ 2.
5 So sagde Drottenn i giegn spamønn-
unum / þm̄ sm̄ villa mitt foolk/ sm̄ bijta
med þra tønnum/og* predika frid/ enn hv-
ør/sm̄ eckert giefur þm̄ /fyrer þeirra
munn / yfer hn̄ helga þr eitt strijd.
* Ezech. 13/ 10. etc.
6 Þar fyrer skal ydur af sioon verda
nott / & af spaadoome skal þad verda
ydur myrkt / & soolenn skal undergaanga
yfer þm̄ spamønnum/& dagurenn myrk-
ur verda yfer þm̄.
7 Og siaendurner skulu smæænast / og
spaamennerner verda til hædungar / og
þr skulu aller birgia ofann yfer munnenn /
þvi þar skal ecke vera Guds svar.
8 Enn eg / eg er sannlega fulltur af
Drottens Anda krapte / & af riette og
styrk/til ad kunngiøra Jakob sijna yfer-
trodslu/ & Jsrael sijna synd.
9 Heyred þo þetta / þier høfudenn i
Jakobs huse / og þier høfdingiarner i
Jsraels huse / þier sm̄ giøred doomenn
vidurstiggelegann /& snued øllu þvi/sem
riett er?
10 (Sierhvør/) sm̄ bygger Zion med
bloode/ & Jerusalem med oriette.
11 * Hennar høfud dæmdu fyrer mutu/
& hennar prestar kiendu fyrer laun / og
hennar spaamenn spaadu fyrer peninga /
þo reiddu þr sig uppa Drottenn/& søg-
du: er ecke Drottenn midt a medal vor?
þar mun ecke koma olucka yfer oss.
* Zoph. 3/ 3. etc.
12 Þar fyrer * skal Zion plægiast sem
eirn akur fyrer ydar skulld/& Jerusalem
verda ad(grioot-)hrugu/& hussens fiall
ad hædum i einum skooge. * Jer. 9/ 11.

IV. Capitule.

Um Christi Rijke.

Enn þad skiedur * a þm̄ seinustu
døgum / ad Drottens huss fiall
mun vera tilreidt a fiallanna
toppe/ & upphefiast yfer hæder
nar/ & foolked mun hlaupa til þess/
* Es. 2/ 2.
2 Og marger heidingiar munu fara
& seigia : komed/og lætum oss gaanga
upp til Drottens fialls / & til Jakobs

Guds huſs/ad hn̄ ſkule kieña oſſ af ſijn
um vegū/ꝛ vier ſkulū ganga a hn̄s ſtig
um / Þvi løgmæled mun utganga af
Zion/ꝛ Drottens ord * af Jeruſalem.
* Luc. 24/47.
3 Og hn̄ mun dæma a medal margs
foolks/ꝛ ſtraffa ſterka heidingia langt
ad / Og þeir * munu ſlaa ꝥra ſverd i
ploog-iaarn / ꝛ ꝥra ſpioot i ſigder / ecke
upplypta ſverde / þiood moote añare /
ꝛ ecke framar meir læra ſtrijd.
* Eſ. 2/4.
4 Helldur * munu ꝥr bua hvør under
ſijnu fijkiu-trie/ꝛ þar mun eingeñ ſkiel
fa þa/ Þvi þeſſ * * Drottens Zeba-
oths muñur hefur talad þad.
* 1. Kong. 4/25. * * Eſ. 1/20.
5 Þvi aller lijder munu ganga/hvør i
ſijns Guds nafne/eñ vier/ vier ſkulum
ganga i Drottens vors Guds nafne /
æfenlega og alltijd.
6 A þm̄ ſama tijma/ ſeiger Drottiñ /
vil eg ſafna heñe / ſem halltrar/ꝛ ſaf
na heñe/ ſm̄ er burtrekeñ / ꝛ ꝥre er eg
hefe fared illa med/
7 Og vil * giøra hana / ſm̄ halltrar(til
ad verda)afgangs/ ꝛ hana / ſm̄ er rek-
eñ langt burt / ad einu ſterku foolke/ ꝛ
* * Drottiñ mun rijkia yfer þm̄ a Zi-
ons fialle/fra nu ꝛ allt til eilijfrar tij-
dar. * Zoph. 3/19. * * Luc. 1/33. etc.
8 Og þu hiardar turn / Zions dottur
hæð(ſtadur/)þar ſkal koma iñ til þijn/
Ja þar ſkal koma þad firſta yfervalld/
(ſm̄ er)Jeruſalems dottur rijke.
9 Nu /hvar fyrer hr.par þu ſvo ſaraña?
er þar eingeñ konungr i þier/ mun þiñ
rædgiafe vera fyrerfareñ/ ad pijna hef
ur griped þig/ ſm̄ hana þar fæder/
10 Lijd(þo ſoddañ)pijnu/ꝛ ſtin/ þu Zi-
ons dotter / * ſm̄ hun þar fæder/ þvi
nu ſkallt þu ganga ut af ſtadnum / ꝛ
bua a mørkeñe/ ꝛ koma allt til Baby-
lon/þar ſkalltu frelſaſt/þar mun Dro-
tteñ endurleiſa þig af þiña fiandma-
ña hende. * 2. Kong. 19/3.
11 Og nu hafa marger heidingiar ſaf
nad ſier i mote þier/ſm̄ ſeiga: hun mun
vanhelga ſig / ꝛ vor augu * ſiaa ſijna
liſt a Zion. * Obad. v/ 12.
12 Eñ ꝥr vita ecke Drottens þanka/
ꝛ þeckia ecke hañs ræd/ ad hañ hefur
ſafnad þm̄ /ſē binderū i eina hlødu.
13 (Þar ꝥ) tak þig upp / ꝛ preſk / þu
Zions dotter/þvi eg vil giøra þitt ho-
rn ad jaarne/ ꝛ giøra þijnar klaufer ad
kopar / ꝛ þu ſkallt ſundur ſlaa margt
foolk/ Og eg vil bañfæra ꝥra gots til
Drottiñs/ꝛ ꝥra rijkdoom til ꝥrar giør
vøllu veralldar Stioornara.
14 Nu(vel/)ſlaa þier i hoop/þu hoop
ſens dotter / hañ ſetteſt um̄ oſſ / þeir
ſkulu ſlaa * Iſraels domara a kiñbeined
med ſtafnum.

V. Capitule.

Um̄ Chriſti Fædingar Stad.

Og þu * Bethlehem Ephra-
ta / (ert þu) lijtel ad vera a
medal þuſundaña i Juda?
af þier ſkal mier eirn utkoma
til ad verda eirn Drottnare i Iſrael/ꝛ
hañs utgaungur eru fraa fyrndiñe /
fraa eilijfre tijd. * Matth. 2/ 6. etc.
2 Þar fyrer mun hn̄ giefa þa / allt
til ꝥrar tijdar/hun/ſm̄ ſkal fæda/hefur
fædt. Þa ſkal þad epterordna af hañs
brædrū koma aptur med Iſraels børnū.
3 Og hn̄ mun ſtanda/ꝛ fodra i Drott-
ens krapte / i Drottens hañs Guds
nafns hætign/ Og þeir munu halld-
aſt vid/)þvi nu mun hn̄ vera ſtoor allt
til Jardareñar enda.
4 Og hn̄ mun vera fridur/ Nær As-
ſur kiemur i vort land/ ꝛ nær hn̄ hef-
ur undertroded vorar haller / þa viliū
vier tilſetia yfer hañ ſiø ſpaameñ / ꝛ
atta høfdinglega meñ/
5 Og þeir ſkulu uppeta Aſſurs land
med ſverde / ꝛ Nimrods land i dyrunū
þar i. So mun hañ frelſa(oſſ)af As-
ſur/nær hañ kiemur i vort land /ꝛ nær
hañ undertredur vor takmørk.
6 Og þad epterordna af Jakob ſkal
vera midt a mille margra þiooda/ ſm̄ ein
døgg fra Drottne/ ſm̄ dropar a gras-
enu/

enū/ſm̄ ecke munu bÿda epter nockrū/ z
ei tefia mañeſkiuñar born. * Pſ. 110/ 3
7 Og þad epterordna af Jakob ſkal
vera a medal heidingiaña/ midt a med-
al margra þiooda/ ſm̄ eitt leon a medal
dÿraña i ſkoogenū/ ſm̄ eitt(ungt)leon a
medal fiaar hiardaña / hvørt ed / nær
þad geingur um/ þa nidurkaſtar z rÿf-
ur þad/ z þar er eingeñ/ ſm̄ kuñe frelſa.
8 Þÿn hond ſkal upphefiaſt yfer þÿ-
na mootſtandara / z aller þÿner fiand-
meñ uppræktaſt.
9 Og þad ſkiedur a þm̄ ſama tÿma /
ſeiger Drotteñ/ þa vil eg læta uppræta
þÿna heſta midt ut af þier/ z læta for-
diarfa þÿna vagna.
10 Og læta uppræta ſtadena i þÿnu
lande/ z nidurbriota allar þÿnar feſt-
ingar.
11 Og eg vil læta uppræta galdrana
af þiñe hende/ Og eingeñ teikns utlegg
iare ſkal vera hia þier.
12 Og eg * vil læta uppræta þÿn ut-
ſkoreñ (bÿlæte) og þÿna ſtoolpa fra
þier/ Ad þu ſkuler ecke framar tilbidia
þiña handa verk. * Zach. 13/ 2.
13 Og eg vil uppræta þÿna lunda af
þier z eideleggia þÿn þorp.
14 Og eg vil bruka hefnd med grimd z
med reide a heidingiunū / hvørier ecke
hafa hlÿdt (firrum.)

VI. Capitule.

Offur / ſem þocknaſt Gude.

Heyred þo hvad Drotteñ ſeig-
er: tak þig upp / þrætta vid
fiølleñ/ z læt hædernar heyra
þÿna rauſt.
2 Heyred þier fioll/ Drottens þrætt-
an / z þier ſterku Jardareñar grund-
veller / Þvi Drotteñ a þrætu vid ſitt
foolk/ z vill gáanga i rett vid Iſrael.
3 Mitt foolk / hvad hefe eg giørt vid
þig / z hvar med hefe eg giørt þier o-
mak? ſvaradu i moote mier:
4 Þvi * eg færde þig upp af Egypta-
lande z leyſte þig af þrælaña huſe/ og
ſende fyrer þier Moſe/ Aaron z Mi-
ria. * 2. Moſ. 12. 37/ 41.
5 Mitt foolk/ miñiſtu þo/ hvad * Ba-
lak/ konungureñ af Moab/ hafde i hug/
z hvøriu Bileam Beors ſon ſvarade
hønū/ og (hvad ſkied er) fra Sittim allt
til Gilgal/ til ad vita Drottens riett-
læte. * 4. Moſ. 22. 5/ 6/ 7.
6 Med hvøriu ſkal eg mæta Drott-
ne/ z beigia mig fyrer þm̄ háa Gude?
mun eg eiga mæta hønū med breñe-
foorner/ med árs gamla kalfa?
7 Mun Drotteñ hafa þocknan a tÿu
þuſund hrutū/ a tÿu þuſund oliu læk-
ium? Skyllde eg giefa miñ frumgieteñ
(ſon) fyrer mÿna yfertrodſlu/ miñ lÿfs-
avøxt fyrer miñar ſalar ſynd?
8 Hañ hefur kuñgiørt þier/ o mañeſk-
ia/ hvad gott er/ z hvørs aſker Drott-
eñ af þier? utañ ad giøra riett/ z elſka
myſkuñſeme/ z audmÿkia þig/ ad gáanga
med þÿnū Gude?
9 Drottens rauſt mun hroopa til ſtad
arens/ og (þad) rietta (forſtand) mun
ſiá þitt nafn/ heyred eirn vønd/ z hvør
hefur tilſett hñ?
10 (Eru þar) eñ nu (ecke) ogudleger
fiaarſioder i ſier (hvørs) ogudlegs mañs
huſe? og eirn lÿtell epha/ ſem er vidur-
ſtiggelegur?
11 Skyllde eg hallda eirn hreinañ med
ogudlegū meta ſkalū? z med einū pung/
(hvar i er) følſk vigt?
12 Þeir rÿku þar i eru fillter af ráne/
z iñbyggiararner þar i tøludu lÿge/ og
þra tunga er følſk i þra muñe.
13 Og eg/ eg hefe ogſo giørt (þig) ſiuk
añ/ (i þvi eg) ſloo þig/ giørde (þig) i
eide fyrer þiña ſynda ſkullD.
14 Þu ſkallt eta/ z ecke mettaſt/ z nid-
urlægiaſt iñvortes i þier/ z ná nockru/ z
ecke færa þad þadañ/ z hvad þu færer
þadañ / vil eg giefa under ſverded.
15 Þu * ſkallt ſá z ecke uppſkiera/ þu
ſkallt preſſa oliuber/ eñ ecke ſmiria þig
med oleo/ z muſt / z ecke drecka vÿn.
* 5 Moſ. 28/ 38. etc.
16 Þvi mañ hefur hallded vid * Omri
ſidu / z alls Achabs huſſ verk / z þier
geingud

geingud i. þra raade: so eg vil giøra þig
ad eydelegging / z iñbyggiarana þar i
til blystrunar / so skulu þier bera mijns
foolks forsman.

* 1 Kong. 16. 25/ 29/ 30.

VII. Capitule.

Tilstand under þess Nija Testamentes Tijder.

Æ (Gud betre) mig / þvi eg er sm
þr (hluter / þar epter-) safn-
ast uñ sumared / s epter skil-
der (kvister) i vijn-yrkiuñe / þ
er ecke eiñ vijn-beria klase til ad eta (ed
ur) nijr avøxtur / sm mijn saal hafde
lyst til.

2 Eirn miskunsamur er burt af land-
enu / z þar er ecke eirn raadvandur a
medal folksens / þr / þr * sitia aller epter
bloode / ellta eirn þañ añañ i neted.

* Ordsk. 1/ 11.

3 Umfram ad giøra miked illt med
høndunū / bidur høfdingeñ / z doomar-
eñ (dæmer) fyrer betaling / z sa megt-
uge talar um þad / sm kañ fordiarfa ha
ñs saal / hañ z þr samañsnua þad.

4 Sa beste a medal þra er sm þirner /
eirn raadvandur sm eitt þirne-gierde /
þeirra dagur / sm sia til þiña vegna /
(ja) þijn vitian kiemur / nu skal þeirra
flækia ske.

5 Treysted ecke a eirn vin / reided ydur
ecke uppa eirn høfdingia / vakta þijns
muñs dyr fyrer heñe / sm liggur i þijnu
skaute. * Ps. 118/ 9. Ps. 146/ 3.

6 Þvi * sonureñ foraktar fødureñ /
dootttureñ setur sig i moot siñe moodur /
sonar-konañ moote sijns mañs moodur /
mañsens fiandmeñ eru hñs heima-
meñ. * Jer. 9/ 25. Matth. 10. 21/ 35/ 36

7 Eñ eg / eg vil lijta til Drottens / eg
vil bijda epter mijns hialprædes Gude /
miñ Gud mun heyra mig.

8 Gled þig ecke fyrer mijna skulld / mijn
mootstødu kviña / Nær eg er falleñ /
mun eg standa upp (aptur /) nær eg sit i
myrkrenu / mun Drotteñ vera mitt lios

9 Eg vil bera Drottens reide / þvi eg
hefe syndgad i moote høñu / til þess hñ
framfylger mijnu mælefne / z stickar
mier riett / hñ mun utleida mig til lioss-
ens / eg mun lijta a hñs riettlæte.

10 Og mijn mootstødu kona mun sia
þad / z skømeñ mun hylia hana / hun sm
seiger til mijn: hvar er sa Drotteñ þiñ
Gud? mijn augu munu sia þad a heñe /
nu skal hun verda til ad nidurtrodast /
sm skarned a gotuñi.

11 A þm tijma er madur mun byggia
þijna mura / A þeirre sømu tijd skal ein
stickan vijda koma.

12 A þm sama tijma mun mañ z ko-
ma allt til þijn fra Assur allt af / og
allt til þra føstu stada / z fra festing-
uñe allt til fliootsens / z fra einu hafe
til þess añars / og fra einu fialle til
þess añars.

13 Og landed skal verda audt med sijn-
um iñbyggiurū / fyrer þra athafna a-
vaxtar skulld.

14 Fæd þu þitt foolk med þijnū staf /
þijns arfs hiord / sm bijr allein i einū
skooge / midt a Carmel: læt þa food-
rast i Basan z Gilead / sm i firndeñe.

15 Eg vil sijna høñū undarlega hlu-
te / sm a þeirre tijd / þu gieckst ut af
Ægyptalande.

16 Heidingiarner skulu þad sia / og
smæñast fyrer allañ þra styrk / * legg-
ia hønd a muñ / þra eyru skulu verda
dauf. * Job. 29/ 9. c. 39/ 34. Es. 52/ 15.

17 Þeir skulu * sleikia molld / sm høgg
ormur / skreida / sm ormar a Jørduñe /
af þra holum: hlaupa af hrædslu til
Drottens vors Guds / og ottast fyrer
þier. * Ps. 72/ 9.

18 Hvor er eirn Gud / sm þu / * sm burt
tekur misgiørningeñ / og sm geingur
fram hia yferttrodsluñe / vegna þess ept
erordna af hñs arfe: sm ecke fram-
helldur siñe reide æfenlega / þvi hñ / ja
hñ hefur lyst til myskunseme.

* 2. Mos. 34. 6/ 7. Ps. 103. 3/ 8/ 11.

19 Hañ mun aptur myskuna sig yfer
oss / dempa vora misgiørninga / og þu

munt kasta øllum þeirra syndum i haf-
sens dÿpter.
20 Þu munt hallda vid Jakob * tru-
feste / Abraham myskunseme /
sem þu soorst vorum fed-
rum fra alldødle.

* Ps. 89/3.

ENDER
a Micheæ Book.

Nahums Book.

I. Capitule.

Guds Vandlæting i moote Syndur-
unum.

Ninive byrde / Nahums
þess Elkosita sioonar
book.
2 Gud er * vandlæt-
are / og Drottenñ er
eirn hegnare / (ja)
Drottenñ er eirn hegnare/ꝛ hefur reide/
Drottenñ er eirn hegnare i moote sÿnum
mootstøndurū / ꝛ hñ sm̄ geimer (reid-
ena) handa sÿnū fiandmøñum.

* 2. Mos. 20/ 5.

3 Drottenñ er langlindur/ ꝛ med stoorre
magt/og * mun vÿst ecke hallda (nock-
urn alltÿd fyrer) osekañ/ Drottenñ/ hñs
vegur er i vinde ꝛ i storme / og eitt skÿ
er hñs foota dupt. * 2. Mos. 24/ 7.
4 Sem * straffar hafed/ꝛ giører þad
þurt / ꝛ giører alla straumana þurra.
Vanmegna er Basan og Carmel / og
Libanons bloomstur er vanmegna.

* 2. Mos. 14/ 21.

5 Fiellenñ * skulfu fyrer hønū/ꝛ hæder
nar lrandnudu/ꝛ Jørdenñ er uppsprung-
eñ fyrer hañs augsÿn / og veralldar
(krÿnglañ/) ꝛ aller/ sm̄ bua þar a.

* Ps. 97/ 5. Jer. 4/ 24.

6 Hvør kañ standast fyrer hñs reide?
og hvør kañ standast fyrer hñs ogur-
legre grimd? * hñs reide er ukauseñ sm̄
eirn elldur/ ꝛ klettarner sundurspryñga
fyrer hønū. * 5. Mos. 32/ 22.
7 Drottenñ er goodur til festingar a
neydareñar tÿma / og * þecker þa/ sm̄
vona a hñ. * Ps. 1/ 6.
8 Og nær flooded geingur yfer / mun
hñ giøra þad til eiñrar endalyktar vid
hñs stad/ og myrkred mun ofsækia hñs
fiandmeñ.
9 Hvad vilied þier huxa i mote Drott
ne? hñ giører eirn ender. þar a/) angist
eñ mun ecke koma tvisvar siñum.
10 Þvi dryckiurutarar (eru komner) allt
ad þirnū/ (sm̄ eru) fliettader/ꝛ høfdu
drucked / ꝛ eru forkærder sem eitt þurt
stra aldeiles.
11 Þar er eiñ komeñ ut fra þier / sem
radslagar vondt i moote Drottne / sem
leitar strakskapar rads.
12 So sagde Drottenñ: eñ þo þeir sieu
luckugiefner / ꝛ sieu vÿst marger/ skulu
þr þo vissulega afhøggvast/ꝛ sierhvør
burtfara / Eg hefe nidurlægt þig /
(eñ) vil ecke nidurlægia þig framar.
13 Eñ nu vil eg brioota hñs ok af þi-
er/ ꝛ sundurslÿta þÿn bønd.
14 Þo hefur Drottenñ boded i moote
þier/ad þar skule ecke vera sæde af þÿ-
nu nafne framar meir/ eg vil uppræta
þad utskorna og steipta af þÿns Guds
huse/giøra þier eina grøf /nær þu ert
foraktadur.

II. Capitule.

Ninive Eydelegging.

Sia / a * fiøllunum (koma) eins
(goods) sendeboda fætur/ sem
lætur heyra frid / þu Juda /
halltu heilaga þÿna helge-
daga/ * * bÿtala þÿn heit/ þvi eirn skal-
kur skal ecke framar fara i giegnū þig/
hñ/ hñ er aldeiles upprættur.

* Es. 52/ 7. ** Ps. 50/ 14.

2 Eirn sundurdreifare uppfer i moote
þier/vardveittu festingena/ gief gætur
ad vegunū/styrk lendarnar/giør krapt-
eñ harla sterkañ.

3 Þvi Drottenn hefur snued Jakobs
hofmood / sem Israels hofmood / þvi
plockunarmennerner hafa * afplockad
þa / og fordiarfad þra (vijn)kvistu.
* Jer. 8 / 13.
4 Hanns sterkra skiølldur er raudur /
strijdsmennerner eru purpura-rauder /
vagnarner i lampanna ellde / a þeim deige
hann tilbijr sig / og oddarner hristast.
5 Vagnarner munu fara fram a gøt-
unum / slaast samann a strætunum / þeir eru til
ad lijta sem blis / hlaupa / sem ellding.
6 Hann mun þeinkia um sijna voll-
uga / (þo) skulu þeir falla / nær þeir gan-
ga (fram /) skunda til hennar murs / nær
skiooled skal tilbuast.
7 Þorkenn hia fliotunum eru upplaatenn /
og høllenn nidurbrotenn.
8 Og (drottningenn) Husab er burtfæ-
rd / henne er befalad / ad ganga hradt / og
hennar stulkur skulu leida (hana /) sem
med dufna stune / sem slaa sig a þeirra
hiarta.
9 Og Ninive er eins sem eitt fiske-
dijke med vatn / fra þeim tijma hun (hef-
ur vered til) þo skulu þeir burtfijia.
Standed vid / standed vid (munu þeir
hroopa /) enn eingenn mun lijta (aptur.)
10 Ræned silfre, ræned gulle / þvi þar
er eingenn ender a nægt (edur) a veg-
semd af øllu kostulegu tage.
11 Nun er tæmd / (ja uttæmd og rupplud)
og * hiartad er braadnad / og knien slaast
samann / og þar er siukdoomur i øllum lend-
unum / og allar þra asionur eru kaamlei-
tar. * Es. 13. 7 / 8.
12 Hvar er leonanna bæle / og þad / þar
sem þau (ungu) leon fæddu sig / þar sem
leoninnann / þad (gamla) leon / ja ungu
leonenn geingu / og þar var eingenn / sem
skielfde?
13 Leoned rænte noog fyrer sijna hvol-
pa / og kirkte handa sijnum leoninnum / sem
uppfyllte sijn fylsne med braad / og sijn
bæle med þad rænta.
14 Sia / eg vil til vid þig / seiger sa
Drottenn Zebaoth / ja brenna hennar vag-
na i reiknum / og eitt sverd skal fortæra þij-
num (ungu) leonum / og eg vil uppræta þitt
herfang af Jørdunne / og þinna sendebo-
da hliod skal ecke heyrast framar meir.

III. Capitule.

Ordsøk til Ninive Eydeleggingar.

Wei * einum blood (-sekum) stad /
sem er aldeiles fullur af lyge /
(og) af ofrijke / ræned vill ecke
laata af. * Ez. 24. 6 / 9.
Hab. 3 / 12.
2 Þar er svipnanna hvinur / og hiòola
hareistes hliood / og dunande hestar / og
hriktande vagnar.
3 Þar eru riddarar / sem uppfæra bæ-
de skijnande sverd og blankande spioot /
og þar skulu vera marger slegner / og
mikler hoopar (daudra) buka / ja þar
skal ecke vera ender a bukunum / madur
maa falla a þra buka.
4 (Þad skiedur) vegna þeirrar hooru
storra hoordoma / sem er * frijd / sem hef-
ur um hønd galdur / sem selur heiding-
iana i sijnum hoordome / og kinkoijsternar
med sijnum galdrum. * Openb. 17 / 1.
5 Sia / eg vil til vid þig / seiger sa
Drottenn Zebaoth / og uppfletta * þijnum
følldum yfer þitt andlit / og sijna heid-
ingiunum þijna skømm / og rijkiunum þijna
hædung. * Es. 47 / 3.
6 Og eg vil varpa vidurstiggdum uppa
þig / og giøra þig lijtelmootlega / og set-
ia þig sem eirn speigel.
7 Og þad skiedur / ad aller / sem sia þig /
skulu flija fra þier / og seigia: Ninive er
nidurbrotenn / hvør vill hafa medaum-
kan med henne? hvadann skal eg uppleita
þier huggara?
8 Muntu vera betre enn No / sem var
agnsom / og la i millum fliootanna? sem
hafde vatn allt um kring? hvørrar fest-
ing hafed var / hennar mur var af hafe.
9 Morland og Egyptaland var hennar
styrkur / og þar var ecke ender a. Put
og Lybia voru þijn hialp.
10 Nun var ogso burtflutt / maatte
ganga i fangelse / hennar (sma) børnum
var ogso lamed vid fremst a øllum gøtum /
og þeir køstudu hlut um hennar gøfuga /

og aller heñar volldulger urdu reirder i
fioturen.
11 Þu/ þu skallt ogso verda druckeñ /
verda faleñ/ þu skallt ogso uppleita ei-
na festing fyrer fiandmañenum.
12 Aller þijner føstu (stader eru sem)
fijkiu-trie med nijum avøxtū / ef þau
hristast / þa falla þeir hønū i muñ /
sm̄ þa vill eta.
13 Siaa/ þitt foolk skal verda ad kon-
um midt i þier / þijns lands port eru
vijsulega upplaaten fyrer þijnū fiand-
møñū / elldureñ hefur fortært þijnum
slagbrøndum.
14 Aus þier vatn til festingareñar /
bættu um̄ þijnar festingar / gack i leyr-
bleituna / ꝛ trampadu i leyrnū / bættu
tijgul-ofneñ.
15 Þar skal elldureñ fortæra þier /
sverded fordiarfa þig / fortæra þier /
sm̄ grasormarner/ Fiædu þier eirn flock
(foolks/) sm̄ grasorma/ fiædu þier eirn
flock (foolks/) sm̄ grashoppur.
16 Þu hefur fleire kaupmeñ/ eñ stiørn
ur a Himnenū/ grasormarner hafa ut-
breidt sig / og flija burt.
17 Þijner herrar med koronū/ eru sem
grashoppur /. ꝛ þijner høfudsmeñ/ sem
stoorer grasormar / þr sm̄ setia sijnar
herbuder hia gørdunū a kølldū døgum/
(eñ nær) sooleñ reñur upp / fliuga þr
i burt / ad þar þeckest ecke / hvar eins
stadur vár af þeim.
18 Þijner hyrdarar sofa / o konungur i
Assyria / þijner megtuger munu leggia
sig/ þijner lijder eru sundurtvijstrader a
fiøllunū / ꝛ þar er eingeñ/ sm̄ safnar.
19 Þitt meidsle kañ ecke verda um̄-
bunded / þitt saar er fordiarfad / aller
sm̄ heyrdu tijdende um̄ þig / kløppudu
med høndunū yfer þier/ þvi yfer
hvørn er ecke þijn vondska yfer
geingeñ sijfelldlega.

ENDER.
a Nahums Book.

Habakuks Book.

I. Capitule.

Þeirra Chaldæisku Iñfall i Juda.

Su byrde / sem Habakuk
spaamadur / hefur sied.
2 Drotteñ/ * hvad lein-
ge skal eg hroopa/ og þu
villt ecke heyra ? (jaa)
hroopa (hatt) til þijn
vegna ofrijkes / ꝛ þu villt ecke frelsa?
* Ps. 13. 2/ 3. Ps. 22/ 2.
3 Hvi lætur þu mig siaa mædu ꝛ skoda
erfide / bæde ræn ꝛ hreckvijse er fyrer
mier / Og þad er (skied/) hñ upptook
kijf og þrætu.
4 Þar fyrer er løgmaaled veiklad/ og
doomureñ utgeingur ecke æfenlega/ þvi
eirn ogudlegur er kryngum þañ riett-
ferduga/ þar fyrer utgeingur rangur
doomur.
5 Siaed a medal heidingiaña/ ꝛ merk-
ed ꝛ forundred ydur/ jaa forundred ydur/
þvi * eg giøre eitt verk a ydar tijd/ þier
munud ecke trua þvi / nær þad er for-
taled. * P. G. 13/ 41.
6 Þvi siaa/ eg uppvek Chaldæana/ eina
beiska ꝛ snara þiood / þa sm̄ skal fara
so vijdt sm̄ landed er/ ad iñtaka bustade/
sm̄ ecke heyra heñe til.
7 Hun skal vera ognarleg ꝛ hrædeleg /
hvørrar riettur og hvørrar hatign ut-
kiemur af þeirre (sonu.)
8 Heñar hestar eru vekre eñ pardus/ ꝛ
þeir munu vera snarare eñ * ulfar um̄
aptaneñ. Og heñar reidmeñ fara vijdt
ꝛ dreift/ heñar reidmeñ koma langt ad/
og fliuga sm̄ * * ein ørn / þar flijter
sier til ad eta. * Zoph. 3/ 3.
** Matth. 24/ 28. etc.
9 Hun kiemur øllsamañ til ad giøra
ofrijke/ þra aasiaaner horfa a moote aust-
re / og mun safna i fangelse sem
sandenum.

10 Og hun / hun mun spotta konung-
ana / z hlæia ad høfdingiunū / hun/
hun mun hlæia ad allre festing/z saf-
na molldu/ z inntaka hana.
11 Þa mun hñ skipta giede/ z fara yf-
er/z verda sekur/þesse hñs styrkur heyr
er hñs Gude til.
12 Hvort varstu ecke fra alldodle miñ
Heilagur ? Drottenn miñ Gud / * vier
munū ecke deyia : Drottenn / þu hefur
sett hñ til eins dooms/z þu/biarg/hef-
ur grundvallad hñ til ad straffa.
* Jer. 10/24. C. 46/28.
13 (Þijn) augu eru hreinnre/ enn ad þu
(giarnañ)sier illt/z þu kant ecke hor-
fa a eymdena. * Hvi skylldir þu (þa)
lijta til þra fraafølldu/þeigia/nær ei-
tn ogudlegur uppsvelger eirn riettferd-
ugre/enn hñ ? * Job. 21/7. etc. Jer. 12/1.
14 Og(hvi) skylldir þu giøra mañeskt-
iurnar sm̄ fiska i hafenu/ sm̄ orma/ er
hafa eingañ drottnara.
* 4. Mos. 27. 17.
15 Hann kann draga þa upp allasamañ
med einū aungle/ safna þm̄ i siñ haaf/
og samañsafna þeim i sitt net. Þar
fyrer mun hañ gledia z kiæta sig/
16 Þar fyrer mun hñ offra til sijns
haafs / z giøra reykelse fyrer sitt net /
af þvi hñs hlutdeild er feit af þeim /
z hñs matur kræselegur.
17 Hvort skyllde hñ(alltijd)vegna þess
utkasta sijnu haaf/og ecke aflaata alltijd
ad slaa foolk i hel.

II. Capitule.

Sioon um̄ þeirra Babyloniskū Undergang.

Eg * stood a miñe vakt/og stød-
vade mig a festinguñe / og
gaumgiæfde ad sia / hvad hñ
villde tala vid mig / z hvøriu
eg skyllde svara uppa mitt kløgumaal.
* Es. 21/8.
2 Og Drottenn svarade mier/z sagde:
skrifa eina sioon/ z set hana skijrlega a
tøblurnar/ ad hñ kuñe lesa þar i/ sem
hleipur (fram hia.)
3 Þvi þar er enn nu sioon til þrar aa-
setttu (tijdar/) og hañ mun utsegia
þad mote endernum /z ecke liuga / Ef
hañ tefur/ *bijd epter hønū/ þvi hañ
mun vissulega koma / ecke verda epter.
* Ps. 27/14. Ps. 42/6.
4 Sia/hañs saal er upphrokud/ hun
er ecke riett i hønū/ Enn * eirn riettlaa-
tur fyrer sijna tru/ skal lifa.
* Rom. 1/17. Gal. 3/11.
5 Og med þvi hañ hefur forsied sig
med vijnenu/ er eirn drambláatur maad-
ur/z kañ ecke verä stilltur/sm̄ utbreider
sijna saal / sm̄ helvijte / z hañ er sem
daudenn / þar kañ ecke mettast / z vill
safna til sijn øllū heidingiunū/z safna
til sijn øllum lijdum.
6 Skilldu ecke þesser (þaa) aller upp-
taka eirn ordshatt yfer hønū /z myrk-
rar rædu utlegging fyrer hañs skulld:
z sierhvør mun segia: vei hønū/ ſ eyk-
ur þad/ sm̄ heyrer hønū ecke til/ hvad
leinge(skal þad vara?) z sa/ sm̄ hleður
sig med þickre lediu.
7 Skilldu þr ecke snart uppstanda/sm̄
bijta þig: z uppvakna/ sm̄ roota þier?
z skilldir þu ecke verda þeim ad her-
fange?
8 Af þvi þu / þu hefur rænt marga
heidingia/munu aller þr/sm̄ eru afga-
ngs af foolkenu / ræna þig / * Fyrer
mañesktuñar blood.(skulld/) z ofrijke i
mooke landenu/(sa) stadnum/z øllum/
sm̄ bua þar i * v. 17.
9 Vei þeim aagiørnu med eirnre von-
dre aagirne fyrer sitt hus / ad setia sitt
hreidur a þvi haaa / ad frija sig fra o-
luckuñar vallde.
10 Þu raadslagader skamarlega fyrer
þitt hus / i þvi þu fæckader morgum
lijdū/z syndgader moote þiñe saal.
11 Þvi steinneñ af veggnū skal hroo-
pa/z biaalkenn af trienu svara hønum.
12 * Vei þm̄/ sm̄ bygger eirn stad med
blood.(skulld/) Og tilbijr eirn stad med
ranglæte. * Jer 22/13.
Ezech. 24. 9. Nah. 3/1.
13 Sia/mun þad ecke (koma) fra þm̄
Drottne Zebaoth / ad foolked mun ha-

sa nooa ad giøra med ello / ⁊ almugeñ
þreytest forgiefens?
14 Þvi * Jordiñ mun fillast/ ad skinia
Drottens dyrd/so sm̄ vøtneñ hylia yf-
er hafed. * Es. 11/ 9.
15 Vei einū / sm̄ skeinker a fyrer siñ
naunga/(ja þier/) sm̄ ler þyna flosku
fram/ ⁊ giører ogso(adra)druckna/ ad
sia a þeirra skøm̄.
16 Þu skallt(ogso)mettast med skøm̄ /
framar eñ med æru/ * Dreck þu ogso /
lat sia forhudena. Drottens hægre
handar kaleikur skal hoolfa sier ofañ
yfer þig / ⁊ ein skammarleg (spya) skal
koma yfer þyna vegsemd. * Ps. 60/5.
Ps. 75/ 9. Es. 51/ 17.
17 Þvi þad ofrijke moote Libanon skal
hylia þig/ ⁊ dyrañā erdeilegging skielfa
þa fyrer mañeskiuñar blood (skulld/)
og ofrijke moote landenu / (ja) moote
stadnū / ⁊ øllū sm̄ bua þar i.
18 Hvad kañ eitt utskored(lykneske)gag
na / af þvi hñ utskar þad / sm̄ tilbioo
þade (edur) eitt steypt (bylæte /) og
eirn / sm̄ kieñer lyge? þvi eirn meistare
treide sig uppa sitt verk/i þvi hñ giør-
de mallausa afgude.
19 Vei einū/ * sm̄ seiger til triesens:
vakna upp/(ja) til eins mallauss stei-
ne: stattu upp. Mun hñ kieña (þier?)
sa/ * * hñ er yferdreigeñ med gulle ⁊
silfre, og þar er eingeñ ande i hønū.
* 1. Kong. 18. 26/ 27. ** Ps. 115/ 4.
Ps 135. 15/ 17.
20 Eñ * Drotteñ er i hñs heilaga
mustere/ * * þeig þu fyrer hñs augsyn
øll Jardeñ. * Ps. 11/ 4. * * Ps. 46/ 11.

III. Capitule.

Bæn um̄ Foolksens Verndan.

Habakuks spamañsens bæn yf-
er sig onoth.
2 Drotteñ / þegar eg heyrde
tijdende fra þier/ ottadest eg :
Drotteñ/lijfga þitt verk midt a arun-
um/þu munt kuñgiøra þad midt a ar
unū/ J reide þe mun þier i hug koma
miskunsemeñ.
3 Gud kom fra Theman / ⁊ sa Hei-
lage fra Parans fialle / Sela. Hañ
hulde Himeneñ med sine dyrd. og * Jord
eñ var full af hñs lofstyr. * Es. 6/3.
Ps. 72/ 19.
4 Og þar var eitt skyn / sm̄ lioosed /
(þar geingu) heñū tvø horn af hñs
hende/⁊ þar var hñs styrkur huleñ.
5 Drepsoott foor undañ hñs auglite /
og (gloande) kol utkom fram̄ undañ
hñs footum.
6 Hañ stood ⁊ mællte Jørdena / leit /
⁊ kom heidingiunū til ad skielfa/ og eilijf
fiøll urdu sundursleigeñ : þær eilijfu
hæder beigdu sig/hñ hefur eilijfa vegu.
7 Under ranglætenu sa eg Cusans
fialldbuder : tiølldeñ i Madians lande
hrijstust.
8 Munde Drotteñ vera reidur uppa
fliooteñ : munde þyn reide vera moote
fliootunū: munde þyn bræde vera moote
hafenu þar þu foorst a þynū hestum:
þyner vagnar voru hiaalpræde.
9 Þiñ boge mun vijst ber verda / (eptt-
er) þeñ edum til kynkvijslaña / sem er
sagt/Sela/þu klaufst Jordena handa
straumunum.
10 Fiølleñ sau þig / urdu hrædd : *
vatnsstraumarner hlupu burt/afgruñ-
ed liet sig heyra / hæderner uppliptu
þra hondū. * 2. Mos. 14/21. Jos. 3/1.
11 Soleñ/ * (ja)tungled stoodu(kyrr/)
i (þeirra) heimkiñe: med lioosenu gein-
gū þynar pijlur (i burt/) med glansa
þyns blankande spioots. * Jos. 10/13.
12 Þu tredur Jørdena med reide/þresk-
er heidingiana med grimd.
13 Þu droost ut/ ad frelsa þitt foolk/
ad frelsa þiñ smurda/sundursloost høf
uded af eins ogudlegs huse / þegar þu
berañ giørder grundvølleñ allt til hals
eins/ Sela.
14 Þu i giegnumstackst høfuded fyrer
hñs landsþorpū / med hñs støfū/ þeir
fooru flioott til ad fordiarfa mig /
þeirra lyst var sem til ad eta eirn aum-
añ i leyne.
15 Þu lietst þyna hesta ganga i haf-
enu / (ja) i margra vatna safne.

16 Eg heyrde þad / og minn kvidur
ſkielfdeſt / mijnar varer titrudu vegna
hlioodſens/ þar kom rotnan i mijn bein/
og eg ſkielfdeſt ſo ſem eg ſtood : ad eg
kynne ad hvijlaſt a hrigdarennar tijma /
nær hann fer upp i moote foolkenu / vill
hann afhøggva þad.
17 Jafnvel fijkna-tried mun ecke græn
ka / og þar mun ecke vera groode i
vijn-vidunum/ vidſmiørs-avøxturenn mun
bregdaſt / og eingenn af økrunum giefa
fædu/ So ad menn munu ſlijta ſaudena
af ſtaarhuſenu / og þar munu ecke vera
uxar a ſtøllunum.
18 Þo vil eg/ eg * gledia mig i Drott-
ne : vera gladvær i mijns hiaalpræres
Gude. * Eſ. 61/ 10.
19 Sa Drottenn Drottenn er mijn hrey-
ſte/ og mun ſetia mijna fætur ſem hiind-
anna/ og læta mig gaanga a mijn-
um hædum/ Fyrer ſaungmeiſt-
arann a mijna ſtreingialeike.

ENDER

a Habakuks Book.

Zophoniæ Bok.

I. Capitule.

Umm Juda Undergang.

Drottens ord/ ſem ſkiede til
Zophonias/ Cuſi ſonar/
Gedaliæ ſonar/ Amariæ
ſonar/ Ezechiæ ſonar/ i
Joſiæ Amons ſonar/ Ju
da konungs tijd.
2 Eg vil viſſulega burttaka allt af
landenu/ ſeiger Drottenn.
3 Eg vil burttaka manneſkiurnar og dijr
enn/ burttaka fuglana under Himnenum /
og fiſkana i hafenu/ og * hneixlaner med
þeim ogudlegu / iaa uppræta manneſkiur-
nar af landenu / ſeiger Drottenn.
* Matth. 13/ 41.
4 Og eg vil utrietta mijna hønd moot
Juda/ og moote øllum / ſem bua i Jeruſa
lem/ Og uppræta af þeſſum ſtad þær epter
orona af Baal / (og) þau * Camarims
nøfn med preſtunum.
* 2 Kong. 23/ 5.
5 Og þa/ ſem bidia a þeckiunum/ fyrer
Himenſens her/ og þa ſem tilbidia / og *
ſveria vid Drottenn og ſveria vid Mel-
cham/ * Joſ. 23/ 7.
6 Og þa / ſem * vijkia til baka fraa
Drottne / og ſem ecke ſkeita Drottne / og
ecke akta hann. * Eſ. 1/ 2.
7 * Þeig fyrer þeim Drottne Drott-
ne / þvi Drottens dagur er nalægur /
þvi Drottenn hefur tilreidt eitt (ſlaat
ur-) offur / helgad ſijna bodsmenn.
* Oſ. 46/ 11.
8 Og þad ſkal ſkie * a Drottens (ſlaat-
runar) offurs deige / þa vil eg vitia
høfdingianna og konungſens barna/ og
allra ſem bera framande klædnad.
* Eſ. 30/ 25.
9 Og eg vil vitia hvørs þeſſ/ ſem ſtøck
ur yferdyra þrøſkulldenn/ a þeim ſama
tijma / þeir ſem fylla þeirra drottna
hus med ofrijke og ſvik.
10 Og þar ſkal vera a þeim ſama
tijma ſeiger Drottenn eins hroops hliod
fraa fiſke-portenu / og ein ylfran fraa
þeim ødrum (parte /) og einnrar ſtorrar
eymdar (oop) fraa hædunum.
11 Ylbred / þier ſem bued i Machtes /
þvi allt foolk af kaupmønnunum eru i
burtu / aller ſem bera peninga / upp
rætter.
12 Og þad ſkiedur a þeim ſama tijma/
vil eg rannſaka Jeruſalem med lyktun-
um / og vitia þæra lyda / ſem liggia a þæra
dreggium / þæra / ſem ſeigia i þæra hiarta :
Drottenn mun ecke giøra gott / og ei
giøra illt.
13 Þar fyrer ſkal þæra gotz verda ad
herfange/ og þæra hus ad eirnre eide
mørk / Og * þeir ſkulu biggia hus / enn
ecke bua (i þeim.) Og * * planta vijn-
garda/ enn ecke dreckia vijn af þeim.
* Amos 5/ 11. * * 5. Moſ. 28/ 30.

14 (Þvi) * Drottens/sa stoore dagur
er nálægur/ er nálægur/ z hradar sier
miøg / Þar er Drottens dags hliood /
þar hroopar ein̄ sterkur beisklega.
* Joel 1/ 15.
15 Sa* same dagur er grimdar dagur/
hrygdar z angistar dagur/ hvreistes z
storms dagur/ myrkurs z þoku dagur /
skya z myrkvidres dagur/
* Jer. 30/ 7. etc.
16 Basunu z trometu dagur i giegn
þeim føstu stødum / og i giegn þeim
haau tindum.
17 Og eg vil giøra foolked hrædt / og
þr skulu ganga sm̃ þeir blindu/þvi þr
hafa syndgad fyrer Drottne: og þra
blood skal uthellast/ sm̃ dupt/ og þeirra
lijkame sem myke.
18 Hvørke * þra silfur edur þra gull
skal kun̄a frelsa þa a Drottens reide
deige / helldur skal allt landed for-
tærast af han̄s vandlætingar elld/þvi
** hn̄ mun vissulega giøra ein̄ braad-
an̄ ender vid alla / sm̃ bua i landenu.
* Ezech. 7/ 19. etc. ** Zoph. 3/ 8.

II. Capitule.

Aminning til Umvendunar.

Ransaked ydur/ja ransaked yd-
ur/þier sm̃ erud þad foolk/er
eingen̄ hefur lyst til/
2 Fyrr en̄ þad æsetta fæd-
er/ eins sm̃ * øgn fer burt um̃ dagen̄/
fyrr en̄ Drottens reide grimd kiemur
yfer ydur/ fyrr en̄ Drottens reide dag-
ur kiemur yfer ydur. * Ps. 1/ 4.
3 Leited Drottens / aller hoogværer i
landenu / sem hallda hn̄s riett : leited
riettlætesins/ leited hoogværdaren̄ar /
uppa þad þier mæskie / kun̄ed dyliast
a Drottens reide deige.
4 Þvi Assa skal verda yfergiefen̄ / og
Ascalon e deleggiast: Asdod/hana skal
man̄ um̃ middeiged utreka / z Ekron
skal upprækiast (med root.)
5 Vei þm̃/sm̃ bua hia stoorar skydun̄e/
lijdun̄ af þm̃ Cretum: Drottens ord er
yfer ydur/ þu Canaan/ * Philisteann̄a
land/ z eg vil fordiarfa þig/ ad eingen̄
skule bua(þar) * Jer. 47/ 1. etc.
6 Og stoorar skydan̄ skal vera upphlad-
en̄ smala-hus z sauda-hus/
7 Og þar skal vera ein̄ spotte fyrer,
þad eftirordna af Juda huse(til hlut
skiptes/) þeir skulu foodra þar a- þeir
skulu leggia sig i Ascalons husu̅ / þvi
Drotten̄ þeirra Gud mun vitia þra /
z snua þeirra fangelse.
8 Eg heyrde Moabs brijxle/ z Am̃ons
barna spottaner/med hvørium̄ þr hæddu
mitt foolk / og hroosudu sier a þeirra
landamerke.
9 Þar fyrer/ (so san̄arlega) eg life /
seiger sa Drotten̄ Zebaoth / Israels
Gud/ þa skal Moab vera sm̃ * Sodo-
ma/ z Am̃ons børn sm̃ Gomorra / (ja
sm̃) ein̄ netlu-buskur z sallt-grof / og
eydelegging æfenlega / þad eftirordna
af mijnu foolke skal ræna þa / og þad
eftirordna af (mijnu) foolke erfa þa-
* 1. Mos. 19/ 24.
10 Þetta skal henda þa fyrer þeirra
hofmoods skulld / af þvi þr hæddu og
hroosudu sier yfer þess Drottens Ze-
baoths foolke.
11 Drotten̄ mun vera hrædelegur yf-
er þm̃/ þvi hn̄ lief megrast alla gude a
Jordun̄e: og þr munu tilbidia hn̄/hvør
i sijnu̅ stad/ ja allar heidingiann̄a eyar.
12 Þier Morlendingar skulud og so
sialfer i helslast/med mijnu sverde.
13 Han̄ mun z utrietta sijna hønd yf-
er nordred/ z fordiarfa Assyria/ z giøra
Ninive i eyde/ þurra sm̃ eydemørkena.
14 Og * hiarder skulu liggia midt þar
i/(ja)allslags dyr a medal heidingiann̄a/
Og þar skal bæde** Pelikan z Kippod
bua a þra turnu̅ / (þeirra) hliood skal
syngia i vindauganu/eydeleggingen̄ skal
vera a dyra-trienu/ þvi hen̄ar cedrus-
vidur er ber. * Es. 13/ 21. c. 34/ 11.
** Ps. 102/ 7.
15 Þetta er sa gladvære stadur/ sa sm̃
bioo ohult/ sm̃ sagde i sijnu hiarta: eg
er/ z fyrer utan̄ mig eingen̄ meir. Hvør
nen̄ er hn̄ orden̄ i eyde: ad dijrs bæle z
hvør sem geingur þar fram̃ um̃ / ma
biistra/

blijstra/ (og) klappa med sinē hende.

III. Capitule.

Nookan pyrer pa Ohlijdnu/ og Hugg un fyrer pa Gudhræddu.

Wei þeirre vanriktudu og saurgudu / þeirre borg / hefie sem ræner (adra.)

2 Hun villde ecke hlijda raustenē/ medtook ecke agañ : hun reidde sig ecke uppa Drottenñ/ hiellt sig ei til sijns Guds.

3 Hennar * hofdingiar i heñe/ voru oskrande leon / hennar doomarar ulfar um aptaneñ / sem lieku ecke eitt bein epter verda til morguns. * Ezech. 22/ 27. Mich. 3/ 11.

4 Hennar spaamenñ eru liettferduger / hreckvijsser meñ/ hennar prestar vanhelgudu helgedoomeñ / brukudu ofrijke vid løgmaaled.

5 Drottenñ er riettvijs þar iñe / mun ecke giora oriett / hvørn morgun læta sitt riett koma til lioossens / hñ lætur ecke af / eñ eirn ranglætur kañ ecke skammast sijn.

6 Eg liet uppræta heidingiana / þra hirningar eru eydelagdar / eg liet fordiarfa þra gotur/ so eingeñ gieck i gieg num / þeirra stader eru eydelagder / ad þar er eingeñ/ þar buir eingeñ.

7 Eg sagde. þu skallt þo ottast mig/ medtaka agañ / z hennar bustadur mun ecke upprætast : allt þad/ sm̄ eg villde vitia þra med / þeir høfdu sannarlega ærla teked sig upp/ * fordiarfad allar þra athafner. * Jer. 4/ 22.

8 Þar fyrer bijded epter mier / segger Drottenñ/ til þess dags eg vil uppstanda til herfangs/ Þvi þad er miñ doomur/ ad safna heidingiunū/ad eg samañ fære rijkeñ/ ad uthella mine reide yfer þa/(sæ)allrar miñar reide grimd / þvi øll Jørdeñ skal fortærast med miñar vandlætingar ellde.

9 Sannarlega / þa vil eg snua * eitire hreinnre vør til foolksens/ ad þeir skule aller akalla Drottens nafn/ad þioona honū i eindrægne. * Es. 40/ 2. Os. 2/ 4.

10 Fra hiñe sijdu a * Morlands flotum / munu mijner tilbidiendur (m d) miña utdreifdra dætrū / framl era mitt skeink. * P. G. 8/ 27.

11 A þeim sama tijmam muntu ecke skammast þijn fyrer allar þijnar athafnir med hvørium þu hefur forsied þig i mote mier / Þvi eg vil þa burt taka fra þier / þa sm̄ dreissa af þijnū ypparlegleika/ * z þu skallt ecke upphefia þig framarmeir fyrer mijns heilaga fialls skulld. * Jer. 7/ 4.

12 Eñ eg * vil læta eitt aumt z lijtelmotlegt folk verda afgangs i þier / z þr munu vona a Drottens nafn. * Es. 1/ 9. Ezech 6/ 8.

13 Þeir epterordnu i Israel munu ecke giora oriett / z ei tala lijge / og * þar skal ecke fiñast ein svikafull tunga i þra muñe / þvi þr / þeir skulu fodrast z hvijla / og þar skal eingeñ skielfa. * Openb. 14/ 5.

14 * Gled þig Zions dotter / hrope þier af Israel / vertu glød z lifstug i giørvøllu hiarta/ Jerusalems dotter. * Zach. 9/ 9.

15 Drottenñ hefur burtsnued þijnum doomū / burtteked þijna fiandmeñ. Drottenñ Israels konungur * er iñe i þier/þu skallt ecke siaa olucku framarmeir. * Es. 41/ 10. c. 43/ 1.

16 A þeim sama deige skal sagt verda til Jerusalem: ottastu ecke/ Til Zion: læt þijnar hendur ecke vera latar.

17 Drottenñ þiñ Gud er iñe i þier / eirn megtugur skal frelsa/ vera lifstugur yfer þier med glede / þeiga fyrer sijns kiærleika skulld/giora sig gladvær añ yfer þier med fagnadar (saung:)

18 þ sm̄ hriggvu/(af þvi þr komu ecke) til hatijdareñar (samkomu/) hefe eg safnad/ þr voru af þier / þar var ein hædugleg birde yfer þeim:

19 Siaa/ eg vil giora (ender) a øllū / sm̄ niðurþricktu þier a þre somu tijd / og * frelsa hana/ sm̄ halltrar/ z safna heñe / sm̄ er utskufud / z giora þa til

loffſtŷrs/ ꝛ til eins nafns i øllu land
enu/ ſm̃ þr voru ſmæaader i.
* Mich. 4/ 7.
20 A þeim ſama tŷma vil eg læta ydur
koma / ſæ a þeim tŷma eg ſafna ydur
þvi *eg vil giøra ydur til eins nafns/
ꝛ til eins loffſtŷrs a medal allra lŷda a
Jørduñe / nær ** eg um̃breite ydar
fængelſum fyrer ydar augum/ ſag-
de Drotteñ. * Zach. 1/ 16.
** 5. Moſ. 30/3. Jer. 29/14.
E. 30/ 3. Oſ. 6/ 11.
Zoph. 2/ 7.

ENDER
a Zophoniæ Book.

Haggæi Book.

I. Capitule.

Straffs Predikun i moote Forſoom
un i Muſtereſens Byggingar Verke.

A þvi ødru kongs Darii
aare/ i þeim ſiotta mæn-
ade/ a þeim firſta deige
i mænadenum / ſkiede
Drottens ord fyrer *
Haggæum ſpæmañ til
ZoroBabel/ Sealthiels ſonar / Juda
høfdingia/ og til Joſua/ Jozadaks ſon-
ar/ þeſſ ÿpparſta preſts/ ſeigiande:
* Eſr. 5. 1/ 2.
2 So ſagde ſa Drotteñ Zebaoth/ ſeig-
iande : þetta foolk ſeiger : tŷmeñ er
ecke komeñ/ tŷmeñ til ad byggia Drott-
ens hus.
3 Og Drottens ord ſkiede fyrer Hag-
gæum ſpæmañ/ ſeigiande:
4 Mun þad vera ydar tŷme / ad þier
ſkuled bua i ydar þiliudũ huſũ/ og þetta
hus ſkule vera i eyde ?
5 Og nu / ſo ſagde ſa Drotteñ Zeba-
oth: giefed giætur ad ydar vegũ.
6 Þier * ſæed myklu/ ꝛ læted lŷted iñ/
** eted/ og verded ecke mettir/ drecked/
ꝛ verded ecke druckner/ klæded ydur/ og
verded ecke varmer þar af / og hvør
hellſt/ ſm̃ leiger ſig burt/ fær laun i eiñ
ſliteñ pung. * 5. Moſ. 28/ 38. etc.
** 3. Moſ. 26/ 26. Oſ. 4/ 10.
7 So ſagde ſa Drotteñ Zebaoth: gief
ed giætur ad ydar vegum.
8 Gænged uppa fialled/ ꝛ ſæked trie /
ꝛ bygged huſed / og eg vil hafa liſt þar
til / og audſŷna (mŷna) dyrd / ſagde
Drotteñ.
9 Þier lŷted til mykels/ ꝛ ſiæ/ (þier ød
leſt) lŷted/ (og) nær þier hafed fært þad
heim / þa blæs eg þar æ: Hvar fyrer
(þad?) ſeiger ſa Drotteñ Zebaoth/ fyr
er mŷns huſs ſkulld/ ſm̃ er i eyde / ꝛ af
þvi þier hlauped / hvør vegna ſŷns
(eigeñ) huſs.
10 Þar fyrer loka Himnarner ſier apt
ur yfer ydur/ * ad giefa ecke døgg/ og
Jørdeñ hefur iñebirgt ſiñ grooda.
* 1. Kong. 17/ 1.
11 Þvi eg gefe kallad * þurk yfer Jørd
ena/ ꝛ yfer fiølleñ/ og yfer korned/ og
yfer muſtena/ ꝛ yfer vidſmiøred/ ꝛ yf-
er þad/ ſm̃ Jørdeñ ſkyllde giefa af ſier/
ꝛ yfer foolked/ og yfer fied/ ꝛ yfer allra
handa verk. * c. 2/ 18. Amos 4/ 9.
12 Þa hlŷdde ZoroBabel Sealthiels
ſon/ ꝛ Joſua Jozadaks ſon/ ſa ypparſte
preſtur / ꝛ allt epterorded af foolkenu/
Drottens þeirra Guds rauſt / ꝛ Hag-
gæi ſpæmañs ordũ/ eins ſem Drotteñ
þeirra Gud hafde ſendt hñ/ Og foolk-
ed ottadeſt fyrer Drottne.
13 Þa ſagde Haggæus Drottens ſend
bode fyrer Drottens bodſkap / til foolk-
ſens/ ſeigiande: * eg er med ydur/ ſeiger
Drotteñ. * c. 2/ 5.
14 Og Drotteñ uppvakte ZoroBa-
bels Sealthiels ſonar Juda høfdingia
anda/ og Joſua Jozadaks ſonar / þeſſ
ypparſta preſts anda/ og alls þeſſ epter
ordna foolks anda / og þeir komu og
giørdu erfided a þeſſ Drottens Zeba-
oths þeirra Guds huſe.

II. Capitule.

Spædoomur um̃ þeſſ añars Muſteres
Veg-

Vegsemd þ Saker Messiæ Tilkomu.

A þeim fioorda og tuttugasta
deige i mánadenū/ i þm̃ siotta
(mánade/) a þui ødru kongs
Darii are.

2 A þm̃ siøunda (mánade/) a þeim
fyrsta & tuttugasta (deige) i mánaden-
um/ * skiede Drottens ord fyrer Hag-
gæum spámañ/ og sagde: * c. 1/ 1.

3 Tala þo til ZoroBabel Sealthiels
sonar/ Juda høfdingia / og til Josva
Jozadaks sonar/ þess ypparsta prests/
& til þess epterordna folks / & seig:

4 Hvør er epterordeñ a medal ydar /
sm̃ sá þetta hus i siñe fyrre vegsemd?
og hvørneñ siaed þier þad nu? er þad
ecke i moote þui sm̃ eckert fyrer ydar
augum.

5 Þo nu/ Zoro Babel/ vertu hughraust-
ur/ seiger Drotteñ/ & vertu hughraust-
ur Josva Jozadaks son / þu ypparste
prestur/ & vertu hughraust/ allt foolk i
landenu/ seiger Drotteñ/ & giøred þad/
þui eg er med ydur / seiger sa Drott-
eñ Zebaoth.

6 (Jhuged) þad ord / (epter) hvøriu
eg * giørde (sattmála) vid ydur/ þegar
þier foorud ut af Egyptalande/ & miñ
Ande blyfur samt a medal ydar/ ottest
ecke. * 2. Mos. 19/ 5.

7 Þui so sagde sa Drotteñ Zebaoth:
þad er eñ nu skamt til/ * og eg vil hrista
Himnana/ & Jordena/ og hafed/ & þad
þurra. * Ebr. 12/ 26.

8 Já eg vil hrista alla heidingiana /
og * allra heidingiaña epterlaungun
skal koma. Og eg vil filla þetta hus
med vegsemd / sagde sa Drotteñ Zeba-
oth. * Es. 49/ 6.

9 Silfred heyrer mier til/ gulled heyr-
er mier til / seiger sa Drotteñ Ze-
baoth.

10 Þesse hins sydara husens * veg-
semd skal verda stærre / eñ þess fyrra /
sagde sa Drotteñ Zebaoth / og eg vil
giefa frid i þessū stad/ seiger sa Drott
eñ Zebaoth. * Mal 3/ 1.

11 A þm̃ fioorda & tuttugasta (deige)
i þm̃ nyunda (mánade/) a þui ødru
Darii are / skiede Drottens ord fyrer
Haggæum spámañ/ seigiande:

12 So sagde sa Drotteñ Zebaoth: spyr
þo prestana um̃ løgmáled/ og seig:

13 Siá / kañ nockur bera heilagt kiøt
i syns klædnadar lafe/ & snerta med sy-
nu lafe brauded / edur vellingeñ / edur
vyned/ edur oleum/ eda hvad fyrer mat
þad være/ skyllde þad helgast: og prest-
arner svørudu / og søgdu / ney.

14 Og Haggæus sagde: ef eirn ohreirn
* yfer einu lyke snerter nockud af øllū
þessū hlutū / mun þad verda ohreint?
& presturen svarade/ og sagde: þad verd
ur ohreint. * 3. Mos. 5/ 2.
C. 11. 24/ 36/ 39.

15 Þa svarade Haggæus / og sagde:
so er þetta foolk/ & so er þess (hattar)
foolk fyrer mer / seiger Drotteñ/ og so
er allt þra handa verk / og hvad þeir
offra þar / þad er ohreint.

16 Og nu / giefed þo gaum ad / fra
þessum deige / og til forna / fyrr eñ
þar var lagdur steirn a stein i Drott-
ens huse.

17 Ad nær nockur kom til * (korn-)
hruguñar/ (hvar þar skyllдu vera) tutt
ugu (mælerar/) þa voru (ecke nema)
tyu / kiæme hañ til þessu-kiersens / til
ad filla fimtyu (skioolur) af eirnre
þressu/ þa voru (ecke nema) tuttugu.
* C. 1/ 6.

18 Eg * sloo ydur med þurk/ & med þvi
bruña (korne/) og med hagle/ (já) allt
ydar handa erfide/ Og þier (snerud yd-
ur) ecke til myn/ seiger Drotteñ.
* C. 1/ 11. Os. 4/ 9.

19 Giefed nu gaum ad/ fra þessū dei-
ge & til forna / (sem er) fra þeim fio
rda & tuttugasta deige i þeim nyunda
(mánade/) allt til þess dags Drotteñs
musteres grundvollur var lagdur/ gief-
ed gaum (þar ad:)

20 Mun sæded vera eñ nu i hløduñe?
(já) hvørke vyn-tried/ edur fyku-tried/
edur granata-tried/ edur oliu-tried bar
(nockud / eñ) fra þessum deige vil eg
blessa.

21 Og Drottens ord skiede añad siñ
til Naggæum/ a þeim fiorda & tuttug
asta (deige) i manadenum/seigande:
22 Seig til ZoroBabel/ Juda høfdin
gia/seigande: * jeg vil hrista Himeneñ
og Jordena. * v. 7.
23 Og kollkasta rijkiaña stoole/ & eyde-
leg gia heidingiaña rijkes styrk / & koll
kasta vagnenū/ & þeim sm̄ fara þar a/
& hestarner skulu nidurdetta / & þr sm̄
ryda a þeim / * hvør fyrer þess añars
sverde. * Ezech. 38/21.
24 A þeim sama tijma / seiger sa
Drottenn Zebaoth / vil eg taka þig
ZoroBabel Sealthiels son/ miñ þien
are / seiger Drotteñ/& setia þig
sm̄ eirn signets-hring/ þvi eg
hefe utvaled þig / seiger sa
Drotteñ Zebaoth.

ENDER
a Naggæi Book.

Zachariæ Book.

I. Capitule.

Spamañsens Siooner.

I þeim attunda manade /
a þvi ødru Darii are /
skiede Drottens ord til *
Zacharias Barachiæ son
ar/Iddo sonar/spamañ-
sens / seigiande:
* Esr. 5/1.
2 Drotteñ er sar-reidur uppa ydar
fedur.
3 Þar fyrer skalltu seigia til þra, so
sagde sa Drotteñ Zebaoth: * snued
vid til mijn / seiger sa Drotteñ Ze-
baoth/so vil eg snua vid til ydar/sagde
sa Drotteñ Zebaoth. * Jak. 4/8.
4 Vered ecke sm̄ ydar fedur/til hvørra
þr * framlidnu spameñ hropudu/seig-
iande: so sagde sa Drotteñ Zebaoth:
snued þo vid fra ydar þeim vondu
vegū/ & ydar þeim vondu athøfnū/ eñ
þr hlijddu ecke/& økludu mig ecke/seig-
er Drotteñ. * Es. 31/6. c. 45/22.
Jer. 3/12. Ezech. 18 11. Os. 14/2. Joel. 2/12.
5 Ydar fedur/hvar eru þr? & spameñ-
erner / mundu þr kuña ad lifa til eilijf
rar tijdar?
6 Er þad ecke (so/) ad mijn ord & mijn
ar skickaner/sm̄ eg baud mijnū þienurū
spamøñunū / hafa þær ecke hitt ydar
fedur? so þr sneru vid / & søgdu: eins
sm̄ sa Drotteñ Zebaoth hafde i siñe /
ad giøra oss epter vorū vegum/ & epter
vorum athøfnum / so hefur hañ
giørt vid oss.
7 A þeim fiorda & tuttugasta deige i
þeim ellefta manade / þad er Sebat
manadi/a þvi ødru Darii are/skiede
Drottens ord til Zacharias Barachiæ
sonar/ Iddo sonar/spamañsens/ seig-
iande:
8 Eg sa um̄ nottena / & sia / eirn
madur reid a einū raudum heste / & hñ
stood vid a medal myrtus-(triaña/) s̄
voru i þvi diupa / & bak vid hñ voru
rauder / graaer og hvijter hestar.
9 Og eg sagde: hvørier eru þesser/
miñ herra? og eingelleñ sm̄ talade vid
mig sagde til mijn: eg / eg vil sijna
þier /hvørier þesser eru.
10 Og sa madur/sm̄ stood vid a medal
myrtus-(triaña/) svarade & sagde:
þesser eru þr/sm̄ Drotteñ hefur sendt/
ad fara i landed.
11 Eñ þr svørudu Drottens eingle /
sm̄ stod vid a medal myrtus-(triaña/)
og søgdu: vier høfū ferdast um̄ i land-
enu/og sia/ allt landed situr & er kirt.
12 Þa svarade Drottens eingell / og
sagde: Drotteñ Zebaoth/hvørsu leinge
villtu ecke * myskuna þig yfer Jerusa-
lem/ & yfer Juda stade/ yfer hvøriū þu
hefur vered reidur/ þesse siøtiju are?
* Ps. 102/ 14.
13 Og Drotteñ svarade einglenū / þm̄
sem talade vid mig/vinsamlegū ordum/
(ja)huggunarsømum ordū.

14 Og

14 Og eingelleñ/ sa sm̄ talade vid mig/
sagde til myn/ Hroopa z seig: so sagde
sa Drotteñ Zebaoth: eg hefe vered vand
lætare fyrer Jerusalem / z fyrer Zion
med eirnre stoorre vandlætingu.
15 Eñ eg er sarlega miog reidur uppa
Heidingiana / þa sm̄ eru uggalauser /
þvi eg/ eg var (ecke nema) litted reidur/
eñ þr hialpudu til oluckuñar.
16 Þar fyrer/ so sagde Drotteñ: eg er
snueñ til Jerusalem med myskunseme /
mitt hus skal byggiast þar i/ seiger sa
Drotteñ Zebaoth / og (mæle-)snuran
skal utrekiast yfer Jerusalem.
17 Hroopa eñ nu z seig : so sagde sa
Drotteñ Zebaoth : myner stader skulu
eñ nu utbreidast til goods / z Drotteñ
mun eñ nu hugga Zion/ og eñ nu utvel-
ia Jerusalem.
18 Og eg upplipte mynū augū / z sa:
og sia / þar voru fiogur Horn.
19 Og eg sagde til eingelsens / þess sm̄
talade vid mig: * Hvad eru þesse? og hñ
sagde til myn: þesse eru þau Horn/ sem
dreifdu Juda / Jsrael z Jerusalem.
* v. 9.
20 Og Drotteñ synde mier fiora smide.
21 Þa sagde eg : Hvad koma þesser til
ad giøra? og hñ sagde/ seigiande : þess-
er voru þau Horn/ sm̄ dreifdu Juda/ so
ad eingeñ upplipte synu Høfde/ Eñ
þesser eru komner til ad skielfa þa/ nid-
ur ad hrinda Heidingiaña Hornū / þr sm̄
upplipta Hornū mote Juda lande/ til ad
burtdreifa þvi.

II. Capitule.

Jerusalems Verndan / og Heiding-
iaña Kallan.

Og eg upplipte mynum augum/
og sa/ og sia/ eirn madur / og
þar var ein mæle-snura i hñs
hende.
2 Og eg sagde: Hvørt geingur þu ? og
hñ sagde til myn : til ad mæla Jerusa-
lem/ ad sia hvad vyd hun skal vera/ og
hvad laung hun skal vera
3 Og sia/ eingelleñ/ sa sm̄ talade vid
mig/ kom ut/ Og eirn aňat eingell kom
ut i mooke hønum/
4 Og sagde til hñs: Hlaupfu/ tala til
þessa ungmeñes/ z seig: Jerusalem skal
sezeñ verda an murs / vegna mañ-
aña z kvikfienadarens margfiølda/ sm̄
þar skal vera midt i heñe.
5 Og eg/ * eg vil vera heñe eirn gloo-
ande mur um hverfes/ seiger Drotteñ/
z audsyna mig vegleganñ midt þar i.
* C. 9/ 8.
6 Vei/ Vei/ flyed þo af nordur land-
enu/ seiger Drotteñ/ þvi eg utbreidde
ydur i þa fioora vinda under Himnen-
um/ seiger Drotteñ.
7 Vei/ Zion umflyi/ * (Þu) sē byr hia
Babylons doottur. * Es. 48/ 20.
8 Þvi so sagde sa Drotteñ Zebaoth:
epter dyrdena sende hñ mig til Heiding-
iaña/ fra sm̄ rændu ydur/ þvi sa/ sem
snerter ydur / snerter * hñs augastein.
* Ps. 17/ 8.
9 Þvi sia/ eg vil veifa miñe hende yf-
er þa / ad þeir skule verda þm̄ til her-
fangs / sm̄ hafa þioonad þm̄ : og *
þier skulud vita/ ad sa Drotteñ Zeba-
oth hefur sendt mig. * C. 6/ 15.
10 Gled þig og vert glød / þu Zions
dootter / þvi sia / eg kiem / og vil bua
midt i þier/ seiger Drotteñ.
11 Og a þm̄ tyma skulu marger Heid-
ingiar hallda sig til Drottens/ z verda
mitt foolk / z eg vil bua midt i þier/ og
þu skallt vita/ ad sa Drotteñ Zebaoth
hefur sendt mig til þyn/
12 Þa mun Drotteñ erfa Juda i siñ
hlut/ i þvi heilaga lande/ og * eñ nu ut-
velia Jerusalem. * C. 1/ 17.
13 Þeig þu allt hollд fyrer Drottne/
þvi hñ er uppvaktur af synu heilaga
heimile.

III. Capitule.

Spamañsens Sioon um̄ Josva.

Þar epter synde hañ mier Jo-
sva þañ ypparsta prest/ stand
ande fyrer Drottens eingle/ z
satan stod hia hñs hægre hen
de / til ad motstanda hønum.
2 Þa sagde Drotteñ til satan : *
Drotteñ

Drottenn̄ straffe þig satan/ ja Drottenn̄
straffe þig sm̄ utvalde Jerusalem/
Er þesse ecke eirn brandur/ sm̄ er frels
adur af elldenum. * Jud. v/ 9.
3 Og Josva var kladdur ohreinum
klædū/ þegar hn̄ stood fyrer einglenum.
4 Þa svarade hn̄ / ꝛ sagde til þra/
sm̄ stoodu fyrer hønū/ seigiande: burt-
taked þau saurugu klæde af hønum /
Þar epter sagde hn̄ til hans: sia / *
eg hefe teked þin̄ misgiørning fra þi-
er/ ꝛ vil fæ1ra þig i helge-dags klæde.
* 2. Sam. 12/ 13. Ej. 6/ 7.
5 Og eg sagde: þr skulu setia eirn hrein
an̄ hatt a hn̄s høfud / ꝛ þr settu þan̄
hreina hatt a hans høfud/ ꝛ færdu hn̄
i klæden̄/ ꝛ Drottens eingell stod (þar.)
6 Þa vitnade Drottens eingell fyrer
Josva ꝛ sagde.
7 So sagde sa Drottenn̄ Zebaoth: ef
þu geingur a mijnū vegum / og ef þu
tekur vara a min̄e varatekt/ þa skallt
þu/ þu bæde dæma mitt hus / ꝛ geima
mijna forgarda / Og eg vil giefa þier
vegu * medal þessara/ (er hier) standa.
* Ps. 91/ 11.
8 Heyr nu Josva / þu ypparste prest-
ur / þu ꝛ þijner med-brædur / sem bua
fyrer þier/ Þvi þr eru undarlegt foolk/
Þvi sia/ eg vil laata min̄ þienara * Ze-
mach koma. * Es. 4/ 2. etc.
9 Þvi sia/ sa steirn/ sm̄ eg lagde fyrer
Josva / a þm̄ steine eru * sio augu.
Sia / eg vil utgrafa hn̄ vel/ seiger sa
Drottenn̄ Zebaoth / og burttaka þessa
lands misgiørning a einū deige.
* C. 4/ 10.
10 A þm̄ sama tijma/ seiger sa Drott
en̄ Zebaoth/ * skulud þier kalla ein̄ þan̄
an̄an̄ til (ad koma) under vijn-trie ꝛ und
er fijkiu-trie. * 1. Kong. 4/ 25.
Mich. 4/ 4.

IV. Capitule.

Ein Sioon um̄ Gull-Lioosastiakan̄.

Og eingellen̄/ sm̄ talade vid mig/
kom aptur/ ꝛ uppvakte mig /
eins sm̄ eirn er uppvaktur af
sijnum svefne.
2 Og hn̄ sagde til mijn: * hvad sier þu?
og eg sagde: eg sie/ og sia/ eirn lioosa-
stiake allur af gulle/ og ein (oliu-) krus
þar ofan̄ a/ ꝛ hn̄s sio lampar þar a/
lamparner høfdu sio ꝛ sio pijpur / sm̄
voru þar ofan̄ a. * Jer. 1. 11/ 13.
Amos. 8/ 3.
3 Og tvø oliu-trie þar hia/ eitt a þa
hægre sijdu hia oliu-krusen̄e/ ꝛ eitt hia
þeirre vinstre sijdu þar a.
4 Og eg svarade / og sagde til eingel-
sens/ sm̄ talade vid mig/ ꝛ sagde: hvad
eru þesser hluter/ min̄ herra?
5 Og eingellen̄ sm̄ talade vid mig /
svarade ꝛ sagde til mijn: * veistu ecke
hvad þesser hluter eru? og eg sagde /
ney/ min̄ herra. * v. 13.
6 Þa svarade hn̄ / ꝛ sagde til mijn /
seigiande: þetta er Drottens ord til Zo
robabel / seigiande: þad skal ecke (skie)
fyrer her ellegar fyrer magt / helldur
fyrer min̄ Anda / seiger sa Drottenn̄
Zebaoth.
7 Hvad ertu / þu stoora fiall? (þu
skallt verda) ad einu slietlende fyrer
Zorobabel / þvi hn̄ mun uppfæra þan̄
efsta stein / * (so þeir munu hroopa)
haatt: naad/ naad vere med þvi.
* Ps. 122/ 6.
8 Og Drottens ord skiede til mijn / og
sagde:
9 Zorobabels hendur løgdu grundvøll
en̄ til þessa huss / ꝛ hn̄s hendur skulu
fullgiøra þad/ Uppa þad þu skuler vi-
ta / ad sa Drottenn̄ Zebaoth hefur sen-
dt mig til ydar.
10 Þvi hvør foracktar (þessara) lijt-
elfiørlegu hluta dag? þo skulu þesser
sio gledia sig / nær þr sia þa vigt af
tinenu i Zorobabels hende / Þad eru
Drottens augu / sm̄ hlaupa um̄ i øllu
landenu.
11 Framveiges svarade eg/ ꝛ sagde til
hn̄s: hvad eru þesse tvø oliu-trie / hia
lioosastiakans hægre og hia hn̄s vin-
stre sijdu?
12 Og eg svarade an̄ad sin̄ / og sagde
til hn̄s: hvad eru þær tvær oliutria-

ka greiner/s eru hia þeim tveimur gull
krusũ / sm̃ utausa gullenu upp af sier?
13 Og hñ sagde til mĩn/seigiande: *
veitstu ecke/hvad þesser hluter eru ? og
eg sagde: ney / miñ herra. * v. 5.
14 Þa sagde hñ: þesse eru þau * tvo
oliu børn / sm̃ standa ** hia allrar
Jardareñar stioornara. * Openb. 11/ 4.
** Zach. 6/ 5.

V. Capitule.

Ein Sioon um̃ þ̄ fliuganda Bref/etc

Og eg snere vid/ og * upplipte
mĩnũ augũ/og sa: og sia eitt
fliugande bref. * c 1/18. c. 6/1
2 Og hñ sagde til mĩn: *
Hvad sier þu ? og eg sagde: eg sie eitt
fliugande bref/leingdeñ þar a er tutt-
ugu alner/z breiddeñ þar a er tiju aln
er. * Jer. 1. 11/ 13.
3 Þa sagde hñ til mĩn: þetta er su
bølvan / sm̃ utgeingur yfer þad giør-
valla land/Þvi hvør sa/sm̃ stelur / skal
hiedañ af epter þessare (bølvan) upp-
rætast / J sama mata hvør sa / sm̃
(falsklega) sver / skal hiedañ af epter
þessare (bølvan) upprætast.
4 Eg liet þessa (bølvan) utganga /
seiger sa Drottiñ Zebaoth / ad hun
skule koma til þiooffens hus s / og til
hñs hus s /sm̃ sver vid mitt nafn falsk-
lega/z skule blijfa midt i hñs huse/ og
fortæra þvi/bæde triam þar i og stein
um þar i.
5 Og eingelleñ/ sa sm̃ talade vid mig/
gieck ut/z sagde til mĩn: upplijptu þo
þĩnũ augũ/og sia/hvad þetta er/ sem
utgeingur ?
6 Og eg sagde: hvad er þad: z hñ sag-
de: þetta er sa epha/sm̃ geingur ut/Og
hñ sagde: þetta er þeirra auga i øllu
landenu.
7 Og sia/þar uppkoomst eitt centener
blys/ z þar var ein kvinna/ sm̃ sat midt
i þeim epha.
8 Og hñ sagde: þesse er ogudlegleiken/
z hñ kastade heñe midt i þañ epha/ og
kastade þeirre vigt af blyenu / fyrer
muñañ þar a.
9 Og eg * upplipte mĩnũ augũ/ z sa/
og sia / tvær kvinnur geingu ut/ z þar
var eirn ande i þra vængiũ/z þær høf-
du vænge/ sm̃ storksens vænge /og þær
færdu þañ epha i millũ Jardareñar z
i millũ Nimensens. * c. 1/ 18. c. 2/ 1.
c. 5/ 9.
10 Og eg sagde til eingelsens/sm̃ talade
vid mig: hvørt færa þær þañ epha?
11 Og hñ sagde til mĩn/ad heñe skyll-
de biggiast eitt hus i * Sinear lande/
z tilbuast og setiast þar/a sĩnũ grund
velle. * 1. Mos. 11/ 2.

VI. Capitule.

Ein Sioon um̃ þa fioora Vagna.

Og eg snere vid/ og * upplipte
mĩnũ augũ / og sa / og sia /
fioorer vagnar/ sm̃ geingu ut
fram̃ i millũ þra tveggia fia-
lla / z fiølleñ voru kopar-fiøll.
* C. 5/ 9. etc.
2 Fyrer þm̃ fyrsta vagne voru rauder
hestar/og fyrer þm̃ ødrũ vagne svarter
hestar.
3 Og fyrer þeim þridia vagne hvijter
hestar/z fyrer þm̃ fioorda vagne apal-
græer sterker hestar.
4 Og eg svarade / og sagde til eingel-
sens / sm̃ talade vid mig: * hvad eru
þesser hluter/miñ herra? * c. 1/ 19.
5 Og eingelleñ svarade / og sagde til
mĩn: þesser eru þr fioorer vindar und-
er Nimmenũ / sm̃ utganga þadañ er
þeir stoodu fyrer * allrar Jardareñar
Drottne. * c. 4/ 14.
6 Þeir svørtu hestar sm̃ voru þar fyr
er/ geingu ut mot nordur-landenu/ z þr
hvijtu geingu ut epter þm̃/og þr apal-
græu geingu ut moot sudur-landenu:
7 Og þeir sterku utgeingu/ z leitudust
vid ad ganga/ til ad fara fram̃ i land-
ed/þvi hñ hafde sagt: ganged/* fared
um̃ i landenu/ og þeir fooru um̃ i land-
enu. * c. 1/ 10.
8 Og hñ kallade mig / og talade til
mĩn/ og sagde: sia/ þeir sm̃ utganga
moot nordur-landenu/komu mĩnũ anda

til ad hvijla i nordur landenu.
9 Og Drottens ord ſkiede til myn / og
ſagde:
10 Tak af þm̄ burtfærdu/af Cheldai/
af Tobia/ og af Jedaja / og kom þu a
þm̄ ſama deige/ ⁊ gack i Joſiæ Zepha-
niæ ſonar hus / hvørier ad eru komner
fra Babylon.
11 Og tak ſilfur ⁊ gull/ og giør koron
ur/ og ſet þær a Joſva Jozadaks ſon-
ar/þeſſ ypparſta preſts høfud/
12 Og ſeig til hañs/ſeigiande: ſo ſag-
de ſa Drottēn Zebaoth ſeigiande: ſia/
eirn mañ/ * Zemach er hañs nafn/⁊ a
ſijnū ſtad mun hn̄ giefa grooda/ ⁊ bigg
ia Drottens muſtere/ * c. 3/ 8.
Jer. 23/ 5.
13 Ja/hn̄ mun biggia Drottens muſt
ere / ⁊ hn̄ mun bera ſkarted / ⁊ ſitia ⁊
ſtioorna a ſijnū ſtool / ⁊ vera preſtur a
ſijnum ſtool/ ⁊ þar ſkal vera fridarens
rad i millū þeirra beggia.
14 Og koronurnar ſkulu tilheira Che-
lem / og Tobia / og Jedaja / og Hen
Zophaniæ ſyne/ til eirnrar miñingar i
Drottens muſtere.
15 Og þar munu koma (nockrer) langt
ad / og biggia uppa Drottens muſt-
ere/⁊ þier ſkulud vita / ad ſa Drottēn
Zebaoth hefur ſendt mig til ydar. Og
þad ſkiedur / ef þier vilied viſſulega
hlijda Drottens ydar Guds rauſt.

VII. Capitule

Um̄ Føſtu og Miſkunſeme.

Og þad ſkiede / a þvi fiorda
kongs Darii are / ſkiede
Drottēns ord til Zacharias/ a
þeim fiorda deige i þeim nij-
unda (manade/) þad er i Chiſleu /
2 Þegar mañ hafde ſendt til Guds
hus Sarezer ⁊ Regem Melech/⁊ hañs
folk/ad bidia fyrer Drottens andlite/
3 Til ad ſeigia til preſtaña / ſm̄ voru
hia þeſſ Drottens Zebaoths huſe / og
til ſpamañaña / ſeigiande: ſkillda eg
grata i þeim fimta manade / ſo eg
ſkillda fra halldamier / ſm̄ eg hefe
giort nu ſo mørg ar?
4 Þa ſkiede þeſſ Drottens Zebaoths
ord til myn/og ſagde:
5 Seig til allz folkſens i landenu / og
til preſtaña / ſeigiande: Þegar * þier
føſtudud ⁊ ſirgdud i þeim fimta og i
þeim ſiøunda (manade /) og þad
(nu) ſiøtiju ar/ munud þier (þa) hafa
faſtad ſijfellt fyrer mig: (ſeige) eg.
* C. 8/ 19. Eſ. 58/ 5.
6 Og þegar þier villdud eta / ⁊ þegar
þier villdud drecka/hafed þier ecke (þa)
eted og drucked?
7 Er þad ecke þad ord / ſm̄ Drottēn
liet hroopa fyrer þa fyrre ſpamēn/ þeg
ar Jeruſalem var ſetēn / og hafde roo-
ſemd/ ⁊ hēnar ſtader um̄hverfes hana/
⁊ ſu ſydre ſijdañ/ ⁊ ſlietlended var ſeted
8 Og Drottens ord ſkiede til Zachari-
as / og ſagde:
9 So ſagde ſa Drottēn Zebaoth/ſeig-
iande: * dæmed riettañ doom/⁊ giøred
myſkunſeme ⁊ medaumkan/hvør vid ſiñ
broodur. * c. 8/ 16. Oſ. 12/ 7.
10 Og * þiæted ecke ecktiuna edur fød-
urlauſañ / framande edur aumañ/ Og
þenked ecke vondt / nockur moote ſijnū
broodur i ydar hiarta.
* 2 Moſ. 22. 21/ 22. etc
11 Eñ * þeir villdu ecke giefa gaum
ad/og * * ſneru vid bakenu mootþroan-
lega / ⁊ byrgdu ſꝛa eyru ad heyra ecke.
* Eſ. 42/23. * * Jer. 2/27. C. 32/33.
12 Og ſettu ſꝛa hiarta (ſē) * eirn de-
mant/ad heyra ecke løgmaled ⁊ ordēn/
hvør ed ſa Drottēn Zebaoth ſende i
ſijnū Anda / fyrer þa fyrre ſpamēn /
hvar af þar ſkiede ein ſtoor reide fra
þm̄ Drottne Zebaoth. * Eſ. 48/ 4.
13 Og þad ſkiede ſo/ſm̄ hn̄ liet ut hroo
pa/þo ſꝛ heyrde ecke: ſo munu ſꝛ (og)
hroopa / eñ eg vil ecke heyra / ſagde ſa
Drottēn Zebaoth.
14 Eñ eg hefe utreked þa a medal all
ra heidingia / ſem þeir ecke þecktu / og
landed er i eyde epter þa/ad einge eñ gein
gur i giegnū / edur kiemur aptur / þvi
ſꝛ giørdu þad æſkelega land i eyde.

VIII. Capitule.

Um̄

Um̃ Messiæ Tilkomu og hn̄s Rijke.

Og Drottens Zebaoths ord skie-
de(til mijn/)seigiande:
2 So sagde sa Drottenn Zeba
oth: eg hefe vered harla miøg
vandlætur yfer Zion / z hefe i stoorre
reide vered vandlætare yfer heñe.
3 So sagde Drottenn : eg * er snuenn
aptur til Zion / z vil bua midt i Jeru-
salem/ z Jerusalem skal kallast: sañleik
ans borg / Og pad Drottens Zebaoths
fiall: eins heilagleika fiall. * c. 1/ 16.
C. 2/ 12.
4 So sagde sa Drottenn Zebaoth: par
skulu eñ nu bua gamler (meñ) og gaml-
ar(kviñur) a Jerusalems gøtu/ og hn̄/
sm̄ hefur siñ staf i siñe hende vegna
stoorrar elle/
5 Og borgareñar gøtur skulu fillast
med unga(pillta) z ungar(stulkur/) sm̄
leika a heñar gøtum.
6 So sagde sa Drottenn Zebaoth : ef
pad er undarlegt fyrer pra epterordnu
augu af pessu foolke a pm̄ somu døg-
um/ skyllde pad ogso vera * undarlegt
fyrer mijnu augu / seiger sa Drottenn
Zebaoth? * Luc. 1/ 37. etc.
7 So sagde sa Drottenn Zebaoth : sia/
eg frelsa mitt foolk fra landenu moot
austre/ og fra landenu moot soolareñar
nidurgange/
8 Og eg vil flitia pa fram/ z pr skulu
bua midt i Jerusalem / og * vera mitt
foolk/ z eg/ eg vil vera pra Gud/ i sañ-
leika z i riettvijse. * Jer. 24/ 7.
C. 31/ 33. Ezech. 11/ 20.
9 So sagde sa Drottenn Zebaoth : læt-
ed * ydar hendur vera sterkar/ pier sem
heyred a pessu døgu pesse ord af spaa-
mañaña muñe / sm̄ voru til a pm̄ dei-
ge / er pess Drottens Zebaoths huss
grundvøllur er lagdur / til ad byggia
mustered. * Es. 35/ 3
10 Pvi fyrer pssa somu daga var mañ
aña verdkaup ecke/ z dijrsens verdkaup
var ecke / z fyrer pañ / sm̄ foor ut/ og
fyrer pañ/ sm̄ foor iñ / var ecke fridur
vegna preingingar/ pvi eg hafde sendt
alla meñ/ hvørn i moke sijnu naunga.
11 Eñ nu vil eg ecke vera/ sm̄ a pm̄ fyr-
re døgu / fyrer pad epterordna af pessu
foolke/ seiger sa Drottenn Zebaoth.
12 Pvi par skal vera fridarens sæde /
vijnvidred skal giefa siñ aavøxt / og *
Jørdenn giefa siñ grooda/ z Himnarner
giefa pra døgg / og eg vil læta pessa
foolks epterordna erfa alla pessa hlu-
te. * 3. Mos. 26/ 4.
13 Og pad skal skie / eins sem pier af
Juda huse z af Jsraels huse / votud
ein bølvan a medal heidingiaña/ so vil
eg frelsa ydur / z pier skulud verda ein
blessan: * ottest eckert/ læted styrkia yd-
ar hendur. * Es. 35. 3/ 4.
14 Pvi so sagde sa Drottenn Zeba-
oth: eins sm̄ eg peinkte/ ad giøra ydur
illt/ pegar ydar fedur styggdu mig / sag-
de sa Drottenn Zebaoth / og angrade
pad ecke:
15 So peinke eg pvert i mooke a pess-
um døgu / til ad giøra vel vid Jerusa-
lem z Juda hus: ottest ecke.
16 Pesser eru pr hluter/ sm̄ pier skulud
giøra: * taled sañleika/ sa eine vid pañ
aña/ dæmed sañleik z fridarens doom
i ydar portum. * Eph. 4/ 25.
Zach. 7/ 9.
17 Og * peinked ecke illt hvør i mooke
sijnum naunga i ydar hiarta/ og elsked
ecke falskañ eyd/ pvi aller pesser hluter
eru pr / sm̄ eg hata / seiger Drottenn.
* C. 7/ 10.
18 Og pess Drottens Zebaoths ord
skiede til mijn/ seigiande:
19 So sagde sa Drottenn Zebaoth: *
pess fioorda (maanadar) fasta / z pess
fimta fasta/ og pess siøunda fasta/ og
pess tijunda fasta/ skal verda Juda huse
til lysteseme z til glede/ z til goodra hæ-
tijda/ elsked (ad eins) bæde sañleikañ og
fridenn. * c. 7/ 5. etc.
20 So sagde sa Drottenn Zebaoth :
par skal eñ nu vera/ hvar folk skal ko-
ma/ z sm̄ skal bua i mørgu porpum/
21 Og pess eina (stadar) borgare skal
gaanga til pess añars/ og * seigia: lætū
oss

oss vissulega ganga til ad bidia fyrer
Drottens augsyn/ z ad leita þess Drott
ens Zebaoths/ eg vil ganga/ eg og so.
* Es. 2/ 3.
22 Og margt foolk mun koma/ z megt-
uger heidingiar/ til ad leita þess Drott-
ens Zebaoths i Jerusalem/ z ad bidia
fyrer Drottens augsyn.
23 So sagde sa Drotten Zebaoth:
(þad skal skie) a þm somu dogū/ ad tiu
men af allra heidingiaña tungumalū
skulu grijpa/ ja grijpa i eins juda ma-
ns laf/ seigiande: vier vilium ganga
med ydur þvi vier hofū heyrt/ ad Gud
er med ydur.

IX. Capitule.

Nookan i moote Damasco. etc.

Drottens ords byrde er yfer
Chadrach lande/ z Damasco/
þar sm hn hvijler/ Þvi Drott
en hefur * eitt auga yfer mañ
eskiunū/ eins sm yfer ollum Jsraels
kynkvijslum. * Ps. 14/ 2.
2 Og Hamat skal og so na þar til.
(Item) * Tyrus z Zidon/ þo ad hun
være miog vijs. * Es. 23/ 1. etc.
3 Og Tyrus bigde sier eina festing/
z safnade silfre sm dupte/ og (klaru)
gulle/ sm skarne a gotuñe.
4 Sia/ Drotteñ mun utreka hana/
og sla heñar magt a hafenu/ z hun/
hun skal fortærast med ellde.
5 * Askalon skal sia þad/ z ottast/
lyka so Aza/ z verda allhrædd/ asamt
Ekron/ þvi heñar von skal til skamar
verda/ Og konungureñ af Aza skal far-
ast/ z Askalon ecke seteñ verda/
* Jer. 47/ 1. etc.
6 Og þar skal bua eirn hooru-son i
Asdod/ og eg vil uppræta Philistæaña
dramb.
7 Og eg vil taka hañs blood (skulld)
af hañs muñe/ z hñs svijvirdingar
fra hñs toñum/ So skal hn/ hañ og
so verda afgangs þ vorn Gud/ Ja
skal vera sm eirn hofdinge i Juda/ og
Ekron sem eiñ Jebusite.
8 Og * eg vil setia herbuder fyrer
mitt hus/ z þar skal ecke vera strijds-
her/ ei sa/ sm geingur yfer/ z ei sa/
s kiemur aptur/ z eingeñ plaagare skal
framarmeir fara yfer þa/ þvi eg hefe
nu sied þad med mijnū augum. * C. 2/ 5.
9 Vertu miog listug Zions dotter/ *
kiæt þig Jerusalems dootter/ sia/ þiñ
Kongr skal koma til þijn/ hñ er riettlatr
z eirn frelsare/ fatækr/ z rijdande a einū
asna/ z a eirnrar asnu ungū fola/
* Es. 62/ 11. Matth. 21/ 5.
10 Og eg vil uppræta vagna af
Ephraim/ z hesta af Jerusalem/ og
strijds bogarner skulu upprætast/ og *
hañ mun tala frid til heidingiaña/ og
hñs herradæme skal vera fra einu haf
enu til eins añars/ z fra fliotenu allt
til veralldarenñar endemarka.
* Ps. 72/ 3. 7/ 8.
11 Eñ þu/ (o Zion/) fyrer þyns satt-
mala blood/ utlæt eg þijna fanga af
* eiñre grifiu/ þar sem ecke var
vatn i. * 1 Mos. 37/ 24.
12 Snued vid til festingareñar/ þier
bundnu/ sm voned/ Ja i dag kuñgiore
(eg þad/) eg vil * betala þier tvofalldt.
* Es. 40/ 2.
13 Þvi eg hefe spent mier Juda til
eins boga/ fillt Ephraim/ z uppvaked
þijn born/ o Zion/ yfer þijn born/ o
Greckland/ z vil setia þig/ sm eirnrar
hetiu sverd.
14 Og Drotteñ mun siast yfer þeim/ z
hañs pijla mun utfara sm elldingl Og
sa Drotteñ mun blasa i basonu/ og
fara i storme af sudrenu.
15 Sa Drotteñ Zebaoth mun skijla yf
er þa/ og þeir skulu eta/ og underoka
slaungvusteinana/ z drecka/ uppæsast
sm vijn/ z filla sig sem muñlaugeñ/ sem
altares horneñ.
16 Og Drotteñ þra Gud mun frelsa
þa a þn sama deige/ (ja) sitt foolk
sm eina hiord/ Þvi kotonusteinar mu-
nu upphæckast yfer hñs lande.
17 Þvi hvorsu stoor mun hñs giæska
vera! og hvad stoor mun hñs frijdleike
vera! korned mun koma ungū (sveinū/)
z musteñ jomfrunum til ad syngia.

X. Capitule.

Um̃ þa Andlegu Velgiørninga.

Beidest * regns af Drottne a þm̃
sijdla regns tijmanũ / Drotteñ
er sa/sm̃ giører skruggu-regn/
z mun giefa þeim steipe-regn
fyrer allt gras a mørkeñe.
* Jer. 5/24. Joel 2/23. 3. Mos 26/4.
2 Þvi (afguds) Bijlæteñ tala hiegoom-
añ/ z sañsagnarar sia lijgena/ z tala
hiegoomlega drauma / hugga forgief-
ens/ þar fyrer * fooru þr/sm̃ ein hiørd/
voru aumer / þvi þar var ecke hirder.
* Matth. 9/36.
3 Myn reide er grim̃ yfer hirdurunũ/z
eg vil vitia hafraña / þvi sa Drotteñ
Zebaoth hefur vitiad siñar hiardar /
(sm̃ er Juda hus/ og sett þa/ sem siñ
prijddañ hest i strijde.
4 Af hønũ skal vera hirningar (steirn-
eñ/) af hønũ nagleñ / af hønũ strijds-
bogeñ / af hønum skal utgaanga hvør
plaagareñ under eins/
5 Og þr skulu vera * sem hetiur / sem
troda skarned/ a gøtunũ i strijdenu/ og
þeir skulu strijda / þvi Drotteñ mun
vera med þm̃ / og reidmeñerner munu
smaanast. * v. 7.
6 Og eg vil styrkia Juda hus/ z frel-
sa Josephs hus/z aftvenda þm̃/þvi eg
hefe myskunad mig yfer þa/ og þr skulu
verda sm̃ eg hefde ecke burtkastad þm̃ /
Þvi eg er Drotteñ þra Gud / z vil bæn
heyra þa.
7 Og þeir skulu verda sm̃ ein hetia af
Ephraim / og þra hiarta glediast / *
eins sm̃ af vijne/ og þra børn skulu sia
þad/ z gledia sig/ þra hiarta skal vera
lystugt i Drottne. * Ps. 104/15.
8 Eg vil blijstra a þa/ z safna þeim/
þvi eg endurleyste þa/ Og þr skulu fiøl
gast/so sm̃ þeir voru fiølgader (fyrre.)
9 Og eg vil saa þm̃ a medal lijdaña /
z þeir skulu miñast myn laangt ad/ Og
þeir skulu lifa med þeirra børnũ/ og ko-
ma aptur.
10 Þvi eg vil føra þa af Egypta-
lande/z safna þm̃ af Assyria/ Og fæ-
ra þa til Gileads lands z Libanon/og
þar skal ecke fiñast (rum) fyrer þa.
11 Og hñ * skal gaanga i giegnũ hafed
med æangist/ z sia bilgiurnar i hafenu/
z øll diup i straumunũ skulu burt þor-
na/ og Assyriæ hofmoodur lægiast/ og
Egyptalands sprote burtvijkia.
* 2. Mos. 14/16.
12 Og eg vil styrkia þa i Drottne/ og
þeir * skulu gaanga fram̃ i hñs nafne/
seiger Drotteñ. * Mich. 4/5.

XI. Capitule.

Um̃ Judalands Eydeleggijng.

Opna þijnar dyr / Libanon / ad
elldureñ kuñe fortæra þijnum
cedrus triaam.
2 Ybra þu grenetrie / þvi
cedrus er falleñ/ þvi þau veglegu (trie-
en) eru eydeløgd/ Ylbred/ Basans eyke-
trie / þvi sa faste skoogur er falleñ.
3 Þar er hirdaraña græts hlîood/ þvi
ad þeirra vegsemd er eydeløgd / þar er
þra (ungu) * leona øskurs hlîood/ þvi
Jordanar dramb er eydelagt.
* Nah. 2/12.
4 So sagde Drotteñ miñ Gud: food-
ra þa slaatrunar saude/
5 Hvørium/ þeir sm̃ kaupa þa/meige
slaatra/z ecke hafa skulld/ og þr sm̃ sel
ia þa/munu seigia: lofadur vere Drott
eñ/ad * eg er rijkur/ Og eingeñ af þra
hirdurũ/mun þyrma þm̃. * Openb 3/17
6 Þañarlega / eg vil ecke framarmeir
þyrma Jardareñar iñbyggiurũ / seiger
Drotteñ: Þvi sia/eg vil afhenda hvørn
mañ i hñs naunga hønd/ z i hñs kon-
ungs hønd/z þr skulu slaa landed/og eg
vil ecke frelsa þa fra þra hende.
7 So hefe eg fædt þessa slaatur-saude/
þvi þr eru aumer sauder / Og eg took
mier tvo stafe/ eirn kallade eg: * lyste-
seme/ Og eirn añañ kallade eg: bønd/
Og foodrade saudena. * Ps. 23/4.
8 Og eg liet uppræta þa þria hird-
ara i einum maanade / þvi eg kuñe ecke
lijda þa / og þar til væmde þeirra saal
vid mier.
9 Og eg sagde: eg vil ecke foodra ydur/

hvad sm̄ deyr / maa deya / og hvad sem
verdur rifed/maa rijfast. Og þr epter=
ordnu skulu eta hver hins an̄ars kiøt.
10 Og eg tok min̄ staf lysteseme/og af=
hioo hn̄/ til ad giøra min̄ sattmaala ad
aungvu/sm̄ eg hafde giort vid alla lyde
11 Og hn̄ var giørdur ad aungvu a
þm̄ sama deige. So skyniudu þr þad/
* þeir aumu sauder/ þr sm̄ tooku vara
a mier/ad þad var Drottens ord. * v. 7
12 Þvi eg sagde til þra: þocknest ydur
þad/so bered fram̄ (so)miked eg kosta/
og ef þier ecke vilied / laated þad vera /
Og þr vogu/ so miked sm̄ eg kostade/*
þriatiju silfur=(peninga.)

* 2. Mos. 21/32. Matth. 27. 9/10.

13 Og Drotten̄ sagde til miin : kasta
þvi til pottamakarans / (hei! hvilijkt)
eitt agiætt verd / fyrer hvørt eg var
virdtur af þm̄. Og * eg tok þa þria=
tiju silfur=(peninga) og kastade þeim i
Drottens hus/ til pottamakarans.

* Matth. 27. 9/10.

14 Og eg hioo mier þan̄ an̄an̄ staf /
(kalladan̄) bønden̄ / ad giøra til einkes
brædralaged i millum Juda z i millum
Jsrael.
15 Og Drotten̄ sagde til miin : tak en̄ nu
til þijn eins daarlegs hyrders verkfære.
16 Þvi sia/ * eg uppvek eirn hyrder i
landenu/ hn̄ skal ecke vitia þra slegnu /
ecke leita þess unga / og ecke lækna þad
lerkada / ei vidhallda þvi/sem stendur /
helldur eta þra feitu kiøt / og afslijta
þra klaufer. * Ezech. 34. 3/ 4.
17 Vei einu̅ hyrder/ þm̄ sem duger eck=
ert/ sm̄ yfergiefur hiørdena/ eitt sverd
skal koma yfer hn̄s armlegg / og yfer
hn̄s hægra auga / hn̄s armleggur skal
vissulega visna / og hn̄s hægra auga
skal alderles verda myrkt.

XII. Capitule.

Kyrkiun̄ar Þreingingar.

Drottens ords byrde yfer Jsrael/
(so) seiger Drotten̄/ * sm̄ ut=
breider Himenen̄ / z grundvall=
ar Jørdena / og skapar man̄eskiun̄ar
anda midt i hen̄e. * Ps. 104/ 2.

2 Sia/eg set Jerusalem til * eitnrar
hrasunar=skaalar fyrer allt fook um̄
hverfes/ hun skal ogso vera yfer Juda/
ef hn̄ villde setiast um̄ Jerusalem.

* Es. 51/ 22.

3 Og þad skiedur a þeim sama tijma
vil eg giøra Jerusalem ad einu̅ þungu̅
steine fyrer alla lijde/ aller s̄ vilia lipta
honu̅ a sig / skulu visst sundurskerast /
z * aller heidingiar a Jørdun̄e safna
sier i mote hen̄e. * c. 14/ 2.
4 A þeim sama tijma / seiger Drott=
en̄/ vil eg slaa alla hesta med fælne/ og
þan̄/sm̄ rijdur þar aa/med galenskap/ z
opna miin augu yfer Juda hus/ og slaa
alla lijdan̄a hesta med blindne.
5 Þa munu høfdingiarner i Juda seig
ia i þeirra hiarta : laated ad eins Jeru=
salems borgara vera ørugga fyrer
mig / i þeim Drottne Zebaoth þeirra
Gude.
6 A þeim sama tijma vil eg giøra
Juda høfdingia sm̄ eirn gloandi ofn a
medal triaan̄a/ z sm̄ eitt bren̄ande blis a
medal bindinesins/ z þeir skulu fortæra
a þa hægre z a þa vinstre sijdu øllum
lijd umhverfes / og Jerusalem skal
vera en̄ nu a sijnu̅ stad i Jerusalem.
7 Og Drotten̄ mun bevara Juda
tialldbuder i upphafe / uppa þad Da=
vids huss vegsemd z Jerusalems borg=
ara vegsemd skule ecke upphrokast mot
Juda.
8 A þeim sama tijma mun Drotten̄
vardveita borgarana i Jerusalem / og
þad skiedur/ hvør sm̄ er veikur a þeim
sama tijma a medal þeirra/ skal verda
sm̄ David/ Og Davids hus sem Guds/
sm̄ Drottens eingell fyrer þeim.
9 Og þad skiedur a þm̄ sama tijma
vil eg leitast epter * ad fordiarfa alla
heidingia/þa sm̄ eru komner moote Je=
rusalem. * Openb. 20/ 9.
10 Og eg vil uthella yfer Davids hus/
og yfer þa/sm̄ bua i Jerusalem/naadar
z bæna Anda / og * þr munu lijta til
miin/ hvørn þeir hafa i giegnu̅ stung=
ed / z þr munu halldа harma=kløgun

yfer

yfer hønū / ſm̄ harma kløgun yfer einū einaſta (ſyne/) og hryggia ſig beyſklega yfer hønū/ſm̄ madur hrygger ſig beyſklega yfer þm̄ frumgietna * Joh. 19/37
11 A þeim ſama tȳma/ mun verda ein ſtoor harma-kløgun i Jeruſalem / ſem ſu harma-kløgun hia Hadadrimon/a Megidons mørk. * 2. Kong. 35/22. etc.
12 Og landed ſkal hallda harma-kløgun/ hvør ætt ſier i lage / Davids huſs ætt ſier i lage / z þeirra huſtrur ſier i lage / Natans huſs ætt ſier i lage/ og þra huſtrur ſier i lage.
13 Levi huſs ætt ſier i lage/ og þeirra huſtrur ſier i lage. Simei ætt ſier i lage/ og þeirra huſtrur ſier i lage.
14 (Ja) allar þær epterordnu ætter / hvør ætt ſier i lage / og þeirra huſtrur ſier i lage.

XIII. Capitule.

Um̄ Guds Naad.

A þeim ſama tȳma ſkal vera ein * open uppſpretta fyrer Davids hus/ z fyrer þa/ſem bua i Jeruſalem/ i moote ſynd z i moote ohreinleika. * Eſ. 55/ 1. Joh. 7. 37/38.
2 Og þad ſkiedur a þm̄ ſama tȳma / ſeiger ſa Drottenn Zebaoth / * vil eg uppræta afgudaña nøfn af landenu / ad þra ſkule ecke miñſt verda framarmeir / Og eirneñ ſpameñena z þañ ohreina anda vil eg burtrȳma af landenu. * Ezech. 30/13. Mich. 5/ 12.
3 Og þad ſkiedur / nær nockur ſpaer framarmeir / þa mun hn̄s fader z hn̄s mooder/ſm̄ øbludu hn̄s/ſeigia til hn̄s: þu ſkallt ecke lifa / þvi þu talader lyge i Drottens nafne/Og hn̄s fader z hn̄s mooder/ſm̄ øbludu hn̄s/ munu i giegnū ſtȳnga hn̄/ nær hn̄ ſpaer.
4 Og þad ſkiedur a þm̄ ſama tȳma / ad ſpameñerner munu ſmaanaſt/ hvør vegna ſinar ſioonar/nær hn̄ ſpaer/Og þr munu ecke klædaſt lodnū kaapum til ad liuga.
5 En ſierhvør mun ſeigia: eg er eingeñ ſpamadur/eg er eirn akurmadur/þvi eirn madr kiende mier (ſo) ad leika (miñ ar næringar) fra mīnū barndoome.
6 Og (ef nockur) ſeiger til hn̄s: hvad eru þeſſe ſaar i þīnū hønduū? þa ſkal hn̄ ſeigia: þeſſe eru (þau ſaar/) med hvoriū eg er ſleigeñ i þra huſe/ſm̄ elſka mig.
7 O ſverd/giør þig reidubued yfer miñ Hyrder/yfer þañ Mañ/ſm̄ mier er næſtur/ ſeiger ſa Drottenn Zebaoth: * ſlaa Hyrdereñ/ z hiørdeñ mun ſundurdreifaſt. Og eg vil ſnua miñe hende vid yfer þa ſmaa. * Matth. 26/ 31.
8 Og þad ſkal ſkie i øllu landenu/ſeiger Drottenn/ad þr tveir partar/ſm̄ þar eru i/ ſkulu uppræktaſt/ þeir ſkulu vanmegnaſt / og ſa þridie (partur) ſkal epter verda þar i.
9 Og eg vil færa þañ þridia (part) * i elldeñ / z bræda hn̄/ ſm̄ ad bræda ſilfur/z reina þaa/ſm̄ ad reina gulled: hn̄/ hn̄ mun aakalla i mīnu nafne/og eg/eg vil bænheyra hn̄ / eg ſagde: hn̄ er mitt foolk/og hn̄/ hn̄ mun ſeigia: Drottenn er miñ Gud. * Ordsk. 17/ 3.

XIV. Capitule.

Chriſtur er ſiñar Kyrkiu Konungur.

Sia/ * Drottens dagur kiemur/ad þitt herfang mun ſkiptaſt iñe i þier. * Eſ. 39/ 6.
2 Þvi eg vil ſafna * øllum heidingiū i moote Jeruſalem til ſtrȳds. Og ſtadureñ ſkal iñtakaſt / og huſeñ rænaſt/z kviñurnar ſkamaſt/Og hælf parturenn af ſtadnū ſkal gaanga ut til ad burtfæraſt / eñ þad epterordna af foolkenu ſkal ecke uppræktaſt af ſtadnum. * C. 12/ 3.
3 Og Drottenn mun fara ut og ſtrȳda i moote þm̄ ſømu heidingiū / ſem þañ dag hn̄ (plagade ad) ſtrȳda a ſtrȳdsdeigenum.
4 Og hn̄s fætur munu a þeim ſama tȳma ſtanda uppa * oliu-fiallenu/ſem er hia Jeruſalem moot auſtre/ og oliufialled mun rifna midt i ſundur / fra auſtre og til veſturs/(ad þar mun verda) eirn miøg ſtoor dalur/ og helfteñ af

 fiallenu

fiallenu mun giefa sig i moote nordre/
og (sa añar)helmingur þar af moote
sudre. * P. G. 1/ 12.
5 Þa munud þier flÿa til miña fialla
dals/þvi fiallaña dalur mun na til A-
zal / og þier munud flÿa eins sem þier
fludud fyrer (Jard.) skialfftanum i
Ussiæ Juda Konungs tyd / Þa mun
Drottenn minn Gud koma/(og)aller hei-
lager med þier.
6 Og þad skiedur a þm sama tijma /
ad þar mun eckert lioos vera/ (hvørke)
kostulegt edur þyckt.
7 Nelldur skal þar vera eirn einaste
dagur/þañ/þañ mun Drottenn þeckia/
þar skal hvørke vera dagur eda nott /
Eñ þad skiedur/ um kvølld-tijmañ skal
þar vera lioos.
8 Og þad skiedur a þm sama tijma /
ad lifande votn skulu utganga af Jeru
salem/helftenn af þm til hafsens mote
austre / z helftenn af þm til þess ytsta
hafs/þau skulu vara(bæde)um sumar
og um vetur.
9 Og Drottenn mun vera * Kongur yf-
er øllu landenu. A þm sama tijma mun
Drottenn vera ** eirn / og hans nafn
eitt. * Ps. 97/ 1. ** 1. Cor. 8/ 6.
10 Allt landed mun allt um kring vera
sm ein slietta / fra Geba allt til Ri-
mon/ suñañ fyrer Jerusalem/ Og hun
mun upphefiast z setenn verda a sijnum
stad / fra BenJamins porte / allt til
þess fyrsta ports stadar/ allt til horn-
portsens / z fra Hananeels turne allt
til konungsens pressu-kiers.
11 Og þeir munu bua i heñe / z þar *
skal eckert bañfært vera framarmeir /
þvi Jerusalem skal verda setenn ohult.
* Openb. 22/ 3.
12 Og þesse skal vera su plaaga / med
hvørre Drottenn mun slaa pioodernar /
s stridu i moote Jerusalem/ ad hvørs
eins hans holld skal visna/ nær hañ (eñ
nu)stendur a sijnar fætur / og (hvørs
eins) hans augu skulu visna i þeirra
toftum / og (hvørs eins) hans tunga
visna i þeirra muñe.
13 Og þad skiedur a þm sama tijma /
ad Drottens stoor ognan skal vera a
medal þeirra/so ad þr munu grijpa hv-
ør um sijns nauunga hønd/og þess eina
hønd mun hefia sig upp i moote þess
añars hønd.
14 Og Juda mun ogso strijda i moote
Jerusalem / og þar mun safnast allra
heidingiaña gots um kring/gull z silf-
ur/og klæde møg mørg.
15 Og eins skal verda plaagañ a hestun
um/mulunum/kamel dyrunum og øsn-
unu / z a øllum dyrum/sem munu vera
i þm somu herbudum/sm þesse plaaga.
16 Og þad skiedur / ad aller þr epter-
ordnu af øllum heidingium / þeim sem
munu vera komner i moote Jerusalem /
og þr munu koma upp/aar epter aar/ til
ad tilbidia * fyrer Konungenum þeim
Drottne Zebaoth/ z til þess/ (haatijd-
lega)ad hallda laufskaala haatijdena.
* Mal. 1/ 14.
17 Og þad skiedur / ad hvør ecke fer
upp af kynþættunum a Jørdune til Je-
rusalem / til ad tilbidia fyrer Konung-
enum/þm Drottne Zebaoth/ yfer høn-
um skal regned og ecke vera.
18 Og ef Egyptaraña ætt ecke fer
upp/ og ecke kiemur / þa skal * þad ei
(helldur vera) yfer þm/ (Nelldur) skal
plaagañ vera(þar/)med hvørre Drott-
enn mun plaaga heidingiana / sem ecke
uppkoma (haatijdlega) ad hallda lauf-
skaala haatijdena. * Es. 5/ 6.
19 Þetta skal vera Egyptalands synd/
z allra heidingiaña synd / sem ecke upp-
koma (haatijdlega) ad hallda laufskaa-
la haatijdena.
20 A þeim sama tijma mun standa a
hestaña hrijnglande bunade: Drottens
helgedoomur/ Og(sierhvør af)kötlun-
um i Drottens huse mun vera sm muñ
laugarnar fyrer altarenu.
21 Þvi hvør kietell i Jerusalem og i

Juda mun vera heilagur fyrer þann Drottenn Zebaoth/ so ad aller þeir/ sem offra/ munu koma z taka af þeim / og sioda i þeim / og þar mun eingenn Cananite framarmeir vera i þess Drottens Zebaoths huse a þeim sama deige.

ENDER
a Zacharie Book.

Malachie Book.

I. Capitule.

Straff vegna Opacklætes fyrer Guds Kiærleika

Drottens ords * byrde til Israels fyrer Malachias. *Zach. 12/1.

2 Eg elskade ydur/ sagde Drottenn / Enn þier sægd ud : hvar med elskader þu oss? var ecke Esau Jakobs broder / seiger Drottenn? *þo elskade eg Jakob.
* 1. Mos. 25/ 23. etc. Rom. 9/ 13.

3 Og eg hatade Esau / z giørde hans fiøll aud/ z hans arf *fyrer dreka i eide, mørkenn. *Es. 13. 21/22. c. 34/13.

4 Jafnvel þo Edom villde seigia : vier erum fatæker/ enn vier villum koma aptur/ z biggia þa eyde (stade/) So sagde sa Drottenn Zebaoth : vilie þeir biggia/ (þa) vil eg/ eg nidurbriota/ z mann skal kalla þa ogudlegleikans landamerke/ og þad foolk/ vid hvørt Drottenn er reidur æfennlega.

5 Og ydar * augu skulu sia þad / og þier/ þier munud seigia: Drottenn mun audsyna sig dyrdlegann fra Israels landamerke. * Ps. 52/ 8.

6 Einn * sonur skal heidra fodurenn / z einn þienare sinn herra : sie eg einn Fader/ hvar er minn heidur/ z sie eg Herra/ hvar er minn otte ? sagde sa Drottenn Zebaoth til ydar / þier prestar / sem forakted mitt nafn. Enn þier sægdud : hvar med foroktum vier þitt nafn?
* 2. Mos. 20/ 12. Joh. 8/ 49.

7 Þier læted koma framm saurugt braud a mitt altare ? z sægdud : hvar med saurgudum vier þig? þar med / ad þier seiged : Drottens bord er foraktanlegt.

8 Og nær þier læted frammkoma * eitt blindt til ad offra / (seiged þier :) þad er ecke illt/ og nær þier læted framm koma eitt hallt edur siukt / (seiged þier) þad er ecke illt. Ber þad þo framm til þijns høfdingia / skillde hann hafa vilia til þijn ? edur skillde hann medtaka þitt auglit ? sagde sa Drottenn Zebaoth. *3. Mos. 22/ 20. etc.

9 So bidied nu þo Gud / ad hann vilie vera oss nadugur/ þetta skiedur af ydar hende/ skillde hann ætla ydar personur/ sagde sa Drottenn Zebaoth?

10 Hvør er jafnvel a medal ydar/ sem z villde loka dyrunum? ad þier mundud ecke upptendra (nockud) a mijnu altare forgiefens ? eg hefe ecke lyst til ydar / sagde sa Drottenn Zebaoth / z vil ecke hafa *mat-offur af ydar hende.
* C. 2/13.

11 Enn fra soolarennar uppgange/ og allt til hennar nidurgaungu/ skal mitt nafn vera dyrdlegt a medal heidingianna / z a hvørium stad offrast reykelse fyrer mijns nafns skulld/ z hreint matoffur / þvi mitt nafn skal vera stoort a medal heidingianna/ sagde sa Drottenn Zebaoth.

12 Enn þier vanhelged þad/ i þvi þier seiged: Drottens bord / þad er saurgad / og inntekten þar til er foraktanleg fæda þar a.

13 Og þier sægdud: sia/ hvilijk mæda/ þo þier kunned blasa þvi (framm/) sagde sa Drottenn Zebaoth. Og þier lietud koma rænt/ z þad hallta og þad siuka/ z lietud koma mat-offur (þar af/) skyllde eg vilia (hafa) soddann af ydar hende/ sagde Drottenn?

14 Jaa/ bølvadur vere sa svikare/ sem
hefur eitt kallkins i hñs hiørd/ z giør-
er heit/ z offrar þvi fordiarfada fyrer
Drotteñ/ Þvi eg er eirn stoor Konung-
ur/ sagde sa Drotteñ Zebaoth/ z mitt
nafn skal vera hrædelegt a medal heid-
ingiaña.

II. Capitule.

Straffs Predikun i moote Prestaña z
Foolksens Syndum.

O g nu/ þetta bod heyrer ydur
til/ prestar.
2 Ef þier ecke heyred þad/
z ef þier ei legged þad a hiar
tad/ad giefa minu nafne dyrdena/ sag-
de sa Drotteñ Zebaoth/ þa vil eg senda
* bølvanena a ydur/ z bølva ydar bless-
uñ/ Jaa eg hefe egso (allareidu) bøl-
vad sierhvørre (af þeim/) af þvi þier
vilied ecke taka þad til hiarta.
* 5. Mos. 28/ 15. etc.
3 Sia/ eg fordiarfa ydur sæded/ og
dreife * saur yfer ydar andlit/ (jaa) ydar
hatijda saur/ z hñ skal taka ydur burt
med sier. * Amos 5/ 21.
4 Þa * skulud þier vita/ ad eg hefe
sendt þetta bod til ydar/ af þvi mitt
sattmaale er vid Levi/ sagde sa Drott-
eñ Zebaoth. * Zach. 2/ 9.
5 (Þvi) mitt sattmaale vid hñ var lijf-
sens z fridarens (sattmaale/) og eg gaf
honū þau til otta/ og hñ ottadest mig/
og hñ/ hñ vard hræddur fyrer mijns
nafns saker.
6 Sañleikans løgmaal var i hñs mu-
ñe/ z þar var * ecke oriett funded a hñs
vørum/ hñ giekk med mier fridsamlega
z riettvijslega/ og snere mørgum fra
illskuñe. * Zoph. 3/ 13.
7 Þvi eins prests varer skulu vardvei-
ta vitskuna/ z þeir skulu leita løgmaal-
sens af hñs muñe/ þvi hñ er sa Drott-
ens Zebaoths eingell.
8 Eñ þier erud burtvikner af veigen-
um/ þier voryd marger til eirnrar a-
steitingar i løgmaalenu/ fordiørfudud *
þañ Levi sattmaala/ sagde sa Drotteñ
Zebaoth. * v. 5.

9 Þar fyrer hefe eg egso giort ydur
foraktanlega z lijtelsiørlega fyrer øllu
foolke/ med þvi þier ecke hielldud mij-
na vegu/ og aalijted persoonurnar i løg-
maalenu.
10 Høfum vier ecke aller eirn fødur?
hefur ecke * eirn Gud skapad oss? hvar
fyrer verdur (þa) svikeñ sa eine af þeim
ødrum/ ad vanhelga vorra fedra satt-
maala? * Job. 31/ 15.
11 Juda aaldroo/ z þar er skien svijvird
ing i Israel og i Jerusalem/ þvi Juda
vanhelgade Drottens heilagleik/ sem
hñ elskade/ z took sier til hustrur eins
framande guds dootur.
12 (Eñ) Drotteñ mun uppræta þañ
mañ/ sem þad giørde/ af Jakobs tialld
budū/ þañ sm̄ er vakande/ z svarar/ og
þañ/ sem lætur framkoma mat-offur
fyrer þañ Drotteñ Zebaoth.
13 Þetta añad giøred þier ogso/ ad
þier med graate hilied Drottens alta-
re/ (jaa) med graate z andvarpan/ ad hñ
ecke framarmeir lijtur * til mat-offur-
sens/ edur tekur vid nockru þocknan-
legu af ydar hende. * c. 1. 10.
14 Og þier søgdud: hvar fyrer? af
þvi Drotteñ hefur vitnad i millū þijn
og i millum þiñar æsku hustrur/ sem
þu hefur aaldreiged/ eñ þo hun være
þiñ jafninge/ z þijns sattmala hustru.
15 Og hefur hñ ecke giort (utañ) *
eirn (matter þu seigia/) jafnvel þo hñ
hefde Andañ (umfram?) og hvar fyrer
(ecke nema) sa einaste? hñ leitade Guds
sædes. Þar fyrer vared ydur i ydar an-
da/ ad eingeñ aaldrage siñar æsku hust-
ru. * Es. 51/ 2.
16 Ef nockur hatar (hana/) (so) laat
(hana) fara/ sagde sa Drotteñ/ Isra-
els Gud/ z ofrijked mun hylia yfer hñs
klæde/ sagde sa Drotteñ Zebaoth. Þar
fyrer vared ydur i ydar anda/ og aal-
draged ecke.
17 Þier giøred Drottne mædu med *
ydar ordū/ þo seiged þier: hvar med
giørum vier (honum) mædu? i þvi þier
seiged: hvør sem giører illa/ þocknast
Drottne/

Drottne / og hn̄ hefur lyst til þeirra /
edur hvar er doomur eins Guds?

* C. 3. 13/ 14.

III Capitule.

Spaadomur um̄ Johan̄em ꝛ Christū.

Sia/ eg sende min̄ eingel/ ad hn̄
skule tilreida veigen̄ fyrer mi-
nu auglite / Og strax mun sa
Drottenn koma til síns must
eres/hvørs þier leited/ og sattmaalans
Eingell/ s þier hafed lyst til/ Sia/hn̄
kiemur/ sagde sa Drotten̄ Zebaoth.

* Matth. 11/ 10.

2 En̄ hvør kan̄ þola hn̄s tilkomu-
dag? ꝛ hvør kan̄ standast nær hn̄ open
berast? Þvi hn̄ er sem eirn smelltande
elldur/ꝛ sem þvotta-man̄a saapa.
3 Og hn̄ *mun sitia ꝛ bræda/og hrein
sa silfred / ꝛ hreinsa eni børn/ꝛ skaga
þau sem gulled ꝛ sem silfred / þa munu
vera fyrer Drottenn þeir sem frambera
mat-offred i rietklæte. *Zach. 13/ 9.
4 Og Juda og Jerusalems mat-offur
mun þocknast Drottne / sem fyrrum og
sem a þeim̄ fyrre aarum.
5 Og eg vil nælgast ydur til doomsens/
og vera eitt fliott vitne i mote galdra
møn̄unū / ꝛ i mote hoorkøllunum / og
mote þeim̄ sem sveria falsklega/ ꝛ moote
þeim̄ sem utsvikia (dag-)launarans la-
un/ ꝛ (underþryckia) ekiuna og fødur
lausan̄ / ꝛ snua eins framande (maal-
efne/) og ecke ottudust mig/ sagde sa
Drotten̄ Zebaoth.
6 Þvi eg * er Drotten̄/eg um̄breitest
ecke/ Og þier Jakobs børn/ þier erud
ecke forkærd. * 4 Mos. 23/ 19.
1 Sam. 15/ 29.
7 Fraa ydar fedra tyd burtvikud þier
fraa mijnū setningum / og vardveittud
þa ecke/*Snued vid til mijn/ ꝛ eg vil
snua vid til ydar / sagde sa Drotten̄
Zebaoth/ꝛ þier søgdud. hvar med skul
um vier snua vid? *Zach. 1/ 3.
8 Skillde ein man̄eskia ræna Gud? en̄
þier ræned mig/ og søgdud: hvar med
rænū vier þig? med tiunderne og upp-
lyptingun̄e.
9 Þier erud vissulega bølvader/ ad þier
ræned mig/ (jaa) þad giorvalla folk.
10 Bered alla tiundena til mijns korn
hus/og læted þad(sem þier nu ræned/)
vera i mijnu huse / og læted þa reyna
mig þo þar med/sagde sa Drotten̄ Ze-
baoth/hvort eg ecke opna ydur Himen-
sens ren̄ur/ og uthelle ydur blessan/þar
til þier hafed ecke noog (ad læta 1.)
11 Og eg vil straffa uppetaran̄ fyrer
ydar skulld / ad hn̄ ecke skule fordiarfa
ydar avøxt / a mørken̄e / og vijnviduren
skule ecke vera ydur oavaxtarsamt a
akrenum/ sagde sa Drotten̄ Zebaoth.
12 Og aller heidingiarner munu pry-
sa ydur farsæla/ Þvi þier/ þier skulud
vera eitt þocknanlegt land / sagde sa
Drotten̄ Zebaoth.
13 Ydar * ord eru sterkt i moote mier/
sagde Drotten̄/En̄ þier søgdud: hvad
tøludū vier i moote þier? * C. 2/ 17.
14 Þier søgdud: þad er faafeingelegt
ad þioona Gude/og hvad hiælpar þad/
ad vier løkum vara a hn̄s varatekt /
og ad vier gaungum i sorgar(klædum)
fyrer þess Drottens Zebaoths augsiyn?
15 Og nu / vier prijsum stollta / þeir
sem giørdu illsku / eru bæder uppbygd-
er/ ꝛ freistudu Guds/ꝛ komust undan̄.
16 Þa tøludu þeir/sem ottudust Drott
en̄/hvør til sijns vinar: Drotten̄ gief-
ur þo giætur (þar ad/) og heyrer þad/
og þar er skrifud ein min̄es book fyrer
hn̄s auglite / fyrer þa / sem ottudust
Drotten̄ / og minkust hn̄s nafne.
17 Og þeir skulu / sagde sa Drotten̄
Zebaoth/ a * þeim deige / sem eg vil
giøra / vera mier eirn sierdeiles (eigen-
doomur/) Og eg vil * * spara þa/sem
eirn madur sparar sin̄ son/ sem þioon-
ar honum. * C. 4/ 3.
** 1. Mos. 19/ 16.
18 Þa munud þier(snua vid/og siaa/)
hvada mismunur þar er i millum eins
rietlferd.

riettferdugs og eins ogudlegs/ i millum
eins/ sem þienar Gude/ og eins/ sem
ecke þienar honum.

IV. Capitule.

Framveiges um Christum.

Hvi sia/ dagurenn kiemur / sem
brennur/ sem ofnenn/ þa skulu all-
er stollter/ og hvør/ sem giør-
er ogudlegleikann/ vera straa/ og
sa dagur / sa sem kiemur/ skal upptend-
ra þa / sagde sa Drottenn Zebaoth /
sem skal ecke skilia þeim epter root
eda grein.
2 Þar i moot skal * upprenna fyrer yd-
ur/ sem otteft mitt nafn/ riettlætesens
sool / og þar skal vera læknesdoomur
under hennar vængium / og þier skulud
ganga ut/ og * * vaxa upp/ sem feiter
kalfar. * Luc. 1/ 78. * * Es. 55/ 2.
3 Og þier skulud undertroda ogud-
lega / þvi þeir skulu verda aska under
ydar foota ylum/ a þeim deige/ hvørn
eg giøre / seiger sa Drottenn Zebaoth.
4 Minnist * Mose myns þienara løg-
maals/ hvørt eg byfalade honum uppa
Horeb/ til alls Israels/ (ja) setning-
anna og rietindanna.

* 2. Mos. 20/ 2. etc.

5 Sia/ * eg sende ydur Elias spaa-
mann / fyrr enn sa stoore og hrædelege
Drottens dagur kiemur.

* Matth. 11/ 14. etc.

6 Og * hann mun snua fedranna hiarta
til barnanna / og barnanna hiarta
til þeirra fedra / ad eg skule ecke ko-
ma/ og slaa Jørdena med banne.

* Luc. 1. 16/ 17.

ENDER
a Malachiæ Book.

Ender a Spamønnunum.